

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) Author(s):	forbedret og forøget, udgivet ved Otho Fabricius.
Titel Title:	<u>Den grønlandske Ordbog</u>
Udgivet år og sted Publication time and place:	Kjøbenhavn : trykt ... af Carl Frid. Schubart, 1804
Fysiske størrelse Physical extent:	viii, 795 s.

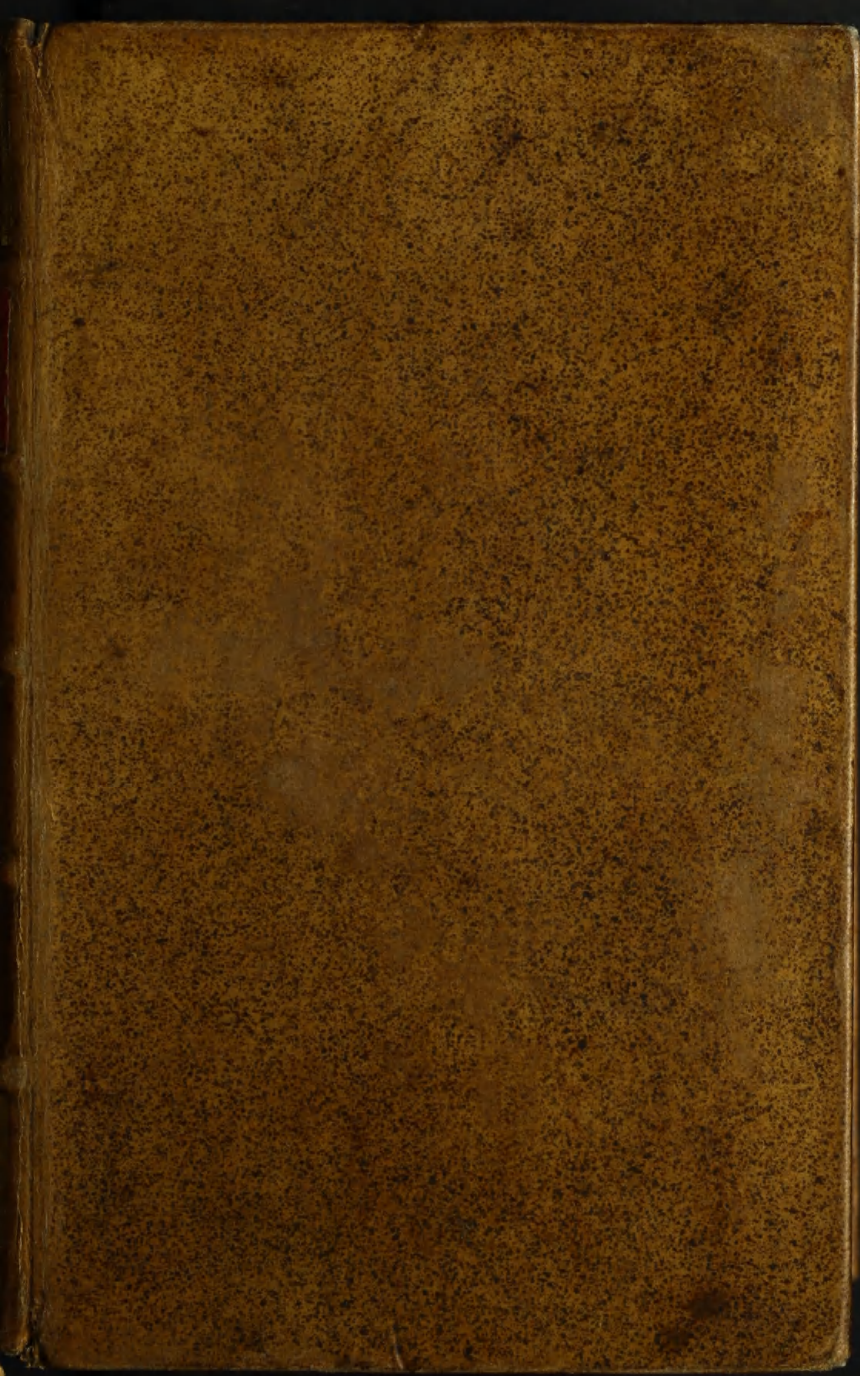
DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

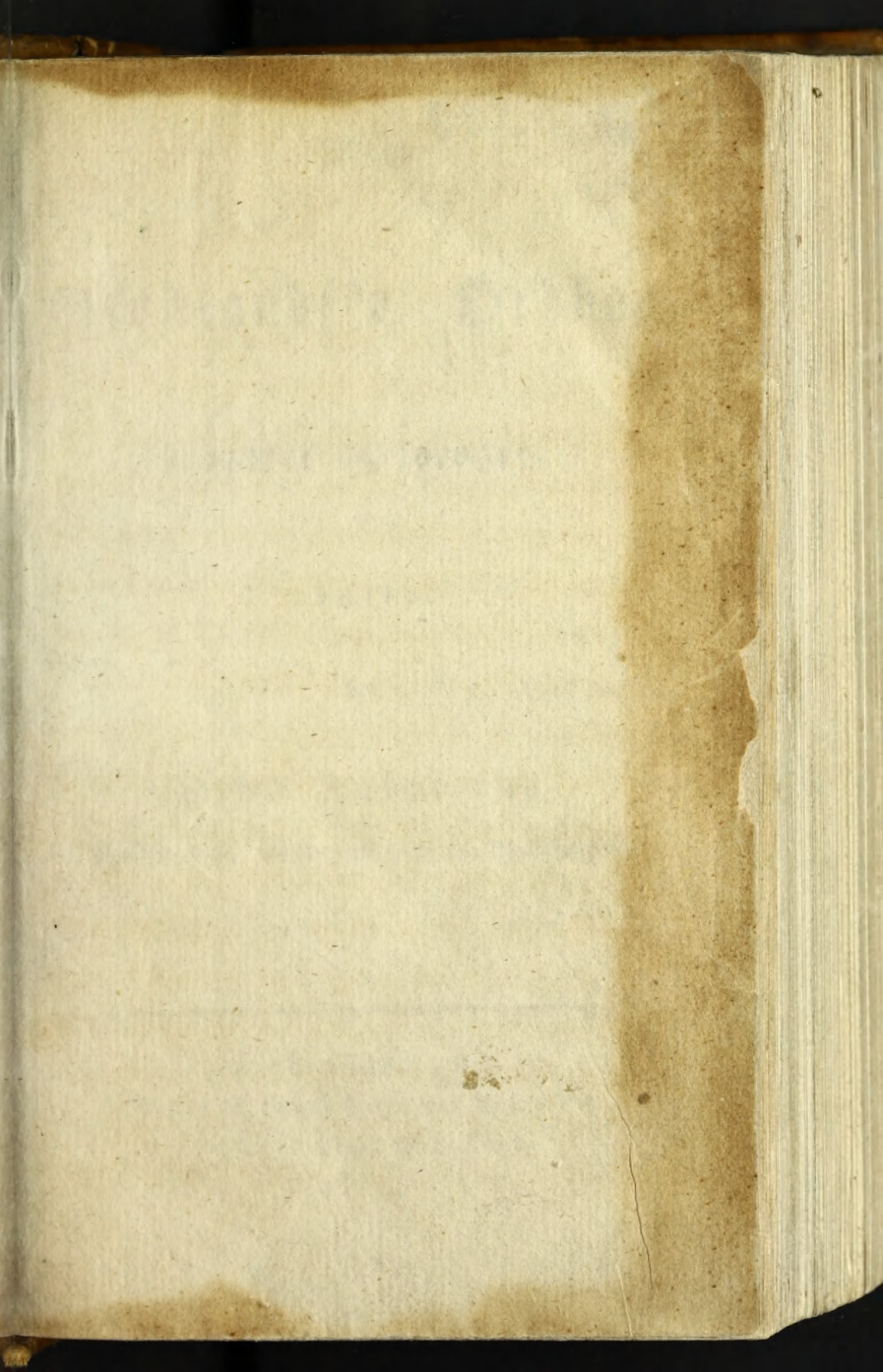

DET KONGELIGE BIBLIOTEK

130001650085

47. - 538.

Den

Grønlandſke Ordbog,

forbedret og forøget,

udgivet

ved

Otho Fabricius,

Sognepræst ved vor Frelſers Kirke paa Chriſtianshavn.

Kjøbenhavn, 1804.

Trykt i det Kongel. Baisenhuses Bogtrykkerie
af Carl Frid. Schubart.

Fortale.

For 54 Aar siden udgav sal. Biskop Povel Egede den første Ordbog i det Grønlandske Sprog, der er saa god og fuldstændig, som det nogensinde kunde ventes med Hensyn til de saa Aar, man da havde haft Leilighed ved Grønlandernes Omgang at blive bekendt med dette vanskelige Sprog; men den maatte naturligtvis blive mere og mere mangelhaftig, alt ligesom Sproget berigedes med nye Ord og Bendinger formedelst Jædbyggernes længere Omgang med Udlændinger, og disse nøiere bleve bekendte med dets Ord, Forraad og Dannelighed til at udtale endog fremmede Ting og udtrykke abstrakte Begreber. En mere forbedret og forøget Ordbog blev derfor fornøden, og skulde længe siden været leveret, dersom ikke Oplaget af den første havde været saa stort, og Missions-Cassen, der skulde bekoste Udgaven, tillige havde været i saa slet Tilstand, at der fordredes Udsættelse, saalænge endnu Exemplarer vare forhaanden af den gamle. Men ved den

beklagelige Ildbrand, som overgik Kjøbenhavn i Aaret 1795, fortærede Luen det hele Oplag, saavel af den Grønlandste Ordbog, som af alle andre Grønlandste Boger, med hvis nye Udgaver jeg har været sysselsat i de siden forløbne Aaringer, og slutter dem nu med Ordbogen; som var høist nødvendig, ved Siden af Grammatiken, især for dem, der skulde lære Sproget og igjen give Indbyggerne Religions Underviisning deri, men tillige det vanskeligste Arbejde, da saa meget var at forandre og tilføje, og jeg maatte ligesom tage Alting op fra Grunden af, hvilket let vil sees af denne Udgaves Sammenligning med den første.

Materialierne hertil laae imidlertid færdige fra 1773, dem jeg ved mit halvfjette Aars Ophold i Landet og idelige Omgang med Grønlænderne (thi jeg boede hos dem i deres Huse om Vinteren og Telte om Sommeren, og var med dem paa Jagt og Fiskerie) og ved noie at udfritte dem om alt, havde forskaffet mig. Og just disse Supplementer til Ordbogen, som ved min Hjemkomst kom sal. Biskop Egede for Dine, der fik udvirket Missions-Collegii Befaling til mig, at skulle indføre dem i et gjennemtrukken Exemplar af hans Ordbog, blev Anledning til den min Ansættelse om-

siden i hans Sted ved det grønlandsske Missions- Væsen,
 hvilken jeg med Hensyn til de mange Ubehageligheder, den
 har havt i Følge med sig, hellere maatte undgaaet, da jeg
 kunde have levet langt roligere, mere lykkelig og fornøjet i
 et klækkeligt Landsbyekald, som var mit eeneste Ønske og vir-
 kelig var bleven min Lod. Jeg maatte derfor næsten fortryde
 at have nogensinde udmærket mig ved Glid i denne Sprog-
 kundskab, dersom jeg ikke fandt mig fyldestgjort ved den be-
 roligende Selvbedidsfæthed, at have i dette, som i andet, søgt at
 handle efter Pligt, og i Stilhed stræbt at stifte den mueligste
 Nytte, hvor jeg var, der flyde saa deraf hvad flyde vilde.
 Ogsaa glæder det mig nu, at see dette mit Arbejde bragt
 for Lyset inden min Afgang, og blive andre til Nytte, da
 jeg ellers maatte befrygte, at det efter min Død vilde
 bleven forvasket, saasom det just ikke blev enhvers Sag
 at bringe det i Orden, eller der maaskee aldrig siden
 vilde bleven tænkt paa at gjøre Brug deraf, og jeg
 havde da arbejdet forgæves. Hvad jeg nu leverer, er dog
 ikke blot det, jeg har samlet i Landet selv, men og siden
 forøget ved Brevverling og Samtale med Landets Indfødte
 og andre i Sproget kyndige, men finder fornødent herved

at erindre, at hvad jeg blot paa andres Ord for Fuldstændig-
heds Skyld har anført, uden selv at være tilstrækkelig over-
bevist om dets Rigtighed, findes aftrykt med adskillte Bog-
staver i det grønlandske og mindre Tryk i det danske, da der-
imod alt hvad der forekommer med større Tryk, saavel i
det grønlandske som danske, er mit eget, og tillige de under-
føjede Exempler, skønt med finere Tryk. Primitiva skilles
let ved deres større Tryk fra Derivata. Gjerne havde jeg
tilføjet en latinsk Oversættelse for udenlandske Sprogelskeres
Skyld, men Bogens derved forøgede Størrelse og Kostbar-
hed torde jeg ei paabyrde Missions-Cassea. At det danske
Register er bleven saa vidtløftig, var en Folge af Spro-
gets Natur, da eet eneste Ord i det Grønlandske kan ud-
trykke en heel Mening i det Danske; dog har jeg, for muel-
ligste Korthed at iagttage, stedsse kun een gang udført Hoved-
ordet i Registeret, og siden blot betegnet det ved sit første
Bogstav, hvilket man let vil kunne fatte. Men endnu maae
jeg forklare visse Tegne, som jeg i denne Ordbog har taget
mig den Frihed at bruge for Kortheds Skyld, nemlig:

A. sat bag et Ord eller en Deel af dets Bemærkelse, giver
tilkjende, at det kun er i Brug eller har den anførte Be-

mærkelse imellem Angekokkerne (Landets vise Mænd) der gjerne have for sig et eget Sprog, som man ingenlunde kan bruge i daglig Tale eller Skrifter. Saadanne Ord har jeg og for det mæeste betegnet i Registeret ved at indcirkle de Tal, som henvisse til dem.

N. betegner ligeledes, at Ordet hører til den Nordlandske Dialekt; ligesom:

S. at det hører til den Sydlandske.

intr. betyder, at Ordet bruges *intransitive* eller uden *Suffixum*, men:

tr. derimod, at det bruges *transitive*, eller med *Suffixum*.

S. el. 1. el. 2f. sat ved Siden af et grønlandsk Verbum, giver tilkjende, hvad det har i *Præterito*, nemlig: i første Fald: *sok*; i 2det Fald: *rok*; og i 3die Fald: *2fok*. Dette *Præteriti* Mærke er dog kun anført, hvor min Grammatik ej kunde give tilstrækkelig Oplysning.

Til Slutning maac jeg bede Læseren, at ikke slutte saa lige til om alle Benævnelser i denne Ordbog, at de dertil svarende Ting just skulde findes i Grønland, thi meget har Grønlanderne navngivet ved at see det hos Europæerne, og meget er benævnet af os efter Sprogets Analogie, for

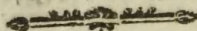
at

at gjøre os forstaaelige for dem, og da sligt forekommer tildeels troft i de Bøger, Grønlænderne nu have til Brug, har jeg ogsaa agtet det tjenligt her at indføres til Orbogens Fuldstændighed.

Dette er alt, hvad jeg har at erindre angaaende dette mit ringe Arbejde, som jeg vel ikke anseer fuldkomment, men visselig har kostet mig megen Umage, og tør smigre mig med den Tanke: at de som bruge Bogen, ville finde den til Hensigten svarende og mere fuldstændig, end den første. Gid den da maatte stifte den tilsigtede Nytte, og især tjene Missionairene, som et Middel, til dessnarere at lære Sproget, og desheldigere at kunne deri give Landets Børn den velgjørende Religions Underviisning! Ja gid snart andre og bedre Udfigter maatte aabnes til Belsignelse for det vigtige Missionsværk, end for nærværende Hayes! det er mit oprigtige Ønske i min Alderdom, for dette godmodige Folk, hos hvilket jeg tilbragde endeel af mine fejreste Leveaar og fandt mig stedse elsket, det jeg og endnu under alt got og elsker med den inderligste Hengivenhed.

Christianshavn, den 9de December 1804.

Otho Fabricius.

A.

Å! v. åh! Sør! Oh!

Interj. voc. 1) Hænges snart bag ved et andet Ord, som: Okkorfi-å! Hører S! Piomavin-åh! Vil du, hvad? Bruges saaledes og som *Vocativi* Merke (see Gram. Grönl. VI. Cap. §. 14.)

2) Snart sættes foran et Ord, som: å-såuna, Oh! der Vest er han.

ångoak!)

ångoang-å!) See engang! giv nu kun agt! hvad mon han vil gjøre! i *pl.* ångoæn-å! see engang til dem!

aha! Sør du! (Rogle sig i dets Sted: Haha! see under Ha.)

åinga (af å og inga) Der henne er han, hun, den, det! i *pl.* åiko, der henne ere de!

åuna (af å og una) See ham! Der er han, hun, den, det! i *pl.* åuko, Der ere de!

A, en Sidepiil (af Been eller Horn paa Skafet af Søsfugle: Pilen, Nugie kaldet, hvilken har 3de laadanne til at opfange, hvad ikke med den egentlige Piil maatte treffes)

åjarpok, 1) *intr.* Skilles ved sin Sidepiil (Fuglepilen) 2) *tr.* brækker den af samme, skiller den ved sin Sidepiil.

åke, Sak i noget; Modhage.

åkilik, forsynet med Modhage; Saget; det som har Sak paa Siden.

åkiak, Takke paa et Keensdyr Horn.

åkiårsoit (*plurale* af åkiårsoak) Roden af et oprevet Træ.

ålerpok, *s. tr.* 1) Sætter Sidepiil i (Søsfualeptilen) 2) Gjør Sak i noget.

ålerbik, en huul Kende paa Siden af Piles Træet.

A

- Træet, at anpasse Si-
depilen udi.
- áliut, det yderste Bindsel
om Sidepilenes Midte.
- ámikpok, *f. 1*) *intr.* Tref-
fes el bliver opfanget
med Sidepilen. 2) *tr.*
Treffes el opfanger der-
med.
- Aa!** *Ua!* *interj. admir.*
(naar man bliver uformo-
denlig forbavset, men fat-
ter sig igjen.)
- Aak!** *v. åk, Ja. S.*
- Abapokitsok, en liden
langagtig Sift af Rogn-
Fald-Slægten. (Cyclop-
terus Liparis.)
- Abba** (N.) *v. Agva* (S.)
Nord. Adverb. loci. 2)
sjeeldnere bruges det som
et *Pronomen* om den der
er i det nordlige District
af Landet (medens man
selv er i det sydlige) og
da tillige *transitive*, som:
Agva aggerpok, han, som
er i Norden, kommer;
arbsoma savia, hans Kniv,
som er rejst Nord.
- tāua, der Nord (see Gram.
XIV. Cap. S. 4. b)
- auane, Nord paa; i Norden)
- auanga, Nord fra.)
- auónga, Nord hen.)
- auóna, Nord om.)
- see Gram. XIV. Cap. S. 6. b.
- tāuane, der Nord paa
o. s. fr.
- auongnarpok, *intr.* fahrer
Nord.
- auongnák, en Nordfabrer.
- auanépok, *intr.* er Nord
paa.
- auanétok, den *v. det*, som
er Nord; Nordlig.
- auangarnisák, en Nordlæn-
ding.
- angna, *intr.*)
- arkfoma, *tr.*) *Han v. Hun*
v. den v. det Nord. 2)
Nordlig. i *dual.* og *plur.*
akko (*intr.*) og akkoa (*tr.*)
de 2de Nord; de Nord;
Nordlige.
- tangna og tarkfoma, *Han ic.*
der Nord, og takko, tak-
koa, de der Nord (see
Gram. VII. Cap. S. 7.
- aukoarmio, en Nordboe;
en som beboer de aller-
nordligste Egne.
- auángnak, 1) *intr.* Nor-
den; Nordenvind. 2)
tr. Norden; Nordens
Fant. *f. Ex.* auangnáné,
Norden for ham; auang-
nánne, Norden for dem.
- auangnamut, Mod Nor-
den; Nord i.
- auangnamukárpok, *intr.* sti-
ler Nord hen; fahrer
i Nord.
- auángnarpok, *intr.* Blæser
Norden; er Nordens
vind.
- auang-

- auangnèitsiarpok, *intr.* Luf-
ter stikkelig af Norden.
auangnåurslångarpok, *intr.*
Uander lidt af Norden;
er en sagte Nordenvind.
auangnardlek, Nordligst;
den, som er Nordligere,
end en anden.
auangnardliovok, *intr.* er
nordligst; er nordlige-
re, end en anden.
auangnårpiak, 1) Allernord-
ligst; yderst i Norden.
2) Lige i Norden;
Nordpolen.
auangnarpårpok, *intr.* 1) sa-
rer alle længst i Nord;
rejser saa nordlig, som
mueligt. 2) Nærmer
sig Nordpolen (Solen
naar den kommer tilbage.)
Dagen længes.
A.b.cérpok, *f. intr.* Læ-
ser A. b. c.
Ablárpok, v. Avlárpok,
1) *intr.* skræver. 2) *tr.*
skræver over; staaer ell-
sidder skrævs over.
ablángavok, v. avlángavok,
intr. er skrævende; staaer
el. sidder i skræv.
ablórpok, 1) *intr.* gjør sto-
re Skræv; skræver viit.
2) *tr.* springer over no-
get saaledes, at den ene
Fod kommer først; ta-
ger skræv over.
ablórnek, 1) Skræven;
Skræv. 2) Skrævet i
mellem Benene. 3) en
Allen i Maal.
ablornekipok, *ts. intr.* Fan-
ikke skræve viit; har et
lidet Skræv.
ablornekirtsok, Fortskrævet.
ablornekilårpok, *intr.* 1)
gaaer saa sagteligen.
(*f. Er. en Syg.*) 2) skræ-
ver for at træde i en
andens fodspor.
ablornertók, storSkrævet.
ablorék, 1) et Dørbret (sat
paa Kant tværs over Telt-
gangen at skræve over.)
Dørræe. 2) en Dørtær-
skel; et Dørrin.
ablorkérpok, *f. tr.* sætter
Dørræe i; sætter Bret
paa Kant tværs over
Teltgangen. 2) sætter
Dørtærskel i.
ablóriak, 1) et Skræv;
Skrit; Spring. (Det
Rum, man kan optage
ved at skræve. *ic.*) 2) en
Fjord. A.
Adla, en anden; i *pl.*
Adlat, Andre.
adlamik, 1) anderledes;
paa anden Maade. 2) en
anden gang.
adlángorpok, 1) *intr.* bli-
ver anderledes; foran-
dres; forandrer sig;
saaer en anden Stikkel-
se. 2) *tr.* forandrer; gjør
anderledes.

- adlangortipok, *r. tr.* det samme i sidste Bemærkelse.
- adlarnerpok, *r. 1) intr.* mærker til noget usædvanligt; fornemmer andet; kommer i anden Forsfatning. *2) tr.* treffer i en anden Forsfatning; finder anderledes. *3) sætter i en anden Forsfatning; bringer ud af sin Forsfatning.*
- adlarnertipok, *tr.* viser sig anderledes mod en, end tilforn; *f. Gr.* adlarnertitsomarpagit, Jeg skal lære dig noget andet (*tr. ende.*)
- adlarnerau, *tr.* kjender ham ikke igjen (naar han *f. Gr.* har faaet usædvanlige Klæder paa.)
- adlårsoak, en fremmed af en anden Nation; en Europæer.
- adlávok, *intr.* *1)* er en anden, er andet. *2)* er anderledes.
- adlåtupok, *r. tr.* holder for at være en anden el. andet; Misfjender.
- adlårarfårpok, *intr.* *1)* holder sig ukjendelig; forstiller sig. *2)* giver sig ud for en anden; tager en andens Lader paa sig.
- adlåt v. adlåtiksak, en Skifteklædning; Noget at stifte med.
- adlåtiksakangilak, *intr.*
- Har intet at stifte med; maae altid bruge el. gaae i eet og det samme.
- Adlek, see under Atte.
- Aök v. Ak, et Erme, i dual, aitsik, et par Ermer.
- äärpok, *f. intr.* stikker Armen i Ermet; trækker Ermet paa.
- åkangitslok, et Livstykke uden Ermer; en Brystdug.
- aitslok, *1) intr.* går el. syer Ermer. *2) tr.* — der paa el. for ham.
- arak, et Halv Erme (egenlig af sort Stind til Brug for Kasak-Roerne) i dual. årkæk el. hells diminutive: arángoæk, et par Halværmes.
- Agdliok, *intr.* Voper; bliver større. *2)* Tiltager.
- agdliartorpok, *intr.* voper stærk; bliver større og større; er snel i væxt. *2)* Tager stærk til.
- agdliáfok, *f. intr.* er liden af Væxt; voper sent el. mislig.
- agdliáflok, liden af Væxt; en Vantrivning; som man staaer i Stampe.
- agdliáfarpok, *intr.* standser i sin Væxt; staaer i Stampe (et sygeligt Børn.)

agdlærarpok, *intr.* hører op
med at vore; et fuld-
voren.

agdlipok; *r. rr.* sætter til;
forstørret.

Aggerpok, *f. intr.* Kom-
mer; ankommer; er un-
dervejs.

aggiupok, *rr.* Kommer med
noget; er undervejs med
det; bringer.

aggiut, Ankomst; Dag el.
Tid, da en er ankom-
men.

aggiutiksak, Tiden til ens
Ankomst; Dagen, naar
en vil ankomme.

Aggiarpok, *rr.* 1) gnier
paa. 2) filer; rasper. 3)
stryger paa en Violin.

aggiak, det man gnier el.
filer paa. 2) en Violin.

aggiut, en Siil. aggiut ma-
neetslok, en Rasp.

aggiut, en Violinbue.

aggiartarpok, *intr.* spiller
paa Violin.

Aggiorpok, *rr.* Svæver
oven over.

aggiortórsoit (*plur.* af ag-
giortórsoak) en stor Flok
Fugle, som svæve over
noget.

aggiüarpok, *r)* *intr.* svæver
omkring i Lusten. 2)
rr. — over noget.

Aglák, see under Aglek-
pok.

Aglárpok, *intr.* føder et
dødt el. ufødt Komment
Foster.

aglárópok, *intr.* fahrer
ilde med et ukjendeligt
Foster.

aglárut, et dødfødt Foster
el. et utidigt Foster, som
fahres ilde med.

Aglék, en Angletaske (A-
nas hyemalis)

aglérpok, faaer Angletas-
ker.

aglérnak, en Kofke (Raja)

aglérnarpok, faaer Kofker.

Aglékpok, *r.* 1) *intr.* a)
maler; tegner. b) *scri-*
ver. 2) *rr.* a) bemaler.
b) beskriver. c) fører til
Bogs; tegner op. d) ud-
stafferer; sjer Kander
el. Snorer paa.

aglétok, en Maler; en
Skriver; en Udstaffe-
rer.

aglektók, en fortstødt Sæl-
hund i 3die Nar.

aglektungoak, Samme om
Sommeren.

aglektytsak, Samme om
Vinteren.

aglektórsoak, Samme i 4de
Nar.

aglétipok, *r.* 1) *intr.* a)
males; tegnes. b) *scri-*
ves. c) udstafferes. 2)
rr. a) dicerer noget; la-
der det føre til Bogs.
b) faaer

- b) faaer en til at skrive.
- aglektitfiok, *intr.* 1) det samme i 2de sidste Bemærkelser. 2) lader sig tegne.
- aglegak, 1) malet; tegnet. 2) skreven; Skrift. 3) i *pl.* aglekkæt, a) skrevne el. trykte Sager; Skrifter; Bøger. b) Brev. c) Skriften.
- aglegéklak, 1) noget at skrive. 2) noget at skrive paa; reent Papiir.
- aglekte, en som skriver for andre; en fuldmægtig.
- aglektigåu, *tr.* har til at skrive for sig; bruger som fuldmægtig. 2) skriver om.
- aglautigåu, *tr.* skriver om.
- aglekbik, et Skrivested; en Skriverpult; en Skriverstue.
- aglekbigåu, *tr.* skriver til en; tilskriver.
- aglektarpok, 1) *intr.* skriver ofte. 2) *tr.* skriver jevnlig derpaa.
- aglektarbik)
- aglektagak) en Skriverstue.
- aglåk, i *pl.* aglåk, hvide eller røde Striber paa Klæder eller Støvler, syede hist og her uden paa; Udstaffering paa Klædesmon el. smaa Poser.
- aglåupok, *tr.*)
- aglåurfiok, *intr.*) skriver for en.
- aglåt, 1) i Almindelighed: noget at male el. skrive med. 2) Pen; Pensel. 3) Farve. 4) Blæk. aglåt kakortok, Rride. agl. kernektok, Svarte, Blæk. agl. aukpadlårtok, rødt Rride; rød Farve. agl. keblertok, Blyant.
- aglåurfiorpok, *intr.* skriver Denne.
- aglåurfiut, en Pennekniv.
- aglåurfivik, et Blækhorn; et Blækhuus.
- Aglerok, 1) en Kæst; den hele Underdeel af et Dyrs Soved 2) en Kjæbe; et Kindbeen.
- aglerullavok, *intr.* klapper med Tænderne; støder Kjæberne mod hinanden af Kulde.
- agleroejarpok, *intr.* lider Skade paa Kjæbebeenet.
- Aglerpok, *tr.* afholder sig fra visse Ting (Spise, Arbejde, eller andet, naar nogen er syg el. død.)
- ågligak, det man afholder sig fra.
- Aglo, et lidet Gul paa Jisen, som en Salhund gjør sig for at aande igiennem; et Søedyrs Måndehul paa Jisen.

aglulliook, gjør sig et Aan-
dehul (Soednyret).

agloak, *xt.* et Fiskehul; et
hugget Hul paa Jisen
at fiske igjennem.

agloarfiorpok, 1) *intr.* hug-
ger et Fiskehul paa Ji-
sen. 2) *tr.* hugger det
for en anden.

aglyfiorpok, det samme; helst
naar man opbugger det,
en anden har brugt Da-
gen for.

agloarpok, 1) *intr.* a) Diet
er fuld af Materie eller
Vand. b) Kvalsepilen spaa-
tes i Euden, hvor Jernet
er indsat. c) Kobbelaeren
er stiftet med Ulfeskind el.
andet tyndt. 2) *tr.* stifter
Blæren saaledes.

aglupok, *intr.* bryder eller
traenger igjennem, f. Ex.
Solen, naar den blinker og
stikker frem af Skyerne.

Aglorpok, *intr.* dykker;
gaaer under Vandet (en
Søfugl; men bruges ei
om andre Dyr.)

aglortok, en Dykker; en
Søfugl, som dykker.

Aglæt, 1) Run; Ikkun.
2) Endog. 3) Engang.
(Om dets Brua i disse Be-
mærkelser see Gram. XV.
Cap. S. 2.) 4) Ofte staaer
det og ganske til Overflod
efter *Conj. enclitica* leneet
i visse Constructioner.

Agut, v. Ajut, og Aguna-
Solens Navn (der efter
den grønlandste Kabel var
en Qvinde, som stode for
sin Broder til Himmelen.)

Aha, see under A.

Aja? Hvad? Hvad er det?
Hvad siger du? (naar
man ei har hørt ret til,
el. vil udlokke noget af en.)

Ajah, see under Iah.

Aija, en Møster.

aijaarfak, Moders Syd-
stendebarn (som og er
Fruentimmer.)

Aijai v. aijaillaa! *interj. ad-
mir.* Ei, det var under-
ligt! Ei, hvor gik dog
det til! (Andre sige helle-
re: Ijai, see samme.)

aiajaförpok, *intr.* forundrer
sig; falder i forundring.
aiajaförutigau, *tr.* forundrer
sig derover.

Ajak, i plur. ajæt v. ajær-
sæt, 1) Tværtræerne i
Overdelen af en Mand-
folkebaad. 2) Bunden
i en Slæde.

Ajajak, Spyt. A.

Ajajupiak, en Stav, en
Kjæp, en Stok.

ajajupialik, en som gaaer ved
Kjæp el. bruger Stok.

ajajupirfarpok, *intr.* bruger
Stok; har Stav med
sig.

ajaper-

- ajaperpok, 1) *intr.* støtter sig med Haanden. 2) *tr.* — ved noget.
- Ajegullavok, *intr.* er stiv; er stivfrossen el. Fnæstør (brug. om Skind, Klæder, Jord og saadant.)
- ajegullarfufek, Stivhed.
- ajegullarfok, stiv.
- ajegullakôt, en Spile; et Træe el. andet, hvor paa Skind ic. udhænges for at stivne.
- ajegullakôserpok, *f. tr.* sætter paa Spile; hænger ud paa en Stang at stivtørres el. fryse stivt.
- ajegullarfarpok, *tr.* stiver Klæder.
- ajegullarfaut, Stivelse.
- Ajékpok v. ajækpok, 1) *tr.* støder fra sig. 2) *intr.* treffer med et slags Legestøj, (som er huult i den ene Ende og bliver fast i Beiret efter en Traad, for at opfanges paa en Pind, hvis Spids passer i det hule.)
- ajegák, 1) bortstødt; frastødt. 2) Ovenmeldte Legestøj; det Instrument, hvormed man leger.
- ajegárpok, *intr.* leger med saadant Spil.
- ajéktorpok, *tr.* støder til side; skyder fra sig; bortstøder.
- ajekfaut, et Redskab at stø-
- de fra sig med. 2) en Gaffelgreen, og i *dual.* ajekfautik, en Gaffel.
- ajekfaurfoæk, *dual.* en Jorék. 2) en stor Madgaffel.
- ajegutak, en Stive; en kort Støtte under en omfæntret Baad.
- ajegutarpok, 1) *intr.* Baaden har faaet Stive under sig. 2) *tr.* sætter Stive under den.
- ajepéktorpok, *tr.* lægger sin Haand over noget, for at holde det fast.
- ajækkipok, 1) *intr.* 1) løber an; støder sig; render paa, 2) standser imod noget, og bliver forhindret fra at komme videre *f.* Er en Kugle, der ei kan komme ned i en Basse, men bliver siddende i Midten. 3) finder Modstand. Taurfomunga ajækkiponga, Han er mig imod deri v. jeg kan ingen Vej komme for ham.
- ajækkivigau, *tr.* 1) løber an mod det. 2) finder modstand af ham.
- ajækkirfarpok, *intr.* har for lidet Rum.
- ajaupok, 1) *intr.* fantrer ved Landet i op eller nedstigen.
- ajaumiok, *tr.* 1) gjør en Baad bredere. 2) trækker el. støder noget bredere ud.
- Aik

Aik v. Ak! See der! Tag bort! Der har du det! ajuna! See den! Der er han el. den! Kan du ikke see ham el. det!

Aiklerpok, see under **Aiok**.

Aikpok v. akpok, *r. 1) tr.* Krænger Skindet af et Dyr (Ræve, Lærer, Fugle.) *2) intr.* Krænges af; er afkrængt (Dyret.)

åktak, afkrængt sit Skind.

åktorpok v. åktorpok, *tr.* flaaer (Keensdyr og Faar ved at skjære dem op efter Bugen, og med Hænderne knuge Skindet fra Fit og Kød.)

åktugak, flaaet.

åktut, en Slagterkniv.

Aiksuk, *dual.* Navnet paa 2de Stjerner, som i Øster begynde at lade sig see ved Vinter. Soel hværv om Morgenentilig (med hvilke Hedningene have visse Ceremonier, første Morgen de sees.) Capella.

Ailak, Sved; Damp af Sved; Sved paa Kroppen eller tørrt Sved paa Klæder.

ailarpok, *intr.* Sveder; damper af Sved.

ailartólvok, *intr.* er ret gjennemsvædt, saa Klæ-

derne hænge ved Kroppen.

Aiok, *1) intr.* a) afhentes. b) bringes bort. *2) tr.* a) afhentes. b) bringer bort.

ågiok, *intr.* det samme i 2de sidste Bemærkelse.

åirfak, *1)* afhentes. *2)* henvragt; bortbragt.

åiklerpok, *s. 1) tr.* Senter; gaaer efter. *2) intr.* Senter sig en Kone.

åikliupok, *tr.* Senter til en; gaaer at hente en noget. **åikliupara** annoråmik, jeg hentede ham en Skjorte.

åipok v. åpok, *r. 1) intr.* a) Hjembringes. b) Bæres frem. *2) tr.* a) Hjembringer; leverer til sin Eiermand. b) Bærer frem.

åitfiok, *intr.* det samme i 2de sidste Bemærkelse.

aitfivigåu, *tr.* bringer en noget; tilbringer; bærer frem til. Tuktomik aithvigat, de bragde ham et Keensdyr.

aitserpok, *s.)*

aitforpok)

v. åitforpok, *tr. 1)* bringer en noget til; overant vorder. *2)* fører en noget paa; paafører. *3)* smitter; besmitter. **Killektórfub aitserpanga**, den Slabbede har smittet mig.

ait-

aitföök,)
 aitsöök,) *intr.* det samme.
 fænger; anstikker.
 aitsigak, besmittet; be-
 fængt; anstuffed.
 aitsornarpok v. nækâu, *intr.*
 er smittende; det smit-
 ter.
 aitsornartok, Smitte; smit-
 tende; smitsom.
 Ajokærforpok, *tr.*)
 ajokærlöök, *intr.*) un-
 derviser; underrætter;
 lærer fra sig; lærer en.
 ajokærforte,)
 ajokærlöflok,) en Lærer;
 en Skolemester; en Cas-
 techet; en Underviser.
 ajokærflugak, en Lærling;
 en Discipel.
 ajokærforbik,)
 ajokærlöivik,) en Skole; et
 Underviisnings Sted.
 ajokærút, 1) en Lære; Lær-
 dom; 2) Lærestykke;
 Læresætning; Lærebog.
 3) Regel; Rettesnor.
 ajokærflugâu, *tr.* 1) har til
 Lære; bruger til Under-
 viisning. 2) retter sig
 derefter.
 ajokærfornek, Lærdom;
 Underviisning; Unviis-
 ning.
 ajokærfornerdlukpok, *tr.* 1)
 Lærer ilde; underviser
 slet. 2) forleder; forfø-
 rer; lærer ont fra sig.
 ajokærfornerdlungnek, ond
 Lærdom; Forspølse.

ajokærliok, *tr.* gjør noget
 efter en anden; eftera-
 ber; følger ens Exem-
 pel.

ajokærök, *tr.* forleder en
 ved sin Underviisning.

Ajorengorpok, *intr.*
 Kommer illave; trækker
 sig; bliver stæv; bliver
 frum af Lige el. lige af
 frum; f. Gr. et Baade-
 Skind, som har været vaadt
 og bliver stævnt, naar det
 tørres; et krumt Been,
 som ved Udbløding og
 Syngsel gjøres lige. 2) er
 stiv og stram i Kroppen
 (af Krampe el. af at have
 bukkel sig.)

ajorengysfarpok, *intr.* brin-
 ges i lave; gjøres til ret-
 te; bliver udstrakt.

ajorengysfærforpok,)
 ajorengorsarpok,) *tr.* sæt-
 ter Stik paa; bringer
 i Lave; gjør til rette.

ajorengojuitslok, en Feder
 i en Laas (el. andet)
 Uhrfeder.

Ajorpok, 1) *intr.* a) duer
 ikke; er slet. b) er ond
 el. ont; er slem el. slem.
 2) *tr.* formaaer det ikke;
 kan ikke gjøre det.

ajortok, 1) uduelig; slet. 2)
 ond; ont; slem; slem.
 3) den el. det onde.

ajortulliook, *intr.* gjør det
 Onde; gjør Synd.

ajor-

- ajortulliak, ond Gjerning; Misgjerning; gjørlig Synd.
- ajortullivigau, *tr.* gjør ont mod en; behandler ilde.
- ajortulliorpok,))
- ajortulliarpok,) *intr.* gjør ont; begaaer Synd; udsøver det, som ont er; handler ilde.
- ajortullægak, en syndig Gjerning; slet Handling.
- ajortulliaromatôk, ondartet; synde; lysten; ryggesløs; ugudelig.
- ajortulliaromatôunek, Ryggesløshed; Ugudelighed; syndig Daad.
- ajortulliat, ont Væsen; ond Skik; Ugudelighed.
- ajorsáfek, 1) Uduelighed. 2) Uformuenhed. 3) Ondskab. 4) Syndighed.
- ajorte, Synd.
- ajortilik, 1) syndig. 2) en Synder.
- ajortiliovok, *intr.* 1) er syndig. 2) er en Synder.
- ajorteepok v. tóipok, *ts. intr.* er uden Synd, er usyndig el. uskyltig.
- ajortekangilak, (*negat.* af ajortekarpok) det samme; har ikke Synd.
- ajorteetfok v. tóitfok v. tekangitfok, usyndig; uskyltig; reen for Synd.
- ajorteetsáfek v. tóitáfek, Usyndighed; Uskyltighed.
- ajortéjarpok, *tr.* borttager Synd; skiller ved Synd; forlader Synd.
- ajortéjarnek, Syndesfordædelse.
- ajortérupok, *intr.* er fri for Synd.
- ajortérutipok, *t. tr.* frier el. friskjender fra Synd.
- ajortarpok, *intr.* synder jevnlig; er igaaet med det Onde; har en syndig Vane.
- ajoriartorpok, *tr.* 1) bliver slettere og slettere; forværres. 2) fremturer i det Onde; forharder sig.
- ajortipok, *t. tr.* holder uduelig. 2) Kjender for ond el. syndig.
- ajorungnárpok, *intr.* bliver bedre; bedres; forbedrer sig.
- ajorungnárut, Bedringsmiddel.
- ajorungnárutigau, *tr.* forbedres derved.
- ajorungnárarpok, *tr.*)
- ajorungnáráfok, *intr.*) 1) forbedrer. 2) helliggjører.
- ajorungnáráfirfok, 1) en Forbedrer. 2) en Helliggjører.
- ajorungnáréfaut, 1) Forbedringemiddel. 2) Naademediel; helliggjørende Middel.

- ajórflok, *rr.* treffer sin O. vermand; Kan ej komme afsted med; giver sig forgjæves af med; Kommer fra med uforrettet Sag; finder sig uformuende dertil.
- ajórfarfok, *rr.* 1) gjør det, en anden ej formaaer. 2) overgaaer el. overvinder en.
- ajornakáu v. nákaú, *intr.* 1) er vanskeligt; er besværligt. 2) er umueligt; Kan ej lade sig gjøre. 3) *imperf.* det være langt fra!
- ajornartok, vanskeligt; besværligt; næsten umueligt.
- ajornarfúsek, Vanskelighed; Besværlighed.
- ajornartórpok, *intr.* gjør Vanskeligheder el. Indvendinger i Sagen; vil ej beslutte sig; gjør sig Betænkninger over.
- ajornartóupok, *rr.* gjør Vanskeligheder el. Indvendinger mod en; bliver betænkelig over ham v. det.
- ajórfarpok, *intr.* trænger; mangler; fattes; lider Nød; Kommer til Fort.
- ajórfartok, trængende; nød; lidende.
- ajorfaut, Trang; Mangel; Fattelse; Nødvendighed; Nød.
- ajorfautigáú, *rr.* trænger dertil; har Nød.
- ajóupok, *rr.*)
- ajóurflok, *intr.* 1) er ikke istand til at Ejsbe; har ej at betale med. 2) har intet at hjælpe en med; Kan ej forstrække el. forskaffe ham. f. Ex. ajóupá savik, han kunde ei Ejsbe Kniven; ajóupánga savingmik, han kunde ei forskaffe mig en Kniv.
- ajóutipok, *rr.* det samme.
- Deraf negativum:*
- ajóutingilak, *rr.* 1) Kan Ejsbe det. 2) har at hjælpe en med; Kan forstrække ham.
- ajulérpok, *f.* 1) *intr.* a) duer ikke mere; er aflægs. b) er afmægtig; er Kraftløs; er skrøbelig. c) er uformuende. d) er døende. e) bliver elendig. *z. rr.* Kan ej gjøre det mere; formaaer det ej længer.
- ajulersok, 1) aflægs; uformuende. 2) afmægtig; Kraftløs; skrøbelig. 3) elendig.
- ajulersúsek; 1) Afmagt; Skrøbelighed. 2) Uformuenhed. 3) Elendighed.
- ajugák,)
- ajuligak, 1) det man ej formaaer. 2) Mangelspost; Sejb.

- Sejl. 3) Overmand. 4) Skøpbelighed.
 ajugåu, *tr.* overvindes af; maae give tabt for
 ajugåvok, *intr.* vinder; er Sejerherre el. Overmand.
 ajugåurfok, Sejerherre; Overmand.
 ajugåunek, Sejervinding; Sejer.
 ajugakangilak, (*neg.* af ajugakarpok) *intr.* 1) Kan alle Ting; kjender ingen Uuelighed for sig; er almægtig. 2) er meget formaende.
 ajugakangitsok, almægtig.
 ajugakangitsúsek, Almagt.
 ajungilak, (*neg.* af ajorpok) 1) *intr.* a) duer; er tjenlig. b) er god. c) er vigtig el. ypperlig. 2) *tr.* formaaer; Kan; er det mægtig; er god for at gjøre.
 ajungitsok, 1) duelig; tjenlig. 2) god. 3) vigtig; ypperlig. 4) den el. det gode.
 ajungitsúsek, 1) Duellighed; Tjenlighed. 2) Godhed; Vigtighed; Ypperlighed. 3) Eone; Formue.
 ajungitsulliok, *intr.* gjør got.
 ajungitsulliak, en god Gjerding.
 ajungitipok, *tr.* kjender for god.
- ajunginiarpok, *intr.* beslitter sig paa det Gode; lever gudeligen el. sædeligen.
 ajunginiartok,)
 ajungitsulliaromatók,) guddelig sindet; sædelig.
 ajungitsúrlárpok, *intr.* stiller sig god an; hykler.
 ajungajárpok, *intr.* 1) er kun maadelig; duer ikke meget; er ej synderslig. 2) er ej meget værd. 3) er svagelig.
 ajyvlarpok, *intr.* er værst; deraf *neg.* ajyvlangilak, er nogenledes; gaacr an; Kan passere.
 Ajorsarpok,) see under
 Ajorhok,)
 Ajoupok,) Ajorpok.
- Aipak, 1) Kammerad; Sølgesvend; Gelejde. (naar de ere kun 2de i Kollege.) 2) Egtelage; Egtesælle. 3) *c. s.* numerale ordinale aipa, og aipát, den anden. (see Gram. V. Cap. §. 6.)
 aipeksak, 1) en til at følge sig. 2) tilstundende Egtelage; Kjæreste.
 aiparáu, *tr.* 1) har til Kammerad el. Sølgesvend; gelejdes af. 2) har til Egtesælle. 3) følger med; gjør Selskab; gelejder.
- Aipane,

- aipáne, et andet Nar; i næste Nar, Maaned, Uge el. Verden (alt efter Til lægs-Ordet el. Sammenhængen.)
- aipeklánik, for det andet; anden gang.
- aipalik, 1) som har Sølge. 2) som har Ugtmage; gift.
- aipéitfok, 1) eenlig. 2) le dig; ugift.
- aiparlerpok, *tr.* overtaler til at følge med; søger Kammerad el. Sælskab.
- aiperpok, *tr.* lægger een til; formerer Tallet med een.
- aiperforpok, *tr.* er jevnlig med; er ved Haanden; staaer en bi. (bruges kun om 2de)
- aipiupok, *tr.* lægger den til som den anden; lader ham el. den gaae i med.
- aiparlárpok, *intr.* forsøger paa ny; giver sig 2den gang isærd med (det som første gang ei lykkedes el. blev færdig.)
- Aipapok, *tr.* spiser. *A.*
- aipat v. aipatikfak, Mad; Spise. *A.*
- Aipavok, *intr.* er raat; smager raat; er ikke nok Fogt.
- aipalingiekpok, *intr.*)
- aipalingiegau, *tr.*) væmmes ved raat; kan ej fordrage at spise raat el. halvfogt.
- Aiparlarpok, see under Aipak.
- Aislaa v. Afse, Ja! det er v. var nok saa.
- assukiak, 1) Jeg veed ikke; Kan vel være. 2) det er meget. 3) vist nok.
- assukiarle v. loneet, Ja ganske vist; derom er ej at tvivle; deri har du ret; det var sandt.
- assukiaráu, *tr.* 1) veed ej deraf at sige. 2) bryder sig ej derom; bekymrer sig ej derfor; tænker ej derpaa; endser ikke.
- aissume, 1) det var Sagen; det var og min Mening; ret saa. 2) lad saa være. 3) der har man det; nu kom det herud. 4) det er gammel Vane; tænkte jeg det ikke nok.
- aissule v. assule, jeg veed ikke hvorfor; for plaisir; for ingen Ting. 2) for intet; omsonst.
- assuléinak v. narmik, blot for Spøg; til Tidsfordriv.
- assuléinarpok, *intr.* 1) spørger Kun; mener intet dermed. 2) gjør Kun for plaisir el. uden Hensigt el. omsonst.

Aitsa,

Aitfa, en Gaster.

Aitfárpok, *intr.* gaber; gisper; sperrer sin Mund op.

aitfångavok, *intr.* 1) er gabende; er i med at gabe.

2) gaber; staaer aaben fra hinanden; slutter ikke. (for Ex. en Dør; en Sammenfaldning)

aitfártipok, *tr.* Kommer en til at gabe. 2) vrister Munden op paa.

aitfárfimavok, *intr.* er spaltet; el. revnet; er sprukket; har aabnet sig. 2) er opreven el. opkradset. f. (Ex. Ikket aitfárfimarfut, oprevne el. aabne Saar.)

Aitfeit, 1) nu først; da først. 2) Ej nu! det var og noget. 3) der kom det ret til gavn; nu begynder det for alvor.

Aitserpok, see under Attek.

Aitfikpok, f. under Atte.

Ajuak, en Byld; en Jernbyld (en toppet Hævelse, som viser Tegns til Udbrud.)

ajuárpok, *intr.* har Bylder.

ajuártok, som har Bylder; fuld af Bylder.

ajuársak, en liden Jernbyld; en Sinne.

ajuáursak, en Albue; Skjæl; (Patella.)

Ajuká! det kunde man vel ventet el. spaaet sig; nu Kommer han igjen; det er sædvanligt el. efter gammel Vane! (et spods Ord.)

Ajukpok, *intr.* liden Urd; er forsulten.

ajuktok, nødlidende; forsulten.

Ajuna, see under Aik.

Ajungilak, see Ajorpok.

Ajúpok, *tr.*)

ajuársiok, *intr.*) forlænger et Huus eller Brides Rum.

Ajut, see Agut.

Ajæpok, see Ajekpok.

Ajængipok, *r. intr.* bliver mismodig; bliver nedslagen.

ajængitok, mismodig; nedslagen.

ajængigåu, *tr.* bliver mismodig over en el. noget.

ajængigofukpok, *intr.* er tilbøjelig til Nedslagenhed; taber snart Modet.

Ak, see Aak og Aik.

Aka, farbroder.

Akkago, i Morgen.

akkagoago, i Overmorgen; om 2de Dage.

akkagópok, *intr.* 1) siger: i Morgen. 2) sætter op

til

til Morgendag. 3) vil rejse i Morgen.
 akkagótarpok, 1) *intr.* det samme. 2) *vr.* vil have el. gjøre det næste Dag.
 akkagómet, Dagen efter.
 akkagomisák, overbleven el. opsat til i Morgen.
 akkagóteksák, det som hører til næste Dag; den dag i Morgen.
 Akajárok, Maven (hvor Gøden samler sig.) Mave. Kallun. 2) Kraasen (i en Fugl.) 3) en Sælma; ve fyldt med Spæk.
 akajárkiok, *intr.* tilgjør el. tilbereder en Spækma; ve.
 Akak! v. ákakak, *interj.* admir. Ach! det var meget! Ey!
 Akalloak, *c. f.* akalloa, hendes yngre Broder.
 Akárpok, *vr.* Fæler for Børn; smaasnækker el. smaasynger for dem; leger med dem.
 akárau, *vr.* fordrager; lider; omgaaes en vel; beegner ham Ejarlig. Tersákále akárissegát, jo! jo! Skulde de beegne ham vel el. han begaae sig hos dem; det er ikke at tænke paa. 2) i *negat.* akáringilak; Skjætter en ikke; kan ej fordrage ham; beegner ham slet; opsjæter

sig bærst og ufjarlig mod ham. Iglokátéjfa akáringilát, han kan ej begaae sig hos sine Huusfolk.

Akkarpok, *intr.* 1) stiger ned; gaaer ned; fahrer ned ad. 2) dykker under; gaaer under Vandet (Søedyr el. Menneffer; men bruges ej om Fugle.)

akkartipok, *vr.* 1) tager ned; lader noget gaae ned; Tingerdlát akkartidlungo! stryg Seilet! 2) faaer til at dykke; sætter under Vandet.

akkarbigau, *vr.* 1) gaaer ned paa. 2) stiger ned til; fahrer ned over.

akkáumavok, *intr.* 1) er under Vandet; er i med at dykke. 2) holder sin Nande.

akkaumatók, 1) en stærk Dykker. 2) den som længe kan holde sin Nande.

akkaumatokáu, *intr.* 1) er en stærk Dykker; kan længe blive under Vandet. 2) kan længe holde sin Nande.

akkarfarnek, en Kastvind fra Sjeldene.

Akke, 1) Betaling. 2) Svar. 2) det som er

- tvært over for noget; hiin Side; den anden Side. 4) For; Brix; Bænk under Vindvet i et Grønlandst Huus.
- akkiāne, paa hiin Side; tvært over for.
- akkimut, til hiin Side; til den anden Side.
- akkimōrpok, *tr.* Springer over med Sōdderne sammen, saa at man kommer til den anden Side. 2) Overtreffer; overgaaer.
- akkimukārpok,)
- akkimipok, *ts.*) *intr.* Springer tilbage; staaer tilbage.
- akkimēpok, *t.* *intr.* sidder paa Forbripen; ligger under Vindvet.
- akkimiōvok, *intr.* har sit Opholdssted paa Forbripen.
- akkimiurlokarpok, *intr.* der ere fremmede. (isar Europæer, fordi de maae ligge under Vindvet, naar de blive Matten over hos Grønlanderne.)
- akkigāu, *tr.* 1) Har til Betaling. 2) Bruger til Svar. 3) Saaer el. taager i Betaling.
- akkikfak, 1) Noget at betale med. 2) Noget til Svar.
- akkikfaut, forraad til Be-
- taling; Skat; Liggens defæe.
- akkiōvok, *intr.* er til Betaling.
- akkekarpok, *intr.* er el. bliver betalt. 2) i *neg.*
- akkekangilak, er ej betalt.
- akkekartok, betalt.
- akkekangitlok, ubetalt.
- akkissōk, 1) Dyr; Kostbar. 2) Dyrefjōbt.
- akkissōvok, *intr.* 1) Er dyr; Foster meget. 2) Er dyre = Fjōbt.
- akkeepok, *ts.* *intr.* er ikke fortjent; er usor skyldt. (noget, som er oppbeaaren for intet el. for ringe Tjeneste.)
- akkeetlok, usortjent; usor skyldt (Gode.)
- akkeenak, usortjent Løn; usor skyldt Gave; Naade gave.
- akkeenarpok, 1) *intr.* har ikke fortjent noget godt; har ingen Fortienester; 2) *tr.* Saaer noget usor skyldt el. af blot Naade.
- akkeenartipok, *t.* *tr.*)
- akkeenartitfiok, *intr.*) giver en noget usor skyldt el. af blot Naade.
- akkeetsorpok, *intr.* er skyl dig; er gjeldbunden. 2) *tr.* skylder det.
- akkeetsugak, SKYLD; Gjeld.

akkeetfortok v. sorte, en
 SKYldner.
 akkeetfortigåu, *tr.* har til
 gode hos.
 akkeetforbigåu, *tr.* skyl-
 der til.
 akkeetforfiok, *intr.* Kræver
 SKYld; fordrer GJeld;
 æfter Betaling.
 akkeetforterpok, *tr.*)
 akkeetforteriok, *intr.*) er dyt
 med sine Vahre; holder
 i høi Priis.
 akkeetfortigak, det som
 holdes dyt.
 akkerkópok, *tr.* fahrer
 langs med den anden
 Side.
 akkilliorpok, *intr.* gjør
 Bønt under Vindvet.
 akkiok, *intr.* 1) Betaler. 2)
 Svarer. 3) Gjengjel-
 der; hevner sig; slaaer
 igjen; giver lige for lige.
 akkiniarpok, *tr.* søger at
 gjengielde; hevner. 2)
intr. er hevngjerrig.
 akkiniartok v. niaromatók,
 hevngjerrig.
 akkiniartuklak, en hevner.
 akkiniarbigåu, *tr.* søger at
 gjengielde el. vederlæg-
 ge en. 2) Vil hevne sig
 paa ham.
 akkiniutigåu, *tr.* 1) Gjengjel-
 der det. 2) Hevner det.
 akkinnépok, *tr.*)
 akkinnerfiok, *intr.*) veder-
 lægger; gjengjelder en;

(belsønner ham el. hevner
 det paa ham.)
 akkinnerlut, Gjengjeld. 1)
 (Belsønning el. Hevn.)
 akkinnerfidluarpok, *intr.* 1)
 gjengjelder rettelig; er
 retsfærdig.
 akkinnerfidluarfåsek, Retts-
 færdighed.
 akkiorpok, 1) *tr.* mund-
 hugges med; bruger sig
 Mund paa; svarer i
 gjen el. ilde. 2) *intr.* 1)
dual. akkiorpuk, des
 mundhugges.
 akkiortuk, 2de som mund-
 hugges.
 akkiortarpok, *tr.*)
 akkiortátok, *intr.*) svarer
 stærkt igjen; fattes ikke
 paa Svar.
 akkirsut, Svar paa en
 Spørgsmaal.
 akkirsutigåu, *tr.* 1) har en
 bruger til Svar. 2) Er
 Svar derpaa.
 akkillerpok, *f. tr.* betalers-
 (saavel Tingen man fiobede
 som Personen man fiobede)
 af, *f. Ex.* Saviksiara akla
 killerpara, jeg betalede de
 Kniv, jeg fiobde. Savingsni-
 mik akkillerpara, jeg bet-
 talede ham med en Kniv-
 akkilléiok, *intr.* det samme
 me. 2) Betaler sin
 Gjeld.
 akkilligak, betalt; det som
 betalte.

- akkilligekfak, det som skal betales; Borg.
- akkilligekfakarpok, *intr.* har paa Borg.
- akkilligekfakartipok, *tr.* borger en noget; krediterer.
- akkilligekfarsfok, *intr.* Borger; tager el. faaer paa Borg.
- akkilligekfaut, **Skyld;** Gjeld.
- akkillersfipok, *tr.* betaler for en anden.
- akkilliupok, 1) *tr.* det samme. 2) *intr.* og *tr.* Giver i Betaling; bringer til Betaling.
- akkilliut, Betaling; det man giver i Betaling.
- akkilliutigau, *tr.* giver det i Betaling; betaler dermed.
- akkillukpok, v. luktorpok, *tr.* betaler ilde; er en slet Betaler.
- akkilluktok, en slet Betaler.
- akkillorikpok, *f. intr.* er mundfaad; giver en stiden Mund.
- akkilloriktok, mundfaad.
- akkillsoak, Gjenlyd; Gjenstrald; Echo.
- akkillsoarpok, *intr.* giver Gjenlyd; giver Echo; svarer igjen (et Sted.)
- Akèiksek, en Rype. (Tetrao Lagopus.)
- akèikserpok, *intr.* faaer en Rype.
- akeikselliarpok, *intr.* er paa Rypejagt.
- akeikselliak v. lèniak, en Rypejager.
- Akkerak, en Modstander; Vederpart; Siende.
- akkerarâu, *tr.* har til Modstander el. Siende; har imod sig el. fjender som Uven.
- akkerareekpuk, *f. intr.* car. *ing.* ere hinandens Vederparter; staae hinanden imod, *f. Ex.* Morder og Blodhæver.
- akkerartorpok, *tr.* modstaaer; er imod; strider imod; bestrider betrigger.
- Akkerok, Knast; Knort paa et Træ.
- akkerolik, Enastet; Enortet; Enudret.
- akkerórsoak, en stor haard Knast; Knude.
- akkerortók, meget Enortet; fuld af Knaster.
- Akkerpok, 1. *tr.* trykker efter op ad; løfter op.
- Akertlok, Blye; Tin. 2) i *pl.* akertlut, Sagl (at styde med.)
- akertlungoak, et Sagl.
- akertlórioak, en Rendes Kugle.

- akertulliorpok, *intr.* arbeider i el. støber Blye el. Tin; støber Sagl el. Kugler.
- akertulliorbik, en Sagl Form; en Kugle Form.
- Aket, en Sandste; Vante. 2) i *dual.* aketik, a) et par Vanter. b) Det sorte paa Krykfiens Vinser.
- akésiok, *intr.* sjer Sandster.
- Akkiarpok, *tr. car. sing.* Bærer noget imellem sig.
- akkiartok, en Lastdrager (af dette Slags.)
- akkiægak, en Last, som 2de bære imellem sig.
- akkiarbik,)
- akkiut,) en Bør; Bære. Bør; Ligbør.
- Akkillerpok, *f.* under Akke.
- Akilluvikpok, *tr.* Sørstømmer; bringer en Kajaks Træværk istand; bygger den om.
- Akkimipok,) see under Akkiok,) Akke.
- Akipok, *f. intr.* 1) er blød; er veeg. 2) Er skjør; gaaer let i stykker. 3) Er raaden; er forfulet.
- akitsok, 1) det bløde. 2) Vandet. A.
- akilliok, *tr.* blødgjør; veeg; gjør; skjørner; gjør skjør.
- akillitserpok, *f. tr.* lægger Skind i Væde (i Urtin) for at løsne Gaaerne.
- akit, en Hovedpude.
- akifigau, har til Hovedpude; lægger Hovedet derpaa.
- akiserpok, *f.* 1) *intr.* lægger Hovedpuden tilrette. 2) *tr.* — for en anden.
- akisiorpok, 1) *intr.* tillægger Hovedpuden. 2) *tr.* — for en anden.
- Akkipok, *ts. tr.*)
- akkitfiok, *intr.*) overgaaer; overtrækker; (andre el. sig selv.)
- Akkissoak, see under Akke.
- Akkisivpok, *t. tr.* bestraalet; befinder; finner paa.
- akkisivsimavok, bestraalet; befinnes.
- akkisivnek v. sifsimanek, Bestraalelse; Bestinnesse; Gjenstien.
- Akkisugupok, *t. v.* sugutilerpok, *f.* bryder frem; brækker (Solen Skyerne.) Kommer til Syne; (et Skib, som før var skjult i Taagen, men nu bliver synlig.)
- Akit, see under Akipok.

Akkivserpok, *f. tr.* sjer
Strikføm op og ned;
stopper; sjer dobbelt
Søm.

akkivsernek, Strikføm;
Stopning; dobbelt Søm.
akkivfigak, stoppet.

Akligak, en Kaste. Piil
med en liden Blære paa
Siden (som bruges paa
Sælhunde Jagt, naar fle-
re forfølge en Sælhund.)

akligárpok, 1) *intr.* Kaster
med en saadan Piil. 2)
tr. Staaer den fast i no-
get; skyder et Dyr der-
med.

akligártak, et Sødedyr, som
er fældet med en saadan
Piil.

akligariarpok, *intr.* udsky-
der sin Kastepiil; Kom-
mer paa Skud med den.

Aklunák, en Rem.

aklunárpok, *tr.* binder fast.

aklunáriarpok, *intr.* svins-
ger sig paa Liine; gyn-
ger.

aklunáriakattarpok, *intr.*
gynger frem og tilba-
ge; svinger sig stærkt
paa Liine el. i Sælskab
med flere.

aklunáursák, Tov; Liine;
Snor; Sejlgarn; Sam-
pegarn; i *plur.* aklunáur-
fæt, 1) Takkelagie; Tov-
værg. 2) Samp; Sør;
Blaar; Værg.

Akko, 1) Bagstavnen;
Bag; Enden i en Kone-
baad og anden Baad el.
Skib (kun ikke i en Ka-
jak.) 2) Elvemunding.

akkoanépok, *intr.* sidder
el. er bag i Baaden.

akkópok, 1) *intr.* sidder
el. staaer ved Roret; sty-
rer. 2) *tr.* styrer Sars-
tøjet.

akkótok, den som styrer;
en Styrmand.

akkóut, et Roer; en Sty-
re. Aare.

ækkút, Vej; Gjennem-
fahrt (meest til Vand.)

akkutiksák, 1) Det samme,
før den bruges. 2) Mid-
del el. Lejlighed at kom-
me nogensteds, akkutik-
sákangilak, der er ingen
Lejlighed for ham at kom-
me bort.

akkutigáu, *tr.* rejser igjen-
nem; tager sin Vej der-
frem; gaaer derover el.
fahrer langs dermed.

akkofárpok, *tr.* afhenter;
fahrer til et Sted for
at tage en Ting med sig;
henter paa Vejen; ind-
tager undervejs.

akkosinek, Vej; Stie; Lans-
devej; Bane.

Akkoëràu, *tr.* Lader stee;
tillader ham el. det; sam-
tykker.

akkoërkot, Ellsabelse;
Samtykke; Understøtning;
Medhold.

akkoërkotigau, *tr.* Understøttes af; finder Medhold hos.

Akok, Svanzel. Glib paa en grønlandsk Peltz (bruges helst i plur. *cum suffixo*. akoe, men et stykke Skind dertil hedder akuksak.) 2) Softebenet; Laarbeenet paa en Sælhund (helst *cum suf. akoa.*)

akolik, Besvanzet; en som har Glib paa sin Peltz.

akoak, Underlivet (neden for Navlen.)

akoaminek, et Stykke af Underlivet paa en Sælhund.

akoilifak, 1) en halv Peltz (som Kajak-Roerne bruge.) N. 2) En heel Vand Peltz. S.

akoilithok, 1) *intr.* syer en saadan Peltz. 2) *tr.* — til en anden.

akoilifaurfak, en liden slimig Søe Orm, der findes paa Tarreblade og ligner en Glaske. (*Lucernaria auricula.*)

akopok, *r.*)

akongavok, *) intr.* 1) sidder paa Hu; sidder med bøjede Knæ og skjuler sine Hæle (for Er. naar

en gjør sit Behov.) 2) Sidder paa Bugen (en Fugl.) 3) Ligger ned paa Bugen med Benene under sig (et firføddet Dyr.)

akoimiok, *intr.* Enæler, bøjser Knæe.

akoimivigau, *tr.* bøjser Knæe for.

akopiok, *intr.* sidder paa Bagen (et firføddet Dyr, støttende sig paa Forbenene.)

Akkonárpok, 1) *intr.* faaer Skade; Kommer til Skade; støder eller slaaer sig. 2) *tr.* Gjør Skade; beskadiger.

akkonárok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

akkonárnek, Skade, Bræk; Stød el. Slag (man har foet.)

Akkópok, see under Akko.

Akkórnot, see under Akkupok.

Akodytsuk, en mørk Søe el. tyk Banke i Vesten (som Grønlanderne meget brugte sig efter, i Henseende til Veirlice.)

akodytsukarpok, *intr.* der er tyk Søe el. Banke i Vesten.

Akpa, en Alke; den spidsnebbede Alke (*Alca Pinnacis.*) 2) Et Alkestind.

akpák, Alke

akpāk, en **Alke**; Unge.
 akpalliársuk v. akpáarak, en
 mindre **Søefugl** kaldet
Søefonge; **Perdrifker**;
Boesfær. (Alca Alle.)
 akpárnak v. akpartluk, en
Klub; **Alke**. (Alca Tor-
 da.)
 akpársuk,)
 akpalik v. partlek,) **sa**
kaldes 2de andre **Alke**; **Ar-**
ter.
 akpaut, **Sorraad** af **Alker**.
 akpalliorpok, *intr.* **Foger**
Alker.
 akparpok, *intr.* **faaer** en
Alke.
 akpartak, en **fanget** **Alke**.
 Akpa'ok, *intr.* **drages**
med Døden; **misser** **Man-**
den ved Besvimelse el.
Død; **besvimer** el. er nær
ved at besvime.
 Akpakpok, *intr.* **søger**
Dybet; **sikker**; **synker**;
forsætter sig. (en **Huus-**
væg; **Fiskestøre**; **Korn** i
 en **Lønde** ic.) 2) *tr.* **Kom-**
mer det til at sikker; **lader**
gaae længere ned; **hæn-**
ger en Ting lavere.
 akpamitharpok, *tr.* **hænger**
lidt lavere; **Kommer** en
smule til at sikker.
 Akpápok, *intr.* 1) **løber**
 (et **Menneske**.) 2) *tr.* a)
løber paa. b) **løber ef-**
ter (for at **hente**.)

akpalliúpuk, *intr.*)
 akpanekoláupuk, *intr.*) **can**.
sing. **løber om Kaps**;
Veddeløber.
 akpalliútuk v. panekoláutuk,
 2de som **løbe om Kaps**;
Veddeløbere.
 akpalliutarbik,)
 akpatarbik,) en **Løbes**
bane.
 akpallarárpok, *intr.* **løber**
 (en **Fugl**.)
 Akpárpok, *tr.* **giver til**
kjende; **lader vide** (at
 det er **Reisetid**;) **siger til**
efter Løfte.
 Akpípok, *r.* 1) *intr.* **be-**
gynder at synge. 2) *tr.*
Begynder Sangen el.
 en **Vise**.
 akpikimiok, *intr.* **begynder**
paa nye at synge.
 akpitak v. tekfak, **noget at**
synge el. **istemme**.
 akpifallóupok, *tr.*)
 akpifallóurfiok, *intr.*)
overskilder; **skjender paa**
en; **taler ham haardt til**;
siger sin rene Mening om
ham.
 Akfak, en **liben Baad**. **A**.
 Akfiok, **see under Aktak**.
 Akfút, *adv.* **stærkt**; **dygtigt**;
brav; **fast**; **meget**; **haardt**.
 akfórfoak,)
 akfúngák v. gámik,) **meget**
stærkt el. **fast**; **heftigen**
storligen.

akfungårsoak, overmaade
 stærkt ic.
 akfuttök! mere! stærkere!
 lystig! bedre til!
 akforörpok, *intr.* bruger
 sine Kræfter; griber sig
 stærkt an; anvender mer
 gen Slid; anstrænger
 sig ret alvorlig.
 akforörtuk, Tvende, som
 brydes af alle Kræfter
 el. trækkes Krog med
 Singre el. drages i Ar-
 mene; Tvende som løf-
 te el. bære af alle Kræf-
 ter sammen.
 akforoutigau, anstrænger
 sine Kræfter til; griber
 sig alvorlig an for; stri-
 des stærkt med.
 Aktæt, *car. sing.* Afte.
 akfåurfæt, *car. sing.* noget,
 som ligner Afte; Meel.
 Aktak, *i pl.* aktæt, Dynge
 af Sejstærn; Møding;
 Stærnhob.
 akfiok, *intr.* Fæster til Mø-
 ding.
 akterpok, *tr.*)
 akteriok, *intr.*) gaer ud
 med Stærn; bringer
 til Møding.
 aktigak, udfastet Sejstærn.
 Akterpok, see under Aktak.
 Aktigau, see under Ange.
 Aktorpok, *tr.*)
 aktoök, *intr.*) rører ved;
 griber an; tager paa.

Akkudlek, see under Ak-
 kupok.

Akkullagluit, et slags
 Blomster med suaa tætte
 Blade, som en Quast.

Akkulliak,)
 akkunekpok,) see under Ak-
 kupok.

Akunitt! *verb. def.* Skynd
 dig! vær snar! geivinde!
 hurtig! *i plur.* akunitse!
 Skynder eder!

akunerfoak, sæt længe.

akunikek v. nikiak, det
 gaer sæt langsomt til;
 o! hvort længe varer det
 dog! f. Ex. Akunikiak
 merforpok, hun overiler
 sig ikke med at syc.

akunigilerpok, *f. tr.* Tiden
 er ham for Enep; det
 er for silde for ham.

akunerfarpok, *tr.* Skynder
 sig med; vil snart gips
 re det; iler med at faae
 fra Haanden.

akunerfarpok, *tr.* Skynd
 der paa en.

Akkupok, *tr.* blander;
 mænget.

akkunekpok, 1) *tr.* det sam-
 me. 2) *intr.* a) Er blan-
 det; er mænget. b) Er
 middelmaadig.

akkukfak, noget at blan-
 de imellem.

akkunektok, middelmaadig.
 ak-

akkunelik,) blandet, mæn;
akkusimak,) get.

akkunéksimavok,)

akkúsimavok,) *intr.* er
beblandet; er mænget
samme.

akkunek, *Midte; Mellem-*
deel. Bruges meest alleue
med *suff.* og *appos.* til
at udtrykke *Præpositionen*
Imellem; Iblant; saa-
som: akkornæne, imel-
lem el. iblant dem; ak-
kunévtine, imellem os;
akkunévstine, iblant eder.

akkuneksiok, *intr.* er midt-
vejs; er i *Middelpunkt-*
ten; er *Kommen Galv-*
vejen; (f. *Er. Vandet i*
at stige el. falde.) er paa
sine *Mærker;* er paa det
siste (*Solen i at stige.*)

akkudlek, midterste; mel-
lemste.

akkudliovok, *intr.* er den
midterste; er mellemst.

akkullekipok, *tf. intr.* 1) er
nær sammen; er fort
imellem; har smal *Ab-*
ning el. fort Mellem-
rum. 2) *Skeer strax*
paa hinanden, efter
fort *Mellemtid;* er fort
Tid imellem.

akkullekitfok, 1) nær sam-
men; fort imellem; det
som har smal *Abning*
ic. 2) Det som *skeer*
strax paa hinanden *ic.*

akkullekitforpok, *intr.* la-
der fort *Tid imellem;*
gjør idelig.

akkullektarpok, *ic.*
blander imellem; formæn-
ger; forblander.

akkullak, mellem *Benene.*

akkullangerpok, *intr.*
gjør jævnlig el. ofte; *skeer*
ikke sjelden.

akkulliak, det nedtrykte
Sted paa *Næsebenet,*
som er mellem *Øinene*
og uden *Saar;* *Øine-*
nes Mellemrum.

akkulliakitfok, 1) den som
har fort imellem *Øine-*
ne. 2) En liden *Fisk*
af *Tangsprel-Slægten.*
Blennius punctatus. 3) En
Fisk af *Ulke-Slægten.*
Cottus scorpioides. 4) En
Fisk, som falder *Øyd* paa
Grønland, og synes at væ-
re *Kulmunden.* *Gadus*
Merluccius.

akkutók v. kuturlók, viit
imellem; med langt
Mellemrum; det som
har stor *Abning.* 2)
langstrøgs. akkuturlók-
mik eputit! roe langsom
el. tag lange *Strax!*

akkutóvok v. kuturlóvok,
intr. er viit imellem;
er langt fra hinanden;
har stor *Abning* el.
Mellemrum.

akkórnot, mellemkommen-

- de Ginder; forhindring; forfald (Menneske el. Ting.)
- akkornotåvok, *intr.* Kommer i Vejen; er til forhindring; gjør forfald; forvolder at noget ej skeer.
- akkornotigåu, *tr.* har det til Ginder; forhindres derved.
- akkornokoserpok, *f. intr.* forhindres; faaer forfald.
- Allå! Sy! Kam dig!
- allåana — æ! Kam dig dog!
- Allak, et Suglebryst; (Risdet derpaa.) Akkiksim alla, et Rypebryst.
- Allakarpok, see Allækarpok.
- Allangok, see under Allarpok.
- Allapångarpok, *intr.* 1) er uvidende om alle Ting; faaer ingen Ting at vide. 2) bryder sig ej om hvad der gaaer for sig; bekymrer sig om ingen Ting; er sorgesløs.
- allapångæipok, *is. intr.* 1) er nærværende; er Allstedes fremme; seer Altting efter. 2) Veed alt Nyt; faaer Altning at vide.
- allapångårforpok, *tr.* 1) er nysgjerrig efter. 2) Passer paa; seer efter; har Øje med; omgaaes varslig.
- Allarpok, *intr.* er Flarluft.
- ålarnek, Flart Vejr; Flar Zimmel.
- ålalerpok, *f. intr.* Flarer op; bliver Flart Vejr.
- Allárpok, *tr.* 1) vender sig fra; seer fra. allárdlugit attuarpok, læser uden ad. 2) Vender Rygen (af Foragt.) 3) Lader staa i Roe el. være med Fred; befatter sig ej med.
- allångok v. långok *c. f.* allångoa, fravendte Side; Skygge Siden, den Side, som er i Skjul for Solen.
- Allatåk, flinkt; brav; Stjont; herligt.
- allatåvok, *intr.* er flink el. ret brav; er got; er Stjøn el. herlig.
- allatåursok, flink; brav; god; Stjøn; herlig.
- Allek i *pl.* ardlit, 1) en Gvalfiskeliine. 2) En Robbe; Rem (som bruges ved Sælhundekangsten med Harpuun-Pil, og forener Harpuunen med Blæren.)

allikfak, et Stykke Rem
tjenlig dertil.

ardlarfepok, *f. intr.* mister
sin Kobberem.

Allekåk *c. f.* allekå, (hans)
ældste Syster.

Allerfe, en Gose, en
Strømpe, i *dual.* aller-
fik, et Par Strømper.
allerfiok, 1) *intr.* syer
Strømper. 2) *tr.* — til
andre.

Allerterpok, *t. tr.* visker;
aftørre; afstryger. 2)
Beftryger; smører; sal-
ver.

allerterrüt, 1) noget at af-
tørre med, som: Viif;
Karklud; Saandflæde;
Serviet. 2) Noget at
smøre med; Smørelse;
Balsom; Camphor; Spi-
ritus.

Aligøk, Berg; Crystal.
aligortök, et Sted, som er
rigt paa Berg; Cry-
stal.

aligûrfak, Crystal; Glas.

Allikârpok, *intr.* bliver
Opholds Vejr; Vejret
har lagt sig.

allikâmiok, *intr.* det bli-
ver bedre med Vejret;
det lægger sig.

Allikkæk, et par Strøm-
per el. Zoser. S.

Allikpok, *t. 1) intr.* ris-
ves i stykker el. Gul paa;
sønderrides; gaaer i tu.
2) *tr.* river i stykker el.
Gul paa; sønderriver
(Klædemon.)

alliktorpok, *tr.* det samme
i sidste Bemærkelse.

alliktugak, sønderreven.

Allingnarpok, *intr.* er
fyldig; er ved got Guld;
er vel ved Magt; seer
vel ud.

allingnartok, fyldig; ved
got Guld; som seer vel
ud.

Alliok, *t. 1) intr.* gaaer
bort, gaaer af Lys el.
fra Vindvet. allifite!
gaaer dog af Lys! 2) *tr.*
a) gaaer fra Noget. b)
er langt fra; er borte
fra.

allifimavok, *intr.* er Kom-
men langt bort; har
stillet sig el. staaer langt
fra.

allilerniatârpok, *intr.* Kom-
mer alt længer og læn-
ger af Sigte.

allifârpok, *tr.* holder sig
ikke langt fra; gaaer ej
bort fra; stilles ej fra.

allifipok, *t. tr.* holder en
bort; fraholder.

Alliortorpok, *intr.* seer
Spøgelse el. Nander.
alliortugak, et Spøgelse.

Alli-

- Alliægàu, tr.** fryder sig i; finder sin Glæde i; Kan ej affee el. være foruden. alliægågit, du er mig uundværlic.
allianarpok v. nakpok,)
allianakâu,) intr. er bedrøvelig; er sørgelig; fører Sorg med sig.
allianartok, bedrøvelig; sørgelig.
allianak, 1) Sorg; bedrøveligt; 2) helst som *interj.* a) det var bedrøveligt! Skade! b) desværre! som er at beklage!
allianēipok, 2f. er behagelig el. angenem; er glædelig el. frydefuld.
allianēitsfok, behagelig; angenem; glædelig; frydefuld.
allieifukpok, intr. er bedrøvet; sørger; er sorggiven.
allieifuktok, bedrøvet; sorggiven.
allieifungnek, Sorg; Bedrøvelse; Sorgen.
allieifufek, Sorg; Sorggivenhed; sørgelige Forsætning.
allieifut, Sorg; Bedrøvelse; det man sørger over.
allieifutigàu, tr. bedrøves el. sørger over.
allieifuktipok, r. tr.)
allieifarpok, tr.) bedrøvet; mistrøstet; foraarfager Sorg.
- allieitsfokpok, intr.** bedrøvet; bliver bedrøvet.
allieitsfoksimavok, intr. er sat i Bedrøvelse.
allieitsfoksimarfok, bedrøvet; sørgende.
Allo, en Solle. a) Jod; Solle. b) Skoe. Solle.
alloarpok, 1) intr. a) er bleven hudløs under Jødderne. b) har Gul paa Sollerne; har forrevne el. forslidte Skoe. Soller. 2) tr. har forslidt dem.
allurserpok, f. tr. sætter Soller i; forfoller.
alliorpok, tr. slækker Soller.
alliut, en stor krum Skoe; mager Syenaal (beqvemt til at slække Soller med.)
Allukpok,) tr. slækker;
alluktorpok,) laber.
allukfarpok, tr.)
allukfåtok, intr.) beslækker.
allukfåut, en Skoe.
allupæk, dual. 2de som slæk; Fes meget; Mand og Kone.
allupårpuk, ear. sing. de 2de (af hvert Køn) spadserer el. reise med hinanden; Mand og Kone ere bestandig hos hinanden.
allukfarpok, intr. fahrer ilde; faaer Omslag.
alluksuak, Omslag; et utidigt Foster.
- Allæ-

Allækarpok v. Iakarpok,

1) *intr.* a) Figer frem af Skjul. b) Kommer frem (Solen.) 2) *tr.* Gaaer frem for at see efter; Figer frem efter (en Ting som er i Skjul bag noget.)

Ama, mere; igjen; atter; videre.

ámalo, 1) Endnu mere; eengang endnu. 2) Fremdeles; dernæst; derefter; derpaa.

ámalo-asit, frist op! see dog nok engang!

Amák, et slags lange smale og seje Rødder, som vøxe i Sandbanker.

Amámak, Patte; Die.

amámakpok,)
amámangursarpok,) *intr.*
patter; dier.

Amárok, et rivende Dyr, som siges at opholde sig højt oppe i Snderlandet. (uden Tvivl *Ursus Luscus*.)

Amáropok, *tr.* bærer Børn paa Ryggen; (Qvindfolk i visse rummelige Peltse.)

amártok, en Qvinde, som har Børn paa Ryggen.

amáut, en paa Ryggen rummelig Qvindpeltz at bære Børn ndi.

amáutilik, en Qvinde med saadan Peltz paa.

amáulik, en fuldvoksen Enderfuglehan, som er hvid paa Ryggen. *Aas mollissima*, *mas*.

amáuliklak, samme for dens har faaet sin fulde Skjønhed.

amáuligák, en Sneefuglehan. *Emberiza nivalis*, *mas*.

Amék, 1) et Skind (særemmelig Sølskind.) 2) Hud. 3) Tynd Bark paa Træ; yderste Bekledning af Væxt el. andet.

amíklak, et Konebaads Skind (særlig tilberedt til Baade; Betræk.)

améjarpok, *tr.* trækker Skindet af et Dør. 2) hudstryger; hudfletter; river huden af et Lem.

améropok, *f.* 1) *tr.* a) trækker Skind over en Baad; betrækker. b) anstryger med Farve. 2) *intr.* a) er overtrukken el. betrukket. b) er ansstrøgen.

amérok, *intr.* det samme i 2de første Bemærkeller.

amérnek, Farve.

amérnerpok, *f.* *tr.* stryger noget an.

amiortok, en Selbereder.

amáropok, 1) *tr.* trækker Skindet af. 2) *intr.* a) Er aftrukken sit Skind; b) er bleven hudløs.

amár-

amærnek, en Sygdom, da
Huden gaer af.

amerfulak, en Iøshudet
Sift af Kognkald. Slæg-
ten. (*Cyclopterus Liparis*,
etate provector.)

Amerdlavok, *intr.* er
mange.

amerdlarfut v. fōut, *car. sing.*
mange.

amerdlarfōrfoit, *car. sing.*
mangfoldige.

amerdlakerfut, overmaade
mange; en stor Mængde.

amerdlarfōunik, mange paa
gangen.

amerdlakaut, *intr. car. sing.*
ere overmaade mange;

ere mangfoldige.

amerdlarfūsek, Mangfol-
dighed; Mængde.

amerdlanårpok, 1) *intr.* er
formeget; i *pl.* ere for-
mange. 2) *tr.* Gjør for-
meget deraf; tager el.
bruger formange.

amerdliok, 1) *intr.* bliver
mange; bliver flere; for-
meres. 2) *tr.* lægger fle-
re til; formerer Tallet.

amerdlōpok, *tr.*)

amerdlōrfiok, *intr.*) tager i
med; tager tillige fat
paa; giver sig flere om
en Person el. Ting; hjæl-
pes ad til noget at ud-
rette el. til en at mod-
staae el. hjælpe. amerd-
lōpāt illangoartik, de gave

sig alle om deres Cam-
merad.

amerdlōtak, 1) Den flere er
om at hjælpe; det flere
er om at udrette el. for-
drer mange Hænder. 2))
Den som sætter sig op
mod flere el. mange ere
imod.

amerkåupuk, *car. sing.* 1))
intr. Ristes til at gjøre
el. bruge noget. 2) *tr.*)
Alternerer med at gjøre
el. bruge det. Umiak a-
merkåupāt, de alternerer
re med at bruge Baaden.

Amerdlōpok,)

Amerkåupuk,) see under

Amerdlavok.

Amiako,)

Amigarpok,) s. under Ami-

pok.

Amikōk v. kōrsoak, en

Blaesprute (*Sepia Loli-*

go.)

Amipok, *tr. intr.* er smal;)
er smækker.

amitsok, smal, smækker,)
spædlemmet.

amitsulliak, en smalgjort

Ting s. Er en Lægte; en

smal Baad.

amitsorfokiok, *tr.* tōrrer Sift
hele uden at slække dem;)
tōrrer Rundfist.

amitsorfokiak, en Rundfist;)
en Sift tōrret paa saae
dan Maade.

amilliorpok, 1) *intr.* bliver smal. 2) *tr.* Gjør smal el. smækker.

aminárpok, 1) *intr.* Er for smækker. 2) *tr.* Gjør for smal.

amigarpok, *intr.* strækker ikke til, er for lidet; for: slaaer ej.

amigarâu, *tr.* agter det u, tilstrækkeligt; holder det ikke for nok; saaer ikke nok deri.

amikipok, *ts.* *intr.* er alt for lidet; rækker langt fra ikke til.

amiákó, en liden Overblivelse; Levning; Rest.

Amisút, en flok Sæl, hunde; en Stimmel Spædyr.

Amórpok, 1) *tr.* trækker til sig; haler el. vinder op i Vandet (en Fiske, et Mæsk.) 2) *intr.* Opstrækkes; opvindes; er ophalet el. opfisket.

amórbik, et Spil paa et Skib.

amoarpok, *intr.* og *tr.* 1) trækker op; vinder. 2) trækker sit Snøre ind; haler det ind (dog ikke for at slutte Fiskeriet.)

amuvok, 1) *intr.* a) er udtrakt; b) er rettet ud. c) Er optrakt paa Land. d) *idual.* trækkes Krog.

amuluk! Lad os trækkes

Krog! 2) *tr.* a) trækkes ud (af et Hul.) b) Røtter ud. karsturslak kanneitsum amua, Ulfen rettede Fiske. Krogen ud. c) trækker op paa Land (en Baad.)

amorárpok, *tr.* trækker (Baaden) halv paa Land.

amurslak, udtrakt; optrakt; ophalet.

amursarpok, 1) *intr.* trækkes ud og ind. 2) *tr.* drager ud og ind; drager ud af Skeden (flere gange.)

amursartok, en Skuffe (under der er Bord el. i en Dragfiske)

Amuvok, see under Amórpok.

Ana, Bedstemoder; Farmoder; Mormoder.

ánagâu, *tr.* har til Bedstemoder.

Anna, see Anne.

Annáíok, see under Annekpok.

Anák, Skarn; Møg; Lort. Udlorirslam aná, Stierneskud.

anarpok, 1) *intr.* gjør sit Behov; skider. 2) *tr.* Beskider.

anártok, en Skidere.

anárosukpok, *intr.* er Skidetræng; trænges paa Naturens Vegne.

anár-

- anártarbik, et Lillehuus; et Privet.
- anarnakàu, *intr.* det purgerer el. driver.
- anarnartok, purgerende, drivende Middel; Lap, atio.
- anárnak, et Slags Hvalfiske, hvis Kjød og Spæk er meget purgerende. (*Monodon Spurius.*)
- anárne, Skidlugt.
- anárnipok, *ts. intr.* lugter af Skit.
- anárnitlok, det som har Skidlugt ved sig.
- anariak, en Stærnsflue; Privetflue (*Musca stercoraria, scybalaria & cloacaris.*)
- anarak, en Sifferønnike. (*Fringilla Linaria.*)
- anaulavok, *intr.* har tyndt Liv el. Diarhee; maae ofte til Stoels.
- Annaket, siden; i Aften engang. S.
- Anának, Moder.
- ananafiak, Plejemoder.
- ananagàu, *tr.* har til Noeder.
- Anarak, see under Anák.
- Annárdlok, blaa haard Jis.
- Anariak,) see under Anák.
- Anarpok,) see under Anák.
- Annaupok, see under Annekpok.
- Annäuvok,) *tr.* 1) staaer annäulerpok, *f.* el. prygl en med noget, man har i Haanden (Træ eller slikt.) 2) Banker Jiser af en Baad. 3) Støder paa el. treffer i Faldet; falder om paa en el. noget (en Ring, som var opreist, men faldt ned.) 4) belægger (den grønlandske Huusbjelle) med Tvertræer til Tag.
- annäulerut, 1) en Prygl. 2) Noget at banke af med. 3) Noget at belægge med til Tag.
- annäulerutigàu, *tr.* staaer el. banker el. belægger der med.
- Anne *c. f.* annà, hendes ældste Broder.
- annigàu, *tr.* hun har til ældste Broder.
- Annékpok, 1) *intr.* frelses el. er frelst; slipper af Noed. 2) *tr.* frelser; redder; hjælper af Noed.
- annéngnek, Frelsing; Redning (det at reddes.)
- annektipok, *t. intr.* frelses, reddes (ved en anden.) anektiponga omunga, jeg er frelst af ham.
- annéktok v. útok, frelst; reddet; hjælpen af Noed.
- annekbik, Frelsemiddel; Redningemiddel; Sjelpetime el. Sted.

annekbigåu, *tr.* frelles der; reddes derved; erkjender det for sin Hjælp.

annåupok, *tr.*)

annåurfiok, *intr.*) redder; frelser; hjælper af Død; frier af Fare; udfrier; forløser.

annåurfirlok v. firse, en Frelser; en Forløser; en Befrier; en Gjenløser.

annåurfinek, Frelsnings; Forløsning; Redning (det at redde.)

annaurfut,)

annaurfirfut,) Frelse; Hjælp; Frelsnings; Redningsmiddel.

annåiok, *tr.* faaer ikke det Dyr, man har qvæstet; gaaer glip af det, man var paa Jagt efter; faaer ej hold paa det, man estersatte; mærker ej mere til. åtak annåiara, Sælbanden undløb mig. annåiæt, han undløm midt imellem dem. kanniok annåiå, han fornam ej siden til Ulfen, som beed paa Krogen.

annåirfak, undløben; undkommen; det Levende man estersatte, men ej fik i sin Magt.

Annerkipok, *tr.* *intr.* er tilspidset; er spids i Enden.

annerkitfok, spids; spid sig; tilspidset; spidsendet.

annertok, but; stump; afrundet i Enden.

annertovok, *intr.* er but el. stump; er afrundet i Enden.

annertokot, Understøttelse; det man kan stole paa, el. holde sig til.

annertokotigåu, *tr.* har til Understøttelse; stoler paa; trøster sig ved; holder sig til.

A'nnerpok, *f.*)

anniarpok,) *intr.* har ont; ømmer sig; lider Pine.

anneråu, *tr.* har ont af; lider Pine af. Tiglungnerå anneråra, hans Ræveslaag smerter mig.

annerirfak, tilstodende Lidelse; det man føler Smerte af.

annersipok, *tr.* kommer en til at lide; tilføjer ham Smerte.

annerfiteitfarpok, *tr.* tugter; revser.

annernåk! 1) piinlig; smertelig. 2) *interj.* Ach vee! O Smerte!

annérnarpok, *intr.* det gjør ont; det smerter; det forårsager Pine.

annérnartok, ont; vee; smertende; piinlig.

anniarfålek, Lidelse; Pine; Smerte; pinefulde Tilstand.

C

anni-

- anniarâu, *tr.* har ont i;
 lider Pine el. Smerte i;
 ommer sig ved.
- anniararbik, et Pinested.
- anniaripok, *t.* 1) *intr.* a)
 pines. b) gjør sig selv
 ont. c) lader sig pine.
 2) *tr.* piner; gjør en
 ont; plager.
- anniaritflok, *intr.* det sam-
 me i sidste Bemærkelse.
- anniaritok v. tak, piint;
 plaget.
- anniaritfirflok, en Piner;
 en Plager; en Bøddel.
- Annérpok, aander (næ-
 sten ubrugelig.)
- annérnek, 1) Nande; Nand-
 dedrag; Nandepust. 2)
 sjeldnere: en Nand.
- annernilik, som drager
 Nande; levende.
- annernekančilak, *intr.* har
 ingen Nandedræt; er u-
 den Liv.
- annernekančilflok, som ej
 drager Nande mere; u-
 den Liv.
- annerningárpok, *intr.* mis-
 sier sit Nandedræt; ud-
 giver sin Nand.
- annerlák, 1) en Nand. 2)
 sjeldnere: Nande.
- annerlárpok, *intr.* aander;
 drager sin Nande; træf-
 fer Luft.
- annerlártorpok, *intr.* drager
 stærkt sin Nande; tager
 dybe Nandedrag; træf-
 fer stærkt efter Luften.
- annerfálik, med Nand; be-
 aandet; som har Nand
 i sig. 2) aandelig.
- annerfá! v. faló! v. fale! det
 var vel! det traf sig ret
 got! Lykke var det! til
 al Lykke!
- annerfámiok,)
 annerfárolukpok,) *intr.* suf-
 fer
- annerfárolut, Suf.
- Annerfá,)
 Annerfák,) see under An-
 nérpok.
- Angá, Morbroder.
- angagâu, *tr.* har til Mor-
 broder.
- Angak, pimpesteen.
- Anggak *cf.* ángga, hens-
 des Broderbarn.
- ánggarau, *tr.* har til Bro-
 derbarn.
- Angalavok, *intr.* gaaer el.
 fahrer hid og did; omvæn-
 ter fra et Sted til andet.
- angaláupok v. lápok,
tr. 1) bærer en Ting om-
 kring fra et Sted til andet;
 gaaer og slæber om med.
 2) kommer ofte frem med
 (enten at tale om, eller
 fremvise.)
- Ange, gingit, Storhed.
- angivok, *intr.* er stor.
- angikáu, *intr.* er meget stor.
- angirflok, stor.
- angirlúsek, Størrelse.
 angir-

angirlórfoak,) angirlók,) angikerfok,) meget stor; overmaade stor. angirlómik v. lémik, stor; ligen. angegâu, *tr.* 1) anseer den at være stor; agter for stort; gjør meget af. 2) den er ham for stor. kajnet angegára, din Kajak er mig for stor. angisimavok, *intr.* er blevet værre i sin Sygdom efter Heremesernes Cuur. angivetlák, for stor. angivetlákau, er alt for stor. angeke, større end. (see Gram. Cap. III. S. 3. No. 25.) angekigâu, *tr.* er større end. (see Gram. Cap. XIII. S. 3. No. 74.) angnek, størst. angnérovok, er større. angnerrotipok, *1. tr.* slatter den større; agter det højere. angnerrâu, er størst. angnerrurlók, større. angnerrurfomik,) angnermik,) 1) mest; størst. 2) først og fremmest; især; frem for alt andet. angnerryvlárpok, *intr.* er allerstørst. angnerryvlártok, allerstørst. angnerryvlártomik, aller mest.

angnárpok, 1) *intr.* er for stor. 2) *tr.* gjør for stor. aktigâu, *intr.* og *tr.* er saa stor som; har forholdsmaessig Størrelse med. Kannong aktiga? hvor stor er den? Tajma aktigâu, saa stor er den. Tauna aktiga, er saa stor som den. aktigirlók, Forholdsmæssig stor mod noget; af Størrelse med. kannong aktigirlók? hvor stor? Tajma aktigirlók, saa stor. Omatut aktigirlók, af Størrelse med den. aktigirlómik v. tikfómik, *Adverb.* af samme Bemærkelse. aktigeek, *car. sing.* ligestore. agtigeekpuk,) aktikatigeekpuk, *f. intr. car. sing.* ere lige store.

Angekkok, en Heremesster; en Spaamand (en Flok Mand blant Grønlanderne, til hvilken de altid søge om Raad, som til et Orakel.) angekkoarpok, *tr.*) angekkoarnikpok, *intr.* herer paa en; mumler over ham el. bruger andre Hereskunster (for at helbrede dem; eller virke til deres Lykke; eller spaae, om de fraværende skal komme hjem ic.)

- angekkooartipok, *i. intr.* la-
 der sig beheere; søger
 Raad hos Høremester-
 re.
 angekkukksarpok, *intr.* lærer
 den sorte Kunst v. at
 blive Høremester.
 Angeluktorpok, *intr.*
 Kommer tomhændet til-
 bage; faaer intet (naar
 man har været paa Jagt
 eller ude om noget.)
 angeluktortok, den som
 Kommer tomhændet til-
 bage; en som intet har
 faaet af det han søgde.
 angeluktorbigâu, *tr.* faaer
 intet der; fanger intet
 paa det Sted. Ikérsoak
 angeluktorbigâra, jeg fik
 intet paa Breddbugten.
 angeluktôupok, *tr.* faaer
 intet til en.
 Angérdlarpok, *intr.*
 gaaer Hjem; drager
 Hjem.
 angerdlarsimavok, *intr.* er
 hjemfahren.
 angerdlâupok, *tr.*)
 angerdlâursfiok, *intr.*) fører
 el. leder Hjem; hjem-
 bringer.
 angerdlâursak, hjemført;
 hjembragt.
 angerdlarserpok, *f. intr.* for-
 langer at komme Hjem;
 har Hjem-længsel.
 angerdlarsilerkâu, *intr.* har
 stor Længsel efter at
 komme Hjem.
 Angéropok, see under Ap.
 Angerpok, *i. intr.* bli-
 ver sløv el. aflægs; er
 opslidt; er afnyttet (en
 Kniv, Filtc.)
 angertipok, *i. tr.* opslider;
 sløvgjør; afnytter.
 Angigau, see under Angi-
 orpok.
 Angik, en Skoestik.
 angikpok, *i. 1) intr.* Gik-
 ker Skoe el. Støvler;
 lapper deres Soller. 2)
tr. — til en anden.
 angikfok, en Skoestikker.
 Angiôrpok, *intr.* og *tr.*
 1) dølger; holder hem-
 melig. 2) tager noget
 bort en uafvidende;
 stjæler (især Spiserahrer);
 æder det en anden tilhø-
 rer.
 angiôrtomik, hemmeligen.
 angiôrnek, Dølgemaal.
 angigâu, *tr.*)
 angirfiok, *intr.*) fordølger;
 fortier; holder hemmelig.
 angigirlak, det fortiede;
 fordulgte; forborgne.
 angipok, *tr.*)
 angiúrfiok, *intr.*) 1) dølger
 for en; holder hemmelig
 for ham; lader ham
 blive uvidende om en
 Ting. 2) hæler.

angiursak, den noget dølg-
ges for.
angiursflok, 1) en Dølger.
2) en Søler.
angéjarpok, 1) opdager,
hvad en anden dølger;
gjør aabenbar; bringer
for Lyset. 2) blotter en,
som holder noget skjult.
angéjagak, opdaget; bragt
for Lyset; aabenbaret;
blottet.
Angípok, *r.* 1) *intr.* er
vaad. 2) *tr.* væder; gjør
vaad (Regnen el. Søen,
som slaar ind paa en.)
Angisimavok,)
Angivok,) *f.* under An-
ge.
Angmák, et slags blaa
haardsteen, som Grøn-
lænderne fordem have
brugt til deres Pile.
Angmáksak, en Lodde;
(en liden Fiskeart, som me-
get ligner en Gild.) *Salmo*
villosus.
angmáksakpok, faaer Lod-
der.
angimáksaut, 1) forraad af
Lodder. 2) en Loddes
Pose (enten fuld af tørre
Lodder, eller før den end-
nu fylbes.) 3) gamle Pos-
ser, som før ere brug-
te dertil.
angmáksautiksak, en nye
Pose dertil.

angmakfiarpok, *intr.* fahre
efter Lodder.
angmakfiak, den som er ef-
ter Lodder.
angmakfiarpok, *intr.* Foger
Lodder.

Angmalórpok, *intr.* er
rund; er buglerund (til
alle Sider.)

angmalórtok, rund; bugle-
rund; ægrund; Flodes
rund.

angmalorikpok, *f.* *intr.* er
smuk rund; har en or-
dentlig Runding; er fug-
gelrund.

angmalorikfarpok, *tr.* cirke-
ler af; gjør Fugelrund.
angmalorikfaut, en Cirkel;
en Passer.

angmalorikfautigau, *tr.* cirke-
ler af med.

Angmarpok, 1) *intr.* er
aaben; aabner sig. 2)
tr. a) aabner. b) gjør
Sul paa. c) stikker en
Tønde an.

angmalerpok, *f.* *intr.* aab-
nes; bliver aaben.

angmarbik, Nabning; Sted
som kan oplukkes.

angmarsimavok, 1) *intr.* a) er
aabnet; staaer oplukt.
b) har faaet Nabninger
el. aabnet sig (Fisen.) 2)
tr. har aabnet.

angmavok, *intr.* 1) er aa-
ben; staaer aaben. 2)
C 3 har

- har Nabning el. Gjen-
 nemfæhrt (Jis el. Land.)
 angmarfok, 1) aaben. 2)
 Nabning; Sul.
 angmarfomik, aabent.
 A'ngmut, see under Atte.
 Angna, see under Abba.
 Angoak, see under A.
 Angoarpok, *intr.* roer
 staaende med Iffe Narer
 og Ansigtet vendt mod
 Forstavnen; Skotter (den
 som styrer med Styre Na-
 ren, el. Mandfolkene med
 deres Kajak-Narer, naar de
 ere paa Hvalfangst.)
 angoartok v. arte, en Roer-
 Earl (paa denne Maade),
 en Skotter.
 angoartovok, *intr.* er Roer-
 Earl (paa anførte Maade.)
 angout, en Skotte Nare;
 en Styre Nare.
 Angojárpok, see under An-
 górpok.
 Angórpok, *intr.* trænges
 paa Naturens Vegne.
 2) lader det løbe i Bury-
 erne; gjør under sig.
 angólerpok, *f. intr.* begyn-
 der at trænges; er skider-
 træng.
 angojárpok, *intr.* gjør sit
 Behov; skider.
 angojáutiklak, et ukogt
 Smagestykke af Kjedet-
 len.
 angojáuto-pok, *intr.* snaps-
 per en Mundhid af Kjedet-
 delen, medens den For-
 ger; smager Naden.
 Angoviak, en Lentze.
 angoviarpok, *tr.* lentzer.
 Angulárpok, *intr.* tyg-
 ger Suglestind; gum-
 ler Sittet af dem.
 angulák, det Skind, som
 Sittet er afgumlet.
 anguléklak, noget at gum-
 le paa af Suglestind.
 angulávok, er affuer; er fær-
 diggumlet.
 Angumerau, see under An-
 guvok.
 Angusaag! *interj. admir.*
 Ih! ach! det var meget!
 Angut, 1) *intr.* a) en
 Mandsperson. b) en
 Han affiirføddede Lands-
 dyr. 2) *tr.* Fader.
 angutigáu, *tr.* har til Fader.
 angutiklak v. tingoak, Stifs-
 fader.
 angutísiak, Søsterfader;
 Plejefader.
 angúrfoak, 1) en stor
 Mandsperson. 2) et
 stort Handedyr. 3) en Væ-
 der; Buf; Gedebuf.
 angutarut, (kun *transitive*
 brugt) afødde Fader; fra-
 skilte Fader.
 angutitá, (kun *transitive*
 brugt) hendes Mands-
 pers

person; det Mandfolk
 hun er i Telt hos el. i
 Sølge med. Tersa killiet
 angutitát, han er det ee-
 neste Mandfolk, de have
 med sig.
 angutitaráu, *tr.* hun har til
 Mandfolk hos sig i Telt
 el. Sølge. kikut angutita-
 rissáoavut? hvilké Mand-
 folk skulle følge os (Græ-
 entime)?
 angutáurlak, en Herma-
 phrodit; Evetulle.
 angutávok, *intr.* 1) er en
 Mandsperson; er en
 Zan. 2) er en slinké Karl
 el. frisk Svr; er mandig.
 angutáurlerpok, *f. intr.* gjør
 sig mandig; viser sig
 myndig; bruger Magt
 el. Vold.
 angutáurlerbigáu, *tr.* bruger
 Magt el. Vold mod en;
 viser sig myndig imod
 ham.
 angutáurlerfóvok, *intr.* teer
 sig meget voldsom; bru-
 ger stærk Magt.
 angutiviak, en Zanfugl.
 angufellok, en Zanfisk;
 en Njolefisk, især en
 Kognkalde; Zan. (Cy-
 clopterus Lumpus, mas.)
 angununek, en Mandspers-
 on, som et Gruentim-
 mer leffer med.
 angununekarpok, *intr.* lef-
 ler el. bedriver Zoer (et

Gruentimmer.) lever løs-
 agtig (med Mandfolk);
 er en Skjoge.
 angununekartok, en Laffer-
 ske; en løsagtig Qvins-
 de; en Skjoge; hoerag-
 tig.
 angununeráu, *tr.* har ham
 at leffe med; bedriver
 Zoer med ham.
 angununekarne, Zoererie;
 (en Qvinded) løsagtige
 Levnet med Mandfolk.

Anguvok, 1) *intr.* fan-
 ger Sælhund; faaer en
 Sælhund. 2) *tr.* indhen-
 ter (naar en er paa Rejen
 og man kommer bag efter.)
 angurliok, den som har fan-
 get Sælhund; en Zan-
 ger.
 angurliak, den fangede Sæl-
 hund.
 angurliarpok, *intr.* gjør
 Fangst; fanger brav
 Sælhund.
 angurliorliok, *intr.* treffer
 en fanger paa Spen,
 som har faaet Sælhun-
 de.
 angumeráu, *tr.* 1) naaer;
 henter ind el. indhalet;
 treffer ham endnu paa
 et Sted; kommer lige-
 saa tilig som han i
 Jahrt el. Gjerning. 2)
 opnaaer; erholder; faaer
 fat paa.

- angumerirfak, 1) naaet; indhentet. 2) opnaaet; er holdt.
- Angæjokäk og Angæjörngok, se under Angæjuk.
- Angæjuk, ældste Sydskende af samme Kiön. c. f. angæjua, 1) (hans) ældste Broder. 2) (hendes) ældste Syster.
- angæjugäu, tr. 1) han har (ham) til ældste Broder. 2) hun har (hende) til ældste Syster.
- angæjuklök, den ældste.
- angæjukliovok, er den ældste.
- angæjukliursüfek, Førstefødsel.
- angæjokäk, en af Forældrene, Fader el. Moder, men bruges næsten allene i dual. og plur. angæjokäkik, kait, Forældre.
- angæjokävok, intr. er faderlig; er godgjørende.
- angæjokäursok, faderlig; godgjørende.
- angæjokäunek, Godgjørenhed; faderlig Begegnelse.
- angæjokäursüfek, Godgjørenhed; Faderlighed; Hjertelag til at gjøre vel.
- angæjokärau, tr. 1) har til Forældre. 2) lider vel hos en; nyder got af ham.
- angæjokärdlek, i plur. angæjokärdleet, Stamforældre: Forældre.
- angæjokäutserpok, f. intr. gjør vel; er velgjørende.
- angæjokäutserfok, en Velgjører.
- angæjokäutsernek, Velgjerning.
- angæjokäutserbigäu, tr. gjør vel imod en; beviser ham Velgjerninger.
- angæjokärunek, Faders og Modersløs Barn; uden Forældre.
- angæjörngok, den ældre Svoger el. Svigerke (som er gift med ens ældste Syster el. Broder.)
- angæjörngoräu, tr. har ham til ældre Svoger el. hende til ældre Svigerke.
- Annierpok, see under Annerpok.
- Annigovirkfoak, Suec. A.
- Annike, Mismodighed; Ho sagthed; nedslagen Mod over at see sig forladt.
- annikipok, intr. 1) er ej tilstrækkelig støttet (en Ting); Foden dertil er for liden. 2) har ingen Understøttelse; er i Stikken (et Mennecke.)
- annikilliok, intr. lades i Stikken; faer ingen Understøttelse; gjøres Livet süurt.

annikillifipok, *tr.* lar-
der mange Underføttelse;
sætter i Stikken; gjør Li-
vet suurt.

Annilârpok, 1) skræk-
kes; bestyrtes; forfær-
des; bliver i en Hast ban-
ge. 2) det værker; pri-
mer; bryder i et Lem.

annilârnek, forskrækkelse;
Skræk; (det at forfær-
des.)

annilârut, forfærdelse;
skrækkende Marsag; det
man bliver sat i Skræk
ved.

annilârutigâu, *tr.* bestyrtes
over; skrækkes el. for-
færdes ved.

annilârnarpok, er forskræk-
Felig.

annilârtipok v. lârsarpok, *tr.*
forskrækker; forfærder;
bestyrter.

Anningat, v. ningafina,
Maanens Navn (der ef-
ter den grønlandske Fa-
bel var en Mandsperson,
som forfulgte sin Søster
Solen.)

anningârpok, *intr.* Maas-
nen finner.

anninganikpok,)
anningat kaumanik-)
pok,) *intr.* er Nye-Maa-
ne.

anningat igdloarpok,
Maanen er i første Qvar-
teer.

anningat imikfiok v. imerak-
tipok, *intr.* er fuld Maas-
ne.

anningat igdloâr-
pok, Maanen er i sidste
Qvarter.

anningâursak, en Penge.

anningâursaut, forraad af
Penge; Skat.

Anniok, *intr.* 1) gaaer
ud. 2) fahrer ud af en
Siord. 3) slipper ud;
Kommer frem af Mo-
ders Liv; fødtes.

annipok, *t.* 1) *tr.* a) bærer
ud. b) Kommer frem
med hvad man vilde si-
ge; siger frem; faaer
sagt. 2) *intr.* er udbaas-
ren.

annítak, udbaaren; udfa-
stet. 2) udgydet; udsagt.

annifipok, *tr.* driver ud.

annivik, en Dør; en Ud-
gang; en Udfahrt.

annivigâu, *tr.* gaaer ud til
en.

annirsartarbik, en Udgang,
hvor man stedse gaaer
igjennem.

annârpok, *intr.* er ude; er
uden for.

annilâurpok, *intr.* det ry-
ger ud af en Abning.

annilâurbik, en Skorsten.

annerdlâk, et nyfødt Barn;
en nyfødt Unge.

annerdlâvok, *intr.* er nylig
født.

- anniserpok, *f. intr.* flytter ud af Gæns for at boe i Test.
- anniserbik, Udflyttetid om Foræret.
- annigópok, *intr.* 1) løber ud; slippet igennem (Gæt af Garnet;) und. Kommer; undløber (Dyret sin Jæger.) 2) slaer ud; bryder ud (Sydommen fra indvendig til udvendig at vise sig paa Huden ved Frislinger ic.)
- annigornek, i *pl.* annigornerit, Frislingarict Udslag; Barnekopper.
- annigópok, *tr.*)
- annigópok, *intr.*) 1) slipper derigennem; gjenemgaaer det. 2) und. Kommer derfra; undløber ham.
- annigópok, *tr.* hjælper en af Snaren; udfrier.
- Anno**, 1) Tøj; Strikke; Lænke (at binde et Dyr med.) 2) i *pl.* annut, See Ietsøj (til Hunde el. Heste;) Bidsel.
- annuvok, 1) *intr.* er bunden. 2) *tr.* binder; tøjrer; sætter i Lænke.
- annurfolk, bunden; tøjret.
- annópok, *tr.* spænder for.
- annuárpok, 1) *intr.* a) er fraspændt. b) er løst. 2) *tr.* a) spænder fra. b) slipper løs.
- annuárlok, 1) fraspændt. 2) løst.
- Annorák**, en Klædning; et Klædebon; en Kjøle; en Skjorte, især en Overstjorte. i *plur.* annorárkat, Klæder.
- annoráklak, Tøj til Klæder (Pinnet el. Udent); Klæde; Lærret.
- annorárpok, 1) *intr.* træk. For Klæder paa sig. 2) *tr.* — paa en anden.
- annoréjarpok, 1) *intr.* træk. For Klæder af sig. 2) *tr.* — af en anden.
- annorárikpok, *f. intr.* er vel Klædt; har smukke Klæder.
- annoráriklok, vel Klædt.
- annorárdlukpok, *intr.* er ilde Klædt; har stette Klæder.
- annorárdluktok, ilde Klædt.
- annoráminek, en Klud; en stump Lærred.
- annorárlorpok, *intr.* syer Skjorte; forfærdiger Klæder.
- annorárlorpok, *intr.* væver; gjør Tøj.
- annorárlortok, en Væver el. Væverste.
- annorárluot, en Væv; et Væverredskab.
- Annóre**, Vind; Blæst.
- annorérsoak, stærk Blæst; Storm.

annorásuak, *Svirvelvind*; pludselig Storm.

annoresiorpok, *intr. udstaaer Blæst*; er ude i haardt Vejr.

annoretengoakangilak, *intr. er ingen Vind til*; er ganske stille.

annordlerpok, *f. intr. blæser*; luster.

annordlelerpok, *f. intr. begynder at blæse*; blæser op.

annordlersforfoangorkâu, *intransf. reiser sig en meget stærk Blæst*; stormer; bliver en rygende Storm.

annordliupok, *tr. Stormen overfalder en*.

annorfangoarpok,)

annorfåurfangoarpok,) *intr. blæser sagte*; luster lidet.

annorisåut, en *Sløj*.

Annorsuvok og Annorsuk-

torpok, see under Annukpok.

Annukpok, *intr. seer suurt*; suurmuler; er bister af Gebærder.

annuktok, en Suurmuler; bister og skumlende af Ansigt.

annorsuvok, *intr. 1) tvinger sig fra Graad. 2) kan et græde, om han end har stor Sorg.*

annorsuterpok, det samme i sidste Bemærkelse.

annorsuktorpok, *intr. er grædefærdig, men holder det dog i sig.*

annorsuipok, *ts. intr. græder let ved mindste Lejlighed.*

annorsufårpok, *stiller sig haard an ved Smerter.*

annuardlerpok, *f. intr. er haardsør*; lader sig ej mærke, om det end gjør ont.

annusingorpok, *intr. taber Modet*; bliver ilde til mode.

annusingortok, *mismodig*; misfornøjet; modsalden.

annusingutigâu, *tr. taber Modet derover.*

Annusingorpok, see under Annukpok.

Annuvok, see under Anno.

Annæggupok, 1) *intr. lægger an med Flint paa noget. 2) tr. lægger an med den.*

annæggubik, *Unlaggested*.
annæggubigâu, *tr. lægger an derpaa.*

Ap, ja.
aungög, *Ja (siger han)*; han sagde ja, at det er saa.

angéropok, *f. 1) intr. a) siger ja. b) i dual. angerpuk, giver ja indbyrdes (Korlovede.) 2) tr. bejaer.*

angerbigâu, *tr. siger ja til*; giver sit ja.

ang-

angerfarpok, *tr.* faaer til
at fige ja.

Aperâu, spørger en; til
spørger.

aperfarpok, *tr.*)

aperföök, *intr.*) spørger.

aperfüt, Spørgsmaal.

aperfutigâu, *tr.* har til sit
Spørgsmaal; spørger
om.

aperfugak, omspurgt.

aperföupuk, *intr. car. sing.*
spørger hinanden ud.

aperköt, Efterspørgsel.

aperkotigâu, *tr.* spørger ef-
ter nogen el. noget.

aperkotiklerpok, *f. intr.* det
samme.

aperkorikpok, *f. intr.* er
spørgesyg el. spørgenem;
vil vide alle Ting; spør-
ger efter meget.

Apivok, see under Aput.

Apok, see under A'iook.

Apörpok, 1) *intr.* støder
sig. 2) *tr.* a) støder; stan-
ger. b) støder paa; stø-
der an mod noget.

apörnek, Stød.

apögak, Anstød.

aporlärpok, *tr.* 1) støder mod
Landet saaledes, at
man kommer op i det
samme (med en Baad);
2) kommer an paa noget
med en Fahrt. 3) sæt-
ter Anstød for el. noget
i Vejen at støde sig paa.

apörbigâu, *tr.* støder an paa
noget.

apörtäupuk, *car. sing.* de stø-
de an paa hinanden.

apöpok, *intr.* 1) kommer
nær sammen. 2) lander.
3) kommer derhen,
hvor man agtede sig.

Apumäk, Side, Lang-
træ i en Kajak.

Aput, Sneer paa Marken.

apürfoak, dyb Sneer; Snees-
driv; Sneebra.

apivok v. pyvok, 1) *intr.* er
falden Sneer. 2) *tr.* fal-
der Sneer paa; besneer.

apupok, 1) *tr.* tilsneer;
belægger med Sneer. 2)
intr. er tilsneet; er be-
lagt med Sneer.

aperdläk, nye Sneer.

Arajukpok, *intr.*)

ariupok, *tr.*)

ariurfiok, *intr.*) 1) er
Ejed af; Ejedes ved;
stjötter ej længer om;
finder omsider Leede til.
2) gaaer under for Al-
vor (en Hvalfist efter at
have flere gange fort paa
hinanden været oppe at
trække Luft.)

arajungnakâu,))

ariunakâu,) *intr.* er Ejeds-
sommelig; er vammel;
forarsager Leede.

arajungnartok,))

ariunartok,) Ejedsomme-
lig; vammel.

- ariukavok, *intr.* har ingensteds Røe; vil ingensteds blive; løber fra en til anden.
- Arak, see under Are.
- Aråre! det var meget! der var Bud efter den! det var nær du havde ramt den!
- arårekåk, det samme.
- Arbanek v. argvanek,)
 arbaneng-atauzek,)
 Sep. 2) i pl. arbanerit (lagt til et *Collectivum.*)
- arbaneglit, Sep Sykker i Tallet. (see Gram. Cap. V. §. 3. 4. og 5.
- arbangenåvok, *intr.* bestaaer af Sep. i plur. arbangenåuput, ere Sep i Tallet.
- arbaneglioput, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.
- arbanerårpok, *intr.* faaer Sep.
- arbaneriarpok, *intr.* steer el. gjør sex gange.
- arbanilerpok, *tr.* fanger den sjette an; lægger den sjette til; forsyner sig med den sjette. kaumerit arbanilerpøj, gaer nu i den sjette Maaned.
- arbanek-mardluk, Syv.
- arbanek-pingafut, Otte.
- arbanek-fissamat, Ni.
- arbanek-mardlåvok, *intr.* 1) bestaaer af Syv. 2) i pl. ere Syv. (og saaledes med de øvrige.)
- arbanek-mardlurårpok, *intr.* faaer Syv. (og saaledes med de øvrige.)
- arbangæt,)
 arbangæt-furdlek,) den Siette.
- arbangæn-aipæt, den Syvende.
- arbangæt-pingajuæt, den Ottende.
- arbangæt-fissamat, den Tiende.
- arbarsanek, Sexten. 2) i pl. arbarsanerit (lagt til *Collectiva.*)
- arbarsaneglit, Sexten Sykker i Tallet.
- arbarsangenåuput,)
 arbarsaneglioput,) *intr.* ere Sexten.
- arbarsanek-mardluk, Syttende.
- arbarsanek-pingafut, Aften.
- arbarsanek-fissamat, Tjotten.
- arbarsanek-tedlimat, Tive.
- arbarsangæt, den Sættende.
- arbarsangæn-aipæt, den Syttende.
- arbarsangæt-pingajuæt, den Attende.
- arbarsangæt-tedlimæt, den Tivende.
- Arbek v. argvek, en Hvalfist. (Cete.)
- arhavæk, den egentlige Hvalfist, hvoraf Fiskebeen faaes; Barde: Hvalen; Sletbagen. (*Balæna Mysticetus.*)
- arbek-

arbekpok, *intr.* fanger Gval-
fisk

arbeniarpok, *intr.* er paa
Gvalfangst.

arbeniak, en Gvalfanger.

arbiarpok, *intr.* og *tr.* slentfer
Gvalfisk.

arbiut, en Slentsekniv.

Ardlagut, *s.* under Ardlak.

Ardlak, En af to el. fle-
re. Bruges kun med *suffi-*
xum, som:

ardlak, 1) Een af to. 2)
To. (see Gram. V. Cap.
§. 3)

ardlat *intr.*)

ardlata, *tr.*) en af dem.

ardlajt, nogle af dem.

ardlarfe, *intr.*)

ardlavfe, *tr.*) een af eder.

ardlarfe, nogle af eder; hver;
andre. v. *s.* fr.

ardlagut, for nogle Nar si-
den.

ardlagórfoak, for mange
Nar siden.

ardláne, 1) om nogen Tid.

2) paa nogen Tid. 3)

en andengang, naar det
bliver belejligt. 4) un-
dertiden.

ardláne, om nogen Tid;
en af Dagene.

ardlanilok, *intr.* 1) har væ-
ret paa et Sted i nog-
le Vintre. 2) det skeede
for nogle Nar siden. 3)
har Soderahre over-

gjemt fra forrige Nar
el. 2de Vintre. Deraf:

ardlaniligame, for nogle
Nar siden.

ardlaniligune, om nogle
Nar.

ardlánilak, overgjemt Søde-
vahre fra forrige Nar
eller noget længer; sjor-
gammel Proviant.

ardlareek, *car. sing.* Evens-
de som have eet Sprog
sammen; Landsmænd.

ardlareekpuk, *s. intr. car.*
sing. 1) have Tungemaal
sammen; tale eet Sprog;
ere Landsmænd. 2) ere
eens Sprog.

ardlareengilæk, *intr. car.*
sing. 1) have forskellige
Sprog. 2) ere forskjelli-
ge Sprog.

ardlarâu, *tr.* udgjór den an-
den af to el. flere.

Ardlane,) see under næste
Ardlareek,) foregaaende.

Ardlársarpok v. arlársar-
pok, *tr.* vifter; gjór Vind
for at Ejslne sig.

ardlársaut, en Vifte.

Ardlerrâu, *tr.* gruer for
Vejrsliget; anseer det us-
ikkert at fahre ud i;
spaaer sig ont Vejr og
bliver derfor Hjemme.

ardlerrivok, *intr.* det samme.

ardlerrinakâu, *intr.* tegner
til ont Vejrsligt; Vejret
er

- er grueligt el. farligt at give sig ud i.
- Ardlorpok** v. arlorpok, *intr.* opløfter hovedet; seer i Vejret.
- ardlorbigåu, *tr.* seer op til.
- ardlúngavok, *intr.* staer og seer i Vejret; knejser.
- ardlúngarfok, knejsende.
- Ardlovok**, *intr.* fryser ved Arbejde; forfryser over noget.
- ardlotigåu, *tr.* fryser derover.
- Ardluk**, en Tandfisk; Kobbeherre. (*Physeter Microps.*)
- ardlúrkfoak, et større Slags Tandfisk; Spekhugger. (*Delphinus Orca.*)
- Ardlak, see under Ardlak.
- Are**, Gast; Jil.
- áriok, *intr.* haster; iiler.
- áripok, *zf. intr.* er iilsfar; dig; vil snart fort.
- árisigåu, *tr.* haster derover; iiler af den Marsag.
- árák, hastig Vrede.
- árákpok, *intr.* bliver hastig vreed; er Fort for hovedet; bliver snart stødt.
- aré, Langsømhed.
- árepok, *intr.* haster ikke; er langsom; nøler; giver sig god Tid.
- Arèit** v. arèin-à! See! Agt!
- Ariak**, den flade Deel af Ryggen midt imellem Skuldrene.
- Ariok, see under Are.
- Ariupok, see Arajukpok.
- Ariytsiok**, *tr.* veed ikke af; tænkte ikke paa; bliver uvidende om. ariytsingilát, det blev ej skult for dem.
- ariytsisarpok, *tr.* holder skult for en; lader ham ej vide.
- ariytsivikangilak, *intr.* der er intet forborgen for ham; han veed alt, er alvidende.
- Arkanek**,)
 arkaneng-atauzek,) Elleve,
 2) i plur. arkanerit (lagt til et Collectivum.)
- arkaneglit, Elleve Stykker i Tallet (see Gram. V. Cap. S. 3. 4. 5.)
- arkangenåuput,) *intr.* ere arkaneglioput,) Elleve.
- arkaneke-mardluk, Tolv.
- arkaneke-pingasut, Tretten.
- arkaneke-sisfamát, Sjorten.
- arkaneke-redlimat, Semten.
- arkangát, den Ellevte.
- arkangæn-aipát, den Tolvte.
- arkangát-pingajuát, den Trettende.
- arkangát-sisfamát, den Sjortende.

arkangát-tedlimát, den femtende.

Arkiek, en Ven; en god Beskjendt.

arkiegau, *tr.* har ham til Ven; har sluttet Venſkab med ham.

arkiegeek, tvende forbundne Venner.

arkiellíorpok, *tr.* giver en noget for Venſkabs Skyld; beegner ſom en Ven.

Arkikpok, *f. 1) intr.* sættes el. er ſat i Lave; er kommen i Orden og Skif; er ordentlig. 2) *tr.* sætter i Lave; ordner; bringer i Skif; lægger til rette.

arkikfok, ordentlig; ſom er i Orden.

arkikfomik, ordentligen.

arkikforpok, *tr.*)

arkikfóiook, *intr.*) ordner; sætter Skif paa; bereder; retter; omgjør; hjælper til rette.

arkikfut, en Orden; Regel.

Arksak, 1) en Bold. 2) en rund Knude el. Gevæxt. 3) Nordlys.

árksalik, en Sælhund el. andet Dyr, ſom har Gevæxt i Skindet af gammel Skade.

árksarpok, *intr.* 1) spiller Bold. 2) er Nordlys.

arkfáurfak,)

arkfáungurfak,) en Blods Bolle (ſammenrullet af Fogt og ſtærket Sælblod.)

Arksak, en Singer; i *pl.* arkſeit, Singre; Saand (foruømmelig den Deel ſom Singrene optage.)

arkfámio, en Singerring.

arkfárpok, *tr.* river af Hænderne paa en; tager fra ham; berøver.

arkfákpok, *tr.*)

arkfáiook, *intr.*) 1) gjør noget med Hænderne. 2) bærer Tøj ned til el. op fra Stranden. 3) river Muld op; velter om.

arkfártorpok, *tr.*)

arkfártóiook, *intr.*) arbejder med Hænderne; bærer; drager; trækker,

arkfáurfat, *car. ſing.* Trælerne el. de ſmaa Singere, artede Blindtarme, ſom hange ved Fiſkemaver.

arkfáut, Saandlede, el. egentlig den Deel af Saanden fra Singrene til Saandlede.

arkfautigau, *tr.* borttager med Magt.

arkfáupuk, *intr. car. ſing.* trækkes el. drages om noget.

arkfákek, tvende Stykker Træ ſammenbundne med en Snor, en Spand lang, hvormed prøves Stykke.

ark-

arkfäärfiok, *intr.* fryser paa Hænderne el. om Singrene.

arkferrâu, *intr.* har ont i Haanden el. Singrene.

arkfakok, 1) en Bov; det øverste af Armen fra Albuen til Skulderen. 2) Væstfødkende barn; Væstfødkende, barns barn, s. s. v. i jevnslidets nedsligende Linie.

arkfakorâu, *tr.* har en til Væstfødkende barn ic.

arkfakoreekpuk, *car. sing.* de ere Væstfødkendes børn ic.

arkfaliikpok, *tr.* gnier Lampemoos med Hænderne.

arkfaliigak, 1) gniet Lampemoos. 2) Knøst, Tønder (til at slaae Ild i.)

arkfegiak, en Krabbe i Almindelighed, men især den mindre el. Spindelkrabben (*Cancer Araneus.*)

arkfegiårfulk, den store grønlandske Krabbe el. Mejer-Krabben. (*Cancer Opilio.*)

Arksakarpok, *tr.* tumler om; Fantrer op og ned.

arkfakavok, *intr.* triller rundt el. ned; nedruller; løber rundt (et Hjul.)

arkfakaunek, Nedrulning. aputim arkfakaunerà, nedtrillet Sne.

arkfakarfook v. karlsørfoak, et Hjul.

arkfakartipok, *tr.* triller noget; tumler det om; styrter det ned af et højt Sted, saa at det kommer til at løbe rundt.

arkfellekpok, *intr.* 1) falder tumlende el. veltende omkring. 2) vender sig om paa den anden Side (en Liggende.)

arkflegeekot, et lidet Stykke Been paa Siden af en grønlandsk Mandfolkes Baad, hvorpaa Harpunstøkken hviler og hindres fra at trilde ned i Vandet.

Arksakok,)
Arksaliigak,) see under
Arksaliikpok,) Arksak.

Arksarnak, Østenvind.

arkfarnarpok, 1) er Østenvind; blæser af Østen, 2) blæser ud af Sjorden.

arkfarnårslangoak, en sagte Østenvind.

arkfarnångoarpok, *intr.* blæser en sagte Østenvind.

Arksarpok,)

Arksfegiak,) s. und. Arksak.

Arksflegeekot, s. under Arksakarpok.

Arksfiok, *intr.* har fulde op af Levnetsmidler.

Arksfoa, see Arksok.

D

Ark.

Arkfoárpok,)

- arkfoarâu,) *tr.* dadler; laster; sætter ud paa; holder ej med (noget el. noget.)
- arkfoárdlerpok, *f. intr.* 1) det samme. 2) er splidagtig.
- arkfoárdlersok, 1) en Dadler; en Laster. 2) splidagtig.
- arkfoárdlersipok, *t. tr.* gjør splidagtig.
- arkfoárdliutigâu, *tr.* taler ilde om; dømmet slet om.
- arkfoárdlerajukpok, *intr.* er dadlesyg.
- arkfoárdlerajuktok, dadlesyg; dadlenem.
- arkfoarirfak, lastet; dadlet; den man laster.
- arkfoægak, lastet; dadlet; det man sætter ud paa.
- arkfoarnák, Last; værd at laste.
- arkfoarnarpok v. nakâu, *intr.* 1) er lastelig; er lastværdig; er at dadle. 2) er egenfindig; er fortredelig el. ond at komme tilrette med; vil ej lade sig sige. 3) er ond at faae Bugt med; man kan ingen Vej komme dermed (Livløse Ting.)
- arkfoarnartok, 1) lastelig; lastværdig. 2) egenfindig; fortredelig.

arkfoarnartórfoak, højstlastværdig.

arkfoarneípok, *f. intr.* er ulastelig.

arkfoarneítsok, ulastelig.

Arksok *c. f.* arkfoa, 1)

Modvind; paaftaaende Vind. 2) Quart; Luv

Siden; den Side, hvor

Vinden staaer paa.

arkfomut, mod Vinden.

arkfoanit, paa Luv Siden; fra Vind Siden.

arkforpok, *tr.* 1) fahrer imod Vinden. 2) har Modvind. 3) staaer en imod; siger el. gjør ham imod.

arkfortorpok, *tr.*)

arkfortóiook, *intr.*) det samme i sidste Bemærkelse.

arkfortóupuk, *intr. car. sing.* de staae hinanden imod.

arkfornakâu, *intr.* er Modvind.

arkforparpok v. parterpok, *intr.* sejler bi de Vind; avancerer Stjens op mod Vinden.

arkfokópok, *tr.* sejler foroven; fahrer forbi paa Luv Siden.

Arkforpok, *f. und.* Arksok,

Arktorpok, 1) *intr.* a)

er tung i Kroppen; er

uformuende til at komme

op (f. Ex. en Edder-

fugl der ej kan komme fra

Van-

Bandet.) h) formaaer intet; aarfer ej. 2) *tr.* a) aarfer det ej; det er ham for svart; formaaer ikke at løfte el. bære. b) er ham ej vop; en; kan ej faae Magt med (enten ved Kamp el. Overtalelse.)
 arktornakâu, 1) er for tungt at bære el. løfte. 2) er vanskelig at faae Magt med.
 arktornárnek,) arktornartok,) Byrde; det som er byrdesuldt.
 arktorlarpok, *intr.* er afmægtig; aarfer ingen Ting; maae altid give Kjsb.
 arktorartipok,) arktorartilarpok,) *tr.* faaer Magt over; undertvinger; overvinder.
 arktorartilatok, undertvingen; overvunden.
 arktorlajuipok, *intr.* aarfer alle Ting; lader sig ej undertvinge.
 arktorlajuiftok, alting mægtig; den, som ingen Ting falder for svart.
 Arla v. lársoak, Esterbyrd.
 Arlárarpok, see Ardlárarpok.
 Arliarpok, see under Arlikpok.

Arlikpok, *z. intr.* gjør meget Væsen af en Ting; taler meget om; siger at der er Mængde (f. Ex. naar en, som er kommen hjem fra Fangst, fortæller, at han har seet mange Sælhundede.)

arliarpok, *intr.* er for beslaaset; har formegget at bære, saa han maae lade noget efter sig; kan ej overkomme det alt.

arliarâu, *tr.* kan ej overkomme at tage det med; maae lade det efter sig; finder det sig overlegent.

Arlorpok, see Ardlorpok.

Arnak (N) v. arngak (S)
 1) et Fruentimmer; en Qvinde. 2) Sun af Dyr.
 3) c. f. Moder.

arnáklak v. nángoak, en Stifmoder.

arnarfiak, Fostermoder; Plejemoder.

arnakoë'klak, en gammel Kjerling.

arnarâu, *tr.* har til Moder.

arnarta (kun *transitive* brugt,) hans Fruentimmer; det Qvindmenneske, som opholder sig hos ham el. er i Sølge med ham; hans Koesse el. vedkommende Qvindfolk.

arnartarâu, *tr.* har til Fruentim-

entimmer at opvarte sig
el. boe hos sig el. følge
sig; hun er ham ved
kommende.

arnarérpok, *f. intr.* er kvin-
deFjær.

arnarérfok, kvinde-Fjær; en
Fruentimmer-Den.

arnåunek, en Hore; en
Stjoge; en Lesterske;
Isagtig Fruentimmer.

arnåunekarpok, *intr.* lester
med Qvindfolk; bedri-
ver Hoer (en Mandspers-
son.)

arnåunekartok, en Lester;
en hoeragtig Mandsperson.

arnauneråu, *tr.* bedriver
Hoer med hende; har til
Stjoge.

arnåunekarne, Hoererie;
Lesten med Qvindfolk.

arnardluk, en hæslig Qvin-
de.

arnarlok, en Hun af Fiske.

arnarlórfoak, en Rognkal-
de hun (*Cyclopterus Lum-
pus, foemina.*)

arnåuiak, en Hun af Fugle.

arnauartak, en Hun af den
puffelnebbede Edder-
fugl (*Anas spectabilis, foe-
mina.*)

Arnoak (N) v. arngoak
(S) 1) et Amulet. 2) et
stykke Skind el. andet
næsten gjort som en
Bold, der er syet til

Sorhængen i en Telt, og
bruges at kaste over den
næste Teltstang, at Sor-
hængen kan slutte og ik-
ke opblæse.

arnoalik, den som bruger
Amulet.

arnurserpok, *f. tr.*)

arnurseriok, *intr.*) hænger
Amulet paa en.

Arpigiarpok, *tr.* Fje-
des ved en Ting; kan
ej fordrage (*f. Ex. et Klæ-
debon*); finder sig ulejs-
tiget el. besvaret derved.

Arpsarpok v. arvsarpok,
1) *intr.* er i Vejen; er til
forhindring. 2) *tr.* for-
hindrer.

arvsarkotak, forhindring;
det som er i Vejen.

arvsarkotåvok, *intr.* er
til forhindring; mod-
staaer; stræber imod;
i *dual.* arvsarkotåupuk,
ere hinanden i Vejen.

arvsek, noget der er i Vejs-
en; et Bærg.

arvsarpok, 1) *intr.* gaaer
af Vejen. 2) *tr.* bringer
af Vejen.

Arfarse v. farsekåk, see
det er meget, stort,
stjont; det er forfærde-
ligt.

Arse, Gestalt; Lignelse;
Efterligning; Billede;
Portrait.

arse-

arfekarpok, *intr.* har Skit-
Felse el. Lighed.

arfigau, *tr.* ligner; er lig.

arfigeekpuk, *f. intr. car. sing.*

ere hinanden lige. 2)

stemmer overeens i no-

get. Men dets *negativum*:

arfigeengilæk, 1) ere ulige.

2) ere uovereensstem-

mende.

arfilliok, 1) *intr.* skildrer;

tegner; maler. 2) *tr.* a)

afbilder; skildrer en af;

afmaler. b) tegner ens

Navn; fører ham til

Bogs.

arfilliak, 1) et Skilderie;

et Malerie; en Tegning;

en Ufbildning. 2) et

Bogstav.

arfilliniarpok, *tr.* aftegner;

afcopierer; afbilder; es-

terligner.

arfilliniægak, en Efterlig-

ning.

arlinguvok, *intr.* er lig; har

Lighed med. Ukusikla-

mut arlinguvok, det har

Lighed med Beegsteen.

arfersoupok, *tr.* ligner to

Ting sammen v. et med

et andet; gjør Sam-

menligning; holder i

mod hinanden; ligner

en ved noget.

arfersdüt, en Lignelse; en

Tale ved Lignelse; en

Betydning.

arfersoutävok, *intr.* betyder

noget andet; er en Lig-

nelse; er lignelsevis talt.

arfersoutigau, *tr.* 1) betyder

det. 2) betegnes derved;

lignes derved.

Arfekpok, *t. tr.* hand-

ler en Ting vel; pudser;

holder reen el. i god

Stand. 2) holder got

Suus med; er sparsom

paa.

arlegak, pudset; velhandler.

arfaupok, *tr.* sparer for en;

holder tilraade med

ham.

arfektorpok, *tr.* sparer;

skaaner; freder; forvar-

rer.

arfektöupok, *tr.* skaaner en

for noget ont; er om

over; vil ikke gjerne

falde besværlig; befrier

ham for Ubehagelighed.

Arfferpok, see under Auk.

Arfigau, see under Arse.

Arforpok, 1) *intr.* ifø-

rer sig; pryder sig. 2)

tr. ifører det; pryder sig

med.

arfoarpok, 1) *intr.* pynter

sig; prunker, stadser.

2) *tr.* pynter; pryder.

arfoarniatârpok, *intr.* pynter

sig særdeles. 2) hvor

pyntet er han el. hun

dog ikke!

arfüt v, arfoaut, en Stads-

Fjole el. Peltz; en Klæd-

ning til Prydelse.

D 3 arfu-

arfutigau, *tr.* stadser der med; pryder sig dermed.

Arffórut, en Majblomst; Løvetand (*Leontodon Taraxacum.*)

Arvkárpok, *intr.* 1) spiser hastig; er graadig; sluger Maden i sig. 2) øder.

arvkártok, 1) graadig. 2) ødsel.

arvkállavok, *intr.* er ødsel; holder ikke got Guus med hvad han har; øder og giver bort saae længe han har noget.

arvkállarfok, ødsel; et Ødeland.

arvkáupok, 1) *intr.* i dual. Kappes om, hvo først kan faae affpiist. 2) *tr.* a) spiser op for en. b) forøder.

arvkáurfok, *intr.* det samme i 2de sidste Bemærkelser.

arvkaupadlak, Ødselhed.

arvkéipok, *intr.* er sparsom; holder got Guus med hvad han har.

arvkéitfok, sparsom; en god Guusholder.

Arvfiarpok, see Arpsfiarpok.

Affavok, *tr.*)
affennikpok, *intr.*) elsker; viser Kjerlighed.

affarsak, elsket.

affarske, en Elsker; en Kjerreste.

affarsigau, *tr.* har til Kjerreste; elstes af.

affarsut, Kjerlighed; det hvorved Kjerlighed bevises.

affakotok, en som vil gjere elstes.

affanek v. affenningnek, Kjerlighed; det at elste.

affarsúsek v. affennirúsek, Kjerlighed; Fjærlige Sindelag.

affenniktok, en Elsker; Fjærlig; en Ven.

affenniktukfarsfok, *intr.* gjør sig Venner.

affennikajukpok, *intr.* elsker idelig; er meget Fjærlig.

affennikajuktok, en idelig Elsker; meget Fjærlig.

affanarpok v. nækau, er elsteværdig.

affanartok, elsteværdig.

Alfe, see Aiflaa.

Alfe, bruges kun med *apposizio*, saasom:

affimut, affides (hen); bort.

affimit, affides (fra.)

affianit, noget fra; langt fra (ham el. den.)

affime, affides; borte.

affiane, affides; borte fra; i hans el. dens Gravrelse.

affimépok v. affimiovok, *intr.* er affides el. fra Gaanden;

- den; er borte; er fraværende.
- affimiugàu, *tr.* er langt borte fra.
- affimintávok, *intr.* boer andensteds.
- affimintaráu, *tr.* er fraværende fra en el. har ham ej hos sig.
- affeenarmik, *unyts;* daarligt.
- affeenalliorpok, *intr.* handler daarlig.
- afferdliok, *intr.* plager sig med unyttige Tanker; driver Tiden unyttig bort. 2) gaaer af Græmmelse Eremitgang.
- affiovok, *intr.* er spildt; er bleven til Unytte.
- affiotipok, *t. tr.* lader blive spildt el. unyttig; tager forgyves.
- affiursirfarpok, *intr.* betænker ej sit el. andres Vel; er ligegyldig derom.
- affarpok, 1) *intr.* spildes ej; nyttes ret. 2) spilder ej; nytter ret.
- affiarpok, *intr.* 1) er fraværende; er ej tilstæde; er borte; er ej Hjemme. 2) er ude paa Sangst.
- affiäupok, *tr.* fører en langt bort; tager ham med sig fra sit Hjem.
- affigàu, *tr.* agter en som intet; æstimerer ham ej; er ham fuldkommen voksen.
- affiginnarpok, *tr.*)
- affiginnáiok, *intr.*) 1) Fjærrer sig ikke om; ringes agter; lader haant om. 2) lægger ikke mærke til; agter ej efter.
- affiginnægak, 1) ringes agtet. 2) det som ej er lagt mærke til el. agtet efter.
- Affellüt**, en Kajak-Stoel (helst af Been); en liden Stillads for paa Grønlandernes Mandfolke. Baad, hvorpaa de opvinde deres Særpunnliine.
- affellürlak, en Kajak-Stoel af Træ. 2) Karlovognen (paa Himmelen.) *Urfa Major.*
- Affennikpok, see under Asfavok.
- Afférnek, et Hjørne.
- Afferorpok, 1) *intr.* a) fordærves; gaaer i stykker; b) forgaaer. c) leer hjertelig. 2) *tr.* fordærver; slaer i stykker; sønderbryder; bringer i Fordærvelse.
- afferóíok, *intr.* 1) det samme i sidste Bemærkelse. 2) gjør Fortræd el. Skade.
- afferugak, fordærvet; sønderbrudt.
- afferorsimavok, *intr.* er fordærvet; er sønderbrudt.

asserút, det man fordærves ved el. tager forargelse af.

asserutigau, *tr.* fordærves ved; tager forargelse af.

asserutikfiorpok, *intr.* paadrager sig Fordærvelse.

asserorterpok, *r. tr.*)

asserorteriok, *intr.*) Enuser; støder; maler.

asserorterút, 1) en Morter, især: Støderen. 2) Mølle: Overste Møllesteen; Caffemølle.

asserorterivik, 1) en Morter. 2) Mølle, især: underste Møllesteen.

asserorsárpok, *tr.*)

asserorsárik, *intr.*) tilskynder til ont; fordærver; forarger; giver forargelse.

asserorsáirfok, en Fordærver, den som giver forargelse.

asserorsáirut, Fordærvelse; forargelse.

asserkok, en Sprække el. Bræk i noget; det Sted hvor Skaaret er gaaet ud.

asserkoko, et Skaar, det udfaldne Stykke af det fordærvede el. sønderbrudne; et Potteskaar.

asserújavok v. ryavok, *intr.* 1) er fordærvelig; kan let gaae i stykker; er

brøstfældig. 2) er for-gængelig; kan forgaae.

asserújarfok v. ryarfok, 1) fordærvelig; brækkelig; brøstfældig. 2) forgængelig; forkrænkelig.

asserujáipok v. rojuí'pok, *tr.* *intr.* 1) er stærk; er ufordærvelig; kan ej let gaae i stykker. 2) er ufordærvelig; kan ej forgaae.

asserujáitfok v. rojuí'tfok, 1) ufordærvelig; stærk, som ej let kan gaae i stykker. 2) ufordærvelig; ufordærvelig.

Assiarpok,) see under Assigau,) Assé.

Assiginnarpok,) Assé.
Asik! v. Asit! 1) Du skal man see! Efter gammel Skik! 2) hænges og enclitice baa andre Ord, som: Unakasit! See engang til ham!

Assimut, see under Assé.

Assingarpok, *intr.* bliver bleg i Ansigtet.

assingavok, *intr.* er bleg.

assingarfok, bleg.

Asit, see under Asik.

Assukiak, see under Aissaa.

Assuvok, v. funiarpok, *intr.* gaaer paa Gore jagt.

Ata,

Ata, Bedstefader; Far-
fader; Morfader.
atagau, *tr.* har til Bedste-
fader.

Attå, Hør! giv agt! Vel-
an!

attåuta! Hør dog! giv dog
agt!

attalè! 1) Hør mig nu! nu
skal man høre! 2) See
Fun til, om det ikke
gaaer saa! 3) Prøv det
engang! det kommer
paa en Prøve an; det
vil nu vise sig.

attalè-asit! 1) nu skal man
høre ham; nu vil man
først faae den rette at
høre; efter gammel
Brug. 2) Hvad mon nu
skulle gaae for sig el. væ-
re paa færde?

attåsit! nu kommer han i-
gjen; hør ikke paa
ham! hvorledes staaer
han og snakker? hvil-
ken Snak var ikke det?

attamåk! Jo jo; der bli-
ver intet af; hvilken Snak!

Atta, see under Atte.

Atåk, Svartsiden; den
fortsidede Sæl. (*Phoca
grönlandica.*) (Dette er
Artnavnet paa et slags
Sæl, som naar den er fuld-
voren, har en stor sort el.
blaa-graa Maaneskel paa
hver Side; og bruges om

den i Ulyndelighed, i hvad
Måder den er.)

átárloak, en fuldvoren Sæl
af dette slags; Svart-
siden (i egentlig Forstand.)
átáarak, en Svartside-Unge.
átáitfiak, en middelmaadig
stor Svartside-Unge;
en Unge langt hen paa
1ste Aar.

átárpiak,)

átárpik,) et ubekjendt slags
Sæle, som siges at falde
sydlig paa Grönland, hvor-
om Beskrivelserne ere for-
skjellige, da nogle tillæg-
ge den kun en Haands Stor-
relse, andre gjør den me-
get større end den rette
Svartside.

átaut, Forraad af Svart-
sider.

átalik, et Sted hvor man-
ge Svartsider opholde
sig.

átarniarpok, søger efter
Svartsider; opholder
sig et Sted for at fan-
ge Svartsider.

átarfiak, en Fjæbt el. af an-
dre bekommet Svarts-
de (med el. uden Skind.)

Attárkikpok, *f. intr.* ag-
ter; Iysterer; er ærbø-
dig el. føjelig.

attárkiklök, ærbødig; føje-
lig.

attarkingnek, Ærbødig-
hed; Føjelighed.

attárkivok, *tr.* agter; viser
Agt og Erbdighed
for; lystret; søjer; hæ-
drer; holder i Ere.

attárkirkfak, agtet; søjet;
hædret.

attarkikotók, den som for-
drer stor Erbdighed;
den som gjerne vil søj-
es og have sin Villie
frem.

Attártorpok, *tr.* laaner;
lejer noget (af en anden.)

attártugak, Laan; det man
laaner el. lejer.

attartortipok, *tr.*)

attartortiflok, *intr.*) 1) laa-
ner en anden. attartorti-
para svingmik, jeg laante
ham en Kniv. 2) udlaa-
ner; laaner noget ud;
lejer det bort. Savik at-
tartortipara Pelimut, jeg
har laant Kniven ud til
Fæder.

Atatak, Fader.

atátagau, *tr.* har til Fader.

atátahak, en Plejefader; en
Fosterfader.

atáteklak, en Stiffader.

atátarpok, *intr.* falder paa
Fader; raaber: Fader!

Atáuzek, 1) een. 2) een-
lig; enkel. 3) i dual. atau-
zik, og i plur. atauzit, een
(lagt til et *Collectivum*. see
Gram. V. Cap. S. 5.)

atáuzimik, eengang.

atáuzikut, paa eengang.

atauzikórpok, *tr.* tager paa
eengang; gjør under eet.

atáuziovok, *intr.* er een.

atauzénak, Een een; een ee-
neste.

atauzénarmik, Een eengang;
een eeneste gang.

atauzénávok, *intr.* er een
eeneste.

atauziárpok, *tr.* gjør det eens
gang.

atauzerárpok, *intr.* faaer een.

atauziutárpok, *intr.* tager
een efter anden; tager
el. giver een ad gangen.

Attavok, *intr.* 1) hænger
ved; Flæber an; sidder
fast (Skindet paa et Dyr.)

2) hænger paa; følger
med (Giften paa Krogen.)

3) bestaaer; begaaer sig.

attarfok, vedhængende.

attagau v. tavigau, *tr.* hæn-
ger derved; Flæber an
paa.

attapok, *tr.* det samme.

attanetangoakangilak, *intr.*
er saa forrevent og for-
slidt, at det kan ej hæn-
ge sammen (et Klæde-
mon.)

atter, en Knap (i Klæder.)

attarlerpok, *f. tr.* belægger
med Skinner af Træ
el. Been; holder samlet
ved et Bindsel (saaledes,
at man endnu kan bruge
det

- det i nogen Tid f. Ex. en Nare som er flakt.)
- Atte, Underdeel; Nede: deel; det som er neden for el. under noget. Brugtes kun 1) *transitive*, som: Ivkslavium attå, det som er under Stolen el. Stolens Underdeel. Attivut, de Ting som ere neden for os; *speciatim*: den Deel af Stranden, som skyder til vor Bolig; vor Forstrand. og 2) med *appos.* til at udtrykke *Præpositionen* under; neden for; neden om; som: attåne, under; neden for. attågut, neden om; under. attingne, neden for dig; under dig. attivtine, neden for os, o. s. fr.
- ångmut, ned ad; mod Jorden.
- angmukärpok, *intr.* 1) fahrer ned ad; stiler mod Jorden; daler. 2) er sribet efter Længden.
- angmukärtok, sribet efter Længden; i *plur.* angmukärtut, Længde; Striber.
- attångerpok, *f.* 1) *tr.* er neden for. 2) *intr.* er nede ved Stranden.
- attåupok, *tr.* gaaer neden under.
- atterak, en Skoe el. Tøffel. (N.)
- atterkiok, *intr.* sjer Skoe el. Tøfler.
- attérpok, *r.* 1) *intr.* gaaer ned ad. 2) *tr.* bærer ned.
- atterterpok, *r.* *intr.* det samme.
- atterterbigåu, *tr.* gaaer ned til.
- attigak, nedbaaren.
- attertak, en Bjørne-Ånge. (saaledes kaldet, fordi den kommer med sin Moder ned fra de høje Fjelsbjerg, hvor Bjørnene have deres Huler i Sneen.)
- atterek, Bjelke, som Brien hviler paa; Tvertræ under Brien.
- atterikfak, i *pl.* atterikfæt, Tvertræer dertil.
- atterkerbik, en Grundsteen under disse Tvertræer.
- adlek, 1) den underste; den nederste. 2) en liden Lampe, som sættes nederst ved Gulvet for at lyse. 3) i *plur.* adleet, de underste; de nederste Steder.
- adliovok, *intr.* er nederst el. underst; ligger under noget andet.
- adliupok, *tr.* lægger underst el. nederst; lægger det under andet.
- adliarpok, *intr.* fryber ned paa Gulvet (at sidde paa et Skind for Hede i et grønlandsk Huus.)
- aitfik.

- aitfikpok, *f. intr.* 1) er langt nedre. 2) er i Dybet; er paa Havets Bund.
- aitfikfiok, *intr.* bliver nedrigere; synker dybere ned. 2) har søgt Dybet; er kommen paa Havets Bund.
- Attego! forsøg! lad see!
- attegole! 1) Prøv nu du en gang! 2) See fun til, om det ikke gaaer saa!
- Attek, Navn.
- atterau, *tr.*)
- attekarpok, *intr.*) har til Navn; heder.
- atteek, 2de som have Navn sammen; Navne. atteera, min Navne. atteet, din Navne.
- attekatak v. kate, den som har Navn tilfælles med en anden. attekata, hans Navne.
- attekasiorpok, *intr.* og *tr.*)
- artekammarpok, *tr.*) giver en noget for Navnets Skyld.
- attekasiut v. kammaut, den Gave, man giver en for Navnets Skyld.
- attivæk, rette Navn; første Navn; Fornavn.
- attekkofek, Binavn; Tilnavn.
- atterfiok, *tr.* veed ens Navn; Fjender af Navn.
- aitserpok, *t. tr.* giver Navn; nævner.
- aitfiupok, *tr.* opnævner; kalder en op. Anga-jokauvut aitsiutarävut, vi pleje at opfalde vore Forældre.
- aitfiut, et givet Navn; et opkaldt Navn efter en.
- aitfigak, navngiven.
- aitserárpok, *tr.*)
- aitserárok, *intr.*) giver Ogenavn.
- aitseránt, Ogenavn.
- Atterdlæk, see under Attivok.
- Atterak,)
- Atterek,) see under Atte.
- Atterpok,)
- Attet, see under Attavok.
- Attivok, 1) *tr.* isører sig; trækker paa (Klæder el. Skoetøj.) 2) *intr.* er isført.
- attirfak, det isførte.
- attirfakfak, noget at isføre sig.
- attifimavok, 1) *intr.* er isført. 2) *tr.* har isført sig.
- attitipok, *tr.* drager Klæder paa en anden; bes Klæder.
- attikípok, *intr.* er trang el. æng; er snæver (et Klædebon.) 2) er smækker el. smallivet (Menneske el. Dyr.)
- attikitsok, 1) trang; snæver; æng; 2) smækker; smallivet.
- atti-

attitok, 1) rum; viid (et Kædebon.) 2) før; tpe. livet (Menneske el. Dyr.)
 attitovok, *intr.* er rum el. viid; skræver for oven el. neden. 2) er før el. tpe. livet.

attigè, en Vindes Overpelts af Rheenskind med Haarene udvendt.

atterdlæk, en Springpelts (som bruges ved Hvalfangst med Hue, Erøje, Ermer, Bantter, Buxer og Støvler i eet, og et Hul midt paa Livet at krybe ind udi, som siden sammensnøres.

atterdlækarpok, *intr.* har Springpelts paa.

Attogut, siden (S.)

Attorpok, 1) *intr.* a) nytter; er nyttig; er brugelig. b) nyttes; bruges; bliver medtaget. 2) *tr.* a) bruger; betjener sig af; nytter en Ting. b) udstaaer; udholder. c) Kommer afsted dermed; gjør det. 3) i *neg.* attungilak, a) bruges ej. b) er unyttig; er ubrugelig o. s. v.

attortok, 1) det som er i Brug. 2) nyttig; brugbar.

attortukfak, det samme i sidste Bemærkelse.

attungitlok, unyttig; ubrugelig.

attugak, brugt; nyttet.

attugeksak, noget til Brug.
 attorinimat, af Brug; ved det den er brugt. (af det ubrugelige Attok) f. Er.
 attorminat ipkèpok, den er bleven sløv af Brug.

attortarpok, 1) *intr.* bruges idelig. 2) *tr.* bruger idelig.

attortægak, ofte brugt.

attortipok, *tr.* anvender det; lader det blive brugt.
 attukfåvok, *intr.* 1) er brugelig. 2) er taalelig; er at udholde; gaaer an.

attuarpok, *tr.* 1) bruger; betjener sig af. 2) følger (en Vej.) 3) læser.

attuartok, den som læser.

attuægak, 1) det som bruges. 2) det som læses.
 attuåiok, *intr.* læser Skrifter.

attuarnerdlækpok, *tr.* misbruger.

attukipok, *ts. tr.* overlader en noget til Brug; udlæaner til ham.

Attuarpok,)

Attukipok,) see under Attorpok.

Attungak, en Solle (til Skoe el. Støvler.)

attungeksak, Solle-Læder.
 attungiook, *intr.* a) spær Solle i. b) gjør Solleleder, der,

der. 2) *tr.* tilbereder et Skind til Sollelæder; gjør Sollelæder deraf. *attungiak*, Sollelæder, som endnu er i Arbeide. *attungærpok*, *intr.* Sollen er afreven; er Solleløs. **Au!** **Au!**

Auagau, *tr.*) *auaklârok*, *intr.*) gjør vel mod en; er god mod ham; forstrækker.

Auvâk, Baghovedet; *Nakken*; (den Punt tæt oven for Nakkegruben.)

auvârpok, 1) *tr.* slaaer en i Hovedet, saa han døer deraf (Menneske el. Dyr.) 2) *intr.* a) bliver slagen i Hovedet til døde. b) støder el. slaaer sig i Hovedet saa man svimler. c) har faaet sin Bekomst; er bleven Ejed (af at nyde, høre, gjøre, komme oftere.)

auvârtarpok, *tr.* slaaer en fiske i Hovedet med en Kølle for at dræbe den. *auvârtaut*, en Kølle dertil. *auvânguvok*, *intr.* 1) besvimer; svimler; bliver svimmel i Hovedet; er som man var slagen i Baghovedet. 2) bliver Ejed af noget (Mad el. andet); gider ej tænkt mere derpaa el. have dermed at bestille ic.

auvângunakâu, *intr.* det gjør en svimlende; er af den Beskaffenhed at man kan blive ør i Hovedet deraf (enten Slag el. Fælde og Krig.)

auvângunârse! 1) Ej! det er ikke at udholde! (enten den Jammer: Skrig el. den forvirrede Snak af høre.) 2) Man kunde blive gal ved at tænke derpaa!

Auako, *s.* under **Auikpok**.

Aualârpok, *tr.* hujer; raaber af Foragt; hoderer over noget; udraaber nogen.

aualârnek, *Sujen*; Raaben. *aualâkajak*, *smaa Krat* el. Riis (som knager og bræger i Jlden.)

Aualekpok,

Auammut, *s.* under **Auat**.

Auangnak, *s.* under **Abba**.

Auarpok, *see* under **Aubak**.

Auvârpok, *s.* under **Auvâk**.

Auat, *udvending*; det som er uden for el. uden om el. stiler ud fra noget. Bruges kun *transitive*, som *Núnam auatâ*, det som er uden for Landet. Og 2) med *appos.* til at udtrykke *Præpositionen* uden for; uden om; som: *auatâne*, uden for ham; *auatâgut*, uden om den; *auamine*,

uden om

- uden om el. omkring sig
o. s. fr.
- auammut, ud fra Landet;
til Søes; Vest el. Nord;
vest ud.
- auammukärpok, stiler sin
Fahrt til Søes el. ud fra
Landet.
- auakópok, *tr.* fahrer uden
om; holder ud fra Lan-
det; fahrer forbi paa
yderste Side. 2) — paa
højre Side.
- aualikpok, *f. intr.* er et styk-
ke Vejs uden for el. u-
de fra Landet; er langt
ude i Søen.
- aualikfokut, noget ud fra
Landet; ej Landet for
nær; ud til Søes.
- auatangerpok, *f. tr.* 1) er
uden for noget. 2) ind-
hegner.
- auatangernek, en Indheg-
ning.
- aualekpok, 1) *intr.* a) læg-
ger fra Landet; gaaer
til Søes; fahrer ud paa
Dybet. b) gaaer frem
paa Gulvet. c) Mad
sættes frem. 2) *tr.* a)
flyder ud fra Landet.
b) — fra noget paa rum
Plads. c) sætter Mad
frem.
- aualäupok, *tr.*)
- aualäurfiok, *intr.* 1) tager
med sig paa Søen. 2)
fahrer til Søes med no-
gen.
- aualekkot, Green paa Træe.
- auat, 1) et Lem. 2) et Led
paa Hænder og Fødder.
3) i *dual.* auatik, Aften
og Morgen.
- aualukpok, *intr.* har ont
i Lemmer el. Ledemod;
har Skjorbug i Fødder;
ne o. s. fr.
- aualuk, Smerte i Hænder
el. Fødder; Gigt i Lem-
merne; Chiragra; Po-
dagra; Skjorbug o. s. fr.
- auatingmikpok, *t. intr.* har
noget for og bag sig paa
en Kajak; er for og bag
beladt.
- Auatåk, en Kobbe-Blæ-
re (især dannet af et fræn-
get Sælhund- Skind, og
bruges til Fangsten med
Rein og Harpun.)
- auatékflak, et Skind til
Kobbeblære.
- auatääkflak, en Blære paa
Siden af en Kastepil
(som gjerne dannes af et
Sæfugle Svælg.)
- auatääkflak, et Svælg til
en Kastepil-Blære.
- auatäurflak, en Buxereblæ-
re (som bruges til at hef-
te ved den døde Sælhund,
at den kan flyde op i Ban-
det, naar den buxeres.)
- auatäurfeksak, en Mave el.
andet bestemt til en
Buxereblære.
- aua-

- auatårtak, Blære til en Sif-
fesknoere (for at holde den
op, at den ej skal gaae
uunder, naar en stor Siff
løber med den.)
- Aubak v. åugvak, en Jagt-
plads; et Sted at jage
efter Rheensdyr.
- åuarpok, 1) *intr.* gaaer paa
Rheensdyr-jagt. 2) *tr.*
gaaer der paa Jagt;
søger paa det Sted efter
Dyr.
- auarvik, det samme som
Aubak, en Dyrhauge.
- auariarpok, *intr.* fahrer et
Sted hen for at gaae
paa Rheenjagt.
- auarajükpok, *intr.* er en slit-
tig og god Rheenjæger.
- Audlarpok, *intr.* gaaer
bort; drager el. fahrer
bort; rejser hen.
- audlartipok, *tr.*)
- audlartitflok, *intr.*) 1) ud-
sender; udskikker. 2)
bortjæger; giver Af-
sæed.
- audlartitak, udsendt; Sen-
debud; Apostal.
- audlartitfivigåu, *tr.* sender
Bud til nogen.
- audlarbigåu, *tr.* gaaer bort
til; rejser hen til.
- audlalerfårpok, har i Sin-
de at rejse; vil rejse.
- audlarfartarpok, *intr.* fah-
rer fra et Sted til et an-
det; er idelig i Bevæ-
gelse.
- audlarupok, *tr.*)
- audlarúrflok, *intr.*) tager
bort med sig; bortfø-
rer; løber af med.
- audlarurlak, bortført.
- audlårpok, *intr.* flytter med
sin Boehave til et andet
Sted; rejser bort med
Pis og Pak.
- audlåk, den som flytter med
sin Boehave.
- audlarnerpok, *tr.* 1) *tr.* gjør
Begyndelse med. 2)
intr. er gjort Begyndel-
se med.
- audlarnérok, *intr.* gjør Be-
gyndelse; Begynder.
- audlarnérflok, en Begyn-
der; den som begynder
noget.
- audlarniut, 1) Begyndelse;
det hvormed man gjør
Begyndelse. 2) Grund-
steen; Gaandpenge.
- audlarnévigåu, *tr.* 1) har det
til Begyndelse at gaae
ud fra. 2) bruger det til
Gaandpenge.
- audlarnersimavok, *intr.* 1)
er begyndt. 2) har havt
Bræk tilforn (for det
bræktes ganske.)
- audlarkåut, Begyndelse.
- aulavok, *intr.* 1) bevæger
sig; er rørlig; er i Be-
vægelse. 2) rejser om-
kring; slækker om; dra-
ger

- ger et Sted fra og et andet til.
- aulápok, *tr.*)
- aulátsiok, *intr.*) sætter i Bevægelse; bevæger; ryster; vugger; svinger.
- aulatak, bevæget; rystet; svinget; vugget.
- aulatigau, *tr.* sættes i Bevægelse derved el. derover; har til Bevægelsaarsag.
- aulaterpok, *t. tr.* 1) ryster; skutler; bevæger hid og did. 2) sætter en Klokke i gang.
- aulatigak, rystet; skuddet.
- aulájavok, *intr.* er rejsefærdig; ligger paa Rejsen.
- aulájarfok, rejsefærdig.
- aulájäipok, *ts. intr.* lader sig ikke rokke; er ubevægelig.
- aulájangilak,)
- aulájangerpok, *f. intr.* 1) er fast og ubevægelig. 2) er uforanderlig; er bestandig; lader sig ej bringe fra sin Mening el. Troe.
- aulájangernek, Befæstning.
- aulájangitfok,)
- aulájangerfok, 1) fast; ubevægelig. 2) uforanderlig; bestandig.
- aulájangerfarpok v. sipok, *tr.* 1) gjør fast og ubevægelig; befæster. 2) bringer til Stadighed;
- bestyrker en i noget; gjør ham bestandig.
- aulájangiúpok,)
- aulájangerbigau, *tr.* er fast i noget; bliver stadig derved; lader sig det ej affnakke.
- aulájangiufimavok, *tr.* er bleven fast deri; er forbleven derved; heraf aulájangiufimát, forblivende derved. (see Gram. XII Cap. S. 16.)
- aulájangiutingilak, *tr.* bliver ej bestaaende deri; holder ej fast derved.
- auláipok, *ts. intr.* 1) er fast; er ubevægelig. 2) er stadig.
- auléifok, 1) *intr.* skyder med en Bøsse. 2) *tr.* skyder det.
- auléirfak, skudt.
- auléit, en Bøsse; en Flint; et Skydegevær.
- auléirfoak, en Kanon.
- auléiniarpok, *intr.* er ude at skyde; er paa Skytteri.
- auléiniarbik, en Skydes Plads; Skydebane.
- auléifékpok, *intr.* 1) er i Bevægelse. 2) Spent er urolig.
- aulisárpok, 1) *intr.* fisker. 2) *tr.* fisker der.
- aulisártok, en Fiske.
- aulisáut, en Fiske Snøre.
- auliságak, en Fiske.

aulifagarpok, *intr.* faaer
Sist; bekommer noget,
naar man stikr.

aulifarvik, en Systerplads;
en Sistebank.

aulifarajukpok, *intr.* er en
flittig og god Syster.

aulupok, *tr.*)

aulurfiok, *intr.*) haster el.
Stynder sig med et Ar-
bejde; er meget sysselsat
med; har fuld Arbejde
med.

Auvæk, 1) Tag paa et
Huus; Træværket til
Tag. 2) en Hvalros;
Rosmul. (*Trichechus*
Rosmarus.)

auverpok, *t.* 1) *intr.* a) læg-
ger Tag. b) er bleven
taglagt. c) faaer en
Hvalros. 2) *tr.* lægger
Tag derpaa.

auverfarpok, *intr.* henter
Træ fra et andet Huus
til Tag paa det ny.

Auerfarpok, *intr.* sover.
auerfarit! gaae hen at sove!

Augiak, see under Auk.

Augorpok, see under Au-
ikpok.

Auikpok, *t.* 1) *intr.* a)
stilles ad; deles. b) stil-
les fra. 2) *tr.* stiller ad;
deler.

auigak, adskilt; deelt.

auikarpok, *tr.* stiller ad;
deler.

auikarvik, Adskillestetid;
Dommedag.

auikfiok, *intr.* a) Stjærer af
noget; Stjærer sig et
stykke. b) Stjærer for. 2)
tr.) a) afstjærer det. b)
Stjærer til en anden.

auikfirfok, en forstjærer.

auako, en Bidsten; Smu-
le; Krumme.

auigafuarpok, *intr.* tager
sig mange Ting for paa
eengang; har mange
Jern i Jlden.

auipok, *t.* *tr.* stiller sig fra
sin Kone; Kaster hende
bort; forstyder hende.

auinek, 1) Skilsmisse imel-
lem Egtefolk. 2) en
Sygdom kaldet Brand-
belte.

auitak v. avtak, en fraskilt;
bortkastet Qvinde.

auitok, den som stiller sig
fra sin Egtesælle.

auirfut, Skilsmissebrev.

auilliak, en Medhustru.

auilliareek, 2de Qvinde,
som have een Mand
sammen.

avtardlarpok, *intr.* søg-
er paa ny at faae den til
Kone, man har bortkastet.

avterput, *intr.* *car.* *sing.*
adspreder sig (de som vare
stokkede.)

augorpok, *tr.* 1) Stjærer el.
bryder i flere stykker.
2) deler ud.

augu-

- augugak, et afbrudt Styk;
fe.
- augoarpok, 1) *intr.* a) saae
sin Deel, naar der skeer
Uddeling. b) deler el.
bytter imellem sig. 2)
tr. deler det imellem sig.
- augoáíok, *intr.* deler imel-
lem andre.
- augoáírfok, en Deler.
- augoartipok, *tr.* deler med
nogen; meddeler; lader
ham faae Deel af det
man har.
- augoarbígau, *tr.* uddeler til.
- Auilliak,)
- Auipok,) see under Auik-
pok.
- Auilórpok, *intr.* Flin-
ger; Sjelden lyder.
- auilórtok, det som Flinger;
en Sjelde.
- Auiovak, *intr.* det Flin-
ger i Øret; det synger
for Ørene. Siutikka au-
olerkáuk, det beagnder at
syngte stærk for mine Øren.
- Auk, Blod.
- aukpok, *intr.* 1) Næsen blø-
der; har Næseblod. 2)
det tøer op. 3) det
smelter.
- aukferpok, *f. tr.*)
- aukféíok, *intr.* 1) optøer;
lægger i Vand til at op-
tøes. 2) smelter; brin-
ger til at smelte.
- auktorpok, *intr.* spiser Blod.
- aukfiok, *intr.* spytter Blod;
brækker Blod op; har
Blodstyrtning.
- aukterpok, *tr.*)
- aukteriok, *intr.*) oplaster
Blod; brækker Blod.
- auktigak, det oplastede
Blod.
- arfferpok, *tr.*)
- arfféíok, *intr.*) 1) gjør blo-
dig; overbløder. 2) Kom-
mer Blod i Vand at ko-
ge Blodsuppe af.
- aulik, 1) blodig. 2) som
har Blod i sig.
- aulírkfóvok, *intr.* 1) er mer
get blodig. 2) er fuld
blodig.
- aunárpok, *intr.* 1) bløder.
2) har Blodflod.
- aunárdlek, en liden rød
Bæk. Øred; Muldfrae.
(*Salmo rivalis.*)
- auárpok, 1) *intr.* mister sit
Blod; Blodet forløber
ham; bløder ihjel. 2)
tr. aarelader.
- auárfiok, *intr.* det samme
i sidste Bemærkelse.
- auárfírfok, en Aarelader.
- aupok, 1) *tr.* a) optøer no-
get. b) smelter det. 2)
intr. a) bliver optøet. b)
bliver smeltet; smeltes.
- autipok, *tr.*)
- autírfiok, *intr.*) det samme i
2de første Bemærkelser.
- autírfívik, en Smeltestæe; en
Støbe; Stæe.

āvok, 1) er smeltet. 2) er optøet. 3) er raaden; er forfullet.

āurfok, raaden; forfullet.

āunek, 1) Raadenhed. 2)

et optøet Gul paa Isen.

3) et raaden stykke Træe

el. Skind. 4) et raaden

Sjeld; Selvsras; Steen;

Klippe, som hensmul-

rer af sig selv.

auningorpok, *intr.* raadner.

augiak, 1) blodig Rjød. 2)

raaden Rjød. 3) størk-

net Blod.

augiovok, *intr.* 1) er fuldt

af Blod (som ved Skind.)

2) er ankommen; er raa-

dent (Rjød.)

aukpadlārpok,)

aukpadlārpok,) *intr.* er af

Blodfarve; er rød.

aukpadlārtok, rød.

aukpilārtok, *helt* i *plur.* auk-

pilārtut, et slags smaat

rød Tang (som Grønlæn-

derne spise.)

aukpilārtorpok, *intr.* spiser

rød Tang.

aukpilārtulliarpok, *intr.* sø-

ger efter saadan rød

Tang.

Aulaterpok, Aulavok, Au-

leïok, Auleifekpok, Au-

leit, Aulifārpok, Aulu-

pok, Aulājavok og Au-

lājængerpok, see under

Audlarpok.

Auma, Kul; Glød.

aumārfoak, *helt* i *pl.* aumār-

foit, Steenful.

aumārut, *helt* i *pl.* aumārutit,

Krud.

aumāurfak, et slags rød

gjennemsigtig Steen. 2)

i *pl.* aumāurfat, røde Per-

ler.

aumāināvok, *intr.* er gloen-

de; er ildrød (Jern.)

aumārfoak, henter Gløder.

aumārfovik, et Syrfad.

Auna, see under A.

Aunārpok,)

Aunek,) see under Auk.

Aunērtovok v. nertu-

nārpok, *intr.* varer læn-

ge; er drøit.

aunekipok, *ts.* *intr.*

gaaer hastig op; er udbrøst.

aunertufārpok, *tr.*)

aunertufāriok, *intr.*)

gjør længevarende; hol-

der got Hunne med.

Aungarpok, *intr.* gaaer

af Sigte; forsvinder;

Kommer af Syne.

aungājavok, er forsvinde-

lig; Kommer let af Sy-

ne; er ej got at holde

i Sigte.

aungājarfok, forsvindelig;

som let gaaer af Sigte.

aungāiok, *tr.* taber af

Sigte. Umiak aungaāra,

Baaden kom mig af Syne.

aunga-

aungafikpok, *f. intr.* er Kommen langt af Syne.

Aungög, see under Ap.

Auvok, see under Auk.

Aurpok, *v. åurniarpok, tr.* Fryber efter Sælhund, som ligge paa Jisen, for at skyde dem med sin Piiil.

aurniægak, den Sælhund, som ligger paa Jisen, og man Fryber efter.

åurtok, den som er paa slig Sælhundefangst; en Krybe: Skytte.

Aursak, Sommer.

åursårpok, *intr.* bliver Sommer, er sommerlig.

åurlåvok, *intr.* er Sommer.

åursålerpok, *f. intr.* begynder at blive Sommer; Sommeren fanger an;

åursfiok, *intr.* opholder sig et Sted om Sommeren.

aurfivik, 1) en Sommer.

plads. 2) Sukken i Tingningen (hvor de, som ræge sig, pleje at lade Haarene afraage ind paa Hovedet.)

Aufårpok, *intr.*)

aufårbigåu, *tr.*) flyver ned over; svæver hen over; daler ned over.

Aufiek, en Edderkop (*A-ranea faccata.*)

Aufuavok, *intr.* er dunkel; er uklar (et Spejl.)

aufuakåu, *intr.* er meget dunkel el. uklar.

Avok, *intr.* har den falsdende Syge.

arfok, den som har den falsdende Syge.

Avokårpok, *intr.* og *tr.*)

avokårau, *tr.*)

1) taler haardt til; irettesætter; tiltaler. 2)

smelder paa; udfjelder.

3) truer. 4) holder sig op over.

B.

Bibibiårsuk, en liden grøn Mussling, Art, med

veensløbende Surer. (*Mytilus discors.*)

E.

Edlå! Ah! Oh!

edlårsuk, et lidet Drenges barn.

Egarpok, *intr.* helder sig bag over; lehner sig.

E 3

égar-

- égarbik, det man holder sig paa; Rygstykke paa en Stoel; en Lehne.
- egarbilik, en Stoel med Rygstykke; en Lehnestoel.
- egarbigåu, *tr.* holder sig op til el. bag over paa; lehnar sig paa.
- egartipok, *t. tr.* sætter noget til helds; lehnar det op mod andet.
- egartitak, sat til helds.
- Egípok, *t. 1) tr.* bortkastet; slænger fra sig; kaster ud; (en Ting man ej skjøtter om.) *2) intr.* er bortkastet.
- egitfiok, *intr.* det samme i første Bemærkelse.
- egitak v. iktak, bortkastet; udkastet; Udskud.
- egitekflak, det som skal bortkastes; en Ting som ej duer til andet, end at kastes ud.
- egitekfsainávok, *intr.* er blot Udskud; duer ej til andet end at kastes bort; er ej værd at holde paa.
- egimák v. igimák, et stykke Been paa Enden af Sarpunpiilen, hvor paa Sarpunen anpasses.
- Egúpok, *tr.* stikker (et Insekt med sin Braad.)
- egút, en Braad (hos et Insekt.)
- egytslak, en Bie; Brems; Humle.
- egytsárfoak, en stor Humlebie.
- Ejah, see under Iah.
- Eiök, *tr.*)
- éfiok, *intr.*) svælger; synker ned; æder; opsluger.
- érfak, *1)* opslugt; ædt; nedsynket. *2)* et slags Fiske. Snøre, som bruges til Torst.
- érfekflak, *1)* noget at æde el. opsluge. *2)* Madingen paa en Fiske Snøre el. især det Sted tæt oven for Krogen, hvorpaa den bindes.
- érfekfsarfiorpok, *intr.* *1)* søger noget at opsluge; er ude paa Rov. *2)* søger noget til Livs Ophold.
- érfarpok, opsluger et efter andet.
- Eit? Vil du? Tillad det! Om du vil? Om dig saa behager? Kjære! Iganiarin-éit? Kogkjære! jeg beder dig el. jeg saae gierne, at du vilde koge Maden.
- Ekallúk, en Øred (*Salmo alpinus* & *Carpio.*)
- ekallukpok, *intr.* fanger en Øred.
- ekallukfiorpok, *intr.* fisker efter Øreder.
- ekal-

ekallukslut, et Redskab at fange Øreder med.

ekalliarpok, *intr.* fahrer et Sted hen for at fange Øreder.

ekallugak, 1) en Sørel (*Salmo rivalis.*) 2) en Kulle (*Gadus aeglefinus.*)

ekallukāk, et Slags lange Øreder i Sjeldvandene (*Salmo stagnalis.*)

ekallurkfoak, en Haj; Haakal; Haastjerding (*Squalus Carcharias.*)

Ekarpok, *intr.* Frymper sammen; snerper til.

ekarfe, sammenkrumpen.

ekarte, Narven paa et Skind; Haar-Siden, naar Haarene ere aflagte; Haarremmen.

Ekkarpok, 1) *intr.* a) Fæster med en Søe Piiil (især naar den fastes langt.) b) skyder med Kanoner el. Bøffer. 2) *tr.* a) Fæster bort el. væk fra sig. b) skyder den af (en Kanon el. Bøsse.)

ekkartårpok, *tr.* Fæster med Søe-Pile for at øve sig el. for Plaisir.

ekkarvallak, Skud; Knald af Skyden; Lyd af Pilekast i Vandet.

ekkarvallukpok, *intr.* det skyder af Skud el. Pilekast i Vandet.

ekkåupok, *tr.*)

ekkåurfiok, *intr.*) 1) Fæster med en Søe-Piiil efter noget; stikker efter. 2) skyder efter noget.

ekkåutak, det som skydes efter.

Ekkekkok, den lille Singer.

ekkekkortyavok, *intr.* arbejder ilde; rører neppe Arbejdet med sin lille Singer.

Ekkorgvak,)

ekkkorgvaut,) 1) Understøtning; det hvorpaa en Ting hviler el. det som stikkes under noget, at det ej skal vækle (f. Ex. en Spaan under en Bordfod.) 2) det man staaer paa for at naae.

ekkkorgveksak, noget til Understøtning el. at stikke under el. at staae paa.

ekkkorgvarpok, *tr.* stikker noget under en Ting, at den kan hvile derpaa el. ligge fast. 2) *intr.* og *tr.* staaer op paa noget for at kunne naae.

ekkkorgvautigau, *tr.* staaer paa det for at kunne naae.

Ekkorpok, Ekkout og Ekkurfak, see under Itek.

Enérpok v. Inerpok, *tr.*

1) *intr.* a) er særdisg. b) er

E 4 fulds

fuldvoxen. 2) *tr.* a) fær diggjør; bringer istand; Kommer til ende med noget. b) troer en ikke længer til Live (en Syg el. en som længe har været borte); overgiver; slaaer af sit Hoved.

enigak, færdiggjort; fuldbragt.

enigåvok, *intr.* er færdiggjort; er forfærdiget.

enérípok, *t.* 1) *intr.* er ganske færdig; er aldeles fuldvoxen. 2) *tr.* fuldbringer; fuldfærdiger; gjør fuldkommen i stand.

enérilárpok, *intr.* 1) Kan ej faae ende paa noget; Kan ej blive færdig med det, man har taget sig for. 2) Kan ej komme af med en Sygdom; har ingen Hilsen; er aldrig ret frisk.

enertúíok, *intr.* 1) affærdiger mange Ting i en søje Tid; bestiller meget. 2) haster med Betalingen; fordrer hastig Gjeld.

enertuívigáu, fordrer hastig Gjeld af en.

Epik, en Klint; en Leer. Pynt ved Søen.

epímio, en Klintboe; en som har sit Huus ved saadan Klint.

Epipok, see under Epúpok.

Epívok, *intr.* 1) qvæles; bliver qvalt (enten ved at faae noget i Halsen el. om Halsen.) 2) qvæles i Vand; drukner. 3) forsprænges af Hede; taber Vejret.

epítípok, *tr.* qvæler; tager Aanden fra.

epítítak v. ervsak, qvalt.

epíjavok, *intr.* er qvælesfærdig; bliver ængbrystig; er færdig at tabe Vejret.

epiennakáu, *intr.* 1) er qvælende; det er en Qvalme; man maae snart tabe Vejret (i Klog; Hæde; under Baudet, o. s. fr.) 2) er ont at fordsøje; er ufordragelig (Orð.)

epiennak, Qvalme; qvælende Hede.

epérnak, (N.) v. epérngak, (S.) Myg (*Culex pipiens.*)

Epo, 1) et Skast. 2) en Fiskestikker; en Lyster (en lang Stang med Pigge i Enden at stikke Steenbidere og andre Fiske med.)

epuaríkpok, *f.* *intr.* har et smukt Skast.

epuaríksok, 1) smukt Skastet.

2) en elphenbeensskastet Kniv.

epullíok,)

epullíorpok, 1) *intr.* a) gjør

Skast til noget. b) gjør

en Fiskestikker. 2) *tr.*

gør

- gjør Skafst dertil; sæt
ter Skafst paa.
- epulligak, Beenet til en
Sælhundede Lentze.
- epullikkiok, 1) *intr.* arbej-
der et Lentzebeen. 2)
tr. sætter saadant Been
til en Lentze.
- Epok, 1. 1) *intr.* Er. 2)
tr. gjør ved; beegner.
- étok, den som er.
- étipok, 1. *tr.* lader det væ-
re; begiver det; slaaer
det af hovedet.
- efúsek, Tilværelse.
- éferpok, 1) *tr.* beegner;
gjør ved. 2) *intr.* a) bli-
ver beegnet. b) *steer.*
- étuarpok, *intr.* 1) bliver paa
et Sted; holder sig stil-
le. 2) er ledig; tager sig
ingen Ting for; er ej
om sig.
- étuartok, ledig.
- étuajui'pok, 1. *intr.* er brav
om sig; Kan ej være le-
dig.
- etui'narpok, er stedsf.
- etui'nartok, stedsevarende.
- émerforpok, *intr.* er længe;
bliver el. varer længe;
bestaaer længe.
- émerfortok, vedvarende;
langvarig.
- Epúmmerpok, 1. *intr.*
snerper Munden sam-
men; lukker Mund; ti-
er stille. epummerit! hold
Mund!
- epummingavok, *intr.* hols-
der Munden tilluft;
har luft sin Mund.
- Epúpok, 1) *intr.* roer (med
en Aare, som har eet Aa-
reblad.) 2) *tr.* roer den
(Baaden.)
- epátok, en Roerkarl; en
Roerffe.
- eputukfak, en til at roe sin
Baad.
- eput, en Aare (til en Euro-
pæisk Baad eller en Kone-
Baad.)
- eputikfak, et Aaretræ; et
stykke Træ til Kone-
baad:Aare.
- eputikfiorpok, *intr.* arbej-
der paa et stykke Træ
til Aare.
- eputikfiok, *intr.* gjør en
Aare.
- eputserpok, 1. *intr.* sætter
sig ned at roe.
- eputserbik, en Roe:Kem;
en Roetol; Roeliine.
- eputseriarpok, *intr.* lader
sig got roe; er let at
roe; skyder god Sart (en
Baad.)
- eputseriepok, 1. *intr.* er
tung at roe; Kommer
seent afsted; det træf-
fer i Armen at roe den.
- epípok, 1. *tr.* drejer (med
et Roer.) drejer af for
noget (ved at vrikke med
en Styre:Aare i Baadens

- Bagende.) epirfuk v. epikink! drej af!
 Erdlek, *ipl.* erdleet, de smaa Bårder, som sidde inderst i Hvalens Mund.
 erdlerspåk, en Rindtand.
 Erdlikpok, *r. intr.* er paaholden; holder paa hvad man har.
 erdliktok, paaholden.
 erdliktök v. törsoak, meget paaholden; gniff; gnier; agtig; karrig; en Snurfitte.
 erdliktövok, *intr.* er gnier; agtig; er karrig; vil ej gjerne af med noget.
 erdliingnek, 1) Paaholdenhed. 2) Karrighed; Gnierie.
 erdligåu, *tr.* er paaholden paa; vil ej miste.
 erdliktörfiok, *intr.* 1) bliver paaholden; begynder at holde paa sine Sager. 2) bliver karrig.
 erdligúpok, *tr.* vegrer en noget; forholder el. negter ham det; vil ikke han skal faae.
 erdligutipok, *tr.* 1) det samme. 2) gjør en paaholden; ægger ham til at være paaholden.
 erdlikárpok, *intr.* er ej paaholden paa; vil afhænde; vil sælge.
 erdliingnarpok v. nakåu, *intr.* er værd at holde paa; er kostbar; er rar; er dyrebar.
 erdliingnartok, kostbar; rar; dyrebar.
 Erdlok, en Endetarm.
 erdlaveet, *car. sing.* Indvolde.
 erdlavikforpok, *intr.* spiser Indvolde.
 erdlauárpok, *tr.* tager Indvoldene ud af et Dyr.
 erdlauárfortok, et fingeret Spøggelse, som siges at flyve i Luften og tage Indvoldene af de døde Grønlandere, eller og Suden af de levende, saa at de blive blanke paa nogle Steder og mørke paa andre.
 erdlokivok, *intr.* 1) lider Møje; er ilde deran; pinnes jammerlig (i en svar Sygdom.) 2) tager sig nær el. til Hjerte; finder sig besværet; er forlegen og bekymret (over noget.) 3) bemøjer sig særdeles (for en Ting at faae gjort); anstrænger sig.
 erdlokirfok, beknyttet; bekymret; forlegen.
 erdlokirfut, det som forarsager Bekymring; Møje; Besværighed.
 erdlokirfutigåu, *tr.* 1) besværes derved; lider derved.

- ver. 2) lider Nøje for; tager sig det nær; besværrer sig derfor.
- erdlokinarpok, *intr.* skaffer Nøje og Besvær.
- erdlokinartok, besværlig; Kummerfuld; jammerlig.
- erdlokinak, Angst; Besvæmmelse; Besværring.
- erdlokópok, *tr.* 1) bemøjer sig for; stræber med; gjør sig Umage for. 2) nøder; tvinger. 3) skaffer ham nok at tænke paa. *ep'karsautima* erdlokópanga, jeg har ont ved at slippe Tanterne derom el. jeg kan ej faae det af Hovedet.
- erdlokotípok, *t. 1) intr.* a) lider Nøje el. piner sig med noget; har ont ved at faae en Ting af Hovedet. b) lader sig nøde. 2) *tr.* skaffer Nøje og Bryderie.
- erblokónek, Nøje; Umage; Bryderie; Gjenvordigbed.
- erdlokotigáu, *tr.* finder Nøje med; har Umage og Bryderie med. *Erdlokotigingilá pulláke*, han havde ej ont ved at faae sin Besøger ind: han lod sig ikke meget nøde.
- Erinà, 1) Maal; Mæle. 2) Stemme; Sang; 3) Tone; Melodie.
- erinálik, sat paa Melodie; med Tone; som kan synges.
- erinákatak, 1) ligelydende. 2) som har samme Tone el. Melodie. *kansong-épa* erinákata? efter hvilken Melodie gaar den?
- erinákatigeek, *car. sing.* af eens Tone el. Melodie.
- erinágikpok, *f. intr.* 1) har en Kjøn Stemme; synger got. 2) det er en smuk Melodie el. Sang.
- erinálukpok, *intr.* 1) har en maadelig Stemme; synger ilde. 2) det er en slet Melodie el. Sang.
- Erinniok, *intr.* er længselsfuld; venter efter noget med Længsel; bier paa med Smerte.
- erinnigáu, *tr.* længes efter noget; haster med ud-faldet deraf; bier paa en med Smerte.
- erinnitsekpok, *t. intr.* er Fjed af at vente længer; bliver fortræden over, at en Ting varer saa længe; bliver utaalmodig.
- erinnitsaupok, *t. tr.* bliver utaalmodig derover; er Fjed af at bide længer paa en el. vente efter noget.
- erinnánarpok v, nakau, *intr.* er Fjedsommeligt; forvolder at man Fjedes; det

det faaer ingen Ende; han bliver borte.
 erinninák! Fjedsommeligt! Sillan-erinninák! 1) hvor Fjedsommeligt! hvor længe skal det dog vare. 2) hvilken Rølesitte! gid han dog vilde komme!

Eripok, *ts. tr.* rykker af erigak v. erisfak, et Skind, som Haar el. Fjer ere afrykkede paa somme Steder.

erigeftak, 1) det som skal afrykkes. 2) bruges det helst af Speg om en stor Fjæget, ligesom han behøvede at afrykkes sine Haar.

erisarpok, 1) *tr.* plukker af (Fjer); rusker af (Haar); plukker (et Skind, en Kugl). 2) *intr.* er plukket; er afrykket sine Haar.

erisægak, plukket; afrykket sine Haar.

erisårdluo, Afpluk; det afrykkede (Haar el. Fjer.)

erisák, et Sælskind uden Haar, som dog har sin Nærv; et sort Skind; Støvleskind.

Erisák og Erisarpok, see under Eripok.

Erká, Nærhed; Nærværelse; Grønde; Egn.

erkáne, i Nærværelsen; egentlig i hans Nærvæ-

relse; i hans Egn; paa dens Grønde.

erkávtine, i vor Nærværelse, v. s. fr.

erkánépok, *intr.* er i Nærværelsen.

erkánétok, det som er i Nærværelsen; det omfiggende; tilgrændsende.

erkárdlek, 1) Landsmand; den som boer paa Land med en el. i hans Egn. 2) den som er paa Fangst med en (saa nær, at han kan sees.)

erkardleráu, *tr.* har til Landsmand. 2) er paa Fangst med; er paa et og samme Fahrvand som han.

erkardlereek, *car. sing.* 1) Landsmand. 2) 2de som er paa Fangst sammen.

erkardlereekpuk, *f. intr. car. sing.* 1) ere Landsmænd. 2) ere paa Fangst sammen.

erkávok, *intr.* er i Nærværelsen; opholder sig; boer. kaladlin akkornaanne erkáguma, naar jeg boer i blant Grønlauderne.

erkalúkpok, *intr.* 1) ønsker sig et eller andet; vil gjerne have. 2) lider Nød; føler Trang.

erkalúngnek, 1) Nød. 2) Ønske; forlangende efter noget, som man behøver.

erka-

erkafuktipok, *tr.* bringer i Ud; Kommer til at lide Mangel; fortrænger.

erkafutigau, lider Mangel derpaa.

Erkáiok, *tr.* husker; Kommer ihu; erindrer sig.

erkáirfak, det som erindres.

erkainiarpok, *tr.* stræber at huske; husker over paa.

erkainiægekflak,)

erkáirfækflak,) noget at erindre.

erkáirfutigau, *tr.* bringes i Erindring derved.

erkáimavok, 1) *intr.* husker; har i Sukommelse. 2) *tr.* — det.

erkaimarfak, det man har i frisk Erindring.

erkásipok, *t. tr.* paaminder; bringer en noget i Erindring; husker ham paa.

erkásitak, paamindt.

erkásitfirfok, en Paaminder.

erkarsarpok, *intr.* tænker; grunder; grandstfer; overvejer.

erkarsárnek, Tænken; Betænkning; Overvejning; Grandstning; Ester-tænke.

erkarsaut, 1) Tanke (det man grunder paa.) 2) Hjerte (hvori man tænker.)

erkarsautigau, *tr.* tænker paa; grunder paa; eftertænker; overvejer; tager til Hjerte.

erkartorpok v. tortarpok, *tr.* tænker ofte paa; har isdelig i Tanke; erindrer jevnlig.

erkartoupok, *tr.*)

erkartóurfiok, *intr.*) 1) bringer i Erindring el. paa Tale; erindrer en Sagsværende. 2) fører til Gemytte; foreholder; minder en om det begangne; opvækker til Ester-tænke. 3) dømmer. 4) i *dual.* erkartóupuk, tale sammen om det mellemsværende; afgjør en Gamme Sag med hinanden.

erkartóubik, 1) Domssted;

2) Doms tid; Domsdag.

erkartóursvik, Doms huus; Domstoel.

erkartóursfirfok,)

erkartóurfok,) en Domsmer.

erkartóutipok, *t. 1) intr.* dømmes; overbevises. 2) *tr.* dømmer; overbeviser.

erkartóutitok,)

erkartóursfak,) dømt; overbevist.

erkartút v. tóirfut, Dom; dømmende Udsagn.

Erkanák, 1) farlig; fare; Ulykke. 2) *interj.* Vee! Skade!

erkanárfillat! O! Vee! hvilken Ulykke! hvor farligt!

erka-

erkanârpok, *intr.* det seer farligt ud; der er fare paa færde. 2) det gaaer farligt til; løber ilde af.

erkanârækajak! hvor snart kunde det ikke løbet ilde af! nær kunde han komme til Ulykke!

erkanârækajakâu, *intr.* staaer høj fare; kunde snart komme til Skade; var Ulykken nær.

erkanârslok, *intr.* stikker i fare; er i betænkelige Omstændigheder.

erkanaralluktuak! nu er der en stor Ulykke rejst! Ei, hvor vil det dog løbe af! nu seer det dog galt ud!

erkanaralluktuarpok v. tuarkâu, *intr.* 1) det tilstunder med noget ont; der er stor fare forhaanden. 2) det er en særdeles farlig Sag; det vil vist faae et slet Udfald; det er noget ret galt Tøj.

erkanâerpok, *f.* 1) *intr.* a) er forsynet; er forraadendes, saa man ej saa let skal komme til Kort. b) har afgjort en Sag, saa den ej skal længer ligge paa Hjerte. 2) *tr.* a) har forsynet sig med. b) har afgjort det; har faaet det fra Haanden.

erkanâersarpok, 1) *intr.* a) forsynet sig. b) afgjør

en Ting. 2) *tr.* a) forsynet sig med. b) afgjør; gjør af med eet; gjør det sidste gang og det af al magt (for ej siden at komme i Forlegenhed.)

erkanâersaiök, *intr.* det samme i de 2de sidste Bemærkelses.

erkanâersartok, forsynlig.

erkanâersaupok, *tr.* forsynet en anden.

erkarâu, *tr.* 1) Kommer til Skade dermed; lider Skade derpaa. 2) stikker i fare derved; holder for farlig.

Erkarfarpok, see under Erkaïök.

Erkasukpok, see under Erka.

Erkè, Mundvig.

erkéjavok, *intr.* sætter en stav Mund; vrænger Mund.

erkúngavok, *intr.* er stav mundet.

erkúngarsok, stavmundet.

erkilik, i *pl.* erkiglit, smaa Trolde, som foregives at være under Jorden med Kunde. Gesigt og lee altid.

Erkek, en Gnid.

erkerfarpok, *intr.* spiser Gnider.

Erkikpok, *f.* *intr.* er vel; er sikker og tryg.

erkik-

erkikfiok, *intr.* bliver **stf.**
 fer og tryg; bliver **stest**
 og vel saren; faaer **fred.**
 erkiksinek, **fred**; **Tryghed**;
Sikkerhed.

erkiksilárpok, *tr.*)

erkiksilátiok, *intr.*) **staffer**
fred og **Sikkerhed.**

Erkilik, *see under Erke.*

Erkimaput, *see under Er-*
kipok.

Erkimavok, 1) *intr.* gaaer
 under; **trækkes** under
 Vandet (Blaren el. Pilen,
 hoormed et Søedyr er truf-
 fet.) 2) *tr.* **trækker** den
 under med sig.

erkimatipok, *t. tr.* **trækker**
 ganske under Vandet
 med sig.

erkimarfiok, *intr.* hans **Blæ-**
re el. **Piil** er gaaet un-
 der ved et Søedyr; han
 venter paa dens **Op-**
komst.

Erkipok, *t. r. intr.* a) **Frym-**
per sammen; **krumpes.**
 b) bliver **rynket.** 2) a)
Frymper noget ind. b)
 sætter **Rynker** i Panden
 ved at **trykke** Øjnene tæt
 sammen. kénet **erkirfuk**,
 slaage **Rynker** i dit **Na-**
sig. c) **omfatter**; **om-**
griber; **omfavner**; **om-**
armer.

erkítipok, *t. tr.* **Frymper** et
Stind; lader det **Frym-**
pe ind.

erkitéropok, *f. tr.*)

erkitériok, *intr.*) 1) **Frym-**
per sammen; **Enuger**
 sammen; **sammentryk-**
fer; lægger sammen (et
 Klæde uden Orden.) **Ting-**
erdlautit **erkiterpéjt**, de
 toge **Sejl** ind. 2) **straber**
 sammen; **stabler**; **sam-**
menhober. 3) **binder** i
Knipper.

erkitigak, 1) **sammenlagt**;
sammentrykt. 2) **sam-**
menhobet; **stabet**; en
Sob; en **Staf**; en **Sta-**
bel. 3) et **Kuippe** **Straa-**
ic.

erkiterut, 1) i **Usmindelighed**
 et **Kedskab** at samle **sam-**
men med. 2) i **Særdelesh-**
hed a) en **håndste** at **stras-**
be tørre **Lodder** **sammen-**
med. b) en **Rive.** c) et
Gietov.

erkimaput, *intr. car. sing.*
vrimler.

erkimarfut, *car. sing.* **vrims-**
lende; en **Vrimmel.**

erkingavok, *intr.* er **Frum-**
pen; er **rynket**; er **krum-**
pen.

erkingarsok, **Frumpen**;
krumpen; **rynket.**

erkilávak, en **Myg-Larve**
 (som findes i de **sørste** **Van-**
de og **idelig** **krummer** sig.)
Erking-

Erkingavok,)
 Erkiterpok,) see under Er-
 kipok.

Er'koakpok, *intr.* er
 ond; er vred; er opbragt.

Erkómavok, *intr.* er vaas-
 gen; sover ej; ligger
 lysvaagen.

erkómarfok, vaagen.

erkómapok, *tr.*)

erkomarfiok, *intr.*) vaager
 hos en.

erkomatigàu, *tr.* vaager
 desaarfag; vaager over
 en el. noget.

erkomaniarpok, *intr.* hol-
 der sig vaagen.

erkárpok, *intr.* er ej læn-
 ger søvrig; bliver aar-
 vaagen og munter.

erkárfok, fri fra Søvn; aar-
 vaagen; munter.

erkárfarpok, *tr.* gjør aar-
 vaagen.

erkárfaut, noget at blive
 aarvaagen ved; Snuus-
 tobaſ.

erkárfautigàu, *tr.* bliver
 aarvaagen derved.

Erkomêpok, *intr.* er nyt
 at høre el. see.

erkomêtfok, nyt; siel-
 dent; usædvanlig.

erkomêliorpok, *intr.*
 frembringer noget nyt.

Erkórpok, 1) *intr.* træf-
 fer ind. 2) *tr.* træffer.

erkófok, *intr.* det samme i
 sidste Bemærkelse.

erkógak, truffen.

erkorniarpok, *tr.*)

erkoiniarpok, *intr.*) 1) stræ-
 ber at træffe. 2) gjetter;
 spaaer.

erkoiniartok, Spaamand;
 Prophet.

erkópok, 1) *intr.* a) træf-
 fes. b) opfyldes. c) fins-

der sig truffen; overbes-
 vises; røbes. Misfiartór-

soak kêsa táva erkópok, 3
 hvormeget han end nægte-

de det, blev han dog om-

sider truffen og maatte læ-

de sig overbevise. 2) *tr.*
 faaer i Sigte; stiler li-

ge paa. Akeiksek umérd-

lugo erkótarát, táva ik-

fuglugo uniungikunik er-

korarát, en Ryppe meder
 man efter, indtil man faaer

den ret i Sigte, da skyder
 man efter den, og skyder

man ikke fejl, faaer man
 den.

erkorniægak,)
 erkótuklak,)

erkotsomartuklak,) det som
 forud siges at skulle ske;

en Spaadom; en Pro-
 phetie.

erkótipok, 1) *tr.* 1) overbes-
 viser. 2) leder indtresse
 el. opfyldes.

erkornauvárkot, en Skjold.
 Erklák, Kindbækken.

erklårpok, *tr.* staaer en med den flade haand (helt paa Riindbalken); giver Ørefigen; giver Kind, hest.

erklårtåupuk, *intr. car. sing.* de give hinanden Ørefigen (for at prøve Styrse.)

erklåipok, *zf. intr.* Kindbalken synker el. gaaer af Leed.

erklåitfok, en som Kindbalken er falden ned paa.

Erklarok, Hjertegruben; for Hjertet.

erklarungavok,)

erklarerrivok,) har ont for Hjertet; har Hjertevee.

Erklårpok, *f.* under Erklåak.

Erkse, frygt; Banghed; Rædsel.

erksfok, *intr.* frygter; er bange; ræddes.

erksigåu, *tr.* frygter for; er bange el. ræddes for.

erksfirkok,)

erksfigirkok,) bange; frygt; som; ræd.

erksfirforsoak, frygtagtig; fej; meget bange.

erksfinarpok v. nakåu, *intr.* er frygtelig; er at være bange for; er forførdelig; er grum.

erksfinarok, frygtelig; forførdelig; grum; rædsom.

erksfinarfulek, Befrygtelighed; Grumhed.

erksfiorpok, *intr.* er i frygt for noget; ængstes; *i negat.* er uden frygt; er rolig; er frimodig.

erksfiorneitsfomik, uden frygt; roligen; frimodigen.

erksfilarpok, *tr.* gjør bange; skræmmer; forførdet; sætter Skæk i; fyster; truer.

erksfilarut, Skrækkemiddeld; Skrækkebillete; Trudsel; Skræmsel.

Erksfiok,)

Erksfiorpok,) *f.* under Erkse.

Erksfukpok, *tr.* 1) gjemmer (noget) for en; Husler for ham; Svingmik erksfukpåt, han forskæl Kniven for dig. 2) staaer i Pippeleg; skal lede de andre op. Erksfugomarpej, han skal lede dem op.

erksfukligåuput, *car. sing.* de lege Pippe; de forstikke sig for hinanden.

Erksfupok, *tr.*)

erksfufok, *intr.*) gaaer ind med noget; bærer el. leder el. fører det ind.

Erksfajagåu, *tr.* gider ikke gjøre det.

erksfajafukpok, *intr.* gider ikke; er lad; er doven.

erksfajafuktok, lad; doven.

F erkæ-

- erkæjafungnek, Dovenskab; Ladhed.
- erkæjatarpok, *intr.* er uwillig; er fortrøden.
- erkæjartok, fortrøden; uwillig.
- erkæjatarfufek, Uwillighed; fortrødenhed.
- erkæjalupok, *if.* *intr.* er ufortrøden og villig til sin Gjerning; er hurtig og allart; gider bestilt noget; er flittig.
- erkæjaluftok, villig; ufortrøden; flittig.
- erkæjalufnek, Villighed; Ufortrødenhed; flittighed.
- erkæjanak! hvilken Ulyst! hvor doven! hvor fortrædelig at have med at bestille!
- erkæjanakau, er fortrædelig at have med at bestille; man gider ej værret derover.
- Erlerpok, *tr.*)
- erléiok, *intr.*) udvider Jorden i de grønlandste Lapper.
- Ermik, en to Aar gammel spragled Sæl (saa kaldes den i visse nordlige Egne af Landet.)
- ermitsak, en Aar gammel Sæl af samme Slags (paa samme Steder.)
- Ermikpok, *f.* 1) *intr.* vaster sig i Ansigtet. 2) *tr.* toer en anden i Ansigtet.
- ermigak, toet i Ansigtet; vasket.
- ermikvik v. migvik, 1) et Vastefad at toe Ansigtet af; et Gaandsfad; Barbefad. 2) en Vandkande (til sligt Brug.)
- ermigut, 1) det man vaster sig med i Ansigtet; Vastevand; Vasteklud. 2) især: det Straa, Grønlænderne dyppe i Urin og toe Ansigtet med.
- Ermufek, (S.)
- ervngufek, (mere brugelig) 1) et Beger; Støb; en Øse; et Drikkekar. 2) en Flaske; et Glas; en Kop.
- ervngut, det samme (bruges sjelden.)
- ervnguserminek, et stykke Flaskeglas.
- Ernejnek, en Harpuun Piil med 2de Beenstjære i øverste Ende.
- ernejnepok, *f. tr.* slaer saadan en Piil i et Spedyr.
- ernejnertarpok, *intr.* kaster med saadan Piil.
- Ernek, en Søn.
- ernerau, *tr.* har til Søn.
- ernertarpok, *intr.* 1) saer en Søn. 2) avler en Søn.
- ernertak, en ung Søn.
- ernertaksak, en usødt Søn. ernert-

- ernerfiak, en Fostersøn; en tiltagen Søn; en udfaaren Søn.
- ernerfiarâu, *tr.* udfaarer til Søn; antager i Sønns Sted.
- ernétuak, eeneste Søn; eenbaaren Søn.
- erníklak,)
- erningoak,) Stif-Søn.
- erniok, *intr.* *oa tr.* 1) føder. 2) gjør Æg; gyder Kogn.
- erniak, Affødning; det som er født (Han el. Hun, Æa el. Kogn); Foster.
- erniarâu, *tr.* har født; har bragt til Verden (den, det.)
- erniovok, *intr.* er født; er bragt til Verden.
- erniurlök, født.
- erninek, 1) i Allm. en som har født (Meuneske eller Dyr.) 2) i Besynderlighed a) en Tæve el. Sælhund, som har faaet Unge. b) en Barselkone. c) en Gift, som har gydet Kogn.
- erninerrövak, *intr.* 1) har født; har faaet Unge. 2) har gjort Barsel. 3) har lagt Æg. 4) har gydet Kogn.
- erniokikpok v. kigpok, *f.* *intr.* er født paa ny.
- erniokikfiok, *intr.* bliver født paa ny.
- erniorpok, *intr.* 1) føder flere efter hinanden; er frugtbar. 2) lægger Æg (flere efter hinanden.) 3) springer langs over Vandet, rørende Overfladen hist og her (en Steen, man slaaer ud.)
- erniortok, 1) en frugtbar Kone; et frugtbart Dyr. 2) en god Æggehone.
- erniortipok, *t. tr.*)
- erniortitsiok, *intr.*) 1) gjør frugtbar. 2) slaaer Plattenfager (ved at kaste en Steen ud langs Vandets Overflade.)
- ernifukpok, *intr.* 1) vil føde; er i Barnsnød; har fødselsvee. 2) vil gjøre Æg; er æggesyg.
- ernifuktok, 1) en Kvinde som er i Barnsnød; et Dyr som vil føde. 2) en æggesyg Høne.
- ernifukfiorpok, *intr.* forretter Gjordemodertjeneste; er fødsels-Hjælper.
- ernifukfiortok, en Gjordes moder.
- ernifuksiut, Middel til at befordre fødselen.
- ernifuiipok, *if. intr.* føder aldrig; er ufrugtsummelig
- ernifuiitsfok, ufrugtsummelig; ufrugtbar.
- ernivik, fødested; Sted at føde el. lægge Æg paa.

Erngerpok, *t. tr.* 1) gjør strax. 2) fortsætter Reysen uden Ophold. Dettets *Infinitivus applicatus* bruges almindelig om: **Strax**, saasom: erngerdlung, han strax; erngerdlugo, ham strax; erngerdlutit, du el. dig strax; erngerdlunga, jeg el. mig strax; erngerdlutik, de strax; erngerdlutig, dem strax; erngerdlufe, I el. Eder strax; erngerdluta, Vi el. Os strax.

erngēinak, strax paa Stand; paa staaende Fod; uden Lenten el. mundste foregaaende Forsøg.

Erngoutak, Barnebarn; Sønnesøn; Datterdatter.

erngoutarāu, *tr.* har til Barnebarn.

Erniok, see under Ernek.

Ernúmavok, *intr.* 1) er forlegen; er raadvild; veed ikke at raade eller hielpe sig. 2) er i Livsfare; seer Døden for Øine.

ernumagāu, *tr.* er forlegen derfor; tvivler derom; er raadvild desangaaende. **Tikineng** ernumagilerpara, jeg troer aldrig at komme hjem mere.

ernumanak! Forlegenhed!

hvilken Raadvildhed! hvor betænkeligt!

ernumanakāu, det er en ret fortvovlet Sag; det kan gjøre en raadvild; man maae sættes i Forlegenhed derved.

ernumakulukpok, *intr.* er i en ynkelig og ret betænkelig Forfatning; svæver imellem Haab og Frygt.

ernumarfut, det som gjør raadvild el. hvorved man sættes i Forlegenhed; Aarsag til Betænkelighed.

ernumarfutigāu, *tr.* sættes i Betænkelighed derved; bliver raadvild desangaaende.

ernumanēitfomik, uden Betænkelighed; uden al Fare.

Erriarāu, *tr.* holder Hævd over noget; er øm over det; freder der paa; vil ej have det besudlet.

erriarirfak, fredet; hævdet.

Erroi'pok, *t. intr.* 1) er uden Skarn; er reen. 2) er øde; er blot; er skaldet (en Klippe); er uden Græs; er ufrugtbar (et Land.) 3) er ganske vaad, saa at Rjod: Siden synes blaa (Skind.)
erroi-

erroitok, 1) reen; fri for Skarn. 2) øde; blot; skaldet; ufugtbar. 3) ganske vaad.

erroitfe! hvor reen! 2) hvor øde! hvor skaldet! blot og øde!

erroitfarikpok, *f. intr.* det Skind bliver snart vaadt.

erroitfarikfok, et Skind, som ej taaler nogen Væde.

Errorpok,)

erruktorpok,) *tr.* toer Klæder; vasser; tvætter; stykker.

errorhok, *intr.* er i færd med at toe Klæder; staaer og vasser.

errorirufok, en Tvætterstø; en Vasserstøne.

errugak, tvættet; det som vasses.

errugeksak, en Tvæt; en Vast; det som skal toes.

errorbik v. rorsvik, Tvættestplads; en Vasserballie.

erruktoriak, i *plur.* eruktorirufat, Mave; Kallun; det bladede Kallun (i Kaar el. Rheensdyr.)

erruktoriurufak, et Ark Papiir, i *plur.* eruktoriurufat, en Bog Papiir.

Erripok, *ts.* 1) er tilsyne; sees. 2) er synlig; kan sees. 3) er forstaaelig

(Ord.) Okauzia ingma erripok, man kan neppe forstaae ham. 4) i *negat.* erhingilak, a) er ej tilsyne; b) er usynlig. c) er uforstaaelig. d) er bortete; er fra Øjet.

erripfok, 1) det som er tilsyne; sigtbar. 3) synlig; 3) forstaaelig.

erhingitfok, 1) usynlig. 2) det som er borte.

erripfungnarpok, *f. intr.* er ej mere tilsyne; er bleven usynlig.

erripfok, *f. intr.* Kommer til syne; lader sig see; bliver synlig.

Ersorpok, *tr.*)

erforhok, *intr.*) bereder Skind (Rheensdyr; Hunde; eller Faare-Skind) ved at gnide det med en Steen.

erfortok, et beredt Skind.

erforimavok, *intr.* er beredt.

erforirufok, en Geldbereder.

erforlit, en Steen at berede med (en hvid Steen el. Wimpsteen.)

Ersukpok, *tr.* bærer paa Skuldrene.

erfuktok, en Drager; en som bærer noget paa Skuldrene.

erfugak, en Skulderdragt; en Bylt hængende paa en Kjepe over Aplerne.

erlit,)

erfüt, en Drager; Stang;
en Bære; Seele.

Ertarpok, *intr.* raaber
(paa Vandet el. Søen) et
vist huult Skrig EEE,
(igjennem sammenkæbne
Lænder) for at faae Hjelp
(i Forlegenhed med et stort
Søedyr el. i anden Fare);
giver Signal fra sig om
Hjelp.

Ertlârpok, *intr.* har Neg-
le-rødde.

Erfuktorpok, see under Er-
rorpok.

Ervallavok, *intr.* flag-
rer (som en Fløj, el. an-
det af Binden.)

ervallarvok, en Flag; en Fløj;
en Fane; en Vimpel.

ervallarferpok, *f. intr.* sæt-
ter Flag ud; sætter Vim-
pel til el. Fløj paa.

Ervgak, en Landpeltz;
en sort Sælskinds Peltz
uden Haar.

ervgalerpok, *f. intr.* træf-
fer Landpeltz paa.

ervgiok, 1) *intr.* syer Land-
peltz. 2) *tr.* — til en an-
den.

ervgirsarpok, *intr.* har Land-
peltz paa.

Ervkéjarpok, see under Ip-
pek.

Ervngarpok, *intr.* 1) rin-
der; lækker; er utæt;

holder ikke Vand (en
Spand.) 2) tylder ned;
rinder ud (Baud af en
Spand; Tran af en Lampe.)

ervngaut, den sorte for-
brændte Tran, som
gaaer igjennem Lam-
pen, og er nedrunden i
Lampestolen.

ervngäuserbik, Tranbøtte,
hvori Trannen løber;
det Hul i Lampestolen,
hvori den forbrændte
Tran samles.

ervngalik v. galikfak, et
langt stykke Skind,
lagt i Bunden af en Ka-
jakk, til at tage af for
Vandet, om den skul-
de trække Vand.

Ervngufek, see under Er-
musek.

Esarravok, *intr.* tager
til sig. A.

esarrat, 1) en Haand. 2) en
Trommestok. A.

Esiok, see under Eïok.

Etiblek, *hesti cum. suff.*

etiblerå, Phantaste; Ta-
le i Søvne el. Vildelse.

etibliok, phantaserer; gaaer
el. taler i Søvne; snak-
ker over sig.

etiblifok, en som phantas-
erer; en som gaaer i
Søvne el. taler over sig.

Hå!

H.

Hå! Tys! giv Agt! (andre sige Ta! see samme.)

Ha-ha! hør! Oma ha-ha! hør du! jeg vil sige dig noget. (andre sige aha! see under A.)

Hej? hvad? hvad er det? hvad siger du? jeg forstaaer dig ikke.

hærpok,)
hærtarpok,) *intr.* siger Hej; spørger hvad en anden siger.

Hi! *interj. admir.* Ih! (andre sige Ih! see samme *loc. alphab.*)

His! *interj. dol.* hvor utaalstig! hvilken Sæde og Oualme! (bruges især af Qvindfolk.)

Hu! hu! huhu! (et Hui en at forfærde Sælhunde

med, naar man forfølger dem.)

Hua!)
Huhæ!) huah! huhæ! (er ogsaa et slags Hui en, enten paa Sælhunde; Jagt, især til Rest naar Sælhunden gaaer under, eller til Menneskers Tort for at frygte eller gjøre dem frygtløs.)

Huårpok,)
Huårtarpok,) *intr.* raaber Saa!

Huårpalukpok, *intr.* det lyder efter saadant Raab paa Søen; man kan høre, at der forfølges Sælhunde.

Hy-hy! hÿhÿ! (en huul og lav Røst, man giver fra sig, naar man vil nærme sig en Ulke, og faae den tryk ved at høre derafter.)

I.

Iah-iah-iajah! Omqvæde i Grønlændernes Strids-Sange og ellers naar de ville vise sig fornøjede. (andre sige Ajah, Ejah, Ojah eller Yjah; nogle tillægge ogsaa Amna, amna-ajah.)

iah-hej!)
ia-hi!) hu! hej! lystig! ret saa! lad ham have det! der fik han hvad han skulde have. (er de gamles Bæstslag ved Sangen, især naar der kommer noget, som gøtter dem.)

F 4

iajak,

- iajåk, en Tromme (som bruges ved Sang eller af Heremestere.) A.
- iajårpok, *intr.* 1) siger Iajáh. 2) skaer paa Trommen og synger dertil.
- Iblau, 1) en usødt Unge (især af Svødyr.) 2) Skin det af en usødt Sæl-Unge.
- iblaulik, et drægtig Svødyr; en Sæl, som har Unge i sig.
- Ibleek, en Stiffader.
- Iblerpok, *r.* 1) *intr.* er reenlig; holder sig reen. 2) *rr.* lader ej gierne en Ting tilsmøres el. ruineres; er reenlig med den.
- iblerukpok, *intr.* 1) er reenfærdig; sparer sig selv for ikke at blive stiden; er bange for at have med stident Arbejde at gjøre. 2) er nensom; er sparsom (enten sig selv, Børn, Huusfolk, Klæder el. Gøehave angaaende.)
- ibleruktok, 1) reenfærdig; ordentlig. 2) nensom; sparsom.
- iblerojui'pok, *tsf.* 1) er stidensfærdig. 2) er sludervurren og uordentlig; freder el. sparer ikke paa hvad han har.
- iklerojui'fok, 1) stidensfærdig. 2) sludervurren; uordentlig.
- ibleråu, *rr.* 1) har Fjær; holder af; freder paa; nener ej at bruge. 2) sparer; skaer; nener ej at bruge Strængighed imod.
- iblerirfak, 1) det man freder paa; en Ting, man holder Hævd over og sjelden bruger; en Fjær og rar Ting. 2) den Person man skaer; den man har Fjær og nødig bruger Strængighed imod.
- iblerirfaråu, *rr.* agter højt; holder Hævd over; ansæer for værdig at frede el. skaane.
- iblerinnarpok, *intr.* omkommer paa Søen, førend nogen kan komme til Hjælp.
- iblernarpok v. nakåu, *intr.* 1) er reen; er stjar; er ubesmittet. 2) er værd at holde af; er at frede paa. 3) er hellig; er ej til almindelig Brug.
- iblernartok v. nakersok, 1) reen; stjar; ubesmittet; rar. 2) hellig; ikke bestemt til almindelig Brug.
- iblernarfúsek, 1) Reenhed; Karhed. 2) Hellighed.
- iblernák! hvor reen! hvor rar! Sillan iblernák! hvilk den Helligdom!
- ibleru-

iblerutipok, *t. tr.* holder for got til en; agter ham ikke værdig til at faae el. bruge. *f. Gr.* iblerutingilátigut umiartáminik, han sparede ikke sin nye Baad, for at tjene os.

Iblit *v.* ivlit, Du; Dig. *i dual.* illiptik, I to; eder *2de.* *i plur.* illipse, I; eder.

ibliovok, *intr. 1)* er dig. *2)* er som du. iblióguma uniórkajakáunga, var jeg som du, vilde ja vist have skudt fejl. ibliungilak han er en anden Mand end du.

illingnik, af dig selv; med dine egne Kræfter eller Kræfter. illingnik pissugit, gaae eene.

illivtingnik, af eder *2de* selv.

illivfinik, af eder selv.

illivtut, som du; som dig;

illimnik (er det samme, som Uamnik) af mig selv; ved mig selv; hos mig selv.

illimnik okallukponga, jeg taler af mig selv.

illimnik pissukponga, jeg gaaer ved mine egne Kræfter;

jeg gaaer eene. illimnik ifumavonga, jeg tænker hos mig selv.

illivtinik (det samme, som Uavtinik,) af os selv; ved

os selv; hos os selv el. for os selv.

Idlek, en Brip; grønlandsk Sengested (i Huus el. Telt.)

idlit, *1)* et Bret i Brixen.

2) et Sengebret. *3)* *i pl.*

idlist, *a)* Bripbredderne.

b) Bunden i en Seng.

idlermépok, *intr.* er el. ligger paa Brixen.

idlerséropok, *f.)*

idlerséropok,) *intr.* lægger

Brixen tilrette.

idlersorpok, *tr.* gjør ham et

Sted tilrette paa Brip;

en at ligge paa; skaffer

ham Plads paa Brixen.

Idlipok, *ts. intr.* bliver

meget gammel, saa man

gaaer i Barndom.

idlitlok, en som gaaer i

Barndom.

Idlópok, *1)* *intr.* Slyn-

ger; Fæster med Slyn-

ge. *2)* *tr.* slaaer et Dyr

med Slyngefast.

idlout, en Slynge.

idlurfaut, Stenen i Slyn-

gen.

idlurfak, et med Slynge-

fast dræbt Dyr.

Idlúkpok, *t. intr.* har

røde og sømme Øjne (i

sær af at see paa Suce og

Tis); er suursøjet.

idlúktok, suursøjet.

- Iga, 1) en rund Kjedel, at Føge i paa Marken el. Skorsteen; en Gryde; igapokitsok, en Pande. 2) et Kogested; et Kjøkken. 3) Røg af et Kogested el. Skorsteen (især naar man er langt fra og kan kun see Røgen, men ei Fyrstedet. f. Ex. Påuane igårsoak tekkoara, der oppe saae jeg Røg af en Skorsteen.)
- igavok, *tr.* Føger (dog ikke over Lampe.)
- igarsok, 1) en Kof; en Kof, Fe:Kone. 2) et slags Ulf (*Cottus scorpioides*.)
- igarsungoak, Kofs.Mat.
- igarsak, det som Føges el. Føgt.
- igamēpok, er i Kjøkkenet.
- igavik, 1) Fyrsted; Arnested; Skorsteen. 2) Kjøkken.
- igafungne, Kjøkkenlugt; Skorsteenlugt; Lugt af det der Føges; Madlugt.
- igafungnipok, *ts. intr.* det lugter af Kjøkken el. Mad som Føges.
- Igalák, et Vindve (enten af Tarme el. af Glas.)
- igaláksak, 1) Tarme til et Vindve. 2) Glas.Ruder til et Vindve.
- igaláminek, et stykke Vindvesglas.
- igalárpok, *intr.* sætter Vindver ind.
- igalákserpok, *f. tr.* sætter Vindver i Huset.
- igalákserbik, 1) en Vindves.Karm. 2) alle de stykker Træer under eet, som høre til et Tarme.Vindve. (men hver Stykke især har sit eget Ravn.)
- igalárlak, Ørehinden; den fine Hinde indvendig i Øret, efter hvis Bristning man bliver døv.
- igalárhjorpok, *intr.* 1) syer Tarmevindver. 2) gjør Glasvindver; er Glasmester.
- igalárhjortok, 1) en som syer Tarmevindver. 2) en Glasmester.
- Igdllararpok, see und. Igdlo.
- Igdlerpok, *f. tr.*)
- igdlersorpok, *tr.*)
- igdlersöök, *intr.*) forsvaret; tager i Forsvar; tager ens Parthi; beskytter ham; staaer ham bi; gjør Bistand (ved Ord el. virkelig Hjelp.)
- igdlersöörlok, en Forsvarer; en Beskytter; en Besværmer; en Talsmand (der taler til ens Forsvar); en Hjælper (der med virkelig Hjelp tager sig ham an.)

igdlersornek, Forsvar; Hielp; Bistand.

igdlersugak, forsvaret; beskyttet; hjulpen.

igdlersoupuk, *intr. car. sing.* tager hinanden i Forsvar.

Igdlo, 1) helst *cum suff.*

igdloa, a) Mage; det ene

el. andet af 2de Ting, som høre sammen (s. *Er.*

det ene Dje; den ene Hand-
ske.) b) den ene Ende af

en Ting (især af Huset.)

c) det halve af en Ting;

d) Sødskendebarn. 2) *sine suff.* et halvt Men-
neske, som er ligesom

Fløvet paa langs, og

digtes at være langt op-
pe i Landet.

igdloinak, 1) Kun det Hals-
ve. 2) Kun den ene Side.

3) Kun den ene af 2de
Mager; umage.

igdloinarmik, Kun halvt.

igdlomisut, som den anden.

igdlugtut, 1) til el. paa beg-
ge Sider. 2) alle begge;

begge Mager.

igdlokangilak, *intr.* 1) har
ingen Mage; er Uma-

ge. 2) har ingen Sød-
skendebarn.

igdloanepok, *intr.* han er
i den anden Ende af Hus-

set.
igdlorau, *rr.* 1) har til Ma-

ge. 2) har til Sødskens-
debarn.

igdloreekpuk, *f. intr. car.*

sing. 1) ere Mage el. Par.

2) ere Sødskendebørn

sammen.

igdløfikpok, *f. intr.* 1) lig-

ger paa Siden (Mennes-

ke el. Baad-Pasi.) 2) bli-

ver flentzet langs efter

Bugen (en Sæl.)

igdløarpok, *rr.* flaaer en

Sælhund saaledes, at

man gjør den første Op-

skjæring tvært over fra

den ene forlalles Over-

deel hen under den an-

den og kraas hen til

Rumpen paa Ryggen

(for at bruge Skindet til

et vist slags Baadebetræk.)

igdløartak, et saaledes flaa-

et Konnebaad, Skind

(som helst bruges i Kone-

baadens Midte.)

igdlararpok, 1) *intr.* skul-

per; bevæger sig fra

den ene Side til den an-

den (Bandet i et Kar.) 2)

rr. skulper det; sigter;

sælder; ryster det frem

og tilbage; bevæger en

Ting fra en Side til den

anden.

igdlaragak, skulpet; sigtet;

sældet; rystet el. bevæ-

get frem og tilbage.

Igdloarpok og Igdlofikpok,

see under næstforegaaende.

Igiak, Svætget i Halsen.

igingavok, *intr.* er hæs.

iging-

igingarfok, hæs.

igipok, *r. tr.* 1) har siun-
ket det blant andet. 2) har
trukken det ind i sig (Baa-
de: Skindet det paasmurte
Spæk.)

ikiak, 1) en Tarme: Peltz
spet af blotte Svælg. 2)
Overdeelen i Vandet.

ikialik, den som haver saa-
dan Peltz paa.

ikiarfiorput,)

ikinarfiorput,) *intr. car.*
ing. holde sig øverlig i
Vandet og gaae ej til
Bunds (Lodderne.)

Igimak, see under Egipok.

Igivok, *intr.* gaaer i Tran
(Spæk); smelter (Snee;
Is; Smør.)

igivnek, Tran, som af sig
selv er smeltet (og ej skeet
ved Isden.)

igivnerut, forraad af smel-
tet Tran.

igigullavok, *intr.* er gan-
ske veeg til at smelte; er
smeltetærdig; begynder
at løbe i Tran.

igunak, syrnnet Tran og
Spælgrever.

Igla, Latter. Sillan igla!
hvilken Latter.

iglarpok, *intr.* leer.

iglarajukpok, *intr.* er lat-
termild.

iglarajuktok, lattermild.

iglaráfsek, Latter; Grine-
vurnhed.

iglarpadlák, Skoggerlatter;
Grinen.

iglarpadlárpok, *intr.* Skog-
gerleer; leer meget højt;
griner.

iglaut, noget at lee af; det
som opvækker Latter.

iglautigáu, *tr.* leer af; ud-
leer; beleer.

iglautigirfak, udleer; bes-
leer.

Igliak, Moderen i Livet.

Iglo, 1) et Huus; en Byg-
ning. 2) en Huus: Tomt.

iglórfoak, et stort Huus;
et Europæisk el. Colo-
nie: Huus. kongim ig-
lórfoa, et Slot.

iglorpéit, *car. ing.* en mæng-
de Huse; en Bye.

iglorpérkfoit, en stor mæng-
de Huse; en Stad.

iglorpengoæt, en liden flok
Huse; en Landsbye.

iglomio, den som er i Hu-
set; Husets Beboer.

iglorperkfoarmio, den som
boer i Staden; en Bor-
ger.

iglokate v. katak, Huus: Ka-
merad.

iglokaticáu, *tr.* boer i Huus
med.

iglulliok, *intr.* bygger Huus.
iglulliorpok, 1) *intr.* det sam-
me. 2) *tr.* bygger Huus
til en anden.

iglu-

iglulliortok, en Huusbygger; en Bygmester.
 iglulliorbik, en Byggeplads (som bygges paa.)
 iglulliorbiksfak, en Byggeplads (til at bygge paa.)
 iglovigak, et Sneehuus; Huus af Sne.
 iglovigarpok, *intr.* boer i Snehuus.
 iglovikiarpok, *intr.* gjør et Snehuus.
 Ih! Jh! (andre sige Hi! see *loc. alph.*)
 Ijāi,)
 ijaiſā v. ijaifē,) Ei, det var underligt! Eia! hvor giſt det dog til!
 ijaiferpok, f.)
 ijaimiok,) *intr.* ſiger ſaaledes af ſorundring; ſorundrer ſig; beſtyrtes.
 ijaimigāu, *tr.* beſtyrtes derover.
 ijaiminarpok v. nakāu, *intr.* er at beſtyrtes over; er fælt el. forførdeligt.
 ijaiminarſe! fælt! beſtyr-
 tende! forførdeligt! Sil-
 lan ijaiminarſe tekkamna,
 Ei, det er dog et gruſomt
 Vejr derude.
 Ika, Ziſſet (bruges om et
 Sted i Nærheden, da man
 gjerne tillige giver Teg-
 fra ſig, hvilket Sted man
 mener.)
 ikane, hiſt henne; paa et
 Sted hiſt henne.

ikanēpok, *intr.* er hiſt henne.
 ikanētok, den ſom er el. var
 hiſt henne.
 tēika v. tāika, der henne;
 det Sted der henne (ſee
 Gram. XIV Cap. §. 4, b.)
 tēikane, der henne; paa det
 Sted der henne.
 teikanēpok, *intr.* er der
 henne.
 teikanētok, den ſom er el.
 var der henne.
 tēikunga, did; derhen.
 inga, *intr.* hiin; han el.
 hun el. den el. det hiſt
 henne (ſom dog kan ſees.)
 ingna, *intr.* hiin el. hiint
 (ſtraværende); han ſom
 du veed noſ ſelv; hun
 ſjemme.
 irksoma, 1) er *transitivum*
 til begge næſſforegaaende
 af ſamme Bemærkelſe. 2)
 ſom *vocativus*: hør du hiſt
 henne! hør du der ſtaær
 el. ſidder. (ſee Gram. VII.
 Cap. §. 8, 2, a.)
 tēinga, *intr.* Han ic. der
 henne.
 tēingna, *intr.*)
 tēirksomā, *tr.*) han ic. der
 ſjemme el. der, du veed
 noſ ſelv.
 ivna, *intr.* 1) hiin el. hiint
 forbigangne; han el.
 hun el. den el. det i for-
 dum Tid. 2) hiin til-
 kommende; hiint til-
 ſtundende. 3) *adverbia-*
liter:

- liter:* forhen; ifordum tid.
- ivrsoma, tr.* det samme i 2de første Bemærkelsse.
- täivna, intr.)*
- täivrsoma, tr.)* han ic. da el. paa den Tid (da nemlig noget skeede el. skal ske.)
- täivrsomónakut, paa den Tid; til den Tid.*
- Ikaäkpüt, t. intr. car. sing.** ere i Mængde; gives Mængde af paa et Sted.
- ikaäktut, car. sing.** som ere i Mængde; mange samlede paa et Sted.
- ikaäksúsek, Mængde.**
- ikíput, t. intr. car. sing.** ere faa; der gives faa af paa et Sted.
- ikítut, car. sing.** faa.
- ikirlúsek, Jaahed; ringe Antal.**
- ikitungoæt, car. sing.** meget faa.
- ikitungöput, intr. car. sing.** ere meget faa.
- ikinerropüt, intr. car. sing.** ere færre.
- ikinerrit v. nerrursut, færre.**
- ikinárpok, tr.** tager for faa.
- ikigliok, 1) intr.** bliver faa; bliver tynde. 2) *tr.* for mindsker Antallet; gjør færre ved at tage deraf.
- Ikak, 1)** Opstanderen paa hver Side af et grøn-
- landst Vindve. 2) et Gul i Væggen at lægge noget fra sig udi.
- Ikkapok, t. intr.** er grundt; er ikke dybt.
- ikkatok, 1)** grundt; udybt; 2) et Rif; en Grund.
- ikkatungoak, 1)** meget grundt. 2) et lidet Rif.
- ikkatungövak,)**
- ikkakáu,) intr.** er meget grundt.
- ikkarsúsek, Udyb; Grundshed.**
- ikkalliok, intr. 1)** bliver grundere. 2) vover til; bliver mindre dybt (et Saar.)
- ikkardlok, et Skjær; en blind Klippe i Søvet; Banke og Grunde i Soen.**
- ikkárdlipok, t. 1) intr.** støder an paa et Skjær; løber paa Grund. 2) *tr.* sætter det (Slib, Baad) paa Grund.
- ikkardlifimavok, intr.** er kommen paa Skjær; staaer paa Grund.
- Ikkardlok, see under næstføregaaende.**
- Ikarisak, s. under Ikárpok.**
- Ikárpok. 1) intr.** a) fahrer over (en Fjord; Elv.) b) styder el. ligger tværs over noget (s. Ex. Over træerne fra en Bjælle til en

- en anden; Trin i en Stige.) c) løber paa tværs (Striber i et Klædemøn.) 2) *tr.* a) fahrer over den. b) lægger tværs over det.
- ikårsmavok, *intr.* 1) er fahrt over. 2) ligger tværs over 2de fra hinanden gabende Stykker.
- ikårbik, et Overfahrested.
- ikårtarpok, *intr.* Kommer over en Fjord; er i færd med at fahre over el. gaae over en Elv.
- ikårtipok, *t. tr.*)
 ikårtitarpok, *tr.*)
 ikårtiterpok, *f. tr.*)
 ikårtiteriok, *intr.*) trækker frem og tilbage over noget; overfahrer med det hid og did; væver; stopper.
- ikartitigak, vævet.
- ikåupok, *tr.*)
 ikåursiok, *intr.*) fører over; sætter en over (en Fjord, Sund.)
- ikåursiok, en Færgemand.
- ikåursak, overført; overfat; overbragt.
- ikårut, 1) Tværsykke; det som ligger tværs over noget, fast med Enderne og huult i Midten. 2) i *plur.* ikårutit, Tvertræerne i et Huus el. i en Slæde.
- ikåruserpok, *f. tr.* lægger noget tværs over el. under; sætter tværs for.
- ikek, en Havbugt imellem 2de Land-Odder.
- ikerfoak, en stor Havbugt; en breed Bugt.
- ikerasek i *pl.* reitfat,)
 ikarifak,) et Sund; Gjennemfahrt mellem 2de Lande.
- ikarileitfiak, et middelmaadigt bredt Sund
- ikerasingoak, et lidet smalt Sund.
- ikarifavok,)
 ikarifakarpok,) *intr.* er el. har Sund at fahre igennem.
- ikarifalliok,)
 ikeraselliok,) *intr.* graver en Gjennemfahrt; gjør Canal.
- ikeraselliak, en Grav om en Stad; en gravet Gjennemfahrt; en Canal.
- ikerinarfioput, *intr. car. sing.* holder sig ude fra Landet (Lodderne.)
- Ikkat v. kæt, en Galning af et Menneske; en Slagne.
- ikkatigau, *tr.* hutler og støder et Menneske i udydske Sensigter; rives og tumler sig med et Fruentimmer.
- Ikè! v. Ikik! Gu! (naar man uforsmodentlig aarses af noget koldt el. vaadt.)
 ike-

ikerâu, *tr.* gysrer ved at auro:
re det, som er faldt el. vaadt.

Ikke, **Vunde; Saar.**

ikkilik, saaret.

ikkilirkfoak, meget saaret;
fuld af Vunder og Saar.

ikkilérpok, *f. tr.* saarer.

ikkilerfimavok, *intr.* er saar:
ret.

Ikek, see under Ikárpok.

Ikkek, et slags fyrretræ,
som kommer drivende
fra Søen, og bruges til
Buer og Rajak-Ringe.

Ikérngoak, Solle i Sal-
skindsstrømper.

ikerngorupok, *intr.* har
forstidt sine Strømpe-
Soller.

ikerngursérpok, *f. tr.*)

ikerngurséiok, *intr.*) sæt-
ter Soller i Strømper.

Ikiak, see under Igiak.

Ikkiarpok, *tr.*)

ikkiafsiok, *intr.*) flækker;
gjennemstjærer efter
Glæden.

ikkikægak, flækt.

ikkikægslak, noget, som
er for tykt og maae flæk-
kes.

ikkikarut, en hvid el. rød Læ-
der-Strimmel, som sy-
es langs ned for paa en
Støvle, lægges dobbelt
og syes ind i Sømmen
selv.

ikkikaruserpok, *f. I) tr.* besy-
er den med saadan Søm-
Strimmel. 2) *intr.* er
besyet dermed (Støvten.)

Ikkikpok v. kukpok, *tr.*)

ikkukfiok, *intr.*)

pisker; hakker og river
udi (en Fugl med sit Neb.)

Ikingut, en god Ven; en
Bekjendter.

ikingutigau, *tr. I)* har til
Ven; er god Ven af en;
lever i Bekjendtskab el.
Venstabskab med. 2) sps-
ger el. spiller Camerads-
skabskab med; omgaaes frit
og uden Undseelse.

Ikiórpok,)

ikiórsorpok v. serpok,) *tr.*
hjælper; understøtter;
staaer bi; gaaer tilhaans-
de; tager i med.

ikiórte, en Hjælper.

ikiortikslak, en til at hjel-
pe sig.

ikiortigau, *tr.* har til Hjel-
per; gjør noget ved
hans Hjælp; faaer Bi-
stand af.

ikiorsúsek, Hjælp; Bistand.

ikiortekarpok, *intr.* har
Hjælp; i *neg.* ikiortekan-
gilak, har ingen til at
hjælpe sig; maae hjælpe
sig selv; er uden Bistand.

Ikípok, *f. I) intr.* antænd-
des; kommer i Brand.

2) *tr.*

2) *tr.* antænder; skaffer i Brand.
 ikitsiok, *intr.* tænder sin Lampe; gjør Ild.
 ikifinavok, *intr.* er bleven tændt; er bragt i Brand.
 ikifiniarpok, *intr.* søger at faae Ild i noget; faaer Ild.
 ikifiniut, *Syrtsøj.*
 ikinavok v. kumavok, *intr.* er i Brand; sees tændt; brænder.
 ikumarikarpok, *tr.* skaffer til at brænde got.
 ikumarikläut, noget at skafse Lampen got i Brand ved.
 ikumatiklak, Søde for Ilden; Spæf til Lampen.
 ikuellekpok, *r. intr.* flammer; luer (Ild); fusser (Krud.)
 ikuelleklarpok, *tr.* skaffer i Lue; Kommer til at flamme.
 ikuellekläut, Svovelstikke.
 ikuellektipok, *tr.* sætter Ild paa; stikker i Brand.
 ikuellavok, er el. staaer i Lue; flammer got.
 ikuellakäu, staaer i lys Lue; flammer særdeles.
 ikuellaut, Sænge Krud.
 ikuellainarpok, *intr.* brænder for (en Flint.)
 Ikkivok v. ikkuvok, 1) *intr.* a) stiger i en Baad el. Skib. b) sætter sig

paa en Slæde; stiger til Vogns. ikkiniarit piomaguit, vil du med, saa hæng paa. 2) *tr.* a) lægger udi (en Baad, Kar ic.) b) lægger paa (en Slæde.) c) indtager nogen paa Baad med sig.

ikkirifak,)

ikfak,) nedlagt; ilagt; den el. det (paa en Baad) indtagne.

iksimavok, *intr.* er inde i Baaden; er paa Slæden.

iklarpok, 1) *tr.* lægger noget i et Kar, Proviantshuus, Spæfgrav, Baad ic. fylder; lader. 2) *intr.* sidder paa en Liine gumpende til Siderne; bevæger sig fra Side til anden.

ikläiok v. ikfiok, *intr.*)

ikforarpok, *tr.* v. ikforäiok,) *intr.* det samme i første Bemærkelse.

ikfärbik v. forärbik, det Kar el. Sted, man fylder.

ikfärtok, en Perpendikel.

ikforægak, nedlagt; ilagt; fylde; det som ifyldes.

iklivik, en Kiste el. Kar, som noget lægges i.

Iklerpok, *f. intr.* skubber sig i sin Kajak; trykker sig ind i den. 2) *tr.* sætter noget til Side; flytter det bort fra et Sted til et andet.

- ikléiok, *intr.* det saame i sidste Bemærkelse.
- iklerbik, en Kiste; Sandelskiste; Skrin.
- iklerbiurfsak, det som ligner en Kiste; en Kasse; en firkantet Bæske; en Led; dik; en Kistetelt (som er høi baa til.)
- ikligak, henlagt; tilsidefat.
- ikliniok, 1) *intr.* flytter sig noget tilside; lægger sig bedre hen. 2) *tr.* ryk. Fer det lidet af sit Sted.
- Iklerbik, see under næstforeaaende.
- Ikligau, see under næstfølgende.
- Ikliukpok v. lerukpok, *intr.* har Appetit el. Lyst; er lysten el. ilyste.
- ikliurfsufek, Lyst; Appetit; Attraae.
- ikliurfsufepiluk, ond Lyst.
- ikliuklarpok, *tr.* opvækker Lyst hos en.
- ikligau, *tr.* har Appetit el. Lyst til; er lysten efter; attraaer det.
- ikligirfsak, det man har Lyst til el. attraaer; Begiering.
- ikligirfapiluk, ond Begiering.
- iklingnarpok v. nakau, *intr.* er appetitlig; er at faae Lyst til; opvækker Lyst.
- iklingnartok, appetitlig; lystelig.
- Ikkok, Keenjagt el. Jagtsted langt oppe til Sjælds.
- ikkorpok, *intr.* er paa Keenjagt langt oppe til Sjælds. (med Baad og Samt at blive borte i nogle Dage.)
- Ikongarpok v. kongarbigau, *tr.* seer skævt til en; vender Øine mod el. skuler til ham.
- ikóngavok, *intr.* seer skævt med Øinene; er skulende; vender gjerne Øinene til Siderne.
- Ikpigau, *tr.* har ont i (et Lem) el. af noget.
- ikpigirfsak, det man har ont i el. af; Smerte; Sygdom.
- ikpigukpok, *intr.* faaer ont af Mad.
- ikpigufukpok, *intr.* er upaselig; franter; fejler noget.
- ikpingnarpok, *intr.* er skadelig Mad; den Spijetjener ej Syge.
- ikpingiekpok v. giektorpok, *intr.* befinder sig ilde af noget; er ej vel tilpas.
- ikpingianakau, *intr.* foraar sager Ulejlighed; sætter i det Forsatning; gjør at man befinder sig ilde.
- ikpingiegau, *tr.* befinder sig ilde deraf. Ikkika ikpingiegåka, det gjør ont i mine

- mine Saar el. de foraar
sage mig Smerte.
- Iksak,)
Iksarpok,) see under
Ikfiok,) Ikkivok.
Ikforarpok,)
- Iksukpok, *tr.* skyder ef-
ter; stikker efter.
- ikfuktipok, *r. 1) tr.* det sam-
me. *2) intr.* bliver stude
el. stukken efter.
- ikfukfiok, *intr.* kommer
paa Stud.
- ikfuktak, det man skyder
efter.
- iksuktaraü, *tr.* skyder der,
efter; har til sit skyde-
maal.
- Ikto, Knald; Skrald.
- iktukpok, *intr.* giver Knald
fra sig; skralder.
- ikturkfe! hvilket Knald!
- Iktörpok, *intr.* 1) blues;
skammer sig; er skam-
fuld. 2) er bly; er hø-
vist; undseer sig.
- iktörtok, 1) skamfuld. 2)
undseelig; bly; høvist.
- iktoräü, *tr.* 1) skammer sig
el. blues for. 2) undseer
sig ved.
- iktörnarpok v. nakäü, *intr.*
1) er at undsee sig for;
er uomsjengelig; tager
slet imod Golt. 2) er
skammelig; er at kam-
me sig ved.
- iktojuipok, *tr. intr.* er u-
blue; er ej undseelig;
er dumdriftig.
- iktojuifok, ublue; dum-
driftig.
- iktunnakäü, *intr.* er got at
være paa et Sted.
- iktuvilerpok, *s. tr.* vil ej
forlade en Plads; finder
det got at blive der.
- Iktukpok, see under Ikto.
- Iktunnakäü, see under Ik-
torpok.
- Ikuellekpok, see under Iki-
pok.
- Ikkukpok, see under Ik-
kikpok.
- Ikullavok, *intr.* er blif-
stille; er havblif.
- ikullanek, havblif; blif-
stille Vej.
- ikuallanérforpok, *tr.* gjør
havblif (ved at spytte
Spæk i Vandet, saa at
man desbedre kan see Bun-
den, naar man er paa
Steenbiderfangst.)
- Ikumavok, see under Iki-
pok.
- Ikupok, *r. 1) intr.* er føje
et i andet; er skjød et el.
falsket sammen. *2) tr. a)*
føjer i hinanden; skjø-
der el. falsket sammen. *b)*
sætter et Træs; planter
det.

ikurförpok, *tr.*)
 ikurföök v. förök, *intr.*)

1) skjöder el. fjøjer sam-
 men. 2) omsætter; plan-
 ter.

ikurfugak, 1) skjødet; fals-
 set. 2) plantet.

Ikusik, en Albue.

ikusiklukpok,)

ikuserrâu,) *intr.* har ont
 i Albuen.

ikusingmikpok, *f. tr.* støder
 med Albuen; giver Al-
 buestød.

Ikkuvok, *f.* under Ikkivok.

Ilå? 1) er det ikke sandt?
 ikke saa? hvad siger du
 dertil? 2) Ej! det var
 farligt.

ilåme, Ja det er el. har sig
 vel saa; jo, det er dog
 vel sandt; maaskee; Kan
 vel være.

ilåle v. ilålikasit! Jo, jo;
 vist nok; seer man vel.
 Ilåle sennatugallbarkâu,
 han er dog kunstig alligevel.
 2) Sydlændinaerne bruge
 det og for Tersale eller beg-
 ge paa éengang: Ilåle-ter-
 sale, kun for Plaisir; ik-
 ke i nogen egentlig Sen-
 sigt.

ilåuna, visseligen han; er
 det ikke saa, at han (nem-
 lig gjør det el. det.)

Illak, 1) nogen; noget;
 en Deel. 2) følgesvend;

Cammerad; Tilhørens
 de. Bruges helst *cum suff.*
 som:

illå, noget deraf.

illåt, *intr.*)

illåta, *tr.*) een af dem; en
 Deel af dem.

illøj, *intr.*)

illøjfa, *tr.*) nogle af hans;
 hans følje; dens Deele.

illøjte, *intr.*)

illøjfa, *tr.*) nogle af dem.

illarput, *intr.*)

illavta, *tr.*) een af os;
 vor Cammerad.

illavut, *intr.*)

illavta, *tr.*) nogle af os;
 vort Selskab el. følje.

illarsle, *intr.*)

illavse, *tr.*) een af eder
 o. s. fr.

illakarpok, *intr.* har følje;
 er ikke eene; er forenet

med noget; i *negat.*

illakangilak, er uden
 følje; er eene.

illatårpok, *intr.* bliver for-
 meret med een.

illåvok, 1) *intr.* er med; føl-
 ger med. 2) *tr.* lægger
 til; formerer.

illåtigut, 1) iblant; paa
 somme Steder. 2) hvad
 nogle af dem angaaer.

illåvtigut, hvad nogle af
 os angaaer o. s. fr.

illåne, 1) undertiden; nu

og da; nogle gange;

iblant. 2) om nogen Tid

her.

- herester; en anden gang ved Lejlighed. 3) det begav el. tildrog sig en gang.
- illalik, som har i sig el. fører med sig; forenet med.
- illaliövok, *intr.* har i sig; fører med sig; er forenet med.
- illaliúpok, *tr.* medtager; tilføjer det.
- illalerpok, *f. tr.* meddeler; deeltagtiggjør.
- illangerpok, *f. 1) intr.* tages el. er taget af; formindkes. 2) *tr. a)* tager af; formindsker. b) faaer Deel i el. sin Deel af.
- illangéiok, *intr.* det samme i 2de sidste Bemærkeller.
- illangerbigåu, *tr.* nyder Deel i.
- illangerut, en bestikket Deel; den Deel man faaer.
- illangerutigåu, *tr.* har el. faaer det til sin Deel.
- illangupok, 1) *intr.* gaaer i med; bliver indberegnet; regnes med. 2) *tr.* lader gaae i med; indberegner; regner med.
- illangarpok, *intr.* faaer Zalsbrynde el. Opstiggelse; Måden stiger ham op i Zalsen.
- illainak, Kun en Deel af noget; tildeels.
- illainangoak, Kun et lidet Stykke; en Smule.
- illainarfiorpok, *tr.* udseer en Felte deraf.
- illafarpok, *tr.* forøger; formerer; bringer i Tilvæxt.
- illafiak, antagen; tiltagen i Zuset; optagen.
- illafaråu, *tr.*)
- illafiáíok, *intr.*) antager; optager; tager til sig i Zuset.
- illatök, en Løgner, som gjerne legger til.
- illatövok, *intr.* lyver; er en Løgner; farer med Usandhed; lægger gjerne til sine Ord, det som ej har sig saa.
- illaukiek, en Vanstabling el. Krybling; et stympet Stykke el. uregelret Ting, der ej er som dens Lige.
- illaurpok, *tr.*)
- illauriok, *intr.*) gjør med; gjør Selskab (naar de andre lee, tale, græde, spadserer ic.)
- illegåu, *tr. 1)* følger med; har i sit Folge. 2) forenes med.
- illegeek, *car. sing. 1)* 2de som følges ad. 2) enige; sammenholdende. 3) i *plur.* illegeet, menige Mand; Menighed.
- illegeekpuk, *f. intr. car. sing. 1)* følges ad; ere i Selskab med hinanden. 2) holder sammen; ere forbundt.

- bundne el. eendragtige.
 3) ere Communicantere.
 illegeekfuk, *car. sing.* 1) som
 følges ad. 2) enige;
 samdrægtige. 3) Com-
 municantere.
 illegeengnek, Gemeenskab;
 Samsfund.
 illegeerfut, Samsfundsmid-
 del.
 illegeerfutigau, *rr.* har det
 til Samsfunds-Middel;
 Kommer derved i For-
 ening med noget.
 illegeekfe, den som hører
 til Samsfundet.
 illékfak, 1) en til at følge
 sig. 2) noget at føje der-
 til.
 illekfarâu, *rr.*)
 illekfarfiok, *intr.* 1) vil has-
 ve en med sig. 2) faaer
 en til at følge sig el. gjør
 re noget med sig.
 illekfarpok, *rr.* formerer;
 forøger.
 illeklaut, en Læder. Spand
 (at hente Vand i); en Læ-
 derflaſke; Skindbøtte.
 illeklårforpok, *intr.* gaaer
 hen for at faae en til at
 følge sig; er sig om Jøl-
 geſkab.
 illeithårfoak, en ſtikkelig
 god Deel; et temmelig
 stort Stykke.
 illeitleiſorpok, *rr.*)
 illeitleiſofook, *intr.*) puger
 ſammen; ſamler med
- Gjerrighed. 2) vil gjør-
 ne, at den Syge ſkal Kom-
 me ſig og leve. 3) i neg-
 er nøjsom; er god at for-
 nøje; lader ſig nøje med
 lidet.
 illeitleiſofook, en Gjerrig;
 Sammenpuger; ufor-
 nøjelig.
 illeitleiſungitsok, nøjsom;
 ſom lader ſig nøje med
 lidet.
 illeitleiſornakau, det var at
 ønske han (den Syge)
 maatte komme ſig igjen.
 Illak, en Lap paa et Klæ-
 debon; en Bødning.
 illåksak, en Lap; en Klud
 at lappe et Klædebon
 med.
 illårpok, 1) *intr.* er lappet;
 er ſat Stykker udi. 2)
rr. lapper; bøder.
 illårneko, en Lap; et af-
 ſkaaret Stykke.
 illårtorpok, *rr.* lapper; bø-
 der.
 Illakpok, *intr.* er ſpejet
 el. urede; indvikles i hin-
 anden; Kommer Kurs
 re paa Traaden.
 illårpok, *rr.* Kammer; ves-
 der ſit Haar.
 illéjarpok, *rr.* bringer det
 forviklede tilrette; gjør
 et Tov flart.
 illéjutit, *car. sing.* en Redes
 Kam.

Illane,)
 Illangerpok,) s. under Illak.
 Illårpok, see under Illåk.
 Illatök, Illåvok, Illegau og
 Illeiteiforpok, see under
 Illak.

Illekkilavok, *intr.* ryster
 med Hovedet (mod sin
 Villie s. Ex. af Alderdom.)
 illekkilarfok, en som ryster
 med Hovedet (mod sin
 Villie.)

illekkimifårpok, *intr.* ryster
 el. virrer med Hovedet
 (frivillig for at give Tegn.)
 illekkimifårtok, den som
 ryster el. virrer med Ho-
 vedet.

illekkimisarbigau, *tr.* 1) vir-
 rer med Hovedet til en
 (naar man siger ham nei.)
 2) ryster med Hovedet
 over nogen el. noget u-
 behageligt.

Illeklaut, see under Illak.

Illeksiok, 1) *intr.* er ven-
 lig; er omgængelig; er
 høflig; taler Gølt vel
 til. 2) *tr.* a) omgæes en
 venlig; beegner ham
 høflig; taler vel til ham.
 b) annammer; antager.
 illeksirfiok, det samme
 i 2de sidste Bemærkelse.
 illeksirfok, venlig; omgæn-
 gelig; høflig.
 illeksirfåsek, Venlighed;

Høflighed; Omgænge-
 lighed.

illeksingitfok, uhøflig; u-
 omgængelig.

illeksingitfåsek, uhøflig-
 hed; Uomgængelighed.

illeksiorpok, *tr.* antager;
 sig en; beviser ham
 Kjerlighed.

illeksirfårpok, *tr.*)

illeksirfåfok, *intr.*) sætter
 Stik paa en.

Illelårpok, *intr.* 1) er
 taalmodig; er stille og
 hengiven ved sin Slette
 Skæbne; viser sig taal-
 lig. 2) *neg.* illelångilak,
 er utaalmodig; viser sig
 urolig og fortræden;
 Kan ej finde sig i sine
 tunge Kaar.

illelårtok, taalmodig; taal-
 lig; rolig og stille i sin
 Lidelse; hengiven.

illelångitfok, utaalmodig;
 fortræden.

illelårfåsek, Taalighed;
 Taalmodighed.

illelångitfåsek, Utaalmo-
 dighed.

Illeregau, *tr.* flyer en;
 frygter sig for ham; tør
 ej komme for hans Øj-
 ne (naar man enten har
 fortrønet ham el. hans
 Rærværelse er fortrædelig.)

illerasufpok, *intr.* er be-
 flemt el. ængstes over
 det

det man har ilde gjort; frygter for Udfaldet; er bange for Straf; græmmer sig.

illerafuktok, beflemt; ængstet; den som græmmer sig over det begangne.

illerafungnek, Græmmelse; Ængstelse; Beflemmelse.

illeranak! hvor ængstelig!
illeranarpok v. nakau, *intr.*

1) er frygtelig; er at frygte sig for (den man har gjort imod.) 2) er fortrædelig at være hos; er ej god at komme nær.

3) er at ængstes og være beflemt over (det man har gjort.)

illeranartok, frygtelig; fortrædelig.

illerëitsekpok, *r. intr.* fortvivler; taber sig af Græmmelse over det man har gjort; kan ej udholde Skrækken for den forestaaende Straf.

Illerkok, 1) a) Skik; Sædvane; Maneer. b) Besskaffenhed. c) Leve-maade; Brug; forhold. Illerkoeel v. illerkutokârsoak! det er gammelt med ham. Illerkominit ajungilak, det er got fremfor det plejer at være. Taukoa-illerkoeel nællunakaut, det

er vanskeligt at sige, hvorledes det har sig med dem el. hvi de bære sig saaledes ad. 2) mere uegentlig; Marsag; Anledning; Middel; Raad. Kannonng illerkokarame tajmâepa? hvad er Marsagen til, at det er saa? Nartojuitfun illerkoeennik ilisimangilarit? veed du ingen Raad for dem, som ingen Børn kunne faae. 3) brugelig Tale; Ordsprog.

illerkomilut, efter Sædvane; som før.

illerkolik v. lirksoak, 1) fuld af Skikke og Sædvane; meget overtroisk; som har mange Leveregele at iagttage. 2) den som har mange underlige Lader og Gebærder.

illerkokarpok, *intr.*)

illerkorâu, *tr.*) har for Skik; plejer saa at gjøre; det er hans Sædvane el. Maneer.

illerkôrpok v. korforpok, *intr.* bruger sine Lader; gjør som han plejer; bliver ved sin gamle Vane; har altid saa for Skik.

illerkordlukpok, *intr.* 1) har en slem Vane; er uskikkelig; bliver usædelig. 2) er en slem Maade.

illerkordluktok, uskikkelig usæ

usædelig; som har slemme Manerer el. Vaner.
 illerkordluk v. kopiluk, en ond Skik; slem Vane; slet Levemaade.

illerkorikpok, *f. intr.* 1) har en god Skik; er skikkelig; lever sømmelig el. sædelig; opfører sig anstændig. 2) det er en god Maade.

illerkoriksok, skikkelig; sædelig; sømmelig; anstændig.

illerkóserpok, *f. intr.* forandrer sin Levemaade; er ikke som man plejer.

illerkóserdlukpok, *intr.* forandrer sig til det værre.

Illjárufuk, 1) et faderløs Barn; Waisenbarn. 2) den Enke, som er uden Forsørger.

Illikserpok, *f. i)* tr. skjærer til; passer efter; gjør noget efter et andet Mynster. 2) *intr.* er til Kaaren ic.

illikférok, *intr.* det samme i første Bemærkelse.

illikférsok, en Tilskjærer.

illikfigak, tilskaaren; afpasset; lignet efter et Mynster.

illikserut, Mynster.

illikserutigau, *tr.* har til Mynster; tilskjærer el. ligner efter.

Illimagau, *tr.* formoder; venter.

illimasukpok, *intr.* 1) formoder sig; venter sig. 2) er usikker; har ej Roelighed paa sig for det forventende (især naar man frygter.)

illimánarpok v. nakau, *intr.*

1) er ventende; vil nok snart komme. 2) er at formode; det tegner got; der gives got Haab om at faae det man søger. Terfa akeikfinnut illimánarallóarkau, der skulde man efter alle Mærker kunne træffe Kypper.

illimánnak, et Sted, som lover got; hvor man kan vente sig det man søger.

illimánarsok, *intr.* er snart forventende; det er paa Tiden, han skulde komme el. ved den Tid han plejer at komme.

illiméitfepok, *intr.* er stedsse usikker; lever i Frygt og Fare; gaaer altid bange, at nogen el. noget skal overrumple ham.

Illimárpok, *intr.* skjærer til Himmels; gjør en Lust-Rejse (en Hæxemeser.)

Illimasukpok, see under Illimagau.

Illiook, 1) *intr.* a) bærer sig ad; forholder sig. b) gjør; bestiller. c) begraves. 2) *tr.* a) beegner; gjør ved. b) skiller sig af med; sætter fra sig; hænger op el. lægger hen. c) begraver.

illirfiok, *intr.* det samme i 3de sidste Bemærkelser.

illirfok v. lirfak, 1) henlat; henlagt. 2) begravet.

illirfipok, *v. intr.* bliver begravet; lader sig begrave.

illirfivik, 1) et Gjemsel; Sted at henlægge el. sætte noget fra sig; Skab; Gylde. 2) Kurv.

illirfivigau, lægger el. sætter det fra sig der; gjemmer det deri.

illivæk, en Grav, i *plur.* illergvit v. lerveet, en Kirkegaard.

illiviorpok, bygger el. graver en Grav. 2) *tr.* — til den.

illivérkovik v. illuérkovik, en Spæhytte; en Grav til Spæk og Jødevare muret over Jorden.

illiorárpok, *tr.*)

illiorárok, *intr.*) lægger fra sig; nedlægger et efter andet.

illiorpok, 1) *intr.* gjør. 2) *tr.* gjør ved. Kannong illiorpáfe? Hvad gjorde han ved eder?

illiorste, Bedrift; det man tager sig for el. har gjort.

illiornerdlukpok, *intr.* gjør det som ont er; handsler ilde.

illiórtarpok, *intr.* 1) gjør jævnlig det el. det. 2) sjunger Viser (enten den hele Tropp, som ballierer, eller enkelte, som finder Fornøjelse i at sjunge over for sig selv og igjentagelig Sang.)

illifépok, *ts. intr.* er en Hæf el. Hæremester til det onde; bruger Hæxerie til andres Skade.

illifétfok, en Trolldmand el. en Hæf, som forhæxer andre.

illifébigau, *tr.* forhæxer en (at han ei kan fange, bliver syg, døer &c.)

illorrovok, *intr.* ligger begravet paa et Sted.

Illiorpok og Illiortarpok, see under næstforegaaende.

Illipok, *v. 1) tr.* a) lærer at Kjende. b) lærer el. fatter el. begriber det. Illinærgeklaka illipaka, jeg kan nu min Lectie. 2) *intr.* a) veed; har faaet forstand; er bleven flog. b) bru-

- b) bruges ogsaa om Dyr, at være bleven forsigtig.
- f. Gr. Tullukkæt piniar-tuinaravtik kēsa iliput, da vi idelig have eftersat Ravnene, ere de bleve forsigtige. c) Traaden slipper af Naale-sjæt.
- ilitflok, *intr.* lærer til sig; indhenter el. faaer Kundskab om noget.
- iliniarpok, *tr.* bruger Slid at lære; gaaet til Underviisning.
- iliniægak v. geklak v. ilitek-lak, en Lectie; Lære-stykke.
- iliniartok, en Lærling; en Catechumen.
- iliniarkautiklak, det man først har at lære; en Grundlærdom.
- ilispok, *z. tr.* lærer en anden; bringer ham til at fatte; skaffer ham Forstand paa noget.
- ilistflok, *intr.* lærer fra sig.
- ilifårok, *intr.* studerer; sætter sine Ord i Lave (bruges helst om dem, som synge paa deres Strids-Sange, og overlægge, hvad de skulle have at sige.)
- iliraråu, *tr.*)
- ilirarflok, *intr.*) 1) Ejender igjen, den man har seet tilforn; Ejender en. 2) Ejendes ved; holder for sit.
- ilirfarirak, Ejendt; Ejendes lig.
- ilifimavok, 1) *intr.* er forstandig; er viis el. Flog. 2) *tr.* veed det; har Forstand derpaa; Ejender det.
- ilifimarfolok, forstandig; viis; Flog, Aglekkanning-ilifimarfolok, en Skriftflog.
- ilifimarforfoak,)
- ilifimaurkfoak,) meget viis; overmaade forstandig; en Flog Mand; et viist Væsen.
- ilifimarfulok, Kundskab; Forstand; Begreb; Klogskab; Viisdom.
- ilifimangilak, *intr.* er vant Fundig.
- ilifimangitsok, vant Fundig.
- ilifimangitsulek, Vant Fundighed.
- ilifimangangitsok, eenfoldig; som ej har synderlig Kundskab.
- ilifimakate, Medvider.
- ilifimanartok, Viisdom; viis Lære; som skaffer Kundskab el. er værd at vide.
- ilifimalersipok, *t. tr.* oplæser; oplæder ens Forstand; bringer til Begreb om noget.
- Illipse, see under Iblit.
- Illifepok, see under Illiok.
- Illitforåu, *tr.* besinder det; Kommer i Erfaring om; Kom

- Fommer efter; bliver
vaer; ændser.
- illitforilerpok, *f. intr.* Fom-
mer til sig selvigjen; be-
finder sig; begynder at
blive vaer; Fommer ud
af Drømmen.
- illitforétipok, *t. tr.* bringer
tilrette (den Besvimede);
hjælper ud af sin Vild-
farelse.
- illitforétitak, tilrettebragt.
- Illo, 1) altid *cum. suff.* det
som er inden for; In-
derdeel; det Indvendige
af en Ting. 2) Kiimind-
vendig i et Huus el. Telt,
især paa Vindverne.
- illóane, inden i el. inden
for; indvendig.
- illuvine, inden i os; illuv-
sine, inden i Eder o. s. fr.
- illóagut, inden til; illumi-
gut, i sit Underste o. s. fr.
- illoanépok, *t. intr.* er ind-
vortes; er inden i no-
get.
- illoanétok, det Indvortes.
- illumio, 1) det som boer el.
er inden i nogen. 2) Syl-
de; Livs Frukt; Foster.
- illumiovok, *intr.* er inden
i noget; boer i ham el.
hende (Tanken; Fosteret;
Ægget.)
- illumiookarpok, *intr.* 1) har i
sig. 2) er med Æg; har
Foster hos sig.
- illumiuugau, *tr.* 1) har den
el. det i sig; jer opspødt
el. indvendig begavet
dermed. 2) beholder el.
gjemmer det hos sig; be-
varer det i sit Underste.
- illumiolik, 1) som har no-
get i sig. 2) med Æg;
med Barn.
- illumiolerpok, *f. tr.* fylder
med; begaver indven-
dig med.
- illuliok, *tr.* huler ud; ud-
graver.
- illulinek, Udhuling; *spe-
ciarim:* Kenden i et Kas-
stetræ.
- illulek, en Kugle; en Kæn-
dekugle.
- illuliksak, det samme, dog
egentligst Blye til at stø-
be en Kugle af.
- illudlek, 1) inderst. 2) en
Understjorte.
- illudlerpok, *f. tr.* lader med
Kugle.
- illudlærpok, *tr.* skyder Kug-
len ud.
- illuléjaut, 1) et Redskab at
udhule el. udgrave med.
2) en Ørestee. 3) en Slin-
te; Kradsfer.
- illulerlaut, en Ladestok.
- illuliak, 1) et Fiskebjerg;
et stort Fiskefjeld; Fiske-
støtse (som driver i Søen.)
2) i *pl.* Disco Bugt (former-
delst de mange Fiskefjelde,
der staaer paa Grund.)
- illuliarisiak, 1) det inderste
Lag Kjød paa et Fugles
Bryst.

- bryst, nærmest ved Besnet. 2) Barnebarns; Barn.
- illokopok, 1) *intr.* er kommen ind i noget. 2) *tr.* — i det (Bånd i en Saad; Pis i Buxerne.)
- illokotfiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.
- illomüt, 1) alvorligen; sandelig; oprigtigen. 2) visseligen; ja; vist.
- illomädle, ja vist; ja i Sandhed er det saa.
- illomörpok, *intr.* mener det han siger; det er hans Alvor el. fulde Forsæt; er oprigtig; er redelig; sindet; er trofast.
- illomörtok, sand; trofast; alvorlig; oprigtig; redelig.
- illomörtomik, alvorligen; i Sandhed; oprigtigen.
- illomörtulék, Alvorlighed; Redelighed; Oprigtighed; Trofasthed.
- illukipok, *ts. intr.* er æng; rummer kun lidt.
- illukitsok, æng; som rummer kun lidt.
- illutök, 1) viid; stor; rummelig. 2) en Sjælevom.
- illutövok, *intr.* er viid; er stor; rummer meget.
- illutörnga, *sine suff. inus.* dens Rum; Viidhed; Rummelighed; Indhold. Kannong-épa illutörnga? hvormeget kan den rumme?
- illupák, Underfoder; Dræt.
- illupárusék, 1) Ring el. Krave om Peltzhatten. 2) Ring om Soel el. Maane.
- illávok, 1) *intr.* a) fryser Kiimfrost indvendig paa Vindrer og Vægge. b) fryser Is ved Stranden i Ebbetiden, som siden kommer til at vise sig under Vandet, naar Gloden kommer. c) bliver omringet; indsluttes. 2) *tr.* a) befryser; sætter Kiim indvendig paa. b) omsringer; omgiver; indslutter det (flere.)
- illúrfak, 1) befrossen indvendig med Kiim. 2) indsluttet.
- Illomüt, see under næstforegaaende.
- Illuarpok, *intr.* 1) er bekvem; passer got. 2) er ret; er som den bør at være. 3) er retskaffen; er hellig. 4) opfører sig tilbørlig; lever anstændig. 5) er fuldkommen; er som han bør. 6) er retfærdig; handler som han bør.
- illuartok, 1) beqvem. 2) ret. 3) retskaffen; hellig. 4) sikkerlig; anstændig. 5) fuld-

- 5) fuldkommen. 6) retsfærdig.
- illuartomik, tilbørligen; illuárnek,) illuárúsek,) 1) Bequemhed. 2) Rettskaffenhed. 3) Hellighed. 4) Anstændighed; Skikkelighed. 5) Fuldkommenhed. 6) Rettsfærdighed.
- illuarulliarpok, *intr.* gjør det som ret er; handler retsfærdig.
- illuaráú, *tr.* agter for ret; anseer beqvemt; holder for got; finder Behag i; giver Bisald. Terslænætuarneng illuarára, det anstaaer mig at blive der.
- illuarúrsak, det som anstaaer; velbehagelig.
- illuarkót, det en befinder sig vel ved; Gavn.
- illuarkotigáú, *tr.* befinder sig vel derved; har Gavn deraf.
- illuarárpok, 1) *tr.* a) beqvemgjør; sætter til rette; gjør i Stand; bringer i Orden el. i Lave; gjør det bedre. b) forbedrer; helliggjører. 2) *intr.* er sat til rette; er istandbragt; er forbedret.
- illuaráúok, *intr.* det samme i 2de forste Bemærkelser.
- illuaráúrsok, en forbedrer; en Helliggjører.
- illuaráúnek, Forbedring; Helliggjørelse.
- illuaráúnt, et forbedrings-Middel.
- illuaráúnpuk, *intr. car. sing.* forbedre hinanden; gavnne hinanden.
- illuarúhok, 1) *intr.* Kommer i Rigtighed; bliver i stand igjen; bedrer sig; bliver god. 2) *tr.* bringer i Rigtighed; skaffer i sin forrige Stand; bedrer; gjør god.
- illuaráúgak,) illuarúrsak,) 1) tilrettebragt; istandsat. 2) forbedret; helligjort.
- illuarúnek, Berigtigelse; Forbedring.
- illuartípok, *tr.*) illuartitshok, *intr.*) 1) Ejsender for ret. 1) erklærer retsfærdig; retsfærdiggjør.
- illuartítak, retsfærdiggjort.
- illuartitshok, Retsfærdiggjør.
- illuartitshnek, Retsfærdiggjørelse.
- illuáúnt, 1) det man kan komme i Stand ved; det noget kan blive beqvemgjort ved. 2) Retsfærdighed.
- illuatigáú, *tr.* synes vel dermed; har Mod derpaa; vil gjerne have; agter sig tjent dermed.

illuēipok, *zf. intr.* 1) er u-
beqvem; passer ikke. 2)
er uret. 3) er upasselig.
4) er uanstændig; lever
uskikkelig. 5) er vanhel-
lig. 6) er uretsfærdig.

illuēitsok, 1) ubeqvem. 2)
uret; utilbørlig. 3) u-
passelig. 4) uanstændig;
uskikkelig. 5) vanhellig.
6) uretsfærdig.

illuēitsokau, *intr.* er særde-
les uanstændig; er me-
get uskikkelig.

illuēitsufek, 1) Ubeqvem-
hed. 2) Upasselighed. 3)
Uanstændighed; Usik-
kelighed. 4) Vanhellig-
hed. 5) Uretsferdighed.
6) Utilbørlighed.

illuēitsulliarpok, gjør Uret;
handler ilde.

Illui'pok, *zf. intr.* er heel;
er ubeskaaren.

illuētsok, 1) heel og hol-
den; ubeskaaren. 2) et
slags Qvinde: Peltze
med Rjødside udvendt.

illungak, *sine suff. inus.* det
ganske og aldeles. Uma-
pin illunganik, af dit gan-
ske Hjerte.

illungarpok, *tr.* faaer
noget heelt og ubeskaaret.

illungerforpok, *intr.* 1) ta-
ger sig alvorlig af en
Sag; gjør sig Umage
med el. Slid for den. 2)
bliver alvorlig; det er

hans ramme Alvor. 3)
kan og bruges om: bliver
budsferdig. 4) i *neg.* il-
lungerfungilak, gjør kun
paa Skramt og for det
løse.

illungerfortok, alvorlig.

illungerfornek, Alvor.

illungerfornek! hvor al-
vorligt! hvor heftigt
griber det dog an! hvor
smerteligt!

illungerfungitsok, en Øjens-
skalk.

illungerfuinak, ret for Al-
vor; af alle Kræfter; af
ganske Hjerte og Su;
med al Slid.

illungerfoupok, 1) *tr.* bege-
ner en alvorlig. 2) *intr.*
i *dual.* og *plur.* de blive
alvorlige; det bliver til
ramme Alvor med dem
indbyrdes (naar de træf-
tes el. slaes.)

Illungak og Illungerforpok,
see under næstforegaende.
Illupak og Illuparusel, see
under Illo.

Illusarpok v. seepok, *zf.*
intr. er traurig; er be-
drøvet el. melancholisk;
hænger med Hovedet.

illusærdlukpok, *intr.* har
mistet sin Sørlighed; er
bleven vansør.

illusærdluktok, vansør.

Illuvok, see under Illo.

Illæ-

Illáarak, Hval, Uas; et
Slags smaa Regeartere
de Søe, Insecter, som
Barde: Hvalen æder.
Cancer pedatus.

Illárpok, f. und. Illakpok.

Imá, 1) saaledes. 2) hvad
skulde jeg sige? (naar
man har glemt, hvad man
vilde talet.) 3) hør nu,
jeg vil sige dig noget.

imāglæt (af imá og glæt,) 1)
kun saa; blot derte; saa
allene Imāglæt okalluk-
pá? talede han ikke andet
end det? Iserkoánga imāg-
læt, han lod mig gaae ind,
det var og alt. 2) for-
gieves; til ingen Nytte.
Imāglæt okaukallóarpag-
it, jeg har nok sagt dig det,
men min Umage har væ-
ret spildt.

imatók, gid! Ach, at!

ima táva, altsaa; derfor.

imalioinarpok, *intr.* siger
lutter Ima; Kan ej Kom-
me ud med hvad han
vil sige.

imáipok v. méipok, 2. 1) *intr.*
er saaledes. 2) det er el.
betyder; er saa at for-
staae; maa saaledes for-
klares. 3) *tr.* gjør saa-
ledes ved en; behandler
ham saa.

imáitok v. méitok, 1) saa-
dan. 2) hvad jeg skulde
sige?

imáitomik, 1) saaledes. 2)
nemlig. 3) for Exem-
pel.

imáituarpok, *intr.* staaer og
hænger med Armene; be-
stiller intet; er ledig;
driver Tiden unyttig
bort.

imáituartok, ledig; órkes-
løs; en Dagdriver.

imaka? 1) hvad om? end
om el. naar? *constr.* med
Subjunct. dersom *Verbum*
bruges, som: Imaka kah-
lunáguma? Hvad om jeg
var en Europæer? Imaka
utokalligune? End naar
han bliver gammel? Dog
kan det og staae uden *Ver-*
bum, som: Imaka páuane?
hvad om man var her oven
til el. hvorledes vil det
ikke dog blive her oven til?
2) Men hvad? *Constr.*
med *Conj.* som: Imaka
tekkogamiuk? men hvad,
da han saa hende?

imakatóg, hvor meget me-
re; saa meget mere.

imenna, paa denne Maade;
de; saaledes. (*demonstra-*
tive.)

imennæt, saa mange.

imennávok, *intr.* 1) er paa
denne Maade; gaaer saa-
ledes til; har sig saa. 2)
er saa mange (naar man
oprækker Fingrene efter
Antallet.)

imem-

imenne; forleden; for Kort
siden; forleden Dags.

imenniliok, *intr.* har været her, siden forleden dag el. i nogle saa Dage; er steet for saa Dage siden. Heraf a) *Conjunctivus*: imenniligame, for Kort Tid siden; i disse Dage; siden forledendag, som: Imenniligame manépok, han har været her i nogle saa Dage. Og det kan endog bruges med *Appositive*, som: Imenniligamimitajorungnærpok, det er nu bedre med ham, end forleden. b) *Subjunctivus*: imenniligune, om nogle Dage; efter saa Dages forløb; i disse Dage, som: Imenniligune audlaromarpok, han vil rejse i disse Dage engang.

imæpok, *ts.* har besværligt for at tale; lesper.

imatfok, besværlig talende; lespende.

Imma, Indhold; Sylde; Ladning.

immakarpok, er ladt; der er noget i den.

immakartok, ladt; som har noget i sig.

immakangitslok, tom; som har intet i sig.

immakípok, *ts. intr.* 1) tager imod lidet; der

gaaer ej meget i den; er liden af Indhold el. Rum. 2) der er kun lidt i den; det er paa Gælds Enden.

immakítslok, 1) liden af Rum el. Indhold; snever; Knep; som gaaer kun lidt i. 2) som har kun lidet i sig; næsten tom.

immakórpok,)

immakortóvok,) *intr.* er viid og stor af Indhold; rummer meget; tager imod meget; der gaaer meget i den.

immakortók, stor af Indhold; viid og rummelig; som tager imod meget.

immatók, meget ladt; næsten fuld.

immatóvok, er næsten fuld; er meget ladt.

immáuarpok, 1) *intr.* er for fuld; er for stærk ladt. 2) *tr.* fylder, saa det løber over; gjør for fuld; lader for stærkt; forlader.

imméjarpok, *tr.* 1) lossen; tager af (det der er i et Rum); udkradser (et Skud af en Bøsse.)

imméjaut, et Redskab at udtage noget med af et Rum; *spec.* en Kradsen; en Bøsseskradsen.

- imméropok, *f.* 1) *intr.* er fylde; er ladt. 2) *tr.* a) fylder; lader (Skib, Basse, Kar ic.) b) sætter paa Spil.
- immeet, en Ladestok.
- immiak, det som er sat paa Spil; det man spiller om.
- immieksak, noget at spille om.
- immiarsiook, *intr.* vinder Spillet.
- immiarsiak, det vundne; vunden Spil.
- immiarsiarau, *tr.* har vunden el. vinder det.
- immárpok, 1) *intr.* a) er tømt. b) er udloffet. c) er affkudt (Bassen.) 2) *tr.* a) udtømmer. b) løser; c) affkyder.
- immársarpok, *tr.* pomper Vand ud af (et Skib el. Kielder); pomper det lents.
- immársaut, en Pompe.
- Imak**, Søen; Havet; salt Vand.
- imarpik v. pirksoak, det store Verdens Hav.
- imavék v. verksoak, det vilde Hav; langt til Søes.
- imájarpok, *tr.* 1) pomper. 2) øser Vand ud (af Skib el. Baad.)
- imájarbik, en Pompe.
- imájaut, et Øsekar.
- imaríkpok v. rikáu, *intr.* er smukt Hav; er jævnt og got Fahrvand.
- imaríksok, smukt Hav; jævnt og got Fahrvand (uden Søegang el. Jis.)
- imarársak, et Vaag; aabent Vand imellem Jisen.
- imarórpok, 1) *intr.* bliver aabent Vand; Jisen bryder op. 2) *tr.* — for en el. for Skibet (saa det kan fahre.)
- imarársiopok, *intr.* fahreer til Søes el. paa Havet.
- imarársiortok, en Søemand.
- imarársioaríkpok, *ks. intr.* er en god Søemand; er søevant.
- imarársioaríksok, en brav Søemand; søevant; velbefahren.
- imartórnek, en stor og rummelig rund Havbugt, Kun indelukket fra det vilde Hav med smaa ubetydelige Øer.
- imartornáursak, en mindre Havbugt næsten af samme Bestaaffenhed.
- Imaka, see under Ima.
- Imangéropok**, *f. intr.* tier stille; holder op at græde (helst Born.)
- imangérsarpok, *tr.*)
- imangerláitok, *intr.*) stiller tilfreds; sætter til at tie.
- imang-

- imangersåut, noget at faae en til at tie ved.
- imangiúpok, *t. tr.* 1) tier om; holder op at tale om; har ej længer paa Munde. 2) tier med; fortier; holder hemmelig.
- Imek, fersk Vand; sødt Vand; Vandsted; i *plur.* ervngit, Vande.
- imíksak, 1) noget at drikke. 2) Draaber; sydens de Medicin.
- iméinak, bart og tyndt Vand uden Kraft; Vandslampamper.
- ervngínak, blot Vand; reent Vand.
- iméropok, *t. tr.* drikker.
- imígak, en Drik; det som drikkes.
- imerofúkpok, *intr.* tørster; er tørstig.
- imerofúktok, tørstig.
- imerofúngnek, Tørst.
- imerofúngnak! hvilken Tørst! hvor tørstig er jeg dog!
- imerofúngnakáu, *intr.* 1) det forvolder Tørst; det hidser. 2) man maae næsten forgaae af Tørst; det var at ønske man kunde faae noget at drikke.
- imerofúngungnápok, *intr.* har sluttet sin Tørst.
- imerukpok, *intr.* ønsker sig Vand; har Lyst til at drikke; tørster.
- imerpallajukpok v. petlárojukpok, *intr.* er hengiven til megen Drik; drikker stærkt; er forfalden til Drukkenskab.
- iminerpallajuktok v. petlárojuktok, en Dranker; en Drukkenbolt.
- imerpetlárojungnek,) Drukkenskab.
- imíngárnek,) Drukkenskab.
- imértarpok, *intr.* 1) drikker meget el. ofte. 2) trækker Vand (en Baad, en Handske) 3) henter Vand.
- imertåut, noget at hente Vand i; en Vandspand.
- imerterpok, *t. tr.*)
- imerteriok, *intr.*) lader trække ud i Vandet (Tang for at miste sit Sliim og blive spiselig.)
- imertigak, Tang som er lagt i Vand at trækkes ud.
- imerfungnipok, *t. f. intr.* Maaden smager fersk; den er ej salt nok.
- imerfungnilitserpok, *f. tr.* udfersker (det salte); skaffer fersk Smag.
- imerfungnilitfigak, udfersket.
- imerdlársiok, *intr.* Vandet staaer ham i Øjnene (den som

som vil til at græde); Øjnene blive fulde af Vand paa ham (af Blæs) el. vinder (som paa gamle Kolf.)

imiak, *Øl.*

imiörpok, *intr.* 1) Skaffer Vand; gjør Vandhul; vækker Jisen; graver i Sneen efter Vand. 2) brygger *Øl.*

imiörtok, en Brygger.

imiörbik, 1) et Bryggerhus. 2) et Bryggerkar; en Bryggerkjedel.

imiugak, 1) Jis som er lagt i Kjedelen at smelte til Vand. 2) i plur. imiukkat, *Mælk*; det overblevne af Brygning.

imiornerdluko, det samme i sidste Bemærkelse.

imiugeksak, *Malt.*

imipok, *t. tr.*)

imitiok, *intr.*) Skjenker; giver en at drikke.

imitferpok, *t. tr.*)

imitferiok, *intr.*) bløder ud; lægger i Blød; udfrister.

imitfigak, lagt i Blød; udfrikket.

Imenna og Imenne, see under Ima.

Imennek v. imanek v. imenningoak, en liden hvid muslingarter Gæber. Skjel, som sidder

fast an i Klipperne ved Stranden ofte meger døbt indboret. *Mya hysifera v. Myrilus Pholadis.*

Imeraktipok v. imiksiok, *intr.* er *Suldmaane.*

imeraktilerpek, *f.*)

imikhiartorpok, *intr.* er tiltagende *Maane*; *Maanen* voper.

Immerárpok, v. rártarpok, *intr.* 1) spiller *Lykkespil* paa grønlandsk *Vís*, ved at Faste et lidet stykke *Træ*, en *Syering* eller andet, op i *Vejret*, og udsee den *Vindende*, efter hvad *Ende* dette ved *Saldet* kommer til at staae paa. 2) *Faster Lod*; spiller *Kort* el. *Bretspil.*

imeráut, 1) det som bruges at Faste i *Vejret* i det grønlandsk *Lykkespil.* 2) *Tærning*; *Dambrikke*; *Kort*; *Lod.*

imerautigáu, *tr.* *Faster Lod* om; spiller om.

imerárdlukpok, *intr.* forspiller; taber i *Spillet.*

Imerkotéilak, en *Tærne*; *Sættentærne.* (*Sterna Hirundo.*)

Imerpok, see under *Imek.*

Immerpok, Immeet og Immiak, see under *Imma.*

Imiak,

Imiak, see under Imek.

Imikárpok v. ingmi-
kárpok, *intr.* fortsætter
Reisen; reiser i eet til sit
foresatte Maal uden at
staa se el. lægge op.

Imikpok, *t.* 1) *intr.* der
gaaer Dæl el. Bugle i
et Fad el. Staal. 2) *tr.*
lader komme Dæl el.
Bugle deri (ved at tabe
el. støde det.)

imingnek, en Dæl el. Bug-
le i et Fad.

imingnakáu, *intr.* det suser
el. hviner i Luften; det
lyder huult langt fra
(f. Ex. naar Søen støder
an i et Jisfjeld, man ej kan
see, el. det gaaer i Stykker,
saa man allene kan høre
Skalbet deraf.) Udlome
imingnakáu, i Dag er det
en skrækkelig Ruagen og
Bragen.

imingnarfiok, *intr.* næsten
det samme, dog egentlig:
er gennemtrængt og
opfyldt af saadan Lyd,
som: Auleisim iktuánik
filla imingnarfiok, det
hviner ret i Luften af Bø-
se-Øudet.

Imikfiok, see under Ime-
raktipok.

Imiorpok, see under Imek.

Immípok, *t. tr.* flyer en

noget at bestille; giver
ham Arbejde.

immirfut, det Stykke Ar-
bejde, som leveres en an-
den at forfærdige.

immitipok, *t.* *intr.* faaer
noget at bestille for en
anden.

Imnak, en Bratning; en
stejl Klippe.

imnarpok, *intr.* der er stejle
el. brat.

imnávok, *intr.* er en Brats-
ning; er stejl.

imnarfiorpok, *intr.* Flyver
paa bratte Steder;
Flavrer op ad et stejle
Bjerg.

Imuk, Mælk; Die.

imurkfoak, *tyt* Mælk; Ost.
imulik, som har Mælk el.
Die. Saa imulik, et Mal-
le, Gaar.

imugiorpok, malter.

imúyok, er Mælk el. Die.

imuktorpok, *intr.* spiser el.
drikket el. lader Mælk.

Imúkpok, *intr.* er ind-
svøbt; er lagt inden i
noget.

imúpok, *tr.* indsvøber; ind-
ruller; lægger inden i
noget. Merkutingoaka

imukit annorâminermut,
svøb mine Raale i en Klud.

imúktok,)

imútak,) indsvøbt; ind-
rullet i noget.

imuvok, 1) *intr.* a) er sammensøbt; sammenrullet. b) er indtrukken; opvindes. c) haler ind; vinder op; trækker sit Snøre op for at slutte.

2) *tr.* a) søber sammen; sammenruller. b) opvin- der det; trækker det op; indhaler det (Snøret.)

imursak, a) sammensøbt; sammenrullet; sammen- lagt. b) opvunden; ind- trukken; indhalet.

Imæpok, see under Ima.

Immærpok, f under Imma.

Innarlerpok, see under næst- følgende.

Innarpok, *intr.* 1) lig- ger. 2) ligger ned (især for at sove.) 3) lægger sig; gaær til Sengs.

innarbik, 1) Sted at læg- ge sig; Sovekammer. 2) Tid at lægge sig; Sen- getid.

innardlukpok, *intr.* 1) lig- ger ilde. 2) er i Ulave el. Urigtighed; er ej i sin Stand el. som den bør. 3) er svag; er ikke rigtig; er skrøbelig. 4) er ilde tilmode; er ej i got Humour. 5) er utilbørlig; sømmer sig ikke.

innardluktok, 1) urigtig. 2) svag; skrøbelig. 3)

ilde tilmode. 4) utilbørlig; usømmelig.

innardlursåsek, 1) Urigtig- hed; Ulave. 2) Svag- hed; Skrøbelighed. 3) Utilbørlighed; Usøm- melighed; slet Opførsel.

innardlugåu, *tr.* 1) har Modbydelighed for, 2) agter utilbørligt.

innardlugirfak, 1) modby- deligt; det som er en imod. 2) det man holder utilbørligt.

innæjårpok, *intr.* lægger sig tilig; gaær tilig til Sengs.

innængavok, *intr.* ligger; har lagt sig; er gaæet til Sengs.

innængarfok, den som lig- ger; den som er gaæet til Sengs.

innængavik, 1) Liggested; Seng. 2) Sovetid.

innarlerpok, f. 1) *intr.* a) er ganske i Ulave; er bedærvet; er bleven uduelig til sit Brug. b) er afdød; er død og begravet. c) er ilde behandlet; lider ilde af nogen; fornærmes; forurettes. 2) *tr.* a) bedærver; beskadiger. b) fornærmer; foruretter; behandler ilde; gjør Forsang.

innarléfok, *intr.* det samme i 2de sidste Bemærkeller. innar-

innarlerfok, 1) en ganske bedærvet Sag, 2) afdød; død og begravet.

innarlérifok, en Bedærvet; en Bestadiger. 2) en Foruretter; en Fornærmer, som gjør andre forfang.

innarliorpok, *intr.* kommer i Ulejlighed; rager i Ulykke; bliver ilde faren; har Skade af noget.

innarloufek, Ulejlighed; Ulykke; ubehagelig forfatning.

Inne, 1) Sted. 2) Kammer; Værelse; Stue; Boelig. 3) fuglerede. 4) Leje (Dyr's el. Fugl's.)

innekarpok, *intr.* 1) har Sted el. Plads. 2) har Boelig; boer.

innerak, et Huus el. Telt. A.

innigau, *tr.* har det til sit Sted el. Værelse; det er hans Kammer.

innilik, som har Værelse; forsynet med Boelig.

inniklak, Sted at være paa.

inniklakarpok, *intr.* har Sted at være paa el. Huus at boe i; i *neg.* inniklakangilak, har ingen Sted at være; er huusvild.

inniklakangitfok, huusvild.

inniklarfupok, *tr.* søger Værelse for en; bereder ham Sted.

innikflok, 1) *intr.* forskaffer sig Sted el. Kammer. 2) *tr.* forskaffer en anden det.

innikfiorpok, 1) *intr.* søger sig et Sted at være paa; udføger sig en Plads el. Værelse. 2) *tr.* søger det for en anden.

innitarpok, faaer et nyt Værelse.

innibiupok', *tr.*)

innibiurflok, *intr.*) herberger; laaner Huus; tager Fremmede i Huus.

inneifuavok, *intr.* er flygtig; har ingen blivende Sted.

Innello, en Tarm.

innellarfak, det som ligner en Tarm; en Pølse; en Kringle.

innellualik, et slags Speorm med mange Tarme (Holothuria Pentactes.)

innelluartorpok, *intr.* spiser Tarme.

Inneppok, *t. tr.* 1) byder; befaler; paalægger noget at gjøre. 2) beder sæt meget; holder stærkt an hos. 3) vil endelig have til; nøder; tvinger.

innèziok, *intr.* det samme. giver Love; ndstæder Befalinger.

innèzifok, en Befaler; en Lovgiver.

- innerfat, en Befaling.
innëizit, et Bud; en Befaling. i plur. innëizist, en Lov; Samling af Bud.
- innerterpok, *f. tr.*)
innerteriok, *intr.*) forbyder; forhindrer; frataader; holder fra.
- innerteriok, 1) en forbyder; en forhindrer. 2) et Spøgelse i Luften, til hvilket de døde Grønlandere paa Rejsen til Himelen maae tolde deres Jadvolde, har derfor en Krumkniv i Haanden at skjære dem op med (efter Angekkokkernes Foregivende.)
- innerterkot, Forbud.
- innertereepok v. terfereepok, *intr.* er tver; er modtvillig; lyder ikke; gjør seent, hvad man beder el. befaler.
- innertereetsok v. terfereetsok, tver; uvillig; gjenstridig.
- innertereetsufsek v. terfereetsufsek, Uvillighed; Tverhed; Gjenstridighed.
- innerterferiarpok, *intr.* viser sig hørig og lydig; efterkommer strax Befalinger; er villig; er føjelig; gjør det man beder.
- innerterferiartok, villig; føjelig; hørig og lydig.
- innerterferiarsufsek, Villighed; Spjelighed; Hørighed.
- innertiklávok, *intr.* er god at bede; er let at overtale; er villig; giver strax efter.
- Inerpok, see Enéropok.
- Innéropok, *f. 1) intr.* er udspiilt; staaer i Spiilning (et Skind for at tørres.) 2) spiler ud; sætter det i Kamme for at tørres.
- innérbik, en Kamme at spille Skind-udi for at tørres under Huuslofter.
- innigak, udspiilt.
- inniok, 1) *intr.* er ophængt el. udhængt for at tørres (baade Klæder.) 2) *tr.* hænger op el. ud for at tørres.
- innirfak, det ophængte el. udhængte for at tørres.
- innitsæt, *car. sing.* en Hæfte el. Grind, hvor Klæder lægges paa for at tørres over deres Lampsper, som hænger i samme.
- innitfårsak, en Ild-Rist.
- inniorarpok, *tr.*)
- innioráiok, *intr.*) lægger el. spreder ud for at tørres (Tørv, Lødder ic.)
- inniorakkæt, *car. sing.* de udspredte el. udlagte (Tørv el.

- el. Fodder.) som skulle tørrres.
- Inga, see under Ika.
- Ingalekpok, *tr.* Skjer; søger at undgaae; holder sig fra; vil ej besatte sig med; vogter sig for at røre.
- ingaléok, *intr.* det samme.
- Inge, Urinrøret hos et Hundyr el. sammes yderste Åbning.
- Ingek, Ja. N.
- Ingerdlavok, *intr.* 1) fahrer afsted; Skyder fahrt (ved at gaae, sejle, svemme &c.) 2) rejser; er paa Rejsen. 3) Skyder snel fahrt; Kommer fort afsted. 4) Skyder Vært; løber i Vejret.
- ingerdlarfok, fremfahrende; rejsende.
- ingerdlarfúsek, 1) fahrt; Fremfahrt. 2) Vært.
- ingerdleitfokáu, *intr.* 1) Kommer seent afsted. 2) voper langsomt.
- ingerdleitseréepok v. seréet-fokáu, *intr.* Skyder liden fahrt; Kommer seent afsted; sejler slet.
- ingerdleitseriarpok v. seriarkáu, *intr.* Skyder god fahrt; Kommer fort afsted; løber hurtig; sejler fort.
- ingerdlut, en Konebaad. A.
- Ingianárpok, *intr.* det Skjærer el. stikker i Øjnene (noget Finnende.)
- ingianakáu, *intr.* det Skjærer meget i Øjnene.
- ingiasukpok, *intr.* Kan ej see imod Solen el. noget som skjærer i Øjnene; bliver sneeblind; faaer ont i Øjnene af at see for meget mod Solen.
- Ingiarpok, *tr.* forekommer; Kommer en tilforn i noget; gaaer ham i Forkjøbet. Sekkerngub ingiarpánga, Solen stod op, før jeg vaaquede. Anóríb ingiaromarpátigut, Blæsten vil komme paa os, før vi naae Hjem.
- ingiárok, *intr.* det samme.
- ingiárfok, den som gaaer en anden i Forkjøbet.
- ingiarkatak v. káte, 1) en Medbejler. 2) Rejses Broder; Svite; Rejses Sælftab.
- ingiarkatigáu, *tr.* 1) Fappes med ham om noget at faae el. naae; er hans Medbejler. 2) fahrer i Sælftab med; rejser i hans følge; (dog paa en anden Baad.)
- ingiarkatáupuk, *intr.* car. *sing.* 1) de Fappes med

hinanden; ere hinandens Medbestlere; søge at forekomme hinanden; 2) følges ad; rejse sammen ad een Vej (dog hver paa sin Baad el. Slæde.)
 ingiellorpok, *tr.*)
 ingiellótok, *intr.*) følger med; gjør Selskab.

Ingiáfukpok, see under Ingianarpok.

Ingiellorpok, see under Ingiarpok.

Ingik, en Aad; Spids. ingirksoit, (*plurale af ingirksoak*) Bjerge. A.

ingilik, som har Spids el. Aad; en spids Kniv ic.

ingigikpok, *f. intr.* har en god Aad; er brav spids.

ingigikfok, brav spids.

ingikpok, *t. tr.* sætter Spids paa; gjør Aad paa; filer el. sliber spids.

Ingimipok, *t. tr.*)

ingivterpok, *t. tr.*)

ingivterio, *intr.*) tager fra hver andre; stiller ad Stykke for Stykke; løser op i sine Dele; sønderlemmer (en Baad el. Kiste for at omarbejde); river ned (et Huus for at bygge det op igjen); spretter op (et Klædemou for at omsye det.)

Ingiorpok, *tr.* holder Sangen med en anden; sjunger med; staaer ham bi i Sangen.

Ingipok, *t. intr.* sætter sig ned (et Menneske.)

ingibik, Stoel; Sæde; Bænk; Sted at sætte sig paa.

ingibigau, *tr.* sætter sig paa.

ingimavok, *intr.* har sat sig; sidder; er siddende.

ingitipok, *t. tr.* bringer til at sidde; skaffer Sæde; byder at sætte sig; sætter en ned.

ingorak v. innorak, et Skind (helt Bjørneskind) som lægges over en Slæde at sidde paa.

Ingiulik, Søegang; huul Søe; Søedinning.

ingiuulikpok, *t. intr.* der gaaer huul Søe; er Dinning el. Søegang.

ingiuulikau, *intr.* er stærk Søegang.

ingiuulikiorpok, *intr.* er ude i stærk Søedinning; udholder stem Søegang.

Ingivterpok, see under Ingimipok.

Ingma, 1) lidet. 2) en liden Stund.

ingmamik, det samme i 1ste Bemærkelse.

ing-

ingmangoak, 1) ganske li-
det. 2) et Øjeblik.

ingmåttsiak v. mêttsiak, 1)
noget lidet. 2) nogenle-
des; til Maade. 3) en
føje Tid.

ingmakénnak! saa sagte!
ej for stærkt! brug Maas-
de! nogenledes!

ing malo, det var tilpas;
vel forskyldt.

Ingme, Sig selv. Ingme
umigallune, hadende sig
selv. Dette Ord bruges
ellers meest flecteret ved
Appositiones, som: ingmi-
nut, til sig selv, i plur.
ingmingnut, til hinan-
den indbyrdes. ingmi-
nik, af *ek.* ved sig selv,
i plur. ingmingnik, af
dem selv *el.* ved deres eg-
ne Kræfter. ingminit,
fra sig selv, i plur. ing-
mingnit, fra hinanden.

ingmine, hos *ek.* i sig
selv, i plur. ingmingne,
hos dem selv; hos hver
andre. ingmikut, for sig
selv; særdeles; særskilt.

ingmikórpok, 1) *intr.* er sær-
skilt; er for sig selv; er
eenlig. 2) *tr.* tager hver
for sig; frastiller; sæt-
ter for sig selv; udtager;
udvælger.

ingmikórtarpok v. kórtipok,
z. *tr.* det samme i sidste Be-
mærkelse.

ingmikórtok, særskilt; een-
lig; som er for sig selv.

ingmikórut v. kórtarut, Af-
deling; Part.

ingmikórtarneq, Frastillelse;
Særstilling; Udvalgelse.

ingmikórtarterpok, z. *tr.* af-
deler i flere Dele.

ingmikórtitak, frastilt; sær-
skilt.

ingmifut, som sig selv.

ingmerpok, z. *intr.* sjunger
Viser eenlig for sig selv
(af Spøg.)

ingmertarpok, *intr.* sidder
og sjunger over hos sig
selv paa en Viise, man
siden skal fremkomme
offentlig med.

**Ingmingoak, Berglar-
en.** (*Coryphana rupestris.*)

Ingna, see under Ika.

Ingnek, Ild.

ingnérsloak, 1) stor Ild; Ild-
debrand; Vaade-Ild. 2)
en Ild-Drage i Luften.

ingnekpok, z. *intr.* 1) fan-
ger Ild; der kommer
Ild i (bruges kun om Sles-
de-Ild og Gnistler, men
ej om Lue-Ild.) 2) skaf-
fer Ild; faaer Ild i no-
get (Knoff, Svamp, Kul
ic.)

ingnengniarpok, *intr.* stræ-
ber at skaffe Ild; dril-
ler Ild paa grønlandsk
Viis; faaer Ild.

ing-

- ingnektarpok, *intr.* **flaaer**
Jld.
 ingnektåur, en flintesteen;
Spyrsteen.
 ingnektarbik, 1) **Spyrstaal.**
 2) **Spyrtøj.**
 ingnerfiok, *intr.* henter **Jld.**
 ingnerlit, 1) et **Spyrglas;**
Brændeglas. 2) et **Spyr-**
fad.
 ingnerfivik, **Spyrsted;** **Spyr-**
tøj.
 ingnerinak, **Blus.**
 ingnåglek v. någlégiak, **Lys-**
ning; **hastig Blink;**
Lynild.
 ingnåglekpok v. légiarpok,
r. intr. det **lysner;** der
kommer hastig Blink af
Jld for Øjnene.
 ingnåglektarpok, *intr.* det
lyner; **lysner ofte paa**
hinanden.
 ingnåglektarne, **Lynen.**
 ingneligiarpok, *intr.* **kom-**
mer el. sidder for Jlden.
 ingnerôlavok, *intr.* 1) det
funke; **gnistrer.** 2) **skin-**
ner i Mørke.
 ingnerôlanek, 1) **Jld.funke;**
Gnist. 2) **phosphorisk**
Skin i Mørke. 3) **Moor-**
ild; **Skin i Spø vandet**
om Aftenen.
 ingnerôlak, det samme.
Moorild Ormen. (*Ne-*
reis Noctiluca.)
 Ingorak, *f.* under **Ingipok.**
- Ingækpok,** *intr.* er den
 stemmeste; er værst el.
 grovest i noget (at flaae;
 vise sig stolt, o. s. fr.)
 ingæktarpok, *intr.* gjør for
 meget af en Ting (for
 Ex. af at spise.)
 ingækpætlåkau, *intr.* det er
 alt for meget; det er
 uudstaaeligt; det gaaer
 alt for grovt til.
 Inniliupok, see under **Inne.**
 Innimigau, *tr.* 1) und-
 seer sig for. 2) tør ej vo-
 ve det; understaaer sig
 ikke at gjøre det; har
 ej Hjerte el. Driftighed
 til. 3) i *neg.* understaaer
 sig; tør vove; har Hjer-
 te til el. Mod paa.
 iunimigilerpok, *f. tr.* be-
 gynder at tabe Modet
 om at faae det, man øns-
 kede.
 inniminéropok, *f. tr.* udseer
 sig en Ting; har Mod
 paa; har Øje paa; ud-
 faarer sig i Tankerne.
 inniminérse v. nérfillat!
 hvem der dog kunde
 faae den Ting! Ach! at
 ingen skulde forekomme
 mig og tage den fra mig!
 Inningiekpok, see under **In-**
nuk.
 Inniok og Inniorarpok, see
 under **Innerpok.**

Ianorak, *f.* under Ingipok.

Innórpok, 1) *tr.* naaer iſſe; kan ej indhente; ræſſer ej dertil. 2) *intr.* er ej fuldvoſen; ſtaaer endnu i Væxt.

innópok, *r.* *intr.* det ſtræf; Per iſſe til; langer iſſe; er for Kort.

innórſarpok, *intr.* 1) det ſamme. 2) Kommer for Kort; har ej den Eone ſom en anden; maae bli- ve tilbage.

innornakáu, *intr.* er van- ſkelig at naae; kan ej indhentes.

innortorpok, *tr.*)

innortóïok, *intr.*) Kom- mer for ſilde til.

Innugak og Innuïlak, ſee under næſſfølgende.

Innuk, 1) et Menniſke. 2) *ſpeciatiu.* en Grønken- der. 3) *cum. ſuff.* a) Her- re til en Ting; Eier- mand. b) Beboer af et Sted. c) Kyllingen i et Æg.

innugáu, *tr.* 1) har til Ei- ermand. 2) er befolk- deraf. 3) holder af; kan lide el. fordrage.

innukatak v. kate, Medmen- niſke; Næſte. *ſ. diminut. cum. ſuff.* innukatingoara, min lille Kone.

innukatigáu, *tr.* 1) lever paa een Tid med; har til Næ- ſte. 2) har til Zuſtrus-

innugikpok, *f.* *intr.* er et ſmukt Menniſke; er vel- ſkabt.

innugikfok, et ſmukt el. velſkabt Menniſke.

innukuluk, et uſelt Menni- ſke; et ynkværdigt el. be- ſlageligt Menniſke.

innukulukpok, *intr.* det er et ſtaffels Menniſke; det Menniſke er at be- ſlage.

innordlukpok, *intr.* er et ſtygt el. heſligt Menni- ſke; er grim; ſeer ſlet ud.

innordluktok, et ſtygt Mens- niſke *ic.*

innupiluk, et ſtemt el. ont el. lumpent Menniſke.

innukarpok, *intr.* 1) der er Menniſker. 2) det har ſin Eiermand.

innukajuipok, *ſf. intr.* der findes ingen Menniſker; er folkeløs; er øde for Menniſker; er ubeboet.

innukajuítlok, et øde Sted, hvor ingen Folk findes el. boer; en Ørken.

innuïlak, Eenlighed; Ene- ſomhed (hvor ingen Mens- niſker er.)

innuïlarſiorpok, *intr.* 1) ſø- ger Eenlighed; er for at være eene. 2) er eene; boer eene paa et Sted.

innuï-

- innuilarfiortok, eene; eenslig; separatist.
- innuktak, et ihjellaget Menniske; en dræbt.
- innuktalik, en Manddræber; Drabsmand; som har slaæet nogen ihjel.
- innuvtak, et sig tilhørende Menniske; Livegen.
- innuvtarau, *tr.* har til Livegen; tilhører det Menniske; har til sit GOLF.
- innuvtak, et nyt Menniske; et nysødt Barn.
- innuvtak, et Billede; en Ligning efter et Menniske.
- innuvtarau, en Billedhuger.
- innukfiok, *intr.* 1) faaet et Menniske at see. 2) anskaffer sig et Menniske til at være hos sig; lei; er en; tager i Tjeneste el. til sig i Huset.
- innukfiak, 1) et forhvervet el. tiltagen Menniske; 2) en kjøbt Træl
- innukfiarau, *tr.* forskaffer sig el. kjøber det Menniske.
- innukfiavok, *intr.* loffer Mennisker med sig; stjer el. trækker dem med sig; optager dem.
- innukfiavok, *intr.* 1) har god Opførsel el. Leve-maade; veed at stikke sig blant GOLF; er stikkelig el. taalelig at være nær.
- 2) *in neg.* fører sig stet op; er uforstammet; er næsviis.
- innukfiimarfook, stikkelig; som veed at stikke sig blant GOLF.
- innukfiimarfook, god Opførsel; stikkelig Leve-maade.
- innukfiimangitsok, uforstammet; næsviis; stet af Opførsel.
- innukfiimangitsok, Uforstammenhed: Næsviis-hed.
- innukfiarnerpok, *f.*)
- innukfiarpok, *) intr.* er venlig; omgaaes GOLF vel; er beleven el. omgængelig; er menniskeskjærlig.
- innukfiarnerpok, venlig; omgængelig; beleven; menniskeskjærlig.
- innukfiarnernek, *)*
- innukfiarneok, *)* Omgængelighed; Venlighed; Belevenhed; Menniskeskjærlighed.
- innukfiarneok, *intr.* er ond at komme tilrette med; er uomgængelig; tager ilde imod GOLF.
- innukfiarneok, uvenlig; uomgængelig; ond at komme tilrette med.
- innukotigau, *tr.* spotter; forhaaner; driller; behandler foragtelig.

ianukotigirlsak, spottet; for-
haanet; drillet.

innukfak, 1) en Vare; et
opreist Tegn paa et
Sjeld; et Skibstegn. 2)
i plur. innukfuit v. dimi-
nut. innuklungoæt, smaa
Pinde, en Aen lange,
som sættes udi Marken
med en Løv paa Liv-
den el. en Peltz paa,
at skræmme Rheensdyr
med til Bue-Skytterne,
naar der ere kun faa
Solk til at jage.

innutokak, et gammelt
Menneske.

innutokåvok, intr. er gam-
mel (han el. hun.)

innutokåunek, et Mennis-
ke af de ældste.

innutokalliok, bliver gam-
mel.

innukoekfsak, en gammel
Mand.

innukoekfsårfoak, en udlevet
Mand.

innutokåak, et fuldvoksen
Menneske.

innufuk, Ungdommen; en
ung Person (Dreng el.
Pige.)

innufukpok, intr. er ung.

innufuktok, ung.

innufungnek, Ungdom; un-
ge Alder.

innungorpok, intr. bliver
et Menneske.

innungorkikpok, f. intr. is

gjensfodes; fodes paa
ny; bliver et nyt og
andet Menneske.

innungorkikfok, igjensfodt.
innungorkingnek, Igjensfø-
delse.

innungorkingnartok, som
virker Igjensfødelse.

innåvok, intr. 1) lever. 2)
er et Menneske. 3) Kom-
mer til Verden.

innålerpok, f. intr. det sam-
me i sidste Bemærkelse.

innårfoak, 1) levende. 2)
kommen til Verden (et
Menneske.)

innånek, Livet; det at leve.

innåvik,)

innungorbik,) 1) Sødseles-
dag. 2) Sødseles-Sted.

innuvigau, tr. er født der.

innunartok, Livet; som er
værd at leve i.

innurfåsek, Liv; levende
Tilstand.

innurfut, Livet; det som
holder en i live; enten:

a) gjør at han lever el.

b) gjør ham Livet fjært.

innurfutigau, tr. 1) det er
hans Liv; han har det
at takke for sit Liv;
hans Liv bestaaer deri
el. hænger deraf. 2) Le-
ver desuagtet; dør ikke
deraf. Ikkeperksdrit in-
nurfutigøj tejméitok, han
levede dog, uagtet de man-
ge Saar.

innur-

- innurfutilik, Liv; det som har Livet i sig; det som skaffer Liv og Lyst.
- innurfutekarpok, *intr.* har Livet; har det der holder ham i Live; har at leve efter.
- innut, Levnets Middell; det man lever af; Livs Ophold.
- innutigåu, *tr.* lever deraf; har sit Ophold deraf.
- innutigirlak, det samme som innut.
- innutiklak v. tigirléklak, *tr.* get at leve af; det som hører til Livs Ophold; Livets Fornødenhed.
- innudluarpok, *intr.* lever vel, enten a) lykkelig og fornøjet, eller b) stillelig og ordentlig, som han bør at leve.
- innunerdlukpok, *intr.* lever ilde, enten a) har ej sit Udkomme, eller b) fører et slemt Levnet.
- innuniarpok, *intr.* stræber efter at leve; vil gjerne leve; vil ej af med Livet.
- innåflek, 1) Levnet; Levemaade; Opførsel. Terså innåfsera, det er saa mine Læder el. saaledes er nu jeg og ikke anderledes. 2) Natur. Innåfse uniordlugo ajornætålarau, det er ej saa let gjort, at forandre sin Natur.
- innuferåu, *tr.* opfører sig saa; lever saa; har den Natur el. Levemaade.
- innuferliorpok, *intr.* har Modgang i Livet; er i Vaande; lider Gjenvordighed.
- innungmersorpok, *intr.* lever længe; faaer et langt Liv.
- innuærtåvok, *intr.* bliver ved at leve; lever længe.
- innunekipok, *ts. intr.* lever Fort.
- innutornerpok, *f. intr.* lever længe; er seilivet; kan ej komme af med Livet.
- innurorsarpok, *intr.* opføres; opfores; opdrages.
- innurorsarbak, det Sted man er opfødt paa; Levested, hvor man er opdragen og har tilbragt sine beste Dage; Fædreneland; Sødéstavn.
- innurorsarbigåu, *tr.* er opfødt der; har til sin Sødéstavn el. Fædreneland.
- innungmadåvok v. dåuniarpok, *intr.* er vellystig.
- innuvarpok, *intr.* fremdrager sit Liv; fortsætter Livet saa og saa.
- innuårpok, *tr. tr.* dræber; slaar ihjel; myrder; bringer af Dage (et Menneske.)

innuærnek, 1) Tøi som er
 skilt ved sin Ejer. 2)
 Tøi efter en Død.
 innurárpok, *f. intr. myr-*
der; dræber Folk; om-
bringer Mennesker;
 (gjar Profession deraf.)
 innurárfok, en Morder.
 innurárfvok, *intr. er en*
Morder; har dræbt
Folk.
 innuarolik, et Bjergmen-
 niske; en Pygmæer; et
 slags smaa bitte Menni-
 sker, som Grønlander-
 ne, fortælle om, at skul-
 le opholde sig i Bjerg-
 Klofterne.
 innurofek, en Bjerg-Trold,
 som efter Grønlander-
 nes Fortælling ophol-
 der sig paa stejle Steder,
 og kan smutte ind i
 Klippen.
 innutómarfok, en Menni-
 skæder (saaledes foregive
 Grønlanderne, nogle paa
 Østerbygden fra dem for-
 skjellige Mennesker at væ-
 re.)
 innugak, et slags Legetøj
 af Been, med Ansigt
 paa, som løber omkring
 efter en Traad, og den,
 Ansigtet kommer at
 vende til, skal betale.
 innugarpok, *intr. leger med*
saadant Legetøj.
 innungiækpok, *z. intr. er*

Folkestyre; er ej for at
 være i stort Selskab el.
 have megen Besøg.
 innungiennakau, *intr. det er*
frygtelig at komme der
for de mange Folk; det
store Selskab er ej at
vove sig iblant.
 Innukotigau, Innukfiarner-
 pok, Innukfimavok, In-
 nukfifimavok og Innuk-
 fuk, see under næstfore-
 gaaende.
 Innungēipok, *z. intr.*
er Kaadmundet; taler
store Ord; Skryder; pra-
ler.
 innungēitfok, Kaadmundet;
 en Skryder; en Stors-
 praler.
 Innurorsarpok, Innufek, In-
 nuserliorpok, Innufuk og
 Innuvok, see under In-
 nuk.
 Innækópok, *z. intr.)*
 innækogau, *tr.)* har
 Fjær; ynder; holder af-
 innækonakau, *intr. 1) er yn-*
dig; er elskelig; er værd
at holde af. 2) er ny-
delig.
 innækonartok, 1) yndig;
 elskelig; værd at holde
 af. 2) nydelig; ret ar-
 tig lille Mon.
 Ipak, sibre; Nare (i Træ,
 Been el. Horn.)
 I ipag-

ipagikpok, *f. intr.* har smuds
 Fe fibrer; er skjært
 Træ; er got at arbej-
 de i.

ipagikfiok, *intr.* lader sig
 arbejde; traf nu at gaae
 med Træet.

ipardlukpok v. lungnakau,
intr. har ej gode fibrer;
 er tværløbende i Træet;
 er ej got at arbejde udi.

ipakipok, *ts.* har fine Na-
 rer; er smaa-fibret; er
 fint Træ.

ipartôvok, *intr.* har store
 Narer; er stor-fibret; er
 grovt Træ.

Ippârpok, *tr.* 1) stikker
 Tellerkener. 2) æder
 Levninger efter en an-
 den. 3) gnaver Been (et
 Menniske.)

ippâgak, Tellerkenslifferie.

Ipe, 1) en Gripe (i en Kury
 el. Spând.) 2) en Hant
 (i en Ballie.)

ipilik, 1) som har Gripe;
 med Gripe. 2) Hantet;
 med Hant i.

ipiârufuk, en Telt-Pose; Pa-
 rade Pose (paa begaae Si-
 der i en Telt; som er et slags
 smaa Pakposer af hvidt
 Skind sribet i mange Co-
 leurer og oventil sammen-
 snoret med mange Rem-
 mer, hvori Qvindfolkene
 gjemme deres smaa Sa-
 ger.)

ipiarfûrsak, et slags ægrun-
 de Gopler i Havet. (Be-
 roe.)

Ippek i *pl.* ervkit, Skarn;
 Snavs; Smuds; Ureen-
 lighed (paa Kroy, Klæ-
 der el. Boehave.)

ippéngoak, det lidet besud-
 lede; Bure; Klap.

ippérksoak, meget Skarn;
 Skidenhed.

ippertôk, meget Skiden og
 ureen; ret besudlet; fuld
 af Skarn; særdeles
 snavset el. besmittet.

ippertôvok, *intr.* er meget
 besmurt og Skiden; er
 særdeles besmittet.

ippekpok, *tr.* 1) *intr.* er Ski-
 den; bliver Skiden; be-
 sudles; besmittes. 2) *tr.*
 Skidner; besudler; be-
 smitter; gjør ureen.

ippékfarpok, *tr.* det samme
 i sidste Bemærkelse.

ippêrupok,)

ervkârpok,) *f. intr.* er fri for
 Skarn; er bleven reen;
 er reengjort.

ippêrutipok, *tr.*)

ervkéjarpok,)

ervkejârok, *intr.*) tager
 Skarnet af; reenser;
 gjør reen.

ervkejârfok, en Reenser.

ervkéjarnek, Reenselse.

ervkéjægak, reenset; reens-
 gjort.

ervkjaut v. jautiklak, reensende Middel.

ervkinárlövak, *intr.* er ganste skiden og tilsmurt.

ervkipok, *intr.* er reen; er uden Snaus.

ervkovok, *intr.* er skiden; er besmudset.

Ipeklak, i Gaar.

ipekláne, 1) i forgaars; i Overgaars; 2) for et par Dage siden.

ipeklárugo, om nogle Dage.

ipekfiok, *intr.* 1) er 2 a 3 Dage siden det skede. 2) har været her 2 a 3 Dage. heraf:

ipekligame, for 2 a 3 Dage siden; forleden.

ipekligune, om 2 a 3 Dage; om en fjøje Tid.

Iperák, 1) Veege i Lampe el. Lys. 2) Moos tjenlig til Lampe. Veege.

iperkerpok, *f. tr.* sætter Moos. Veege i Lampen.

Ipperák, en kort Rem med Harpuun, som bruges til Sælfangst paa Jisen.

ipperárpok, *tr.* slipper af Hænderne; lader fare; slipper.

ipperægak, sluppen.

Iperárpok, *intr.* gaaer i Vand; vaader. N.

Iperárpok v. rártorpok, *tr.* pidster; slaaer med Svøbe.

iperártornek, Svøbesslag; Ribbe el. Strime af Pidst.

iperártorkípkok, *f. intr.* forstaaer sin Svøbe; fast got slaae med en Pidst; er en god Kudst.

iperártugak, pidstet; svøbeslagen.

iperáutak, en Pidst; en Svøbe; egentlig: dens Rem.

Ipperárpok, see under Ipperák.

Iperautak, see under Iperárpok.

Iperíkpuk, *f. intr. car. sing.* ere sammenbundne; ere jevnsides sammensjæde (tvende stykker Træe for det løse.)

iperíklípok, *z. tr.* sætter 2de stykker Træe saaledes sammen (enten for at forlænge et Skæft, eller for at passe dem sammen, at de siden kunne sammennages.)

Ipíkpok, *z. intr.* 1) er hvas; er skarp; skjærer got (Kniv, Saug.) 2) er hvas el. bidende (Ord, Brev.)

ipikfúsek, Svashed; Skarp-
hed.

ipikfarpok, *rr.* hvæffer;
Skærper.

ipiktaut, Svæffesteen; no-
get at Skærpe med.

ipiklaunak, et toskallet
Skjæl af Hjerte-Skjæl-
Slægten (*Cardium grön-
landicum.*)

ipképok, *ts.* *intr.* er fløv;
er stump.

ipkétfok, fløv; stump.

ipkétfúsek, Sløvhed.

Ipiklaunak og Ipképok, see
under næstforegaaende.

Ipsak v. ivsak, Forleden;
for nogen Tid siden;
(omtrent 14 Dage el. 3
Uger.)

iplårfoak, for lang Tid si-
den; for mange Dage
siden.

iplarojárkfoak, for mange
Uger siden.

iplaliok, *intr.* 1) han har
været her en god Tid
(omtrent 14 Dage el. 3
Uger.) 2) det er en god
Tid siden. deraf:

ipsaligame, for en god Tid
siden.

ipsaligune, naar nogen Tid
er forløben.

iplårugo, om nogen Tid;
en af Dagene.

Ipsék v. ivsek, Sæft (af
Bær, Træe, Kjød ic.)

ivfertók, sæftig.

ivfertóvok, *intr.* er sæftig.

ivferiarpok, *rr.* udperfer
Sæften.

Ipserut v. ivserut, Binde-
sel om Snuden paa et
Dyr; Laas el. Pose for
Munden.

ipferuserpok v. ivferuserpok,
f. 1) *intr.* er bunden om
Snuden; har Laas el.
Pose for Munden. 2)
rr. binder den om Snu-
den; sætter Laas el. Po-
se for dens Mund.

ivferutekarpok, *intr.* det sam-
me i første Bemærkelse.

Iptoréropok, *f.* *intr.* stam-
mer; hakker i sin Tale.
iptorérfok, en Stammer;
hakkende i sin Tale.

Ippæt, 1) en Udsatz for
den grønlandske Brix,
hvorpaa de sætte deres
Lamper, og sætte en
og anden Ting fra sig;
Lampestedet. 2) Ende-
Bripen i et Huus (som
gaaer tværs over fra den
rette Brix til Forbripen.)
ippæmépok, *r.* *intr.* ligger
paa Lampe-Bordet el.
paa Ende-Bripen.

Irbfok v. irvfok, Muld;
Jord; Tørv.

irblóvok, *intr.* er Jord.

irbláfnak, 1) blot Jord. 2)
fuld af Jord; oversnav-
set af Jord og Skarn.

irb-

irbsfulliarpok, *intr.* fahrer
 efter el. henter Tørv.

irbsfulliak, den som henter
 Tørv.

irbsurfiarpok, *intr.* graver
 el. fjærer Tørv.

irbsurfiortok, en Tørvfjæ-
 rer.

irbsfortivok, *intr.* bærer
 Tørv i Huus; stabler
 Tørv.

irbsfiarpok, *intr.* graver;
 arbejder i Jorden.

irbsfiak, en Graver.

irbsfiapok, *ts. tv.* forband-
 ler til Jord; lader blive
 til Jord.

irbsfiak, en til Jord for-
 vandlet Sag.

irbsfovok v. irvsfovok, *intr.*
 er tyf.

irbsfursök, tyf. Annoråk irb-
 fursök, en Kirsejs Skior-
 te. Makperfækkat irbsur-
 föut, en tyf Bog; *spec.* det
 nye Testamente.

irbsfursåsek, Tyffelse.

irbsfuak, et slags hvid
 Moos, som vøjer paa
 Marken og Sieldene i
 tyffe Buske og temme-
 lig lang, som bruges
 til Visf.

irbsurfiarpok, *intr.* ryffer
 saadan Moos op el. er
 efter den.

irbsurfiak, den som ryf-
 fer el. er efter saadan
 Moos.

irbsuëitsiak, et slags blød og
 lang Moos, som vøjer
 Klumpevis i Bækkene
 og bruges til Urzvisf.

irbsuëitsfiarpok, *intr.* ryf-
 fer saadan Moos for at
 tørre den til sig Brug.

Irksfikpok, *t. intr.* bukfer
 sig; Frumbøjer sig; sæt-
 ter Rumpen i Vejret.

irkfinguvok, *intr.* er Frum-
 bøjet; staaer el. ligger
 Frum.

Irksoma, see under Ika.

Irksorarpok og Irksorpok,
 see under næstfølgende.

Irksluk, en Testikel; Pum-
 gen ved Hølelemmet.

irkfürsak, en Roe.

irkfulik, Angelica el. Ovan-
 ne med Blomster. Stilk.

irkfuliursak, en anden li-
 den Væxt, som ligner
 Blomster. Angelica.

irkfutit, en Urt, som næ-
 sten ligner Rosmarin.

irkforarpok, *intr.* 1) er kold
 og stiv (en død.) 2) for-
 visner 3) forhærdes.

irkforarsimarfok, forhær-
 det.

irkforarpok, *intr.* 1) størfner;
 løber sammen. 2) er tyf
 Taage; den falder mod
 Jorden el. samler sig
 over Søbrynen.

Irse, Øje.

I 3

Irfig-

- irfigikpok, *f. ingr.* 1) har gode Øjne. 2) er smukøjet.
- irfigikfok, 1) som har gode Øjne. 2) smukøjet.
- irfigikfarpok, *tr.* skaffer gode Øjne.
- irfigikfaut, Øjenvand; Øjensalve.
- irfilukpok, *intr.* har ømme el. flette Øjne; har ont i Øjnene.
- irfiluktok, ømøjet; som har ont i Øjnene.
- irfikipok, *ts. intr.* er smaaøjet; har smaa Øjne.
- irfikitfok, smaaøjet.
- irfitok, storøjet.
- irfitovok, er storøjet; har store Øjne.
- irfitågak, Hvalbaas; et slags smaa Regeartere de Soe. Insekter med store Øjne. (*Cancer oculus.*)
- irfikutok, eenøjet; bestadiget paa det eene Øje.
- irfikutovok, har kun eet Øje; er bestadiget paa det eene Øje.
- irfikortok, stivseende; en som længe holder Øje paa noget.
- irfikortovok, *intr.* gjør store Øjne; seer særdeles stivt efter noget for at faae det ret at see.
- irfåursak, en Ligning efter et Øje. 1) et Lomme-Uhr. 2) et See-glas; en Lupe. 3) Knoglen paa Enden af Hoftestaaen samt den dertil passende Gulning. 4) i *dual.* et par Brillen.
- irfingursak, *car. sing.* et par Brillen. I *singulari* bruges det kun om et lidet Barn, som lader Øjnene løbe allevegne om, saaledes: Irfingursak afit! hvilken Spille, glut! hvor spillende Øjne har den!
- irfåek, 1) det Øje paa Zarpun-Remmen, hvorefter ved den er samlet til Zarpunen. 2) et lidet grønlandsk Abconsel med Hul paa for hvert Øje.
- irfigau, *tr.*)
- irfigivok, *intr.* seer paa.
- irfigirfok, 1) den som seer paa en. 2) i Særdeleshed: en Sælhund, der er vaersom og seer paa Fangeren.
- irfigirfak, den el. det man seer paa; paa-seet.
- irfiginårpok, *tr.* beskuer; seer paa med Gornøjelse; seer til, hvorledes det gaaer.
- irfikupok, *tr.* stirrer stærkt paa; seer stivt paa, uden at blinke med Øjnene.
- irfiksuarpok, *tr.* seer længe paa; betragter nøje.
- irfig-

irfigitiarpok, *tr.* Kan ej afsee; Kan ej faae Øinene fra; holder ved at betragte.

irfigingiturlarpok, lader som man ikke seer; seer igjennem fingre med.

irfainiok v. nirlarpok, *intr.* seer ud igjennem Vindvet.

irfingmikpok, *f. tr.*)

irfingmikfarpok, *tr.*)

irfingmikfaiok, *intr.*) vin. Ker ad el. gjør Miner med Øinene til en.

irfingmigak, den man gjør Miner til med Øinene.

irfingmikfainarpok, *intr.* taler Kun med Øinene; bruger Minesprog.

irfipok, *t. intr.* faaer Skarn i Øjet.

irfiut, Skarn, som Kommer i Øjet.

Irféropok, *t. 1) intr.* skjuler sig; er skjult. *2) tr.* gjemmer; forvarer; skjuler.

irfertorpok, *t. 1) intr.* skjuler sig; fryber i Skjul. *2) tr.* forstikker; sætter i Skjul.

irfertoiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

irfertugak, forstucken; skjult og forborgen.

irfertuklak, noget som Kan skjules.

irferak, smalle smaa Troldde, som Kunne gjemme sig i Jorden (efter Grønlandernes Kæbel.)

Irfigau og Irfipok, see under Irse.

Irfoarpok, *tr.*)

irfoaiok, *intr.*) *1)* aber en efter; gjør som han; taler som han. *2)* vrænger efter en. *3)* siger ens Ord efter; igjentager hans Tale; bruger hans Ord (i god eller ond Hensigt.)

irfoartok, *1)* en Esteraber. *2)* en som vrænger efter en anden. *3)* den som fremfører en andens Tale.

Irforpok, *intr.*)

irforau, *tr.*) vrager; dadler; foragter; faaster Drag paa.

irforajukau, *intr.* er dadles syg.

Irfukpok, *t. intr.* fryder sig; er glad el. fornøjet; er ved got humeur.

irfuktok, fornøjet; glad; fro.

irfungnek, Fryd.

irfut, det man fryder sig over; det som fornøjer el. virker Fryd.

irfutigau, *tr.* fryder sig over; bliver fornøjet over.

- Iflækpok**, 1) *intr.* er udstrækt el. udraakt; staaer med udstrækte Arme. 2) *tr.* udstrækker; udspiler; (f. Ex. et Skind for at tørres.)
- iflæktipok**, *r.* 1) *intr.* udstrækkes; udspiles; er udspendt. 2) *tr.* udstrækker; udspiler; udspender.
- iflæktitak**, udstrækt; udspilt; udspendt.
- iflækpok**, *tr.* 1) rækker sig efter. 2) favner; udstrækker Armene for at favne noget. 3) spender med Singrene. 4) staaer en i Zovedet, helst paa Munden.
- iflagak**, det man tager i en Savn el. Singergreb.
- iflæktorpok**, *tr.* udstrækker; rækker ud (Hænderne for at naae noget.)
- iflækkimifårpok**, *intr.* rækker sig; strækker sig (af Utidighed.)
- iflagúpok**, *tr.* griber an; giver sig til (at bestille); tager sig for; udtrækker Hænderne til at gjøre. Sennaurirfeksavut iflagu-niaromarpavut, vi ville gaae til vor Gjærning.
- Ifarok**, en Vinge.
- ifarokípok**, *if.* *intr.* har smaa Vinger; er stumpvinget.
- ifarokitslok**, 1) stumpvinget. 2) en sort og hvid Havfugl med smaa Vinger; Brillenfugl; Geyrfugl; Hestpranger. (*Alca impennis.*)
- ifarokitslorpok**, *intr.* faaer en Brillenfugl.
- ifaruktórfoak**, 1) storvinget. 2) en Ørn. (*Vultur Albiulla.*)
- ifarkirfårpok**, *tr.* breder sine Vinger ud.
- ifarkellavok**, *intr.* staaer med Vingerne i Flugten; flager med Vingerne.
- Ifavok**, *intr.* 1) falder i Staver (en Tønde, Kar.) 2) sælder (en Fugl); taber sine Fjær.
- ifarlók**, 1) falden i Staver. 2) en Fugl som sælder.
- iflæ**, Kulde; Frost.
- iflæpok**, *r.* 1) *intr.* det fryser; er Frost el. stærk Kulde. 2) *tr.* har Frost med sig; det fryser i den (neml. Lufsten.)
- iflækáu**, *intr.* det fryser stærkt; er stærk og biddende Kulde.
- iflæpallukpok**, *intr.* det seer ud til Frost.
- iflængovok**, *intr.* er Frost; er stærk Kulde.
- iflængiak**, Tøvejr.
- iflængiarpok**, *intr.* bliver Tøvejr; holder op at fryse.

issengirfarpok,)
 issengiarpallukpok,) *tr.* det
 seer ud til Tøse; Kul-
 den tager af.

Issek, Røg (af en Skor-
 sten el. Lampe.)

issériak, 1) Røg. 2) Damp.
 3) Frostrog. 4) disig
 Luft.

issérvpok, *f. tr.* driver Rø-
 gen ind (Vinden.)

isservfôvok,)

issertipok,)

issériarpok,) *intr.* 1) det ry-
 ger (i et Kammer, af en
 Skorsteen el. Lampe.) 2)
 det damper (af Jorden.)
 4) er Frostrog. 4) er ry-
 get el. disig Luft.

isservfôrfoak, en stærk Røg.
 isservfêrpok, *f.* 1) *tr.* røger
 (Kød el. Fisk.) 2) *intr.*
 er røget.

issjárne, Røglugt; røget
 Smag.

issjárnipok, *ts. intr.* 1) har
 røget Lugt el. Smag. 2)
 røges; hænger i Røg.

issjárnitfok, det som lugter
 el. smager røget.

issjárniltsêrpok, *t. tr.* røger
 skaffer røget Smag og
 Lugt.

issjárniltsigak,)

issêrvsigak,) røget; det
 som har hængt i Røg.

issingak, en Struntjager.
 (Catharacta parasivica.)

Issengiak, see under Isse.

Iserpok, *t.* 1) *intr.* gaaer
 ind. 2) *tr.* a) bærer ind;
 fører ind. b) trækker un-
 der Vandet med sig.

iserbigâu, *tr.* gaaer ind til.

isfertipok, *t. tr.*)

isfertitfiok, *intr.*) faaer til at

gaae ind; bringer ind.

isfertárbik, en Dør; en Inds-
 gang.

isferterpok, *t. intr.* flytter i
 Zuus.

isferterbik, Tid at flytte i
 Zuus (efter at have boet
 i Felt.)

iserjárnek, Blæst ind ad
 Sjorden.

iserjárnerpok, *f. intr.* det
 blæser ind ad Sjorden.

Isservpok, see under Issek.

Isservforák, *v.* ráksak, et
 stykke Spæk med en
 Pind indsat paa tværs,
 som efter en Lüne fast-
 ses i Spen at fange
 Maager med.

isservfoártorpok, fanger
 Maager paa denne
 Maade, da man træk-
 ker til, naar Spækket
 er indsluget, hvorved
 Pinden kommer tværs
 i Halsen paa Maagen.

Issiarne, see under Issek.

Isigak, en Taa; i plur.
 isikkat, Tærne; en Sod;
 Spødder.

isigartók, storfodet.
 isigakitfok, smaaafodet.
 isigåurslak, en Taaligning;
 i pl. isigåurslar, en Læst;
 Skoelæst.
 isigamák, Skoe: Tøffel.
 isigamaliok, intr. sjer Skoe
 el. Tøfler.
 isigamalirfok, en Skoma:
 ger.
 isigåærfiok v. gaærfilerkáu,
 intr. fryser om Sødde:
 ne.
 isigamåurslak, Skjørbugs:
 Urt; Skeegræs. (Cochle-
 are.) S.
 isingmikpok, f. 1) tr. spen-
 der med Soden; spjæt-
 ter. 2) intr. støder sin
 Sod (paa Steen el. andet.)
 isingmikfarpok,)
 isingmikbigáu,) tr. spjæt-
 ter en; støder ham fra
 sig med Soden; spjætter
 efter ham.
 Isik, et Trommestind.
 issilerpok, f. tr. gjør Skind
 til en Tromme; sætter
 det paa den.
 Isikkat, see Isigak.
 Isimmakpok, intr. gaaer
 Ijs; brækker ud af sin
 Gænge el. Holt (Pilen
 el. Penjebeenet.)
 isimmaktipok, i. tr. bræb-
 fer den saaledes Ijs til
 Siderne.

isimmakbigáu, tr. brækkes
 Ijs derpaa (paa Bunden
 el. paa en Sæl.)

Isingak, see under Issek.

Isipok, i. 1) intr. slipper
 i; plumper i Ijsen; fal-
 der i Vandet. 2) tr. ned-
 sænker.

isibik, det Sted, hvor no-
 gen falder i Vandet;
 Vaag efter den, som er
 plumpet i.

Isirvforpok v. isirvfor-
 pok, 1) intr. hvister; tal-
 ler sagte. 2) tr. hvister
 noget.

isirvforpok, det samme.
 isirvfugak v. isirvfugak, hvi-
 sken; det man hvister.

isirvfoupok, i. tr.)
 isirvfoutsfok, intr.) hvister
 til en; taler sagte til
 ham.

isirvfut v. isirvfut, nogen
 el. noget, man har at
 hviste om.

isirvfutigáu, tr. hvister om
 det; taler sagte om en,
 at han ej skal mærke det.
 isirvfutigirlak, det man hvi-
 sker om; den man har
 immellem sig at tale for-
 dækt om.

Isivlak og Isivterpok, see un-
 der næstfølgende.

Iso, cum suff. isua, Enden;
 det yderste af en Ting,
 hvor

hvor den begynder el. slipper.
 isörpiak, alleryderst i Enden; Spidsen.
 isolik, noget med Ende; endeligt.
 isukarpok, *intr.* har Begyndelse og Ende; i *neg.* isukangilak, har hverken Begyndelse eller Ende; er ævig.
 isukangitfok, ævig.
 isukangitfúlek, Evighed.
 isuklek, den yderste i Række; længst borte.
 isorartók, lang (fra Ende til anden); som rækker langt (Line; Snore.)
 isorartóvok, *intr.* er lang; rækker langt.
 isorakipok, *zf. intr.* er kort; rækker ej langt.
 isorakitfok, kort; som rækker ej langt.
 isörkot, en Knap paa Enden.
 isuípok, *t. 1) intr.* a) er udstrakt (med alle Ender og til alle Sider.) b) udstrækker sig; rejser sig op (fra at have bukket sig.) 2) *rr.* a) udstrækker (en Ting til alle Kanter.) b) vrexler op (et Røgle Traad.)
 isivlak, et udbredt Rheenskind el. Saarekind (saaledes som det for det løse er tørret, for det bliver beredt.)

isivterpok, *rr.*)
 isivteriok, *intr.*) 1) udbreder; udfolder (et Klæde el. Skind.) 2) slider og strækker en.

Issok, 1) Tykning; Mørkhed. 2) Dunkelhed. 3) Blanding.

issorpok, *intr.* 1) er tykt og mørkt i Vejret (naar det vil regne el. snee.) 2) er blandet; er grumset el. rørt Vand (naar Leer el. Sand fra Bunden har givet sig op deri.) 3) er dunkel; er mørk el. ugjennemsigtig (Glas, Vindue)
 issortok, 1) tyk; mørk. 2) dunkel; ugjennemsigtig. 3) blandet; grumset; rørt.

Isugútavok, *intr.* er fugtig.

isugútarfok, fugtig.

isugutanek, Fugtighed; Dug.

isugutarferpok, *f. 1) intr.* befugtes. 2) *rr.* befugter.

isugutarterut, det man befugter med.

Isuípok, see under Iso.

Issukpok, 1) *intr.* slagger; ryster (et Sejl af Vinden.) 2) *rr.* ryster det (et Klæde, for at faae Vandet deraf.)

issuk-

issuktorpok, 1) *intr.* ryster sig (for at faae noget til at falde.) 2) *tr.* ryster det.

issuktórok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

Ifuma, 1) Tanke. 2) Sind. 3) Gemyt. 4) Mening; ogsaa: Meningen af et Ord. 5) Beslutning; Forsæt. 6) Tykke; Vilie; Behag. I denne Bemærkelse bruges det helst med *suffixo*, som: Ifumangnik peet, gjør som du lyster! Ifumaminik, efter sit eget Tykke; af sig selv. 7) man siger og: Ifuma terfa, det er et got Gemyt el. Fromheden selv.

ifumagikpok, *f. intr.* 1) er af et got Gemyt; tænker vel. 2) er from; giver efter.

ifumagikfok, 1) god; retsindig; veltænkende. 2) from; estergivende.

ifumagiklúsek, 1) Rettsindighed; god Tænkemaade. 2) Fromhed.

ifumagikfarpok, *intr.* er taalmodig.

ifumagikfárut, Taalmodighed.

ifumalúkpok, *intr.* 1) er af et slet Gemyt; tænker ilde; er argfindet. 2) har et ont Forsæt.

ifumalúktok, ond; argfindet; slettænkende.

ifumaluklúsek, 1) ond Tænkemaade; Ondskab; Argbed. 2) ont Forsæt.

ifumalukbigáu, *tr.* tænker ilde om en.

ifumatók, 1) dybtænkende; dybsindig. 2) estertænkende; som. 3) tankefuld; grublende; som ej kan glemme en Ting.

ifumatóvok, *intr.* 1) er dybsindig. 2) er estertænkende; som. 3) er tankefuld; grubler.

ifuméipok, *ts. intr.* er tankeløs.

ifuméitfok, tankeløs.

ifumavok, *intr.* 1) mener; 2) tænker. 3) har i Sindde; har foresat sig el. besluttet.

ifumápok, *tr.* tænker paa en; har ham i Tanke til det beste.

ifumagáu, *tr.* 1) tænker paa; har i frist Erindring; lægger paa Hjerte. 2) tænker paa til det gode; har i Erindring; forsørger. 3) beholder i Tanken; glemmer ej; tilgiver ej. 4) mener el. stiler til den (med hvad man siger.)

ifumagirlak, 1) det man tænker paa; en Ting, hvorpaa Sind og Hjerte

te er henrettet. 2) den man har i Tanke el. Erindring.

ifumagirfeksak, nogen el. noget at tænke paa.

ifumaginiarpok, *tr.* overvejer; tænker nøje over paa.

ifumakarpok, *intr.* har Tanker; tænker; mener.

ifumakarpok, 1) *tr.* a) tænker ej mere paa; slaaer af Hovedet. b) tilgiver; forlader. 2) *intr.* er forladt; er eftergivet.

ifumakægak, 1) det man ej mere tænker paa. 2) det som eftergives.

ifumakægaksak, 1) det som bør ej mere tænkes paa. 2) det som kan slaaes af Hovedet. 3) tilgivelig; som kan forlades.

ifumakærbigau, *tr.* tilgiver en; forlader ham; holder ham det tilgode, som han har gjort ilde.

ifumakærnek v. kærsmank, Tilgivelse; forladelse.

ifumaksarpok, *tr.*)

ifumaksårök, *intr.*) tænker kun derpaa; har intet andet i sit Hoved; er ganske henne deri; har Sind og Hjerte dertil.

ifumalerpok, *f. intr.* beslutter; sætter sig for.

ifumalerforpok, *tr.*)

ifumalerföök, *intr.*) gjør sig

Betænkning el. Samvittighed over.

ifumaliörpok, 1) *intr.* a) pønser; grunder; sidder i Tanker; betænker sig paa noget; speculerer. b) har Friertanker. 2) *tr.* a) overtænker. b) forrestiller sig i Tankerne.

ifumaliut, det man grunder paa.

ifumaliutigäu, *tr.* pønser paa; grunder derpaa.

ifumalöut, Haab; forventelse; det man sætter sit Haab til.

ifumalöubigau, *tr.* sætter Haab til en.

ifumalukpok v. makulukpok, *intr.* er bekymret; sørger; frygter for en, som er borte.

ifumalugau, *tr.* bekymrer sig for ham.

ifumalungnakäu, *intr.* det er at være bekymret for; det er betænkeligt med den, som er ude; man vil vist høre slette Tidender.

ifumanerdlukpok, *intr.* tænker ilde; har ont i Sindet.

ifumanerdlukbigäu, *tr.* tænker ilde mod en; har ont i Sindet mod ham.

ifumangnärpok, *tr.* afgjør for ej at have det længer at tænke paa; gjør Ende

de paa det, man har for-
restaaende; Kaffer sig
det af Hovedet.

isumæitsækpok, *intr.* foruro-
liges i sine Tanker.

Isækpok, see under Isæk-
pok.

Itek i *plur.* ekkit, 1) et
Kumpehul. 2) Hullet i
Sarpunens bageste Ende
(hvori Egimakken sæt-
tes.)

iterrût, en Stoel med eet
Been, som bruges paa
Jisen, naar de sidde at
stikke Sælhundene.

ekkorpok, *rr.* tørrer sin
Kumpe.

ekkdout, 1) Artzvisk. 2)
smaat Tang i Klippe-
Kevnerne ved Stran-
den, som i Nødsfald
bruges til Artzvisk.

ekkursak, Igeltkjar; Kjer-
lingebole; Pigskjal;
(*Echinus saxatilis.*)

ekkut, en Skind-Ramme
el. Bremme omkring et
Tarme-Vindue, hvortil
dette er syet.

Itérdlak, en indeluft
Sæbbugt, som næsten
i en buehvælt Runding
er omgivet med en i eet
løbende stejl Klippe.

Iterrøk, gammelt Pis;
stinkende Urin.

Itéropok, *t. intr.* vaagner;
bliver vaagen; er vaago
net.

itériarpok v. riarkâu, *intr.*
vaagner tilig om Mor-
genen.

iterfárpok, *rr.* vaagner en
op; vækker ham af Sø-
ne.

iterfártok, en Vækker.

Itérsak, 1) en Hule i Jor-
den; en Grube; en aas-
ben Grav. 2) Huling;
Ujevnhed i noget; Jor-
dybning. 3) Kopperar-

itérsalik, som har Hule el.
Jorddybning; ujevn.

iterfartók, 1) meget ujevn;
hullet; fuld af Jorddyb-
ninger. 2) meget Kopperar-
ret.

iterfiok v. serpok v. felliook,
f. 1) *intr.* er bleven u-
jevn; har faaet Huller
i sig. Nuna iterfiok, der
er kommen Hul i Jorden
el. der er gravet en Grav.
2) *rr.* a) gjør Hul el.
Ujevnhed i; graver
Grav i; gjør ujevn. Ak-
kutiklarput iterlerpå, han
har gjort Veslen ujevn for
os. b) gjør Grav til el.
for noget.

iterfelliarpok, *rr.* gjør Hu-
ler i Jorden; gjør U-
jevnheder.

Itig-

- Itigårpok**, *tr.* trænger ej igjennem med sin Pål; skyder ej til døde; qvæster Kun; treffer ej til gavns.
- itigårfinavok**, *intr.* er qvæstet; er let bleseret.
- itigårfinarlok**, qvæstet.
- Itirvorpok og Itivnek**, see under næstfølgende.
- Itivok**, *intr.* er dyb.
- itirfok**, dyb.
- itirfök**, 1) meget dyb. 2) et Dyb.
- itirfömik v. fömik**, *adv.* dybt.
- itirfövok**, *intr.* 1) er meget dyb. 2) er et Dyb.
- itekån v. itirförfövok v. itirfökalfövok**, *intr.* er overmaade dybt.
- itinek**, 1) dybere. 2) dybest. 3) Dybet.
- itinerrovok**, er dybere el. dybest.
- itinerfiorpok**, *intr.* fahrer ud paa Dybet for at fiske; fisker paa dybt Vand.
- itinerfiut**, en Dybvands Snøre.
- itivnek**, 1) en smal Hals med lavt Land imellem 2de Havbugter, som danner en Halvøe. 2) Rummet imellem de 2de Huller i Harpunen, hvorom Remmen sidder heftet.
- itivnérovok**, *intr.* er en saadan smal Hals el. Mellemrum.
- itivnérpok**, *intr.* Harpunen er brækket ud ved Remmehullerne; Mellemrummet er brækket ud, saa Harpunen er gaaet løs fra Remmen.
- itirvorpok**, *tr.* gaar over en smal Land-Hals fra en Bugt til en anden; gjenskyder.
- itirvorbik**, et Sted saaledes at gjenskyde.
- Ittok**, 1) ældste Mand i Huset; en Ældste. Ittæt, deres Bedste-Fader; den ældste Mand i deres Huus. 2) Husbonde; Huusherre.
- ittövok**, *intr.* er ældste Mand i Huset.
- ittorån**, *tr.* har til ældste Mand i sit Huus.
- Itlak**, for mange Aar; for lang Tid siden.
- itfårfoak**, for meget lang Tid siden; i gamle Dage; i fordem Tid.
- itfarojurkfoak**,)
- itfarojungoårfoak**,) i ældgamle Dage; fra Arilds Tid.
- itfångorpok**, *intr.* det er mange Aar siden det skeede.
- Itfor-**

Itforpok, 1) *intr.* seer igjennem en Nabning; (Dør el. Bindue); Eger ind ad eller helst ud ad. 2) *tr.* seer ud efter (Bejret el. nogen.)

itsoarpok, *tr.* 1) seer efter nogen helst ind ad. 2) seer ned igjennem Jisen for at stikke Sælhundede. 3) Eger ned i Vandet fra en Baad for at stikke Steenbidere el. anden Fisk.

itsoartorpok, *tr.* 1) seer jevnlig ned i Vandet efter Fiske; er paa Skreed. 2) er paa Sælhundefangst igjennem Huller paa Jisen.

itsoartorbik, det Sted hvor saadan Fangst gaaer for sig; Huller paa Jisen, hvorigjennem sees efter Sælhundede.

itsoartugak, 1) den Sælhund, som er stukken igjennem Huller paa Jisen. 2) den Fisk, som er stukken paa Skreed.

itsoartout, en lang Stang at stikke Sælhundede med paa Jisen.

itsoarnisarpok, *tr.* Eger ind; seer uden fra ind ad.

Ituipok, *t. tr.* gjenskyder; gaaer over Land el. Jis for at forfarte Vesen.

itursarpok, *tr.* det samme.

ituütok, den som gjenskyder; en som er gaaet over Land.

iturbik v. turfarbik, et Sted, hvor man kan gjenskyde og forfarte sin Vef.

Itumåk, den flade Gaand; det Hule i Gaanden; Luen.

itumårpok, *tr.* slaaer med den flade Gaand; giver Gaandast.

itumiarpok, 1) *intr.* gjør Gaanden huul for at faae noget deri. 2) *tr.* holder noget i den hule Gaand.

Ivåk, (helst i *pl.*) den gydede Kogn, som sidder fast i Tangen el. paa Bunden.

ivåk, (helst i *pl.*) Ligge, Lg; de Lg, en Sugl ruger over.

ivavok, *intr.* og *tr.* 1) ruger; ligger paa Lg. 2) sidder over Sifterogn.

ivarfok, 1) en Sugl som ligger paa Lg; en Lige hønede. 2) en Fisk, som holder sig over sin Kogn (s. Ex. Kognfalden.)

ivavik, 1) det Sted, en Sugl ligger paa Lg; en Suglerede. 2) det Sted, en Fisk gyder sin Kogn paa.

Ivavok, see under næstforegaaende.

Iver

Iverpok, *f. tr.* 1) bruger; betjener sig af; følger; nøje; gaaer Vejen lige fort; trænger sig igjennem. Ifertarbik iverparput, vi betjene os af Huusgangen. Siko iverpara, Jeg trængde mig el. slap med Rod igjennem Fisen. Kangerdluk anno-rim iverpå, Vinden følger Fjorden i alle sine Kringelgange. 2) synger paa en for at laste ham; lader ham høre hans Fejl i en Stridsfang; foreholder ham i Sang alt hvad der kan være at sige til hans Vebredelse.

iversok, den som synger paa en anden; en Strids-Sanger. i *dual.* iverfuk, de 2de Hovedpersoner, som strides ved Sang, da den, som har meest at kunne sige, gaaer af med Sejer, og der med afgjøres al Trette.

ivigak, den der synges og skjældes paa i en Strids-Sang.

iverfarpok, *intr.* synger ofte; er jævnlig Hovedsanger; er en Strids-Sanger paa en Hals.

iverfarnek, 1) Trækvind. 2) Fjordvind; Blæst ud

af Fjorden. 3) Kastvind ned af en Bjergdal.

iverfarnerpok, *f. intr.* 1) det er trækvind; det trækker ind igjennem Gang el. Dør. 2) det blæser ud af Fjorden; Vinden Fæster ud af Fjorden og følger den i alle dens Bugter. 3) Vinden Fæster ned igjennem en Bjergdal.

Ivertipok, *r. 1) tr.* fæster; hæfter; gjør fast. 2) *intr.* fæstes; hæftes; gjøres el. er gjort fast.

ivertitak, fæstet; hæftet; gjort fast.

Ivienge, Bryst; Patte; Xver.

iviengerdlukpok, *intr.* har ont i Brysterne el. Xverret.

Ivik, i *pl.* igvit, 1) Græs; Høe; Straa; især: det store Græs. Ivik angut, Høet el. Rodstilkken af Græsset, som bær Frugtdelene. 2) en Straa; Rurv. 3) Brød, især: haardt Brød. Ivik kakkortok, Skonrogen; Hvedebrød. Ivik kernekortok, Skibsbrød; grovt Brød.

ivingoak, det samme i 2den Bemærkelse.

ivigak, smaat fint Græs; got Saaregræs.

igviak, 1) en Straakurv el. andet Gjemsel sammen- syet af Straa. 2) den som er ude efter Græs el. Høe. 3) blødt Brød.

igviarpok, *intr.* er efter Græs; henter Høe.

igviorpok, *tr.* 1) syer Straa- Kurve. 2) bager Brød.

igviortok, 1) en Straa- Syerffe. 2) en Bager.

igviorbik, en Bager-Ovn; et Bager-Huus.

ivkiorpok, *tr.* rykker Græs; slaaer Græs; mejer.

iviksiut, en Lee; en Segel.

ivksiugak,)

ivktak,) omslagen el. rykket Græs; Høe.

Ivislák, 1) bruunrød Jord el. Steen, som lader sig rive til Farve. Ivislák akitslok, bruunrød Flæ- bendeel. Ieragtig Jord, som bruges af Grøn- lænderne mænget i Spæk at fline deres Baad-Sømme med. Ivi- lák mapturslok, et slags rød Svæsse-Steen. 2) rød Farve i Almindelig- hed.

ivisfarpok, *tr.*)

ivisfariok, *intr.*) farver rødt; maler med rødt; an- stryger rødt.

ivisfarut, en Maler-Pens- sel til rødt.

ivislágak v. lártigak, anstrø- gen med rødt.

ivisfárok, en rødbuget Ør- red (*Salmo Alpinus*.)

Ivkserpok, see under næst- følgende.

Ivkfiavok, *intr.* sidder (et Menneske.)

ivkfiavik, 1) et Sted man sidder paa. 2) en Stool; en Bænk. 3) et Sæde; en Sadel.

ivkfiautak, det samme i ad- sidste Bemærkelses.

ivkfiavigau, *tr.* sidder paa.

ivkfiaviorpok v. villiok,)

ivkfiautalliok v. talliorkok,) *intr.* gjør Stole.

ivkfiavioortok,)

ivkfiautalliortok,) en Stoles mager.

ivkfiadlarpok, *intr.* falder bag over, saa man kom- mer til at sidde.

ivkserpok, *f. intr.* sidder paa Bagen (en Hund, Bjørn ic.)

Ivkfinek, helst i *pl.* ivkfine- rit, de løse stykker Jis imellem Landet og den faste Jis (som a' tid hol- des brudte ved Ebbe og Flod.)

Ivna, see under Ika.

Ivngerpok, *t. intr.* syn- ger.

ivng-

ivngertok, en Sanger.
ivngerbigåu, *tr.* synger om
(til Priis); lovsynger.

ivngerut, en Sang; en
Psalme.

ivngerutigåu, *tr.* har det
til sin Sang; synger
derom; Sangen gaaer
ud derpaa.

ivngertårpok, *intr.* synger
over paa Viser el. Psal-
mer.

Ivsak, see under Ipsak.

Ivsarpok v. sakkiarpok,
intr. gynger frem og til-
bage.

ivsaut, en Gyng.

Ivsek, see under Ipssek.

Ivsénguvok, *intr.* er
ængbrystig; er Fort-
aandet; er færdig at
blive borte i noget.

ivfengunakåu, *intr.* det gjør
trangbrystig; man kuns
de let blive borte deri.

Ivserut, see under Ipserut.

Izik, Zviden i Egget.

Izæt, *car. sing.* 1) Inders-
skind i en Telt. 2) Skins-
dene, som ligge oven
paa et Huus for Regns-
Skjld.

izekflak, et Skind bestemt
til sig Brug.

izeråu, *tr.* har det til In-
derskind.

K.

Kå v. Kakå! 1) Sort af-
sted! Skynd dig! 2)
Gjør det! Sæt det i
Værk; 3) Ja vel; Lad
det gaae; Velan, som
du siger.

kålo! Mere af det slags;
Gjør det oftere; Nok
engang!

kåle! Lad dig høre! Tu
du!

kæ! 1) Sig dog ja! Vil
du, hvad! Søj mig
deri! 2) Gjør som sagt!
Lad see, at du holder
dit Ord!

kæmè! Velan! Ja vel!
Lad saa gaae! Hold dit
Ord! Lad det blive der-
ved!

kauna! Skynd dig dog!
Zvilken Nølesitte!

Kå, Overfladen; det øver-
ste el. yderste af noget.
2) Hud. Deraf:

kåne, oven paa. kågut,
oven til; udvendig; ud-
vortes. kammut, ud ad.

kådlek, 1) den øverste af
2de som ligge tæt oven
paa hinanden; den som

- ligger øverst. 2) det øverste i henseende til andet, som er paa samme Legeme (s. Er. øverste Dam.) 3) Torden; Tordenstrald.
- kadliovok, *intr.* er øverst el. yderst; ligger oven paa.
- kadliupok, *tr.* lægger øverst el. oven paa; bruger uden over andet.
- kådlerpok, *s. 1) intr. a)* er overtraft; er beklædt; har noget oven paa el. uden over sig. *b)* det tordner. *2) tr. a)* ligger oven paa det. *b)* lægger noget oven paa det; overtrækker; beklæder; paneler.
- kadlerfórsoak, stærk Tordenvej.
- kadlerfórfövok, *intr.* det tordner stærkt.
- kadlélok,)
- kârfiok,) *intr.* lægger paa Land; tager op af Vandet (Drive træ; Jis ic.)
- kallek, det som er uden paa; den ydre; den udvendte.
- kallereek, *car. sing.* De som ligge oven paa hinanden el. ere uden over hinanden.
- kallereekpuk, *s. intr.* ligger oven paa hinanden el. bruges uden over hinanden.
- kallerak, Yderkind til en Telt.
- kalleráglek, et slags smaa Hellefyndre, som ere graa under Bugen. (*Pleuronectes Cynoglossus.*)
- kalleragliarpok, *intr.* fahrer paa saadan Hellefangst.
- kalliak, Loft; Overværelse.
- kalliane, paa Loftet.
- kågikpok, *s. intr.* har en smuk Hud; er hvid paa Kroppen; er glat paa Overfladen.
- kågikflok, smukhudet; hvid paa Kroppen; glat paa Overfladen.
- kålukpok, *intr.* har en styg el. skrumpen Hud; er mørk paa Kroppen.
- kåluhtok, styghudet; mørk hudet; skrumphudet.
- kârpiak, det allerøverste; Toppen; Spidsen; Isen.
- kallipåk, 1) Yderbeklædning. 2) en Mands Overpeltz af Rheenskind. 3) en Overkjortel; Kappe; Koffelcor; Kavay; Kjessekjortel. 4) Eggehinden. 5) Avne; Frøskal.
- kallipakpok, *tr.* overstryger; farver; maler.
- kallipagak, overstrøgen; farvet; malet.

kalliparferpok, *f. intr.* tager en Kappe el. Overkjole paa sig.

Kabbarpok v. kagvarpok, *1) intr.* a) flyder op; hæver sig; giver sig op i Vandet; forlader Bunden. b) Maden stiger op af Maven. c) Vandet stiger; det er højt Vand. d) Skyerne el. Bygen trækker op. e) Vandet bliver urolig (naar det vil til at blæse.) *2) tr.* a) faaer til at give sig op i Vandet. b) hæver op; bærer el. løfter op (ved at sætte Skaldrene under.) c) forhøjer el. kruer i Vejret (et Huus.)

kabbarfipok v. kagvarfipok, *1) tr.* det samme i det tredje sidste Bemærkelse. *2) intr.* er hævet; er opløst; er forhøjet.

kabbiomifarpok,)

kagviomifarpok, *intr.* *1)* Vandet er rørt el. i Urolighed; Spen hæver sig op og ned i stille Vejr med Blæst i vente. *2)* Jisen bugner og gynger (enten af Søegang el. ved at gaae paa den.)

kabbiomifak v. fārfoak, *1)* Urolighed i Spen el. huul Sving. Søe i stille Vejr. *2)* Gyngen i Jisen.

Kablo, Øjenbryne.

kablutok, den som har store Øjenbryne.

kablukitsok, den som har smaa Øjenbryne.

kablorkfok, den som har smukke Øjenbryne.

Kablunak, en Udlænding; en Europæer; især en Danst.

kabluniarpok, *intr.* besøger Europæerne; fahrer til de Danske (enten ved Coloniet el. andensleds.)

kablunartak, en udenlandst el. europæist Ting.

kablunamio, den som boer hos Europæerne el. ved Coloniet; en Grønlander, som holder sig til de Danske.

Kablunarpok, *1) intr.* a) det svier el. bider i Øjet (af gammel Urin, som sprutter i det) kablunârponga, Jeg fik Urin i Øjet. b) bedærvet; visner (den røde smaa Tang ved at ligge for længe i Vand.) *2) tr.* a) det svier ham i Øjet. b) bedærvet; gjør det vissent og smagløst (Vandet — den smaa Tang.)

kablunartipok, *1. tr.* lader det bedærvet ved at ligge for længe i Vandet.

kablunárnipok, *ts. intr.* det smager bedærvet

Kádlek og Kádlerpok, see under Kâ.

Kaggak og Kagárpok, see under Kárpok.

Kaglek, et tørt Saar; Skoven paa Saaret, naar det vil læges; Skurv.

kaglingárpok, 1) *intr.* Saaret falder af. 2) *tr.* river Saaret op; gnider det af.

Kágliok v. lipok, *t. tr.* nærmer sig; Kommer nær til.

Kaglo, en Sjæld-Dal; en lav Plan til Sjælds, som til alle Sider er omringet med højere Bjerge.

Kagluarpok, see under næst følgende.

Kaglúkpok, *tr.* støder an med noget; løber paa med det; støder det; lader det komme til Skade, som man har imellem Sønderne.

kaglúklak, det man støder el. lader komme til Skade.

kagluarpok, 1) *tr.* bortriver el. river ned af Uforsigtighed; støder an paa, saa det kommer i Norden; bringer

i Ulave el. gjør Skade paa formedelst sin Skjedsløshed. 2) *intr.* er bragt i Ulave; er bortreven el. nedreven.

kagluægak, paa stødt; bortreven; nedreven; det som er bragt i Ulave.

Kajak, 1) en Mandfolkebaad; (en liden grønlandsk Skindbaad, med et Hul i Midten, hvori en eenlig Mandsperson fahrer og bruger kun een Aare med Aareblad paa begge Ender.) 2) Manden i sin Baad.

kajáursak, 1) en Model efter saadan Baad. 2) vild Rosmarin.

kajalik, 1) den som har Kajak. 2) en Konebaad med Kajak i sit Sølge.

kajáitsok, den som ingen Kajak har el. ikke kan fahre i den.

kajáilak, den Kajak-Roer, som er eene paa Søen el. dog saa langt fra andre, at de ej kunne see ham eller komme ham til Hjelp.

kajáilarfiarpok, *intr.* fahrer eene paa Sangst; holder sig langt fra andre Kajakker og vil ej være i deres Selskab.

kajártorpok, 1) *intr.* roer i Kajak. 2) *tr.* roer i det

det Fahrvand; fahrer i Kajak der.

kajarâu v. jartorâu, *tr.* har ham til Kajak-Roer (i Følge med Ronebaad); bruger ham til at roe ud og hente hvad man fyder (ved Eddersugles Skytteri ic.)

kajâvok, *intr.* drukner el. bliver borte i Kajak.

kajâurløk, druknet ved at roe i Kajak.

kajniorpok, *tr.* bygger en Mandfolkbaad.

kajnerrâu, *tr.*)

kajnerrivok, *intr.*) gjør sin Kajak i Stand og lægger Pilene til Lave der paa, naar man vil fahre til Spes.

Kajârpok, *intr.* bliver altid Sjemme, naar andre fahre ud; følger sjelden med; Kommer næsten aldrig ud.

kajâipok, *tr.* *intr.* Kommer altid med; følger i Hælene; vil allesteds være med; søjter idelig om Fring.

kajâitsøk, 1) den som altid vil være med. 2) en Sælhunde-Mave fyldt med Tran. 3) man bruger og dette Ord om: Menniskets Mave, naar den har faaet suldt op.

Kajartorpok og Kajâvok, see under Kajak.

Kajegâu, *tr.* holder for skrøbelig; anseer at være svag; er bange det skal gaae i stykker; troer det ej; vover sig ej der paa el. dermed.

kajegirsøk, det man holder for skrøbeligt ic.

kajekforpok,)

kajeksoarpok,) *intr.* 1) Kommer saa sagtelig; gaaer varlig; er forsigtig, naar man har med svage Ting at gjøre. 2) Kommer lurende el. hemmelig; lister sig frem (naar man vil stjele sig paa en.)

kajeksoûpok, *tr.* 1) omgaaes forsigtig med en skrøbelig Ting; fører varlig; behandler lempe sig; bruger med Forsigtighed. 2) beegner en lindt; overbærer med ham; er ikke streng imod ham; lemper sig efter ham. 3) lister sig hemmelig til el. fra en; lurer el. stjeler sig paa ham.

kajeksoiøk, *intr.* 1) er sagtmodig; viser sig lind i sin Opførsel mod andre. 2) Kommer sagte; gaaer varlig (med skrøbelige Ting.)

- kajeksfórfok, sagtmodig; lind; Iemfældig.
- kajeksfóinek, Sagtmodig; hed; Iemfældighed; Iind Opførsel; Overbæren.
- kajengnarpok v. nakáu, *intr.* er skrøbelig el. brøstfældig; er ikke stærk nok; taaler ej meget.
- kajengnartok, skrøbelig; brøstfældig; svag.
- kajengnarfúlek, skrøbelighed; Brøstfældighed; Svaghed.
- kajengnarfiok, *intr.* bliver el. er vorden skrøbelig.
- kajekfarpok, *tr.* forsøger en andens skrøbelighed, hvorviit den skal strække sig; stiller Prøve an, om han skal leve eller døe (en Angekkok ved at lade et Solleskind binde for Ansigtet, da han liggende paa sin Ryg paa Bixen ubnumler sin Mening derom.)
- Kajéipok, see under Kajárpok.
- Kajekfarpok, Kajekforpok og Kajengnarpok, see under Kajegáu.
- Káile og Káina, see under Káíok.
- Kaíngok, Jiskant, som hænger ud over Søen ved Strandkanten; Jisfjør.
- kaíngorpok, *intr.* det sætter saadan Jisfjør.
- Káíok, *intr.* Kommer hid. Heraf: káina! v. kájdlutit! Kom hid! kaíngadlåt! Kom hid engang el. for et Øjeblik! káile! lad ham komme hid el. lad mig faae det! (hvilke Ord bruges som *Interjections vocantis.*)
- kaígiok, *intr.* det samme. Heraf: *Interj. vocantis* kakéjt (contracte for kaígeet), Kom strax! og i plur. kakifitse (for kaígititse) Kommer strax hid!
- káípok, *tr.*)
- kaíthok, *intr.*) fører til; bringer v. bærer hid; giver hid.
- káíkovok v. kákovok, *tr.*)
- kákorfiok, *intr.*)
 Falder paa; raaber til sig. 2) lader Falde; indbyder. 3) fordrer; vil have hid.
- kákorfak, 1) Faldt. 2) indbudet. 3) fordret.
- kákorfimavok, *intr.* er Faldet; er indbudet.
- kákorfut, Kald (det hvorved der kaldes.)
- kákorfínek, Kald; Indbydelse (det at kalde.)
- kákorfímanek, Kald; Indbydelse.

bydelse (det at være tal-
det.)
Kajök, Suppe.
 kajörtorpok, *intr.* spiser
 Suppe.
 kajörpok, *intr.* er brun
 v. brunrød; er rødly-
 det.
 kajörtok, brun; brun-
 rød; rødlydet; dunkel-
 rød.
 kajólalik, en **Bi-Ret** af Fogt
 Sælblod og Kræffe-
 bær.
 kajut v. kajütak, en Øse;
 Slev; Suppe-ske.
 kajük, 1) brun farve. 2)
 det brune el. rødlydes
 de Stykke.
 kajürlak, Meel.
 kajordlék v. jorovék, en stor
 Sneppe. **Art.** kaldet Sej-
 loe el. Brokfugl (*Cha-
 radrius Apricarius.*)
Kajorråk, 1) Mæthed;
 Smægtelse; Kraftløsh-
 hed. 2) Dødsighed.
 kajorravok, *intr.* 1) er mat;
 er udmattet el. Kraftløs;
 smægter (af Hede el.
 Sved.) 2) er døsig og
 tung i Kroppen (naar
 man har spist.)
 kajorrannarpok v. nakâu, *intr.*
 1) er smægtende; ud-
 matter. 2) gjør døsig.
 Kajordlæk, Kajorovék, Ka-
 jörpok, see under Kajök.

Kájorpok, *intr.* fryser;
 gyser; er fuldstjær;
 Frymper sig for Kul-
 den.

kajorâu, *tr.* det samme. Is-
 se kajoráva, Jea gyser for
 Kulden el. det er for stærk
 Kulde for mig.

kájortok, Fuldstjær.

kájornarpok v. nakâu, *intr.*
 fører Kulde med sig; er
 Foldt; er at Frympe sig
 for.

kájornartok, Foldt; det som
 foraarsager Gysen.

Kajütak, see under Kajök.

Kärpok, see under Käiök.

Kait v. kaitfa v. kaitlak!
 det var alt for rigelig;
 du gjør for meget der-
 af; holt! holt engang!

Kaitforpok, 1) *intr.* a)
 er stille; holder op at
 blæse. b) er stille (i et
 Huus); er fri for Bul-
 der. c) bliver frisk; hel-
 bredes; er vel igjen. 2)
tr. stiller Blæsten af.
 kaitforpále afit, nu er det
 ret bleven stille med eet.

kaitfungilak, *intr.* *Negati-
 vum* af næstforegaaende,
 der, foruden sædvanlig Be-
 mærkelse, har denue egne:
 gjør strax el. i en Hast;
 er ej længe derom; er
 hurtig dertil; betænker
 sig

sig ej længe paa. Iglungnit kaitfungilatit, du har ej været længe undervejs hienne fra. Heraf *infinivus* kaitforane, strax; uden Betænkning. f. Gr. kaitforane sajmaviok, han er strax blid igien. kaitforanga tamåungnarponga akpamanga, da han lod mig det vide, kom jeg strax hid.

kaitfómiok, 1) *intr.* a) stille; stiller af; Væjret lægger sig. b) bliver bedre; begynder at komme sig af sin Sygdom. 2) *tr.* stiller af; forminder Blæsten. f. Gr. kaitfomiã, nu lægger Blæsten sig.

kaitfómirlárpok, *intr.* stiller af en kort Tid mellem Bygerne.

kaitfórnek, stille Væjr. kaitforsárpok, *tr.*)

kaitforsárok, *intr.*) 1) gjør stille. 2) læger; helbreder; gjør sund.

kaitforsáirfok, en Læge.

kaitforsárbik, en Sygestue; et Lazareth,

kaitforsáut, Lægemiddel; Lægedom; Medicament.

kaitforsáulliook v. liorpok, *intr.* laver Medicamenter.

kaitforsáullioortok, en Apoteker.

kaitforsáullioorbik, et Apotek.

kaitfúngavok, *intr.* er bleven stille; er ganske stille.

kaitfúnganek, Stille; stille Væjr el. Hav.

kaitfúngárforpok,)

kaitfúfungángilak,) *intr.* Kommer fort afsted; holder sig ej op undervejs; gaaer el. fahreer qesvindt.

kaitfútlárpok, *intr.* 1) bliver stille; holder op at blæse. 2) bliver stille i et Huus; man holder op at tale el. larme.

kaitfúpok v. fútipok, *tr.* gider ej længer; har faaet sin Bøkomst; er Ejed af; vil ej mere have el. gjøre; begynder det; lader det derved beroe.

Kajumikpok, *f. intr.*)

kajumigáu, *tr.*)

faaer Lyst til; vil nu; attraaer.

kajumikfok, den som har Attraae el. Villie til noget; tilbøjelig.

kajumiklárpok, *tr.* overtaler; tilskynder; tilloffer; opmuntrer.

kajumiklárut, Tilbøjelighed.

kajumikfiok, 1) *intr.* har faaet Villie til noget.

2) *tr.* opvækker Villie hos

hos en til noget; ind-
 skyder ham noget.
 kajumingnek, *Uttraae*; Vil-
 lie til noget.
 kajumingnarpok v. nakâu,
intr. det er overtalende;
 det tilskynder el. er til-
 lokkende; oprækker Til-
 bøjelighed.
 kajumingnartok, overtalen-
 de; tillokkende; tilskyn-
 dende.
 kajungéropok, *f. intr.*)
 kajungerâu, *tr.*) har
 Lyst el. Drift til; træk-
 kes til; higer efter; læn-
 ges efter.
 kajungérsok, længselfuld;
 Lysten efter noget.
 kajungérnek, forlangende;
 Sigen efter noget.
 kajungerfúlek, Lyst; Læng-
 sel; Drift; Su.
 kajungérnarpok v. nakâu,
intr. trækker til sig; er
 tildragende; er ønske-
 lig.
 kajungérnartok, tiltrækkende;
 ønskelig.
 kajungerirfak, det man
 trækkes til; det ens Su-
 staaer til el. udgjør
 hans Lyst. Saveet ka-
 jungerirfæt, en Magnet.
 Igvit kajungerirfæt, Ræv;
 Bernsteen. Killak tærfa
 kajungerirfara, Himlen er
 min Lyst.
 kajungérsarpok, *tr.* opræk-
 ker Lyst hos en til no-

get; gjør Lysten og Læng-
 selfuld.
 kajungerfaut, et tiltrækkende
 de Middel. Auangna-
 mut kajungerfaut, et Com-
 pas.
 kajungutigâu, *tr.* oprækkes
 derved til Lyst; har til
 Bevæggrund; lader sig
 deraf tilskynde.

Kajuk, see under Kajök.

Kajungéropok, see under Ka-
 jumikpok.

Kajürfak og Kajut, see under
 Kajök.

Kâk, 1) Briestind. 2)
 Underdyne; Marrads.
 kârau, *tr.* ligger derpaa;
 har under sig; har til
 Underdyne.

kârserpok, *f. 1) intr.* læg-
 ger sit Briestind til rette;
 gjør sit Lejested paa
 Brixen i Stand. 2) *tr.*
 lægger det til rette for
 en anden.

kânek, Rummet under
 Brixen.

kânermêpok, 1. ligger un-
 der Brixen; er indstop-
 pet el. forvaret i det
 Rum imellem Brixen
 og Gulvet.

Kakâ, see under Kâ,

Kakakâ, en Ræv. S.

kakakârtorpok, *intr.* Rævens
 skriger kakakâ.

Kak-

Kakkak, et Bjerg.
kakkársoak, et stort Bjerg;
 et Sjøld.
kakkángoak, et lidet Bjerg;
 en Hói.
kakkalliak, et gjort Bjerg;
 et Taarn.
kakkípok, *z. 1) intr. a)* gaaet
 op paa et Bjerg. *b)* Kom-
 mer paa Grund (med en
 Baad.) *c)* er trukken
 paa Land; er berget el.
 oplagt. *2) tr. trækker* el.
 haler op paa Land; ber-
 ger; oplægger (en død
 Sæl, Baad el. sunden
 Drivesløk.)
kakkítípok, *z. tr.* det sam-
 me i sidste Bemærkelse.
kakkívok, *1) intr. a)* Fry-
 ber op paa Land el. Jis
 (et Sædyr af Vandet.)
b) stiger el. er stegen op
 af Vandet (et Menneske.)
2) tr. a) Fryber op der
 paa. *b)* bestiger det.
kakkísimavok,)
káksimavok,) *intr.* ligger
 opfrøben paa Jisen el.
 Landet.
káksímarsok, et opfrøben
 Sædyr.
káksímarsfulliarpok, *intr.* er
 paa Gangst efter Sæl-
 hunde, som ligge op-
 frøbne paa Driv. Ji-
 sen; er paa Klapmyd-
 sesangst.

Kakákpok, *tr. 1)* bærer
 noget paa Sovedet. *2)*
 bærer nogen siddende
 Krævs over Skuldrene.
kakágak, Soved. Byrde.
kakalik, *1)* den som har
 noget at bære paa So-
 vedet. *2)* en Høne med
 Kam.
Kakkakpok v. **kakáu**, *intr.*
 er utaalelig; er ufordra-
 gelig (et Menneske, som
 gjør formeget af en Ting,
 el. andet, hvorved man
 bliver overvældet.)
kakkagáu, *tr.* Kan ej ud-
 staae el. komme nogen
 Vej med; synes, at han
 er for stem; Kan ej be-
 gaae sig hos ham.
Kakéjarpok v. **jaráu**, *tr.)*
kakéjardlerpok, *f. intr.)*
 bagtaler; taler ilde om;
 laster uden Marsag; for-
 haaner; spotter.
kakejardlerfok, en Bagta-
 ler; en forhaaner; en
 Spotter.
Kakkidlálukpok og **Kakkid-**
lárnek, see under **Kak-**
kiok.
Kakkik, *i pl.* kakkeet, *1)*
 Snot. *2)* det Seede for i
 Panden paa Lachelotten.
kakkikpok, *f. 1) intr.* sny-
 der sin Næse. *2) tr.* sny-
 der en andens Næse.
 kak-

- kakkiklæut, et Tørklæde; en Næseklud.
- kakkiviak, Snotstedet; den hule Rende fra Næsen til Munden.
- kakkiviartök, som har et ophøjet Snotsted el. tyf Overløbe.
- kakkilértavok, Snottet Is, ber en ud af Næsen; han gaar med en snottet Næse.
- Kakkillifák, see under næsi, følgende.
- Kakkiok, *rr.*)
- kakkirrhok, *intr.*) 1) fæster en Naal i et Klæde (saaledes at Epidfen gaar ud og atter ind.) 2) stikker med en Syenaal ud og ind; syer; stopper.
- kakkinek, Syening paa et Menneskes Hud; de sorte syede Strimer i Hudene paa Grønlanderinderne.
- kakkifimavok, *intr.* er fæstet fast (en Naal i Puden.)
- kakkivik, en Naalepude.
- kakkivfek, en Sifstikker; en Piffek at stikke Sif med.
- kakkibbek v. kigvek, et særstilt slags Sifstikker, som bruges til Øreder.
- kakkidlálukpok, *intr.* 1) Soden el. Saanden sover, saa det stikker og pimer i den. 2) det Fryber i en, naar man bliver forkræffet.
- kakkidlarpok, *intr.* det samme.
- kakkidláluktifhok, *intr.* har sovende Saand el. God.
- kakkidlárnek, Benebærkrat (som vøjer i Landet.)
- kakkidlárnekot, Benebærriis.
- kakkidlárnekotáursak, Torn.
- kakkillifák, en Sundestejle; Tind Øred (*Gasterosteus aculeatus.*)
- kakkiorpok v. kiorárpok, *rr.* syer sorte Strimer paa Huden.
- Kakkipok og Kakkivok, see under Kakkak.
- Kákkorpok v. kulárpok, 1) gnaver Been; gnaver i stykker; knækker sønder imellem Tænderne. 2) knækker i tu med Tænderne.
- kakkulárnek, 1) afgnavet Been. 2) knækket Bærsteen.
- Kakórpok, *intr.* er hvid.
- kakórtok, hvid. Irrib kortua, det hvide i Øjet.
- kakórtak, en hvid Ræv; Meltraffen. (*Canis Lagopus, varietas alba.*)

kakórnak, Riimfrost paa Marken.

kakórnarpok v. nakáu, *intr.* det riimer; der kommer Riimfrost paa Marken.

kakórsarpok, *tr.*)

kakorfaök, *intr.*) gjør hvid; bleger; Falter; hvitter.

kakorfaärfok, en Hvitter; en Bleger.

kakorläut, det som gjør hvidt; Sæbe; Kalk; Krit.

kakorfokut, en hvid Hals; Peltz (som Fangerne bruge, naar de skulle efterlure Søhundene imellem Drev Fisen.)

kakortigåu, *tr.* og *intr.* er saa hvid som.

kakordlök v. luvök, en Søesugl kaldet: Mallemuske; Søhest. (*Procellaria glacialis.*)

kakordlungnak, en anden kaldet: Enkebone; Skraabe. (*Procellaria Puffinus.*)

Kåkovok, s. under Kåök.

Kåkpok, *intr.* er hung- rig; er sulten; hung- rer.

kåktok, hung- rig; sulten.

kålerpok, s. *intr.* bliver hung- rig; begynder at hungre.

kångnek, Hunger; Sult.

kålerpok, s. *intr.* udsætter sit Sengeteppe el. sine

klæder for Vind og Kuld, og lader dem blive ubrugt, for at faae Lusene deri til at døe af Sult.

Kåkse v. kårkse, 1) en in- deluft rummelig Sjøds- bugt, hvis Munding er meget smal. 2) et li- gedan Indelukke paa Landet imellem Sjelder- ne (hvor Rheensdyrene gjerne opholde sig); en Kreds med smal Nab- ning. 3) en Søe-Rippe (som Hedningerne fordom brugte, nemlig: et lidet Huus uden Vindver og med smal Indgang, hvori begge Røn brugde hinan- den i Fleng, især de gif- te byttede Koner.)

karkfårfuk, det samme i 1ste Bemærkelse, naar Bugten er af liden Betydning.

kakfimoarput v. karkfimi- oarput, *intr. car. sing.* kommer sammen for at gjestere; sætter sig i en Kreds paa Bixen, for at spise sammen (Frue- entimrene.)

karkfimoartut, *car. sing. gje- sterende;* de som holde Maaltid sammen.

karkfimoarbik, Gjestebud; Maaltid med flere for- samlede.

Kak-

Kaksoarpok v. karksoar-pok, *tr.* binder et Baand om Livet for at holde Barnet oppe paa Ryggen i sin Peltz; sætter Remmen om Livet i Barne-Peltsens Brystspænde.

karksoaut, et saadant Livbaand paa en Barne-Peltz.

karksoarbik, Øret af en Skaal el. en Been-Ring paa Brystet af en Barne-Peltz, hvori Livbaandet sættes.

Kaksupok v. karksupok, *intr.* Vandet staaer oven paa Jisen (naar det i Flod-Tiden er tyldet op ved Strandbredden.)

karksunek, Vand, som staaer optyldet paa Jisen.

karkfut v. karkfut, et Garn; Siffegarn.

kakfuserpok, *f. intr.* sætter Garn ud.

karklufiok, 1) *intr.* Fnytter Garn. 2) *tr.* — til en anden.

karktorpok, *intr.* fanger med Garn.

Kåksuk v. kæksuk, Sjordis; nemlig: Jiskotse, som har færst Vand i sig og driver ud af Sjordene (dog ej af de me-

get store Stykker); færstevands Jis, som driver i Havet.

Kåkugo? 1) naar? (om den tilkommende Tid.) naar skal det skee? 2) engang i sin Tid; i Fremtiden.

kakugomè? men naar? ja naar? jeg veed ikke, naar det skal skee.

kakugolikiak? jeg veed vist ikke, naar det skal skee; men naar dog?

kakugórpok, 1) *tr.* taler Kun om Fremtiden; lover det ikke før engang i sin Tid. 2) *intr.* det har lang Udseende med ham; han sætter det gjerne op een Tid efter anden.

kakútigut, undertiden; sjelden; nu og da.

kakútigórsoak, meget sjelden; Kun engang imellem.

Kallákpok, *intr.* sætter el. drager Måven ind; Frummer Bugen ind.

kallangánguvok v. gángulerpok, *f. intr.* sætter Måven ind af Sult; hungerr.

Kalálek v. karálek, en indfødt Grønlænder (hans National-Navn, hvorved han stilles fra Udlændinger.)

- kaládluák, paa sin grøn-
landsk; det var ret grøn-
landsk.
- Kallápok, *intr.* 1) det sy-
der; det foger. 2) har
faaet sin Mad i Kog.
kalláponga, min Mad fo-
ger nu.
- kallatférok, *intr.* bier til
det er fegt.
- Kallek, Kalleráglek og Kal-
lerák, see under Ká.
- Kallerák, 1) Larm; Lyd
af noget. 2) Tidende;
Uys om noget (som man
ei har for Øine.)
- kallerárpok, *intr.* det lar-
mer; rasler; skræmmer;
giver Lyd langt borte.
- kallérípok, *t.* 1) *intr.* faaer
noget at høre; faaer Ti-
dende el. Uys om; det
kommer ham for Øren.
2) *tr.* giver Uys om;
bringer Tidende om;
lader vide.
- Kallerranguvok v. g u-
lerpok, *f. intr.* har ont
over Haandledet.
- kallerrangurfok, den
som har ont i Haandledet.
- Kallerípok, ser under Kal-
lerák.
- Kalliak og Kallipák, see un-
der Ká.
- Kallimnek og Kallifek, see
under næstfølgende.
- Kallípok, *t.* 1) *intr.* slæ-
ber noget paa Siden af
el. efter et Fartøj; buxer-
rer. 2) *tr.* a) buxerer det;
har det paa Slæbetog.
b) slæber noget med sig
ved at løbe paa el. river
det af Lave.
- kallitíok, *intr.* det samme i
sidste Bemærkelse.
- kallitok, en som buxerer el.
har noget paa Slæbes-
tog; en Sanger, som
har Sælhund ved siden
af sin Kajak.
- kallitak, det buxerede Dyr
el. andet man har paa
Slæbetog.
- kallivtit, *car. sing.* Buxeres-
røj (som bruges ved Sæl-
fangsten.)
- kallimnek, 1) en Kjede,
sammenlænket af flere
Leed. 2) Urme-Knap;
især en Lænkeknap.
- kallinnérsoak, en stor Kje-
de; en Lænke.
- kallifek, en Navle.
- kallifektók, stormavlet.
- kallirvárpok, 1) strækker
sig el. anspænder sine
Kræfter for at komme
frem (*f. Ex.* en som roer
mod Strømmen; en Hund,
som er bunden til noget,
og søger at trække sig der-
fra.) 2) har Lyst paa el.
higer efter noget. Una,
kallirváleralloárkau, der
er

- er paakommen ham en saare stor Lyff.
- kallirvlarbigån, *tr.* 1) stræker sig derefter. 2) higer derefter.
- Kallörpok, *intr.* og *tr.* 1) øser Vand og andet flydende. 2) øser Fisk op af Søen med et Garn (helst Lodder og Dreder.)
- kallögak, den øste Fisk; Drætten af Lodder, som man har øst med sin Hov.
- kallüt, en Hov; en Ketsjer; en Lodde. Øse (som et lidet Regegar) Enyttet af Senetraad, til at øse Lodder og anden smaa Fisk med.
- kallursiok, *intr.* øser op; faaer noget i Øsen.
- kalluvok, *tr.* 1) øser en Baad; udøser dens Vand. 2) bekommer; faaer rappet til sig; snapper væk; faaer uden synderlig Møje.
- kallutåut, en Øse; en Skee.
- Kallúgiak, 1) en Gvalfiske. Lentze. 2) et Spær; et Spyd.
- kallúgiarpok, *tr.* Ientzer Gvalfiske. 2) stikker med et Spyd; støder med et Spær.
- kallugiárnek, 1) et Lentze. Stif. 2) et Spydstif.
- Kallúkpok, *intr.* 1) er uforsigtig; er Stjødelsløs. 2) er sluskvurren; handler ilde med sit Tøj. 3) er liderlig; er forøderst.
- kallúktok, 1) uforsigtig; Stjødelsløs; en Sølesfinger. 2) en Slust. 3) forøderst; liderlig.
- Kallüt, Kallutåut og Kalluvok, see under Kallörpok.
- Kamma, *adv. loc.* 1) inde (naar den talende er ude.) 2) ude (naar den talende er inde.)
- tekkamma, 1) der inde. 2) der ude. (see Gram. XIV Cap. S. 4, b.)
- kámmane, 1) hist inde; inde for. 2) hist ude; uden for.
- kammanépok, *intr.* 1) er inde. 2) er ude.
- kammúnga, 1) ind; indad. 2) ud; udad.
- kámmanga, 1) inden fra. 2) uden fra.
- tekkámmane, 1) der inden for. 2) der uden for v. s. fr.
- kamma, *intr.*)
- kárbsoma, *tr.*) 1) han el. hun el. den el. det inde. 2) han ic. ude.

tekkámna, *intr.*)
tekkárbsoma, *tr.*) 1) han ic.
derinde. 2) han ic. der-
ude. Kaumat tekkámna,
den Maane som nu skin-
ner derude: i denne Ma-
ned.

kinga, *intr.*)
kírksoma, *tr.*) 1) han ic. in-
de som du veed nok selv
el. hist inde. 2) han ic.
hist ude.

kírksoma! hør du der inde
el. derude, som vi nok
Fjende!

tekkinga, *intr.*)
tekkírksoma, *tr.*) han ic.
derinde el. derude.

Kamagau, *tr.* fordrager;
Kan got lide; holder af;
ynder.

kamagitárpok, *intr.* er stik-
kelig i sin Opsørsel mod
andre; viser sig fordra-
gelig; er god at om-
gaaes.

kamagitártok, fordragelig;
god at omgaaes; men-
niskfjærlig.

kamagitáipok, *isf. intr.* er
fortræden og bister i sin
Opsørsel; Kan ingen li-
de.

kamagitéitfok, fortrædelig
at være hos.

kamanarpok, *intr.* er for-
dragelig; er taalelig;
er got og saaledes som
man Kunde ønske sig det.

(bruges især om Veirlig;
Klæder; Bøfak.)

kamanangilak, (*neg. af foreg.*)
kamanáipok, *isf. intr.*)

er ufordragelig; er utaa-
selig; man kan ej ud-
holde det; er i slet Stand
el. ej som man ønskede
sig det. Silla kamanang-
ilak, det er ret et Hundes
vejr el. ikke Vejr at være
ude i. Kauferkángavta ka-
manangilagut, vi ere ej
gode at komme nær el. ei
folkelige, da vi ere piast
vaade. Pogutan okko ka-
manangilat, de Valker
kunne ej bruges, for de bli-
ve toede.

kamanarfiok, *intr.* bliver
fordragelig el. som man
vilde have det.

Kamaja, see uuder næstføl-
gende.

Kamák, Vrede; Fortræ-
delighed; Ergrelse. Ka-
mák tikiupok, nu kommer
Breden igjen.

kamája, Arrighed; Vred-
sadenhed; Hastighed. ka-
majanit nejorominangi-
lak, han er ei værd at væ-
re hos, da han er saa ar-
rig.

kamákpok, *intr.* er vred;
er arrig el. fortræden;
ærgrer sig over noget.

kamáktok, arrig; vred;
fortræden.

kama-

kamakajukpok, *intr.* er vredladen; er hastig; ærgrer sig let; kan blive vred over ingen Ting.

kamakajuktok, vredladen; hastig; tilbøjelig til Vrede.

kamaju'pok, *z. intr.* er langmodig; bliver ej let fortræden; overbæret.

kamaju'tfok, langmodig; overbærende.

kamaju'itfúlek, Langmodighed; Overbærenhed.

kamangnakau, *intr.* er at ærgre sig over; ærgrer.

kamaupok, *tr.* ærgrer sig over en; viser sig fortræden imod; optændes til hastig Vrede mod.

kamaut, Ergernis; det man ærgrer sig over.

kamautigau, *tr.* ærgrer sig over; bliver fortræden for.

Kamanarpok, see under Kamagau.

Kamaupok, see under Kamak.

Kammavok, 1) *tr.* ligger paa Udflid el. Luur efter et Dyr; passer det op for at stjele sig der, paa, naar det kommer frem (enten paa Søen eller Landet.) 2) *intr.* er

paa Sælhundefangst med Garpuun og Blære (fordi man paa denne Fangst skal lure sig paa Søen, naar den kommer op af Vandet.)

kammarfok, en som er paa dette slags Sælhundesfangst.

kammavik, et Sted, som er beqvemt at ligge paa Luur efter Sælhunde; Sælhunde-Plads i Søen, hvor Sølene pleje at pippe op (der helst skeer i Nærheden af Fiskebankerne.)

kammagajukpok, *intr.* er flittig til at fahre paa Sælhundefangst; er en stræbsom Mand og flittig Sæljæger.

Kamerdlôrpok, *tr.* besøger; besker; beser. kamerdlôrnek, Beskuelse; Betragtning.

kamerdlôrtipok, *t. tr.*)

kamerdlôrtitfok, *intr.*) giver en noget at see paa; lader ham betragte sine Sager; forestiller ham noget til Beskuelse.

Kamidlarpok, see under næste følgende.

Kamik i plur. kaungit, 1) en Støbe. 2) bruges og i pl. om de blotte Støbe Skæfte.

- kamilik, en med Støvler paa.
- kamikpok, *t.* 1) *intr.* tager Støvler paa. 2) *tr.* trækker Støvle paa en anden.
- kamiktorpok, *tr.*)
- kamiktóiook, *intr.*) det samme i sidste Bemærkelse.
- kamiktárpok, *intr.* faaer nye Støvle.
- kamidlarpok, 1) *intr.* trækker Støvle af. 2) *tr.* — af en anden.
- kamidlarterpok, *tr.*)
- kamidlarteriok, *intr.*) det samme i sidste Bemærkelse.
- kamidláut, en Støvle; Rægt.
- kamidlangavok, *intr.* har ingen Støvler paa; er barfodet.
- kamidlangarsok, uden Støvler; barfodet.
- kamiok, 1) *intr.* sner Støvler. 2) *tr.* — til en anden.
- kamiórpok, 1) *intr.* trækker Støvler ud; gjør dem til rette. 2) *tr.* — for en anden.
- kamióрте, en Støvle; Opvarterste; som tørrer Støvle for en anden.
- kamiortigáu, *tr.* har til sin Støvle; Opvarterste; holder hende til at tørre Støvle for sig.
- kamiugak, den, hvis Støvle man gjør tilrette.
- kamidt, en Støvle; Stræker; et stykke Træe, indrettet til at strække Støvle el. Skoe ud med, og gjøre dem smidige naar de ere blevne stive og uhandelige.
- kamerráu, er i Støvle; Nr. bejde; har at bestille med at tørre el. børste dem.
- kamikpák v. párfoak, en Iodden Bjørne-Skinds Støvle.
- kamisák, Halv-Støvle.
- kamisárpok v. mitfárpok, *intr.* har Halv-Støvle paa.
- kamisártárpok, *intr.* har faaet Halv-Støvle.
- Kámipok, see under Kápok.
- Kammípok, *t.* 1) a) slukkes; er udslukt. b) har slukt sin Lampe af Trang; har ej mere at brænde. 2) *tr.* slukker ud.
- kammítiook, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.
- kammítok, udslukt.
- kammitáut, noget at slukke med; en Sprøjt.
- kammíngavok, *intr.* 1) er udslukt. 2) har intet at brænde i sin Lampe.
- kammitipok, *t.* *tr.* udslukkes.
- kamunijuiipok, *tr.* *intr.* er undslukkelig.

kammijuitfok, uudsukke-
lig.

Kamisak, see under Kamik.

Kamna, see under Kamma.

Kamutik, see under Kâpok.

Kanna, *adv. loc.* 1) her
nedre. 2) her vest (naar
det er i Nærheden.)

tekkanna, 1) der nedre. 2)
der vest.

kännane, 1) her neden til.
2) her vest henne.

kannanepok, *intr.* 1) er her
nedre. 2) er her vest hen-
ne.

kännanga, 1) neden fra. 2)
Vesten fra.

kannunga, 1) ned ad. 2)
vest hen.

kannungnarpok, *intr.* 1)
gaaer ned ad. 2) fahrer
vest hen.

tekkännane, 1) der neden
til. 2) der vest henne.
o. s. v.

kannéngnak, Vesten-Vind.

kannéngnarpok, *intr.* Ves-
tenvind blæser.

Kannak, en Teltstang.

kännakpok, *intr.* lægger
Teltstanger op (naar
man vil rejse Telt.)

Kannāk, et Skinnebeen.

kannārtak, et Been paa En-
den af en Ulke-Snøre,

hvorigjennem Krogene
sidde paa tværs.

Kannejajorpok, *intr.*
bliver nedslagen, fordi
man ikke kan faae en
Ting el. Komme med,
saavel som en anden; ta-
ber Modet; bliver saa
fortabt derved.

kannejajugau, *tr.* bliver
nedslagen over ham,
som faaer noget el. Kom-
mer med frem for sig.

Kannek, Skjødning; Sjø-
ning; Pløjning; Sam-
menfældning (i Træ el.
Been); egentlig: den Su-
re, hvor det er fældet
sammen.

kännilik, noget som er fæl-
det sammen i hinanden;
Skjødning af Been el.
Træ.

kannekarpok, *intr.* har
Skjødning; er fældet
sammen. kekkágut kan-
nekarpok, det er fældet
sammen i Midten.

Kanek, Mund. kanek ter-
sa, 1) det er Mund, som
duer til at tale. 2) der er
en slem Mund paa det
Wennisfe.

kanertók, stormundet.

kanikitsok, 1) som har en
liden Mund. 2) et be-
synderlig slags Ulke
(*Cottus Gobio.*)

- kanderdlukpok, *intr.* har en
stet Mund; har Skjor-
bug i Munden.
- kanekaissekäu, *intr.* har
Mund nok; er en stor-
Ejæst.
- kamerikfårpok, *intr.* Tæn-
derne løbe i Vand ef-
ter noget, som er appe-
titlig.
- kannersfårpok, *intr.* har med
Munden at bestille; spi-
ser; gumler.
- kanner miugäu, *tr.* 1) ta-
ger det i Munden. 2) ta-
ler blot derom uden at gi-
re noget derved.
- kaniok, en *Ulf.* (*Cottus Scor-
pius.*)
- kaniórnak v. ordlük, Pant-
ser-*Ulfen.* (*Cottus cara-
phractus.*)
- kaniorpok, *tr.* fanger *Ulf-
er*; faaer dem fiske.
- kaniortak, en fiske *Ulf.*
- kaniortorpok, *intr.* spiser
Ulfen.
- kaniortorpok, 1) *intr.* fiske
efter *Ulfen* (bruges naar
man er kommen paa Kistes-
pladsen.) 2) *tr.* — til en
anden.
- kaniortut, en *Ulfesnøre.*
- kaneisfårpok, *intr.* er ude
paa *Ulfefangst.*
- kaneisfårpok, *intr.* Foger *Ulf-
en.*
- Kannék, see under Kannik.
- Kannengnak, s. under Kan-
na.
- Kannérnek og Kannerpok, see
under Kannik.
- Kánga? 1) Naar? (om den
forbigangne Tid.) Naar
var det? 2) Hvo veed,
naar det var; Engang
forher.
- kangäivna? Naar var vel
det? Ja hvor længe er
det ikke siden det stede
el. han var her? s. *Er.*
kangäivna tekkyssæravko,
naar saae jeg vel ham
sidst? kangäivko audlar-
put, hvor længe er det ikke,
siden de soere bort.
- kangákiak? 1) Men naar
dog? 2) Ei, hvorledes
er det gaaet til? Hvor-
ledes har han dog baa-
ret sig ad?
- kángale? 1) Men naar? 2)
Jo, jo, det var den ret-
te Karl.
- kangaléivna, det samme som
kangäivna, s. *Er.* kanga-
léivna tamäunga pirson-
ga? naar kom jeg vel der?
- kangalíkiak? Men naar
dog?
- kangalliak, en tilforn gjort
Gjerning; forhen bes-
gangen.
- kangamè? 1) Ja, naar? 2)
Jeg veed ikke, naar?
kang-

kangárfoak, 1) det er nu
saa længe siden. 2) læn-
ge tilforn.

kangatáimák! Naar hørde
man dog sligt? Det er
dog underligt! Ej hvor
gaaer det dog til?

kangäumet, (*Coniunctivus*
af kangávok,) længe til-
forn.

Kángak, *Goved. A.*

kangárdlukpok, *intr.* har
ont i *Govedet. A.*

kangák, et Udhasnæs el.
Sted, hvor den vilde *See*
bryder paa, og er farlig
at faare forbi, naar der
er stærk *Seegang.*

kangárfuk, et kort men
fabrligt stykke *Vej* af sam-
me *Artsag.*

Kangáttarpok, 1) *intr.*

a) hæver sig; letter sig;
stiger; fahrer op; gi-
ver sig op i *Vejret.* b)
er hævet el. opfahren;
har givet sig op i *Vej-*
ret. c) er opløstet; er
opført i *Høiden.* d)
gaaer ej ret sammen; er
rummelig imellem. 2)

tr. hæver; letter op; op-
løfter; fører i *Høiden.*

kangattáupok, *tr.* hæver el.
tager op med sig i *Høi-*
den; opfahrer *dermed.*

kangattalaginarpok, *intr.*
1) det vil ej gaae ret sam-

men; der vil immer bli-
ve *Abning* imellem. 2)
den vil ej synke ret til
Bunds, men giver sig
immer op i *Vandet.* 3)
har ingen blivende *Sted*
mere; har *Rejsen* i *Hø-*
vedet; vil ej lade sig
overtale til at *bie.*

Kangè *cum suff.* kángia,

1) oppe til *Lands;* den
Egn, som ligger *Nord-*
ostligere end en *arden.*
kakkab kangiane, *Nord-*
ost fra *Fjeldet.* 2) *Svan-*
stuen og den *bageste*
Suf paa en *Bøse-Pibe,*
hvor den *nagles* til
Træet. 3) (*hans*) *Brø-*
der, Barn el. *Syster-*
Barn.

kangimút, 1) til *Landet;*
mod *Landet* (naar man
er paa *Øen.*) 2) *bedre*
op i *Landet;* ongefær
Nord-ost i (naar man er
paa *Landet.*)

kangimukárpok, *intr.* 1) *fah-*
rer ind mod *Landet.* 2)
gaaer længer fort op i
Landet.

kangidlék, 1) *Nordostligst;*
Inderst; den som er el.
boer længst oppe i *Lan-*
det. 2) nærmest mod
Landet.

kangidliovok, *intr.* 1) boer
nordostligst el. *inderst;*

- er længst oppe i Land; det. 2) er nærmest mod Landet.
- kangerkópok, *tr.* fahrer forbi paa Landsiden; fahrer inden omkring.
- Kängek, 1) Govedpande; Sjernestak. 2) en Huf paa et Land, som stikker langt ud i Søen; *spec.* Baals Reviers Huf. 3) Kronen af et Træ; Toppen paa en Vægt.
- kängekalerpok, *f. intr.* faaer Top; grønnes. Orpeet kängekalerput, nu grønnes Støven.
- kangérmio, en som boer paa en Landhuf; *spec.* ved Baals Revier.
- kangértorpok, *intr.* 1) spiser Goveder el. Sjernestaklen af Fugle. 2) æder Toppe af Værter.
- kangérdluk, en Viig; en Sjørd.
- kangerdluárfak, en Viig, som ej rækker langt ind.
- kangerdluëitfiak, en middelmaadig Sjørd; *spec.* Jacobshavn.
- kangerdlúrkfoak, en stor Sjørd; *spec.* Strømsfjorden norden for Sukkertoppen.
- kangerdlórmio, en Sjørdboe.
- kángerpok, *r. intr.* fahrer forbi; gaaer forbi. 2) *tr.* a) fahrer el. gaaer noget forbi. b) vopser en anden over.
- kángiupok, *r. intr.* 1) er fahren el. gaaet forbi. 2) Tiden er forbi.
- kángiutok, det som er forbi; forbigangen.
- Kangérdluk, see under næstføregaaende.
- Kángerngak v. kárnernak, gammelt forfuleet Baade; Skind.
- Kangerpok og Kangiupok, see under Kängek.
- Kangmárpok, *tr.* Iokker el. falder paa en Sund el. andet Dyr (især ved at knaste el. hvisle med Tunge).
- Kangótok, see under næstføgende.
- Kángok, huul Lyd.
- kángorpok, *intr.* lyder huult.
- kangótok, *intr.* snorker.
- Kanguáú v. gugau, *tr.* 1) skammer sig ved; blues ved at gjøre; holder for skammelig. 2) skammer sig for; blues over at have gjort.
- kanguak v. gugirfak, Skam; det man skammer sig ved el. for.

- kangufákpok, *intr.* er undseelig; er skamfuld; skammer sig; blues; undseer sig (naar man har gjort noget, man ej burde.)
- kangufáktok, blufærdig; skamfuld; som blues ved det han har gjort.
- kangufánglek, Skam; Undseelse; Blufærdighed.
- kangufát, Skammen; det skjændige en har gjort; det som gjør skamfuld.
- kangufutigáu,)) *tr.* har det at skamme sig for; det er hans Skjændsel.
- kangufukfarpok v. fuktipok, *tr.* bestammer; skammer ud; gjør skamfuld.
- kangufú'pok, *ts. intr.* er ublue; er skamløs; har bidt hovedet af Skam.
- kangufú'flok, ublue; skamløs; frek.
- kangunárpok v. nakáu, *intr.* er skammelig; er at skamme sig for el. at blues ved; er skjændigt.
- kangunártok, skammelig; skjændig.
- kangunák, Skjændighed; en skammelig Ting el. Gjerning. Silla kangunak! O! hvilken Skam! hvor skjændigt!
- Kangulák, guulagtig Metal. kangulák kakór-
- tok, Messing. kangulák aukpadlártok, Kobber.
- kangulák erdlingnárnek, Guld.
- kangufárikfok, smukt Metal; TambaK.
- kangufárpok, *intr.* 1) er Fobberød. 2) er rød (Himmelen.)
- kangufártok, Fobberød.
- Kangufukpok, see under Kanguau.
- Kannik, Sne (som endnu er i Luften.)
- kánnerpok, *ts. intr.* det sneer.
- kánniárpok, *intr.* sneer lidt.
- kánnék v. nérnek, Frostrog; (sugtig Taage, der under Baldet fryser noget, men doa ej bliver ret Snee.)
- kánné'pok v. nénerpok, *t. intr.* er Frostrog.
- Kánniárpok, *intr.* er bøjelig; ydmyger sig; beteer sig ydmyg.
- kánniártok, ydmyg; bøjelig; nedrig i Anden.
- kánniárfúlek, Ydmyghed; Bøjelighed; ydmyge Tænkemaade.
- kánniárnek, Ydmygelse; ydmyge Forhold.
- kánniártipok, *t. tr.* ydmyger en.
- kánniárbigáu, *tr.* ydmyger sig for en.
- Kánniárpok, *intr.* han gyser; det gyser i ham-

kannimavok, *intr.* er Gysende; har Feberen el. en Green deraf. 2) er Kuldskjer; taaler ej Kulde. 3) er Hjemester. *A.*

kannimanek, Gysen; Seber; Koldesygge.

kannimanarpok, *intr.* forarsager Gysen i Kroppen; er feberagtig.

kannimanârle! Gysen. Sil-la kannimanârle! hvilken Gysen i min Krop!

kannimâipok, *ts. intr.* taaler got Kulde.

Kaniok, see under Kanek.

Kanaiok, see under næstfolgende.

Kannipok, *r. intr.* og *rr.* 1) er nær. 2) er nær beslægtet.

kannitok, 1) nær. 2) nær beslægtet; Sorvandt; Slægtning.

kannikâu, *intr.* er meget nær; er tæt ved.

kannitungoak,) kannikerlok,) meget nær; tæt ved.

kannigâu, *rr.* 1) er for nær; holder det alt for nær at være. 2) er for nær beslægtet.

kanninârpok, *rr.* Kommer for nær. kikertak umiarsoit kanninârpât, Skibet kom Den for nær.

kanningârpok, *rr.* Kommer usformodentlig over el.

til; træffer an paa; faaer pludselig at see; Kommer bag paa. Tigliktok kanningârpâra, Jeg kom over en Iyv.

kanniok, 1) *rr.* fører en et stykke paa Vesen (med Baad el. Slæde); følger ham til Vejs; gjør ham Selskab en Deel af Vesen. 2) *intr.* er ydmyg.

kannivigâu, *rr.* holder sig nær til; anholder hos en om noget.

kanniüarpok, *intr.* er sagtmodig; er spagsfærdig.

kanniüartok, sagtmodig; spagsfærdig.

Kannok? Hvorledes? Paa hvad Maade?

kannongmê, 1) Ja hvorledes? 2) Jeg veed ikke hvorledes. 3) Jeg veed ej, hvad jeg skal sige dertil; det er ej saa got at svare paa; Kanstee, men derpaa har jeg endnu ej tilfulde betænkt mig.

kannukiak? Men hvorledes dog? kannukiak affê, det kan blive til hvad det skal; det vil nok saa være.

kannong-êpok, 1) *intr.* a) hvorledes er han? b) hvorledes han er. kannong-êmet nælluarpût, vi vide ikke hvorledes det er. 2) *rr.* a) hvorledes bær han

- han sig ad dermed? b) hvorledes han bærer sig ad dermed, kannong-épara táva, det kom jeg fra, saaledes som det var.
- kannong-étorpok, *tr.* det samme i 2de sidste Bemærkelser.
- kannong-étok? Hvordan? Hvorledes bestaffen?
- kannong-élsúsek, Bestaffenhed; Tilstand; Forsætning.
- kannong-illiorúsék, en Handling, af hvad Bestaffenhed den saa er.
- kannoktok! Gid! Ach, at!
- Kannúngék, Venebærtræ (som driver i Havet, fra andre Egne.)
- Kaperdluk, Ryg; Raaden af en Sugl.
- Kapéropok, *f. tr.* 1) Skuffer Skarnet af (et Gulv el. Bret, hvor det sad fast) skraber af; slider det af med noget fladt. 2) hølter.
- kapiáropok, 1) *tr.* a) Skaver Skind tynde paa Riid, siden. b) hølter. 2) *intr.* sjanter; er sjanteret.
- kapiárbik, 1) en Skave; Bænk; (et stykke Træ el. Been med 2de Fodder under i en skraa Stilling, hvorpaa Skaves Skind. 2) en Spolebænk.
- kapiüt, 1) Skave; Redskab. 2) en Spvl.
- Kapperpok, see under Kappivok.
- Kappiaráu, *tr.* er i Angst for (en Syg); tager sig det nær for ham.
- kappialavok, *intr.* beklager sig; giver sig; klager og klynker; jamrer sig.
- kappialukpok, *intr.* er i Angest; har Sorg; er beklemt; sørger; græmer sig; er forrigsuld (for en Syg.)
- kappiasuktok, forggiven; beklemt.
- kappiasukáu, *intr.* er meget forrigsuld; angstes særdeles for den Syge; er imellem Haab og Frygt, om han skal leve eller døe.
- Kapiarpok, see under Kapperpok.
- Kappiasukpok, see under Kappiarau.
- Kappingipok, see under næstfølgende.
- Kappiok, *intr.* synker dybt under Vandet; gaaer ganske under, saa at Øgen lukker sig over det.
- kappipok, *t. tr.* slaer under Vandet med eet, saa at

- at Søen lukkes sig over det.
- kappingipok v. pangipok, *r.* *intr.* gaaer under; gaaer af syne; forsvinder under Horizonten (Stib el. Land, naar man kommer saa langt derfra, at det ej mere kan sees.)
- kappingikavok, *intr.* ligger og rider paa store Bølger el. Spedinning med sin Baad, saa at man snart er oppe og tilsyne; snart nedre og skjult bag Bølgen.
- kappitarpok v. tangoarpok, *intr.* gaaer op og ned i Vandet i Kort Mellemtid (et Søedyr.)
- kappupok, *r.* *intr.* gaaer under af det Søen slaar over; skjules under Bølgerne (f. Ex. Forstavnen af en Kajak, naar man roer imod Vinden.)
- kappitipok, *r.* *tr.* sætter under Vandet (Søen — en Kajak); slaar over at skjule den el. gaaer lukt derover.
- Kappiorpok, *intr.* 1) fraader (et Menneske el. Dyr af Munden.) 2) stummer (Vandet.)
- kappiortok, 1) fraadende. 2) stummende.
- kappiornek,)
- kappuk,) 1) fraad. 2) Skum.
- kappingorpok, *intr.* bliver til Skum; Søen brusser, saa det staar i et Skum.
- Kappipok, *r.* 1) *intr.* a) isører sig; trækker en Peltz over Sovedet. b) er isørt. 2) *tr.* trækker en Peltz oven paa en anden.
- kappitek, en Overpeltz til Mand's Personer med heelt forstykke.
- kappiterpok, *r.* *intr.* isører sig en saadan Overpeltz.
- kappilek, en Tarmepeltz (sammensæt af hvide Tarme.)
- kappifelik, 1) en med Tarmepeltz paa. 2) en Silde (*Clupea Harengus*.)
- kappifeliksoak, en Lax; Skjællax. (*Salmo Salar*.)
- Kappifarpok, *intr.* er befestet med et vist Onde efter Gødselen (en Barselqvade.)
- Kappivok v. puvok, *tr.*)
- kappirfiok v. purfiok, *intr.*) 1) purrer; gennemstikker; stikker med en Spids lige ind. 2) aarer lader.
- kappirfak, stikken.
- kappivnek v. pūnek, et Stik; en stikken Vunde, som gaaer lige ind.
- kap-

kappinartok, stikkende; som stikker (f. Gr. Torn.)
 kappérpok, f. tr. stikker saa; ledes at det gaar skjønns hen imellem Gud og Kjød.
 kappérnek, en saadan Kraa Vunde; et skjævt Stik hen imellem Gud og Kjød.
 kapporpok, 1) intr. har Sting; det stikker ham; han stikkes. 2) tr. stikker paa.
 kappugak, stukken (f. Gr. en Larv ved med en Stikker.)
 kapportitsiok, intr. har Side-Sting; plages af Sting-Syge.
 kapportitsifok, som har Sting-Syge.
 kapportitsinek, Side-Sting; Sting Syge.
 kappout, en liden Lentze; en Purre ved Sælsangsten; en spids Kniv at stikke med.
 kappupok, tr. stikker paa en Spids; stikker saa; ledes igiennem, at det bliver siddende paa.
 kápput v. putingoak, en liden Spids; en Braad; en Lanzette; en Stikker; noget at stikke med.
 Kápok, 1. intr. løber an til et Sted, hvor man ej kan komme fort; s;

ger Gjennemfahrt der, hvor ingen er; maae gaar tilbage med usorrettet Sag, og søge Omvej.
 kámomiok, intr. fortsætter; bliver ved i det samme.
 kájanek kámomiok, bliver ved at græde. Umiak ingerdlancermít kámomiok, Baaden skyder endnu Rahrt, skjønt man har holdt op at roe.
 kámipok, 1. intr. fortsætter Vejen; bliver ved at rejse, uden at hvile undervejs. 2) tr. skyder el. stubber noget frem langs Jorden el. Jisen.
 kámitfiok, intr. det samme i sidste Bemærkelse.
 kámisarpok v. káumisarpok,)
 tr.)
 kámisáiook, intr.) skyder el. stubber en Baad for sig; nykker den frem, ved at roe i en Kajak, som med en Liine er spjæt til Baadens Bagstavn.
 kámisaut, en saadan Lyk-Feliine.
 kámutik, car. sing. 1) en Slæde; Kane; 2) Vogn; 3) Skufarv; 4) Lavette.
 kamutilik, 1) en Mand med Slæde el. Vogn. 2) en Canon paa sin Lavette.
 káusorpok, intr. skyder el. stubber sig frem; siddende

- de paa noget; nykker sig frem.
- käufelliok v. fellisfärpok, *intr.* løber let oven paa Bølgerne for Vinden (en Baad.)
- Kapporpok, see under Kappivok.
- Kapsit? hvormange? kapsinnik? hvormange Gange?
- kapliovok? *intr.* hvormange er han, den el. de?
- kapseet, mange; flere i Tallet.
- kapseerfoit, mangfoldige.
- kapseerojurksfoit, overmaade mange.
- kapseennik, mange Gange.
- kapseeiovok, *intr.* er mange; er flere i Tallet.
- kapserårpok, *intr.* faaer mange. i *interrog.* hvor mange har han faaet?
- kapserårtarpok, *intr.* faaer jevnlig mange.
- kapseriarpok, *tr.* gjør det mange Gange. i *interr.* hvor mange Gange gjorde han det?
- Kappupok, Kapput og Kappuvok, see under Kappivok.
- Karålek, see under Kalålek.
- Kardlik, i *dual.* et par Buxer.
- kardlikpåk, i *dual.* et par store, viide og lange Buxer; Skibsbuxer; Overbuxer.
- kardlikkåk, en som har store og viide Buxer paa; en Hollænder.
- kardliktók, storbuxet.
- kardlikpok, 1) *intr.* har faaet sine Buxer paa. 2) *tr.* har hjulpet en sine Buxer paa.
- kardlikföropok, 1) *intr.* binder sine Buxer op el. trækker dem paa. 2) *tr.* — paa en anden.
- kardlingårpok, 1) *intr.* trækker Buxerne af. 2) *tr.* — af en anden.
- kardliok, 1) *intr.* syer Buxer. 2) *tr.* — til en anden.
- kardlångavok, *intr.* er uden Buxer; har ingen Buxer paa.
- kardlångarfok, buxeløs; barlaaret.
- Kárdlo, 1) en Læbe. 2) Ringen paa et Loddes Garn (hvortil det rundt om er bestet.)
- kardlorpok, *intr.* 1) striger; piber; giver Lyd fra sig; synger; quider; lader sin Røst høre. (Dyr; Fugle.) 2) pladder; Munden løber altid paa ham (et Menisfe.)

- kardlortok, en Pladret; en Sladderhanf.
- kardlortarpok, *intr.* piber (i en Pibe); spiller paa Sløjte; blæser i Trompet el. paa Valhorn (eller andet blæsende Instrument.)
- kardlortaut, en Pibe; Sløjtt; Trompet; Valhorn; Basune.
- kardlortauterperksoit, *car. sing.* et Orgel.
- kardloméipok, *sf.*)
- kardloméitfövk, *intr.* er uden Mæle; er hensovet; er død. *A.*
- kardloméitfok, hensovet; død. *A.*
- Karrie, 1) Knop (paa Træ el. andre Væxter.) 2) *Uf.* karrekalerpok, *f. intr.* Knoppes; begynder at faae Knopper (et Træ.)
- Karifak, Gjerne.
- karifartorpok, *intr.* spiser Gjerne.
- Karkfåkpok, *tr.* flaaer Skindet af en Sæl og lader den blive heel.
- karkfåkpok, *tr.* flaaer Spækket fra Skindet.
- karkfarkikfårpok, *tr.* straber det overblevne Spæk af Skindet med en Mussling Skæl.
- Karkfåuk, en Loom. (*Colymbus septentrionalis.*)
- karkfaurpadlårpok, *intr.* Loomen striger.
- Karkse og Karksimioarput, see under Kakse.
- Karksoarpok, see Kaksoarpok.
- Karkfok v. kårfook, en Buepiil.
- karkfiok v. kårfiok, *intr.* gjør Buepile.
- karfårfsæt, *car. sing.* Finer paa Glyndre.
- Karkfukpok, 1) *tr.* støder Ijs el. op (en Steen el. andet, som ligger fast.) 2) *intr.* flaaer Rynker i Panden uden at lukke Øjnene.
- karkflugak, Ijsstødt; det som stødes op.
- karkfut, det man støder Ijs med; en Koefod.
- Karksupok og karkfut, see under Kaksupok.
- Kármak, 1) en Gausvæg el. Muur. 2) den Preds-runde Steenmuur, der lægges til Grund i en Teltplads. 2) et Steensgjerde.
- karmarpok, *tr.* 1) gjør en Gausvæg el. Muur; murer. 2) lægger Steensgjerde el. Teltgrund.
- karmagak, en opbygget Muur.

Kårnernaak, see Kångern-
gak.

Karngålerpok v. lerter-
pok, *f. tr.* skutler; ry-
ster noget for at stille
det ved andet eller faae
det til at falde; sælde;
sigter.

karngalernet, det som sæl-
der af, naar man skut-
ler; det Uffældede; Uff-
fald.

karngalertigak, sælde; sig-
tet; reenset.

karngalerniko, Krummer
el. Smuler, som falde
af Bordet.

karngalserterut, Sold; Sig-
te; Dørslag.

Kårosuk, en Gule, hvori
man kan skjule sig; en
Løngang; en underjor-
dift Gule.

Kårpok, 1) *intr.* a) bri-
ster; sprænges; gaaer
Zul paa (en Blære el.
andet, som er opblæst el.
udspændt.) b) sætter sig
Vandblære paa Zuden
(af at have arbejdet.) c)
Søen bryder; Bølgen
gaaer hvid. 2) *tr.* Sø-
en slaaer over en Kajak
el. ind i en Baad; bry-
der over; giver Braad-
Søe ind.

kårtok, 1) en Braad-Søe,
2) en Vandblære paa
Zuden af Arbejde.

kårulerpok, *f. intr.* er mos-
den og bristefærdig (et
Bår.)

kagårpok, *intr.* Søen bryder
paa et Skjær.

kagårtok, et Skjær, hvors
paa Søen bryder; et
Braat.

kåggak, Krap-Søe; stærk
Søe; oprørt Hav;
Braad paa Braad.

kåggarpok, *intr.* der gaaer
Krap-Søe; Søen bliver
stærk oprørt; en Bølge
bryder paa den an-
den.

Karstlekpok v. serpok,
intr. 1) er hvidagtig;
støver (som Meel.) 2)
er bleven hvid; er til-
støvet (af Meel, Veeg-
seen el. sligt.) 3) er mes-
get blegnet (et Menniske.)

karstlektok v. fertok, 1) hvidt
Støv; Meel; Støv;
Kalkstøv. 2) en som er
tilstøvet af hvidt Støv.

karstletripok, *tr.* støver
en til; gjer ham hvid.

karstlernek, hvidt Støv;
Meel; Kalk.

karstlerneriapok,)

karstlejarpok,) *tr.* ryfter
Støvet af.

karstlernakåu, *intr.* det stø-
ver.

- Karfillârpok, *intr.* er
mæt.
- karfillârtok, mæt.
- karfillârnek, Mættelse.
- karfillârûsek, Mæthed.
- karfillârnapok, *intr.* det
mætter.
- karfillârnatok, mættende.
- Kârfok, see Kârkfok.
- Kârfok, en Skaldet el. n^o:
gen Klippe.
- Kârûrsak, en Giste.
Krog (egentlig baade Krog
Steen og alt tilhørende un-
der eet, den blotte Snor
indtaæn.)
- karûrsârpok, *tr.* angler;
Froger.
- Kârûrpok, Karûrsak og Kar-
rûrtârpok see under Kau.
- Kârvsek, Jffen; Top-
pen. 2) man siger og ord-
sprogviis om den, der fører
liberlige Taler: Karvskut
okaisfanerpa? mon han
skulde tale af Jffen?
Kan man vel vente no-
gen sømmelig Tale af
ham?
- Kassagau, *tr.* ringeag-
ter; seer over Skuldre-
ne; regner en ej for no-
get mod sig; lader haant
om ham.
- Kassaroak, Mave. Kassun.
kassaroartorpok, *intr.*
spiser Mave. Kassun.
- Kassellok, Bark paa
Træe (især de løse Styk-
ker Bark af Drivetræe.
- kassellorterpok, *t. tr.*)
- kassellorteriok, *intr.*) bar-
ker Skind; farver det
rødt med Træebark.
- kassellortigak, barket; med
Træebark rødsfarvet.
- Kassigiak, en spragled
Sælhund (*Phoca Virtu-
lina.*)
- kassigiârsoak, en storsprag-
let Sæl; en fuldvoren
af denne Art.
- kassigiânak, en fjorgammel
af denne Art, som er
nærmest ved at blive
fuldvoren (hvis Skind
er stettest.)
- kassigiâithiak, en liden smuk
spragled Sæl i iste Aar,
især ud paa Vinteren;
en smaaspragled Sæl.
- kassigiâarak, en Unge af den-
ne Art, især om Som-
meren; en nyfødt sprag-
led Sæl.
- kassigiârpok, *intr.* fanger en
spragled Sæl.
- kassigiarniarpok, er paa
Gangst efter spragled
Sælhund.
- Kassilspok, *ts. intr.* 1) er
beest; er bitter. 2) det
svier; bider (s. Ex. Læge-
middel i et Saar.) er skarv
(paa

(paa Tungen.) brænder
el. river (i Halsen.)
kassiltsok, 1) beeft; bitter.
2) sviende; bidende;
skarp; brændende; ri-
vende. 3) Peber. 4) In-
gefær.
kassiltsufek, 1) Beesthed;
Bitterhed. 2) Skarp-
hed. 3) Svie; Riven og
Sliden i et Saar.
Kassingorpok v. gortar-
pok, *intr.* giver Anald;
skralder; lyder huult
noget fra.
Kåfukpok, *intr.* er grum;
er glubst (et Dyr.)
kåfuktok, grum; gluben-
de; glubst; meget bidst.
kåfærpok, *tr.* betager et
Dyr sin Grumhed.
Kassukpok, *intr.* ban-
fer; støder med noget;
giver et Bank.
kassukbik, en Umbolt.
kassuktorpok, *tr.*)
kassuktóok, *intr.*) banfer
paa; hamrer; støder paa.
kassuktut, en Sammer; en
Støder; noget at ban-
fe el. støde med.
Kassuvok, *intr.* er træ; er
udmattet.
kassufok, træ; mat.
kassungavok, *intr.* er slap;
er lind el. los (en Liine.)
kassungarfok, slap; lind;
los.

kassungarfufek, Slaphed.
kassupok, *tr.* gjør slap.
kassüterpok, *f.* 1) *tr.* det sam-
me. 2) *intr.* Slapgjøres.
kassüterfok, Slapgjort.
kassufufok, *ts.* *intr.* 1) Kan
ej blive træ; er utræt-
telig. 2) er idelig i Be-
vægelse; løber stedse
frem og tilbage.
kassufufok, utrættelig.
kassuærpok *intr.* hviler.
kassuærfarpok, *intr.* hviler
sig.
kassuærfarbik, Tid el. Sted
at hvile sig paa; Hvi-
ledag.
kassuærfarat, det hvorved
man finder Hviile; et
Vederqvægelsesmiddel.
Kåfærpok, see under Kå-
fukpok.
Katak, see under Katek-
pok.
Katak, inderste Ende af
en grønlandst Huns-
gang.
katárdlek, den som har sin
Brii lige for Gangen;
Gangfolk.
katardliovok, *intr.* har sin
Brii lige ved Gangen
el. for Gabet.
Káttak, Vand, Spand;
Vand; Rjedel (hvori
Grønlanderne have deres
Band

- Vand staaende i Huset);
 Vandkar; Drikkekar.
 kattalliorpok,)
- katfiok,) *intr.* forar;
 bejder en Vandspand;
 gjør et Vandkar.
- kattauak, en Læderflask;
- Læderspand (at hente
 Vand ubi.)
- Kátek, en GOLF; en Ring
 om Skafet (paa en Kniv,
 Pentje, Harpuunpiil .c.)
- kátilik, med Ring om; med
 GOLF paa.
- kaitserpok, *f. tr.* sætter
 Ring om el. GOLF paa.
- kaitfiok v. tsiorpok, 1) gjør
 en Ring til et Skaf;
- forarbejder en GOLF. 2)
tr. — til en anden.
- Katékpok, 1) *tr.* taber;
 mister; forlorer (det
 man har ført el. baaren,
 men er nedfalden, uden at
 man veed hvorhen.) 2) *intr.*
- a) tabes; mistes. b) sæl-
 der Horn el. Saar.
- katéktok, et Dyr, som sæl-
 der.
- kategák, 1) tabt; mistet;
 forloret. 2) fældet; af-
 falden Horn el. Saar.
- katéjavok, *intr.* 1) Kan snart
 tabes. 2) er fældfærdig;
 begynder at fælde.
- kátak, et fældet Rbeenhorn,
 som ligger paa Mar-
 ten.
- katékkó, en Klump af-
 faldne Saar; en fældet
 Saartot.
- Kattengut, *see* Kattángut.
- Katternák og Kattersorpok,
see under Kattipok.
- Katigárpok, *see* under næst-
 følgende.
- Katigek, Ryggen mod
 Skuldrene (hvor Ribbe-
 nene møde til Rygbenet
 med en ophøjet Bugling
 paa hver Side langs Rygs-
 furen.)
- katigektók, Frumrygget;
 strutrygget; pukkelryg-
 get.
- katigéklukpok, *intr.* har
 ont i Ryggen; har Rygs-
 smerte (oppe ved Skuldre-
 ne.)
- katigárpok, *intr.* svømmer
 oven i Vandet, saales-
 des at Fordelen af Rygs-
 gen vises frem.
- katigártok, en Sæl, som
 saaledes svømmer.
- Katik *cum. suff.* kakka,
 Brystbenet af en Sugl
 med eller uden Rjød.
- katíktorpok, *intr.* spiser
 Brystet af en Sugl;
 faaer det til sin Deel.
- Katikipok, *tr. intr.* 1) er
 sagtmalet; har en fin
 Stemme; taler pibende.

- 2) snakker fjælent el. spædt, som en Qvinde.
- katikitslok, 1) sagtmælet; pibende i sin Tale. 2) den som snakker peent el. fjælent.
- katitók, stormælet; højrøstet; grovtalende.
- katitóvok, *intr.* har en grov Stemme; er stormælet; taler højt.
- katinárpok, *intr.* 1) mumler; taler sagte ved sig selv el. knurrer. 2) mumler under sit Hærvæ. 3) smaa knurrer; brumler (en Hund.)
- Kattípok**, *r.* 1) *tr.* søjer sammen; fæster tilhøbe; skjøder sammen; samler flere Stykker under eet; Kobler sammen; forener. 2) *intr.* i *dual.* og *plur.* a) sammenføjes; forenes; samles under eet. b) sammenvies; ægtevies. c) forsamles.
- kattitók, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.
- kattibik, Samlingsplads; Ballierested.
- kattinek, det Sted, hvor 2de Ting ere sammenføjede; Skjødningen; Samlingsstedet.
- kattitæk, *car. sing.* sammenføjede; samlede; forenede.
- kattirfut, en Flok Folk; et Sælskab; en Deel Mennesker i en Klynge.
- kattisimavok, *intr.* 1) er sammensøjet; er forenet. 2) i *plur.* ere forsamlede.
- kattisimáiarorpok, *intr.* gaer i Forsamling.
- kattisimáubik v. simáiarorbik, 1) Forsamlingssted; Skole; Synagoge. 2) Forsamlingstid; Høstid.
- kattitipok, *r. tr.*
- kattititlok, *intr.*) sammenvier; ægtevier.
- kattititak, sammenviet; ægteviet.
- kattititéklak, som skal vies. i *dual.* et Brudepar.
- kattitibik, 1) Vielsestid; Bryllupsdag. 2) Vielsested; Brudehuus.
- katternák v. terngák, nygift; i *dual.* et par nygifte; Brud og Brudgom; unge Folk, som nylig ere komne sammen.
- katternávik v. viklak, Bryllup.
- kattérforpok, 1) *intr.* forsamler sig; samles; gaer i Forsamling; Kommer sammen el. ere komne sammen. 2) *tr.* a) forsamler; samler sammen (det adspredte); sammenhober. b) Høfter.
- katterfólok, *intr.* det samme i 2de sidste Bemærkelser.
- katterfórlók, 1) en Forsamling. 2) en Høstemand.
- kattérforbik v. fórvik, 1) Sam-

- Samlings-Plads; For-
samlingssted; Torv. 2)
forsamlingsstid. 3) San-
setid; Søssetid; Søsst.
katterlugak; 1) forsamlet;
sammensanket; stablet;
hobet; Sanfning. 2)
høsset.
- Kåto, en Trommestok.
kåtukpok, *tr.* slaer paa
Trommen.
kåtuarpok, *intr.* trommer.
Kåtorpok, *s.* under Kåvok.
- Kattængut *v.* tængut,
Sødfkende (Broder *el.*
Syster.)
kattængutigån, *tr.* har til
Sødfkende; et Sødfkens
de med.
kattængutigeek, *car. sing.*
Sødfkende sammen.
kattængutigeekpuk, *car. sing.*
ere Sødfkende.
- Kau, 1) Dag; den klare
Dag. 2) Dagning; Mor-
genrøde.
kåuklak, den tilstundende
Dag; den Dag i Mor-
gen.
kåuvok, *er* Dag. *Heraf*
Conjunctivus: kåumet,
Dagen efter; Dagen
derpaa.
kåunek, Dagstid.
kåulerpok, *s. intr.* det da-
ges; begynder at blive
Dag.
- kåulernek, Dagbræfning.
kåutipok, *t. intr.* vaager
til Dag *el.* hele Natten.
kåufiut, Morgenstjernen.
kåumavok, *intr.* 1) *er* lys;
er klar. 2) *er* blank;
er hvid (i Huden.) 3) *er*
oplyst; har et opflaret
Begreb.
kaumarfok, 1) lys; klar.
2) blank; hvid. 3) op-
lyst.
kaumarfulek, 1) Klarhed;
Lysked. 2) Blankhed;
Hvidhed. 3) opflaret
Begreb.
kaumanek, Klarhed; Skin;
Lysning.
kaumarfarpok, *tr.* 1) opfla-
rer; gjør klar *el.* lys.
2) blanker op; gjør
hvid. 3) oplyser; kla-
ser Begreb om noget.
kaumarfarnek, Oplysning;
Opflaring.
kaumarikfarpok, *tr.* lader
skinne; gjør istand til at
skinne klart.
kaumakot, skinnende Mid-
del; Dagslys *el.* andet,
hvorved noget opfla-
res.
kaumakotåvok, *intr.* *er* et
skinnende Middel; skin-
ner for andre.
kaumakotigåu, *tr.* har det
til at skinne for sig; op-
lyses deraf.

käumæt v. mat, 1) *Maane.*

2) *Maaned.*

kaumatigikpok, *f.*)

kaumauarpok,) *intr.* er

Fiar Maanskin.

käulorpok v. käudlorpok,

intr. er hvid; er snee-
hvid.

käulorse! ganste hvid;
hvor sneehvid!

käuloarpallukpok, *intr.* Spæn

gaaer hvid; Bølgerne
bruse.

käuloarpallúrkfe! hvid Søe;

hvor bruse dog Bølger-
ne!

karúpok, *tr.* Dagen kom-

mer paa en. Sulle fining-
nanga karúpánga, Da-
gen brød frem, da der end-
nu ej var kommen Sørn
i mine Øjne.

karúrslak, Levning fra for-

rige Dag el. flere Dage.

karútárpok, *intr.* spiser

Levninger.

karútutipok, *t. tr.* lader Da-

gen Fomme paa en.

karútítávok, *intr.* oplever

Dagens Fomme.

karútírsfut, den Dag man

oplever.

karútíssárpok, 1) *intr.* a)

levnes intet til anden
Dagen; gjøres reent

Bord. b) lever ej Dagen

op. 2) *tr.* spiser reent op;

levner intet deraf til

anden Dagen.

karútíssárut, den Dag man
ej oplever el. faaer at see.

Káua (*S.*) v. káuba (*N.*)

Syd. Adv. loci.

tekkáua, der *Syd.*

káuane, *Syd* paa; i *Syd.*

káuanga, *Syd* fra.

kauónga, *Syd* hen.

kauóna, *Syd* om; *Syd*,

værts.

tekkáuane, der *Syd* paa,

o. s. fr.

kauóngnarpok, *intr.* fahreer

Syd; rejser *Syd* hen.

kauongnák, en *Sydfahreer.*

kauanépok, *intr.* er *Syd*

paa.

kauanétok, den el. det som

er *Syd* paa; sydlig.

kauangarnisák, en *Sydlæns-*

ding.

kauangarfangnikpok, *f. intr.*

blæser *Sønden.*

káua, *intr.*)

káurfsoma, *tr.*) han, hun,

den el. det *Syd*; sydlig.

i *dual.* og *plur.* káuuko,

(*intr.*) og káukoa, (*tr.*) de

2de *Syd*; de *Syd*; *syd-*

lige.

tekkáua og tekkáurfsoma,

han *ic.* der *Syd*, og tek-

káuuko, tekkáukoa, de der

Syd.

Kauárpok, *tr.*)

kauárhok, *intr.*) banker

Tranen af Spæk imel-

lem 2de Steene.

kau-

kauárfít, Stenen, der ban-
fes med.

kauárfívik, Stenen, der
banfes paa.

kauártak, asperset Tran.

kauarfírlá, Svalrav; det
Tran, der findes i Ca-
chelottens Sjerne (*Sper-
ma Ceti.*)

Kauíð, en Rype. (S.)

kauíðrþok, *intr.* 1) saaer en
Rype. 2) lider Uød
paa Mad; er i Zungers
Uød.

Kauk, pande; Stjerne i
Zovedet.

káurur v. kaurur, Pandepu-
de imod Kulde; Pande-
smæk; Pande, Skind,
som Mandfolkene brue-
ge imod Frost.

káurferþok, *f. tr.* binder no-
get om Panden; binder
Pandesmæk paa.

Káukfloak, Skindet el.
den skaldede Hud af en
Svalros.

Kaulorþok, Kaumavok og
Kaumar, see under Kau.

Káupok, *tr.* banker paa
noget med Hammer.

káutorþok, *tr.* det samme,
naar det skeer flere Gange.

káutak, en Hammer.

káutorbík, en Umbolt.

Kaulák, Svirvelvind;
Svirvelkast.

kauárpok, *intr.* det hvirv-
ler el. slaaer Svirvel-
kast; er Svirvelvind.

kauártok, Svirvelkast,
som slaaer Svirveler i
Vandet.

Kausek, Væde.

kauferþok, *f. 1) intr.* ee
vaad. 2) *tr.* gjør vaad;
væder.

kauferþok, vaad.

kauferfiut, en Vandpeltz;
en Regnkjole.

Kauselliok, *f.* under Kápok.

Kauferþok, see under Kau-
sek.

Kausorþok, *f.* under Kápok,
Kávalipok, *t. intr.* slaaer
Her hist og her omkring;
drives for hver Vind og
Strøm (smaa Fiskstuffer.)

kávalínek, *i plur.* kavalerngit,
smaa Iisbrokker og
Stumper, som drives
hist og her omkring i
Vandet.

Kavipok, *t. 1) intr.* a)
løber rundt; drejer sig
omkring. b) gaaer ind
og ud; løber hist og
her; gaaer allevegne
omkring. 2) *tr.* gaaer
rundt om noget.

kavítshok, *intr.* det samme
i sidste Bemærkelse.

kavítshívik, 1) i Alm. en
Tumleplads el. Sted,
hvor

- hvor noget gaaer rundt.
 2) i Særdeleshed: en
 Mølle; et Stegespid.
 kavitópok, *r. tr.* drejer
 rundt.
 kavitítak, et Gangspil.
 kavitítuak, en Drejebænk.
 kavitítuarpok, *intr.* 1) drejer.
 2) tridser. 3) vender
 Steg. 4) gaaer i
 Gangspil.
 kavlák, 1) et Legetøj, som
 drejes rundt af Vinden.
 2) en Vejrmølle.
 kavikórpok, *intr.* sving-
 ler.
 Kavlo, Beenet paa Enden
 af en Nare.
 kavlomíkpok, *f. intr.* støder
 an med Narebeenet paa
 noget.
 kavloárpok, *intr.* støder
 Beenet af Naren.
 Kavluvok, *tr.* øser el.
 trækker Vand op i no-
 get; skænker i.
 kavlut, et Beger; en Skaal
 at øse Vand op i; en
 Drikkeskaal.
 Kávok, *tr.*)
 kávsiok, *intr.*) 1) føler i el.
 under noget; finder deri
 el. derunder med Gaan-
 den. 2) sætter paa Læst
 (Alfe-Skind; Svælg &c.)
 kátorpok, *tr.* det samme, naar
 det seer flere Gange. 3)
 føler og finder derefter.
- Ekalluk kátordlugo, sol
 under Stenen efter Laren.
 kávslak v. kátugak, det man
 føler under el. efter. 2)
 det man sætter paa
 Læst.
 kávslarpok, *tr.* stikker Gaan-
 den i Lommen el. no-
 get huult, og atter ud
 igjen.
 kávslarbik v. kátorbik, en
 Lomme.
 kávslvik, Læst at sætte Al-
 festind paa.
 Kavlák, *f.* under Kavipok.
 Kávslak, see under Kávok.
 Kavtérpok, *r. tr.*)
 kavtériok, *intr.*) sluk-
 ker; dæmper Ilden (bruges
 om Vaade-Ild)
 kavtérirfok, en Brand-
 mand; den, som dæmper
 Ilden.
 kavterút, en Sprøjte; det
 man dæmper Ilden
 med.
 Réblerpok, *r. intr.* er
 blank el. flinnende;
 glimrer; glindser; har
 Glands.
 kéblertok, 1) blank; glim-
 rende; glindsende. 2)
 Blik; en Blikfjedel; en
 Blikdaase.
 keblerse! meget blank;
 hvor glimrende!
 keblersúsek, Blankhed;
 Glimmer; Glands.
 keb-

- keblersfarpok, *tr.* gjør blank; skurer; sætter Glands paa.
- keblerikpok, *f. intr.* er meget blankt; er smukt glindsende.
- keblerikfok, 1) meget blank; smukt glindsende. 2) et Slags Øred. (*Salmo Carpio.*)
- keblerikfarpok, *tr.*)
- keblerikfåok, *intr.*) gjør smukt glindsende; blanker op som det var nyt.
- keblersægak v. leriksægak, skuret; blankgjort.
- keblertigåu, *tr.* er saa blank som.
- keblerdlukpok, *t. intr.* er dunkel; er ikke ret blank; har ej sin rette Glands; er anløben; er fuld af Rustpletter.
- keblérkajak, Kragesølv; moscovitisk Glas; Glimmer.
- keblérnak, en Fisk kaldet Blaastaal (*Labrus exoletus.*)
- Kéja, Kulde.
- kéjavok, *intr.* fryser; er forfrossen.
- kéjarsfok, den som fryser; forfrossen.
- kejanakåu, *intr.* er foldt i Vejret.
- kejanak, Kulde; foldt Vejret, som man maae fryse i.
- kéjuvok, *intr.* fryser ihjel; er ihjelfrossen.
- kéjursfok, frossen ihjel.
- kejárserpok, *f. intr.* vares mer sig.
- kejárserfok, en som vares mer sig.
- Kéjavok, see under næstføregaaende
- Kéingavok, *intr.* uds hænger; fremrager (en Klippe, Sne etc.)
- kéingarfok, udhængende; fremragende.
- Kéiok, 1) *tr.* a) bider. b) Flemmer sammen om (Fien om Baaden.) 2) *intr.* a) Flemmer Tænderne sammen. b) i *dual.* og *plur.* Flemmer sammen mod hinanden (flere Fjendskaber.)
- késiok, *intr.* 1) bider; har noget imellem Tænderne. 2) bider paa (en Fisk paa Krogen.)
- késofpok, *intr.* er bidst.
- késoftok, bidst,
- kének,)
- kígek,) Bid; bidt Saar.
- kígikpok, *f. tr.*)
- kígikfiok, *intr.*) Flemmer sammen paa. Arklaka kígikpøj mattub, Døren flemte mine Fingre.
- kígikfåvok, *intr.* faaer (sine Fingre) i Blemme.

- kigípok, *r.* 1) *intr.* Blodet stilles el. hører op at løbe. 2) *tr.* Kommer noget i Klemme.
- kigut, en Tand.
- kigutilik, 1) som har Tænder. 2) en Tandfist. a) Steenbider (*Anarrhas Lupus.*) b) Tachelot (*Physeter macrocephalus.*)
- kigutilirksoak, det samme i sidste Bemærkelse.
- kigurfiok, *intr.* faaer Tænder (et Barn.)
- kigurferrâu, *intr.* har Tandsmerte.
- kigutáursak, Tand paa en Sav el. Kam.
- kigutárfiok, *intr.* fryser om Tænderne; det iisner i Tænderne el. man taaber Sølvsen i dem af Kulde (naar man drifker noget iisfoldt.)
- kigutárnak, Bøllebær; Blaabær; Blokkebær.
- kigutárnartorpok, *intr.* spiser Bøllebær.
- Kejörpok, 1) *tr.* a) Klipper. b) Skærer til. 2) *intr.* Haarene slides af et Skind, som om de vare afklippede.
- kejörtarpok, det samme i 2de første Bemærkelser.
- kejoko, en Skræderlap; afklippet el. afkaaren Strimmel Klud el. Paavir.
- kejörbik, et Bret at Skjære til paa.
- kejöut, noget at Skjære til med. i *dual.* kejöutik, en Sav.
- Kékkook, Tang; Tarre; Klevertang.
- kekkoársoak, den store Tarre.
- kekkoángoak, smaa Klevertang.
- Kekkok, Leer; Kalk.
- Kélla i *pl.* kellæt, Nander som opvarte ved Signerie (hvilke Signerfjellingentilspørger og tager Svar af.)
- kéllavok, *intr.* signer; hejer.
- kállarfok, en Signer; Signerfjelling.
- kellak, Signen.
- kellákpok, *tr.* signer en; hejer for at forsøge hans Skjæbne.
- kellák, den man signer el. hejer paa.
- kellet, 1) Signerie. (Ordeue, som bruges ved denne Leilighed.) 2) Signerredskab (Kam el. andet, som bruges at veie ens Hov med i denne Aaledning.)
- Kellákpok, see under næstføregaaende.
- Kélavok, *intr.* er slyg og munter af sig; har et

- et oprømt Zumeur; er lystig og spillende.
- kémakpok, *intr.* bliver munter og oprømt til noget; faaer Lyst til at give sig af dermed.
- kémavok, *intr.* har Lyst.
- kémakfarpok, *tr.*)
- kémakfäök, *intr.*) Kaffer Lyst; opmuntrer.
- Kéllavok, see under Kella.
- Kelelluak, 1) en Zvidfisk (*Delphinus albicans.*) i denne Bemærkelse ogsaa mere bestemt: kelelluak kakortok. 2) en Renshjørning; Narhval (*Monodon Monoceros.*) i denne Bemærkelse bestemt og helst: kelelluak kernekotok.
- kelelluarpok, *intr.* faaer en Zvidfisk el. Renshjørning.
- Kelermik og Kelerøk, see under næstfølgende.
- Kelérpok, *f.* 1) *intr.* er bunden. 2) *tr.* binder.
- kelérnek, en Knude.
- kelérforpok, *tr.*)
- kelerföök, *intr.*) Fnytter; binder fast; sammenbinder.
- kelerföupok, *tr.* binder fast til noget.
- kelerüt, et Saand.
- kelerütiflak, noget at binde med.
- kelerutéjarpok, 1) *tr.* løser (den bundne.) 2) *intr.* løses; er løst.
- keleruffárpok, *tr.* løser; opløser,
- kelérferpok, *z. tr.* binder sit Saar op.
- kelerfiut, et Saarbaand; Sovedbaand (at biade Qvindfolkens Haar top op med.)
- kelerfiursfárpok, *tr.* løser sit Saar.
- kelérte i *pl.* kelértit, 1) en Saar-Top (som de grønlandske Qvindfolk bruge opbunden.) 2) en Sugle top.
- kelertitök, stortoppet.
- kelertikitsök, smaatoppet.
- kelermik, 2de sammenbundne Kajakter ved Siden af hinanden.
- kelermikpok, *z. tr.* sætter el. fører over Vandet paa 2de sammenbundne Kajakter (Qvindfolk el. noget stort, som ei kan seeres paa een Kajak.)
- kelikpák, et Amulet at hænge imellem Øjnene.
- kelerøk, et Ur.
- kelerólik, Urret; som har Ur.
- kelerkiupok, *intr.* er bleven Ur efter (et Saar.)
- Kélerpok, see under Képok.
- Kelértit, see under Kelérpok.

Keleryarflok, 1) *intr.*

Vejen el. Tiden gaær snart el. bliver Fort. 2) *tr.* forforkter Vegen el. Tiden; gjør Sommer el. Vinter Fort; gjør at Sjorden snart overfahres (ved Heremumlen.)

Kelikpåk, see under **Kelérpök.**

Kelloakipök, *cf. intr. 1)* strider om noget, at det er saa. 2) trætter om hvor mange Maaneder der ere forløbne siden Soelhværv.

kelloartôvök, *intr. 1)* er en Trætter; siger om 3 at de ere 4. 2) siger at Maanederne siden Soelhværv ere færre.

kellúr sak, en saaden Dipsyt.

Kellorartorpök, see under **Kelluvök.**

Kellúkpök, 1) *intr.* gjøer; bjeffer. 2) *tr.* bjeffer ad en.

kelluktúrfæt, *car. sing. Sypstjernen.*

Kelluvök, 1) *intr.* a) dragges af Krampen; Krampen trækker i Ledemodene, som: *kellulerkáunga,* jeg drages stærk af Krampen. Niungoara *kellulerkáu,* Krampen trækker i mit Been. b) støder sig

over noget, man hører; bliver i enfast vred. 2) *tr.* a) spænder en Bue; strækker en Buestræng. b) snarer; fanger med Snare (Ravne, Ræve, Rytter ic.) c) ophjælper; letter en op med Saanden.

kéllurfök, den som staaer med opspændt Bue.

kéllurfak, 1) opspændt (Bue); udstrakt (Buestræng.); optrakt (Hane paa en Flint.) 2) snaret. 3) ophjælpen med Saanden.

kellutípkök, *r. 1) intr.* opbjudes med Saanden. 2) *tr.* støder en for Sovedet.

kellutitípkök, *intr. 1)* det samme i sidste Bemærkelse. 2) drages af Krampen i sine Ledemod.

kellorartorpök, *tr.* fanger med Snare (Ravne, Ræve, Rytter ic.)

kellorartút, 1) en Snare til at fange Ravne, Ræve el. smaa Fugle med, som stjules i Sneen og trækkes til ved en Låsne. 2) en Snor med Snare paa at fange Rytter med.

Kémakpök, see under **Kélavök.**

Kemak-

- Kemaktöut**, *Skafte* el. *Saandgreb* til en *Krumkniv* (*Grønlandernes Ull*.)
- kemaktöurslok**, *intr.* gjør et *saadant Skafte* el. *Saandgreb*.
- kemaktöuserpok**, *f. tr.* sætter *Skafte* el. *Saandgreb* paa (*Krumkniven*.)
- Kemaratigau**, *see* under næstfølgende.
- Kemávok**, *intr.* flyer; flygter.
- kemáurslok**, *flygtig*; den som flyer.
- kemávik**, et *Tilflugtsted*.
- kemávigau**, *tr.* flyer til en; tager sin *Tilflugt* dertil.
- kemáunek** v. *máursúlek*, *flugt*.
- kemáutipok**, *t. tr.* driver paa *flugt*; gjør *flygtig*.
- kemávíkpok**, *t. tr.* flyer med alle *derfra*; *forlader* ganske og har ej i *sinde* at *komme* dertil mere.
- kemaratigau**, *tr.* flyer for en.
- Kémavok**, *see* under **Kélavok**.
- Kémmeek** v. *kremmek*, en *Sund*.
- kemmiarak** v. *miárfuk*, en *Sundehvalp*.
- kemmiarúrfak**, en *nøgen Spesnegl* (*Doris papillosa* et *arborescens*.)
- Kemékpok**, 1) *intr.* er *forladt*; er *esterladt*. 2) *tr.* a) *forlader*; *esterlader*. b) *glemmer* efter sig.
- kemáilok**, *intr.* lægger *noget* efter sig.
- kemedlekpok**, *tr.* *forlader* til en *Tid*.
- kemektipok**, *t.* 1) *intr.* er *bleven forladt*. 2) *tr.* *driver* fra et *Sted*; *driver* paa *flugt*.
- kemegák**, *forladt*; *esterladt*.
- keméktok**, 1) *det* samme. 2) i *plur.* *kemektut*, *Vinterforraad* af *tørt Rjød* el. *tørre Lodder*, *henslagt* i *Sjældkløsterne* i *forvaring*.
- kemektulliook** v. *tulliarpok*, *intr.* 1) lægger *tørre Sjøde* vandre hen i *forvaring* til *Vinterforraad*. 2) *kan* og *bruges* om: at *sænke* i *Laden*.
- kemektullivík** v. *liarblik*, *forraads* *Kammer*; *Sted* at *henlægge* *tørre Sjøde* vandre i til *Vinteren*.
- kemektuserpok**, *f. intr.* *hentes* de *Levnettsmidler* *Sjem*, *man* om *Sommeren* har *lagt* efter sig i *saadanne* *forraads* *Kamre*; *tager* til *det*, *man* har i *forraad*.

Kemé-

- Kemériak**, Øjenhaar (paa Dielaaget.)
- Kemértlok**, Rygraden (den hele Samling af Ryghvirvler.) 2) Ryggen paa et Skind; langs ad Ryggen.
- Kémiak**, see under **Kemí-pok**.
- Kemigàu**, *tr.* anholder om noget.
- kemigeeserpok**, *f. intr.* hænger stærk i en for at faae ham overtalt.
- kemisipok**, *r. tr.*)
kemisipok v. sitipok, *intr.*)
 hænger i en for at faae ham til noget, han ej gjerne vil; søger at overtale ham.
- kemisirsak**, den som overtales el. man søger at faae overtalt.
- Kémikut**, en hvid Læderstrimmel syet langs ned for paa en Støvle.
- kémikoserpok**, *f.* 1) *intr.* bliver besyret. 2) *tr.* besyer den (Støvlen) med saadan Strimmel.
- Kemípok**, *r.* 1) *intr.* a) er hængt el. qvæles ved en Strikke om Halsen. b) hænger sig. 2) *tr.* hænger el. qvæler ved en Strikke om Halsen.
- kemiut**, en Strikke at qvæle med.
- kémiak**, 1) Stilleliinen i en Rævesælde. 2) Hovedliinen, hvorpaa Snarrene ere hængte til Skarves eller Spurves fangst. 3) Forsangen og Slutningsfangen ved de grønlandste Strids-Sange.
- kemirserpok**, *f. intr.* sætter Stille-Liine i en Rævesælde; stiller sin Sælde op.
- Kemisipok**, see under **Kemigàu**.
- Kemmo**, en Hund som trækker got; en Hund til at gaae for en Slæde.
- kemmúkpok**, 1) *intr.* a) trækker for en Slæde. b) Blæren svajer hist og her paa Vandets Overflade, naar Harpunen er fast i en Sæl. 2) *tr.* trækker Slæden el. Vognen.
- kemúktok**,)
kemúkte,) 1) en Hund, som trækker for en Slæde el. er vant at gaae for Slæde. 2) en Vognhest.
- kemuktigàu**, *tr.* 1) har den Hund til at trække for sin Slæde; det er hans Slædehund. 2) har ham til Trække-Bæst for sig.
- kem-

kemmurikpok, *f. intr.* træf-
fer got for en Slæde el.
Vogn.

kemmórdlukpok, *intr.* træf-
fer stet.

kemmúkfeik, en Mand paa
en Slæde. i *plur.* Slæde
med Gunde for og Men-
nistur paa.

kemmúkserpok, ager; Fjós-
rer i Slæde; fahrer til
Vogns.

Kemôpok, *intr.* Tiden
er forbi; det er over Ti-
den. *f. Gr.* Sabbáte ke-
mópet utteromarponga, ef-
ter Søndag vil jeg komme
tilbage el. jeg bier borte
Søndag over.

Kemmukpok og Kemmuk-
serpok, see under Kem-
mo.

Kémupok, 1) *intr.* Na-
ren er lagt ind i Baas-
den. 2) *tr.* lægger den
ind (naar man holder op
at roe.)

Kénak, 1) Ansigt. 2) Eg
(paa en Kniv); Stjærpe
(paa noget hvast.)

kénalik, egget; hvast; som
har Eg el. Stjærpe.

kénarikipok, *f. intr.* 1) har
et smukt Ansigt. 2) har
en Stjón Eg; Stjærer got.
3) har en Stjón Od; er
meget spids. 4) er besat

med Stjærende el. stíf-
fende Udtræter; er tor-
nesuld.

kénarikipok, 1) den som har
et smukt Ansigt. 2) me-
get skarp, hvas el. spids.
3) tornefuld. Orpik kén-
narikipok, Torn; Tidsel.

kénardlukpok, *intr.* 1) har
et grimt Ansigt. 2) er
sløv.

kénardluktok, 1) grim. 2)
sløv.

kénarsimavok, *intr.* er ops-
svollen el. hoven i Ans-
sigtet.

kénarsíok, *tr.* 1) seer til en;
viser ham mildt Ansigt.
2) hilser.

kénarsíorpok, *tr.* seer en i
Ansigtet; giver Agt paa
hans Miner (for at er-
fare, om han er mild eller
vred.)

kénarsíorpok, *intr.* sætter et
fælt Ansigt op; seer bis-
stert; viser Tænder.

kenorlerpok, *intr.* gjør et
suurt Ansigt; seer suurt.

Kénérpok v. kénérterpok,
r. intr. giver sig (i Syg-
dom); Klynker saa smaat
(uden at gjøre store Skrig.)

Kénnerpok, *f. tr.* 1) er
paa Udskif; seer efter;
figer omkring. 2) søger
ud; vælger; udseer af
flere det, man vil have.
kén-

- kénnigak, udseet; valgt; udsøgt; udvalgt.
- kennigarâu, *tr.* har udvalgt.
- kennerdlerpok, *f. intr.* leder efter det man funde synes om; søger sig noget ud; udvælger.
- kérnut (N.) v. kérngut (S.), en Kikkert.
- Kenérsefok**, Gaard Gevært; i Gudene; Hjertel; især: Knude i Bryster el. Yver; Mandlerne i Halsen; Rørerne ved Laarene.
- Kenggok**, *cum. suff.* kenggoa, 1) den Deel for i Panden, som er imellem Øinebryuene. 2) Klapmydsens Pande. Blære.
- kenggortók, den som har Stedet imellem Øinebryuene stort.
- kenggordlukpok, *intr.* seer bedrøvet ud.
- Keníngak**, Arrighed; Ondskab; bister Opsørsel.
- keníngángak, det samme i større Grad.
- keníngavok, *intr.* er arrig el. ond; er bister i sine Lader el. Opsørsel; er fortreden.
- keníngarfok, arrig; ond; bister; fortreden.
- keníngarfúsefok, Arrighed; Ondskab; fortredne Gevært.
- keníngáupok, *tr.* viser sig arrig mod en; opsører sig bister mod ham.
- Kenok** v. kenórsoak, tyf Sne, der ligger som en Grød i Søen, og er tung at røe udi.
- Kenorlerpok, see under **Kenak**.
- Kenuarpok og Kenugau, see under næstfølgende.
- Kénuvok**, *intr.* 1) beder ydmygelig; begjærer inderlig. 2) betler; tigger; trygler.
- kénurfok, en Tigger; en Betler; en Trygler.
- kenuvigau, *tr.* beder om noget.
- kenút, Bøn; Begjering.
- kenutigau, *tr.* beder om; udbeder sig.
- kenugau, *tr.* sætter efter en; efterstræber; vil endelig i Særd med.
- kenuarpok, *intr.* giver Hals; gjør Anstrig; hvæser (naar nogen rører ved ham.)
- kenualavok,)
- kenulavok,) *intr.* hylter; giver Skrig fra sig (især Børn, naar nogen gjør dem noget.)
- kenyt-

kenytsekpok, *intr.* det samme.

kenytseksarpok, *tr.*)

kenytseksaïok, *intr.*)

Kommer Børn til at strige ved at give dem Fortrød.

Keperrau, see under Kêpok.

Keperok, en Udhusling; en Buglehuling i noget.

keperórpok v. keperkulliorpok, *intr.* udstjærer

en Zuling i noget; udgraverer; gjør en Buglehuling ved at snitte med en Kniv frem og tilbage

keperkulliorok, en Udgraverer.

keperút v. keperkulliu, et Redskab til slig Udgraving.

keperórnek, Udgravering.

Képik, i *plur.* kepeet v. kivkit, et Dække; et grønlandsk Teppe af Skind at lægge over sig; en Overdyne.

képikpok, *t. 1) intr.* a) har Dyne el. Teppe over sig.

b) dækker sig til; kryber under Dynen. 2)

tr. dækker ham til; lægger Teppe el. Dynen paa ham.

kivkiarpok, *intr.* floder Dynen af sig.

Kepipok, see under Kêpok.

Képivok, *1) intr.* a)

snoes; tvindes; er tvunden (en Traad; Liine.) b) snoer sig; fordrejes. c) vries (Klæder.) 2) *tr.* a) snoer; tvinder. b) vrier omkring; drejer omkring.

kepitérpok, *t. tr.* det samme i sidste Bemærkelse. Simia kepitérúk, drej Tappen fast!

kepíngavok, *intr.* er omdrejet; er vindstjævet.

kepínganek, Omdrejning.

képirfok, det som er Snoe paa.

képirsak,)

kérvsak,) snoet; tvunden.

kérvsarpok, *intr.* snoer sig; forvriker sig (en Liine; Snore.) Kommer Kurre paa (Traad).

kérvserut, et Led el. Legen paa en Snøre el. Lænke el. Sælhundeliine, som kan dreje rundt, og hindre den fra at snoe sig eller faae Bugt.

kevnerúkpok, *1) intr.* snoer sig tilbage; løber op (det snoede el. tvundne.) 2) *tr.* snoer det tilbage; gjør en Liine tilrette, som har snoet sig; vrier op (det forvredne.)

kevneriárpok, *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.

Képok, *ts. intr.* dser af Begjerlighed til noget, som man er lysten efter at spise, men faaer ikke.
kélerpok, *f. intr.* begynder at forgaae af Begjerlighed; Lysten paaKommer ham saa stærk efter en vis Spise, at han er færdig at forgaae derunder. kélernerfong una, jeg troer, han creperer af Appetit.
kétsekpok, *t. intr.* bliver heftig betagen af Begjerlighed; faaer stærk Appetit.
kétfatigau, *tr.* har stærk Begjerlighed efter det.
keperrau, *intr.*)
keperribigau, *tr.*) har Attraae til; længes inderlig efter.
keperrirfúsek, *Uttraae; Længsel.*
kepipok v. **kipipok**, *t. intr.* dser el. forgaaer af Længsel efter at see nogen, man har kjær.
kepilerpok, *f. intr.* er færdig at forgaae af Længsel; længes inderlig.
kepitsekpok, *intr.*)
kepitfapok, *tr.*) Attraaer stærkt noget; har brændende Begjerlighed efter; vil endelig have; overhænger el. driver stærk paa en, for at faae sin Billie frem.

kepitfatigau, *tr.* strækker sin Begjerlighed derefter; stiler sin Uttraae og Længsel dertil.

kepilukpok v. **lúktorpok**, *intr.* er i Vaande; trættes af Længsel; attraaer Srelse.

Keporák, en Sure paa en Hvalfisfes Bug.

kepórkarpok, *tr.* 1) rister (Horn, Træ el. Been.) gjør Sure deri efter Længden; skjærer det igjennem med en Kasp, som er gjort af en afbrudt Kniv med en Skure i Kanten. 2) pløjer. Nuna keporkardlugo, at pløje Jorden.

keporkaut, en Ristekniv; en Kasp at gjøre Sure med.

keporkaursoak, en Plov.
kepórkarneq, en Skure el. Sure i noget, gjort med Glid.

keporkák, en Butskoy, et slags Hvalfisk med mange Sure under Bugen. (*Balena Boops.*)

keporkák, en Unge af samme Slags.

keporkárnak, en anden Art Hvalfisk, som ligner foregaaende (*Balena Musculus.*)

Kerák og **Kerátavok**, see under Kere.

Kérd-

Kérdlerpok, *t. tr.*)

kerdleriook, *intr.* 1) stik-
ker under; sætter imel-
lem. 2) stikker en ud
(for at insinuere sig selv);
fordriver el. fortrænger
ham (for at komme i hans
Sted.)

kerdlerirfok, den som stik-
ker en anden ud; en
fortrænger.

kerdlertóok, *intr.* trænger
sig ind.

kerdlertoronniok, *intr.* træn-
ger sig igjennem; træn-
ger med Magt ind imel-
lem.

kérdlukpok, *tr.* flyder un-
der Maalet med et Ge-
vær.

Kere, Frost; frosne Sa-
ger; stivfrossent (Kjød,
Jord ic.)

ker'ipok, *t. 1) intr.* bestadi-
ges af Frost; saeer Frost
i et Lem. 2) *tr. a)* fry-
ser det; fryser en Ting
stiv. *b)* bestadiger en
(Krossen.)

ker'inek, Skade af Frost;
Frost i Lemmer.

ker'inak, Frost i Vejret.

ker'inakâu, *intr.* der er Frost
i Vejret; Jorden ic. vil
fryse i denne Kulde.

ker'ivok, *intr.* er frossen stiv;
er stiv af Frost.

ker'ak v. ker'érak, Knarfen
i Sneen, naar man

gaaer derpaa og den er
frossen.

ker'arpok v. ker'érapok v.
ker'arpok, *intr.* det Knar-
ker i Sneen under Føds-
derne.

ker'atavok v. takâu, *intr.* er
stiv; er haard el. ubøje-
lig; er Knastør.

ker'atakut, en Stiver; en
Spile (at stramme noget
ud med.)

ker'atafárpok, *tr.* gjør stiv;
stramgjør; tørrer stivt;
Knastørrer.

ker'ukpok, *intr.* er fastfros-
sen til noget.

ker'upok, *tr.* fryser det fast
til noget. Neke ker'upâ,
aktörpara, det har frossen
Kjødet fast til Jorden, jeg
fan ej saae det løse.

ker'ipok, see under næstfores
aaende.

Kérkak, et slags Fisk, kaldet
det Søelat.

Kérnekpok, *t. intr. 1)*
er sort. 2) er mørkfæt-
vet.

ker'nektok, 1) sort. 2) en
Ravn.

ker'nektak, 1) en Benhjór-
ning; Narhval (*Monodon
Monoceros.*) 2) en
sort Ræv (*Canis Lago-
pus, varietas nigra.*)

ker'nektárfuk v. nektungo-
juk, en Tejt (*Uria Gryl-
le*) i sin Sommerdragt.

- kernerårpok v. nerångoarpok, Spæn er sort hist og her i det stille; det er vindigt; begynder at lufte lidet, efter at det har været stille (bruges kun til Sæs.)
- kerneråk v. rångoak, en sagte Vind; en liden Luftning paa Spæn.
- Kérnut, see under Kennerpok.
- Kérssiak og Kérssiok, see under næstfølgende.
- Kérsluk, Træ (fældet.)
- kerssúkafak, Brænde; Brændsel.
- kerssúktak, *hesti cum suff.* Træværket i en Ting som bestaaer af mange artede Dele (s. Ex. i en Baad, Telt, paa en Piil.)
- Igalársab kerfsuktángoak, en Vindvæs. Ramme.
- kerfforíkpok, *s. intr.* er et smukt el. got stykke Træ.
- kerssúkfiorpok, *intr.* søger Drivetræ; henter Brænde.
- kerffuktut, saa kaldes nogle Her, som ligge S. B. fra Gothaab.
- kerffugàu, *tr.* bruger til Brænde.
- kerffúkferpok, *s. tr.* sætter nyt Skæfte paa en Flint.
- kerffuktækliok, 1) *intr.* arbejder paa Skæfte. 2) *tr.* Skæfter den (Flinten.)
- kérssiarpok, *intr.* fahrer ud at søge Træ el. Brænde.
- kérssiok, *intr.* faaer Drivetræ at see; finder Brænde.
- kérssiak, 1) en funden Stok el. Træ. 2) den som er paa Brændetogt el. ude at søge Drivetræ.
- kerffiaràu, *tr.* har funden den Stok el. det stykke Brænde.
- kerffúrliok, *intr.* Ejsber Træ.
- kerffulliok, *intr.* Branden slukkes.
- kerffullinek, en slukt Brand; sort Træ el. Veegsten, som der har været Ild i.
- kerffullisipok, *tr.* slukker en Brand.
- Kervsaf, see under Kepivok.
- Kéfa, omsider; endelig; paa det sidste; siden; tilsidst.
- kéfale, 1) men omsider. 2) endelig dog.
- kéfamè, det tænkte jeg vel; jeg vidste nok, at det vilde gaae saa.
- Kefék v. kelernek, Spyt. keler-

- kesérpok, *f. 1) intr. spytter.*
 2) *tr. spytter paa.*
 kesérbik, en Spyttepotte; Spyttebakke.
 keserbigåu, *tr. 1) spytter i; har til Spyttepotte.* 2) spytter paa; overspytter.
 keserárpok, *tr. 1) spytter i el. paa; bespytter.* 2) spytter gumlet Spæk i Vandet (for at faae det til at blive rolig og klart at see Fisken.)
 Kesívkpok, *t. tr. bestraalet; skinner paa.*
 kelívkfimavok, *intr. bestraalet; bliver bestraalet.*
 kelívgnek v. sívkfimaneK, Bestraalelse; Bestinnelse.
 Ketek, 1) midt om Livet; Beltestedet; Landen. 2) *cum. suff.* a) en Tings Midte. b) Halvten; det Halve. Kekka piniarúk, tag du det Halve. Heraf:
 kékkagut, midt over; over Midten; ad Midten; og kékkane, midt paa; i Midten.
 keterpiak, lige Midten; just det Halve. keterpiagut, lige midt over.
 keterpiarpok, *tr. træffer just Midten el. det Halve.*
- keterdlukpok,) kezerrau,) *intr. har ont i Landen el. i Ryggen over Beltestedet.*
 keterak, Rygmars.
 keterárpok, *intr. er paa det Midterste. Udlok keterarpok, er Middag. Unuak keterarpok, er Midnat.*
 ketékkorpok,) keterpakpok,) 1) *intr. er halv fuld.* 2) *tr. øser halv fuld.*
 ketermio, det som er paa Midten af noget; den som sidder midt i Baaden.
 keterrút, Livbaand; Belte; Gyrtel.
 keterruserpok, *f. 1) intr. binder Livbaand om Livet; omgyrtlet sig.* 2) *tr. spænder Belte om en anden.*
 keterruserfimavok, *intr. er omgyrtlet.*
 keterrumíngåu, *tr. har noget i sit Belte.*
 keterkómiok, *intr. retter sig op med forkroppen; sætter sig i Postyr; fræner.*
 ketérdlek, Lang. Fingeren.
 keterdlerut, Singerring.
 keterdleruserpok, *f. 1) intr. sætter Ring paa Fingeren.* 2) *tr. sætter Singerring paa en anden.*

Ketékkorpok, Ketérdlek og Keterrut, see under næstforegaaende.

Kétigak, *hesti cum. suff.* kétiga, Remmen til at spende en Trommes Skind med (som gaaer uden om dens Rand.)

ketigarpok, *tr.* spender el. strammer et Trommes Skind.

Ketikpok, *t. intr.* 1) lever frit; er frek i sin Opsørsel; driver Letsindighed; viser sig letsfærdig; søger verdslig Fornøjelse. Nallursut ketiktórfourfaraut, Hedningerne tage ikke andet end Galskab vare el. have mange letsfærdige Lege. 2) spøger; leger. Innusuit ketikput, Ungdommen raser.

ketiktok, letsfærdig; letsindig; en Spillefugl; frek og fri i sin Opsørsel.

ketingnek, 1) Letsfærdighed; Letsindighed; fri Opsørsel; Frekthed; Giefteferie; verdslig Fornøjelse. 2) Spøg; Børnelig.

Kétsuk v. ketsúngoak, en Kat.

ketúkpok, *tr.*)

ketúúok, *intr.*) river; Fratter; kløer (med Regle.)

ketúngnek, Riv i Huden; reven el. frattet Vunde.

Ketuí'pok, *t. intr.* 1) quidrer (en Fugl.) 2) taler uforstaaelig (enten ved at tale for sagte og spædt, eller lade Munden løbe for fort.) 3) taler et fremmed Sprog.

ketuítok, 1) quidrende. 2) uforstaaelig i sin Tale.

ketytsekpok, *t. intr.* sniser; leer i Smu.

ketytsaupok, *tr.* sniser af el. over det.

Kéttukpok v. kettutlar-pok, *intr.* falder stille i Vandet lige ned paa sin Spidse, uden at give Lyd eller Stenk fra sig (en Piiel el. Steen, som man kaster ud.)

Ketúkpok, *intr.* 1) er veegt el. mygt; er blødt; er smidig og bøjelig (et Skind.) 2) er smidig i Kroppen (et Menneske.) 3) er døsig, saa man hænger med Kroppen snart til en, snart til en anden Side.

ketúktok, 1) veegt; mygt; blødt; smidig og bøjelig. Tingmiangoak ketuktokarpok, Hønen har blødt Æg i sig el. er med Æg til i Morgen. 2) smidig

dig i Kroppen. 3) d^ø sig.

ketulliok, 1) *tr.* myggjør; gjør smidig; bereder (et Skind) ved at gnide det imellem Hænderne. 2) *intr.* bliver mygt ic.

ketulléiok v. lirslok, *intr.*)
 ketullirfarpok, *tr.*)
 ketullirfáiok, *intr.*)
 det samme i 1ste Bemærkelse.

ketullirfak, myggjort; smidiggjort; beredt.

ketuperak, Søekuse; Hensjørningsmad (*Actinia.*)

ketufukpok, *intr.* er utidig; har ej faaet ret udsøvet; er kommen for tilig op.

ketufuktok, utidig.

ketufungnek, Utidighed.

Ketuperak og Ketufukpok, see under næstforegaaende.

Ketytsfepok, see under Ketuipok.

Kevérpok, *f. intr.* 1) bøj; er sig tilbage; krummer sig bag over. 2) kaster sig paa Ryggen og ligger og spretter (et Barn af Glenstridighed.)

keversipok, *t. 1) tr.* a) bøj; er en bag over. b) træk. Fer Zanen op paa en Flint. 2) *intr.* Zanen er optrukket.

keviárpok, 1) *intr.* seer sig

tilbage. 2) *tr.* vender sig om og seer til en.

Keviò helst i *plur.* keviút, 1) Duun, som sidder endnu paa en Sugls Skind (men ej den, som findes løs i Heden.) 2) Laad i Grunden af et Dyrs Skind. 3) Ud el. Laad paa Væxter (s. Ex. paa Kjøruld.)

keviúngoak, 1) smaa Duun. 2) Soelgran (Stov, som seer, naar Solen skinner ind igjennem en Abning.)

keviulik, 1) Duunet, a) som har Duun paa sig (en Søefugl.) b) som endnu har kun Duun og ej faaet Sjør (en Unge.) 2) som endnu ej har tabt sit Laad el. første bløde Haar (en Sæl-Unge.)

Kevipok, *t. intr.* 1) bliver vred; ærgrer sig over noget; bliver stødt el. fortrydelig. 2) gaaer Eremitgang; løber til Sjelds af fortrydelse over noget el. Egenstindighed.

kevitok, 1) den som bliver vred el. viser sig fortrydelig. 2) den som løber til Sjelds i Hastighed; en Eremit, som opholder sig langt fra andre Mennesker.

keviléropok, *f. intr.* 1) begynder at blive fortrydelig. 2) har i Sinde at gaae Premitgang.

kévsimavok, *intr.* er bleven fortrydelig over, at man ej sit sin Villie frem.

kevirfutigau, *tr.* er rømt bort af fortrydelse derover.

Kévlerpok, *t. tr.* borer; vritter.

keverut, et Bor; Vritbor. keverúrfoak, et stort Bor; et Narre.

Kevsérdlukpok, see under næstfølgende.

Kevsérpok, *t. 1) intr. a)* stænker el. sprætter Vandet ic. af sine Hænder. *b)* — af sit Neb (en Fugl, som har drukken.) *2) tr. a)* sprætter sig ud af Hænderne paa en; springer ham af Hænderne (en Kist.) Ekallub kevsérpánga, Ørredens sprang mig af Haanden. *b)* Fæster med eet Sisten op paa Landet, som bider paa Krogen. Ovårkæt kevsérdlugit pikit, Fasi strax Torsteungerne op paa Landet med Krogen, naar de bide paa!

kevsértorpok, *tr.* stænker Vand el. Blod af sin Haand paa noget.

kevsérdluk, Slud; Ruskervejr.

kevsérdlukpok, *intr.* er Slud; er Ruskervejr.

Kia, see under Kina.

Kiblikpok, *f. tr. 1)* bider paa; faaer Gul paa; gaaer igjennem (Puil, Kniv el. andet skarpt.) *2)* gjør sin Virkning; virker paa (Kæedom; Ord.) Okauzivit kiblikpæt, dine Ord greb ham ret an.

kibliklávok, *intr. 1)* kan bides paa el. skjæres ud; lader sig arbejde; giver efter for Kniven. *2)* er at faae Bugt med; staaer til at redde. *3)* i *negat.* kiblikláungilak, *a)* der bider ingen Ting paa; er haard i sig; staaer imod. *b)* er ej at faae Bugt med; er af et haardt Gemyt; er haardhertet.

kiblikláungitslok, *1)* haard; uigjennemtrængelig. *2)* haardhertet.

kibligúpok, *tr.*)

kibligursiok, *intr.* overbevise en; rører hans Samvittighed.

Kiblórpok, *1)* *tr.* skjærer af; kapper tvært over; hugger af; staaer af; mejer. Nápparut kiblórpæt, de kappede Maften.

- sten. 2) *intr.* skjæres af; afhugges; kappes; slaes af; mejes (Græs; Traad; et Træ.)
 kiblörök, *intr.* afhugger; affjærer; mejer; slaer Græs.
 kiblörifök, en Affhugger; Mejer; Høstmand.
 kiblörtök v. kiblugak, af hugget; affkaaren; af mejet. Igviit kiblörtut, slagen Græs.
 kiblöut, en Kniv at skjære af med; en Kapmesser; en Lee; en Segel.
 Kidlauak *hesti i plur.* kidlauðit, 1) Udfejling, som gaaer ind og ud i runde Buer om Kantene. 2) Rummet imellem Fingrene. 3) smaa nøgne Skoller paa Sjeldene med korte Kløfter imellem.
 kidlauárpök, 1) *intr.* er udfejlet om Randen. 2) *tr.* udfejler; skjærer ud om Randen.
 kidlauártök, udfejlet.
 kidlauártulliarpök, *intr.* gjør en Udfejling; forfærdiger et udfejlet Stykke.
 kidlauártulliak, en udfejlet Ting.
 Kidlek, et Skaar; et Sug el. Snit.

kidlerpok, *f. 1) intr.* skjærer el. hugger sig; er saaret ved Skaar el. Sug. 2) *tr.* skjærer el. hugger et Lem el. en anden; saarer ved Skaar el. Sug.

kidlersfök, saarer ved Skaar el. Sug.

kidlernek, skaaren el. huggen Skade; Saar af Skaar el. Sug.

Kidlingajök, en Starve Unge (*Pelecanus Carbo, pullus.*)

Kidloak, Skråvet el. egentlig: det Rum imellem Arzzen og det hemmelige Lem. Heraf de Talemaader: Kidlurset pyffugúk, flem dit Skråv sammen; lad Hvile falde paa dig. Pyffukpøjele afic (*scil. kidlurfæne,*) hun rappede det færdig i en Hast.

kidloakitsfök, 1) Fortskråvet. 2) hurtig til sin Gjerning; en hurtig og net Syerfke.

kidloartök, 1) langskråvet. 2) seen og maadelig Syerfke.

Kiek, Varme.

kiekpok, *intr.* er varmt.

kiektipök, *r. 1) tr.* gjør varmt. 2) *intr.* bliver varmt.

kiéngnek, **Varme.**

kiekpadlárpok, *intr.* **Var-**
men møder en; det lu-
ner om Ørene.

kiekpadlárse! hvor luunt!
hvor skjönt varmt!

kiäidlekpok, *intr.* er luunt.

kiegúkpok, *intr.* bliver ret
gjennemvarm, saa man
føder; damper af He-
de; føder.

kiegúngnek, 1) Gjennem-
varme. 2) Sved; **Sved-**
svedsdraaber.

kiengmiövok, *intr.* er fuld
af Sved i Ansigtet.

kírfak, **Hede.**

kírfakpok, 1) *intr.* er heed;
er brændende varm; er
gloende (en Ovn el. an-
dre tørre Ting); blusser
af Hede (et Ansigt.) 2)
tr. heder; gjør heed;
lægger Varme i (Kaf-
feloppen.)

kírfarse! en smæld Hede!
hvilken Hede! hvor
heedt!

kírfekfarpok, *tr.* varmer;
gjør heed el. varm. Ark-
fækka kírfekfarpaka, jeg
varmer mine Hænder.

kírfekfaut,)

kírfarfout, 1) en Kaffel-
ovn; en Ovn. 2) en
Svededrikk el. andet
heedgjørende Middel.

kírfekferpok, *f.* *intr.* var-
mer sig.

kírfektipok, *t. intr.* 1) bli-
ver heed; blusser af He-
de. 2) er særdis at væs-
les af brændende Hede,
som Kommer ham paa;
besvimer af Hede.

Kiengak og Kiengar-
pok, see uuder næstføl-
gende.

Kíga, bruges kun med *Ap-*
positio, som:

kigónga, did hen i Søn-
den; Sydverts; Syd-
hen.

kigóna, Sydverts om-
kring; der Syd igjen-
nem.

kigánga, Syd fra; fra
Sydfanten.

kigángak v. kiengak,
Søndenvind (dog ei just
rav Sonden); Vind som
Kommer Syd fra.

kigángarpok v. kiengar-
pok, *intr.* blæser af
Sonden; Vinden Kom-
mer Syd fra.

kigángarparpok v. pasikpok,
intr. har en Streg til
Sonden (Vinden.)

kyat, *helfi cum. suff.* kyatå,
Sydfanten; den syd-
lige Egn.

kyammut, mod Sonden;
Syd i.

kyammukárpok, *intr.* fah-
rer Syd i.

kyardlæk, sydlig frem for
en anden; den sydligste.
kyard-

kyardlovok, *intr.* er sydligst.

Kigángak, *see* under nælso-regaaende.

Kigárpok, *tr.* gjør en Skure el. Snit i noget.

kigárnek, en Skure; Tversnit; Indkaar; fordybet Omrand (ved Drejning.)

Kigdlok, et Land-Aadsel.
kigdliok, *intr.* finder et Land-Aadsel.

Kigēipok, *ts. intr.* 1) er langsom; er seen; Kommer seent afsted; gjør noget overlang. 2) vop; er seent; staaer i Stampe med sin Væxt.

kigēitlok, 1) langsom; seen; færdig. 2) seen i Væxt.

kigēitsomik, langsomt; seent; overlang. kigēitsomik nekkursektitsartorpok, han kommer seent til Kræfter. kigēitsomik okallugit! tael langsomt!

kigēidlekpok, *intr.* 1) sagtes; sagtnet sig; bliver senere el. langsommere end før (i Fahrt el. Væxt.) 2) tager af i sin Syrighed el. Iver (enten for det Gode el. det Onde.) 3) sætter op Tid efter anden; forholder med noget; bier el. lenter dermed (f. Ex. sin Afrejsse; sin Omvendelse.)

kigēidlektipok, *z. tr.* Kommer det til at sagtne; standser det i Fahrten.

Kigikpok og Kigipok, *see* under Keïok.

Kiglik, *helst cum. suff.* kiglinga, Grændse; Maal, hvorviit en Ting vækfer; Ende. Ullib kiglinga, Flodmærke el. saaviit Vandet i Flodtiden plejer at naae op.

kiglikpok, *f. intr.* Ender; naaer; vækfer saa og saaviit; Grændser; optager saa og saa meget Rum. Sumut kiglikpit? hvor langt var du el. hvorviit kom du? Imak lukut kiglikpa? hvor høit gif Vandet op?

kigligåu, *tr.* grændser der ved; naaer dertil; Kommer saa langt; vækfer did; ender der.

kiglikbik, Grændsestjæl; Skranke (hvorviit man er kommet el. naaer.)

kiglikbigåu, *tr.* Kommer saaviit; har det til sit Maal, hvorviit man skal komme el. er Kommen.

kiglikangilak,)

kiglinekangilak,) *intr.* 1) er uden Ende; er uindskranket el. uendelig; er grænds-

- grændfels. 2) har ingen Bund; er bundløs.
- kiglikangitsfok,)
- kiglinekangitsfok,) 1) uendelig; uindstrænket; grændfels. 2) bundløs; en Afgrund.
- kiglik v. kiglikartok, 1) endelig; indstrænket; begrændset. 2) som har Bund; som man kan finde Bund i.
- kiglifiok, *intr.* undersøger.
- kiglifiorpok, *tr.*)
- kiglifióok, *intr.*) 1) fritter; udforsker; spørger nøje. 2) fordrer Vidnesbyrd; udsøger en om noget.
- kiglifiortok v. orte,)
- kiglifiórfok,) 1) en Udforsker. 2) en Dømer.
- kiglifiorbik, 1) et Dømssted; Dømshuus (hvor noget nøje udsørges.) 2) Dømsdag.
- kiglifióupuk, *car. sing. intr.* udsørge hinanden; raadslaae om noget; holde Raad.
- kiglifióut, Raadslag; det man raadslaaer om.
- kiglifioutigau, *tr.* raadslaaer derom.
- kiglifioubik, et Raadhuus.
- kiglifioubigau, *tr.* kommer sammen der for at raadslaae med hinanden.
- Kiglifiorpok, see under næste foregaaende.
- Kiglo, 1) Syyrsted; Ildsted; Arnested (neml. de oprettede Stene hvorpaa Riedelen hviler.) 2) en Trefod. 3) i *dual.* kigluk, 2de Bretter at lægge den flade Steen paa, hvorpaa man tørrer Tobakken til Snuus over Lampen.
- kiglulliook, gjør et Syyrsted ic.
- Kiglók, forkeert; bagvendt. kiglók asit! det var dog ganske bagvendt. Heraf:
- kiglormut, ad den forkeerte Vej; til den bagvendte Side el. i den urette Vending. kiglormut ingerdlavok, han gaaer den forkeerte Vej el. det bliver værre med ham i hans Synødm.
- kiglomórpok, *intr.* og *tr.* gjør noget forkeert; bær sig bagvendt ad dermed.
- kiglórnuvok, *intr.* bærer sig forkeert ad; gaaer den urette Vej; vil altid til den galne Side; er tver og bagvendt i sit Forhold.
- kiglóupok, *tr.* viser sig forkeert derved; fejler deri; vrangeligen begaaer.

kiglórpok, *tr.*)
 kiglóřok, *intr.*) forraader
 en noget; aabenbarer
 ham det, som var en
 ſemmelighed; ſadrer
 ham noget i Ørene (en-
 ten Sandhed eller Uſand-
 hed.) Tokotekſaralloak
 kiglórpát, de aabenbare
 de ham, at han ſud Ga-
 re for at blive dræbt.
 kiglóřfok, en forræder,
 ſom aabenbarer hem-
 melige Raad; en Slad-
 derhanf.
 kiglout, forræderie; det
 man aabenbarer en.
 kigloutigau, *tr.* 1) forraa-
 der el. forebringer det.
 2) røber ham; forraa-
 der ham. Tokotſirukſak
 aggerfok kigloutigát, de
 røbede Morderen, ſom var
 i Ankamſt. 3) bagtaler
 en; beſpører ham falſke-
 ligen.
 kiglauakau, *intr.* er forræ-
 derſt; er ſadderagtig.
 kiglukpok, *intr.*)
 kiglugau, *tr.*) anker
 paa noget; fortryder
 paa, at det er gaaet ſaa
 og ſaa. Umárame kig-
 lukpok, det gjør ham ont,
 at han har miſtet ſin Baad.
 Kollipſiune kigluga aſſe-
 rormet, han anker paa, at
 hans Riedel gif i ſyffer.
 kiglugirſak, det man an-
 ker paa.

kiglukbigau, *tr.* anker paa
 en, ſom har gjort no-
 get forkeert; har Anke
 til ham.

kiglungnakau, *intr.* er for-
 trædeligt; er værd at
 anke paa.

kiglungnartok, fortrædes
 ligt; værd at anke paa.

Kiglórpok og Kiglukpok,
 ſee under næſſforegaaende.

Kiggorpok, *intr.* Gaare
 ne ſlides af et Klædebon;
 Enderne ſtumpes af ved
 ideligt at gaae dermed.

Kigut, ſee under Keiok.

Kiggut v. kiggóřfoit, *car.*
ſing. Steen, Urer; en
 Steenhob under et
 ſjeld, nedſalden ved
 Steenſted.

Kigvaktak, ſee under Ki-
 vikpok.

Kigviarpok, 1) *intr.* a)
 pakkes el. fyldes (en Po-
 ſe.) b) ſtoppes ud (et
 Fugleſkind.) 2) *tr.* a) pak-
 ker i; fylder i. b) ud-
 stopper.

kigviářok, *intr.* 1) pakker
 ind. 2) ſtopper ud.

kigviægak, 1) pakket; fylde.
 2) udſtoppet.

kigviupok, 1) *tr.* pakker
 det ind; ſtopper el. fyl-
 der det inden i andet.
 2) *intr.*

- 2) *intr.* er indpakket el. indstoppet.
- kigviurslak, indpakket; indstoppet. Angmaksat kigviurfselat, Lodder, som skulle fyldes paa Poser.
- Kija, Graad.
- kijavok, 1) *intr.* græder. 2) *tr.* begræder; græder over en.
- kijanek, Græden; Graad.
- kijagajukpok, *intr.* er grædenem; græder gjerne; flæber altid.
- kijagajuktok, grædenem; en flæbestjæg.
- kijamersorpok, *tr.*)
- kijamersótok, *intr.*) Kommer en til at græde; bringer ham i Graad.
- kijaut v. kirsllet, den man græder over; det man græder for.
- kijautigau v. kirslletigau, *tr.* græder over el. for.
- kirslak, stærk Graad. kirslsamit niakerrau, hun har ont i Hovedet af den megen Graad.
- Kikârpok, *intr.* staaer; staaer oprakt paa sine Been; er staaende.
- kikârtok, staaende; en Stander.
- kikârbik, et Sted at staae paa.
- Kikêikpok, 1. *intr.* lægger sine Vinger bag over og skyder sig frem som en Piil (en Falk.)
- kikêingavok, *intr.* 1) har sine Vinger saaledes oplagte under Flugten (en Falk.) 2) er udbuglet el. har Udfanter i Midten (en Bratning.)
- Kikértak, en Øe; et Øjland.
- kikertârsoak, 1) en stor Ø. 2) Disco, Øiland og andre Storøer, der have dette egentlige Navn.
- kikertarsoëitfiak, 1) en middelmaadig stor Ø. 2) Fiskerlogen, og andre Middelsøer, der have dette egentlige Navn.
- kikertângoak, 1) en liden Ø; en Holm. 2) mange smaa Søer bære og dette egentlige Navn.
- kikertamêpok, 1. *intr.* 1) er paa en Ø. 2) er gift (et Fruentimmer, fordi hun er som paa en Ø, i det hun ved sin Mand's Hindring er fri for andre Mandfolkes Antastelse.)
- kikertamio, en Øeboe.
- kikertâungitsomêpok, 1. *intr.* er el. boer paa det faste Land.
- kikertâursak, en Øe i Flod-Bande, som dog hænger ved det faste Land og falder tør i udsalbende Bænder.

Kikiek, 1) et Søm; Spiger; en Stift; 2) en Nagle (enten af Træe, Been el. Jern.)

kikiékpok, 1) *intr.* er naglet el. spigret; er fastsaaet med Søm. 2) nagler; spigret; sømmer fast.

kikiéktorpok, *tr.*)

kikiéktóik, *intr.*) det samme i sidste Bemærkelse.

kikiéktugak, naglet; spigret; fastsømmet.

kikiéktortipok, *r. intr.* er tilnaglet el. tilspigret.

kikektortitok, tilnaglet; tilspigret; sømmet fast.

kikiengnek v. kikiéktornek, Naglegab; Sømhu.

kikiékbik v. kikiéktorbik, Naglested; det man sømmer noget fast paa.

kikiéktóupok, *r. tr.* nagler det fast til noget andet; spigret el. sømmer fast til en Ting.

kikiéktóusimavok, *intr.* er fastsaaet til noget andet.

kikiéktout, det man saaer Søm el. Nagle ind med (Hammer el. andet.)

kikiéktoutigåu, *tr.* saaer Nagle, el. Søm ind der med.

kikiegupok, 1) *intr.* er fastspigret; er naglefast, saa det ej kan affalde. 2)

tr. a) fastnagler; saaer til med Søm, saa det ej kan affalde. b) saaer en Nagle el. et Søm ind.

kikirsupok, *tr.* saaer et Søm el. Spiger halv ind i noget.

Kikik! 1) sy! Bæ! (af Bømmelse.) 2) sy, stamme dig! (til Bestemmelse.)

Kikíkpok, *r. tr.* saaer et Stykke udaf et tyndt Trækar el. Steenkar; saaer et Skaar i en Potte.

kikivok, 1) *intr.* Fommer Skaar i et Træe el. Steenkar. 2) *tr.* saaer et Skaar af det.

kikisfok, et Skaaret Kar; en Skaaret Potte el. Kop.

kikínek, et Skaar; Potteskaar.

Kikíarpok, *intr.* ønsker; er forlangende; vil gerne at skulle see.

kikísaut, 1) Ønske; det man ønsker. 2) *ipl.* kikísautit, Tettet i et Dyr.

kikísautigåu, *tr.* ønsker sig det; er forlangende der efter; lader Ønsket gaad ud derpaa.

Kikíárpok, *intr.*)

kikísigåu, *tr.*) er sty for nogen; frygter sig for

for ham; tager sig vare i hans Nærværelse at gjøre noget, som han ei bifalder el. følger ved saadant at blive skint for ham Kivgannut niiveromarsut niivertok kiksfigirlarát, de som ville hændle med Matroserne ske gjerne Kjobmandens Nafn.

kiksigofukpok, *intr.* er meget frygtsom for en; tør neppe lukke Øjne el. Mund op i hans Nærværelse; er nedslagen.

kiksignakau v. sigofungnakau, *intr.* er frygtelig el. at tage sig vare for; man maae vel vide, hvad man gjør i hans Nærværelse; man maae lægge hvert Ord paa Vægtfaalen i hans Paahør.

Kiklautit, see under Kiksarpok.

Kiksigau, see under Kiksarpok.

Kiksúk, vilddt el. forvov; en Kjød.

kiksúkpok, *intr.* har vilddt el. forvoven Kjød paa et Lem.

Kiktorák, en Stump; et afbrusten el. tvert

sprungnen Stykke (Tov, Rem, Traad.)

kiktorárpok, 1) *intr.* a) brister; springer; gaaer tvært over ved et Ryk; slides tvært fra hinanden (en Liine, Traad ic.) b) gaaer fra hinanden; splittes reent ad; revner tvært over, saa den ej kan hænge sammen (en Velg.) c) rummer sig; skyder ud fra hinanden (Zisen, som var revnet.) kiktorarneráne epuniaritse, roer, imedens Zisen er adsplittet! 2) *tr.* Kommer til at briste; rykker i tu.

Kikkulek i *plur.* kikkordlit, et Gul i Zisen, hvor igjennem Sælhundene Frybe op.

Killa, men brugeligst: killamik, 1) snart; hastig; i Fort Tid; en liden Stund. 2) om en liden Stund; efter en Fort Tid. 3) det var hastig! Sillat killamik! hvor hastig dog!

killangoamik, 1) i ganske Fort Tid; et Øjeblik. 2) efter en føje Tid.

killanárpok, 1) *intr.* a) hæster el. har stor Forlangsel efter noget; ønsker, at det snart kunde skee; læn,

længes meget efter ens Ankomst; er slugen efter Mad, som Foges; higer efter at see sit forlængende opfyldt. b) har Forsmag paa noget; gøtter sig forud i Tansen derover. 2) *tr.* giver en Forsmag paa noget; bringer ham lidt til en Begyndelse.

killanårfsiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse; tager noget med sig til en Forsmag; bringer noget med til en Prøve.

killanårnek, 1) Hasten; Higen; stor Forlængsel. 2) Slugvornhed. 3) Forsmag.

killanårau, *tr.* 1) higer der efter; vil have det i Hast. 2) har Forsmag derpaa; gøtter sig forud dermed.

killanårtorpok, *intr.* smager Mæden; griber et Stykke af Gryden til en Mundsmag, før det endnu er fuldkogt.

killanårtout v. toutikfak, en Mundsmag; en Abid; et Stykke af Gryden at sluge i sig i Hast, før det rette Maaltid.

killanårnakau, det er at haste med; man maatte ønske, at det snart kunde see el. blive kogt; Sungeren el. Længselen driver.

killéingarpok, 1) *intr.* a) gjør noget i en Stud. b) stær hastig. c) døer pludselig. 2) *tr.* dræber med eet ved første Skud.

Killak v. killæk, Himmelen.

killángmio, en Himmelboer.

killalliarpok, *intr.* fahrer til Himmels.

killalliarnek, Himmelfahrt.

killalliarbik, Himmelsfahrtsdag.

Killāk, 1) Ganen; Munden indvendig over Tungen. 2) Loftet indvendig i et Hus. Iglub killāne nivingarpok, den hænger under Loftet i Huset.

killákpok, *intr.* tørster ishel; vansmægter.

killalerpok, *f. intr.* begynder at vansmægte; er færdig at døe af Tørst.

killangák, 1) et snøvlede Menneske. 2) en Søefugl kaldet: Lunden; Søepapegøje (*Alca arctica*.)

killangárpok, *intr.* fanger Lunden.

Killakpok, see under næsiforegaaende.

Killamik og Killanårpok, see under Killa.

○

Kil-

Killangak, see under Kil-
læk.

Killaut, en Tromme.

killaupallúkpok, *intr.*

Trommen røres.

killaupallúktok, en Trom-
mestager.

killaúrferpok, *f. v.* fersarpok,
intr. har Trommen i
Saanden.

killaúrferfok, den med
Trommen el. som har
den i Saanden.

killaúrfiok, *intr.* gjør en
Tromme.

killaungursak, 1) en rund
Kajak; Stoel af Krum-
met Been. 2) Regnbuen.

Killék, Skab; Skurv;
Udslæt.

killékpok, 1) *intr.* a) er Skab,
bet el. Skurvet; har Ud-
slæt. b) er brækket (Him-
melen.) Kau! kau! tun-
núrho killekkáu, Dag!
Dag! Østen er brækket:
det dages. c) er hugget
igjennem (Fisen.) 2)
tr. faaer hugget den
igjennem. Sikko killék-
para táva, Jeg fik nu Hul
paa Fisen.

killektok, Stabbet; Skurvet.

Killiárpok, *tr.* Skraber
Bær af Lyngen om Vin-
teren tillige med Sneen.

killiagak, helst i *plur.* kil-

liækkæt, de affrabede
Bær.

killiaut, et Redskab at skrabe
Bær af Lyngen med.

Killikpok, *t. tr.* Skraber
fittet af et Suglestinds
Rjødside.

killigak, det Suglestind,
som fittet er affrabet;
killingnek, det Sit, som
affrabes og siden ud-
gjør en særdeles Ret.

Killiórpok *v.* liórtorpok,
tr. Skraber af.

killiugak, det affrabede.

killiutak, et Skrabereds-
skab; en Skrabe.

killiortout, 1) det samme. 2)
en Musling Skal (fordi
den gjerne bruges dertil.)
3) en heel Musling (med
Orm og samt.) (*Mytilus
edulis.*)

killiortourfiorpok, *intr.* sø-
ger el. samler Musling-
ger ved Stranden.

Killípok, *t. 1) tr.* a) snit-
ter en Rem ud af et
Skind el. Skjæver det ud
i Remmer. b) Skjæver
en Hvalbarde ud i fiske-
been Strimler (til Sags-
rer el. andet Brug.) 2)
intr. er saaledes skæven
ud (Skind el. Hvalbarde.)

killitfiok, *intr.* det samme i
2de første Bemærkelser;
i Usmindelighed; skjæver
noget

- noget fladt ud i smale Strimler; i Sørdeleshed: agerer Remmesnider el. Fiskebeensfjærer.
- killitsirfok, en Remmesnider; en Fiskebeensfjærer.
- killitak, det Skind el. den Gvalbarde, som skjæres i Strimler.
- killirsut, en Kniv at skjære Remmer el. Fiskebeens med; en Remmesnider. Kniv.
- Killo, ved Gødderne paa en Bræ el. i en Seng.
- killôvok, *intr.* er Gøddernes Sted.
- killoárpok, *tr.* Kaster noget op til Gøddernes Sted.
- Killuk, Søm paa Klæder.
- killugíkpok, *f. intr.* 1) er smuk Søm; er got syet. 2) syer god Søm.
- killugíklók, 1) en smuk Søm; got syet. 2) en god Syerstke.
- killukípok, *tr. intr.* 1) har smaa og tette Sting. 2) syer net.
- killukítlok, 1) net syet. 2) en net Syerstke.
- killuktók, 1) storstinget; grovsømmet. 2) en slet Syerstke.
- killuktóvok, *intr.* 1) har store Sting; er grovsømmet; er ilde syet. 2) er en slet Syerstke.
- killulik, en Klinket Kjedel; en Kobber Vandkjedel.
- killungárpok, *tr.* sætter Kantning paa et Klædebon.
- killungáut, en bred Kantning el. Bremme om et Klædebon.
- killungáutíklak, noget til Kantning.
- killuárpok, *f. 1) intr.* gaaer el. løber op i Sømmen. 2) *tr.* spretter op; river op i Sømmen.
- killárpok, *f. tr. 1)* bødde; lapper (et Klædebon.) 2) bødde Garn.
- Kimmérnak, Meelbær.
- Kimik, en Hæl.
- kimikárpok, *tr.*)
- kimikláíok, *intr.*) 1) stødde paa noget med sin Hæl. 2) slaaer bag op.
- kimiktók, 1) paastaende. 2) selvraadig; egensindig.
- kimiktóvok,)
- kimiktufárpok, *intr.* 1) vil have sin Villie frem; er egensindig; vil raade sig selv. 2) er paastaende; vil altid have ret.
- Kimiklekpok, 1) *intr.* river sig paa noget; faaer Ribler el. Strimer i Huden ved at streges el. rives; er forrevet; har været oppe at rives.

rives. 2) *tr.* forriver; snertes en, saa der bliver Strimer efter; Ribler Zuden.
kimiklengnek, Rible; Strime i Zuden.

Kimiktök, see under Kimik.

Kina? *intr.*)

kissu? *S.*) 1) hvo? hvem? kina piviük? hvem mener du? 2) hvad heder han? hvem er han?

kia? *tr.*)

kissua? *S.*) 1) det samme i iste Bemærkelse. Kia piätit? hvem slog dig? 2) hvis? Kia kemmia? hvis Hund? (see videre om disse Ord Gram. VII Cap. S. 4. No. 5.)

kinamè? *intr.* 1) Jeg veed ikke hvem. 2) men hvem dog? 3) jeg veed ikke hvad han heder el. hvem han er. 4) i *pl.* kikumè, jeg veed ikke hvilke.

kiamè? *tr.* 1) det samme i iste og 2den Bemærkelse. 2) hvis dog?

kinäuna? *intr.* 1) hvem er el. var han? hvad heder han?

kiäuna? *tr.* 1) hvo gjorde det? 2) hvis er el. var det?

kinäivna? hvo siger el. har sagt saa? hvem er det kommen fra? hvo har bragt den Tidende?

kinalikiak? *intr.* hvo dog ial Verden? hvem monne det dog være?

kialikiak? *tr.* 1) det samme i iste Bemærkelse. 2) hvis dog?

kinävok, bruges kun i *interrog.* men der i alle Personer: kinäva? hvo er han el. hvad er hans Navn? kinävit? hvem er du el. hvad er dit Navn? o. s. fr.

kinäurfok, hvem han er; hvo han monne være.

Kinneräu, *tr.* sier af.

Kinérpok, *r.* *intr.* 1) er tyf (s. *Er. Suppe; Grød.*) 2) løber sammen (Mel i Ost.)

kinértok, 1) tyf. Suäurfat kinértut, Grød. 2) samt menløben. Imuk kinértok, tyf Mel.

kinértipok, *r.* 1) *intr.* bliver tyf; tyfner. 2) *tr.* gjør tyf.

kinertipok, *r.* *tr.* lader blive tyf; sætter Mel op for at blive tyf.

Kinga, see under Kamma.

Kingäk, 1) Næsen; egentlig i *sing.* et Næsebor, og i *dual.* kingæk, begge Næseborer el. Næsehullerne under eet. 2) en Gvalfiskes Pustehul. 3) et Gul paa Taget, hvor igjens

- igjennem at udlade Var-
men, naar der bliver
for heedt. 4) Knop el.
Knude paa en Sugls
Neb ved Hovedet (f. Ex.
paa Svanen.)
- kingalik, 1) som har Næ-
se. 2) Østerbygds Ed,
derfuglen; den Fnort;
nebbede Boderfugl (*A-
nas spectabilis*)
- kingárpok, *intr.* 1) er streng
i at give Lovregler. Ag-
lerkadlugo kingárpok, vil
at han skal holde Diæt og
afholde sig fra visse Ting.
2) er unildt Vejrligt
(siges, naar det stormer,
medens nogen forseer sig i
at gjøre det Forbudne.)
- kingártok, streng i sine Lo-
veregler; ret diætetisk
(efter Grønlandernes O-
vertroe.)
- kingaráu, *tr.* er nogen
fiendst; hader ham; vi-
ser sig fiendst mod.
- kingarirfak, forhadet.
- kingarirfávak, *intr.* hades;
er forhadet.
- kingarirfúsek, Sjendskab;
Sad.
- kingarnak, fiendst; hade-
ligt. kingarnangoak asit!
hvor fiendst!
- kingarnakáu, *intr.* er at ha-
de; opfører sig ej saa
at man kan elske ham.
- kingársarpok, *intr.* er
fiendst.
- kingársarpok, *tr.*)
kingársóok, *intr.*) er fiendst-
imod; hader.
- kingársartok v. fortok v. for-
te v. sóirfok, en Siende.
kingársortigáu, *tr.* har en
til Siende.
- kingársarnef, Sjendskab.
kingársarpok, *tr.*)
kingársóok, *intr.*) ta-
ger sig af en; viser at man
ej er ham fiendst.
- kingakópok, 1) *intr.* holder
sig uærdig; agter sig
for ringe el. foragt
værd. 2) *tr.* holder
det uærdig (nemlig sit
eget.)
- kingakogáu, *tr.* det samme
i sidste Bemærkelse.
- kingakorfutigáu, *tr.* agter
sig uærdig derfor.
- kingakóbigáu, *tr.* agter det
alt for prægtig for sig;
finder sig langt under
Værdigheden dertil.
- kingakofúsek, Uværdighed
(egen erkjendt.)
- kingakonarpok v. nakáu,
intr. 1) er uærdig.
Kongim igloanut kinga-
konakáunga, jeg er alt for
uærdig til Kongens Hus.
2) er for prægtig og il-
de stemmende; er af den
Bestaffenhed, at man
maae holde sig uærd-
dig dertil. Kongim ig-
lórfoa kingakonakáu uam-
nut,

nut, Kongens store Hund
 passer sig ikke for mig.
 kingakonartok, 1) uværdig.
 2) alt for prægtig, saa
 man maae holde sig
 værdig dertil.
 kingakonarsúsek, 2) Uvær-
 dighed. 2) Prægtighed.
 kingakotekáu, *intr.* holder
 sig uværdig; er i sine
 egne Gine alt for rin-
 ge (til det el. det)
 kingakonéipok, *ts. intr.* er
 værdig.
 kingakonéitfok, værdig.
 kingakonéitfúsek, Værdig-
 hed.
 kingakonéitipok, *r. tr.* Ejen-
 der værdig; agter vær-
 dig; værdiger.
 Kingák, Skinnebenets
 skarpe Kant.
 kingárpok, *intr.* støder sig
 paa Skinnebenet.
 kingárnek, Stød el. Saar
 paa Skinnebenet.
 Kingíkpok, *r. intr.* 1)
 er højt; rækker højt op
 i Luften (et Bierg; et
 Taarn.) 2) er højt oppe
 (Solen, naar den er os
 nær og giver lang Dag.)
 kingikáu, *intr.* er meget
 højt.
 kingíktok, høj. Nuna king-
 íktok et højt Land.
 kingíktórfoak, 1) meget
 højt. 2) *speciatim.* a)

Sjortetækken (et Fjeld
 ved Gorthaab.) b) Tin-
 nen (et Fjeld ved Maa-
 gehavnen i Friderichs-
 haabs District.)
 kingíktigáu, *intr.* og *tr.* er
 saa høj.
 kingíktigirfok, saa høj.
 kingíktigirfomik, saa højt.
 kingínek, Højhed; det høje.
 Kingínermit, af Højhe-
 den.
 kingíktomépok,))
 kingínermépok,) *intr.* er i
 Højheden; boer i det
 høje.
 kingíktométok v. gínermé-
 tok, den som boer i Højs-
 heden.
 kingírúsek, Højde.
 Kingmárpok v. malik-
 pok, *r. tr.* Kavet imel-
 lem Tænderne; gum-
 ler paa Skind (for at
 faae det mygt); tygger
 derpaa (dog uden at son-
 dertygge det.)
 kingmárnek v. malingnek, 1)
 Raven el. Gumlen mel-
 lem Tænderne. 2) det
 Kavede.
 kingmiarpok, *tr.* bærer no-
 get i Munden; har det
 imellem Tænderne.
 kingmiartok, den som har
 noget i Munden el. imel-
 lem Tænderne. Kemmek
 kingmiartórfoak, Hunden
 løber med noget i Munden.
 king-

kingmiak, 1) det som hæves i Munden. 2) det Deen el. Træ, man holder imellem Tænderne, hvori Drillen løber (paa grønlandsk Maner.) 3) et Bidsel.

kingmirserpok, *f. tr.* giver en noget at bide paa; sætter ham noget i Munden. Savimmik

kingmirserpa, han satte ham min Kniv i Munden.

Kingmiarpok, *see* under næstforegaaende.

Kingmut, *see* under Kitå.

Kingniok, *intr.* er om sig at samle til Vinterfæde.

kingnikipok, *ts. intr.* er sorgeløs hertil.

Kingo, 1) Bagen; det som er bag til. 2) Bagstav i en Kajak. 3) Sjørbund; det inderste i en Bugt.

kingomut, 1) bag ud; baglends; tilbage. Umiak

kingomun ingerdlavok, Baaden gaar tilbage. 2)

Igen. Kingomut ifumaksåionga, min Du staar til at komme igen; jeg fahrer ej bort med alle.

kingomuihak, ganske tilbage; Kun el. lige bag ud.

kingomôrpok v. mukârpok, *intr.* fahrer tilbage el. bag ud; gaar baglends.

kingoârpok, *intr.* Kommer sidst; Kommer bag efter (naar andre er i Forvejen); er bleven efter el. bag ud i sin Gang.

kingoartalerpok, *f. intr.* 1) bliver bag; Kan ej følge de andre. 2) det er ej mere Springtid; Vandet falder og stiger ej mere saa stærkt; er jevn Ebbe og Flod. 3) Vandet falder ved Aftenstid (og kommer ligesom bag efter Dagen.)

kingôumiok, 1) *intr.* flytter sig bag ud. 2) *tr.* flytter det bag ud.

kingôumitsiarpok, *intr.* og *tr.* flytter sig el. det lidt tilbage.

kingorâiok, *intr.* Kommer forfælde el. bag efter at noget er skeet.

kingorârpok, *tr.* Kommer bag efter ham (som er bortfahren); træffer det ikke mere; savner. Nulliangoara kingorârpara, jeg traf ej min Kone, da jeg kom. Savik kingorârpa, han savnede Kniven paa det Sted, han havde lagt den. 2) Kommer i ens Sted; optager hans Plads; bliver hans Eftermand.

kingorârhiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

kingorårfirfok, en Eftermand.

kinguáíok, 1) *intr.* gaaer foran; har nogen bag sig. 2) *tr.* har ham bag sig.

kinguáírfok, den som gaaer foran; en forgænger.

kingubiupok, *tr.*)

kingubiurfiok, *intr.*) bringer efter sig.

kinguák, en Efterkommer; Afkom; kinguøj, hans Efterkommere. 2) efterlevende; efterladt (Kone el. Børn.)

kinguákfiok v. fiopok. *intr.* faaer Afkom; avler Børn; er frugtbar.

kinguákfiortórfoak, meget frugtbar; som avler mange Børn.

kinguákfiak, en Afkom; tilkommende Arving (bruges medens Forældrene leve.)

kinguákfiaráu, *tr.* 1) har til sin Afkom el. tilkommende Arving. 2) lyser i Ruld og Røn.

kinguaráu, *tr.* har til Efterkommere; efterlader sig (Kone el. Børn.)

kingugvakþok, faaer andet efter sig af samme Bestaaffenhed; haver i Sølge paa sig; Kommer igjen; drager til Sølge efter sig.

kingugvaktarpok, *tr.* det samme naar det skeer jevnlig. kingugvaktalerpok, *f.* *intr.* Kommer en efter den anden (f. Ex. Skye); Luften er fuld af Drive Skyer.

kingugvaktipok, *r. tr.* 1) lader det komme igjen el. ej blive ved den ene Gang. 2) skaffer noget isteden. Akpa ner'igin-nauk kingugvaktitfomarpara, spits kun Ulfen, jeg skal nok skaffe en i dens Sted. 3) begaaer paa ny; ripper op igjen; gjør flere gange det samme. Ajortine kingugvaktipøj, han lægger Skyld til Skyld.

kingugvaktákavok, *tr.* dyrer en Gaude el. et stykke Land; forarsager, at Værterne der stedse komme frem igjen.

kingúnek, 1) det som er bag en. 2) det man har lagt paa sin Bag. 3) Sød; Frøse; en Værtes Frugt. 4) en efterlevende Fader el. Moder, som har mistet sit Barn. 5) en efterlevende Mand, som har mistet sin Kone. Bruges i 3de første Høimærkelser helst *cum. suff.*, deraf;

king-

- kingórna, 1) den el. det bag ham. 2) *adv.* Siden.
- kingórmane, 1) bag ham. 2) derefter.
- kingórna^gut, 1) ad hans Bag; efter ham. 2) siden efter.
- kingórnanne, bag dem.
- kingórnatigut, bag - efter dem.
- kingúnevne, bag mig.
- kingúnevkut, efter mig.
- kingunévtine, bag os.
- kingunévtigut, efter os.
- kingúnerne, bag dig.
- kingúnekkut, efter dig.
- kingunévsine, bag eder.
- kingunévsigut, efter eder
o. s. fr.
- kingúniksak, Frøe til at vove op paa ny; Sæde-
Forn.
- kinguníovok, *intr.* 1) er paa ens Bag. 2) er lagt paa Bagen. 3) er Frøe el. Sæd (i disse Bemærkelser forekommer det sjelden.) 4) er efterlevende (Mand, Fader el. Moder.)
- kingórnguvok, *intr.* det samme.
- kingórngursok, efterlevende; overlevende (Mand, Fader el. Moder.)
- kingórngúpok, *tr.* arver; faaer til Arv.
- kingórngursiok, *intr.* det samme; er Arving.
- kingórngúrsiok, en Arving.
- kingórngursak, Arv; Arvedeel.
- kingórngursaráu, *tr.* arver det; har det til sin Arvedeel.
- kingórngursikatak, en Medarving.
- kingórngursikatigau, *tr.* har til Medarving.
- kingúrdlek v. gúdlek, 1) den sidste; den bageste. 2) den som kommer næst efter; næstfølgende. Kamatib kingurdliane, i næstfølgende el. tilkommede Maaned. 3) i plur. kingurdleest, Efterkommere (i Almindelighed.)
- kingúrdlermik, 1) sidste gang. Kingúrdlermik merforponga terfa, nu syer jeg da sidste gang. 2) en anden gang; herefter. Kingúrdlermik illegiomarpagit, en anden gang vil jeg følge dig. 3) næste gang; naar det gaar om igjen. Kingúrdlermik Sabbátiopet, naar det bliver Søndag igjen.
- kingurdliovok, *intr.* 1) er den sidste el. bageste; kommer bag efter alle de andre. 2) er den næstfølgende.
- kingurdliupok, *tr.*)
- kingurdliursiok, *intr.*) gjer sidst; beegner sidst.

kingurdlurfak, sidst gjort
el. beegnet.

kingurdlerrâu v. gulerâu, *tr.*
har en bag sig; gæer
for ved ham.

kingurdlereek, *car. sing.* en
efter den anden; efter
hinanden.

kingurdlereekpuk, *s. v.* reek-
farpuk, *intr. car. sing.*
gjør noget efter hinan-
den; Kommer efter hi-
nanden. Tamarmik king-
urdlereeglutik paitfikkfa-
kalerput, de undskyldte sig
alle en efter den anden.

kingurdlerpåk, *aller*sidst;
*aller*bagest.

kingurdlerpâmik, *aller*sid-
ste gang.

Kingoarpok, Kingomut,
Kingorarpok, Kingorna
og Kingöumiok, *see* un-
der næstforegaaende.

Kinguâiok og Kinguâk, *see*
under Kingo.

Kinguak i *pl.* kingurfat,
Solens Straaler igjen-
nem Sprækker.

kinguarpok, *intr.* stæer li-
ge i Solen, naar dens
Straaler falde igjen-
nem Sprækker.

kinguarfimavok, *intr.* er be-
straalet af Solen (paa
anførte Maade.)

kinguarbigâu, *tr.* Solen
bestraaler det el. dens
Straaler falde derpaa.

Kingugvakpok, *see* under
Kingo.

Kinguk, en Marflue
(*Oniscus Pulex.*)

kingupek og kingufak, 2de
særskilte Slags Marfluer
(*Oniscus arenarius* og
Strömianns.)

kingûrksoak, en stor Mar-
flue (egentlig *Oniscus*
Strömianns.)

kingûngoak, en liden Mar-
flue (egentlig *Oniscus a-*
hysinus.)

kingûkpok, *intr.* er opædt
af Marfluer (et Skind,
som har lagt i Sæen.)

kinguvok, *intr.* Fantrer;
velter om (med Baad el.
Slæde); Fuldsejler.

kingursok, Fantret; omvel-
tet med Bunden el. Rjøs-
len i Vejret. 2) et Mens-
uiske, som paa saadan
Maade er Fantret el.
Fuldsejlet.

kingyavok, *intr.* er ranø;
er veltenem.

kingyâipok, *ts. intr.* er stiv;
velter el. Fantrer ej let.

Kingunek og kingurdlek, *see*
under Kingo.

Kinguvok, *see* under Kin-
guk.

Kingûvok, helst i *plur.*
kingûput, *intr.* er ej me-
re deraf; har forladt det
Sted.

- Sted, de vare før. Akëik-
sit kingúput, der er nu
ingen flere Myper i Mar-
ken. Okæt kingúput, For-
sken har søgt Dybet.
- Kiniok, *tr.*)
kinirfiok, *intr.*) holder
Børn frem paa Natu-
rens Vegne.
- Kinispok, *ts. intr.* er ud-
blødt; udblødes (noget
haardt, som lægges i Vand
for at blive veegt.) 2) *tr.*
udbløder; lægger det i
blød. Saraudligit imer-
mut kinipèjt, de have lagt
Støfsissen i Blød.
- kinitsipok v. serpok, *intr.* og
tr. det samme.
- kinitsiok, *intr.* det samme
i sidste Bemærkelse.
- kinitsirfok, en Udbløder;
en Gistebløder.
- kinitsivik, en Bløde-Ballie;
Bar el. Sted, hvor no-
get udblødes.
- kinitsak, udblødt; lagt i
Blød.
- Kippak og Kippako, see un-
der Kippivok.
- Kiparpok, see under Kita.
- Kipipok, see under Kê-
pok.
- Kippívok v. pávok, 1)
intr. affappes; er affor-
tet el. affumpet (paa en
el. anden Maade.) 2) *tr.* a)
- fapper af; forforter; af-
stumper; tager et Styk-
ke fra. b) holder op med;
bryder af; ophører med
noget. Okauzine kippu-
vej, han brød af midt i
sin Tale. c) omstjærer.
- kippivnek, Affapping; Af-
fortning. 2) Omstjæ-
relse.
- kippak, 1) det affappede;
et affkaaren Stykke. 2)
en Mand med Peltz paa
uden Svantz.
- kippako, et Stykke af No-
get; en Stump.
- kipput, et Kapper-redskab;
en Segel.
- kipperiarpok, 1) *intr.* ophø-
rer; lader af. 2) *tr.* læ-
der ophøre; afbryder.
- kippijuipok v. pisuipok, *ts.*
intr. vedbliver; ophø-
rer ej; fortsfarer uden
Afbrud; holder ikke op.
- kippijuitsomik v. suitsomik,
uophørlig; uafbrudt;
uden Ophold; uafstade-
lig.
- kippijuirfúsek, Uafadelig-
hed; Uophørlighed.
- kippisuirfutigau, *tr.* bliver
desaarsag ved med no-
get; tager uophørlig
Hensyn dertil.
- kippisuarpok, *intr.* holder
ved; fortsfarer; vedbli-
ver; ophører ej (med no-
get at gjøre.)
- Kípok,

- Kipok, see under Kiviok.
- Kirkferpok, *z. intr.*
springer ned.
- kirkfertungoak, en liden
Springer; en Spilleglut;
et Barn, som er væver,
hopper og springer.
- kirkferbigau, *tr.* springer
ned paa.
- kirkfoårsak, en Bam;
Stjæl (*Peccen Islandicus.*)
- kirkfoviårfuk, en Falk (*Falco Islandus, rusticolus og fuscus.*)
- Kirsparpok, *tr.* Skærer
Haaret af; Flipper Haaret.
- kirplalik, en Qvinde, som
Haaret er af Flippet (hvilket hos Grønlanderne anses som en Skændsel.)
- kirplålerpok, *f. intr.* bliver
afskaaeren el. Flippet
(Haaret.)
- Kirfak og Kirfakpok, see under Kiek.
- Kirfipok, *z. intr.* har
ver noget i Sinde (at gjøre); ligger paa Spring til en Rejse.
- Kisak, see under Kiviok.
- Kissienne og Kissiet, see under næstfølgende.
- Kissime, han allene; hun, den, det alleve.
- kissiet, ham, hende ic. als lene.
- kissima, jeg el. mig allene.
- kissivit, du el. dig allene o. f. v. (see Gram. VII Cap. §. 5, 2.)
- kissimépok, *z. intr.* er eene.
- kissimétok, eene.
- kissingoarme, han ganske allene; hun, den, det blot allene.
- kisserdlui'nak, ham, hende ic. blot allene el. ganske eene.
- kissingoama, jeg el. mig ganske allene.
- kissingorpok, *intr.* bliver eene; staaer eene tilbage; rester.
- kissingorsimavok, *intr.* er bleven eene; er sat i Venlighed.
- kissingorupok, *tr.* tager for sig i Venrum.
- kissienne, 1) alleneeste; fun. 2) uden; med mindre; uden saa er. 3) men (see Gram. XV. Cap. §. 2.) 4) absolute udtalt: a) en herlig Forflaring! b) det var og noget; nu skulde du el. han just si ge el. gjøre saa.
- Kissipok, *z. tr.* tæller.
- kissitshok, *intr.* 1) det samme. 2) regner.
- kissitfirkok, en Tæller; en Regnemester.
- kissitit, et Tal.

kissitsoakikfok v. kissitser-
kikfok, en Regnemester;
den som forstaaer got
at regne.

kissikfåuput, de ere tælle-
lige.

kissikfåungilæt v. kissinekar-
nauviangilæt v. kajuiput,
intr. ere utallige.

kissikfåungitsut, utallige.

kissinekarput, *intr.* ere talte;
i *neg.* ere utalte.

Kissök v. kissuk, det sorte
paa Himmelen over
Bandet.

kissövok, er sort paa Him-
melen over Bandet.

Kissu, see under Kina.

Kitå, 1) i Vester; den
vestre Kant. 2) ved Hav-
Siden. 3) den yderste
Omrand af noget; Yder-
Fant.

kitámio, den som ophol-
der sig ved Hav- Siden
el. Vesterkanten.

kitfikfok, som ligger langt
i Vester; i *plur.* kitsik-
fut, Udhavs-Øer; der-
af: kitsikfórsoit, Hval-
fiste-Øjlander.

kíparpok, *intr.* fahrer langt
Vester ud; el. længer i
Vest, end en anden.

kingmut, Vester i; langt
Vest el. Nordvest ud ef-
ter Søekanten.

kingmukárpok, *intr.* fahrer

Vester el. Nordvest ud
til Søes.

kidliakut, den yderste smaa-
se Kantning paa et Klæ-
debon.

kidliakoserpok, *s. tr.* sæt-
ter saadan Kantning
paa et Klædebon.

Kittórnak (N.)

kittórngak, (S.) Jet Barn;
i *pl.* 1) Børn. 2) Skag-
ler til en Slæde; de
Remmer, hvori Sun-
dene trække for en Sun-
deslæde.

kittórnalik, som har Børn.

kittornartárpok, *intr.* 1)
faaer Børn. 2) faaer nye
Skagler.

kittornartártipok,)

kittorneksarflok,) *tr.* op-
vækker el. Passer Børn.

kittornærpok, *intr.* har mis-
stet sine Børn.

kittornaríflok, som har mis-
stet sine Børn.

kittórnakangitsfok, barnløs;
uden Børn.

Kivåke, Sannen til den
almindelige Ulf (*Cottus*
Scorpius, mas.)

Kivgak, 1) en Tjener;
Tjenerinde. 2) en Træl.
3) en Arbejdskarl (ved
Colonierne) Matros.

kivgávok, *intr.* er en Tje-
ner el. Træl ic.; tjener.
i *neg.*

- i *neg.* er ikke Tjener; er fri; er sin egen Herre.
- kivgāungipok, *ts. intr.* bes stiller aldrig noget selv; lader altid andre arbejde for sig.
- kivgarāu, *tr.* 1) har ham el. hende til at tjene sig. 2) sender en for sig i sit Erinde.
- kivgaritipok, *t. tr.* gjør til Tjener; lader tjene.
- kivgartorpok, *intr.* trækker; arbejder; gjør Tjeners el. Daglønners Arbejde.
- kivgartortigāu, *tr.* har ham til at arbejde for sig; har en i Dagløn hos sig.
- kivgartorbigāu,)
- kivgortōupok,) *tr.* 1) tjener en; trækker el. arbejder for ham. 2) er ham tjenstagtig.
- kivgartoromatokāu, *intr.* er meget tjenstagtig.
- kivgartōut, det man tjener el. faaer i Løn; Sottjeneste; Dagløn.
- kivgartōutiklak, det man tjener for el. skal have i Løn; Dagleje.
- kivgartōutarāu, *tr.* er i Dagløn hos en; arbejder i hans Brød; trækker for ham.
- kivgartōutigāu, *tr.* 1) trækker derved; har det at bestille. 2) fortjener det.
- kivgartōutiginiarpok, *tr.* ar- bejder el. trækker derfor.
- kivgalliupok, *intr.* og *tr.* gjør sig el. en anden til Træl el. Tjener.
- Kivgorpok og Kivgumiar-pok, see under næstfølgende.
- Kivikpok, *t. intr.* 1) lettes; løftes op (fra Jorden el. andet lavt.) 2) *tr.* letter; løfter op.
- kivikfiok, *intr.*)
- kivgorpok, *tr.*) det samme i sidste Bemærkelse.
- kivigak, lettet; løftet.
- kivigāvok,)
- kiviktipok,) *intr.* er lettet el. løftet.
- kivgumiarpok,)
- kivsumiarpok,) *tr.* bærer imellem Sønderne el. paa Armene.
- kivvaktak, noget som der skal Kræfter til at løfte; *spec.* Lod til en grov Vægt.
- kivvaktarpok, *tr.* forsøger paa at lette; prøver, om han kan løfte det fra Jorden.
- Kivingārpok og Kivingavok, see under næstfølgende.
- Kiviok, 1) *intr.* synker. 2) *tr.* sænker.
- kivirfok, sunken til Bunds.
- kivirfiok, *tr.* faaer det sænket under (imod sin Vilje) 2) det synker under for

- for ham. Saubine kivr-
 sia, hans Kniv sank for
 ham.)
- kivisipok, *z. tr.* bringer til
 at synke; sænker det;
 borer el. sætter det i
 Sænk.
- kípok, *z. intr.* er sunken;
 synker i (f. Ex. en Baad,
 der er stærk lastet.)
- kitfok, sunken i.
- kilåk, et Anker; en Dræg;
 en Steen til Anker.
- kifárpok, 1) *intr.* ankrer.
 2) *tr.* lægger for Anker.
- kifárbik, Ankersted; An-
 kerbund; Havn.
- kitfukpok, *intr.* er tungt;
 vil synke; kan neppe
 flyde.
- kivingavok, *intr.* gaaer med
 Buxerne paa Galene.
- kivingárpok, *intr.* er sær-
 dig at tage sine Buxer.
- kivingárpok, *intr.* bruger
 en løssagtig Stik ved
 Høremesternes Høerie i
 Mørke, at saavel Høer-
 emesteren selv, som an-
 dre Mandspersoner i
 Suset skulle have hver
 sit Fruentimmer ved Si-
 den, hvorved det gjer-
 ne kommer til andre
 Uderligheder med hvert
 Par.
- Kivkarpok, *tr.* gnaver
 Been; piller Kjødet af
 med en Kniv el. slider
 det af med Tænderne.
- Kiæfik, see und. næstfølgende.
- Kiæt, Fortroppen; hele
 Overlivet el. Overtrop-
 pen indtil Bestestedet.
 átab kiætá, Fordeelen af
 en Gælhund.
- kiæperut, en hvid Galve
 peltz.
- kiæfik, et Skulderblad.
- kiæksursak, Ganen paa en
 Flintelaas.
- Koaksuk, 1) en Skarp
 Kant el. Egg paa noget
 (f. Ex. paa Siden af en
 fløben Synaal.) 2) Bjerg-
 aas; Rygaas; Rygning
 (paa Huus, Uger el.
 Kjæld.)
- koaksulik, med Kant; *spec.*
 en fløben Synaal.
- koaksukángitslok, uden
 Kant; *spec.* en trind Sy-
 naal.
- koaksuktók, 1) Kantet; som
 har mange el. store Kan-
 ter; mangekantet. 2)
 firkantet. *spec.* en fire-
 kantet Lægte.
- koaklerpok, *f. 1) intr.* faaer
 Kant el. Egg; bliver
 Kantet. 2) *tr.* sætter
 Kant paa.
- koaklerforpok,)
- koakfulerpok,) *tr.* det sam-
 me i sidste Bemærkelse.
- Koarak, Blomsterqvast;
 Frødust (paa Angelica og
 lignende Bøster.)
- koa-

koararpok, *intr.* det gjør ont over Gaandlede; det primer og bryder deri.

koarartipok, *r. intr.* har ont over Gaandlede.

Koarfårpok, *intr.* bliver betuttet; bliver angst el. hastig bange.

koarfårtok, som bliver angst; betuttet.

koarfårnakau, *intr.* gjør betuttet; er ængsteligst.

Koårtak, Børneorm i Endetarmen (*Ascaris vermicularis.*)

koårtavok, *intr.* er plaget af Børneorme.

Kodlek, see under Kolle.

Kodlørpok, 1) *intr.* sprækker; Fløves; Splittes ad. 2) *tr.* fløver; splitter ad.

kodlørtok, en Fløver; en Brændehugger.

kodlulérpok, *f. intr.* begynder at sprække.

kodluak, Steenhør; Asbest.

Koë, 1) et Proviianthuus; et Forraads-Kammer. 2) en Lade. 3) *interj.* a) Forraad! hvilken Mængde! b) han er ikke slap; den er tilstrækkelig stærk.

koïngoak, et lidet grønlandsk Proviantssted.

koë'rsbak, et stort Proviianthuus (bygget paa Eurovæist Waade.)

koëlliorpok, 1) *intr.* bygger Proviianthuus el. Forraads-kammer. 2) *tr.* — til en anden.

koëllioak, *intr.* det samme i Iste Bemærkelse.

koë'rkforpok, gaaer ind i et Proviianthuus.

koë'rkfortok, 1) en som henter Levnetsmidler fra Proviianthuse. 2) en Proviantsforvalter.

Koējaut, see under næstfølgende.

Koëipok, *ts. intr.* glider (paa glat Jis el. slibrig Land.)

koeissak, glat; slibrig.

koeissårpok, er glat; er slibrig.

koëitfiarpok, *intr.* er paa Sælfangst paa glat Jis med haarede Skindsolter under Fødderne.

koëitfiak, Barn. A.

koējaut, 1) Steen-Mos. 2) grønt Slim, som sætter sig i Sjøene el. den grønne Silkemos, som beklæder Stenene ved Stranden og sees i Ebbetiden.

koējaupallukpok, *intr.* er grøn.

Koeis-

- Koeiffarpok og Koeitfarpok, see under næstforegaaende.
- Koérfak**, det hvide i Øjet.
- koérfarpok, *intr.* der har trukket sig en hvid Sinds over det sorte i hans Øje.
- koérfardlukpok, *intr.* har røde og stemme Øjne (neml. det hvide blandet med røde Aarer.)
- koérte, en hvid Plet i det sorte af Øjet.
- koértilik, den som har faaet hvid Plet i det sorte af Øjet.
- Koérforpok**, *intr.* hoster.
- koérfortok, den som hoster.
- koérukpok, *intr.* skal hoste; der kommer ham en Hoste paa.
- koérungek, Hoste.
- koérsmavok, *intr.* har Hoste, Syge.
- Koérte, see under **Koérfak**.
- Koérukpok, see under **Koérforpok**.
- Kogluüak, see under næstfølgende.
- Kóglukpok**, 1) *intr.* er bøjet om Kanten; har Sold el. Lag. 2) *tr.* folder; bøjer om Kanten; lægger Lag paa.
- koglukfiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.
- koglugak, bøjet om Kanten; foldet.
- koglukterpok v. luktiterpok, *z. tr.* lægger sammen i flere Lag; gjør flere Solder paa; sammenfolder (f. Er. et Brev.)
- kogluksipok, *z. intr.* er sammenlagt el. sammenfoldet.
- kogluüak, en Kaalorm; en Larve.
- kogluüårsoak, en Slange.
- Koüannakpok, see under næstfølgende.
- Koüekpok**, *intr.* finder Sornøjelse el. har Behag i noget; synes vel derom; gider gjere nære med i den Særd.
- koüektok, den som fornøjelse sig el. finder Smag i noget; i *plur.* en Samling Mennesker til fornøjelse. Man siger baade i god og ond Mening: koüektut illäulit! lad dem følge med, som have Lust.
- koüegäu, *tr.* 1) finder Sornøjelse deri; har Lust dertil; stjætter om. 2) lider; fordrager; synes vel om. Una koüegingilät, ham kunne de ikke lide.
- koüesukpok, *intr.* lystes ved; er lysten (efter at gjøre el. komme med.)

koietarpok v. etfartorpok, *intr.* fahrer hen at fornøje sig; i *plur.* Komme sammen for at holde sig lystige.

koieipok, *ts. intr.* finder ingen Fornøjelse el. Behag i det som andre.

koiekkarpok, *tr.* 1) finder ej mere Fornøjelse i; det staaer ham ej længere an. 2) Kan ej længer li-
de el. fordrage.

koiannakpok v. nækpok, *intr.* er fornøjelig el. behagelig; er indtagende; man maae ret synes derom. 2) er mygt el. smidigt; er blødt og got tilberedt (et Skind.) 3) i *negat.* koianngilak, a) er slent el. stygt; er ubehageligt. b) er ikke slap; er lovfast el. noget ret for alvor. Annøre koianngilak, Vinden er ret stærk.

koianækau, *intr.* er meget behagelig; er ret indtagende.

koianngitsok, 1) ubehagelig; slent; styg. 2) lovfast; stærkt.

koianngitsulek, 1) Styghed; Ubehagelighed. 2) Styrke; Lovfasthed; stærke Grad.

koianieipok, *ts. intr.* 1) er ubehagelig; spører ingen

Fornøjelse med sig. 2) er haardt og usmidigt (et Skind.)

koianarpok, *intr.* 1) er Kommen viit; har bragt det viit (i en god Bemærkelse, f. Ex. koianarponga, jeg er nu kommet mig brav af min Sygdom. koianarpung una, han har allerede lært got.) 2) er bleven brugelig. Al-
lek koianarpok fennagavko, Kobberemmen er nu i brugelig Stand, siden jeg bearbejdede den. 3) er allerede heel slent; begynder at blive temmelig stærk (i oud Bemærkelse, f. Ex. Annøre koianarpok, Vinden bliver ret stærk.)

Koik, en Sælhunds Skinnebeen el. det Been som gaaer fra Lallerne op til det lille Hoftebeen.

køytsek. Hoftestaalen (paa et Wenniske, firføddet Dyr el. en Sælhund.)

køytfinek, i *pl.* koytserngit, Lendebeen el. den Deel af Kygradens Leed, som naaer fra Ribbenene indtil Rumpen (da til et hvert især bruges *singularis*, men til dem alle under eet *plur.*)

Koi-

Koïnékpok, *intr.* bliver Fildren; det Fildrer ham; han Fildres.
 koïneksarpok, *tr.* Fildrer en; faaer ham til at blive Fildren.
 koïnengnakau, *intr.* 1) er meget nem til at blive Fildren; er Fildren af sig.
 Kóiook, 1) *intr.* a) piffer. b) rinder; løber ud; udflyder. 2) *tr.* a) piffer paa. b) begynder; slaaer el. øser Vand paa. c) udygder; øser det ud. d) 2) døber.
 koïrsiok, *intr.* 1) skjenker. 2) døber.
 koïrsifok, 1) en Skjenker. 2) en Døber.
 koïrsiak, 1) udføst. 2) begydet; overøst. 3) døbt.
 koïrsipok, *r. intr.* 1) døbes; bliver døbt. 2) lader sig døbe.
 koïrsitok, døbt; den som døbes el. lader sig døbe.
 koïrsituklak v. koïrsfeklak, en Daab; kandidat; den som skal døbes.
 koïrsinek, Daab; det at døbes el. blive døbt.
 koïrsimavok v. koïrsiavok, *intr.* er døbt.
 koïrsimarfook, en Døbt; en Christen.
 koïrsimaubik, 1) Daaben;

Suntten; Døbested. 2) Døbetid.
 koïrsigofukpok, *intr.* har Lyst til at døbes; længes efter Daaben.
 koïkkovok v. koïlikovok, 1) *intr.* vil være døbt. 2) *tr.* vil have døbt.
 koïkkorsok, den som vil døbes.
 koïrsfut, Daaben; Daabens Sacramente; Døbeacten.
 koïrsfutavok, *intr.* er en Daab.
 koïrsarpok, 1) *intr.* piffer ofte. 2) *tr.* øser ud et efter andet.
 koïrsfukpok, *intr.* er piffetræng.
 koïrsfuktok, piffetræng.
 koïrsárpok, *tr.* 1) øser af et Kar i et andet (flydende Ting.) 2) hælder af; slaaer af i et andet Kar (Bær el. andet, som kan trille.) 3) drypper el. slaaer Vand paa (f. Ex. paa et Gulv el. Teltkind, man vil have reent.)
 kók, 1) Pis; Urin. 2) Flod; Elv.
 kórsoak, en stor Flod.
 kógæithiak, en liden Elv; en Aae; en rindende Bæk.
 kóksinek, en udtørret Elv.
 kókpok, *intr.* rinder; løber (Vand); flyder ned; tylder ud.
 P 2

kôgârfløk, *intr.* er paa Øredfangst i en Elv, ved at lade den falde tør.

kôgârfløpøk, *tr.* lader Elven falde tør for Øreden ved et Dige.

kôgârfløpøk, en Øred, som paa denne Maade er fanget.

kôkêrpøk, *f. tr.* gjør Hul i el. Rende i; huler ud.

kolipøk, *t. intr.* toer sit Hovedhaar (i Urinballien.)

kolitøk, en som har toet sit Haar.

kolitøf, en Viß Hø i Urinballien til dette og andet Brug.

kôrbik (N.) v. kôrgvik, (S.) en Pisseballie; Natpotte.

kordlôrpøk, *intr.* 1) løber igjennem; dryber stærkt; tylder igjennem noget ned fra det Høje; rinder ned (Vand fra et Tag; igjennem et Loft, o. s. v.) 2) dryffer el. løber ned (Sandet i et Timeglas.)

kordlúlavøk, *intr.* er i Løb (paa anførte Maade.)

kordlúlarføk, det som løber, rinder el. dryffer ned (Vandet el. Sandet i et Timeglas.)

kordlúlavik, et Timeglas.

kordlorbik, en Tragt.

kôrsinek, udøst Vand, som

en liden Strøm paa Jorden.

korforpalløk, *intr.* 1) Elven er stiden og guulagtig af Farve (f. Er. under et Huus, hvorfra Ureenlighed kommer i den.) 2) er guulagtig el. guulbrun af Farve (en Ting.)

korforpalløktøk, guulagtig; guulbrun.

Kòk! *interj.* admir. Na!

Kòk, see under Kóioek.

Kokák, Landstyggen i Vandet.

kokârpøk, *intr.* Vandet er mørkt af Landstyggen; det er sort paa Havbrynnen i stille Vejr under Landet.

Kokerâu, *tr.* fan got liede; fordrager; holder af.

kokeretârpøk, *intr.* viser sig fordragelig; er god at omgaaes; opfører sig vel mod andre.

kokeretêipøk, *ts. intr.* er fortrædelig at omgaaes; fan ingen fordrage.

Kokêrpøk og Kòkpøk, see under Kóioek.

Koksegâu, *tr.* er uvis om at træffe det; er ei sikker derpaa. Iksuktara koksegâra, jeg tror mig ikke til at træffe det, jeg stöder efter.

kók.

- kókfukpok v. sukàu, *intr.*
Pilen stikker ej lige frem, men gaaer skævt til venstre Side.
- kókfugau, *tr.* hans Piil vil altid gaae skævt for ham. Ernejniga kokfugára, min Harpuunpiil vil stedse gaae skævt for mig.
- Kokfellarpok v. kukfellarpok v. kyffellarpok, (det første meest brugelig, og saaledes i *derivatis*) *intr.* bliver forsagt el. berømt; ængster sig.
- kokfellavok, *intr.* er berømt el. forsagt; frygter sig; ængstes; er sært dig at skjæve.
- kokfellarbigàu v. lautigàu, *tr.* ængstes derover; bliver forsagt derved.
- kokfellanakàu, *intr.* 1) er snar til at blive forsagt; er nem til at ængste sig; er ængstelig af sig. 2) er ængsteligt el. en ængstelig Tid.
- kokfellaüt, Ængstelse; Berømmelse; det man ængster sig over.
- kokfellaipok, *tr.* er frek og fri; frygter sig for ingen Ting; er letsindig og bryder sig ikke om, at han faaer Trette, sættelse.
- kokfellaítfok, frek og fri; letsindig.
- Kókfukpok, see under Kokfegau.
- Kóktorak, Softebeen; Laarbeen (paa et Menneske el. firføddet Landdyr.)
- koktoréjarpok, *intr.* Softebenet gaaer af Leed el. ud af sin Skaal.
- Kokærpok, *f. intr.* bliver døv el. ør i Hovedet af Bulder og Knald.
- kokárnakau, *intr.* gjør døv; er saadan Bulder, at man kan blive ør i Hovedet deraf.
- Kolla og Kóllarpok, see under Kolle.
- Kallárpok, *intr.* og *tr.* 1) mishaaer; mistroster sig; er uvis i sin Sag; troer ikke at kunne gjøre el. at skulle faae. 2) i *negat.* tvivler ikke; er forvissat i sit Haab.
- kollárau, *tr.* 1) mishaaer derom; er uvis derpaa; troer ikke at faae det. 2) tvivler om, at det vil blive nok.
- kollársúsek, Uvished; Mishaaer; Mistrosthed.
- kollángitúsék, Vished; visse Haab; Forvisning.
- kollárnarpok v. nakàu, *intr.* 1) er uvisst el. tvivlsomt; er at tvivle om; kan ej

ventes. 2) i *negat.* er vist nok; Kan ei tvivles om.

kollárnartok, *uvist*; tvivl: somt.

kollárnangitsfok, *vist*; upaa: tvivlesigt.

kollárnéitsomik, *adverb.* uden af Tvivl; med Vis: hed; tilforladelig.

kollárutigau, *tr.* mishaaaber desaaarsag.

kollárutigau, *tr.* tvivler i: fe desaaarsag; betages Tvivlen derved.

Kollauák, en Sun af Rheensdyr.

Kolláupok, see under næst følgende.

Kolle, Overdeel; det som er oven over noget.

Bruges kun 1) *transitive*, som: Umiab kollá, det øverste Træværk paa en Konebaad rundt om: Fring el. dens Overdeel.

Iglub kollá, et Huses Overdeel el. Tag. Kak-

kab kollá, oven paa el. over Bjerget. Kollivut,

de Ting oven over os; og 2) med *appos.* til at

udtrykke *Præpositionen*: over; oven over el.

fra, som: kolláne, oven over ham, den el. det.

kollágut, hen over ham; kollánut, her op over

ham; kollingne, oven over dig; kollimue,

oven over mig; kolliv- tine, oven over os; kolliv- sine, oven over eder; kollánit, oven fra ham, o. s. fr.

kódlek, 1) det øverste. 2) en Lampe. 3) i *pl.* kod- leet, Øjentaaret.

kodlerpák, det allerøverste. kodliovok, *intr.* er den øver- ste; er oven til.

kodliurfok, den som er øverst el. oven til.

kodlerâu, *tr.* har oven over sig.

kodliliok, *intr.* Taarene rinde af Øinene paa ham.

kodlilinek, Graad, saaledes at Taarene rinde ned af Kinderne.

kodlingárpok v. lingiarpok, *tr.* tørre Graaden af Øinene.

kodlingiut, noget at tørre Graaden af med.

kollánépok, *intr.* er oven over ham el. det.

kollangérpok, *f. tr.* er oven over en; holder sig el.

Fommer over ham; svæ- ver over.

kóllarpok, 1) *intr.* er opsat; er sat i Vejret; er op-

lagt (fra Stranden); er ophængt (fra Jorden.)

2) *tr.* opsætter; oplæg- ger (en Baad paa sine

Stætter); ophænger. kol-

- kollarterpok *z. tr.* opløfter ; hæver i Vejret.
- kollåupok, *tr.* 1) gaaer el. fahreer over ; flyver hen over. 2) flyder over Maalet.
- kollek v. likfak, 1) det øverste Jord, samt Skind, oven paa et grønlandsk Huus. 3) Tag paa et Europæisk Huus. 3) det yderste Telteskind.
- kollivok, *intr.* 1) er taglagt (et Huus.) 2) har faaet Yderskind (et Telt.) 3) har lagt Tag paa sit Huus el. Yderskind paa sin Telt. Iglorput kollivok v. Uagut kollivogut, vor Huus er taglagt el. vi have faaet Tag paa vor Huus.
- kolliorpok, *tr.* lægger Tag paa et Huus el. Yderskind paa en Telt.
- kolleek, hele Overdeelen af Ryggen.
- kolléroak, Reglingen paa et Fahrtøj ; det som ræf-fer oven over Dækket.
- kollevfak, en flynder (*Pleuronectes plateffoides.*)
- kollitfak, en Rheensdyr- Peltz til en Mands Person.
- kollitfelliok, *intr.* syer en saadan Over-Peltz af Rheensskind.
- kollipserpok v. livserpok, *f. tr.* Foger over Lampe.
- kollivserfok, den som Foger over Lampe.
- kollivsiut, en Veegsteens oval Kjedel, hvori man Foger over Lampe.
- kollivsiuserforpok, *intr.* fremhænger Kjedelen over Lampen at foge udi.
- kollusük, Ryggen paa et Sugleskind.
- Kolleek, Kollek, Kollevfak og Kollipserpok, see under Kolle.
- Kollit, **Ti.**
- kollingit, **Ti**, hvoras hver bestaaer af flere (see Gram. Cap. V. §. 3.)
- kollåuput v. kollioput, ere **Ti** i Tallet.
- kollingæt, den tiende.
- kollin-illoæt, Magen til **Ti** : den niende.
- kollin-illoåuput,)
kollin-illoakarpud,) *intr.* de ere **Ti** i Tallet.
- Kollitfak og Kollivsiut og Kollusük, *f.* under Kolle.
- Kómak, en Luus.
- komåkpok, *intr.* er fuld af Luus.
- komaksiorpok, *intr.* søger efter Luus ; fanger Luus.
- komaksiut, en Luusfænger ; en Stok med en Duff Sørehaar paa Enden at fange Luus med imellem Peltz og Krop.

- komaktárpok, *intr.* faaer Luus; bliver luset.
- komaktorpok, *intr.* æder Luus.
- komangárpok, 1) *intr.* Fæmmer Luus af sig. 2) *tr.* — af en anden.
- komángiut, en Tættekam; Lusekam.
- komaruak, i *pl.* komarurfæt, Rheensdyr. A.
- komíkpok, 1) *intr.* Eløer sig. 2) *tr.* Eløer en anden.
- komíksorpok, *tr.* drager Armen tilbage af Wrmet for at holde den i Varme ved Kroppen.
- komíngavok, *intr.* staaer med tilbagetrukkne Arme og nedhængende løse Wrmer.
- komárpok, 1) *intr.* lystet sig. 2) *tr.* lystet en anden.
- Komárpok, *intr.* forkorter Halsen ved at skyde Skuldrene op; sætter Hovedet ned imellem Skuldrene (Menniske, Dyr); kryber sammen (en Fugl); krymper sig.
- komángavok, *intr.* er sammenkrøben; sidder Furende.
- Kómíkpok, *f. intr.* flytter Benene sammen.
- kómingavok, *intr.* holder Benene sammen.
- Komíkpok, see under Komak.
- Komiugàu, *tr.* bestemmer noget til en; gjemmer det til ham.
- komiapok, *tr.*)
- komiurfiok, *intr.*) egner en noget; tiltænker ham det; spaaner ham noget til. Komiuniaringa tuktomik tuktukallóaruít! gjemt et stykke Kød til mig, ifald du faaer noget Rheensdyr!
- Kona v. nángoak, Bone (bruges hos endeel Eydælendinger, og er ventelig en Levning fra de gamle Rorste.)
- Kongalúkpok, *intr.* sidder og kurer (Fugle, naar de frøse og putte sig ned i Sneen.)
- Konge, Konge. Kongimererá, Kongesøn; Printz. Kongib pannia, Printzesse. Kongib nullia, Dronning. Kongimuidlernerá, Enkedronning.
- kongíksak, Cronprintz.
- kongíovok, *intr.* er Konge.
- Kongevfetoke, see under Kongæsek.
- Kóngiarpok, *tr.* staaer og seer til; seer paa, hvor

- hvordan det gaaer til ;
ansfuer.
- Kongmut**, (af et ubrugelig *primitivum*) op ad.
- kongmukärpok**, *intr.* stiger ;
fahrer el. stiler op ad.
- kongmuktärpok**, *intr.* flyver i Højden el. lige op ad ;
flyver højt op.
- kongmuktajök**, en Vildand (*Anas Boschas.*)
- kótsikpok**, *f. intr.* er højt oppe.
- kótsikfok**, det som er højt oppe.
- kótsiksone**, højt oppe ;
langt fra Havbrynen ; i Højden.
- kotlíngnek**, det højeste.
- Kóngnek**, et Riv i en Klippe (hvor den er splittet ad) el. en smal Kløft, som er stejl paa begge Sider.
- kongnérfiorpok**, *intr.* Flarer op i stejle Klippe Riv.
- Kóngojukpok**, *intr.* smiler.
- kóngojuktok**, smilende.
- kongojúngnek**, Smil.
- Kongolek**, i *pl.* kongordlit, 1) Skeurten ; Skjørbugsgræs ; Cochleare. 2) egentlig den lille rundbladede Bergsyre.
- kongordlúrsak** v. líursak, 1)
- af nogle : Bergsyren (den rundbladede.) 2) af andre mere egentlig : Cochleare ; Skjørbugsgræs.
- kongordlikfiorpok**, *intr.* søger efter Skjørbugsgræs ; plukker Cochleare el. Bergsyre.
- Kongæsek**, en Hals.
- kongæserikpok**, *f. intr.* ræffer Hals ; gaaer med oprakt Hals.
- kongæseriarpok**, *intr.* vrier Halsen hist og her ; seer hid og did ; seer sig omkring.
- kongæserut**, Halsflud ; Halskrave ; Halsflæde ; Halsbind.
- kongæseruloak**, Pibekrave.
- kongæserulerpok**, *f. i* *intr.* binder Halsflud om ; tager Halskrave paa ; binder noget om sin Hals. 2) *tr.* binder Halsflæde ic. paa en anden.
- kongæsetériak** v. kongevsetoke, en Havfrue.
- Kópak**, en Sprække ; en Revne.
- kópalik**, 1) spruffen ; revnet ; fuld af Sprækker. 2) et Gruentimmer. A.
- kópivok**, 1) *intr.* a) sprækker ; revner. b) fløves. 2) *tr.* a) fløver. b) deler i 2 Dele efter Længden.

- kópírsok, 1) sprunffen; rev: net. 2) Fløvet.
- kópako, 1) et affløvet Stykke; et stykke, som er skilt fra et andet efter Længden. 2) et stykke Brænde. 3) en halv Sæl el. Kobbe Spæk deelt efter Længden.
- kopanåuarfuk, en Sneefugl; en Spurveart, som bygger i Steen-Rløfter. (*Emberiza nivalis.*)
- kopírléropok, 1. tr.)
- kopírlériok, intr.) bladret i en Bog; slaaer efter.
- Kóperdlok, Madike; Orm; Spie; Fluelarve.
- koperdlúrfak, Jordnødder; Loppens Rods Rod (*Polygonum viviparum.*)
- koperdlúrfak, en manglebeenet Sæorm med Sæl paa Ryggen (*Aphrodita imbricata.*)
- Kópivok, see under Kópak.
- Kópok, 1) intr. a) Flemmer sammen (f. Ex. 2 Jisstykker.) b) bliver æng; er sammentrukket el. gjort mindre (et Huus el. Kjøle.) c) skydes ind (en Skuffe.) 2) tr. a) gjør æng el. kortere el. mindre (f. Ex. et Huus, man tager et Stykke fra Enden.) b) skyder ind (en
- kórúpok, tr. Flemmer sammen om.
- kukórúpok, tr. tager noget af en Kjøle i Viden; gjør snever. Annora kukóravko kópok, hans Skjorte er nu snever, for di jeg tog af den.
- Kórbik, see under Kóiook.
- Kórkak, Adams Knude i Halsen; Enden af Struben, hvor man seer 2 runde Ophøjninger skilte fra hinanden ved en Rløft i Midten.
- kórkartóvok, intr. har store Adams Knuder.
- Kórngok, en Knipning; et Knippe.
- kórngortut, en Lare-Kurv; en Kuse at fange Øreder med.
- Kórok, en Dal.
- kórorstorpok, intr. gaaer i Dale.
- korotók, en Riffelbøsse.
- kórkerpok v. kerfor-pok, tr.)
- kórkerfóiook, intr.) gjør Risler i noget.
- Korfakorpok v. kortarpok v. kuffakortarpok, intr. skjærer med Tænderne.
- Korforpalukpok, see under Kóiook.

Kótsfokpok, see under Kóng-
mut.

Kuánnæk v. kvánnæk,
Qvanne; Angelica.

kuannilliarpok, *intr.* er ude
at samle Angelica.

Kúðlo, en Tommelfin-
ger.

Kújavok v. kyavok, 1)
intr. takker; siger tak;
viser sig taknemmelig.
2) *tr.* a) takker en. b)
er glad ved; finder det
fjært.

kujanák v. kyanák, 1) Tak!
2) det var tilpas!

kujanavék, megen Tak!
høslig Tak!

kujagáu v. kyagáu, *tr.* 1)
takker en. 2) takker for
noget. Ivik kujagallugo,
at takke for Brødet. 3) glæ-
der sig paa ens Vegne.
Piniartokalermet kujagá-
ra, det er mig ret fjært,
at hun har faaet en Sor-
hverver.

kujarfutigáu, *tr.* takker for;
paaftjønner; antager
med Taknemmelighed.

kujaniarpok v. niarbigáu, *tr.*
bevidner en sin Tak-
nemmelighed; viser sig
taknemmelig imod
ham.

kujaniut, en Taksigelse; en
Takkefang.

kyzérpok v. zékpok, *z. tr.*
takker for en el. paa
hans Vegne (som enten
er fraværende el. ej selv
kan takke.)

kyzenák! hav Tak for
ham!

kyzerfut, Taksigelse; Tak-
fespang.

kyzevigáu, *tr.* takker en;
yder ham sin Taksigelse.

kyziarpok, *tr.* anholder in-
derligen om noget; tig-
ger derom.

kyziarbigáu, *tr.* anholder
inderligen hos en om
noget; tigger el. hæng-
er i ham for at faae
det; paaafalder ivrig.

kujármavok, *tr.* 1) logrer
med Rumpen og gjør
sig lækker for en (en
Hund.) 2) gjør sig læk-
ke for hinaanden; hæng-
ge efter el. flattere hins-
anden (Mandsfolk og
Fruentimmer.)

Kúkkak, Risd el. Sift,
som bliver siddende i
mellem Tænderne.

kúkkarpok, *intr.* faaer no-
get imellem Tænderne.

kukkéjarpok, *tr.* piller Tæn-
derne.

Kukkik, 1) en Negl. 2)
en Kloe. 3) en Hov; en
Klov. 4) en liden Smule,
som en Negls Bredde.
kuk-

- kukkiktövok, *intr.* har store Negle el. Kløer.
 kukkilik, en Pighaa (*Squalus spinax.*)
 kukkilliok, *intr.* piller sine Tænder; stanger dem.
 kukkillit, 1) en Tandstik, 2) en Knappenaal.
 kukkillifingoak, en liden Knappenaal.
 kukkillifåursak, en Moosart (*Polytrichum alpinum.*)
 kukkillifilliorpok, *intr.* 1) gjør Tandstikker. 2) gjør Naale.
 kukkillifilliorpok, en Naalemager.
 kukkilligut, 1) en Duunramme at gjøre Duunreen paa. 2) en Harpe; en Zitrinf el. Cithar.
 kukkilekpok v. lekorpok, *intr.* river el. fratter paa noget med Reglen, saa det lyder efter.
 kukkilektugak, et lydende Instrument, som Realene bruges til, s. Er. en Cithar.
 kukkiursak, et Krudhorn.
Kúkkok! det var hastig!
 hvor hastig!
 Kukóriok, see under Kúkuvok.
 Kukfellaavok, s. under Kokfellaavok.
- Kukfikpok, *s. intr.* flækkes lige igennem, uden at løbe ud til Siderne.
 kukfikfök, Stært Træ el. god Senetraad, som lader sig flække lige.
 kukfêpok, *ts. intr.* lader sig vanskelig flække; er tvært el. vrangløben.
 kukfêtsök, tvært el. vrangløben Træ ic. som vanskelig flækkes.
 Kukfuk, en Gøefugl kaldet: Sarsule (*Pelecanus Bassanus.*)
 Kukugâu, s. u. Kukuavok.
 Kukúkpok, 1) *tr. intr.* gjør Ild paa Skorstene. 2) *tr.* brænder en; kommer ham for nær med Ild el. Lys.
 Kukúpok, see under næstfølgende.
 Kúkuvok v. kukóriok, *intr.* tager fejl; forseer sig i sit Arbejde; fuster; gjør forkeert.
 kukugâu,)
 kukúpok,) *tr.* gjør det forkeert; fuster det fra sig; forstjæver el. forsper el. paa anden Maade forderver noget under sine Hænder; forsejler.
 kukutök, en Fuster; den som gjør sit Arbejde galt.

Kumāk, 1) en Indvolde;
Orm; Spolorm; Bændelorm. 2) eenformige slimige Orme i Jord el. Sand.

Kungukpok, *tr.* støder en med Knæerne.

kunguktipok, *t. intr.* bliver stødt af en andens Knæ.

Kunik, et Rys.

kunikpok, *f.* 1) *tr.* a) lugter til. b) Fyffer. 2) *intr.* i dual. kunikpuk, Fyffes; Fyffe hinanden.

kunikfuk, 2de som Fyffes.

kunigak, 1) det som lugtes til. 2) den som Fyffes.

kunikforpok, *tr.*)

kunikfóök, *intr.*) Fyffer en anden.

Kunno, Ydmyghed; Banghed; Kusten.

kunnuvok, *intr.* Fuffer; er underdanig; lader sig coujonere; er coujon; viger; giver efter; ydmyger sig el. Fryber for en anden (bruges baade om Meunister og Dyr.)

kunnugau, *tr.* Fuffer for; er ham underdanig; Fryber for ham; lader ham gjøre ved sig, hvad han vil.

kunnugirfak, den man Fuffer el. giver efter for.

kunnutipok, *tr.* coujonerer; ydmyger; undertrykker.

Kurksak, en efter Længden halvdeelt Sælhund, som hver af Jangerne faaer, der paa eengang har slaaet sin Pål i den, da Hovedet hænger ved den ene Deel.

kúrksarpok, 1) *intr.* a) faaer en saadan halv Sælhund til Deel. b) helder sig for over, saa Hovedet hænger ned. 2) *tr.* Piler; Eløver med Rile (et stykke Træ.)

kurksartorpok, *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.

kurksångavok, *intr.* 1) helder for over sidende med Hovedet nedbøjet. 2) staaer paa Hovedet. 3) er held; helder; er skraa ned ad (et Gjeld; Risse &c.)

kurksäut v. säutak, en Rile.

kurksäuserpok, *f. tr.* sætter Rile i noget for at Eløvedet.

kurksäunak, en liden Rist kaldet: Tangsprel (*Blenius Gunnellus.*)

Kurksångavok og Kurksarpok, see under næstfores gaaende.

Kursékpok, *t. intr.* 1) er i god og ønskelig Stand.
Angæ-

Angæjut kursékpa? er din
 Broder frísk? 2) er ret
 som man vil have den
 el. til Behag og Fornøjs-
 else. Silla kursékpok, det
 er got Wejr. Innung una
 kursékpok, det er et Men-
 niske, som alle maae lide.
 kurséktipok, *intr.* bliver el.
 er bleven bedre; bedrer
 sig.
 kursékfarpok, *tr.* 1) gjør i
 stand el. tilrette; gjør
 det efter sit Zoved. 2)
 bringer en tilrette.
 kursiook, 1) *intr.* bedrer sig.
 2) *tr.* forbedrer; gjør i
 stand; tilrettebringer.
 kurslegau, synes vel om;
 holder for god og vel;
 finder Behag i.
 kurslegunnarpok, *intr.* er yn-
 dig; er at synes vel om;
 maae behage; er dydigt
 el. got.
 kurséipok, *tsf.* 1) er ej god;
 er ubehagelig. 2) er syg;
 er ej ret i Stand.
 Kursiook, see under næstfore-
 gaende.
 Kursukpok, *tr.* har for-
 dærvet det.
 Kussék, Dryb.
 kussérpok, *f. intr.* dryber.
 kussérforfövak, *intr.* det
 dryber meget stærkt.
 kussérbigau, *tr.* dryber paa.
 kusséripok, *t. tr.* lader dry-
 be el. falde draabevis.

kutte, en Draabe.
 kussektak v. kyfsektak, en
 Steendolp; en Steen-
 svete (*Mozacilla Oenan-*
the.)
 kussugak, 1) en Jistap. 2)
 en Beegtap (som hænger
 ned fra et tjæret Huus.)
 kussorak, 1) en Knop paa
 Enden af en Skoerem.
 2) et Skoespende.

Kuttarorpok, 1) *intr.*
 gaaer over Land, langs
 Strandbredden, naar
 andre fahre til Baads.
 2) *tr.* forfølger Baaden
 langs Strandbredden
 for at være med (Men-
 niske el. Hund.)

Kutte, see under Kussekt.

Kuttekpok, *intr.* laller;
 taler ej tydelig (Børn
 el. visse Aldrende.)
 kuttektok, lallende; utyde-
 lig talende ved afbrudte
 Ord.

kuttéipok, *tsf. intr.* taler
 reent og forstaaelig.
 kuttéitfok, tydelig talende.

Kúttuk, 1) Zalskraves
 Benet. 2) tvende store
 Stjerner paa Himmes-
 len, der sidde hver i sin
 Kant, og ere uden Tvivl
 Himmestegnet: Twilling-
 gerne.

Kúyt-

- Kuytsok, *Sarpis*. kuyt-
fortun-étok, *Campholium*.
- Kuzôk v. zúngoak, *adj.*
liden; meget liden. 2)
adv. lidt; meget lidt;
en smule bitte. Sillat ku-
zôk, ej det var saare lidt
el. alt for knap taget.
- kuzôkau, *intr.* 1) er sær li-
den. 2) er meget lidt.
- Kvannek, see *Kuannek*.
- Kyak, *Stræffe Seener*,
ne bag paa en grøn-
landsk Bue for at hols-
de den stiv.
- kyalik, en Bue, som er
belagt med saadanne
Seener. 2) en Bue-Sav.
- Kyanak, see under *Kuja-*
vok.
- Kyat, see under *Kiga*.
- Kyavok, see *Kujavok*.
- Kyek, 1) det nederste af
Ryggen; *Krydset*. 2)
Rislen i et Skib.
- kyékpok, *t. tr.* ligger hos
(et Fruentimmer); belig-
ger.
- kyamikpok, *f. tr.* bærer no-
get over Lenderne.
- Kyffektak, *f.* under *Kuffek*.
- Kæ! see under *Kå*.
- Kæk, *i plur.* kæt v. kær-
soit, *graa Saar i Hoved-*
set.
- kærfok, *graa haaret; graa*
hærdet.
- kærlovok v. kærlofvok,
intr. er *graa hærdet; har*
graa Saar i Hovedet.
- kærlofartorpok, *intr.* bliver
graa hærdet af Alder.
- Kækkæk, 1) *Andestrig*.
2) *Sladderhanf*.
- kærpok v. kærtarpok, *f. intr.*
siger: kæk (Anden)
- kærtlutok, en *And; Vild-*
and; Græs-And (Anas
Boschas.)
- kærtlutorpok, *intr.* *faaer*
en Vildand.
- kærtlutórniarpok, *intr.* er
paa Vildandejagt.
- kærtlutorpiársuk, en *Hviin-*
And (Anas Clangula)
- Kæksuk, see *Káksuk*.
- Kærriak v. ræitfiak, 1) en li-
den *Søfugl kaldet: Boes-*
fjær; Søfonge (Alca
Alle.) 2) en *Steenbider*.
- Kærpok, see under *Kæk*.
- Kærfok og Kærtlutok, see
under *Kækkæk*.

M.

Maglórpok, 1) *intr.* er løsnert; ligger løs; *væf.* ler. 2) *tr.* løsner.

maglóok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

Mäiktovok, *intr.* er haardsfør; er stærk til til at udstaae Besværligheden (Kulde, Sygdom, Slid.)

mäiktursok, haardsfør; stærk til at lide ont.

mäiktök, meget haardsfør.

mäipok, *ts. intr.* er Fjælen; er ømskindet; kan ej taale ont.

mäitsok, Fjælen; ømskindet.

mäitsokâu, *intr.* er meget Fjælen; kan ingen Ting taale.

Majórpok, *intr.* og *tr.* 1) gaaer op; fahrer op (paa et høit Sted.) 2) stiger i Høiden fra Horizonten (Skjerne.)

majortipok, *t. tr.* 1) fører op; bringer i Vejret; hjælper op i Høiden. 2) trækker op om Lenderne (Burer.) 3) Kommer til at stige fra Horizonten. Nuæt majortipøj auangnab, Skjerne trække op for Norden-Vind.

majoárpok, *intr.* 1) gaaer op ad; stiger op. 2) Flyver; Flavrer.

majoárbik v. ártarvik, 1) en Stige; Trappe. 2) Vevlingerne i et Vant.

majoáriak, et Sted, hvor der maae stiges op ad el. Flyves og Flavres.

majorárpok, *intr.* fahrer imod Strømmen.

majoráriak, Mod-Strøm.

majōupok, 1) *tr.* bærer op; bringer op fra Stranden. 2) *intr.* er opbaaren.

majōursak, det opbaarne.

Mäitsekpok, *intr.* er vaad.

mäitsektok, vaad; som er Fommen Vaade til.

mäitsekteppok, *t. tr.*)

mäitsektériok, *intr.*) vander; væder; begynder med Vand.

mäitsektigak, vandet; besydet; gjort vaad.

Májukpok, *intr.* 1) er æfel; væmmes el. æbles ved en Ting (Spisevahre; Stidborne Kolf etc.) 2) er Fræsen; er læfser.

májuktok, 1) æfel. 2) Fræsen.

májugâu, *tr.* væmmes derover; æfles ved; er særdig

- dig at brække sig dero-
ver.
- májúngnarpok v. nakau,
intr. er væmmelig; man
maae æfles derved.
- májúngnartok, væmmelig.
- májurfúsek, 1) Væmmelse;
Æfthed. 2) Kræsen-
hed.
- májui'pok, *ts. intr.* 1) væm-
mes ikke ved noget; er
ej æfel. 2) er ej kræsen
el. læffer af sig.
- májui'tfok, den som ej er
æfel el. kræsen.
- Makāipok**, *ts. 1) intr.* er
borte; er væf. 2) *tr.*
savner.
- makāitfok, som er borte el.
væf.
- makāirfiok, *intr.* savner no-
get; mærker at det er
borte og veed ej hvor
det er blevet af; det er
kommen fra ham.
- Makkiárpok**, 1) *intr.*
splittes stykker af;
gaaer splinter el. gli-
ser af; splintres ud. 2)
tr. splitter ad i gli-
ser; splintres ud.
- makkiárnek, Splint; Gliis;
Zammerflag.
- makkiárnérsoit, *car. sing.* sto-
re el. mange Splinter;
især: Afstoldninger paa
Træ af Solens Sede.
- Makkípok**, *t. 1) intr.*
staaer op (fra at ligge);
er opstanden. 2) *tr.* op-
rejser.
- makkítok, opstanden.
- makkiárpok, *intr.* er tilig
opstanden.
- makkiártok, tilig opstans-
den.
- makkirfúsek, Opstandelse.
- makkisimavok, *intr.* er op-
standen og udgaaet.
- mrkkittarpok, *intr.* tumler
sig omkring med sin Ka-
jak; Fantrer med den
og rejser sig op igien.
- makkittakarpok, *intr.* Fan-
reise sig op igien med
sin Kajak, om han end
Fantrer. i *neg.* forstaaer
ej den Kunst at rejse sig
op med en Fantret Ka-
jak.
- makkittarípkok, *f. intr.* Fan-
hurtig omtumle sig i
sin Kajak; er got ud-
lært paa denne Kunst.
- makkittavok, *intr.* 1) er op-
pe af Sengen. 2) gaaer
oprakt; er rank; Fræ-
ner. 3) er stolt el. hov-
modig; mener noget
om sig selv.
- makkittarfok, 1) rank; op-
rakt gaaende. 2) stolt;
hovmodig.
- makkittarlók, *intr.* meget
stolt; storagtig; ind-
bilst.

makkittanek v. kittarlúsek,
Stolthed; Storagtig-
hed; Hoimod.

makkittatigau, *tr.* er stolt
af; bryster sig deraf.

makkítérpok, *r. 1*) *intr.*
staer op af Sengen;
er i Færd med at staee
op. 2) *tr.* opvækker;
faaer til at staee op.

makkítípok, *r. tr.*)

makkítítíok, *intr.*) oprej-
ser.

makkítítak, oprejst.

makkítóvok, *intr.* er oppe
af Sengen; er den op-
standne (medens andre
endnu ligge.) Makkító-
kangilat? Nagga, Pele
makkítóvok; Er ingen
oppe hos dem? Jo, Pe-
der er opstanden.

Makítsek, den Deel af
Kumpen, som staer
oven for Buxerne paa
Grønlanderne; den
blotte Deel af Kroppen
imellem Pelzen og Bux-
eliinen.

Mákkívok, *intr.* aabner
sig; gaaer Hul paa (en
Byld.)

mákkírlók, en Byld som
er moden og gaaet Hul
paa.

makkírlárpok, *tr.* aabner;
staaer Hul paa; træk-
ker Hul paa.

makkírláut, Trækplaster.

Makko, see under Manna.

Makperpok, *f. 1*) *intr.*
er aabnet el. opladt. 2)
tr. aabner; oplader; op-
lækker (sammenlagte el-
nedad lufte Ting.)

makperau v. perfarpok, *tr.*
det samme i sidste Bemær-
kelse.

makperlægak, 1) aabnet;
opladt. 2) Opluffelse.
i plur. makperlækkæt, a)
Opluffelser. b) en Bog;
Bøger.

makperláut, en Uøgel.

Maksek, en tynd rødag-
tig Hud, som sidder paa
Hvalfisken imellem Svæ-
ren og Spækket.

Máksarpok, *tr.* dysser
et Barn i Søvn; syn-
ger og nynner for det,
for at faae det til at so-
ve el. tie.

Máktak, Sværen paa en
Hvalfisk; den yderste
nøgne Hud paa hval-
artede Fiske.

maktartorpok, *intr.* spiser
Svær.

Mallárpok, *intr.* lægger
Hovedet bag over.

mallarningoak, en Dverg.
malléngarpok, *tr.* figer op
efter noget.

malléngavok, *intr.* har Ho-
vedet paa Nakken og
figer

- figer op ad; staaer og seer op i Vejret.
- Mallarningoak, see under næstføregaaende.
- Malavok, *intr.* skriger (en Hund, som bliver bidt el. slagen.)
- målarslok, en Hund, som skriger.
- Mallengarpok og Mallengavok, see under Mallarpok.
- Mallére og Malleroarpok, see under næstfølgende.
- Mallik, en Bølge.
- mådlarpok, *t. intr.* der gaaer Bølger (især nær ved Landet.)
- madleriartorpok, *intr.* der rejser sig store Bølger.
- mallikpok, *t. tr.* 1) følger efter. 2) ligner; arter paa. 3) efterkommer; retter sig efter; gjør det befalte.
- malligak, efterfulgt; den man følger. 2) den man arter paa. 3) i *pl.* mallikkæt, en Stimm Sælhund, som man forfølger, især naar man driver dem paa Land.
- malligekslak, 1) nogen at efterfølge. 2) et Exempel at efterligne.
- malligárpok, *intr.* faaer en Sælhund ved at forfølge en Stimm.
- malligárniarpok, *intr.* forfølger en Stimm Sælhund for at drive dem paa Land el. staae Piil i nogen af dem.
- mallikte, en Esterfølgel.
- mallére, en opiaget Sælhund el. andet Spedyr, som man forfølger.
- malleríksak, en Sælhund el. andet Spedyr at komme paa Jag efter.
- mallerigáu,)
- mallerípok, *tr.* faaer en saadan Sælhund dræbt, som man har været paa Jag efter.
- mallerítak, den Sælhund, en har fanget paa Jag, ved at staae sin Piil i den (bruges kun *cum. suff.*)
- malleritarau, *tr.* han har ved sin Piil dræbt den, da han var paa Jag med andre.
- mallerkiarpok, *intr.* fahreer ud paa Sælhundejag.
- mallernakáu, *intr.* er god at forfølge (en Sæl.)
- mallernékau, *intr.* er slem at forfølge; holder det længe ud, inden man kan faae den fanget.
- mallerforpok, *tr.* forfølger; jager efter med Suxen og Skrigen (Sælhund, Søefugle *ic.*)
- mallerfugak, forfulgt.
- mallerbræk, forfølgelse.

- mallerfútarpok, forfølger stærkt.
- mallerforte, en forfølger.
- malleroárpok, *tr.* 1) er i Sølge med; gaaer el. fahrer saa sagtelig efter; holder sig i Tærværelsen ved. 2) adlyder; retter sig efter; holder sig efterrettelig.
- malleroártok, en som holder sig i en andens Sølge el. som følger saa sagtelig efter.
- malleroártak, *helti cum. suff.*
- malleroárta (*subint.* Sekkerngub,) Aftenstjernen (fordi den sees strax, naar Solen gaaer under, og er den ligesom i Hælene.)
- mallerópok, *intr.* er følgeragtig.
- mallíkferpok, *f. intr.* øver Zoreleeg (som skeer under tiden iblant gifte Hedninger, saaledes, at en Mand springer frem paa Gulvet med Trommen i Haanden, og synger en Visse, bydende derunder noget frem, som han vil give den Kvinde, der vil følge ham efter bag en Afdeling eller under Brixen, da imidlertid de andre synge tillige med Qvindens Mand, som derover er ganske koldfindig.)
- mallíkferfut, *car. sing.* de som øve saadan. Zoreleeg.
- mallíkfiarpok, *intr.* fahrer imellem Bølgerne; er til Baads, naar der gaaer stærke Bølger.
- mallimárpok, 1) *intr.* Haarene ligge glat paa et Skind og style ikke. 2) *tr.* sletter Haarene paa Skindet (helti med Band) at de kunne komme til at ligge glat an.
- mallimárfiok, *intr.*)
- mallimárfarpok, *tr.*) det samme i sidste Bemærkelse.
- maliérngerpok, *f. intr.* det samme, helti med Urin, hvorved Uhumskheden tillige borttages.
- mallingnávok, *intr.* er gaaet el. fahret bag efter, da de andre alt ere af Syne.
- mallingnikpok, *intr.* esters følger.
- mallingniktok,)
- mallingnáurfok,) en Esters følger.
- maglupok, *tr.* løber efter nogen med noget.
- Mallikpok, Mallíkferpok, Mallimárpok, Malling, návok og Mallingnikpoksee under næstforegaaende.
- Mallina, Solens *nomen proprium* (det samme som Agut.)

Mallugàu, *tr.* bliver vaer; opdager; mærker en noget af.

mallugirfak, det man bliver vaer el. mærker en af.

mallungnarpok v. nakàu, *intr.* 1) er fjendelig; røber sig. 2) har Lyder; er Lydefuld.

mallungnartok, 1) Fjendelig; aabenbar. 2) Lydefuld; som har Lyde el. Skavank.

mallungnarfiok, *intr.* 1) det lader sig nu see; man kan fjende det; det er nu fjendelig nok. 2) han har forandret sig; han er ikke som han plejer; han har nu blottet sig, saa man seer, hvad Mand han er.

mallugosukpok, *intr.* mærker til forandring.

mallugosungnarpok v. nakàu, *intr.* det gaaer ham mod Sædvane; det er nyt med ham, at saaledes see; han har nu faaet Lykken med sig.

malluksarpok, *intr.* bliver vaer; kommer efter noget.

malluzùk! det er gammelt med ham.

Mammàk, det som smager got; velsmagende.

Sillat mammàk! Ah! hvor got smager ikke det! mammàrpok v. makàu, *intr.*

smager got; er velsmagende.

mammàrtok, velsmagende; det som smager got.

mammàràù, *tr.* 1) finder Smag i. Neke mammàràrà, Rød smager mig vel. 2) vil gjerne have en paa Munde; bagvaster; besygtet ham.

mammàrdlerpok, *f. intr.* det samme i sidste Bemærkelse. mammàrdlerfok, en Bagvaster; som gjerne vil have Solt paa Munde.

mammàrirsak, 1) det man finder Smag i. 2) den man vil ud over el. have paa Munde.

mammàritlarpækpok, *tr.* taler stærkt paa ens Bag; søger at bringe ham i et ont Rygte.

mammàrnarpok, *intr.* det smager nu got, som man ej før har kunnet fordrage; det er første gang man har kunnet spise det. Sullupàugak mammàrnarpok, nu først smager Rødfisk mig.

mammàrtorpok, *intr.* faaer det, der smager ham.

mammèipok, *f. intr.* smager ilde.

mammèitfok, ilde smagende. mam-

mamméigau, *tr.* finder ej Smag deri; gider ej spise det.

Mamârpok, *intr.* fælder Saar (en Sælhund.)

manâlerpok, *f. intr.* begynder at fælde (naar Haarene sidde løse og Huden er brunagtig.)

manârtok *v.* målersok, en Sælhund, som fælder Saar el. hvis Saar ere løse.

Mammarpok, *f.* under Mammak.

Mammieitsfepok, *see* under Mammixæppok.

Mammiook, *intr.* Fæster Sæden fra sig; har Sædflod om Natten.

mamminek, Sædvædske; den mandlige Sæd.

Mammipok, *zf. intr.* 1) groer til; heler sig (et Saar.) 2) lukker sig; fryser til (et Hul i Jisen.)

mammitipok, *t. tr.*)

mammititsiok, *intr.*) heler; læger (et Saar.)

mammititsifok, en Vundlæge.

mammiliktipok, *t. tr.* heler; lukker til (en Nabnina.)

mammisui'pok, *zf. intr.* er ulægelig; vil ikke heler sig; vil altid holde sig aaben.

Mammit, 1) helst *cum. suff.* mamminga, Rjødside den paa et Skind. 2) et tyndt slimigt Spæk, som sidder paa et Sælskind, efter at det rette Spæk er flaaet derfra. 3) dette affskaret og kogt i salt Vand til en grønlandsk Ret, der seer ud, som en Pandekage eller Liim-Lap.

mammitorpok, *intr.* spiser en saadan Ret.

Mammixæppok, *t. tr.* støder el. forarger sig over en; opholder sig over ham. Tauna mammixæppå, hun støder sig over ham.

mammieitsfepok, *t. intr.* bliver stødt; forarges; ærgrer sig; er nem til at blive fortrydelig.

mammixægau, *tr.* forarges ved; holder sig op el. støder sig derover; tager Forargelse deraf. Okauzee mammixægåka, jeg forargede mig over hans Tale.

mammixægirfak, Forargelse; det man støder sig over.

mammixænarpok, *intr.* er anstødelig; giver Forargelse.

mammixænantok, anstødelig; forargelig; angribende; anfægtende.

mam-

mammiaefárpok, *tr.*)
mammiaefátok, *intr.*) forar-
ger; giver en Anstød;
støder ham for Hovedet
med Ord el. Forhold.

mammiaefaut, Anstød; For-
argelse; det hvorved
man støder el. forarger
andre.

mammiaefautigau, *tr.* det er
ham til Forargelse; han
støder sig derover; han
angribes derved; det an-
fægter ham. Okauzifit
mammiaefautigøj, *dine*
Ord vare ham til Forar-
gelse el. du stødte ham ved
din Tale.

Mamokak v. mangokak,
entykhaaret Underpeltz
(af Rheenskind el. Lam-
meskind.)

mamokalik, en med saadan
Underpeltz paa.

mamokalliok, *intr.* syer en
saadan Underpeltz.

Mána, nu; paa nærvæ-
rende Tid; nu strax.

mánakut, til denne Tid;
ved denne Tid. mána-
kut pilerfárpok, til denne

Tid havde han det i Sinde.
mánafut, som nu; ligesom
paa denne Tid.

mánangak, just nu; fornem-
melig nu.

Manna v. mænna, *intr.* og
mattoma, *tr.* denne; det-

te. i *dual.* og *plur.* mak-
ko, *intr.* og makkoa, *tr.*
disse.

tamanna v. tamænna, *intr.* i
dual. og *plur.* tamakko,
intr. og tamakkoa, *tr.* det
samme relative (see Gram.
VII. Cap. S. 7.)

mænnárfoak, denne store.
i *plur.* makkorfoit, disse
store.

mænnángoak, denne lille.
i *plur.* makkúngoæt, dis-
se smaa.

mattomóna, 1) gennem
denne. 2) ved denne Tid.

tamattomóna, ved den sam-
me Tid; samme Gang.

mattoinanévtine, den Tid
vi nu leve; vor nærvæ-
rende Levetid; i dette
Liv.

Máne, her; paa dette
Sted.

tamáne, der; paa det Sted.

mánépok, *intr.* er her.

tamánépok, *tr.* er der.

máunga, hid; herhid; her-
hen; hertil.

tamáunga, did; didhen; der-
hen; dertil.

maungéinak, 1) Kun hid. 2)
forgjebes; hen i Vejret.

maungéinalliorpok, *intr.*
gjør noget hen i Vejret.

maungéinartarpok, *intr.* skeer
tilfældigviis el. som en
blind Stjæbne.

- måungnarpok, *intr.* Kommer hid.
- tamåungnarpok, *intr.* Kommer did.
- många, herfra; fra dette Sted.
- tamånga, derfra; fra det Sted.
- Månek**, et Stykke grovt Moos at antænde Lampen med.
- månnerak, Lampemoos, før den bliver brugt.
- månnerpok, *tr.* lægger Bege af Moos paa Lampen.
- Mannélak, Mannépok og Mannerak, s. under Manipok.
- Mannerpok, see under Mannek.
- Mångek**, Hærde; Haardhed; Fasthed; Stivhed.
- mangerfoak, en meget haard Steen. A.
- mångerpok, 1) er haard; er fast. 2) er stiv; giver ikke efter. 3) er haardnakket; er ubøjelig.
- mångertok, haard; fast; ubøjelig.
- mangertórfoak, 1) meget haard. 2) haardnakket.
- mangertipok, *t.* 1) *intr.* a) bliver haard; hærdes. b) bliver ligesom stiv og indkrumpen af Kulde.
- c) forhærdes; forhæder sig. 2) *tr.* a) hærder. b) forhærder.
- mangertórnek, Rust; Unløb; Spanstgrønt; Kobbergrønt.
- mangertórnerpok, *s. intr.* rustet; er rustet el. anløben.
- mangertornilik, rustet; anløben.
- mangertorneriarpok, *tr.*) mangertorneriárok, *intr.*) skraber Rust af.
- mangiárpok, *tr.* slider frossen el. haardt Kjød løs med Tænderne; gnaver tørt Kjød el. Sift i stykker; støder noget Ijs med Trynen. Polikit mangiatláraut, Eviin vilde gjerne støde Alting løs med deres Tryne.
- mangivpok, *t.* *tr.* gnaver af med Munden; støder af med Trynen (bruges kun om Dyr, som skraber til Roden med Munden.) Aréit sauæt mangivput, see der gaae Gaarene og rykke Græs.
- Mangertornek, see under næstforegaaende.
- Mangiárpok og Mangivpok, see under Mangek.
- Mangivfél, 1) et Skind at lægge under Maden, man sætter frem. 2) en Bord

Borddug. 3) et Skind
el. Gynde paa Sædet
(enten i Huset el. i Baaden)
4) et Plaster.
mangivfærpok, *f. tr.* 1) læg-
ger et Skind under Ma-
den. 2) lægger Skind el.
Gynde paa Bænken el.
paa Sædet i Baaden.
3) lægger Borddug paa.
4) lægger Plaster paa.

Mangok, Roden af Væp-
ter.

Mangokak, see Mamokak.

Mångukpok, 1) *intr.* a)
det bliver mildt Vejrlig;
lindrer i Kulden; er
Slindring i Vejret. b)
bliver optøet; blødnør
(frossen Kjød, som er lagt
i Huset.) c) Kommer til
sin naturlige Varme
igjen (naar man fra Kul-
den er kommet i Huus.)
2) *tr.* den (neml. Heden)
faaer det tøet.

mangõumiok, *intr.* 1) det
mildner; Kulden sætter
sig; Frosten tager af.
2) det begynder at bli-
ve optøet og blødt (det
frosne Kjød.)

mangukfærpok, *f. 1) intr.* er
bleven optøet og blødt,
saa man kan handle det
(det frosne Kjød.) 2) *tr.*
Kaffer det optøet.

Mångupok, 1) *tr.* put-
ter ind; stikker ind;

driver el. trykker ind.
2) *intr.* er inddreven; er
indputtet el. stoppet ind.
mangüterpok v. mangivter-
pok, *tr.* det samme i iste
Bemærkelse.

mangútak, inddreven; ind-
stoppet; indputtet; ind-
stukken; indtrykt.

Manigórpok, *tr.* 1) gi-
ver en gode Ord; yd-
myger sig for ham; bes-
der ham om Naade.
2) lemper sig efter ham
i sin Tale; smigrer for
ham og søger at vinde
ham ved god Tiltale.

manigõupok, *intr.*)
manigoubigau, *tr.*) falder
til Gode; giver gode Ord.
manigoutok, den som fal-
der til Gode; den som
ydmyster sig og giver
gode Ord.

manigortipok, *t. intr.* bli-
ver falden til Gode el.
bedet om Naade.

manigorfiok, *intr.* vil gier-
ne have Knæfald; for-
drer Ydmyghed; er for
at smigres.

manigorfingitslok, den som
er ligefrem og fordrer
ingen Underdanighed;
den som ej kan fordræ-
ge Smiger.

manigungnakau, *intr.* der
udfordres stor Ydmyg-
hed el. Underdanighed

Hos ham; han er vanskelig at være hos.

manigōukajukpok, *intr.* er for at smigre; lemper sig idelig efter andre.

manigōukajuktok, en Smigrer.

Maníkpok, *f.*)

maníktorpok,) *intr.* hulker i Graad; snøfter af det man har grædt.

Maniok, 1) *tr.* a) frembyder; fremholder noget. b) udlagger el. udhænger noget til at tørres. 2) *intr.* er udlagt til at tørres.

manilerpok, *f. tr.* det samme i sidste Bemærkelse.

manivigāu v. lerbīgāu, *tr.* frembyder en noget; holder ham det frem; tilbyder ham.

Mannípok, *ts. intr.* er jevn el. slet.

mannerárpok, *intr.* det samme.

mannerák, det jevne; det slette.

mannerárfoak, den slette Jis.

mannitfok, jevn; slet.

mannirfarpok, *tr.*)

mannirfáiook, *intr.*) 1) sletter; jevner; planerer; gjør jevnt. 2) sletter. 3) ruller; mangler. 4) stryger Klæder.

mannirfáirfok, en Planerer; en Jevner.

mannirfáut, 1) et Redskab at gjøre jevnt el. planere med 2) en Slet-Høvl. 3) et Mangletræ; en Rulle. 4) et Strygjern.

mannirfiok, *intr.* bliver jevn.

mannerikfiok, *intr.* jevner sig; lægger sig (Bølger.)

mannélak, 1) en Ujevnhed; en liden Bulke el. Fors høining paa en Slette. i plur. mannélak, a) ujevne Steder. b) en Slin telaas.

mannélavok, *intr.* er en Ujevnhed paa et Sted, som i det øvrige er slet.

mannépok, *ts. intr.* er ujevn el. Knudret; har Bulker.

mannétfok, ujevn; Knudret; bulket.

Manno, Sagestykket i en grønlandsk Pelt.

mannufinek, helst *cum. suff.*

mannufernga, Sagestykkets Omrand; den Bremsespæning, som indfatter det. 2) man skal og i visse Landets Ene bruge det Ordspøgsvis om Bedrag; Mannufernga v.

mannub siná okarpok, Sagestykkets Rand taler 2; man taler ikke af Hjertet; det er et meent som sagt.

Man-

Man-

Man-

Man-

Man-

Mannudlorpok, 1) *intr.*

Smerten lindrer; det dulmer; værker ej mere saa stærk. 2) *tr.* stiller Smerten; faaer det til at dulme.

Måpserpok, *f.* 1) *intr.* a) begynder at lukke sig el. groe til (et Saar.) b) er got Læge:Kjød. c) Saaret groer hastig sammen. 2) *tr.* a) lægger Plaster paa (for at læge et Saar.) b) bier til det er lægt. Kidlek mapseradlaissauara, táva audlaromarponga, jeg maae bie til Saaret er lægt, før jeg kan faare bort.

mapserfok, god at læge.

mapsaüt, Læge:Plaster.

mapsikpok, *f.* *intr.* har got Kjød at læge.

mapsingoæt, *car.* *sing.* got Kjød at læge; meget got Groehul.

mapspok, *ts.* *intr.* 1) er seent Kjød at læge. 2) Saaret vil ej læges; det breder sig ud el. æder om sig.

mapstfok, vanskelig at læge; ont Saar.

Mapto, 1) Saardhed; Fasthed. 2) Drøjsked; Grovhed.

máptovok, *intr.* 1) er haard el. fast; er tyk og stærk; er ej slap; kan ej saa

let bides paa. Siko maptokáu, Jisen er meget tyk og ej god at faae slødt igjennem. 2) er drøj el. grov; er stærk (Spise.) 3) er følesløs el. haard af Natur. 4) smittes ej; intet kan fange ham.

mápturfok, 1) haard; fast; tyk; stærk. 2) grov; drøj.

Máfak, 1) Leer. 2) Kalk. 3) Bredde. 4) et Leerkar; en Potte; en Suurbrøndsfruffe; et Leerfad.

marálok, *intr.* murer; Kalkfer.

maráirfok, en Muurmeister; en Kalkfer.

mariorpok, *intr.* i Alm. arbejder i Leer el. Kalk. a) slaaer Kalk. b) ælter Leer. c) murer. d) Kalkfer. e) gjør Potter. f) brænder Teglsteen.

mariorpok, i Alm. den som arbejder i Leer el. Kalk. a) en Kalkslager. b) en Muurmester. c) en Pottemager. d) en Teglbænder.

mariorbik, en Kalkbænk.

mariaut, 1) en Muurste, 2) en Kalkfælde.

maranek, Riden Tran i Lampen, som er tyk og sej.

mar-

ma'ánguvok, *intr.* er tyk
og sej (Lampetraen.)

ma'ángarpok, *f.* 1) *intr.* er
stilt ved sin Skidne Tran
(Lampen.) 2) *tr.* skiller den
derved; reenser den.

Mardlúk, 1) to; tvende.

2) *i plur.* mardluít, tvens
de, (laag til et *Collectivum*,
see Gram. V. Cap. S. 5.)

3) bruaes og sielduere *cum
suff.* mardluát, den an
den.

mardlungnik, 2de Gange.

mardlúvok, *intr.* er 2de; be
staer af to. *i dual.* mard
lúpuk, ere to i Tallet.

mardlúksák, eet hvoraf kan
blive tvende (*f.* Er. eet
Skind, hvoraf kan blive
2 par Byrer.) *i dual.* mard
lúksák, tvende, hvor
af kan blive tvende af
en anden Art (*f.* Er. tven
de Skind til 2 par Byrer.)
i plur. mardlúksák, flere,
hvoraf kan blive tven
de (*f.* Er. flere Hagl til
2 Skud.)

mardlúksávk, *intr.* af det
ene kan blive tvende. *i
dual.* mardlúksáupuk, af
de tvende kan blive tvens
de af en anden Art. *i
plur.* mardlúksáuput, af
de flere kan blive tven
de. Akertlúngoaka mard
lúksáuput, jeg har Hagl
til 2 Skud.

mardlúngorpok, 1) *intr.* a)
bliver 2de. b) bliver
den anden. c) bliver
Tiirsdag el. er Tiirs
dag (den anden fra Søn
dag.) 2) *tr.* deler det i
2de; gjør tvende deraf.
heraf:

mardlúngormet, i Tiirs
dags.

mardlúngorpet, paa Tiirs
dag.

mardlulliak, *car. sing.* Tvil
linger.

mardlualik, en som har 2de
Koner.

mardlúngorpok, 1) *tr.* des
ter flere i 2de Hobe el.
Samlinger. 2) *intr.* i
pl. blive stulte i 2de Ho
be; gjøres til 2de Sams
linger.

mardluveek, *car. sing.* 2de
floffe, og 2 enkelte i
hver flof (*f.* Er. Akèik
fit mardluveek tekkogika,
jeg saae 4 Kyper, 2 og 2
hos hinanden) *i plur.*
mardluveet, 2de floffe,
men flere i hver flof
(*f.* Er. Akèikfit mardlu
veet tekkoèj, han saae en
deel Kyper i 2 floffe.)

mardlúvikák, *car. sing.* en
deel stykker, hvoraf
kan blive 2de hele sams
mensatte (*f.* Er. flere Sug
lehamme, hvoraf kan syes
2de Peltse.)

mard-

mardluviksáput, *intr. car. sing.* 1) de ere til 2de Gange. 2) af de forskjellige Stykker kan blive 2de sammensatte.

mardluvioput, *intr. car. sing.* de ere 2de, som hver bestaaer af flere; de ere i 2de flokke.

mardlurárpok v. rárterpok, *intr.* faaer tvende.

mardluriarpok v. riarterpok, *tr.* gjør 2de Gange i Rad.

Markípkok, *f. tr.* bærer paa Hovedet.

markípkok, en som bærer noget paa Hovedet.

markigak, Hovedbyrde.

Márkíukpok, 1) *intr.* gaaer Stykker af noget i tynde Skoldinger; slises ud. 2) *tr.* sliser det ud; brækker fliser af (omtrent det samme som Makkiárpok.)

márkfuktok, det som gaaer Stykker og Splinter af; det som slises ud.

Marnek, Røde el. Materie i Saar; Edder i Bylder.

marnilik, Saar med Røde udi el. fuldt af Materie.

marniliorpok, *intr.* samler Røde el. Materie (Saaret.)

Marsúkpok, 1) *intr.* finder ingen Tilbagevej;

seer ingen Udvej for sig; mærker sig bedragen (en Sælhund, hvis Smuthul er tilfrossen, medens den laae opkrøben paa Jisen.) 2) *tr.* overrumpler en saadan bestedt Sælhund.

marfúktak, en Sælhund fanget ved sig Lejlighed.

Masik, 1) Tvertræet i en Kajak, som staaer i en Krum Bue over Knæerne foran Ringen. 2) Gjelle; Tokten i en Gist. 3) den Krumme Opbugning paa hver Side af Halsen, som foraarsages, naar man strækker Armene ud.

masimio, Gjelleluus; Toktne Troid (Lernaa.)

Mattarpok, 1) *intr.* a) Klæder sig af. b) afklædes. c) trækker sig ud af Seelene (Hunden fra Glæden.) d) spyder Snoren af sig (Rypen.) 2) *tr.* a) Klæder en anden af; trækker ham af sine Klæder. b) tager Seelens tøj af Hunden. c) foraarsager, at Rypen slipper af Snaren.

mattángavok, *intr.* er af Klædt; er nøgen indtil Byrterne.

mat-

- mattángarslok, afflædt; no-
 gen indtil Buperne.
 Mattérte, Bupelting.
 Matto, et Laag; et Luf-
 fe; en Lem; en Luge;
 en Dør; en Laage.
 mattolik, med Laag ic.
 mattokangitslok, uden
 Laag ic.
 mattugau, *tr.* 1) har til Luf-
 fe; skjules deraf; har
 over sig. 2) lægger det
 over noget; lukker der-
 med.
 mattôrpok, 1) *intr.* er be-
 dækket; er skjult. 2) *tr.*
 tildækker; skjuler; læg-
 ger noget over.
 mattout, 1) et Dække over
 noget; et Skjul. 2) Plas-
 ster paa en Skade.
 mattoutiklak, 1) Dæksel;
 Dække at lægge over no-
 get; Plaster til et Saar.
 mattuêrpok, *f.* 1) *intr.* a)
 bedækkes; bliver tildæk-
 ket. b) har faaet Plaster
 paa; er bleven forbun-
 den. 2) *tr.* lægger Plas-
 ster paa.
 mattuvok, 1) *intr.* er luft
 el. tilsluttet. 2) *tr.* luk-
 ker i; tillukker; tilslut-
 ter.
 mattursiok, *intr.* det samme
 i sidste Bemærkelse.
 mattursok, luft; tilsluttet.
 mattungitsok, ej bleven
 luft; bleven staaende
 aaben.
 mattusimavok, *intr.* er ble-
 ven luft, i *neg.* mattusi-
 mangilak, er ej luft; er
 aaben.
 mattusimangitsok, ej luft;
 aaben.
 mattupok, *tr.* lukker til
 for en.
 mattusártok, en Æske;
 Buddik; Daase med
 Laag.
 mattuêrpok, *f.* 1) *intr.* er
 opluft el. opladt; er
 aabnet. 2) *tr.* a) opluk-
 ker; oplader; aabner.
 b) lukker en op; oplas-
 der for ham.
 mattuêriok, *intr.* det samme
 i 2de sidste Bemærkelse.
 mattuêrbigau, *tr.* lukker
 op for en.
 mattuêrsarpok, *tr.* lukker
 op.
 mattuêrsartok, en Portner.
 mattuêrsaut, en Tøgel.
 Mattoma, *f.* under Manna.
 Mattôrpok, Mattuvok og
 Mattuêrpok, see under
 Matto.
 Mäukorpok, 1) *intr.* ras-
 ler; smælder (*f.* *Er.* naar
 noget falder ned og giver
 Lyd fra sig.) 2) *tr.* dæ-
 sker en, saa det smæl-
 der efter.
 mäukôrse! 1) hør hvor det
 ras

- rasler! hvilken Smælden! 2) hvilken Dassen! han veed ret at bruge sine Tæver til at give Dast.
- mäukollukpok v. korpallukpok, *intr.* det rasler; pladsker; giver et Smæld efter et andet.
- Maukulük, see under næst følgende.
- Mäupok, 1) *intr.* a) Jorden er blød. b) sidder paa Sælhundefangst paa Jisen. 2) *tr.* fanger en Sælhund paa denne Maade.
- mäutok, den som sidder paa Jisen at fange Sælhundede el. er paa saadan Sælfangst.
- mäuvok, *intr.* plumper i; slipper igjennem med Jødderne (Snee, Morads; Jts hvor der er grundt.) Apummut mäukäunga, jeg slap igjennem Sneen.
- mäuvak, Ijs Sne; Morads el. sumpig Land, hvor man ej kan gaae, uden at slippe i; Meensføre.
- mäuvarpok, *intr.* vader el. gaaer i Sne og Morads *ic.* hvor man ideoelig slipper i.
- mäuvalliorpok, *intr.* det samme.
- mäuvalliuut, hells i *dual.* mäuvalliuutik, Jødtøj til at vade paa saadanne Steeder, hvor man slipper i (f. Ex. et par gode Bandede Sløvler.)
- mäuvarnarpok v. nakäu, *intr.* er stem Vej; er Meensføre; man slipper der jevnlig i med Jødderne.
- mäuvarnauvarkotik, *car. sing.* Skier; Andrer; (at gaae paa Sneen med, uden at slippe i.)
- maukulük, Morads; Søle; Jast paa Gulv el. Vej; Skarn; Skit.
- maukulükpok, *intr.* er jastet; er skident; er sølet.
- maukulungorpok, *intr.* bliver tilfølet.
- maukulü' nangorpok, *intr.* bliver ganske tilfølet.
- maukuluärpok, 1) *intr.* er skilt ved sin Jast og Søle. 2) *tr.* støvler Skarn og Jast bort (af Gulv el. Vej.)
- Mäuvak og Mäuvok, see under næstforegaaende.
- Mavlak, Milten.
- Mäke, en liden europæisk Hund (bruges sjelden.)
- Mekkok, 1) et Suglelaar. 2) undertiden bruges det egentlig om: et Menneskes Been. 3) Skjødet til et Sejl.
- mek.

mekkotôk, langlaaret.

Ménnik, et *Æg*.

mennilliak, den som er ude paa *Æggesamling*.

mennilliarpok, *intr.* er paa *Æggetogt*; er ude at samle *Jugleæg* paa *Børne*.

mennikfárpok, *intr.* træffer *Æg*; finder *Æg*.

mennikfórpok, *intr.* æder *Æg*.

menniúrsak, en *Æggelig*; ning; noget ægformigt, saasom: et *Sovedvandsæg*; en *Testikel*.

Mepok, see *Mipok*.

Merdlertok, et *Barn*

(paa 2, 4 à 6 *Har.*)

merdlertóvok, *intr.* er et *Barn*, i *neg.* er ej længet *Barn*; har traadt sine *BørneSkoe*.

merdlertojungnarpok, *intr.* det samme i sidste *Bemærkelse*.

merdläit, *plur. collect.* *Børnene*; *Barndommen*; de *Smaa*. Merdläit nibliarput, *Børnene* skriæ. Merdläit tuffartingilæt? ere de *Smaa* ikke hørte af deres *Lectie*?

merdlertorpadlæk, 1) *Børnelarm*. 2) *Barnagtig*; hed.

merdlertorallækpok v. padlækpok, *intr.* 1) er *barn*

agtig; bærer sig ad som et *Barn*; taler *barnagtig*. 2) gaaer i *Barnsdom*. 3) *Børnene* larmer.

merdlertorallukpok, *intr.* det samme helst i sidste *Bemærkelse*.

merdlertorallukkâu, *intr.* det er en *skrækkelig Børnelarm*.

Meriárpok, 1) *intr.* spyer; brækker sig. 2) *tr.* *Faster* op.

meriártok, den som brækker sig.

meriárnek, 1) *Brækning*. 2) det *opkastede*; *Spye*.

meriárnérloak, et *halvsforderved Dyr* el. *Fisk*, som *Spyffisken* el. andre *store Fiske* have *udspyet*, da de have været for *store* at faae *ganske ned*.

meriárfárpok, *tr.*)

meriárfáiok, *intr.*) *Kommer* en til at *spye*; *foraarsager Brækning* hos ham.

meriárfáirfok, 1) den som *Kommer* en anden til at *spye* el. *brække* sig. 2) en *Soefugl* kaldet: *Struntojager*; *Tyvo* (*Catarrha parasitica*.)

meriárnarpok v. nakâu, *intr.* det er at *brække* sig *efter* el. *over*; *foraarsager Brækning*.

meri-

meriárnartok, et Brækmid-
del.

meriægak, det opkastede;
Spye. Kemmib meriak-
ke sákikia, Hunden vens-
der sig igjen til sit Spye.

meriánguvok, *intr.* er fær-
dig at brække sig; det
qualmer og vil op igjen.

meriángunek, Qvalme; An-
stød til Brækning.

meriángunakàu, *intr.* 1) er
qualmende; foraar-
sager Qvalme. 2) er bræk-
Felig at see el. høre paa;
man maae brække sig
derover.

Merkok, 1) et Haar. 2)
en Sjør. 3) i *pl.* helst *cum*
suff. Græs og smaa Vær-
ter. Nunab merkoe, Jor-
dens Væxter.

merkorikpok, *f. intr.* 1) har
brav Haar el. Sjør paa
sig. 2) har smukke Haar
el. Sjør. 3) er græsrig
og smuk grøn (Jorden.)

merkoríksok, 1) smukhaa-
ret. 2) smukfjæret. 3)
græsrig og vel bevopen.
Narksak merkoríksok, en
græsrig Mark.

merkorpok, *intr.* 1) faaer
Haar el. Sjør (enten som
Unge, eller efter at have
tilforn mistet dem.) 2)
faaer Græs; bliver grøn
(Marken.)

merkokangitsok, Skaldet;
bæddet.

merkotók, 1) langhaaret;
tykhaaret. 2) Sjærrig.
3) Græsrig.

merkoærpok, 1) *intr.* a) har
mistet sine Haar el. Sjør;
er bleven skaldet. b) er
plukket el. rykket (en
Fugl.) c) er flippet (et
Haar.) d) er afflaaet sit
Græs; er bleven bar
(en Mark.) 2) *tr.* a) skil-
ler ved sine Haar el.
Sjør; gjør skaldet. b)
plukker Sjørene af (en
Fugl.) c) rykker Haare-
ne af el. flipper (et Haar.)
d) slaaer Græsset af;
gjør bart for Græs (et
Land.)

merkoviárpok, 1) *intr.* a)
mister Haar el. Sjør
paa enkelte Steder ved
Skud el. Afslidning (et
Dyr; Fugl el. Skind.) b)
slider dem affig (et Dyr.)
2) *tr.* a) skyder Haar el.
Sjør af et Creatur uden
videre. Akèiksek merko-
viársinnarpara, jeg stød-
kun Sjør af Rypen, uden
at gjøre den videre Skade.
b) slider Haarene af
(Skind el. Klæder.)

Merkut, en Syenaal.

merkufivik, et Naalehuus;
en Skindlap med Beens

R

Soder

Soderal om, hvori sæt-
tes Syenaale.

merkulerpok, *f. intr.* tager
sin Syenaal for at sye.
merkutéjarpok, *intr.* har
brukken sin Syenaal i
tu.

merkutærserpok, *f. intr.* ta-
ber el. mister sin Sye-
naal.

merkutæursak, et slags Jord-
mos kaldet: Jomfrues
haar (*Polytrichum.*)

Mérngorpok, intr. bli-
ver afsmægtig og Kraft-
løs; taber Kræfterne;
udmattes og finder ej
mere Kraft til at hol-
de noget ud.

merngorlarpok, *tr.* udmat-
ter; svækker; gjør af-
mægtig; stiller ved Kræf-
terne.

merngortorpok, *intr.* er il-
de stikket til at udhol-
de travaille; har ej
Kræfter el. Helsen til at
udholde strengt Arbej-
de.

merngortolérpok, *f. intr.* 1)
Kræfterne forgaae ham;
han bliver mødig. 2)
taber sin Helsen.

merngortóvok, *intr.* er me-
get Kraftløs; har ingen
Helsen; hiver og Fry-
ber altid; stranter paa
en eller anden Maade.
Tauna aipariomangilara

merngortómet, ham vil
jeg ikke følge, thi han kan
ingen Vej komme.

merngoárpok, *intr.* samler
Kræfter; hviler sig ud;
trækker Luft; sætter sig
ned paa Vejen for at
puste.

merngoársarpok, 1) *intr.*
det samme. Merngortoler-
pok, merngoársaradlarle,
hun kan ikke holde det læn-
ger ud, lad hende hvile
sig lidt. 2) *tr.* hviler dem
ud; samler Kræfter i
dem (Lemmerne, naar de
ere mødige.)

merngoársarvik, et Hvile-
sted; et Pustested; et
Sted at sætte sig, for at
trække Luft.

Mérsa, 1) denne er det.
2) er det denne? 3) Ja,
som du siger. 4) omend-
stjont; dog. Ningauta-
ránga merfa tunnitarivne
annorámik, han er mig
bred, da jeg dog har gi-
vet ham en Skjorte.

tamérfa, 1) den er det (som
du der tager paa ic.) 2)
er el. var det den? 3)
det var hans Ord; saa
sagde han; det var Me-
ningen el. Omqvædet.
4) sagde han saa? 5)
saasom; nemlig.

mérfale, endstjont; enddog.
mer-

- merlamè, 1) ja vist er det den. 2) ret saa; som du siger, saa har det sig; O! ja vist.
- Merferpok, *f. intr.*)
- merferrâu, *tr.*) frygter for; tør ej give sig i Færd med.
- merfernakâu, *intr.* er frygtelig at give sig i Færd med.
- merferfarpok, *intr.* stiller sig frygtelig an; lader som man er vred.
- Mérforpok *tr.* syer.
- merforte v. fortok, en Syerfke; en Skræder.
- merfortiklak, 1) en til at sye om sig. 2) en Kjæreste.
- merfortigâu, *tr.* 1) har til at sye om sig. 2) har til Kjæreste.
- merfugak, det som syes el. er syet.
- merfugeklak, Syetøj; noget at sye; det som skal syes.
- merfoupok, *tr.* syer til en anden.
- merfout, Syenaal; Syerredskab.
- Miagórpok, *intr.* tudet (Hunde.)
- miagórtok, tudende.
- miagórnek, Tuden.
- Mianérpok, *t. intr.* vogter sig; tager sig Vare.
- mianerâu, *tr.* tager sig Vare for; agter el. frygter sig for (ham el. det.)
- mianérforpok, 1) *intr.* er forsigtig; seer sig for; tager sig i Agt. 2) *tr.* tager sig Vare med; omsgaaes varlig med; tager det i Agt.
- mianernakâu, 1) er farlig; man maae vel tage sig Vare derfor. 2) er frygtelig; er at tage sig i Agt for. 3) maae handles forsigtig med.
- mianernartok, 1) farlig. 2) frygtelig; skrækkelig. 3) det som kræver Forsigtighed.
- Mikakpok v. kikpok, *t. tr.* 1) river og slider i el. af med Tænderne. 2) rykker af el. rustet op med Tænderne.
- Mike, 1) en Bitte; lidt. 2) hvor lidt! hvor ringe! hvilken Bitte!
- mikivok, *intr.* er liden el. lidt.
- mikirfok, liden; ringe.
- mikirfógalak, bitte liden.
- mikikâu, *intr.* er meget liden.
- mikirfúfek, Lidenhed.
- mikigâu, *tr.* forsmaaer; anseer det for lidt. Tamanna mikigára, det er for lidt for mig.

mikivetlák, alt for liden.
mikivetlákau, *intr.* er alt for liden.

mikitigâu, *intr.* og *tr.* er saa liden som. Kannok mikitiga? hvor liden er den? Okúngoak mikitigâ, den er saa liden som en Wíde.

mikitigirfok, saa liden som; forholdsmæssig liden. Kannok mikitigirfok? hvor liden? Tajma mikitigirfok, saa liden.

mikitigirfomik, *adv.* saa lidt som. Kannok mikitigirfomik? hvor lidt?

mikliok, 1) *intr.* formindskes; bliver mindre. 2) *tr.* formindsker; gjør mindre.

miklirfak, formindsket.

miklilerpok, *f. intr.* forneder sig; gjør sig ringe.

mikilerák, den næstmindste finger; Lægefinger.

mingnek, mindst.

mingnérrovok, *intr.* er mindre.

mingnerrâu, *intr.* er mindst.

mingnerrurfok, mindre.

mingnerryváfartok, aller mindst.

mingnârpok, 1) *intr.* er for liden. 2) *tr.* gjør for liden.

mingnérta, *sne suff. inuf.* den mindste af flere. Okæt mingnertát, den mindste iblandt Torflene.

Mikkiak, Sylt (paa grønlandssk viis); halvraaden Rjød el. Fisk, som af Zeden er mørnet og Far spises raat.

mikkiârpok, *intr.* er bleven til saadan Sylt; er halvraaden og mørnet af Zeden (Rjød el. Fisk.)

mikkiârtorpok, *intr.* spiser saadan Sylt el. halvraaden Rjød el. Fisk.

mitserpok, *f. intr.* bliver el. gjøres til Sylt.

mitserferpok, *f. tr.*)

mitserféïok, *intr.*) gjør til Sylt; lader halvraadene.

mikiârferpok, *f. tr.*)

mikiârféïok, *intr.*) det samme.

mitserfigak, tillavet Sylt, som man med Villie har ladet halvraadne.

Mikikpok, *f.* under Mikakpok.

Mikilerak og Mikivok, see under Mike.

Mikliak, 1) Tavles streng. 2) Strøelse; Under, Lag Nekkib mikliekfâ, noget at brede under Rjødets.

mikliferpok, *f.* 1) *intr.* er lagt paa noget; har noget under sig. 2) *tr.* lægger

ger det paa noget; breder noget under det.

Mikfilliorpok, *intr.* og *tr.* 1) passer imod; forholder sig saa. 2) Kan ansættes saa; er ongefær saa langt el. stort el. langt borte. Umanáfub Kéjakut mikfilliorpå, Umanafs. Den ligger omtrent ligesaa langt i Vesten som Kejakuts. Den. 3) Kan omtrent blive el. være saa el. Fomme saa langt. Silla ajungipet Pamiumnut mikfilliyslaugut, der som det bliver got Vejr, saa kunne vi vente at naae til Friderichshaab. 4) er omtrent midtvejs, saa der er lige langt til begge Sider. Umiafoit ikek mikfilliorpæt, Skibet er midt paa Sjorden. 5) regner det saa; lader blive som det; tager Maal deraf; ligner derefter. Iglullioromarpogut iglorse mikfilliordlugo, Vi vil le bygge et Huus efter eders Huus.

Mikfiok, *intr.* giver Fun nogle og andre ikke, naar man gjør Uddeling.

miktak, forglemt el. forbigaaet ved Uddeling.

miktávok, *intr.* faaer intet, skjönt andre faaer; bli-

ver forbigaaet ved Uddeling.

mikterpok, *z. tr.* forbigaaer nogen ved Uddeling.

Millák, en Plet; en Flek.

millákpok, *intr.* er plettet; er spraglet el. tigret.

millaktök, 1) meget plettet el. spraglet. 2) storplet; storpraglet.

millaktövok, *intr.* 1) er meget spraglet; har mange Pletter. 2) er storpraglet; har store Pletter.

milláktok v. tórsoak, 1) flekket; plettet. 2) *spec.* en Slidestinds; Sælhund el. Sjord, Sæl, hvis Flekker ere store (*Phoca hispida, junior.*)

milláktovok, *intr.* er flekket (med lyse Pletter paa mørk Bund.)

millákturlok, 1) flekket (med lyse Pletter i mørk Bund.) 2) *spec.* Hannen til den almindelige Ulf (*Corvus scorpius, mas.*)

millakulárpok, *intr.* er spættet; er haglet el. indosprenget.

millakulártok, spættet; haglet; indosprenget. Kirkfoviárfuk millakulártok, en spættet Falk (*Falco rusticolus.*)

Millék, en Tistap; Tistap

- slag (andre fige Nillek, see samme *loc. alph.*)
 millékpok, *intr.* er Tislag.
 Milik, *cum. suff.* milinga,
 1) Lukke; Dør til en
 Gælde; Skudde for no-
 get. 2) det som slutter
 el. tilstopper en Nab-
 ning (s. *Er. Skarn* i en
 Kende.)
 milikpok, *t. 1) intr.* a) er
 tilsluttet (en Gælde, hvis
 Dør er nedfalden, saa den
 er luft.) b) er tilstoppet;
 forstoppes (en Næse,
 Kende ic.) c) er tet i sig
 el. compact (Been, Træ
 ic.) 2) *tr.* tilslutter; stop-
 per til; forstopper.
 miliksimavok, *intr.* 1) er
 tilsluttet el. forstoppet.
 2) er nedfalden (Dørren
 for en Gælde.)
 Millórpok, 1) *intr.* Fyler;
 Faster (med Steen el. an-
 det af fri Haand.) 2) *tr.*
 a) Faster efter en el. mod
 noget. b) stener.
 millorbigåu, *tr.* det samme
 i 2de sidste Bemærkelser.
 milloriåk, 1) det man Fa-
 ster efter; Maalet man
 søger at træffe. 2) et
 Steen Kast.
 milloriárpok, *tr.* Fyler efter;
 Faster hen imod; søger
 at træffe med Steen ic.
 millugak, truffen ved saa-
 dan Kast; stenet.
- millut, Stenen el. andet,
 som man Faster med.
 millutigåu, *tr.* Faster med
 det; stener dermed.
 Milúkpok, *tr.* 1) dier;
 patter. 2) suer.
 milúktok, 1) diende; et
 Pattebarn. 2) den som
 suer.
 milúktipok, *t. tr.*
 miluktitslok, *intr.*) giver at
 die.
 miluktitsflok, den som gi-
 ver Patte; en Amme.
 miluárpok, *intr.* suer i sig;
 trækker til sig.
 miluártok, en Svamp.
 miluáak, en Vandbie; Bie-
 flue (*Tabanus grønlandi-
 cus.*)
 miluáárfuk, saa kaldes 2de
 slags Kluer (*Musca vivax*
 og *Volucella lapponica.*)
 Minnáak, noget man spæ-
 rer og tager Gjem med
 sig.
 minnáárpok, *intr.* og *tr.* spæ-
 rer noget til man kom-
 mer Gjem; tager noget
 Gjem med sig af det,
 man har faaet at spise.
 minnáárau, *tr.* tager det
 Gjem med sig; har spæ-
 ret det til man kom
 Gjem.
 minnáápok, *tr.* tager no-
 get Gjem med sig til en
 anden. Nulle minnáápa,
 han

- han tog noget Hjem til sin Kone.
- Minne**, 1) Smaa-Regn; Støvregn. 2) Øden.
- minniok**, *intr.* 1) det smaa regner; er Støvregn. 2) er ødsel.
- minnirfok**, Ødsel; en Ødesland.
- minnirlúsek**, Ødselhed.
- Mingíkpok**, *t.* 1) *intr.* qvæster sig; støder sig; Kommer til Skade; bliver qvæstet (paa en Fingerg, Taa ic., ved Steen, Træe ic. som man har med at beskille.) 2) *tr.* qvæster; støder; Klemmer (Fingerru ic. paa saadan Maade.)
- mingiúpok**, *tr.* Kommer for Skade at sætte sig paa noget, som man ej skulde (f. Ex. paa et Meenistens Arm; Kjød, som laae paa Bænklen.)
- Mingnek**, see under Mike.
- Mingneriak**, helst i *pl.* mingnerirfat, Søens Afgift (som: Søhund; Lodder; Sild; Uller.) A.
- Mingo**, Smuds; Skarn (helst fittet); Smitte; Ureenlighed; Sit paa Klæder; gammelt Spæk paa Jorden. 2) Jæst og Piæk (naar man har været ude i Regnvejr.)
- mingorpok v. gukpok**, 1) *intr.* a) besmittes; bliver tilsmurt el. fittet. b) smitter sig; tilsmører sig. c) er Skiden; er snarset. 2) *tr.* besmitter; tilsmører; besudler.
- mingortók v. guktók**, Skiden; jæstet; meget tilsmurt og besmittet.
- mingortokáu**,)
- minguktóvok**,) *intr.* er meget Skident el. fittet el. tilsmurt.
- mingungnarpok v. nakáu**, *intr.* er Skident og smittende; man smører sig til derpaa.
- mingungnartok**, Skident og smittende; det hvorpaa man tilsmører sig.
- minguk**, et Insect, som opholder sig i solet Bund paa Vandstederne, kaldet: Vandkalv (*Dytiscus marginalis*.)
- Mingorpok**, Minguk og Mingukpok, see under næstforegaaende.
- Minnik**, 1) gammelt sejt Spæk; Klister. 2) Ørefit; Ørefkarn.
- minnikpok**, *t.* *intr.* er flistret i Sømmene med saadant Spæk (en Baad.)
- minnikterpok**, *t.* *tr.*)
- minnikteriok**, *intr.*) flistre Sømmene paa Baaden med sejt Spæk.

Minniok, see under Minne.

Minnípok, *r.* 1) *intr.*
glemmer sig selv, naar
man giver andre. 3) *tr.*
glemmer en el. gaaer
ham forbi, naar man
uddeler Gaver.

minnitak, forglemt el. for-
bigaaet ved Uddeling.

minnitávok, *intr.* er bleven
glenet el. forbigaaet, da
andre fik noget.

Mípok v. mépok, *ts.* sæt-
ter sig; falder ned; ka-
ster sig (bruges allene om
Fugle.)

mibik, Stedet, hvor Sug-
len sætter sig.

mibigau, *tr.* sætter sig el.
falder der (Fuglen.)

mitsok, den som satte sig
fra Flugten (Fuglen.)

mitsimavok, *intr.* har sat
sig.

mitsartorpok, *intr.* er i Færd
med at sætte sig; falder;
vil kaste sig (Fuglen.)

Mipse v. mivse, (andre sige
Nipse, see samme.) en tør
flakt Fisk (f. Ex. Stof-
fisk; Klipfisk.)

mipfilliok, *tr.*)

mipfilliorpok, *intr.* tørrer
Fisk paa saadan Maade;
tilbereder Stofisk el.
Klipfisk.

mipfilliak, tørrer flakt Fisk;
Bergefisk; Klipfisk.

Misalukpok og Misarkórnak,
see under næstfølgende.

Misárpok, *intr.* 1) sprin-
ger oven i Vandet (Fis-
ke el. Sælhund, som ja-
ge efter dem.) 2) pjasker
el. spretter oven i Van-
det (et Menniske, der er
falden i Vandet.) 3) smas-
sker med Munden.

misálukpok, *intr.* 1) sprin-
ger oven i el. over Vand-
brynen (Fisk; Sælhund.)
2) spiser.

misártok v. fáluktok, helst i
plur. augment. misáluktór-
foit, fiske. Stimer el. Sæl-
Stimer, som springe
og sprætte oven i Van-
det.

misárpallukpok, *intr.* 1) det
pjasker i Vandet; det ly-
der efter Fisk el. andre
Dyr, som springe oven
i Vandet. 2) smasker med
Munden.

misarkórnak, en liden Fisk
af Torstearten kaldet: Hys-
se; Kuller (*Gadus aglefi-
nus.*)

Miserak, Dyppelse; det
man dypper i.

miserárpok v. rártorpok, *intr.*
og *tr.* dypper i Sit el.
Tran (Fodevare.)

miserártugak, dyppet; det
som dyppes.

mise-

miserártorbik, **Dyppelse**
Kar.

miseráut, **Dyppelse**; noget
at dyppe i.

Misserárpok, **see** under næst-
følgende.

Missiárpok v. misserárpok,
intr. nægter; gaaer
fra.

missiártok, den som neg-
ter noget.

missiarbigáu, *tr.* negter for
en; tilstaaer ej for ham.
misserátigáu,)

missiutigáu,) *tr.* benegter
det; gaaer derfra; for-
negter.

miserátiginikpok,
intr. det samme.

missiúpok, 1) *intr.* fornegter
sig. 2) *tr.* a) fornegter
en; bekjender sig ej for
ham; vil ej kjendes ved
ham. b) fortier ham;
vil ej ud med, hvad man
veed om ham. c) holder
med ham; undskylder
ham (naar andre bagtale
ham); benegter det, han
beskyldes for.

missiut, **Utgeltelse**; **Sorneg-**
telse; det man negter.

Missigáu, *tr.* v. sigivok,
intr. 1) mærker; fornem-
mer; følger; finder til.
2) erkjender; kjender. 3)
veed vel; er overbevist
om.

missigilerpok, *f. tr.* begyn-

der at mærke; faaer sø-
lelse af; kommer i Er-
faring om.

missigirlak, 1) Sølelse; Sor-
nemmelse; det man mær-
ker til. 2) Overveit-
ning; det man veed og
holder sig overbevist
om.

missigirfokangilak, *ts. intr.*
Kan ingen Begreb gjøre
sig om en Ting; for-
staaer sig slet ikke der-
paa; har ingen Sølelse
deraf. Ajokarforallóar-
pánga missigirfokarnang-
alo, de præke nok for mig,
men jeg begriber det slet
ikke.

missingnarpok, *intr.* 1) er sø-
lelig el. mærkelig. 2) er
Kjendelig.

missingnarfiok, *intr.* 1) bli-
ver sølelig el. mærkelig.
2) erkjendes.

missigitépok, *ts. intr.* er
bleven ufølsom; mærker
ej mere til; har ej læn-
ger Sornemmelse af det,
man før havde.

missikforpok, 1) *intr.* er for-
sigtig; ser sig for; vog-
ter sig. 2) *tr.* forsarar;
beser; randsager; un-
dersøger.

missiklóik, *intr.* det sam-
me i sidste Bemærkelse.

missikfortok, forsigtig.

missikfornek, **Sorsigtighed.**

- missikfóirfok, en Randsa-
ger; en Undersøger.
- missikforiartorpok, *tr.* gaaer
hen for at undersøge;
spejder.
- missikforiartortok, en Spej-
der.
- missikfoju'pok, *ts. intr.* er
uforsigtig.
- missikfoju'tlok, uforsigtig;
fremfusende.
- missikfoju'nek, Uforsigtig-
hed; Fremfuenhed.
- missilikpok, *t. tr.* erfarer;
fornemmer; prøver el.
har Prøve af; faaer at
vide el. erfare; befænder;
har Forvisning el. er
underrettet om.
- missiliktok, erfaren; for-
søgt.
- missilingnek, Erfaring.
- missilingniarpok, *tr.* søger
at komme til Erfaring
om; forsøger; prøver
el. sætter Prøve paa;
randsager; anstiller Prø-
ve.
- missiligut, Prøvemiddel;
Prøvesteen; det hvor-
ved man kommer i Er-
faring om noget el.
hvorefter man skal an-
stille Prøven.
- missiligutigâu, *tr.* prøver
derefter el. derpaa; kom-
mer i Erfaring derved.
- Missikforpok, Missilikpok og
Missingnarpok, see under
næjforegaaende.
- Missukpok, *tr. v.* missuk-
siok, *intr.* dypper; sø-
ler det i noget (s. Er.
et Klæde i Vand; Lam-
pevegen i Tran; Penselen
i Farve.)
- missugak v. suktak, dyppet;
det man søler i noget.
- missuktaut, Dyppelse; det
man søler noget i (s. Er.
Tran; Farve.)
- missuktautigâu, *tr.* dypper
deri; søler noget deri.
- Mitârpok, *intr.* gjeffer;
spøger; er narrisk i sine
Lader.
- mitârtok, en Gjek; en Nar.
- mitârau, *tr.* spøger med;
gjeffes med.
- mitârnek, Gjekkerie; Nars-
retie.
- mitârartok, en Ertsnar.
- mitâut, 1) fireren; Nars-
ren (det hvorved man gjør
Nar af en anden.) 2)
Gaan; forhaanelse; Bes-
spottelse; haanlig Til-
tale el. Behandling.
- mitautigâu, *tr.* 1) firerer;
narrer; gjør nar af. 2)
forhaaner; bespottet.
- mitekpok, *tr.* 1) gjeffer
med; narrer; firerer.
2) forhaaner; bespottet.
3) seldnere: rykker Gaa-
rene af et Skind med
Tænderne.
- miteklerpok, *intr.* det sam-
me

- me i 2de første Bemærkelser; gjør nar af Solk.
- miteklerlok, 1) en som gjør nar af Solk. 2) en Spottet; en Forhaaner.
- mitegak, 1) narret; fire ret. 2) bespottet; forhaanet.
- miténgnek, Bespottelse; Forhaanelse.
- Mítek, en Ederfugl (*Anas mollissima*.)
- mítèrpok, *intr.* faaer en Ederfugl.
- mitèrak, en Ederfugle: Uнге.
- mitèrniarpok,) *intr.* er paa Ederfuglefangst.
- mitèrniak v. mitèrniak v. mitèrniartok, den som er paa Ederfuglefangst; en Ederfuglejæger.
- mitèrniarpok, *intr.* forfølger en Ederfugl; er kommen paa Jagt efter den.
- mitèrniartok, en Ederfuglejæger.
- Mitèrerpok, see under Mikkiak.
- Mivse, see under Mipse.
- Morèpok og Morèrpok, see under næstfølgende.
- Moríovok, *intr.* 1) er højlændig; er stejlt; er vanskeligt at komme op over. 2) er sløv; er tyk i Eggen.
- moríurlok, 1) højlændig; op ad Bakke; en Brink. 2) tykægget; sløv; stump.
- morèpok, *is. intr.* 1) er lavlændig el. flæk. 2) er skarp; har tynd Eg.
- morètslok, 1) flæk; plat; lavlændig. 2) skarp; tyndegget; tyndleben.
- morètslokarpok, *intr.* 1) har lave Gældinger el. Strandbredde. (et Land.) 2) siges og sieldnere om Eterne, naar de i Vester blive lave og ligesom jevne sig.
- morèrpok v. rårpok, *f.* 1) *intr.* slibes. 2) *tr.* a) sliber. b) sløffer.
- morèrslok, *intr.*)
- morèrsarpok, *tr.*) det samme i 2de sidste Bemærkelser.
- morèrsflok, 1) en Sliber; en Skærsliber. 2) en Sløffer.
- morèrsfit, en Slibesteen.
- morèrsfaut, det samme; et Sliberedskab.
- morèrsfivik, et Slibestød; et Slibetrug med Tilbehør.
- Mórufukpok, *intr.* 1) gaaer ind udi; Frybes ind i noget (f. Ex. en Fugl i et Hul.) 2) stikkes el. drives ganske ind i noget,

get, saa man ej seer mere deraf (f. Gr. en Steen i blod Jord.) 3) trækker sig tilbage (en Snegl i sit Hus.) 4) gaaer ganske under (en Sælhund el. andet Levende i Vandet.)
 Ifiname mórufukpok, da han slap i, luffede det sig til over hans Hoved.

morsuktípok, *r. tr.* 1) drisver det ind. 2) forstifker; forberger. 3) faaer til at trække sig tilbage.

morsuktitak, indreven; forstuffed.

morsukbik, et Sted at forputte sig udi (f. Gr. Sueslehuset.)

Mulle *cum. suff.* mullinga, 1) Brystvorte. 2) Blad det paa en Aare. 3) Blad paa Vaxter; Løv paa Træer.

Mulluvok, *intr.* 1) bier; bliver længe borte; nøler ude; lenter; opholder sig paa Vejen. Saag mullavit? hvi blev du borte? 2) er ikke kommen hjem; er borte el. udebleven. Kina mulluva, hvem er ikke kommen hjem?

mullurfok, udebleven; den som nøler ude.

Mumérpok, *f. intr.* synger og tralaller det ene i det andet med el. uden Ord; Sværmer.

Mumíkpok, *f.* 1) *tr.* a) vender om; omdrejer (et Blad); vender op og ned paa noget. b) fordrejer el. forvender ens Ord. 2) *intr.* a) omdrejes; vendes om el. op og ned paa. b) fordrejes; forvendes.

mumigak, 1) omvendt; omdrejet. 2) fordrejet; forvendt.

mumiksimavok, *intr.* 1) er omvendt. 2) er forkeert; er den urette Side ud el. er op og ned paa. 3) er fordrejet. 4) er forvendt.

mumiksimarfok, 1) omvendt. 2) forkeert. 3) fordrejet. 4) forvendt. Innuk mumiksimarfok, et forvendt Menneske.

mumiksipok, *r. tr.*) mumiksifok, *intr.*) forvender; fordrejer.

mumíngavok, *intr.* ervrang; er urimelig.

mumíngarfok, vrang; urimelig.

mumígut v. gutíksak, en Krumstee at vende Maden med i Rjedelen.

Múrfak, et slags lange trinde Rødder, der siges at ligne Petersillie-Rødder, og falde temmelig store ved Elvene syd paa Landet.

N.

Ná-äh! v. Na-na! Au!
Væ!

ná-äuna! au dog! lad mig
dog være med Fred! Kan
du ikke lade mig være.

ná-árpok, *intr.* siger Au;
ømmet sig.

na-nárpok, *intr.* 1) det sam-
me. 2) skriger; klager
sig.

nakárpok, *intr.* giver sig
ynfeligen; klager el.
jamrer sig lydelig.

Nága v. Nagga, *Nej.*

nággale, nej ingentunde;
aldeles ikke; slet nej.

nággarpok, *intr.* siger nej.
naggárbigáu, *tr.* siger nej
til en.

Nágléiok, see under næsføl-
gende.

Nágliúkpok, *intr.* lider
Ont el. Uød; prøver
Gjenvordighed; har
slette Kaar; plages.

nágliúktok, nødlidende;
elendig; usel.

nágliuktípok, *tr.*)

nágliuktítíok, *intr.*) pla-
ger; paafører Uød og
Gjenvordighed; sætter
i slette Omstændigheder.
nágliuktítírfok, en Plager;
Plagefoged.

nágliuktíúlek, Uød; Elæn-
dighed; Uøpolidenhed.

nágliúngnek, Uød; Plage;
Gjenvordighed; Mod-
gang; det at lide Uød.

nágliungnakáu, *intr.* 1) er
besværlig; er tungt at
udstaae el. haardt at
døje. 2) er møjsommel-
lig; fører Klændighed
med sig; er forbundet
med Gjenvordighed.

nágliungnartok, 1) besvær-
lig. 2) møjsommeligt.

nágléíok, *tr.* 1) lader en
lide ont; Kommer ham
til at lide Uød. 2) over-
hænger en formeget til
Ufordragelighed.

Náia, en Maage; Strands-
maage.

naíainak v. naíavæk, den
almindelige Maage;
Blaamaagen (*Larus*
Glaucus.)

naíárfoak, en stor Strands-
maage.

naíardlúk v. lúrkfoak, et
slags store Maager med
sorte Vinger; Svarts-
bagen (*Larus marinus.*)

naíauárfuk, den ganske hvi-
de Maage (*Larus candi-
dus.*)

naíarfiórpok, *intr.* fanger
Maager.

naíarfiórtok, en Maagefano-
ger.

Naik-

- Naiklerpok, see under Nā-
ukpok.
- Naimavok, *f.* under Naiök.
- Naingirfarpok, *intr.*
hopper paa eet Been.
- naingirfartok, *hoppende*
paa eet Been.
- Naiök, *tr.* lugter; faaer
Lugt af; faaer det at
lugte.
- nairfak, lugtet.
- najdlérpok, *f. tr.* bliver lug-
tet af; kommer ham for
Næsen. Atak najdlerpar-
put, Sølhunden lugtede
på.
- naimavok, *intr.* og *tr.* lug-
ter det; har Lugten af;
faaer det at lugte.
- naimarfok, den som faaer
Lugten af noget.
- naimatipok, *t. tr.* lader en
lugte noget.
- naïorpok, *tr.*)
- naïorfiok, *intr.*) 1) sma-
ger paa noget. 2) luater
til det; snuser det op i Næ-
sen.
- Naipok, *ts. intr.* er Fort.
- naitsok, 1) Fort. 2) *i dual.*
naitsluk, et par Forte
Buxer; Laarbuxer el.
løse Buxer (for Mand-
folkene, som ej bindes over
Knæerne.) Laasebuxer
(for Qvindfolkene, som net-
op skjuler pudenda og
- naaer kun faare lidt ned
paa Laarene.)
- naiökau, *intr.* er meget Fort;
er for Fort.
- naïnârpok, *tr.* gjør for Fort.
- Nâk, 1) Bug; Mave. 2)
en Rem af Bugen paa
en Sølhund. 3) *i dual.*
nârfak, hele Bugen ind-
vortes og udvortes med
Indvolde og samt.
- nârdlukpok, *intr.* 1) har
en slem Bug. 2) har ont
i Maven; har Vrid i
Livet.
- nârikpok, *f. intr.* 1) har
en smuk Bug. 2) har
en god Mave.
- nâriksok, smukbuget; *spec.*
Sunnan til den almin-
delige Ulf (*Corvus scor-
pius, fœmina.*)
- nârikfarpok, *tr.* skaffer got
i Maven.
- nâriksaut, Medicament for
Maven; Mavedraaber.
- nârsarikpok, *f. intr.* er stor-
buget; faaer en stor Ma-
ve; er tyklivet (af Sæd-
me.)
- nârtovok, *intr.* 1) har stor
Bug; er tyklivet. 2) er
frugtsommelig; er drægt-
tig.
- nârtursok, 1) storbuget;
tyklivet. 2) frugtsom-
melig; drægtig.
- nârtök, 1) stormavet; tyk-
2) frugt-

- 2) frugtømmelig; drægtig.
 nårtóvok, *intr.* 1) er stormaver; er tyk i Livet. 2) er frugtømmelig; er drægtig.
 nårtuak, Foster i Livet.
 nårtulliok, *tr.* skaffer en tyk Mave; besvangrer; gjør frugtømmelig.
 nærfekpok v. seksimavok, *intr.* faaer en stor Bug el. tyk Mave; svulmer op el. hovner i Livet.
 nærferráu v. ferrivok, *intr.* 1) har Mavepine; har ont i sin Mave. 2) har Colik el. Riven og Sliden i Livet.
 Nakádlorpok, *tr.*)
 nakadló'ok v. lór'flok, *intr.*)
 Fniber med Singrene.
 nakádlortok, Fnibende; en Fniber.
 nakadlór'puk, *intr. car. sing.*
 Fnibes; Fnibe hinanden.
 nakadlór'tuk, *car. sing. 2de*
 som Fnibes.
 Nakkák'pok v. kápok, *intr.*
 staaer Ansigtet ned; seer til Jorden; luder med hovedet.
 nakkáng'avok, *intr.* staaer el. sidder med ludende hoved.
 Nakárpok, see under Na-āh.
 Nákkarpok, *intr.* falder ned; styrter ned.
- nakkalérpok, *f. intr.* 1) ligger paa Sald; er faldesferdig. 2) daler (Solen.)
 nakkálavok, *intr.* falder ned et efter andet; drysser ned; triller ned; er i Sald.
 nakkalatérpok, *r. tr.* lader falde ned et efter andet; lader drysse; sælde; sigter.
 nakkalaterút, et Sold; en Sigte.
 nakká'flok, *tr.* lader falde ned; styrter noget ned.
 nakká'rflok, den som lader noget falde fra sig.
 nakkarbígá'u, *tr.* falder ned paa; styrter om paa. Ig-lub nakkarbígátigur, Husset styrtede om paa os.
 nakkaták, et oprejst Maal, hvortil Fastes med Steen, for at staae det om (i Leeg.)
 nakkatá'rpok, *intr.* spiller med at staae Steen el. andet ned, der er oprejst som et Maal.
 nakkávok, *intr.* er faldet ned.
 nakkatit'flok, *intr.* sidder over Urinballien og pisseser (en Mand's Person.)
 Nakkalúk, Blære; Urinsblæren i Legemet.
 nakkalúkipok, *zf. intr.* har en liden Blære; maae tit pisse.

- nakkafukitfok, den som
maae pisse tit.
- nakkafuktök, den som har
en stor Blære; den som
kan længe holde sit
Vand.
- nakkafuktövok, *intr.* har
en stor Blære; kan læn-
ge holde sit Vand.
- nakkafursak, en Dyrplan-
te, som ligner en Blæ-
re (*Ascidia Bolteni.*)
- Nakkafûnak v. nækkafû-
nak, Læggen paa et
Been.
- Nakkatak, Nakkatarpok og
Nakkatitsiok, see under
Nakkarpok.
- Nâkau v. kigau, *tr.*)
nâkivok, *intr.*) yn-
tes over; viser Medli-
denhed med; forbarmer
sig over en.
- nâkinek, Mistundhed;
Medlidenhed.
- nâkinnikpok, *intr.* er barm-
hjertig; er medlidende;
forbarmer sig.
- nâkinniktok, barmhjertig;
medlidende; mistunde-
lig.
- nâkinningnek, Forbarmel-
se.
- nâkinnirfûsek, Barmhjer-
tighed.
- nâkirsarpok v. kirfarajukpok,
intr. er meget medliden-
de.
- nâkirsartok v. kirfarajuktok,
den som er meget med-
lidende; en Forbarmer.
- nâkinarpok v. nakâu, *intr.*
er ynfværdig.
- nâkinartok, ynfværdig.
- nâkinarfûsek, Ynfværdig-
hed.
- nâkinêipok, *ts. intr.* er ej
værd at ynke; fortjener
ej Medlidenhed.
- nâkinêitsomik, *adv.* uden
Barmhjertighed.
- nâkitêipok,)
nâkirsajuipok,) *ts. intr.* er
ubarmhjertig; viser in-
gen Medlidenhed.
- nâkitêitsfok,)
nâkirsajuitsfok,) ubarmhjer-
tig.
- nâkitêitsfûsek, Ubarmhjer-
tighed.
- Nakkêrpok v. nækkêr-
pok, *t. intr.* gaaer lige
frem; styder lige (en Piss
el. Bøsse.)
- nækkêrsarpok, *tr.*)
nækkêrsâiok, *intr.*) bring-
er den til at gaae el. sty-
de lige.
- nækkêrsiok v. kertipok, *intr.*
bliver lige el. vis i Sku-
det.
- nækkêpok v. nækkêpok, *ts.*
intr. gaaer ulige; styder
uvist (Pilen; Bøssen.)
- Nâkinnikpok, see under Nâ-
kau.

- Nakkiok** v. nækkiok, *intr.*
 Kan ej lade sit Vand.
- nakkiavok** v. kiattifok, *intr.*
 har ont ved at lade sit
 Vand; kan vanskelig
 pisse.
- Nakipok**, *is.* 1) *intr.* er
 lav; er nedrig. 2) *tr.*
 trykker paa.
- nakifok**, lav; nedrig (no-
 get livløs.)
- nakitak**, nedtrykt.
- nakidliok**, 1) *intr.* bliver la-
 vere. 2) *tr.* gjør lav.
- nakidlifarpok**, *tr.* det sam-
 me i sidste Bemærkelse.
- nakittarpok**, *tr.* 1) trykker.
 2) trykker Segl paa;
 besegler. 3) perfer ned;
 surrer fast.
- nakittaiok**, *intr.* det samme.
spec. trykker Skrifteer;
 agerer Bogtrykker.
- nakittairfok**, en Bogtryk-
 ker.
- nakittaut**, 1) i Usmindelig-
 hed: et Trykkeredskab.
 2) i Gardeleshed: a) et
 Signet. b) et Perse-
 jern.
- nakittagak**, trykt; pres-
 set. i plur. nakittakkæt,
 trykte Sager. (Skrifteer;
 Cattun)
- nakittarut**, 1) Surre: Red-
 skab; Baand el. Rem at
 binde noget fast med;
 Tov, hvormed et sur-
 re det fast til andet. 2)
 en Perse. 3) en Bogtryk-
 kerpresse.
- nakittaruferpok**, *f.* 1) *intr.*
 a) fastbindes; surres fast
 ved noget. b) besegles.
 2) *tr.* a) fastbinder; sur-
 rer fast. b) besegler.
- nakirfut**, LaB; Segl; Jors-
 segling.
- nakirfutilik**, forseget; som
 har Segl paa.
- nakirfuserpok**, *f. tr.* forse-
 ler; sætter Segl paa.
- Nakittarpok**, see under næst-
 foregaaende.
- Nakivok**, see under Nâkau.
- Nâkok**, Benet paa En-
 den af en Buepiil.
- Nalauserdlukpok**, *intr.*
 ængler sig; er bekymret;
 befnyttes i Sindet.
- Nâlegak**, see under næstfø-
 gende.
- Nâlekpok**, 1) *intr.* a) er
 lydlig; er hørig. b) er
 agtsom; giver agt. 2)
tr. a) adlyder. b) ærer.
 c) giver agt paa.
- nâlektok**, 1) lydlig; hørig.
 2) agtsom.
- nalengifok**, 1) ulydlig. 2)
 uagtsom.
- nalekte**, en Tilhører.
- nalegiak**, en Kirkegænger;
 den som er i Forsamling
 til at høre Prædiken.
- S
- nâleg-

- nalegiarpok, *intr.* er i Forsamling til Ordets Sprogrelse; er i Kirke.
- nalegiartorpok, *intr.* gaaer i Kirke; gaaer i Forsamling til at høre Prædiken.
- nalekbik v. nalegiarbik v. giartorbik, et Forsamlingshus at høre Prædiken i; en Kirke.
- nalengnek v. naleksúsek, Lydighed.
- nelenginek v. nalengitsúsek, Ulydighed.
- nalektarpok, *intr.* 1) adlyder; viser sig lydig. 2) hører til; hører efter; viser sig agtsom.
- nálegak, 1) den som bliver adlydet. 2) en Herre.
- nalegárfoak, en stor Herre; Overighed.
- nalegàunek v. gaunérfoak, den ypperste Herre; Overherre.
- nalegaunerrovok, *intr.* er den ypperste; er Overherre.
- nalegavøk v. vérkfoak, den rette Herre; den allerførste Herre.
- nalegángajek, en Fornemme; en af de store.
- nalegangajávok, *intr.* er fornemme; er mere end almindelig (enten virkelig el. i sine egne Dine.)
- nalegangortitak, en bestiftet Herre; en Befalingsmand.
- nalegaráu, *tr.* har til Herre; regjeres af.
- nalegávok, *intr.* 1) er Herre. 2) hersker; regjerer.
- nalegávik v. nalegáubik, 1) Rige; Herredom. 2) det man har at gjøre sig til af el. være Herre over.
- nalekkotók, æresyg; ærgjerrig; den som opbøjer sig selv og tager gjerne Ære af andre.
- nalekkotóvok, *intr.* søger Ære; ophøjer sig selv; tager gjerne Ære af andre.
- nalengniarpok, *tr.* stræber at lyde; holder sig efterrettelig.
- nalengniægak, det man holder sig efterrettelig og stræber at lyde.
- Nalúngiak v. giársuk, et spæd Barn; et lidet Barn (indtil 1 å 2 Aars Alder.)
- nalúngialik, en Qvinde, som har Barn.
- nalungiávok, *intr.* er et Barn.
- nalungárpok, *intr.* har mistet sit Barn.
- nalungársok, den, som har mistet sit Barn.
- Námakpok, *intr.* 1) er nok. 2) er tilpas; passer; er som det bør at være.

- være. 3) er vel el. got
el. velgjort.
- námaktok**, 1) tilstrækkelig;
noF. 2) tilpas. 3) got;
vel; velgjort.
- namakâu**, *intr.* 1) er brav;
er meget got; passer vel.
2) er aldeles noF.
- namagâu**, *tr.* 1) finder det
tilpas; synes vel der-
om. Ifigamækka namag-
ækka, mine Skoe passe
mig. 2) agter for noF;
holder tilstrækkelig.
- namagisfak**, det som pas-
ser en; det som er efter
hans Sind og Villie.
- namagiiarpok**, *tr.* er til-
freds dermed; finder sig
deri.
- námáinak**, lige tilpas.
- namautikfak**, tilstrækkelig;
fuldkommen.
- námakfiok**, 1) *intr.* a) er
bleven noF. b) er fær-
dig; er fuldbragt; er
fuldkommet. c) har
faaet noF; synes nu, at
det er noF; fik sin Be-
komst. 2) *tr.* fuldfører;
fuldbringer; fuldkom-
mer.
- namakisrfupok**, *tr.* fuldfø-
rer i ens Sted; fyldest-
gjør for ham.
- Náme**, see under Nau.
- Namék**, i *plur.* nameet,
Tvertræerne i en Kone-
baads Bund.
- namíksfak**, et stykke Træe
tjenlig dertil.
- Na-na**, see under Na-äh.
- Nangarpok** v. gartar-
pok, *tr.* hindrer; for-
byder; forhindrer; er en
hinderlig i noget.
- nangartäupuk**, *intr. car.*
sing. ere hinanden hinderli-
ge; sige hinanden imod.
- Nangävok**, *intr.* er tvivls-
raadig; er i beraad med
sig selv, hvad han skal
gribe til; kan ej beslute
te sig; han baade vil
og ikke vil.
- nangäurlok**, tvivlsraadig;
den som gjør sig Bes-
tænkning over noget,
og ej kan beslutte sig.
- Nangiárpok**, *intr.* er
bange; ræddes paa far-
lige Steder (paa Fis; til
Søes; paa stejle Klipper.)
- nangiártok**, bange; ræd.
- nangiarnak** v. arnartok, far-
ligt; rædsomt; forfæ-
deligt; grueligt.
- nangiarnakâu**, *intr.* er far-
ligt; er rædsomt; er for-
færdeligt el. grueligt.
- Nangik**, et Bixestind.
- nángerpok**, *s.* 1) *intr.* læg-
ger sit Bixestind til ret-
te. 2) *tr.* lægger det til-
rette for en anden.

Nángikpok, *r. 1) intr.* er værre; er slemmere; har forværret sig (Sygdom; en Død); Kommer stærk paa (Veiret.) *2) tr.* skyder et Dyr op paa ny.

néngnikpok, *t. intr.* det samme i iste Bemærkelse.

nangingnikpok, *t. intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

nengniarpok, *tr.* søger at skyde et Dyr op paa ny.

nengniktok, værre; slemmere.

ne ngnigupok, *tr.* bliver gristere paa noget.

Nangmakpok, *tr. 1)* bærer noget paa Ryggen (især efter en Rem, som gaar over Hovedet el. Halsen.) *2)* bærer i Nag.

nangmagak, det som bæres saaledes paa Ryggen; en Byrde.

nangmaut v. mautak, *1)* en Rem el. Baand at bære noget i paa Ryggen. *2)* et Nag.

nangmiupok, *tr.* paatager sig Byrden at bære.

nangmaktigau, har ham til at bære Byrden for sig.

Nangminek, *1) sine. suff.* Selv; han, hun, den, det selv. *2) cum. suff.* egen; eget. som: nangmernga, hans egen; nangminerse, eders egen, o. s. fr.

(see Gram. VII. Cap. §. 5, 1.)

nangminelliok, *tr.* gjør noget selv; gjør sin egen Gjerning.

nangminelliak, det man gjør selv el. for sig selv; en egen Gjerning.

nangminerâu, *tr.* har noget som sit eget. Nangminerâ, det er hans egen.

nangminertorpok, *tr.* nyder noget som sit eget.

nangminertugak, den egne Ting, som nydes.

nangminertugarâu, *tr.* nyder sit eget.

nangminerfiorpok, *intr.* søger sit eget.

Nappako, see under Nappivok.

Nappak og Nappariak, see under næstfølgende.

Nápparpok, *1) intr.* a) er syg. b) er oprejst el. oprettet. *2) tr.* rejser op; opretter; sætter el. stiller ret op.

náppak v. nappaut v. napparlufek, Sygdom.

napparsimavok, *1) intr.* a) er syg; er bleven syg. b) er bleven oprejst. *2) tr.* har oprejst el. rettet det op.

napparsimarfook, *1)* en Syg. *2)* oprejst; oprettet.

nappariak, *1)* en af Opstanderne

- derne i Rygstykket paa en Slæde, helst i dual.
- nappariskak, (da de ere tvende) 2) en Opstander el. Stive paa Siden af en lastet Konebaad (for at hindre Lassen at falde i Vandet.)
- nappariarpok, *tr.* stikker Stiver paa Siden af Konebaaden.
- nappariarsjorpok, *intr.* holder sig fast i Opstanderne og løber bag efter Slæden.
- napparsariak, et særdeles langt Slags Marslue (*Squilla lobata.*)
- napparfiok v. parfigajukpok, *intr.* bødkerer; gjør Tønder, Ballier &c.
- napparsifok v. parfigajuktok, en Bødker.
- napparslut, en Tængsel el. andet Bødker. Instruement.
- náppartak, en Tønde, Balie el. andet Trækar.
- napparsfortak, 1) en Knoffel paa Gaand el. Sod; Ankefod; Gaandledeets Knude. 2) en Flintelaas.
- napparsfortéjarpok, *tr.* 1) støder sin Ankefod el. Gaandledet. 2) tager Laasen fra Bøssen.
- nápparut, en Mast.
- napparurfiok, *intr.* gjør Mast.
- napparuserpok, *s. tr.* rejser Mast i et Fahrtsøj.
- napparut, Rygsfinnen paa en Hvalfisik.
- nappártok, Rønnetræ.
- nappavok, *intr.* staaer oprettet (Mast; et stykke Træ &c.)
- napparslok, opreist; en Støtte; *spec.* en Konebaads Støtte (hvorpaa man om Vinteren har Baadene liggende hvælvede.)
- nappangavok, *intr.* ligger syg.
- Napparsariak, napparsfiok, napparslok, napparsfortak, nappartak og nappártok, see under næstforegaaende.
- Nápartorpok, 1) *intr.* gaaer lige op; staaer lige til; rækker net op til; langer just saa til, som det bør. 2) *tr.* a) passer efter noget; retter sig derefter; tager Maal deraf; holder sig det efterretlig. Kollipslut nápartordlugo augoromarpotit, du skal ej skære mere i Støkker, end Kiedelen kan rumme. Ingjarkativut nápartordlugit ingerdlaislaufe, 3) skulle passe at holde det med vort Følge, hverken langsommere eller fortere. b) beregner el. overstaaer det forud,

- ud, hvormeget el. hvor-
dan, at det ej skal gaae
galt.
- nåpartornarsfiok, *intr.* det
er nu paa Tiden; det
er ventende. Arbeniæt
nåpartornarsfiok v nuna-
libiæt nåpartornarsfiok, nu
kan man vente Hvalfanger-
ne el. det er nu paa Tiden,
at de komme til Landet.
- nåpartoupok, *tr.* indretter
noget efter et andet.
- Napparut, see under Nap-
parpok.
- Nåpipok, *t. 1) intr.* Kom-
mer tilpas el. just i rets-
te Tid. *2) tr.* træffer;
Kommer just til ham.
Audlaisserfok nåpipara,
jeg kom just, da han vil-
de rejse.
- nåpitak, den antrufne.
- Nåpipok, *t. 1) intr.* snæ-
res; besnæres; sidder fast
i en Snare. *2) tr.* snærer;
besnærer.
- nåpitipok, *t. tr.* snærer; fan-
ger i Snare el. Garn.
- nåpitak, snæret; fanget i
Snare el. Garn.
- Nåpivok, *1) intr.* bræk-
kes; brydes; gaaer i
Stykker. *2) tr.* bræk-
ker; bryder.
- nåpivok, *intr.* det samme
i første Bemærkelse.
- nåpirfak, brudt.
- nåpako, et afbrukken
Stykke.
- nåppo, Tvertræet i en Slæ-
de.
- nåpulliutit, *car. sing.* Rem-
merne at binde Tver-
træerne fast til Slæden
med.
- nåpulerforpok, *tr.* binder
Tvertræerne fast.
- nåugvak, et brudt Stykke,
men dog endnu sammen-
hængende; et Brud paa
noget.
- nåugorpok, *tr.* bryder af
(f. Ex. et stykke af Jisen.)
- nåugok, et Led; Ledemod
paa et Legeme.
- nåvikpok, *t. 1) intr.* er af-
brukken; er brudt tvært
over; gaaer i tu. *2) tr.*
afbryder; bryder tvært
over.
- nåvikfiok, *intr.* det samme
i sidste Bemærkelse.
- nåvigak, afbrudt; afbrukt
Fen.
- nåvlo, Knaledet, især un-
derste Gulning.
- nåvlokot, et Høsebaand.
- nåvlokoserpok, *f. intr.* og
tr. binder sit Høsebaand.
- nåvloorpok, *1) intr.* gaaer i
Stykker; brydes i fle-
re Stykker. *2) tr.* bry-
der i smaa Stykker.
- nåvlóok, *intr.* det samme i
sidste Bemærkelse.

návlortok, brudt i smaa
Stykket.

navlórnek, helst i pl. navlór-
nerit, afbrudte smaa
Stykket; især: smaa
Tisstykker, som ligge
og drive i Spen.

Nappo, see under næsifore,
gaaende.

Nápok, see under Nāuk-
pok.

Nappulluutit og Nappuvok,
see under Nappivok.

Narraiak, 1) Lokkemad
i Almindelighed. 2) spec.
a) Lokkemad i en Kæ-
vesælde. b) Udsel, som
slæbes for Kæve. c) no-
get, som fastes i Van-
det for Maager at fan-
ge dem ved el. styde dem
paa.

narraiárpok, tr. gaaer efter
Søden; søger hen, hvor
man kan faae noget at
æde (Kæntister og Dyr.)

nar'raiook, tr. gaaer efter
Luften.

narraiáorpok, tr. lugter el.
snuser efter noget.

narraiserpok, f. 1) intr. har
Lokkemad (Kælden.) 2)
tr. a) sætter Lokkemad
paa. b) slæber for Kæve.
c) faste Lokkemad for
Maager.

Nárdlorpok v. nárdlor-

larpok, gjør lige; retter
ud (det som før var skævt.)
nárdlorfaut, 1) noget at gjø-
re lige med. 2) en Lineal.
nárdlortipok, r. tr. retter
en; bringer ham lige
frem.

nárdlugak, rettet; gjort li-
ge.

nárdluvok, intr. er ret; er
lige.

nárdlurfok, ret; lige.

Narkikpok, f. 1) intr. a)
reder for sig; siger sin
Mening; gjør Rede;
forklarer sig. b) gjør
Ustale; siger til; beret-
ter; bekjendtgjør (naar
man vil gjøre noget el. rej-
se nogen Sted.) 2) tr. a)
retter en; hjælper ham
til rette. b) retter; cor-
rigerer Skrift el. Tryk.

narkiksiok, intr. det samme
i 2de sidste Bemærkelses-

narkikfok v. kikse, 1) den
som aflægger Bekjendel-
se. 2) et Vidne.

narkikbigau, tr. 1) bekjens-
der el. forklarer sig for
en; vidner for ham. 2)
vidner paa en i hans
Nærværelse; søger at
overtvilde ham om noget.

narkiklipok, intr. bliver
rettet (i sine Ord og Læs-
ning.)

narkiklárpok, tr. retter (i
Tale el. Læsning); hjæl-
per

- per ham paa det, han ikke kan.
- nar'kiklåt, en Retteffe; det som bliver rettet el. endret (i en Tale el. Læsning.)
- nar'kigåt, 1) det samme. 2) en Note el. Anmærkning under Siden af et Skrift. 3) en Trykfej, antegnet bag i en Bog. 4) Rede; forklaring i en Sag. 5) Afstale; Beretning.
- nar'kigutigåu, *tr.* 1) bliver rettet deri. 2) forklarer sig derved; giver dermed sin Mening tilkjende.
- nar'kikfautigåu, *tr.* det samme i iste Bemærkelse.
- nar'kiguferråu, *tr.* bekræftes derved.
- nar'kiklórpop, *tr.* 1) søger at overtøde en om noget; vidner paa ham i hans Nærværelse; taler ham til rette. 2) trætter el. disputerer med ham. 3) bevidner noget med en; bekræfter hans Ord.
- nar'kiklórpuuk, *intr. car. sing.* 1) trættes; disputere med hinanden. 2) afgjør en Sag ved at komme til Orde med og forklare sig for hinanden; forlige sig.
- nar'kiklout, 1) Trætte; Dispute. 2) Forligelse; maalt.
- nar'kikfoutigåu, *tr.* 1) trættes derom; disputerer derover. 2) forliger sig desangaaende; afgjør den Sag imellem sig.
- Nárklak, en Mark; en Slette; jevn Egn. *spec.* Eng; Græsmark; Agerland.
- narklávok, *intr.* er et Mark; er Eng el. Agerland.
- narklámio, 1) en Markboer; en Bonde. 2) i *plur.* narklámíat, de som boe ved Colonien: Sukkertoppen.
- narklamiutak, en Mark; Spuro (*Fringilla Laponica*.)
- Narkfúkpop, *tr.* Kommer en anden forbi og bliver den første; løber ham forbi; fahrer ham foroven (som selv er i Fahrt.) 2) faaer sit Ord indført før en anden; falder en ind i sin Tale og hindrer ham fra at faae noget sagt.
- narkfúok, *intr.* 1) Kommer først; faaer sit Ord først indført. 2) beholder det sidste Ord.

narkfuktáíok, *intr.* 1) vil altid være den første el. foran. 2) vil altid beholde sidste Ord; vil stedse have Ret; man kan ej faae et Ord indført hos ham.

Narngnérpok, *f. intr.* haler ud; roer til af alle Kræfter.

narngnérfok, en Udhaler.

Narño, foragt.

nar'róvok, *intr.* og *tr.*)

nar'rógáú, *tr.*) 1) foragter. 2) vrager.

nar'róurfok, 1) en foragter.

2) en Vrager.

nar'róogirlak, 1) foragtet.

2) vraget.

nar'róunarpok v. nakáú, *intr.* er foragtelig.

nar'róunartok, foragtelig.

nar'róunárfé! hvor foragtelig! O! foragt!

nar'rónarfiok, *intr.* bliver foragtet.

nar'róytfekpok, 1) *intr.* fortørnes; bliver fortrydelig. 2) *tr.* tager noget ilde op; viser sig fortræden v. fortørnes over det.

nar'róytfegak, 1) det som opvækker ens Fortørnelse. 2) den hvorpaa han bliver fortrydelig.

nar'róyftektípok, *r. tr.* fortørner; gjør en noget imod.

nar'róurfíok, det samme. nar'róytsaupok, *tr.* gjør en foragtelig; erklærer ham foragt værd; viser sig fortørnet paa ham.

nar'róytláut, 1) Fortørnelse; det man fortørnes over. 2) den, som man bliver fortræden over el. fortørner os.

nar'róytsautigáú, *tr.* fortørnes over ham el. det; tager det ilde op.

Natákok (N.) v. Natá-kouk, (S.) Brust.

natakortorpok v. natakourtorpok, *intr.* æder Brust.

natakórna v. natakóurnak, 1) Hagl (fra Himmelen.)

2) rund Sneekorn; Jisling.

natakórnapok v. natakóurnarpok, *intr.* 1) det Hagler. 2) det sneer rundt Korn, Snee.

Náú? hvor? hvor er han el. det?

naulikiak? men hvor dog?

náúme, 1) jeg veed ikke hvor. 2) ja hvor? 3)

der er intet; det er ikke at see; han el. det er

der ikke; han gjør det ikke.

náme, det samme i sidste Bemærkelse efter de flestes Udtale.

nåmekirkse v. nåmekirke, der er slet intet; det er aldeles ikke der el. slet ikke at see.

Nauberárpok, *tr.* fylder (et Kar, som før var noget i); gjør ganske fuldt (det større Kar med det, som er i det mindre.)

nauberáut, 1) et fylde Kar; det mindre Kar, hvoraf man fylder paa det større. 2) en Maade; et Maal; et Støb.

Naugoak, Naugorpok og Naugvak, see under Nap-pivok.

Nåuk, Omendstjont; Enddog; Alligevel.

nåugle, men omendstjont.

nåuglo, og omendstjont.

Naukiarpok, see under næst-følgende.

Nåukpok, *intr.* 1) Kommer i Urede; Kommer Slag om (et Eov; Liine; Garn.) 2) tørner paa; finder Modstand (noget som er i Gahr.) 3) løber paa noget med sin God.

nåiklerpok, *s. tr.* løber en overende; støder noget om med Goden.

nåuktipok, *t. intr.* bliver hængende med sin Sæl-hunde Liine i Kajakstolen el. andet Redskab.

nåukallóarpok, *intr.* 1) Kommer vel til at hange i, men slipper dog løs igjen. 2) faaer vel slaaet sin Harpuunpiil efter Sælhunden, men skyder dog fejl.

nåukallóarkattarpok, *intr.* skyder adskillige Gange fejl med Harpuun-Pilen.

nåpok, *intr.*)

nåbigau, *tr.*) falder over noget, som man med Goden støder imod.

nåukiarpok, *tr.* kaster med Harpuunpiil efter en Sælhund.

naukiúpok, *intr.* løber paa noget, saa man styrter forud; falder næstgrus el. forover.

nåulikpok, *t. tr.* skyder i en Sælhund el. andet Spedyr med Harpuun-pilen, og træffer.

nåuliktok, den fanger, som har stukket fast i et Spedyr med Harpuunpiilen.

nåuliksimavok, 1) *intr.* har faaet Harpuun i sig (Spedyret.) 2) *tr.* har truffet det med Harpuunen.

nåuliktak v. nåuligak, det Spedyr, som er fanget med Harpuunpiil.

nauhgárpok, *intr.* kaster for plaisir med smaa Stokke

Stofke el. Pilemodeller
for sig paa Jorden
(Børn for at øve sig.)
Naularnak, en Bogstav
Summer (Cancer Norve-
gicus.)
Näulikpok, s. under Näuk-
pok.
Naurallavok, *intr.* Ilden
brænder for stærk.
Nauviækpok, *intr.* er
ikke sikker; frygter sig
hvert Øjeblik (naar man
er paa farlige Steder); læ-
ver i Frygt og Fare;
gaaer som med Livet i
Hænderne.
nauviæfukpok, *intr.* er bang
ge af sig; tør ikke; dri-
fter sig ikke.
nauviægåu, *tr.* holder det
for farligt; troer det
ikke; tør ej betroe sig
derpaa; trøster sig ikke
dertil. Siko pissungnek
nauviægilerpara kajeng-
nakångæt, jeg tør ej gaae
paa Ijsen, da den er saa
svag. 2) frygter for no-
gen el. noget som er
svagt, at samme skal
komme noget til; er bang
ge for et slet udfald der-
med. Annerdlångoak nau-
viægåra issimut, jeg tør ej
lade det spæde Barn kom-
me ud i Kulden. Nappar-

simarfok nauviægilerpar-
put, vi troe ikke længer den
Syge til Live. Eivngusek
nauviægåra illingnut, jeg
tør ej betroe Glasfen i dis-
ne Hænder. 3) troer en
ikke; tør ej forlade sig
paa ham (for hans Ufor-
sigtighed, *Ufmægtighed*
ic.) Nauviægågit asseru-
jarfunnut, jeg tør ej betroe
dig brosfaldige Sager.
nauviækúpok, *tr.* det samme
i de 2 sidste Bemærkelses-
nauviænåk! hvor farligt!
nauviænarpok v. nakåu, *intr.*
er farligt.
nauviænartok, farligt.
nauviænarlúsek, Farlighed.
nauviætéipok, *is. intr.* er
forvoven; lader sig ikke
skræffe ved nogen Sa-
re; er driftig.
nauviætéitsfok, forvoven;
dumdriftig.
nauviætéitsúsek, Forvovens-
hed; Driftighed.
nauværpok, 1) *intr.* staaer
høj fare; er Ulykken
nær. 2) *tr.* er nær efter
en; nær havde Ulykken
ramt ham; havde nær
gjort den el. det Skæde.
Nauværpama, du havde
nær truffet mig. 3) bruges
og som *affixum Verbale* (see
Gram. XIII Cap. S. 3 Ro.
132.) nau-

- nauvárfok, den som er U-
lyfften nær el. stod høj
fare.
- Náuvok, *intr.* spirer;
groer; vøxer; skyder op;
kommer op (Væxter;
Blade; Røgle ic.)
- náurfok, det som groer;
Spire; Frugt; Grøde.
- náulerpok, *f. intr.* 1) begyn-
der at spire; bryder
frem. 2) undfanges.
- naukák v. kárnek, første
Grøde.
- nautléiok, *intr.* venter paa
Væxt; planter; dyrker
et stykke Land el. en
Gauge.
- nautléirfok, en Urtegaards-
mand; en Agerdyrker.
- nautléiak, en Gaugevæxt;
en Agervæxt; Sæd paa
Marken.
- nautféieklak, Sæd; Sæde-
Forn; Grøde til at saae.
- nautlévik, en Gauge; en
Ager.
- nautlévillhok, *intr.* arbejder
i en Gauge; tilbereder
en Mark.
- nautlévilliorpok, *tr.* lægger
en Gauge an; optager
et stykke Land til at bli-
ve besaaet; gjør det til
Agerland.
- nautserikpok v. naurforik-
pok, *f. intr.* vøxer got.
- nautserikfarpok, *tr.*)
- nautserikfáiok, *intr.*) be-
- handler Jordens Frug-
ter saae, at de kunne
vøxe got; frugtbargjør
den.
- næggorikpok v. nauggorik-
pok, *f. intr.* giver god
Væxt; er smukt begroet;
bærer gode Frugter
(Jord, Træe.)
- næggorikfarpok,)
- naurforikfarpok,) *tr.* be-
handler Jorden; dyr-
ker den; bearbejder et
Land el. Træe til at kun-
ne bringe gode Frugter.
- næggorikfáiok,)
- naurforikfáiok,) *intr.* det
samme.
- nautserikfáirfok v. næggo-
rikfáirfok v. naurforiklá-
irfok, en Jorddyrker;
Landmand; Bonde; Ur-
tegaardsmand; Gart-
ner.
- næggorlukpok v. naug-
gorlukpok, *intr.* giver
maadelig Væxt; bærer
lidet; bringer flette
Frugter.
- næggovik v. naugovik, 1) i
Uimindelighed: Oprin-
delse; Stedet hvoraf no-
get udspringer el. avles.
2) i Beshæderlighed: a)
Jorden (hvoraf Væxter-
ne oprinde); Plantesto-
le. b) Stammen paa et
Træe (hvoraf Grenene ud-
springe.) c) Stamfader;
Fader.

Sader. d) Sød; Grundspire.
næggovigâu, *tr.* har sit Ud-
spring deraf; oprinder
derfra; er Kommen el.
avlet af; nedstammer
fra.

Nåvok, 1) er til ende;
er sluttet el. tilende-
bragt. 2) *tr.* ender; slut-
ter; bringer til Ende.

naggate, Slutningen; En-
den; den yderste; det
sidste af noget. Udlut
naggatæt, Dagens Ende
o: den yderste Dag.

naggatekarpok, *intr.* har
Ende; der er Ende paa.
naggatigâu, *tr.* har det til
Slutning; ender der-
med.

nåklak, endeligt.
nåklåvok, *intr.* er endelig;
Kan tage en Ende el. bli-
ve endr. i *neg.* nåklåung-
ilak, faaer ej ende; er
uendelig.

nåklåungitlok, uendelig;
evig; uophørlig.
nåklåungitfomik, uendeli-
gen; uden Ophør.

naggaserpok, *s.*
nåfarpok, *r.*) *tr.* ender;
bringer til Ende.

naytserfarpok, *tr.*)
naytserfólok, *intr.*) 1) af-
varter en; bier til han
bliver færdig; oppebi-

er ham; lenter for at
faae ham med sig; afs-
bier noget; seer det an;
bier for at see, hvortle-
des det bliver. 2) afde-
ler; afpasser.

Navfarpok, *intr.* gruer for
at fahre ud paa Søen,
naar Været seer stemt ud.
navfångavok, *intr.* ræd-
des; er i Frygt og Ræde.
Naytserfarpok, *s.* under Nå-
vok.

Nebliog og Nebling-
a, see under Nevlik.

Nedlereek, Nedlerpok, Ned-
liok og Nedliupok, see un-
der Nelle.

Nedlukpok, see under Nel-
lukpok.

Negavikpok, *r.* *intr.* og
tr. Kommer stærke Slag
om; snærrer stærkt om-
kring noget.

negaviktak, det (Træ el.
Steen) som andet snæ-
res omkring.

Negorpok v. goarpok, *tr.*
flyer; viger; undviger;
gaaer sin Vej bort, for
ej at blive seet af en.

negoavok, *intr.* er flye. Ar-
næt uvekaromangitlut ne-
goarfaraud, Quidfolk som
ej ville giftes, pleje at væ-
re flye.

nego-

negoarfok, *ſtye.*

negukläungilak, *intr.* 1) vi-
ger ikke; gaær lige i
Næfen paa Folk; er
fremfusende. 2) er
glubſt; er ej at troe
(*Weniffe* el. *rivende*
Dyr.)

negukläungitfok, 1) fremfu-
sende. 2) glubſt.

Néjak, yngre Syster til
en Mandſperson, *helſt*
cum. ſuff. néja, hans yng-
re Syster.

nejéklak v. nejángoak, en
ſaadan yngre *Salvſy-*
ſter, ſom han ej har
fader ſammen med.

nejéklak, en ſom er ham
i ſteden for yngre Sy-
ſter el. en yngre *Foſter-*
ſyſter af ham.

nejägäu, *tr.* han har hen-
de til ſin yngre Syster.
nejägára, hun er en yngre
Syster af mig.

nejareek, *car. ſing.* en Bro-
der og hans yngre Sy-
ſter.

nejareekpuk, *f. intr. car. ſing.*
de ere ſaaledes hveran-
dres *Sødkende.*

Nejengarpok, *intr. niſt-*
ter med *Sovedet* i *Søv-*
ne; ſidder og ſover *niſt-*
kende.

Nejórpok, 1) *intr.* a) er
nærværende. b) ſlabrer
med *Munden* ved at ſpi-

ſe *Søbemad.* 2) *tr.* a) er
tilſtæde hos. b) *bivaa-*
ner. c) opholder ſig hos.
d) er til *Ophold* hos.
e) *søber*; *nyder.*

nejóiook v. nejornikpok,
intr. det ſamme i 4 næſtſid-
ſte *Bemærkelſer.*

nejorſiook, *intr.* det ſamme i
ſidſte *Bemærkelſe.*

nejorpallukpok, *intr.* det
ſamme i 2den *Bemærkelſe.*

nejóirfok, nærværende.

nejórte, 1) et *Foſterbarn.*
2) den, ſom opholder
ſig hos en anden.

nejortigäu, *tr.* 1) har en
hos ſig; har antaget
ſig ham; lader ham boe
hos ſig. 2) har til *Op-*
hold; har til *Foſter-*
barn.

nejogak, 1) den man har
ſit *Ophold* hos; en *Fo-*
ſterfader. 2) den man
er hos el. har *Tilhold*
hos.

nejogéklak, en at være hos
el. *nyde Ophold* hos.

nejogeklárupok, *intr.* har
ingen at være hos; er
venneløs.

nejómiok, *tr.* 1) *underſtøt-*
ter en *Syg* el. *faldefær-*
dig; er ved *Haanden* til
hans *Hjelp.* 2) ligger
med ſin *Kajak* ved *Si-*
den af en anden, at han
ej ſkal *fantre.*

nejor-

- nejorkotak, 1) noget at støtte sig ved. 2) en Stof; en Skiestang. Nejorkotakarane fissorårpok, han løber paa Skier uden Stang.
- nejorkotaråu, *tr.* støttes derved; har det til Understøtning.
- nejorkutshupok, *tr.* støtter sig derved; tager Understøtning deraf.
- nejorpallugak, en Fisk syb paa Landet, som synes at være de Rorffes: Brosme (*Gadus Brosme.*)
- Neiropok v. neiortorpok, driller (enten Hul el. Ild i noget.)
- neiortout, et Dril.
- neiugak, det som Hul el. Ild drilles i.
- Nejsarpok, see Neksar-pok.
- Neitsek, 1) Fiord: Sæl; Slidestinds Sælhund (*Phoca hispida.*) 2) en Sælskinds Peltz med Haarene paa.
- neitsidlæk, en gammel udvoven stinkende Sæl af denne Art.
- neitsitfiak, en middelmaa; dig stor af samme Art.
- neitsingoak v. neitsiak, en saadan Sæl Unge.
- neitserpok, *f. intr.* fanger en saadan Sæl
- neitsersfårpok, *intr.* faaer en nye Sælskinds Haar-peltz.
- neitsilik, 1) en med saadan Peltz paa. 2) et Sted, hvor Sjordsælen opholder sig.
- neitsilirsartok, det samme i 1ste Bemærkelse.
- neitsiliok, (1) *intr.* sver en saadan Peltz. 2) *tr.* — til en anden.
- neitsersfoak, en Klapmyds (et stort Slags Sælhund, saa kaldet) (*Phoca cristata.*)
- neitsersfoalliarpok, *intr.* er paa Klapmydsjagt.
- Nejukpok, *tr.* flaaer Skindet beelt af smaa Sælhundte til at gjøre Kobbeblære af.
- Nekke, Rjød. *spec.* Sælhundekjød.
- nekkikfak, Mad; Søde; (i Almindelighed.)
- nekkigau, *tr.* har det til Søde; nærer sig deraf.
- nekkikfarsfiorpok, *intr.* søger Søde; er om Søden.
- nekkikfiok v. fiorpok, 1) *intr.* laver Mad. 2) *tr.* — til en anden.
- nekketorpok, *intr.* spiser Rjød.
- Nekkimåkpok v. nakkimakpok, *tr.* tvivler derved paa; er uvis derom.
- nek-

nekkímaþok v. nakkímaþok,
intr. tvívlér; er tvívl-
raaðig; er uvis í sin
Sag.

nekkímaþok, tvívlende;
tvívlraaðig; uvis í sin
Sag.

nekkímaþufek, Tvívlraa-
dighed.

nekkímaþek, Tvívl.

nekkímaþaká, intr. er tvívl-
samt el. uvis; er at tvívl-
le om.

nekkímaþartok, tvívl-samt;
uvis.

nekkímaþéitþok, víst; som
ej er at tvívlre þaa.

nekkímaþupok, tr. 1) lader
beroe; lader fahre; be-
giver det. 2) lader ham
gaae; forandrer sit for-
sæt med ham.

nekkímaþutíþok, tr.)

nekkímaþutíþok, intr.) det
samme.

nekkímaþutíngilak, (negati-
vum af næstforegaaende.)
bliver ved sit forsæt; er
fremturende.

nekkímaþutígau, tr. er tvívl-
raaðig derom.

nekkímaþupok, ts. intr. tvívl-
ler í þe; er vis í sin Sag.

nekkímaþéitþok, vis í sin Sag;
ej tvívlende.

Nekkoak, en stærk.

nekkóak, meget stærk;
en Kæmpe.

nekkóþok, intr. er stærk;

har Styrke. i neg. nek-
kóungilak, er svag; har
ingen Kræfter.

nekkóurfok, stærk.

nekkóungitþok, svag; uden
Kræfter.

nekkórupok, er frisk el. mun-
ter; er flink og i god
Stand.

nekkórtok, frisk; flink;
munter.

nekkórtíþok, z. intr. er kom-
men sig igjen.

nekkóipok, ts. intr. er svag;
er skrøbelig; har ingen
Kræfter.

nekkóitþok, svag; skrøbe-
lig; frastløs.

nekkurleþok, intr. styr-
kes; styrker sig.

nekkurleþitþok, z. 1) intr.
bliver stærk. 2) tr. styr-
ker; gjør stærk.

nekkurleþupok, tr. det sam-
me i sidste Bemærkelse.

nekkurleþaut, et styrkende
Middel.

nekkurleþutigau, tr. styrkes
derved.

nekkurleþitíþartorpok, intr.
bliver mere og mere
stærk; samler Kræfter;
kommer sig.

Nekkoipok, z. tr. staaer
op fra at sidde; rejser
sig op af sit Sæde.

nekórgvavok, intr. har rejst
sig af sit Sæde; staaer
nu oprejst.

nekorg-

nekorgvautak, en Skammel med 3 Been, som bruges paa Jisen ved Sals hundefangst.

nekurvlárpok v. nekyrvlárpok, *intr.* 1) staaer paa Tærne (et Menneske.) 2) staaer paa Bagbenene (et Dyr.)

Nekkoïpok, see under Nekkoak.

Nekkoràu, *tr.* Kan vel fordrage; under ham vel; lider; ynder.

nekkorafukpok, *intr.* under Solt vel; er en Menneskeven.

nekkorafuktok, den som under Solt vel; en Menneskeven; en Velynder.

nekkorêpok, *ts.* er slem mod Solt; under ingen vel; er arg imod andre.

nekkorêtslok, slem; arg; tver; et ont Menneske.

nekkoretïpok, *ts.* Kan ingen fordrage; er en Menneskehader.

nekkoretïtslok, en Menneskefiende.

Nekorgvautak og Nekorgvavok, see under Nekoïpok.

Nekkorêpok, s. under Nekkoràu.

Nekkoïpok og Nekkôvok, see under Nekkoak.

Néksarpok v. néjsarpok, *tr.* har med sig; bringer v. fører med sig; tager med. néksægak, medbragt; medført; medtaget.

néksakarpok, *intr.* har noget med sig. i *neg.* har intet med sig; Kommer tomhændet.

neksáupok, *tr.* bringer til en; har med sig til ham. Pelimit neksáupagit ullo-mik, jeg har en Krumkavi med til dig fra Peder.

néksípok, *t. 1)* *tr.* giver en noget med; sender med ham. *2) intr.* tager Sengode med sig; faaer noget med sig.

neksitfiok, *intr.* det samme i iste Bemærkelse.

neksigak, den man sender noget med.

neksiupok, *tr.*)

neksiúrfiok, *intr.* sender el. skikker det.

neksiúatak, Sending; det man sender.

neksiubik, den man sender noget til.

neksiubigàu, *tr.* sender ham noget; skikker til ham.

Nekserák, et Maal, hvortil skydes med Buepiil.

neksérárpok, *intr.* skyder til Maals med Bue.

Neksiok, *intr.* 1) Krogen bliver fast i Grundten.

den. 2) faaer sin Krog fast i Grunden. 3) bliver hængende fast ved en Sælhund, i det Garpuun-Remmen kommer i Urede.

Nekfokípok, tr.)

nekfokítíok, *intr.* 1) holder dem for eens; veed ikke, hvilken af dem, han skal vælge el. tænke best el. værst om; agter dem lige rigtige el. gode el. slette. 2) behandler dem eens; bruger dem i Slæng.

Nektípok, t. 1) intr. det blæser op; bliver stærkere med Vinden. 2) *tr.* den (usynlige) blæser Vinden op. Nektípále asit, *uu* skal man see, at det kommer med Blæsi.

nektítífortorpok, *intr.* bliver stærkere og stærkere med Blæsten; Stormen tager mere og mere til; det stormer op.

nektimavok, *intr.* er stærkere Blæst, end det var.

nektimírífárpok, *intr.* er Bygevej; Kommer med stærke Bygekast.

Nektorák, 1) et Frumt Been, som bruges til at styde tvært for ved Grønlandernes Buxeretøj. 2) en Skibablot el. Tridse.

nektoralik, en Ørn (*Vultur Albicilla.*)

nektoralírkfoak, en stor gammel Ørn.

Nekkursefkpok, see under Nekoak.

Nekurvfarpok, see under Nekoíkpok.

Nellå og Nellárpok, see under Nelle.

Nellavok, intr. 1) ligger med Klæderne paa (helst paa Siden.) 2) ligger vaagen (en Syg; en Barselskone); slænger sig et el. andet Sted, (men ej for at sove.) 4) bruges det og om Sælhunden i en vis Stilling i Vandet, da den kaster sig paa Siden, snoer sig rundt, og styder sig frem med Bugen i Vejret.

nellarsök, 1) den som ligger med Klæderne paa el. har slængt sig et Sted og ligger vaagen. 2) den Sælhund, som ligger i Vandet i ovennævnte Stilling.

nellavik, Stedet hvor en saaledes ligger; Sygeleje; Barselsjeng.

Nelláupok, see under næste følgende.

Nelle, cum. suff. nellå, 1) det som er lige ud for el.

- el. tvært over for noget
el. i lige Linie dermed.
2) hans jevnaldrende.
nelláne, lige for; tvært over
for.
nellikfak, 1) noget af sam-
me Slags; det som kan
passe imod andet. Omun-
ga nellikfakangilak tåva,
nu har man intet, som
kan passe derimod. 2) *Pan-
nus menstruanus.*
nellerpiak, det som just er
lige for.
nelligåu, *rr.* 1) er lige ud
for det. 2) er af Alder
med. 3) er ved det Hold
el. af den Bestaffenhed.
Sulle tamanna nelligå, han
er endnu ved det samme
el. det er det samme med
ham, hverken værre el. be-
dre. Atauzek nelligå, er
altid den samme; er ufor-
anderlig. Atauzek nellig-
ingilat, de ere foranderlige.
4) er af det Slags el.
den Art.
nelligeek, *car. sing.* 1) lige
ud for hinanden. 2)
jevnaldrende. 3) af eet
Slags; ligedanne; li-
geartede.
nelligeekpuk, *f. intr. car.*
sing. 1) ere lige ud for
hinanden. 2) ere af li-
ge Alder med hinanden.
3) ere af eet Slags.
nelligingitsak, det som ikke
kan gjelde imod andet;
ulig af Bestaffenhed el.
Værdie.
nellekarpok, *intr.* har sin
Lige (i Bestaffenhed.) i
neg. nellekangilak, har
ej sin Lige; er uden Li-
ge.
nellekangitsok, den som ej
har sin Lige; ulignelig.
nellekangitsomik, *adv.* uden
Lige.
nellekangitsáfek, *U*lignelig-
hed.
nedlerpok, *r. rr.*)
nedléiok' *intr.* 1) er lig
i Størrelse, Højde, For-
stand el. Kræfter. 2) er
hans Ligemand; kan
gjøre det samme som
han. Oma nedlerpánga,
han kan gjøre det ligesaa
got som jeg. 3) er lige
med; naaer lige dertil.
Iglub ká nedlerpæt segli-
likkæt kollareet, de opstaa-
lede Bredder naae lige op
til Husets Oberdeel.
nedlereek, *car. sing.* 1) lige
store; hinanden lige i
Højde, Forstand el.
Styrke. 2) Ligemand.
nedlereekpuk, *f. intr. car.*
sing. ere lige i Størrel-
se, Højde *rc.* 2) ere Lige-
mænd; kunne begge gjø-
re det samme el. gjøre
det lige got.
nedlersarpok, *rr.* gjør lige
med;

- med; lader svare der
til.
- nedliúpok, *t. intr.* 1) den
Tid kommer; falder
ind; indtræffer. Udlome
innuviga nedliupok, i
Dag er det min Fødsels-
dag. 2) er Aye aar; er
Søjtid el. usædvanlig
Helligdag.
- nedliútok, 1) indfalden Tid.
2) Aye-aar; Føst; Søj-
tid; Helligdag.
- nedliutúkflak, det som vil
indtræffe; tilkommen-
de; tilstundende.
- nedliurfiok, *tr.* holder Søj-
tid; helligholder.
- nedliúr farpok, *tr.*)
nedliur fá iök, *intr.*)
passer Eiden; træffer den
rette beqvemme Tid.
- nédliok, *intr.* rører sig i
Moders Liv (Barnet);
det er nær ved at skulle
fødes.
- nedlinek, Barnets Bevæ-
gelse i Moders Liv;
Barnensød el. den Smer-
te derved forårsages.
- nellárpok, *tr.* passer el. svarer
dertil; stemmer over-
eens dermed.
- nelláupok, 1) *tr.* møder en;
Kommer ham i møde. 2)
intr. i dual og plur. mø-
des; Komme hinanden
i møde.
- nelláutfiok, *intr.* det samme
i første Bemærkelse.
- nelláutforpok, *intr.* træffer
just; falder ind; kom-
mer paa; hænder sig;
steer just. Nellautforkal-
lune kamna piok, dette
stemme Vejr skulde nu just
komme paa.
- nelláutloupok, *tr.* træffer
ind for ham; overkom-
mer ham; Kommer
uventende paa ham.
Annorérfub nellautláu-
pánga, jeg traf lige i Stor-
men.
- nelleripok, *t. intr.* bliver
mild igjen; formildes;
forsones. i dual. og plur.
forlige sig; blive ej læn-
ger vrede paa hinanden.
- nelleriti'pok, *t. tr.*)
nelleriti tsiok, *intr.*) formils-
der; forsoner; forliger;
megler imellem dem til
forlig.
- nellerititirsfok, en Megler;
en Midler; en Forsoner;
en Forliger.
- nelléromavok, *intr.* bliver
mere og mere hård el.
brat (et Land); er jevnt
tiltagende i Søjde el.
Laghed.
- nelléromarfok, et saadant
jevnt tiltagende Sted.
- nellerkópok, *tr.* gjør no-
get tilpas; forholder sig
derved, som man bør.
- nellerkotfivigáu, *tr.* gjør en
fyldest; lader ham faae
sin

sin Villie frem; gjør ham tilpas el. som han vil have det.

nellikak, Buxestedet lige for det hemmelige Lem.

nellimakpok, 1) *intr.* er bleven lige med el. gjort jævnt med noget. 2) *tr.* gjør det lige med noget.

nellimakterpok, *r. tr.* gjør det lige med andet, ved at jævne el. opfylde.

nellisiorpok, 1) *tr.* søger dets lige; vil have noget, som kan svare dertil el. gjelde lige derimod. 2) *intr.* a) anseer Personer; gjør Forskjæl paa Mennesker i sin Behandling. b) helst i *dual.* bedriver Blodskam; ægter el. begaaer Utugt med sin nærmeste Slægtning.

nellisimavok, *tr.* har funden sin Lige; er bleven lig.

nellinginak, 1) *adverb.* ligemeget; det kommer ej derpaa an. 2) *adj.* enhver; ligemeget hvilken; hvo det og er; almindelig; i denne Bemærkelse bruges det og *transitive*, som: Nellinginavta, enhver af os.

nellinginavok, *intr.* 1) det er ligemeget med ham el. den. 2) han er lige frem og ej at bryde sig

om; han tager til Takke med alt; der behøves ingen Omstændigheder med ham. 3) han agter ej hvad han gjør; siger hvad der falder ham ind. 4) er almindelig el. hverdags (en *Sing.*)

nellinginarau, *tr.* agter det ligemeget; Skjætter det ikke; bryder sig ej derom; ringeagter.

nellinginarpok v. nellinginārau, *intr.* bryder sig ikke om, hvordan det gaaer; er ligegyldig.

nellinginarpok, *intr.* tager i Slæng; gjør ingen Forskjæl; anseer ikke Personer.

nellivfarpok, *tr.* op søger et skudt Dyr; søger at træffe Stedet, hvor det er styrtet.

Nelèk, en Giis; en Sjert.

nelèrpok, *r.* 1) *intr.* fiser; fjërter. 2) *tr.* — til en anden for at tortere ham.

nelipok, *r.* 1) *tr.* trykker Vinden af en Blære, lader den faae Lust. 2) *intr.* Blæren faaer Lust el. bliver aabnet og skilt ved sin Lust.

Nelleråglek, en Stjerne, som sees om Aftenen, gaaer under og

- Kommer igjen til syne om Morgenen før Solens Opgang, og menes at være *Canis Major*.
 Nelleripok, Nellerkópok og Nelleromavok, see under Nelle.
 Neléropok, see under Nelek.
 Nellikkak, see under Nelle.
 Nellikkēit, *car. sing.* Lampestoel.
 nellikkéksak, et stykke Træ til en Lampestoel.
 nellikkiorpok, *intr.* arbejder en Lampestoel.
 Nellók, Svømmested (for Dønniske el. Landdyr)
 nellókpok, *intr.* svømmer.
 nellóktok, en Svømmer; det Dyr, som svømmer.
 nellorikpok, *f. intr.* Kan godt svømme.
 nellorikfok, en god Svømmer.
 nellóktorpok, *intr.* fanger et Dyr, medens det svømmede.
 nellóiook, *tr.* forfølger et Landdyr, naar det svømmer.
 nellórfiorpok, *tr.* jager et Landdyr ud i Vandet; omringer det, for at faae det til at svømme ud i et Vand, og siden desbedre fange det.
 nellorárpok, *intr.* vader;
- gaaer i Vandet paa grunde Steder.
 nellómavok, *intr.* svømmer i Vandet; har alt begivet sig ud fra Landet.
 nellómarsfok, et svømmende Dyr, som har flyet ud paa Vandet.
 nelloumírfortok, en liden Vandsneppe kaldet: *Sifflita* el. *Nordvestsfugl* (*Tringa lobata*).
 Nellúkpok, (*N.*) v. nellý'kpok, (*S.*) *tr.* Kaster el. slenger noget fra sig. Amek umiamut nellukpá, han kastede Skindet ned i Baaden.
 nellúpok, 1) *intr.* er Kaster el. slengt hen. 2) *tr.* Kaster det fra sig; slenger det hen.
 nellúkfiok, *intr.* 1) det samme i sidste Bemærkelse. 2) staaer og fisker fra Landet.
 nellúksírfok, en som staaer paa Landet og fisker.
 nellukfivigáu, *tr.* henkaster til en; slenger fra sig til ham el. derhen.
 nedlukpok v. nedluíok, *intr.* fisker fra Landet; staaer paa Strandbredden og angler.
 nedlout, en Fiske snøre at fiske med fra Landet; en Anglesnor.
 Nelluvok, *f.* Nælluvok.
- Nem-

Nemnerotitók, *fleß.*
 Fet; som har store lan-
 ge *fleßer*; *flamme bro-*
get.
nemnerotitôvok, *intr.* er *fleß.*
 Fet; har store lange *fleß-*
er i det *lyse*; er *flamme-*
broget.
Nennamàk, (*N.*) en *Sis-*
serônne (*Fringilla Li-*
naria.)
Nenneroak, noget til
 at *lyse* i *steden* for det
 rette *Lys* (*f. Ex. tændt*
Woods el. Træ.)
nenneroarpok, *tr.* *lyser*; *sø-*
ger efter med *Lys*; *ly-*
ser en.
nennerâut v. *rôut*, et *Lys*
 (*Tælle. el. Vordlyse.*)
nenneroutigâu, *tr.* har *el.*
 bruger det til *Lys*.
nennerourserpok, *f. 1) intr.*
tænder Lys; har *Lys*.
 2) *tr.* *tænder Lys* i et
Kammer.
nennerourserbik, en *Lyse-*
stage.
nenneroarbik, en *Lygte.*
Nennéropok, *r. 1) tr. a)*
 ligger *paa*; *hviler* *paa*;
trykker *paa* med sin
Vægt og holder *derved*
fast (*livløse Ting.*) *b)* læg-
 ger sig *derpaa*; *hænger*
 sig *over* en (et *Menneske.*)
c) *falder* ned *paa* og
rammer. *Karmab nen-*

nérpâ, *Væggen* *falder* ned
paa ham. *Nennerkajaká-*
tit *ujárkab*, *Stenen* havde
 nær ramt dig. 2) *intr.* *ta-*
ger *Mad* til sig; *faaer*
 noget at *bide.* *Voitziak*
nenningilernarpok, i *Dag*
 har jeg intet *faaet* i *Livet.*
nennertipok, *r. tr.* *ram-*
mer *dermed* mod sin *Vil-*
lie; *Kommer* for *Skæ-*
de at *træffe* med noget.
Ujarak nennertipara, jeg
 kom til at *ramme* med
Stenen.
nennertibigâu, *tr.* *rammer*
 nogen mod sin *Villie*;
Kommer for *Skæde* at
træffe en. *Nennertibigi-*
kajakâgit, jeg havde nær
 ramt dig.
nennigak, det der *ligges*
paa; det man *tynger*
paa.
nennigâvok, *intr.* *ligges*
paa; *hviles* *paa*; *tryk-*
kes *paa.*
nennîpok, *r. intr.* *falder*
sammen; *sætter* sig;
svinder ind (*Hævelse* *el.*
noget, som har *Vædste* i
 sig, *tsar* naar det *ligger* i
Hob og *synker* *tættere* *sam-*
men, naar *Vædsten* *for-*
gaaer.)
Nengnikpok, *f. under Nan-*
gikpok.
Nenniok, *1) intr.* er
fun-

- funden (bet som var tabt.)
 2) *tr.* finder det.
- nennirflok, *intr.* det samme
 i sidste Bemærkelse.
- nennirflok, en Finder.
- nennirflok v. fak, funden;
 det fundne.
- Nennípok, see under Nen-
 nerpok.
- Nénnok, en Björn; Hvid-
 bjørnen. (*Ursus mariti-
 mus.*)
- nennoarok, en Bjørneunge.
- nennortorpok, *intr.* spiser
 Bjørnekjød.
- Nepípok, 1. 1) *intr.* a)
 hænger ved; Klæber fast.
 b) brænder an (f. Ex.
 Grød i Gryden.) 2) *tr.*
 hænger derved; Klæber
 dertil.
- nepibigau, *tr.* det samme i
 sidste Bemærkelse.
- nepínek, Skaave; an-
 brændt Grød.
- nepínakð v. níkð, Liim.
- nepínarpok, *intr.* er Klæben-
 de (f. Ex. Liim; Lære.)
- nepínartok, Klæbende.
- nepínartóvok, *intr.* er me-
 get Klæbende; er Klæb-
 rig.
- nepíngavok, *intr.* sidder fast;
 Klæbet; har suet sig fast.
- nepíngarfok, fastklæbet;
 hængende fast ved noget.
- nepínganek, 1) Fastklæb-
 ning. 2) Sang efter noget.
- nepítárpuk, *intr. car. sing.*
 1) hænge sammen; Klæ-
 be ved hinanden. 2) hæn-
 ge sammen under Par-
 ring (Huude; Røve.)
- nepítártuk, *car. sing.* 1) sam-
 menhængende. 2) man
 siger og: Okink nepítár-
 tuk, 2de Vintre uden
 Sommer (naar de lige-
 som hænge sammen uden
 mellemkommende Varme.)
- nepítipok, 1. 1) *tr.* limer;
 Klæber det til noget;
 faaer dem til at hænge
 sammen. 2) *intr.* limes;
 Klæbes sammen el. til
 noget.
- nepítítak, limet; fastklæ-
 bet.
- nepikotarpok, *tr.* leger med
 Jistappe, som man op-
 tøer i Munden, og der-
 paa faaer til at fryse
 fast til Jisen, at staae
 som oprettede Begler
 (Børn.)
- nepísá, en slimig Fiske, kaldet:
 Rognkald, (som plejer at
 sue sig fast til Stenene
 med sin Bug) (*Cyclopterus
 Lumpus.*)
- nepísardlúk, en anden Art
 af samme Fiskeslægts,
 som overalt er torne-
 fuld (*Cyclopterus Spino-
 sus.*)
- nepísardluársuk, en mindre
 og sjeldnere Art Rogn-
 kald

- Fald (*Cyclopterus minurus*)
 nepifårpok, *intr.* faaer el. fanger Rognkald.
 nepitsårpok, *intr.* er paa Rognkaldfangst.
 Nerriak, see under Nigeek.
 Nerdlek, 1) en Gaas i Almindelighed, men især: Radgaasen; Knortegaasen (*Anas Bernicla*.)
 nerdlérnak, en Vildgaas (*Anas Anser*.)
 Nerdlerpok, see under Nerriok.
 Nerigukpok, see under næstfølgende.
 Nerikpok, 1) *intr.* hytter sig; staaer sig; Kommer vel derfra; staaer sig igjennem. 2) *tr.* faaer ham vel derfra; naaer sit Ønske el. seer et got Udfald med ham; faaer ham lykkelig hjem.
 nerigukpok, *intr.* venter; haaber; lever i Haabet.
 nerigugau, *tr.* venter el. haaber det.
 nerigugirfak, det man haaber; forventelse; Haab.
 nerigungnek, Venten; forventning; Haab; det at haabe.
 nerigut, Haabet; det som gjør at man haaber.
 nerigutlarpok, *tr.* venter stærk derpaa.
 nerigukfårpok, *tr.* giver Haab; sætter i forventning.
 neriguktårpok, *intr.* er haabefuldt.
 nerigyffårpok, *intr.* venter ej længer; taber Haabet; mishaaber.
 nerigungnarpok v. nakau, *intr.* er ventende; er i Vente; er at haabe.
 nerigungnartok, ventelig; det som er at haabe el. Fan haabes.
 nerigurfårpok, *intr.* og *tr.* det aner ham at skulle see; han faaer got Haab om noget; det falder ham ind som venteligt.
 nerigurifak, Regnbuen.
 nerigurforpok, *tr.* lover el. forjætter en noget; giver ham Haab om noget.
 Nerrinnarpok v. nakau, *intr.* 1) er før; er udsætsig; er syldig el. firfkaar. (Menniske el. Dyr.) 2) er noget af Betydendehed; er lovsfast og forsvarligt (livløs Ting.)
 nerrinnartok v. nerrinnalök, 1) før af Lemmer; udsætsig; syldig; firfkaar. 2) lovsfast; forsvarlig; noget af Betydendehed.
 Nerriok, *intr.* og *tr.* æder; spiser; faaer Mad.

- ner'rifok, en *Uder*; den som faaer *Mad*.
 ner'rifok, graadig.
 ner'rifak, *Spise*; *Mad*; det som spises.
 ner'riféklak, *Mad*; *Søde*; noget at spise.
 ner'idluarpok, *intr.* 1) spiser med *Fred* og *Roe*. 2) spiser med *Behag* el. god *Mad*. 3) spiser til *mættelse*; æder sig ret *mæt*.
 ner'iarpok v. *åkau*, *intr.* spiser tilig om *Morgen*.
 ner'iárut, en *Uabid*; det man *snapper* sig i en *Gast* at æde.
 ner'iavok, *intr.* er *slugen*.
 ner'iavetlák, en *Sraadser*; en *Syldevom*.
 ner'iavetlárpok, *intr.* *sraadser*; *fylder* el. *propper* sig med *Mad*.
 ner'iavetlárnek, *Sraadserie*; *Sylderie*.
 ner'rit, et *Spise-redskab*; i *dual.* ner'rifik, en *Gaffel*.
 ner'rivik, et *Spisested*; a) et *Bord*. b) en *Spise-stue*.
 ner'rilikpok, *r. intr.* faaer i *Brangstruben*.
 ner'riliktak, *Drøbelen* i *Salsen*.
 nérdlerpok, *tr.*)
 nerdlérok, *intr.*) giver el. *kaffer Mad*; *bespiser*; *tracterer*.
 nerdlérfok, 1) en *Bespiser* el. *Tracteur*. 2) en *Kjø*; *gemester*.
 nerdléivik, et *Bord* el. *Bespiselses-Sted*.
 nerdligak, *bespiset*; *tracteret*.
 nerdliorpok, *tr.* *kaffer Søde*; *søder*; *bespiser*.
 nerdluipok, *tr.* *bespiser dermed*; *sætter det frem til Spise*; *tracterer dermed*.
 nerdluutigau, *tr.* det samme.
 nerdluut, *Tractement*; *Rette*terne man giver en *anden* at spise.
 ner'rivkák (S.) v. ner'rokák (N.) *Vomspylning*; *Skarnet* i *Vommen* af et *græsædende Landsdyr* (*Rheensdyr*; *Hare*; *Kaar*.)
 ner'rivkártpok (S.) v. ner'rokártpok, (N.) *intr.* spiser *saadan Vomspylning* (der for *Grønlanderne* er en stor *Delicætesse*.)
 Neriórpok, *tr.* *gnaver*; *stider Zuden* af (nemlig *Klæderne*, naar man er i *Arbejde*, og *søder*; *Seerlerne* paa et *Trækedyr* o. s. v.) Ah! *neriorpánga*, Ah! det *guavede* mig.
 Ner'rilikpok og Ner'rivkák, see under *Ner'riok*.
 Ner-

- Nerivdliok, see under Nerokipok.
- Nerkfuk, Horn.
- nerksulik, hornet; som har Horn.
- nerkslungmikpok v. miksfarpok, 1) *tr.* stanger; støder med sine Horn. 2) *intr.* i dual. og plur. stanges med hinanden.
- nerksfarslak, 1) et forloren Horn. 2) det Sted paa hver Side af et Menneskes Hoved over Ørene, som svarer mod Hornenes Sted paa Dyrene.
- Nerokipok, *ts. intr.* er snæver el. trang; er æng el. Knap; rummer kun lidt.
- nerokitfok, snæver; trang; æng; Knap; liden af Rum (s. Er. en Fjord; et Klædebon.)
- nerokidliok v. nerivliok v. nerogliok, 1) *intr.* bliver snævrere el. trangere; Knapper af. 2) *tr.* gjør den snævrere; Knapper den af; tager noget af i Viiden.
- nerokinârpok, 1) *intr.* er for snæver. 2) *tr.* gjør for trang; tager for meget af den.
- nerotovok, *intr.* er viid; er rummelig el. af stor Omfang.
- neroturfok, 1) viid; rummelig; bred; stor i Omfang. 2) en Sjords Navn tæt Norden for Fridesrichshaabs Colonie.
- nerotok, meget viid *tr.*
- nerotovok v. nerotokâu, *intr.* er meget viid el. særdeles stor og rummelig.
- nerotorpok, 1) *intr.* er bleven viidere. 2) *tr.* gjorden viidere.
- nerotonârpok, 1) *intr.* er bleven for viid. 2) *tr.* har gjort den for viid.
- Neromikpok, *r. intr.* 1) er blød el. myg; giver efter, naar man lægger sig derpaa; falder blød at føle paa. 2) er lunken.
- neromiktok, 1) myg; blød. 2) lunken.
- neromîrks! hvor blød! den er saa blød, som Duun.
- nerungut, blødt Menneske; Fiød at føle paa, naar en er feed.
- Nerotok, Nerotovok og Neroturfok, see under Nerokipok.
- Nerpik, *sist*; *sistefiød*.
- nerpîrksfoak v. nerpîkîâut, Korstroid; Stjernesist. (*Asterias*.)
- Nerplâk, funden; hittet; *Sittegods*.

- nerplárpok, *intr.* og *tr.* 1) finder; bitter; Kommer ufornodentlig over. 2) erindrer; Kommer paa; finder paa; bitter el. træffer paa. Okauzikfara aitseit nerplárpara, jeg kom nu først paa, hvad jeg skulde sige. 3) Kommer efter; opdager. Innungmik ifumatômik nerplárponga, jeg har funden et eget Menneske.
- nerplárau, *tr.* har funden det ic.
- nerblárbigâu, *tr.* finder hos en; opdager hos ham.
- nerplárfjórþok, *tr.* søger; leder efter (dog ikke noget som er tabt, men for at hitte og opdage noget fremmed.)
- nerplárfugak, det man har funden ved at søge el. lede.
- Nérforþok, 1) *tr.* roser; berømmmer; beundrer; lover; priser. 2) *intr.* gjør sig til; roser sig; priser sig selv.
- nerforâu, *tr.* det samme i 1ste Bemærkelse.
- nérfortok, en Berømmmer.
- nerfornarpok v. nakâu, *intr.* er berømmelig; er roesværdig; er priselig.
- nerfornartok, berømmelig; roesværdig; priselig.
- nerlöut, Roes; Berømmelse; Pris; Lov.
- nerfugak, roset; berømmmet; priset; lovet.
- Nérlut, et Dyr; et Beest; et levende Dyr.
- nerfúrtoak, et stort Dyr; en Gest.
- Nérvingorpok, see under Nimek.
- Nérvsak, det halve af et Dyr som er skilt ad tværs over Midten; forreste el. bageste Halvdeel.
- nérvsarpok, *intr.* faaer en saadan Halvdeel (af en Cæl el. Rheenedyr, naar man med en anden har været paa Jagt derefter.)
- Néfa, see under Nífa.
- Nesak, en Hue; Hætte; Hat.
- nesáursak, 1) en Qvindes hætte. 2) Hættten paa en Klappmyds.
- nesárpok, *intr.* sætter sin Hue paa. 2) *tr.* sætter den paa en anden.
- nesárfimavok, *intr.* har Hue paa.
- nesártok v. fárfimarfoke, som har Hue paa.
- nesárpok, 1) *intr.* tager sin Hue af. 2) *tr.* tager den af en anden.

nefárfimavok, *intr.* har taget *Suen* af.

nefárfok v. fárfimarfofok, den, som har taget sin *Sue* af.

nefáfangavok, *intr.* har ingen *Sue* paa; har blot *So* ved.

nefángarfok, uden *Sue*; med blot *So* ved.

Netfípok, 1) *intr.* gaaer op paa et *Bjerg*, for at see sig omkring; er paa *Udfik*. 2) *tr.* gaaer op for at see derefter.

neffibik, et *Udfiks*ffjeld; et højt *Sted*, hvorfra man kan see viit omkring sig.

neffibigau, *tr.* gaaer derop paa *Udfik*.

Netták, Nettárnak og Nettárpok, see under næfffolgende.

Nettek, 1) *Gulv*. 2) *Bund* el. *Underdeel* (i et *Fartøj*, *Kar* ic.) 3) *Grund* el. *Bund* (i *Harvet*.) *Bruges* helst *cum suff.* nákká.

netterípkok, *f. intr.* er en god *Grund* (at ankre el. fiske paa.)

nettérdlukpok, *intr.* er en *flét Grund* (i samme *henseende*.)

nettákiorpok v. nettálliorpok v. náziorpok, *intr.* 1) lægger *Gulv*. 2) bygger *Bund* (i en *Baad* ic.)

netterférpok, *f. tr.* sætter *Bund* i.

netták, *Bund* (i et *Kar*, *Sonde*, *Kad*, *Spand*.)

nettáklak, en *Tønde* *Bund* for den bliver isat.) i plur.

nettáklæt, et *Bunde* *Kad* el. et *Pakfad* med *lutter Bunde* i.

nettákiorpok, *intr.* gjør *Tønde* *Bunde*.

nettárnak, en *Selle*flynder; *Selle*fiſk (*Pleuronectes Hippoglossus*.)

nettárnak, en *Selle*flynder *fiſker*.

nettárnarpok, *intr.* drager hen et *steds* paa *Selle* *fiſke*fangst.

nettárnarfiorpok, *intr.* *fiſker* efter *Selle*flyndre.

nettárnarfiortok, en *Selle* *fiſker*; den som er ude paa *fiſkerie* efter *Selle*flyndre i *Nærværelsen* af sit *Hjem*.

nettárnarfiut, en *Selle* *fiſke* *Snøre*.

nettárnarak, 1) en *Selle* *fiſke* *Unge*. 2) et mindre *flags* *Selle*flyndre (som ellers kaldes *Kalleráglek*.)

nettárpok, *intr.* leger el. *læ*ber paa *Tis*.

Nevligau, see under næfffolgende.

Névlik, det som er tilpas i *forhold* mod andet

det, *helsi cum suff.* névlinga, det som passer der: til el. deri el. derefter el. dermed el. til ham; dets Værdie. Orksut nevling-ænnik pisségallóarparma, du maae passe at give mig saa meget som Spækket er værd. Annoråksfara amigarmet nevlingánik piomagallóarponga, da mit Skjortetsj rækker ikke til, vilde jeg nok have saameget dertil, som behøves endnu for at blive nok.

nevlígá, *tr.* 1) passer der: til el. dermed; er ret til: pas deri (f. Ex. en Steen i et Hul.) 2) har det til: pas for sig v. det passer ham. Annorák nevlígá, Kjolen passer ham. Soug-éksak tammænna nevlígá-ra, det Pilejern er ret efter min Haand. Panna nevlígá, det er Raarde, som Karl. 3) passer der: efter; er efter dets Værd. Nevlígallugo akkillíngilet, du betalede ikke efter dets Værd.

névlikarpok, *intr.* 1) har det som passer deri el. dermed. 2) er betalt efter sin Værdie. Umiak assúkiak névlikarpok, nu saa er og Haaden betalt. 3) Fan betales; staaer til at betale, men i *neg.* er

ubetalelig. Tukto una nevlikangilak, det Rheensdyr er ubetaleligt: det skiller jeg mig ikke ved, i hvad man og gav mig der: for. 4) har sin Mand til at stille sig; vil nok blive dæmpet (Stormen; saa sigte Hedningene med Hensyn til deres Hæremsiere, som de troe at skulle nok formaae at stille Vejret, naar det end stormer.) 5) han var ret hældig; han havde Lykken med sig; der var Bud efter ham, og netop slap han vel derfra (f. Ex. naar en kommer Hjem i got Vej, og strax rejser sig et ont Vej.) Nevlikariok unangoak, det var med Rød og Reppe den stakkel blev frelst.

Nevsóvok, *intr.* er utydelig; er dunkel.

nevsoipok, *is. intr.* 1) er tydelig; er Ejendelig nok tilsyne. 2) er lydelig. 3) taler reent og tydelig. 4) forklarar sig retskaffen; giver sig tydelig tilkjende; siger sin Mening reent ud. 5) er forstaaelig (den talende el. skreven Ord.) her: af *negativum*:

nevsoingilak, 1) er utydelig

lig el. dunkel og tyk.
 2) er ulydelig; høres
 ej ret. 3) er uforstaae-
 lig; taler ej tydelig. 4)
 er ej god at forstaae; ta-
 ler forblummede Ting.
 5) er et mørkt Sted i et
 Skrift.

nevfoingitsok, 1) utydelig.
 2) ulydelig. 3) ufor-
 staaelig.

nevfoikangilak, (*negativum*
 af det næsten ubrugelige
 nevfoikarpok,) *is.* er gan-
 ske reent og tydelig.

nevfoikangitsok, tydelig.

nevfoikangitsomik, tydelig.
 gen. Nevfoikangitsomik
 okallukpok, han taler for-
 staaelig.

nevfoiarpok, 1) *intr.* for-
 klarer sig; siger sin Me-
 ning frem. 2) *tr.* forklar-
 er sig derom; aabens-
 baret det.

nevfoiarbigau, *tr.* forklar-
 er sig for en.

nevfoiægak, forklaret; aabens-
 baret.

nevfoárpok, *intr.* og *tr.* 1)
 seer noget tydelig. 2)
 hører det tydelig. 3) for-
 staaer en el. noget gan-
 ske vel; fatter Menin-
 gen deraf el. hans Me-
 ning.

nevfoárispok. *r. tr.* gjør det
 tydelig for en; forklar-
 er ham det; skaffer

ham Begreb derom.
 Nevfoárhimanga oma ká-
 sa nevfoárpaka okauzit
 tauko, da han forklarede
 de Ord for mig, forstaaer
 jeg dem omfiden.

nevfoárut, forklaring; Be-
 tydning af noget el. dets
 rette Mening.

Niakòk, 1) et Hoved. 2)
 et Lands Hoved el. yder-
 ste Knoldele Odde.

niakórnak v. niakornáurslak
 v. niakornársuk, ere Egen-
 navne paa visse runde
 Land, *SUKKE* (alt ligesom
 de mere og mindre ligne et
 Hoved.)

niakerráu, *intr.* har ont i
 Hovedet; har Hovedpi-
 ne (indvortes.)

niakónguvok, *intr.* har Ho-
 vedværk; er forstumlet
 el. forstoppet i sit Hoved
 (helst med Susen og Træk-
 ken forarsaget af udvortes
 Tilfælde.)

niakongunak! det gjør ont
 i Hovedet! hvilken Ho-
 vedpine!

niakóngunakáu, *intr.* det
 forvolder Hovedsmerte;
 man kan faae ont i Ho-
 vedet deraf.

niakongunartok, 1) det som
 forvolder Hoved Smer-
 te. 2) *Guennavnet* til et
 Sted Nord paa Landet,
 som

som ellers kaldes: Sifter-
pladsen.
niakóngunek, Hovedpine;
Hovedvee; Værk i Ho-
vedet.
niakórdlukpok, *intr.* har
ont i Hovedet; har et
stemt bullent el. ømt Ho-
ved (især udvortes.)
niakordlungnek, ømt el.
bullent Hoved; Ska-
vank i Hovedet.
niakorikfarpok, *tr.* bestrier en
fra sin Hovedpine; skaf-
fer ham got i Hovedet.
niakoriksåut, Middel for
Hovedpine; Hovedvand.
niakórut, Hovedsmykke;
Hovedprydelse; Krone;
Krans el. Tørklæde
paa Hovedet.
niakórutilik, Fronet; Fron-
set el. smykket med an-
den Hovedprydelse.
niakóruferpok, *f. 1) intr.*
tager Hovedsmykke paa;
binder Tørklæde om sit
Hoved til Prydelse; sæt-
ter Krands el. Krone
paa sit Hoved. *2) tr.* —
paa en anden; Froner;
smykker hans Hoved.
niakōut, et Hoved Amulet,
i form af en Grime.
niakōutilik, en med Hoved-
amulet paa.
niakōuferpok, *f. 1) intr.* bin-
der Amulet paa sit Ho-
ved. *2) tr.* — paa en an-
den.

niakoærpok, *1) intr.* er Ho-
vedløs; har mistet sit
Hoved. *2) tr.* Killer ved
sit Hoved; hugger Ho-
vedet af ham; halshug-
ger.

Niárnak (N.) v. niárn-
gak (S.) en Søn.

Nibbérðlerpok, *f. 1)*
tr. udtørre det som er
bleven vaadt, ved at
lade Vandet trække i
noget andet (f. Ex.
Røos; Svamp; en Bisk
Høe); tørre Vindver el.
Bord af. *2) intr.* bliver
udtørret el. astørret paa
saadan Maade; bliver
skilt ved sit Vand (f. Ex.
en Kajak ved et Stykke Ha-
restind, som man lader
Vandet trække i, og siden
igjen fryser af.)

nibbérðlerut, det Middel
man bruger hertil;
Vindres Svamp; Ha-
restindet i en Kajak el.
andet slikt.

Niblerpok, see under Nipe.

Niblikarpok, *intr.* fly-
der op; hæver sig mod
Vandets Overflade; gi-
ver sig op i Vandet.

Nigak, *1)* en Snare; Sug-
lesnare (til smaa Fugle el-
de enkelte smaa Snarer,
som sidde midt paa Ry-
peo

pefnaren) 2) Spindel-
 væv.
 nigárpok, *tr.* snærer; be-
 snærer (helst i smaa Fugle.)
 nigártorpok, *tr.* fanger
 med Snare (Kyper.)
 nigártout, en Kype; Snare
 med Tilbehør.
 nigártortok v. nigárniak, en
 Kype; snærer.
 nigárniarpok, *intr.* gaaer
 ud at snære Kyper.
 nigéropok, *t. tr.* sætter Sna-
 rer ud for smaa Fugle,
 at de kunne hænge sig i;
 sætter Snare i Vejen
 for.
 nigígak, besnæret.
 nigípok, *t. intr.* besnæres.
 Nígek, Søndens; Vind.
 Nergub piátigut, Gen-
 densvind har givet os nok
 at besille.
 neir ák, det samme.
 nígerpok, *f.*)
 neir árpok, *) intr.* blæser
 Søndens.
 nergorkígiok, *intr.* det blæ-
 ser med stærke Byge-
 kast af Søndens (bruges
 helst i Fjordene, hvor Gen-
 densvind kommer ofte saa-
 ledes paa med stærke Kast
 imellem Fjeldene, at snart
 er hele Søen oprørt og ry-
 ger som Støv, snart igjen
 næsten gandske stille.)
 nigilliupok, *tr.* Søn-
 densvind overfalder nogen.

Niggít, see under Nikki-
 pok.

Niglek, Foldt; Kulde;
 Kølighed.

níglerpok, *t. intr.* er Fold
 (en Ting.) Arklækka nig-
 lerput, mine Hænder ere
 fulte. Suáurfat nigliler-
 put, Grøden begynder at
 blive fald.

níglerkáu, *intr.* er meget
 Fald.

níglérfe! Foldt! hvor Foldt!

níglerfárpok, *1) intr.* Føler
 sig. *2) tr.* Føler; Føler
 af; lader Føles.

níglorpok, *intr.* er Følig;
 det Føler.

níglerút v. glorút, det som
 Føler; Føgende Middel
 (is el. Sne, som læg-
 ges i Vandspanden); Køl-
 ledrik.

níglarpok, *1) intr.* er
 svalt. *2) tr.* svaler.

níglarfárpok, *1) intr.*
 svaler sig. *2) tr.* — en an-
 den.

Níglorpok, see under kast
 foregaaende.

Nigóut, *1)* en lang Frum
 Stæe at vende Maden
 med i Gryden. *2)* en
 Kjødgaffel til samme
 Brug.

Nikádlorpok, *intr.* staaer
 noget af sit Soved; mis-
 U
 haas

haaber el. taber *Haabet*; overgiver sig; tænker vist, at det er forbi der; med; holder det forloren; tvivler om at faae el. see det mere. *Nikádlorpok* anguskárame, saasom han i lang Tid ej har fanget, saa er alt *Haab* for-gaaet ham. *Nikadloria-ráun:ek* akkilleromarpok, tvivl ikke paa, at han jo vil betale. 2) opgiver sine gode *Tænker* om en.

nikadloupok,)
nikadlorbigáu,) *tr.* det samme. *Nikadlorbigára*, jeg har reent overgivet ham el. jeg tør ej mere tænke paa at udrette noget hos ham. *Nikadlókárdlugo* angukafikáunga, jeg fangede dog, endstviist det var langt fra mine *Tænker*.

nikádlortok, *haabels;* mis-
 haabende.

nikadlout, *Mishaab.* a)
 det man slaaer af sit *So-*
ved. b) *mishaabende*
Udtryk.

nikadloutigáu, *tr.* overgi-
 ver det; venter ej mere
 derpaa; slaaer det af sit
Soved.

nikadloju'flok, *ts. intr.* 1)
 haaber; har got *Haab*;
 trøster sig selv got. 2)
 er langmodig; venter
 at det dog eengang skal
 skee.

nikadloju'flok, 1) haaber
 fuld. 2) langmodig.

nikadlortáuserpok v. *nikad-*
lorteisepok, *f. tr.* 1) hæng-
 ger idelig i en for at faae
 ham til noget; overgi-
 ver ham ikke; tænker
 dog at skulle udrette no-
 get hos ham. 2) fordrer
 idelig *Gjeld*; flemmer
 paa med *Betalingen*.

nikadloutsuipok, *ts. tr.* 1)
 holder ikke op med
 ham; kan ej overgive
 ham; forsøger alle Ting
 med ham. 2) er lang-
 modig mod ham; ven-
 ter Tid efter anden paa
 hans *Forandring*.

Nikkavok, 1) *intr.* Sør-
 ger; har *Sorg*; er sorg-
 given el. modløs; lader
 al *Lystighed* fare (*f. Er.*
 naar man haver døde el.
 syge i *Huset*.) 2) *tr.* spør-
 ger over en.

nikkagáu, *tr.* anseer en el.
 noget for ringe.

nikkanarpok v. *narkáu*, *intr.*
 er at agte ringe; er som
 intet at ansee.

nikkanarsarpok, *intr.* gjør
 sig selv ringe; forringer
 sig selv.

Nikkípok, *t. 1) intr.* a)
 ligger *støvt* el. ulige
 mod andet, som spør var
Side om *Side* dermed;
 har

- har skudt sig dybere ned el. længer ind. b) gaaer bag ud; bliver bag; Kan ej komme med. c) lægges paa Bagen; overstrides (en Land: Odde, som man endeligen slipper forbi.) d) i *dual.* de løse hinanden af ved et Arbeide. 2) *tr.* a) taber ham bag ud. b) faaer det lagt paa Bagen; overstrider.
- nikkikavok, *intr.* gaaer frem og tilbage (f. Ex. en Perpendikel; et Dril.)
- nikkirsarpok, *tr.* forrykker Rygblodet paa en Sugl, ved at bide i dens Neb og rykke i begge Vingerne frem og tilbage, og saaledes dræber den.
- niggit, det øverste af en grønlandsk Dril, nemlig: Tverpinden med Kemmen.
- Niklârpok v. fåupok, *intr.* ræber.
- niklâlarpok, *intr.* 1) det samme, naar det skeer flere gange. 2) Rypen skriger.
- niklâlarse! 1) hvilken Ræben! 2) Rypestrig der!
- niklâupadlârpok v. niklâlarpallukpok, *intr.* 1) der høres Ræben; der er en, som ræber. 2) der høres Rypestrig.
- Niksik, en Gage; Krog; Baadshage.
- níkfiut, det samme; noget at Froge til sig med.
- níkflikpok, 1) *tr.* a) Kroger el. hager til sig; trækker til sig med noget. b) luffer med en Baad; drejer dens Bag: Ende frem fra sig, ved at vrikke med Styres aaren, at Forenden kan gaae til den anden Side. 2) *intr.* tilkroges; bliver haget el. trukket hid med noget.
- níkfiisfiok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.
- nikfigak, tilkroget; det man trækker til sig.
- níkfiok, 1) *intr.* a) sætter sin Snøre ud. b) Snøren gaaer til Bunds el. sættes ud. 2) *tr.* sætter den ud; lader den gaae til Bunds for at fiske.
- nikloârluk, en liden Spindel; Zuus el. Væg Spindel (*Aranea bipunctata, notata og rufipes.*)
- Nillâkpok, see under næstfølgende.
- Nillék, 1) Jisflag. 2) et stykke glat færskvands Jis.
- nillekâk, det samme i 2den Bemærkelse (bruges helst om de Stykker som drive om i Søen.) Imaka nillekâitfiak, *Uch!* hvem der havde

de et stykke Jis at lædste sig paa!
 nillérloak, megen glat Jis paa Jorden.
 nillékpok v. lákpok, 1) *intr.* a) er Jislag. b) Vandet fryser oven paa Jorden til en glat Jis. 2) *tr.* befryser den (da Luften underforslaaes som virkende Marsag.)
 nillakorloak, Jis. A.
 Nimárpok, *intr.* 1) giver el. jamrer sig; flytter; stønner af Smerte. 2) har Svagheds Tegne; seer syg ud; gjør Gebærder, som viser, at han føler Smerte.
 nimártok, 1) den som giver sig af Smerte. 2) den som ømmer sig med Gebærder.
 nimárnek, Ømmen; Stønnen i Smerte.
 Nimek, Baand; Bindsel.
 nimérpok, *t.* 1) *intr.* er ombunden med noget; er forbunden. 2) *tr.* om binder; forbinder; vinder el. snører omkring noget el. snører noget om det.
 nimigak, ombunden; omvunden; forbunden.
 nérvngorpok, 1) *intr.* sammenbindes; ere sam-

menbundne. 2) *tr.* sammenbinder. 3) *intr.* og *tr.* snoer sig omkring noget.
 nimeriak, en Hal (Murana Angvilla.)

Nímnerpok, *t.* *intr.* Flemmer; er trang el. snever.

nimnertok, trang; snever.
 nimniórpok, *intr.* sidder el. ligger trangt; trykkes; fortrænges.

nimniórtok, trykt; fortrængt.

nimniortipok, *t.* *tr.* trykker; trænges.

Níngak, 1) Vrede. 2) Skindsyge (Koenes.)

níngakpok v. gekpok, *intr.* er vred.

níngaktok v. gektok, vred.
 níngéngnek, Vrede.

níngeklárpok, *tr.* gjør vred; fortørner; opirrer.

níngeklártok, den som opirrer til Vrede; en fortørner.

níngárpok, *intr.* er skindsyg (en Kone.)

níngártok, en skindsyg Qvinde.

níngárnek, Skindsyge; Jalousie.

níngáupok, *tr.* hun har hende mistænkt for sin Mand.

níngáupok, *tr.* er vred paa en; er ham vred.

nin-

- ningäutak, den man er vred paa.
- ningäutilerpok, *f. tr.* bliver vred paa ham.
- ningautikfiorpok, *tr.* opvækker ens Vrede mod sig; paadrager sig hans Vrede.
- ningajui'pok, *ts. intr.* Kan ej blive vred; er from el. langmodig.
- ningajuittfulek, Fromhed; Langmodighed.
- Ningárpok, see under næstforegaaende.
- Ningáuk, 1) Svoger. 2) Svigersøn.
- ningáungoak, det samme, naar han har ens Halvsyster el. Steddatter.
- ningáungau, *tr.* har ham til Svoger el. Svigersøn.
- ningaurfifimavok, *intr.* er bleven Svoger el. besvogret i et Huus; er overgaaet til hendes Familie, som han har giftet sig med.
- Ningék, den Deel man faaer af et Spedyr, man har været paa Jag efter med andre.
- ningérpok, *r. intr.* faaer sin Deel af det Spedyr, flere have været paa Jag efter, eller og en anden eene har fanget, men givet til Deling.
- Ningekpok, see under Ningak.
- Ningiok, ældste Qvinde i Huset; gammel Matrone; bedaget Kone el. Enke; Bedstemoder (bruges om Qvindfolk, ligesom Ittok om Rænd.)
- ningiorâu, *tr.* har en til ældste Qvinde. ningiorát, hun er Bedstemoder i deres Huus.
- Ningipok, *r.* 1) *tr.* nedsender ved Liine; nedlader; hidser ned. 2) *intr.* a) nedlades; hidses ned. b) hænger sig ned efter sit Spind (en Spindel.)
- ningitok, 1) nedladt; nedhidset; nedsendt ved Liine. 2) Spindelen, som hænger efter sit Spind.
- Ningovok, *intr.* er stærkt og sejt, saa det ej let slides i tu (Kæb, Tov); er stærkt at arbejdede udi og lader sig ej let slække (Træ); er sejt og lader sig trække langt, inden det brister (Sliim.)
- ningursok, stærk; sejt.
- ningursök, meget sejt.
- ningursövok, *intr.* er meget sejt.
- ningorak, Tov; Kæb. A.

Nio, et Been (paa Mennesker og Dyr.)

niövok, 1) *intr.* a) staaer af; stiger af (en Glæde, Vogn); gaaer op af (en Baad); stiger paa Land. b) er aflæsset; er aflosset el. lagt paa Land; er kommen af Baaden el. Slæden (det medbragte Tøj.) c) er anrettet (Maden.) 2) *tr.* a) aflosser; kaster paa Land; aflæsfer (Tøjet.) b) anretter (Maden); øser den op.

niúrfsiok, *intr.* det samme i de 2de sidste Bemærkelser.
niúrfok, 1) afstegen. 2) aflæsset; aflosset. 3) anrettet.

niúrsit, en Stue at rette an med; en Øsestue.

niuták, 1) et stykke krumt Træ til for eller Bagstavn i en Baad. 2) den Deel af Ronebaad: Skindet, som beklæder samme. 3) en Øse; en Skumstue.

niutók, 1) langbenet. 2) en Markspindel (*Phalangium Opilio.*) 3) en Spe-spindel (*Pycnogonum grossipes, spinipes og littorale.*)

niolo, en fod under et Huusgeraad (saasom un-

der Bord, Stool, Lampe-stool, Biinalas.)

niobigau, *tr.* stiger af dens paa; gaaer der i Land.
niobbiorpok (N.) v. niogvi-
orpok, (S.) *tr.* 1) tager imod den ankomne (enten paa Glæde el. Baad); gaaer ud at byde ham velkommen. 2) følger til Strand el. til Vogns (Besøgeren, som vil fahre bort.)

niór'r ovok, *intr.* er paa Besøg; rejser paa Besøg; lægger Besøg af (paa et andet Land.)

niór'r ursok, den som saaledes er paa Besøg.

niolúkpok, *intr.* 1) har slette Been (enten ved Sygdom el. Vanskabning.) 2) gaaer slet paa sine Been.
niolúktok, slet til Guds.

niolimavok, *intr.* har ont i Benene; har Beens smerte el. Svævelse i Benene ic.

niolímarsok, den som har ont i Benene el. har hovne Been; suurbenet.

niorárpok v. niókkarpok, 1) *tr.* løfter af et Fahrtøj, noget efter noget. 2) *intr.* bliver aflosset (Fasten.)

nioráiök v. niókkáiök, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

nióárpok, 1) *tr.* træder noget

med Søddeerne, især: træder Skind rene i Sneen. 2) *intr.* trædes saaledes reent (Skindet.)
 nioåiok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.
 nioårbik, 1) Stedet hvor Skind trædes. 2) en Loe.
 Niobagiak, see under Niuverpok.
 Niobbiorpok, *f.* under Nio.
 Niokut, see under Niuverpok.
 Niolo, Niorarpok og Nior'rovok, see under Nio.
 Niórtipok, *t.* 1) *intr.* Frummer sig; bugner; bliver Stæv (Eræe, Been, Raal.) 2) *tr.* Frummer el. bugner det; gjør det Frumt.
 niúngavok, *intr.* er Frum el. bugnet; er Stæv.
 niúngarfok, Frum; Stæv; bugnet.
 Nipåigliok og Nipangéropok, see under Nipe.
 Nípparpok, 1) *intr.* sidder paa Jisen for at stikke Sælhunde. 2) *tr.* sidder efter den Sælhund at stikke.
 níppartok, den som sidder paa Jisen for at stikke Sælhunde.

Nipe, Røst; Skrig; Skrald; Lyd.

níblerpok, *f.* *intr.* 1) Skriger; gjør Anskrig; giver Skrig fra sig. 2) larmer. 3) i *negar.* tier stille; svarer intet.

nibliavok, *intr.* er i Skrig; larmer; gjør Allarm.
 nibliugávok, *intr.* Skriger fælt; gjør en skrækkelig Tummel og Allarm; vraaler.

niblikfárupok, *intr.* veed intet at svare; bliver stum.

nipigípkok, *f.* *intr.* 1) har en god Røst. 2) lyder smukt.

nipigíklarpok, *tr.* skaffer god Lyd; bringer til at lyde smukt.

nipigíksaut, Campholium.
 nipangéropok, *f.* *intr.* tier stille; holder op at Skrige el. larmer.

nipangérsarpok, *tr.* faaer til at tie; bringer til at holde op med Skrig el. Graad; stiller den, som larmer.

nipangéiok, *tr.* stopper Munden paa en; igjensdriver ham; bringer til at tie.

nipåigliok, *intr.* 1) det sagtner med Blæsten; det suser ej mere saa stærkt;

Søen bruser ej længer
saa fælt. 2) det lindrer
med Pinen; den Syge
jæmmer sig ej længer saa
stærkt; han finder Lise;
Smerten stilles. 3) *tr.*
i samme Bemærkelser, (see
Gram. X. Cap. §. 11, 2.)
Nipaigliã vuziarmit, Vej-
ret har stillet meget af siden
i Dag.

nipaiglarfe! 1) hvor stille
blev det nu med eet! 2)
hvor lindrede det nu
med Smerten!

Nípok, *t.* 1) *intr.* a) sli-
der el. gnider Guden af
sig. b) Skindet paa Baa-
den bliver tavsslidt (ved
Jis el. skarp Land.) 2) *tr.*
a) gnider den af (Guden.)
b) slider tavset (Skindet.)

Nípse v. Nívse, tør flakt
Jisf. (heder ellers og
Mipse, see samme.)

nipfilliok, *tr.*)
nipfilliorpok, *intr.*) tørrer
Jisf paa saadan Maa-
de; tilbereder Stokfisk.
niphilliak, en tørrer flakt
Jisf.

Níptarpok, 1) *intr.* bli-
ver Opholdsvej; hol-
der op at snee el. regne.
2) *tr.* viser frem; ræk-
fer frem, at en anden
kan see det; lader det see.

níptavok, *intr.* er Opholds-
vej; er got Vej; er
oventørt.

níptáilak, tyk Luft, som
truer med Regn el.
Snee.

níptáilarpok, *intr.* er tyk
i Vejret; truer med
Regn el. Snee.

níptéipok, *ts. intr.* er Slud;
er vaadt Vejrligt; sneer
el. regner ret alvorlig.

níptéitfokâu v. níptéitfórfó-
vok, *intr.* er meget stemt
Vejr med Regn el. Snee.

Nísa v. nésa, et Marsvin
(*Delphinus Phocæna.*)

nísfárnak v. nefárnak, et sæt
slags Marsvin (*Delphinus
Tursio.*)

nesarpik, et andet slags Mar-
svin, der uden Lovl bliver:
Spekhuggeren (*Delphi-
nus Orca.*)

nísfarpok, *intr.* fanger et
Marsvin.

Níforak, et Jisf.

níforarpok, *intr.* hífker.

Niuverpok, *t.* 1) *intr.*
Fjøsflaer; handler. 2)
tr. — med en.

niuverbígâu, *tr.* det samme
i sidste Bemærkelse.

niuvertarvik, et Handelssted;
en Krambod; et Torv.

niuvertok, en Kjøbmand;
Handelsmand.

niuvertuklak, en Under-
Kjøb,

Kjøbmand; Handels-
Assistent.
niuvernerdlukpok, *intr.*
handler slet. a) er ikke
god at handle med. b)
forhandler sig; forseer
sig i Handelen.
niobagiak (N.) v. niugvagiak,
(S.) 1) en Handler, som
Kommer fra et andet
Sted. 2) en Hollænder,
som Kommer under Lan-
det for at smughandle.
niobágiarpok (N.) v. niug-
vágiarpok, (S.) *intr.* Kom-
mer for at handle.
niobarikpok (N.) v. niugva-
rikpok, (S.) *intr.* 1) hand-
ler got. 2) er god at hand-
le med; giver got Kjøb.
niobárdlukpok (N.) v. niug-
várdlukpok, (S.) *intr.* 1)
handler ikke got. 2) er
ej god at handle med;
er dyr med sine Vahre.
niokut, Handelsvahre.
niokutigâu, *tr.* Fjøsflaer
el. handler dermed.
Nivákpok v. váktar-
pok, *tr.*)
nivaktáfok, *intr.*) Skovler;
Kustler (Suec, Skarn ic.)
niváut, en Skovl; en
Skuffe.
Nivéripok, *t. intr.* falder
bag over.
nivéripok, *t. intr.* støder en
bag over.

Nívgo, Sliim; Siste-
sliim (som sidder uden paa
Siste el. Orme.)
nivgovok, *intr.* er slimet;
er fuld af Sliim (uden
paa Skindet.)
nivgursok, slimet.
nivgorpok, *intr.* bliver til-
slimet el. besmurt med
Sliim.
nivgórne, Lugt af Siste;
Sistestank.
nivgórnipok, *tr. intr.* stin-
ker af Siste; lugter sisset.
Niviarsiak, en Jomfrue;
en Pige.
niviarsíarak, 1) en liden
Jomfrue; et Pigebarn.
2) en ung Karl. A.
niviarsíarangoak, et spædt
Pigebarn.
niviarsíak-pás, en for-
saren Jomfrue, som veed
mere end en Jomfrue bor
vide. N.
Nivíngarpok, 1) *intr.*
hænger. 2) *tr.* a) hæn-
ger op; hænger det paa
noget; hænger en el-
noget. b) sætter Garn
ud.
nivíngarbik, 1) noget at
hænge paa. 2) en Galge.
nivíngavok, *intr.* 1) hæn-
ger; er hængende. 2)
er udsat (Garnet.)
nivíngarfok, 1) hængende;
hængt. 2) udsat (Garn.)
U 5 Ni.

- Niviórpok, see under næst følgende.
- Nivipok, *r. tr.* holder sig dertil; søger derefter (f. Er. Rabnen til Nabsel.)
- nivitsárpok, *tr.* 1) løkker til at søge en Sted el. at holde sig dertil. 2) løkker til sig (siges især om Hvalfisken, naar den udspreder sine Bårder, og holder dem noget stille for at løkke Hval-Naset derind imellem.)
- niviórpok, *tr.* holder sig over sine Æg el. Unger (en Kugl); svæver over dem for at beskytte dem.
- niviórtok, en Sugl, som saaledes beskytter sin Yngel.
- niviugák, en Spiesflue (*Musca mortuorum, vomitoria* og *Casar.*)
- Nívko, tørrer Kjød.
- nivkotórpok, *intr.* spiser tørt Kjød.
- nivkullíok, *tr.* tørrer Kjød.
- Nivse, see under Nipse.
- Nokárpok, 1) *tr.* strammes; 2) *intr.* a) strammes; bliver stram. b) staaer udspændt (en Buestræng.) c) krumper sammen; bliver krumpen el. forstrakt i sine Lemmer (naar de tabe deres naturlige Bevægelse.)
- nokártorpok, *tr.* det samme i første Bemærkelse.
- nokártak, 1) en Buestræng. 2) en Stræng paa Violin, Zitrin &c.
- nokarutéjarpok, *intr.* løsnes; slappes (det som var stramt med el. forstrakt.)
- Nórak, en Kalv, *spec.* en Rheenkav.
- nor'alik, en Sun; Rheen med Kalv.
- nor'áitfok, en gold Rheen, som løber over uden at faae Kalv.
- nor'arpok, *intr.* faaer el. fanger en Rheenkav.
- Nórdlo, i *pl.* nórdlut, 1) de Remmer, hvori Rjeddelen hænges over Lampen. 2) de Remmer, som gaae i hinanden imellem Slædens Opstansdere.
- nordlolérpok, *f. tr.* gjør saadan Remmer i Stand paa Kjedel el. Slæde.
- Nórsak, et Kastetræ (til at give Kastepilen Gahrt med.)
- norlefsak, noget til et Kastetræ.
- norlefláut, Vahretræ i Forraad dertil.
- Nórtlak, Mands og Kones Forældre i Hensigt til hinanden, *helsi cum suff.*

suff. nörtla, hans el. hendes Sonnes Fader
el. Moder; hans el. hendes Datters Mands Fader el. Moder.

nortlarâu, *tr.* har ham el. hende dertil; staaer i saadan Svogerskab med en Person.

Nöuk, 1) en Odde el. Suk; et Næs. 2) en Pynt af noget. 3) *spec.* Colonien Gothaab.

nöungmépok, *intr.* 1) er paa en Odde. 2) boer ved Gothaab.

nöungmio, 1) en Næsboer. 2) en Gothaaber.

nöurdlek, 1) den aller yderste paa et Næs; den som boer paa yderste Pynt af et Land. 2) en Nyhernhuter; den som boer paa Brodre: Ans lægget Nyhernhut.

nöukpok, 1) *intr.* a) flytter sig. b) flytter i Nærverelsen paa samme Land. c) har faaet en nye Lectie for. 2) *tr.* a) flytter det. b) staaer af et Kar i et andet. c) sætter ham en ny Lectie for.

nöuktok, flyttet.

nöuktipok, *tr.* flytter bort; forflytter.

nöupok, 1) *tr.* det samme. 2) *intr.* forflyttes.

nükterpok, *r. intr.* a) flytter af et Kammer i et andet; er i Færd med at flytte; bærer sit Boehave fra en Teltplads til en anden. b) flytter sig; rykker op fra et Sted til et andet. 2) *intr.* og *tr.* oversætter i et andet Sprog.

Nöukpok, see under næstføregaaende.

Nuak, 1) Snue 2) tryk Spyt el. Qvalster.

nuákpok, 1) *intr.* har Snue. 2) *tr.* a) spytter Qvalster paa en. b) dypper fingeren i Munden og trykker dermed paa noget (f. Ex. naar man vil vende et Blad i en Bøg.) c) man siger oa: akunit! nuaislauagit, skynd dig! jeg vil med min finger trykke Spyt paa et Sted, du maae komme igjen inden det bliver tørt.

nubiorkok, *intr.* 1) brækker Qvalster op. 2) sagler langs ned ad sig.

Nuarálloak, Systerbarn til et Fruentimmer, helst *cum suff.* nuaralloa, hendes Systers søn el. Systerdatter.

nuaralloarâu, *tr.* hun har det til Systerbarn.

Nud.

- Nudluarpok, see under Nullok.
- Nuennák og Nuennárpok, see under næstfølgende.
- Nuennerpok, *f. intr.* er listigt el. fornøjeligt; er behageligt el. angennemt; er ret lysteligt og indtagende.
- nuennerfok, listig; fornøjelig; behagelig; angennem; lystelig; indtagende.
- nuennekåu, *intr.* er meget listigt; er særdeles indtagende.
- nuenneråu, *tr.* forlyster sig derved; er indtaget deri; finder det behageligt.
- nuennák! hvor listigt! hvor indtagende! hvilken Lyst!
- nuennárpok, *intr.* forlyster sig; diventerer sig; tager sig Fornøjelse.
- nuennárniarpok, *intr.* stiller sig ret fornøjelig an; viser sig glad; er ved et godt Lume.
- nuennárbik, et Lyst-Sted.
- nuennárut, Fornøjelse; Fornøjelse.
- Nuerfok, helst i *plur.* og *cum suff.* nuerfoee, Solens Straaler el. Strimer.
- nuerforpok, *intr.* slaaer
- Strimer; Straaler (Solen.)
- Nuertlek, Brændeboble i Søen; Kaabespye; Goppele; Manæt (Medusa.)
- nuertlérsfoak, et stort slags Goppe (Medusa capitata.)
- Nuertlut, *car. sing. 1)* Zinden over Leveren, som gjerne hænger ned i smaa Glibe imellem Lever-Bladene. *2)* smaa Lande i Hob tæt ved hinanden; en Samling smaa Øer i Havet.
- Nugerpok, see under næstfølgende.
- Nugípok, *tr.*)
- nugírhok, *intr.*) *1)* trækker dem paa en Traad el. Liine (Fiske; Perler) *2)* traader en Spenaal; skyder Traad i Naaleøjet.
- nugit, *1)* en Snor el. Liine at trække noget paa. *2)* en Fugle-Piil; en Raste-Piil, som bruges til Søefugle.
- núgerpok, *f. 1) intr.* kaster med en Fuglepiil. *2) tr.* skyder el. træffer med Søefuglepilen.
- nugériarpok, *intr.* kommer paa Skud med Fuglepilen.
- Núia, en Øye.

núíavok, *intr.* er skyet; er fuld af Skyer.

núíok, 1) *intr.* kommer frem. 2) *tr.* trækker Skyer over Himmelén.

nuírsarpok, *tr.*)

nuírláíok, *intr.*) 1) skyder ind og ud; fletter (Kurve.) 2) stopper (Strømper.) 3) baldyrer (Sælskinds-Pøser.)

nuírságak, 1) flettet. 2) stoppet. 3) baldyret.

nuírsáírlök, 1) en Kurve; mager. 2) en Stopper.

nuírsárnek, det som rækker frem af noget andet og sidder blot. *spec.* en Lysétande.

nuíspok, *t. tr.*)

nuísitíok, *intr.*) 1) trækker frem; lader komme for Dagen. 2) falbyder; byder tilfals.

nuísitírlök, en Kræmmer; en Falbyder.

nuísitak, 1) fremtrukken. 2) falbuden.

Nuíok, see under næstforegaaende.

Nukak, yngre Sydstensde af samme Røn. *cum suff.* nuká, 1) hans yngre Broder. 2) hendes yngre Syster.

nukárdlek, den yngste.

nukárdlíovok, *intr.* er yngst.

nukaráu, *tr.* 1) han har

ham til yngre Broder.

2) hun har hende til yngre Syster.

nukárdleráu, *tr.* er ældre end han el. hun.

nukareek, *car. sing.* 1) Brødre. 2) Syster.

nukareekpuk, *f. intr. car. sing.* 1) ere Brødre. 2) ere Syster.

nukakták, 1) en nyfødt yngre Broder el. 2) — yngre Syster.

nukaktávok, *intr.* 1) er en yngre Broder (til ham.)

2) er en yngre Syster (til hende.)

nukáktakarpok, *intr.* har en yngre end sig selv til ægte.

nukárngok, 1) den som er gift med en andens Kones yngre Syster: den yngre Systers Mand i henhold til den ældre Systers Mand. 2) den som er gift med en andens Mands yngre Broder: den yngre Broders Gustru i henhold til den ældre Broders Gustru.

nukárngoreek, *car. sing.* 1) Svogre til hinanden. 2) Svigerster.

nukárngoreekpuk, *f. intr. car. sing.* 1) de ere hver andres Svogre. 2) — Svigerster.

- nukartugák, en ung Rheen-
hjort (som ej er fuldvor-
en.)
- nukákpiak, en Ungkarl;
ugift el. ledig Mand-
person.
- nukakpiarak, 1) en liden
Dreng. 2) Herremesterne
bruge det i modsat Bemær-
kelse om: en liden Pige.
- nukakpiak-pás, en for-
faren Unqkarl.
- nukakpiatokák, en gammel
Ungkarl; en Peber-
svend.
- nukakpiávok, *intr.* er Ung-
karl; er en ledig og ugift
Mandsperson.
- Nukákpok, 1) *intr.* bli-
ver mat og træt; er
gauske udpidsket og
kraftløs. 2) *tr.* over-
kommer el. formaaer
det ikke; kan ej komme
det affted.
- nukángavok, *intr.* er mat
og træt; er udpidsket
og kraftløs.
- Nukárgok, see under Nu-
kak.
- Núke, 1) en stor Seene;
Spændeseene. 2) Kraft;
Magt; Styrke.
- nukípok, *t. tr.* 1) rykker
i; trækker paa; strækker.
2) roer af al Magt
paa Baaden.
- nukiktoléropok, *f. intr.* faaer
Kræfter igien.
- nukinginakáu, *intr.* 1) det
tager paa Kræfterne. 2)
man er overvældet med
formegit paa eengang;
det er en stærk Skynd-
ing med Arbejdet.
- nukinginak! hvilken
Skynding! hvem kan
holde det ud!
- nukingárpok, *intr.* 1) ta-
ber sine Kræfter; tager
af i Styrke; mister sin
Zelsen. 2) skynder sig
med noget; anvender
alle Kræfter for at faae
det fra sig.
- Nukípok, see under næsifol-
regaaende.
- Nukterpok, *f.* under Nouk.
- Nullavok, *intr.* lægger
sig et Sted for det løse
(helst paa Bugen); faster
el. slenger sig et Sted
(i Marken el. paa Brixen,
af Mathed el. Dovenskab.)
- nullángavok, *intr.* ligger et
Sted og har saaledes
slengt sig hen (helst paa
Bugen.)
- Nullereek, see under næsifol-
gende.
- Nulliak, *Zustrue*, helst
cum suff. nullia, 1) hans
Kone. 2) hans Sun.
- nulliaráu, *tr.* 1) har til
Zustrue. 2) parres med;
har

- har Kjødelig Omgang med.
 nulliareek, *car. sing.* Egtefolk; Mand og Hustru.
 nulliareekpuk, *f. intr. car. sing.* ere Egtefolk.
 nulliareengnek, Egteskab.
 nulliarnåk (N.) nulliarngåk (S.), en nygift Mand; Brudgom.
 nulliarpåk, den første Kvinde, en Mand har taget til Hustru, naar han siden tager Medhustruer; den rette Hustru.
 nulliarpok, *intr.* 1) faaer sig en Kone. 2) parres el. have Kjødelig Omgang med hinanden.
 nulliarniarpok, *intr.* løber efter Horer el. Taver.
 nulliárserpok, *f. intr.* han vil gifte sig; frier.
 nulliárserfok, en Frier.
 nulliarsiak, den Kone, en Mand faaer efter den forrige's Død.
 nulliarkiupok, *tr.* har taget den til Kone igjen.
 nulliasúk, en Egttemands Hore.
 nulliasulik, en gift Mand, som holder Hore.
 nulliékak, en Kjæreste (neml. et Fruentimmer.)
 nulliereek, *car. sing.* Svigerforældre.
 nullereekput, *car. sing.* de ere Svigerforældre sam-
- men; deres Børn ere gifte med hinanden.
 nulliárpok, *intr.* mister sin Kone.
 nulliárfok, den som har mistet sin Kone.
 nulliárnek, en Enkemand.
 Nullok, en Artsbalde. i *dual.* nudluk, begge Artsbalderne; en Rump; en Røv.
 nullorárpok, *intr.* faaer det han sidder paa. (saa siger man af Skjemt om den, som kommer tomhændet hjem.)
 nudluárpok, *intr.* saa siges om Sølhunden, naar den er meget tam og ligger stille paa Ryggen oven i Vandet med Hoved og Bag bøjede mod hinanden.
 nudluártok, en Sølhund i saadan Stilling.
 Núna, 1) Land. 2) Jorden; Jordfloden. 3) *cum suff.* a) Jødested. b) Boepæl; Hjem.
 nunagau, *tr.* har det til sit Land el. Hjem.
 nunættak, en Sjeldspids, som rager frem af Jis-Jøkelen.
 nunalípok, *ts. intr.* lander; Kommer til Land el. i Havn.
 nunalítlok, Kommen til Land el. i Havn.

- nunaliniarpok v. lisarniar-pok, *intr.* søger at kom-
me til Land el. i Havn.
- nunalitserpok, *f. tr.* faaer
det bragt til Land.
- nunamio v. miutak, 1) den
som er paa Landjorden;
Landdyr; en Jordbe-
boer. 2) en Urt kaldet:
Icaaden Hønsbid.
- nunapasikpok, *f. intr.* er
Landvind; blæser ud
fra Landet.
- nunapasikfok, Landvind.
- nunársiok, *intr.* og *tr.* 1)
sætter sig ned paa et
Land; vælger sig et
Land til Boepæl, hvor
man ej er født. 2) faaer
Land i Sigte.
- nunársiak, et nyt Land,
man har valgt til Boe-
pæl.
- nunarsiarån, *tr.* sætter sig
ned der; vælger det
Land til Boepæl.
- nunangiakpok, 1) *intr.* Kan
ej trives paa et Sted.
a) Kan ej finde sig i at
være i et Skident el. vaadt
Huus. b) har et ont
Herskab el. stem Tjene-
ste; er hos stemme Folk,
som gjør en Livet suurt.
2) *intr.* og *tr.* farver
Skind rødt (paa grou-
landsk viis.)
- nunangieitsepok, *intr.* det
samme i 1ste Bemærkelse.
- nunangiagak, rødt farvet
Skind.
- nunangiek, et stykke rødt
Fyrrebarf.
- nunangiagån, *tr.* Kan ej
trives der.
- nunangianakån, *intr.* 1) er
sær utaalelig Skident el.
vaadt (et Huus.) 2) er
stem el. nodelig at væ-
re hos; jager idelig paa
Døren.
- nunasiópok, *intr.* gaaer
paa Landet; fahrer
over Land.
- nunisiákpok, *intr.* gaaer ud
at sanke Bær (paa det
Land, man boer.)
- nunisiáktok, en Bærsembler.
- nunisiagiak, den som er fah-
ren hen med Bonebaad
til et andet Land at san-
ke Bær.
- nunisiagiarpok, fahrer saa-
ledes hen et Sted at san-
ke Bær.
- Nungúpok, 1) *intr.*
gaaer op; fortæres; bli-
ver til Ende; gaaer alts-
ammen med. 1) *tr.* a)
gjør Ende paa; tager
det altsammen; æder
reent op. b) gjør eens-
ved dem alle. c) gjør
Ende med ham; gjør
reent til Skamme. 3)
Heraf *infiniteus applica-
tus* nungudlune, der baa-
de

de med og uden *suffixo* bruges om: a) hver; enhver; ethvert; alle og enhver; allesammen, som: Innuk nungudlune, ethvert Menne. Udlut nungudlugit, alle Dage; hver Dag. b) saa ofte som (see Gram. XV. Cap. S. 4. f.)
 nunguvok, *intr.* er til ende; er fortæret; er oppe.
 nungutak, Slutningen; Resten; sidste Smule.
 nungútfoak, *intr.* alting er gaaet op op for ham; han har ikke mere; har udsolgt el. gjort reen Bord; har gjort Ende paa Alting.
 nungúthvik, Bdelaggelse.
 nungōupok, *tr.* 1) gjør reent Bord for en, saa han faaer intet; æder fra ham; tager Alting, saa der bliver intet tilbage til ham. 2) stiller ham ved alt det, han har.
 nungukávok, 1) *intr.* det gaaer ej saa snart op; der er Velsignelse i; det har ofte været fremsat, og endda bliver noget tilovers; er drøjt. 2) *tr.* Kan ej faae det opspist; har endnu deraf, i hvor ofte det har været fremsat.

nungudlarpok, *tr.* gaaer igjennem Gud og Rjød; trænger lige ind i Rjød det.

Núnovok, 1) *intr.* a) holder inde; tvinger sig. b) det bliver til intet (f. Ex. Rysen; Hjært; det man vilde fige.) 2) *tr.* holder inde med; beholder det i sig; Kommer ikke ud med det. Okauzikfaralloara nunovara, jeg holdt inde med, hvad jeg vilde fige.

núnurslok, den som beholder noget i sig el. tvinger sig fra at komme ud med det, der var i Veje.
 nunúpok, *tr.* tager noget af et Klædebon i Viident el. gjør det snevrere ved en Gold.

Nufukpok v. nytfukpok, *tr.* 1) rykker til sig; rusker i; rusker af; oprykker; afplukker. 2) *tr.* tager sig en Kone paa hedenst Viis.

nufytsfoak v. nytfurtsfoak, *intr.* det samme.

nufut v. nytfut, et Rykkerredskab. i *dual.* nytfutik, en Knibtang.

nytsúrfoak, *dual.* en stor Knibtang.

nufugak v. nytugak, oprykker; afstrækker; afplukker.

X

Nútub-

Nútablek, 1) en medfødt
el. naturlig Plet paa Hu-
den. 2) i pl. nutableet,
Sregner i Ansigtet el. paa
Hænderne.

Nuták, ny.

nutávok, *intr.* er ny.

nutáitfiak, næsten ny; ej
meget gammel.

nutárloak, splinter ny.

nut ar á k, nyt; ungt; Unga.
spec. en ung utæmt Hund.

nutángorpok, *intr.* bliver
ny; fornyes.

nutángornek, *Sornyelse.*

nutángortipok v. nutárter-
pok, *r. tr.* fornyer.

Nutáralukpok, *intr.* Ild-
den spræder.

nutáraluktok, Ildspretten;
Bragen af Ild.

Nutíkpok, *r. intr.* 1)
springer af Hede; spren-
ges af stærk Kulde el.
Varme, saa det giver sig
nd af sine Dele. 2) smel-
der; giver Knald (naar
noget giver sig fra hinan-
den af Hede el. Kulde);
pikker i Raffelovnen
af stærk Hede. 3) løber
hastig i Vejret; voper
stærkt.

nutíktok, 1) sprengt. 2)
opvopen i en Gæst.

nutíktipok, *r. tr.* sprenger;
kommer til at sprække

(f. Ex. Glas ved gloende
Vand.)

Nyak, et Zovedhaar.

nyáurfæt, *car. sing.* en Pe-
ruque.

nyáurfelik, en Strandorm
el. Sjøremaf behængt
med lange bløde Traa-
de (*Lumbricus cirratus.*)

nyárpok, 1) *intr.* Flipper
el. Skjærer el. river Haa-
ret af sig. 2) *tr.* — af
en anden.

nyártorpok, 1) *tr.* trækker
en ved Haalet. 2) *intr.*
i dual. trække hinanden
efter Haalet.

nyártortuk, 2de som træk-
ke hinanden efter Haa-
ret.

nyalikfak, en Fiske-And
(*Mergus serrator.*)

Nyoárpok, *intr.* er sky;
er vild.

nyoártok, sky; vild. Ner-
lutit nyoártut, vilde Dyr.

nyoarlárpok, *tr.* Strømmer;
gjør vild el. sky; Fysen.

nyoarsåut, en Fuglestræm-
sel; noget at Fyse Fug-
le bort med. Deraf *dimi-
nutivum.* nyoarsautingo-
ak, lille Stræmsel: lil-
le Kone.

nyoi'pok, *ts. intr.* er tam;
er spag.

nyoi'tlok, tam; spag.

nyoiserpok, *f. intr.* Kommer mod en, som det var tamt, og er dog vildt (et Dyr.)

nyoiserfipok, *t. tr.* gjør tamt; lokker for et Dyr for at faae det til sig el. gjøre det rolig.

nyovik, Luften. *A.*

Nyrfukpok, see Nufukpok.

Næggovik, see under Nāuvok.

Nækkerpok, see Nakkerpok.

Nællorniok, see under næstfølgende.

Nælluvok v. nélluvok, 1) *intr.* er uvidende. 2) *tr.* veed ikke. 3) *i neg.* nællungilak, veed.

nællurfok, 1) uvidende. 2) en Taabe; en Toffe. 3) en Hedning.

nællurfak, ubevidst.

nællungitsak, bevidst; det man veed.

nællurforpadlák, hedenst.

nællurforpadlárpok, *intr.* er hedenst el. paa Hedningens Viis.

nællurfúsek, Uvidenhed.

nællurfakangilak v. nællufuipok, *zf.* 1) er alvidende; veed alle Ting. 2) veed meget; er særdeles

Flog, ret som ingen Ting var skjult for ham.

nællurfakangitsok v. nællufuifok, 1) alvidende. 2) meget Flog.

nællufuifúsek, Uvidenhed.

nællukafikáu, *tr.* veed det aldeles ikke, som ej heller er at vente af ham.

nællukópok, 1) *intr.* vover ikke sig selv; forlader sig ej paa sig selv. 2) *tr.* veed ej, hvorledes det vilde løbe af med ham, om det kom dertil.

nællunárpok v. nakáu, *intr.*

1) er vanskelig at vide.

2) er ej let at fatte el. begribe; er ubegribelig.

3) er ej god at forstaae sig paa; man skal ej

let lære at kjende ham (et Menneske.) 4) er vanskelig at finde. Atet

nællunarallóarkaut udlo-

me, 3 Dag ere Sælhundene vanskelige at komme

over. 5) er underligt.

nællunartok, 1) vanskeligt at vide. 2) ubegribelig.

3) underlig.

nællunartulliok, *intr.* gjør underlige Ting.

nællunartulliak, en underlig Gierning.

nællunartulliarpok, *intr.* gjør en underlig Gierning.

X 2 næl-

nællunæk v. nårse! ubegri-
ligt! hvor underligt!

nællunársiok v. narfikáu,
intr. har sine Vanskelig-
heder; bliver vanske-
ligt at vide el. begribe
el. finde.

nællunáromángilak, *if. intr.*
det vil blive got at vi-
de; det vil Tiden lære
el. vise.

nællunarungnárþok, *intr.*
er ej længer vanskeligt
at vide; Kan nu for-
staaes.

nællunéjarpok, *tr.*)

nællunéjarkit, *intr.*) 1) læg-
ger for Dagen; be-
skjendtgjører; bevidner;
viser; aabenbarer (no-
get.) 2) giver det til-
kjende; siger til; lader
en anden vide det. 3)
vidner om en i hans Fra-
værelse. 4) beviser; fø-
rer Beviis for. Okauzi-
sit nællunéjarkit, beviis,
hvad du siger. 5) lægger
Mærke til; gjør sig det
bekjendt; tager Mærke
deraf. 6) forklarer; for-
tolker; gjør det begri-
beligt.

nællunéjársok, 1) et Vidne.
2) en Tolk; en Fortol-
ker.

nællunéjarnek, 1) et Vidnes-
byrd. 2) et Beviis.

nællunéjaut, 1) Vidnesbyrd.
2) forklaring; Oplys-

ning (neml. Midler der-
til.) 3) Efterretning;
Attest.

nællunéjautigáu, *tr.* 1) fø-
rer Vidnesbyrd; det er
hans Bekjendelse. 2) be-
viser dermed; bruger til
Beviis.

nællunéjaupok, *tr.* aabens-
barer for en; bekjendt-
gjører ham; lader ham
vide; forklarer ham no-
get. Nællunéjaupánga
fullieksáinnik, han sagde
mig, hvad jeg skulde gjøre.

nællunárþok, 1) *intr.* a) gi-
ver sig tilkjende. b) siger
til. c) bekjender. 2) *tr.*
a) giver en anden til-
kjende; angiver ham.
b) siger det til; bekjendt-
gjører; aabenbarer. c)
bekjender det.

nællunárþigáu, *tr.* lader en
vide; siger ham det;
aabenbarer el. bekjender
for ham; giver ham at
forstaae.

nællunárserpok, *f. tr.* 1)
seer til en Syg; besø-
ger ham for at erfare
hvorledes han befinder
sig. 2) prøver; lægger
Mærke til; tager Kiens-
de af noget.

nællunársiok, *tr.* lærer at
kjende en; forstaaer sig
paa ham; skjønner det
hos ham.

næl.

- nællunársarpok, *tr.* 1) vejer. 2) maaler.
- nællunársaut, 1) en Vægt; en Bismær. 2) en Stieppe el. andet Maal.
- nællunársorpok, *tr.* 1) har det i Erindring; husker derpaa; har for Øjne; seer jevnlig efter for ikke at glemme det. 2) giver Agt paa; gjør sig ret bekendt med. 3) tegner op; fører til Bogs. 4) gjør Rede og Rigtighed for.
- nællunárat, Underretning.
- nællunáratigáu, *tr.* faaer Underretning af; Kommer til Kundskab el. Begreb ved noget.
- nællunárkot v. kotak, 1) et Mærke; Kjendetegn; Tegn, hvorefter man kan vide og kjende noget. 2) *spec.* a) et Uhr. b) en Soelstive. c) et Compas.
- nællunárkotaráu, *tr.* har det til Tegn el. Mærke; Kjender en Ting derpaa.
- nællunárkotávok, *intr.* er til Tegn; er et Mærke.
- nællunárkoserpok, *f.* 1) *intr.* gjør sig et Mærke; 2) *tr.* lægger Mærke derpå ved (*f. Ex.* i en Bog); rejser noget op til Tegn derved; sætter et Kjende ved Siden. Nuniautingoara nællunárkoserd-lugo kemekpara, jeg lod min Bærpose blive efter mig, men satte et Kjende ved Siden af den.
- nællunárkutsiorpok, *intr.* 1) gjør Tegn el. Mærke. 2) gjør Uhrværker el. Compas ic. el. gjør dem i Stand.
- nællýungnárpok, *tr.* fatter el. begriber det nu; er ej længer uvidende om; forstaaer det; kan sin Lectie.
- nællýungnársarpok v. sipok, *tr.* oplyser; skaffer en Begreb om det, han ej før vidste; afhjælper hans Uvidenhed.
- nællýungnársaut, Oplysning; oplysende Middeld.
- nællórniok v. lórngiok, *tr.* veed ikke en andens Mening deri; veed ej, hvad han vil sige dertil; har ej forhørt sig hos ham. 2) veed ej hvorledes det har sig med den Sag; indseer det ikke.
- nællorngæsígáu, *tr.* veed ikke Rede dertil; er i Uvidenhed derom.

O.

Obba (N.) v. ogva (S.),
1) der! 2) den er det!
3) er det den? (pegende
derpaa.)

duane, der, paa det Sted;
derved.

duanga, derfra.

õunga, didhen; derhen.

ugõna, derigjennem; her;
frem; ad denne Vej.

ugõnakõpok, 1) *intr.* fah-
rer den Vej herfrem;
fahrer her frem. 2) *tr.*
fahrer omkring det
Land ad denne Vej.
Ugõnakopátigut, han foer
her omkring os.

õina, *intr.*)

õma, *tr.*) han, hun, den,
det der (for dine ÷ine el.
som er nærværende.) i
dual. og *plur.* okko (*intr.*)
og okkoa (*tr.*), de 2de;
de.

õinà, 1) den stemme; den
Krabat. 2) du Slub-
bert; du stemme Knegt;
du er den rette Karl.

unårfoak, 1) den store
Skjelm; den lumpne
Krabat. 2) du store
Skalk!

unàngoak, 1) den lille stem-
me Krabat. 2) du lille
Knegt!

unakalik, vil man kun see

til ham el. den! det er
dog ret et fortrædeligt
Menneske el. Barn! du
er dog strækkelig ar-
rig!

unåvok, *intr.* det er den og
ingen anden.

únamè? hvad da han el.
den? hvad skal der da
gjøres ved ham el. hen-
de?

õmà! 1) hør du! hør! 2)
O!

õma-hà! hør dog! vil du
dog ikke høre!

omårfoak, 1) han el. den
store el. stemme; bruaes
helsi *transitive*, som: omår-
fub unatarpànga, den store
Knegt slog mig. 2) hør
du store!

omàngoak, 1) han el. den
lille el. snilde; den vaks-
re (ogsaa helsi *transitive*.)
2) hør du lille!

omèit! 1) jo, jo, du skal
lure ham; tag dig va-
re, der bliver intet af!

tåuna, *intr.*)

tåursoma, *tr.*) *Pronom. relat.*

1) han, hun, den, det
(hvorum er talt.) 2) den,
som; hvilken; hvilket.

tåunalo-afit, 1) det var og-
saa ham; der var han
og med, efter gammel

Skik;

Skik; han skulde ogsaa med; ja det tænkte jeg nok om ham. 2) den skal jeg og have el. be- gegne, som jeg plejer; det er ikke at spørge om, at jeg jo skal have den med.

taunåvok, *intr.* det er ham e'. hende el. den (som Ta- len er om, men fraværen- de.)

Ogak v. ôvak, en Sjords- Torst; smaa Torst (*Ga- dus barbatus.*)

ôgarfiôrpok, *intr.* fisker Torst.

ôgarfiut, en Torst; Snøre.

ôkiarpok, *intr.* er paa Si- skerie efter smaa Torst.

Ogiarpok, s. under Okpok.

Oh-ôh! Oh! Oh! (et huult Skrig, Fangerne gjø- re ved Siden af deres Na- re, som er stukken i Van- det, og derved søge at skrække Sælhunden el. Fuglen, at den igjen skal komme op, naar den er drukket under.)

ôrpok v. ôrtarpok, *tr.* fris- ger saaledes i Vandet efter en Sælhund el. Fugl.

Ojah, see under Iah.

Okak, 1) en Tunge.

Okak tersa, det er en slem

Mund. 2) Skillerum- met i en grønlandsk Lampe.

okâinak, bare Tunge; det er: 1) Kjæft nok, men ikke videre. 2) blot Ord uden Mening; kun med Munden, men ej fra Hjertet.

okâinåvok, *intr.* det er ba- re Tunge: 1) Munden duer kun paa ham; han snakker endeel, men gjør saa lidt. 2) det er blot Ord uden Betyd- ning; det gaaer ej fra Hjertet,

okâinarpok, *intr.* taler nok derom, men gjør dog ej noget af hvad man siger; det bliver kun Snaft og man gjør ej Alvor deraf.

okâitfok, en Skarv (saa kaldet, fordi den har næ- sten ingen Tunge) (*Peleca- nus Carbo.*)

okâitsoak, en Skarv; Uнге.

okallûkpok, *intr.* 1) taler.

2) prædiker.

okallûktok, 1) en Taler. 2)

en Prædikant.

okallûkte, 1) en Prædikant.

2) den som fører Or-

det, naar andre tie. 3)

en Tolk.

okalluktigâu, *tr.* 1) har

ham til Prædikant. 2)

— til at føre Ordet for

- fig. 3) — til sin Tolk. Okalluktigåra, han er min Tolk.
- okalluktarbik, en Talestoel; en Prædikestoel.
- okalluktuak, 1) en Fortæling; en Historie. 2) en Tale; en Prædiken.
- okalluktuarpok, 1) *intr.* fortæller. 2) *tr.* fortæller noget om en.
- okalluktuartok, en Fortæller.
- okalluktöupok, *tr.* fortæller en anden el. for ham.
- okalluktöut, 1) det man fortæller om en. 2) den man fortæller noget om.
- okalluktoutigåu, *tr.* fortæller om ham el. derom.
- okallukbik, 1) et Sted at tale paa. 2) en Kirke.
- okallukbigåu, *tr.* 1) taler en til. 2) taler med ham.
- okallúkpækpok, *intr.* 1) smaa snakker. 2) taler længe; holder ved at tale; fortsætter sin Tale; snakker meget. Okallukpængnak! hold Mund! hold dog op en gang!
- okallektárpok, *intr.* er svadsig; snakker lystig. 2) snakker ved sig selv.
- okallektártok, 1) svadsig; snakksom. 2) den som snakker ved sig selv.
- okadlóríkpok, *f. intr.* er ordrig el. mundkaad; er gesvadsig.
- okadlóríkfok, ordrig; mundkaad; gesvadsig.
- okallukikpok, *f. intr.* taler got, smukt el. forstaaelig.
- okallukikfok, veltalende; den som taler smukt el. forstaaelig.
- okallugusíarpok, *intr.* taler for at fornøje el. andre til Opmuntring.
- okallugusíartok, moersom; en som taler til andres Opmuntring.
- okallorolúk, 1) Knurren; Skiden Mund. 2) Fnarrvurren; en Knurrer.
- okallorolúrkse! hvilken Knurren! hvilken Skienden! hvor Fnarrvurren!
- okallorolúkpok v. lorójúkpok, *intr.* giver en Skiden Mund; Knurrer; taler fortrædelige Ting.
- okallorolúktok v. júktok, en som Knurrer el. giver Skiden Mund.
- okallorolukbigåu v. jukbigåu, *tr.* Knurrer mod en; giver ham en Skiden Mund.
- okallúngnek, Tale; Talen; (det at tale.)
- okárpok, 1) *intr.* siger. 2) *tr.* skjender el. skjelder paa en. okár-

okárnikipok, *intr.* giver
Mund; skjender; skjelder.
okártok, sigende. i *dual.*
okártuk, tvende, som
skjendes;
okárniktok, den som giver
Mund el. skjender; en
Skjelder.
okarningnek, Skjenden;
Skjelden.
okarbigâu, siger til en;
siger ham noget.
okartók v. okartórfoak, stor
talende; mundstærk.
okartóvok v. tórfóvok, *intr.*
er stortalende; er mund-
stærk.
okakípok, *ts. intr.* 1) taler
kun lidt. 2) taler sagte.
okakítfoak, 1) lidt talende.
2) sagttalende.
okāurfæt, *car. sing.* vild Ros-
marin el. Terpentimurt
(en Urt med smaa tunge-
lignende Blade.)
okāupok, *tr.*)
okāurfiok, *intr.* 1) forkynder;
fortæller; lader
vide; siger en noget;
bringer Budskab. 2)
formaner; paaminder.
okāurfirofok, en forkynder;
et Bud; den som bringer
Budskab.
okaukiklárpok, *tr.*)
okaukikláioak, *intr.*) for-
maner; siger en sine
Sejl; tiltaler; irettesætter.
ter.

okaukikfáirfoak, en Formaner;
en Irettesætter.
okautigâu, *tr.* taler om
nogen.
okautigirfak, omtalt.
okautiginerdlukpok, *tr.* taler
ilde om en.
okautiksuarpok, *tr.*)
okautiksuáioak, *intr.*) bag-
taler; taler ilde om en
i hans Graværelse.
okautiksuáirfoak, en Bagta-
ler.
okauzèk, 1) Ord. 2) Tale.
3) Bogstav. 4) Sprog.
5) i *pl.* Bog.
okauzekarpok, *intr.* taler;
bruger et vist Sprog
el. fører en vis Tale.
okauzerâu, *tr.* 1) fører den
Tale; bruger det Ord.
Tamakko okauzeráka, det
var mine Ord. 2) har det
til sit Sprog.
okruzerdlúk v. okauzepilúk,
et skjendigt el. ont Ord;
en slet el. forargelig Tale.
okauzérdlukpok, *intr.* 1) er
et skjendigt el. slet Ord;
er en ond Tale.
okuzerdlulirklóvok, *intr.* er
fuld af stemme Ord; fører
en højt forargelig
Tale.
okauzerdlutigâu, *tr.* mis-
bruger noget i sin Tale;
tager det forargelig
el. ilde i sin Mund.
okau-

- okauzerfiok, *tr.* faaer en i Tale; faaer erkynndiget sig hos ham om noget; fornemmer hos ham, hvorledes det har sig.
- okauzifikak, 1) noget at sige el. svare. 2) noget til Forsvar el. Paastydning.
- okauzifikarfiorpok, *intr.* søger at faae Svar el. lofe om noget ud af en
- okauzifikfiorpok, *tr.* lægger en Ordene i Munden; siger ham, hvad han skal tale el. svare.
- okauzifikarupok, *intr.* er uden Ord; maae tie; veed intet at svare el. sige til sit Forsvar.
- okauzifikarutipok, *tr.* Kommer ham til at tie; stopper Munden paa ham.
- okautsereepok, *ts. intr.* er tver el. modstridig; vil ej lade sig sige.
- okautsereetsfok, tver; gjenstridig; egenfindig.
- okautsereetsufek, Tverhed; Gjenstridighed; Egenfindighed.
- okautsériarpok, *intr.* er villig el. lydlig; gjør strax, hvad man siger.
- okautsériartok, villig; lydlig; som lader sig sige.
- okautsériarfufek, Villighed; Lydighed.
- okéropok, *t. tr.* byder en sige noget til en anden.
- okerrâu, *tr.* siger noget til en anden efter Ordre.
- okarupok, *intr.* har forloret sin Tunge: har ingen Tunge at svare med; giver ingen Svar.
- okarutekersfok, den der svarer slet intet; ganske stum til hvad man siger.
- Okäitfok, Okallukpok, Okarpok, Okäupok og Okauzek, see under næstføregaaende.
- Okatarpok, see under Okpok.
- Okéiok, see under Okiak.
- Okemäipok, see under næstfølgende.
- Oképok, *ts. intr.* er let.
- okétsfok, let.
- okekâu, *intr.* er meget let.
- okédliok, 1) *intr.* bliver let; lettes. 2) *tr.* gjør let; letter.
- okédlirofok, lettet; gjort let.
- okillavok, *intr.* er let paa Benene.
- okillarsfok, let til Guds.
- okillarsarpok, *intr.* veed at bruge Benene; udretter hastig sit Grinde.
- okilläipok, *ts. intr.* er tung til Guds.
- okilläitfok, tung til Guds.
- oke-

okemēipok, *ts. intr.* er tung
el. svar.
okemēitsfok, tung; svar.
okemēidliok, 1) *intr.* bliver
tung el. tyngere. 2) *tr.*
gjør tung el. tyngere.
okemēikatigeekpuk, *f. intr.*
car. sing. ere lige tunge.
okemēikatigeekfarpok, *tr.*
gjør lige tunge; vejer.
okemēidlutak, Vægt; Tyng-
de; Pund; Lod; i Al-
mindelighed: Tyngsel el.
noget at tyngede ned med.
okemāngerpok, *intr.* 1) er
forlagt el. bleven som
død og sølesløs (f. Er.
en Arm, naar man har
lagt paa den, saa man ej
føler mere til den og ej
kan løfte den.) 2) holdes
nedtrykt i Søve (det
man kalder Marreriden.)
Okéropok, see under Okak.
Okiak, 1) Høst; Efter-
aar. 2) i Høst.
okiakūt, Om Høsten; til
Høst; i Esteraaret.
ōkiok, 1) Vinter. 2) Nar.
Okiut sissamāt tamanēnar-
pok, jeg har været her i
fire Nar.
okiōrpok, bliver Vinter.
okiōvok, *intr.* er Vinter.
okiōupok, *tr.* Vinteren
overfalder el. kommer
paa en.
okēiok, *intr.* overvintret
paa et Sted.

okēivik, en Vinterplads;
et Sted at overvintre.

Okillavok, see under Oké-
pok.

Okiok, see under Okiak.

Okípok, *tr.*)

okítfiok, *intr.*) driller et
Øje paa en Syenaal;
gjør et Øje paa den.

okírfut v. kírfut, en Dril el.
andet Redskab dertil.

okírfak, en gammel Sye-
naal, som er drillet Øje
paa; en hjemmegjort
Syenaal.

okílfáursak, en Syenaal
med et lidet rundt Øje
(ret som den var hjemme-
gjort.)

Okkipok, *tr.*)

okkírfiok, *intr.*) 1) stirrer
længe paa en Ting; er
forgabet el. henne deri.
2) kan ej affsee det el. bli-
ve derfra; holder sig
idelig dertil; forlader
ej med sin gode Villie.

okkivigáu v. kírfivigáu, *tr.*
det samme i sidste Bemær-
kelse.

Okko, see under Obba.

Okò v. okòk, 1) Muggens
hed; Mullenhed; Skim-
mel. 2) Møl; Mide.

okúngoak, det samme i sidste
Bemærkelse.

oko-

- okolik, 1) muggen; mul-
len; skimlet. 2) oret;
fuld af Nider.
- okókpok, *intr.* er muggen
el. mullen; er skimlet;
er oret.
- Okoák, 1) Sønneføne.
2) Broderføne.
- okoángoak, 1) Stedsøns-
føne. 2) Halbroders-
føne.
- Okók, see under Okó.
- Okók, Moder. (S.)
- Okómmerpok, *f. tr.* put-
ter i Munden; tager no-
get ind i Munden.
- okommerákfak, et stykke
Spæk som Mundbid
til tør Spise.
- okommerfak, en Gistekrog.
(S.)
- okommiak, 2) det man har
i Munden. 2) Spækket
i Lampen.
- okómmiakarpok, *intr.* har
Spækstykker i sig el.
er forsynet med smaa
Spækstykker bag ved
Tranen (Lampen.)
- okómmiarpok, *tr.* har no-
get inde i Munden.
- Okórpok, *intr.* er blødt
og varmt (et Klæde.)
- okórut, det som er blødt
og fører Varme med sig;
et blødt Skind at ligge
paa
- okórutingoak, den lille blø-
- de og varme: lille Kø-
ne. Okórutingoara, min
lille Køne.
- okórutikfak, 1) et blødt
Klæde til Varme. 2) et
Ligklæde.
- okorúnarpok v. okoédlekpok,
intr. 1) 1) er varmt og
blødt (et Klædebon.) 2)
har varme Klæder paa;
er varmt Klædt.
- okorsérpok, *f.* 1) *intr.* Klæ-
der sig varmt.; tager
varme Klæder paa. 2)
tr. Klæder en anden
varmt; forvarer ham
vel med varme Klæder.
- Okótak, 1) et stykke
Skind i Teltgangen
at afvise Vinden med;
Zuusgangs-Skind paa
Vindsiden. 2) en Glyn-
der (*Pleuroneces plates-*
foides.)
- Okóytsék, see Okukpok.
- Okpípok, 2.)
- okpikárpok,) *tr.* falder
om; styrter om (noget
livløst, som var oprejst.)
- okpítok, omstyrret; omfal-
den.
- okpibigáu, *tr.* falder om
paa.
- okpitípok, *t. tr.* velter no-
get om; kommer det til
at falde omKuld.
- okpingavok, *intr.* er falde-
sæt

- færdig; hælder; staaer paa fald.
- ôkpok, 1) *intr.* er prøvet. 2) *tr.* a) prøver; forsøger; tager paa (et nyt Klædebon.) b) smager paa noget.
- ôgiarpok, *tr.* smager til; smager paa (Mad el. Drikke, for man vil til at nyde det.)
- ôkatarpok, *tr.* prøver; prøber; anstiller Prøvedermed.
- ôktorpok, *tr.* 1) forsøger (flere Gange.) 2) maaler; vejer.
- ôktortok, en Maaler; en Vejermester.
- ôktugak, 1) forsøgt. 2) maalet; vejet.
- ôktout, 1) Maal; Maade; Skjepe. 2) Vægt; Vismer; Vægtstaaal. 3) Aalen; Mynster.
- ôktorbigâu, *tr.* tilmaaler.
- ôktoutigâu, *tr.* 1) maaler deri el. derefter. 2) vejer derpaa.
- Okûkpok, *intr.* 1) lægger sin Hætte frem paa Siden af Halsen (en Kvinde.) 2) bøjer sit Hoved.
- okûpok, *tr.* 1) lægger den (Kvindehætten) frem paa Halsen. 2) bøjer Hovedet. 3) folder en Foldeskniv ned.
- okoriarpok, *tr.* det samme i 2de første Bemærkelses.
- okûngavok, *intr.* 1) Hætten er lagt om paa Sider af Halsen. 2) sidder el. staaer bøjende sit Hoved.
- okurfârpok, 1) *tr.* folder til; lægger sammen (en Foldeskniv.) 2) *tr.* a) foldes ofte ned; er til at lægge sammen (en Kniv.) b) bukker sig.
- okurfârtok, en Foldeskniv; en Læggeskniv.
- okuvok, *intr.* 1) har bøjet sit Hoved; sidder el. staaer med bøjet Hoved. 2) er foldet ned el. lagt sammen (en Kniv.) 3) har sin Hætte om; lagt paa Siden af Halsen.
- okuvigâu v. kursarbigâu, *tr.* bukker sig for en.
- okûtlek v. okûdylek, 1) Stødet under Brystet (hvor man plejer at bøj sig for over med Forkroppen); det indvendige over Hjertet; Hjertekulen. 2) med *suff.* og *appos.* i Nær værelsen af; hos ham; ved ham el. den; paa det Sted deraf; der paa Lav. Kollipsutum okutiane illiara, jeg lagde den der ved Kledelen. Okut-

fernépok, den er hos dig
el. du sidder ved den.
okútferrau v. ferrivok v. filér-
rivok, *intr.* har ont for
Brystet; Klager sig over
Smerte i Hjertekulen.
Okúpok og Okútlek, see un-
der næstforegaaende.

Ólikpok, *t. intr.* zitterer;
Skjelver; bæver; ryster
(enten af Kulde el. Bang-
hed.)

Óliktok, zittrende; Skjelvens-
de; bævende; rystende.

Ólingnek, Zitteren; Skjel-
ven; Bævelse; Rystelse.

Ólikularpok, *intr.* Skjel-
ver over noget.

Oma og Omèit, see under
Obba.

O'nek, *cum suff.* órngá,
Armgrube; Sule under
Armen.

onermikpok, *t. tr.* bærer
noget under Armen.

onermigak, det man bærer
under Armen.

orngelit, *i plur.* orngelift,
Haar under Armene.

orngeliflilk, en som har
Haar under Armene.

Opaguarpok, see under næst-
følgende.

Opákpok, *intr.* og *tr.* 1)
rækker til Maden. 2)

er ude paa Hvalfangst.
opáktok, 1) den som ræk-

ker til Maden. 2) den
som er ude paa Hval-
fangst. 3) *i pl.* opáktut,
de som ligge paa Vagt
efter Hvalfiske.

opáupok, *tr.* tager et styk-
ke Mad af til en anden.

opáktorpok, *tr.* søger til
Krogen (Fiske.)

opaguarpok v. oparoárpok
v. ártorpok, *tr.* peger
paa; viser til el. meder
paa med Haanden.

oparoartóupok, *tr.* peger
for en; viser ham no-
get med Haanden.

Opellungárpok, 1) *intr.*
holder sig særdig; laver
sig til; bereder sig. 2)
tr. gjør særdig til Rejs-
sen; laver til; bereder.

opellungárfarpok, *tr.*)
opellungárfärok, *intr.*) det
samme i sidste Bemærkelse.

opellungárkot, Rejsesøj;
det som er i Beredskab.

opellungárkotikflak, noget
til Rejsen.

opellungavok, *intr.* har
glemt hvad man skulde
tage med sig og bruge;
forsyner sig slet til Rejs-
sen.

opelluók, *intr.* har ej be-
redt el. belavet sig paa
Rejsen; har ingen Ting
med sig; kommer ubes-
redt.

Opern-

Operngiok, *intr.* sætter
 Haanden under Kinden
 (siddende el. slaaende.)
 operngirfok, den som sætter
 Haanden under Kin-
 den.
 Operpok, *intr.* troer.
 opertok, en Troende.
 opernek v. operlusek, en
 Troe.
 opernekipok, *ts. intr.* har
 en svag Troe.
 opernekitfok, svagtroende.
 operâu, *tr.* troer en an-
 den; fæster Troe til
 hans Ord.
 operirfak, den el. det man
 troer.
 operirsekfak, Troes Sand-
 hed; Troes Artikel.
 operbigâu, *tr.* troer paa en.
 operfarpok, *tr.*)
 operfâiok, *intr.*) bringer en
 til at troe; bibringer
 ham Troen.
 opertipok, *t. tr.*)
 opertitfok, *intr.*) det samme.
 operlâut, Troes Middel.
 operlautigâu, *tr.* troer des-
 aarsag.
 opingitfok, Vantroende.
 opernarpok v. nakâu, 1) er
 trolig; er sandt. 2) er
 troværdig; er sanddrue.
 opernartok, 1) trolig; sand.
 2) troværdig; sanddrue.
 opernarlusek, Troværdig-
 hed.
 opernartout, Sandhed.

Opik v. opirksoak, en Ugle
 le; en hvid Sjeld: Ugle
 (*Strix Nyctea*.)
 Opipok, *t. 1) intr.* hyl-
 ler; græder højt. 2) *tr.*
 hylter over en.
 opitok, hylende.
 opitorsoak, den som hylter
 stærkt. i *plur.* opitorloit,
 golt, som have stor
 Sorg, hyle og græde.
 opinek, Zulen.
 Ordlerpok v. lersorpok,
 1) *intr.* lægger an; sig-
 ter; meder (med et Sky-
 degevæhr el. Pils.) 2) *tr.*
 lægger an derpaa; sig-
 ter efter; stiler efter (*Dy-
 ret*.)
 ordligak, det man meder
 paa el. sigter efter.
 ordlersfortok, en som sigter
 el. meder.
 Ordlovok, *intr.* falder
 om; styrter (bruges især
 om levende.)
 ordlurfok, omsalden; den
 som styrter.
 ordlurfut, det hvorover
 man falder; Faldstriik.
 Oriârpok, *tr.* spytter
 ud; harkter op.
 oriârnek, det udspyttede el.
 opharkede.
 oriârtorpok, *intr.* spytter
 Blod; har Blodspyt-
 ten.
 ori-

- oriartórnek, Blodspyt; op-
hæfket levret Blod.
- oriórþok, *tr.* tygger Spæk
og spytter Tranen ud
(enten i Lampen el. til
Blanding imellem Spi-
sen); Fæver Tranen af
Spæfket imellem Tæn-
derne.
- oriórnek, saadan affævet
Tran, som er udspyt-
tet.
- Orkipok, *t.* 1) *intr.* a)
staaer i Skjul for Regn
el. Sne. b) er lagt un-
der noget at bærges for
Væde (tørre Sager.) 2)
tr. lægger det i Skjul
for Regn.
- órkitok, 1) den som staaer
i Skjul. 2) lagt i Skjul
(for Regn el. Sne.)
- órkibik, et Skuur at lægge
tørre Vahre under.
- órkiörþok, *intr.* gaaer i
Skjul for Regn el.
Snee.
- órkiörbik, et Skjul for
Regn el. Sne; et
Skuur at gaae under.
- órkiörbigau, *tr.* skjuler sig
derunder.
- Orkoak, Læe; Sted,
hvor Vinden ej træffer
paa; *cum suff.* órkoa,
Læesiden. Deraf:
- órkoanit, fra Læesiden 2:
mod Vinden.
- órkomut, med el. for Vins-
den; Vinden bag paa.
- órkomjárþok, *intr.* sejler
for Vinden; har Med-
bör.
- órkoädleþok, *intr.* 1) det
er luunt. 2) det luuner
om Örene paa en.
- órkoársþok v. órkoársþok, *t.*
intr. Fryber i Læe; Kom-
mer i Læe.
- Orkomiarpok, see under næste
foregaaende.
- Orkse, 1) en Malle el.
Lykke. 2) Öring.
- órksilik, 1) en Ting, som
har Malle el. Lykke i
Enden. 2) en med Örens-
ringe paa.
- órksilerþok, *tr.* 1) binder
en Lykke paa; gjør et
Öje paa (f. Ex. paa En-
den af en Rem.) 2) sæt-
ter Örenringe paa.
- órksilliorþok, *intr.* 1) gjør
Malle el. Lykke. 2) gjør
en Öring.
- órksüt, i *dual.* órksütik, et
Redskab at slæbe Sæl-
hunde med paa Jisen,
neml. nogle Remmer
med Been i den ene En-
de og Lykke i den an-
den.
- Orksok, 1) Spæk. 2)
Sit (som ej er tølget.)
- órklérþok, *t.* 1) *intr.* bli-
ver forsynet med Spæk
(Kams

- (Lampen.) 2) *tr.* Kommer Spæk i Lampen el. paa noget.
- orkfærbik, en Spækbøtte; et Kar el. Spand, man har Spæk i til Lampen.
- orkferrâu v. ferrivok, *intr.* er i Spækarbeide; har med Spæk at bestille.
- orkfiorpok, *intr.* næsten det samme; tillaver Spæk.
- orkfiorbik, et Spækhuus.
- orkfoárdlerpok, *f. tr.* spyter el. Kommer Spæk i Vandet for at faae det stille og jevnt.
- orkfoárdlekivok, *intr.* Vandet bliver jevnt af saadan Spækspytten.
- orkfoárdlekot, et stykke Spæk til saadan Brug.
- orkfoárnerlak, en stille jevn Plet i Vandet, da det ellers er sort og blæser i Navnærelsen deromkring.
- orkfoákiak, en hvid glindsende Feldspat, der er ligesom fittig (ret som den var smurt med Spæk.)
- orkfoárpok, *tr.* 1) spækker; fitter; smører med Spæk el. Sit. 2) gjøder.
- orkfoárvok, *intr.* 1) er Spæk el. spækket. 2) er spæk, Fet i Spen af Spødevr.
- orkfoárnek, et slags Fyrretræ, som er uden Jedme og meget let.
- orkloársak, et slags Moos, der har ligesom Jedme ved sig.
- Orníkpok, *tr.* gaaer el. Kommer imod en; fahrer hen til; Kommer til ham. Orningniarfinga! Kommer til mig!
- ornikte, den som gaaer til ham :c.
- ornigak, den man gaaer imod el. Kommer hen til. Nau ornigekket? hvor vil du hen?
- ornigarâu, *tr.* søger gjerne derhen; den el. det er hans Tilflugt.
- ornigâu, *tr.* giver sig i Færd med; tager fat paa el. begynder paa at gjøre; giver sig af med; tager sig Tid til.
- ornigúpok, *t. 1) intr.* Kommer el. føres til en. 2) *tr.* fører en frem til en anden.
- Oróllukpok, see under Oró-pok.
- Oróne, *i pl.* orónit, de største Tarne i en Rype.
- Orópok v. oróllukpok v. oróllukpok v. orólluvok, *intr.* er urolig; er vranten (enten et Barn el. et voxen Menneske af Bedrøvelse.)

orolluktípok v. lusárpok, *tr.*
gjør **Oranten**; bringer
i **Uroe**.

orollóut, det man er **uro-**
lig el. **vranten** over.

orolloutigáú, *tr.* er **uro-**
lig el. **vranten** derover.

Orpik, 1) et **Træ** (som
smaaer paa sin **Rod**. 2) *spec.*
Birketræ.

orpírkfoak, et stort el. højt
Træ.

orpingoak, 1) et lidet **Træ**;
Krat. 2) **Riis**; **Serle**.

orpíkpérkfoit, *car. sing.* en
Skov.

orpíkpok v. orpingoarpok,
tr. giver **Riis**.

orpingoartípok, *t. intr.* faaer
Riis.

orpingmiutak, en **Sifferø-**
nise (*Fringilla Linaria*.)

Otuk, **Arp** paa et **Barn**.

otuárpok, 1) *intr.* **Arpen**
er falden af. 2) *tr.* ta-
ger **Arpen** af det.

Ounarpok, see under næstføl-
gende.

Oupok, 1) *tr.* a) bræn-
der; forbrænder. **Sek-**
kerngub ópánga, **Co-**
len brændte mig. b) **Fo-**
ger. 2) *intr.* a) er **Fogt**;
er gjennembagt. b)

brænder sig. c) forbræn-
des; bliver forbrændt

i **Solen**.

Outak, 1) **Fogt**. 2) brændt.

öugek, *hesti cum suff.* öuga,
det som **Foges** el. er i
Rjedelen at **Foge**.

öugigáú, *tr.* **Rjedelen** har
faaet det at **Foge**: det
er i **Rjedelen** at **Foges**.

öugávarpok, *intr.* er alt
for fuld (**Rjedelen**) saa
det neppe vil blive **Fogt**;
man har fyldt den over
alle **Bredde**.

öugávaráú, *tr.* **Fan** ej rum-
me det (**Rjedelen**); er saa
fuld, at den ej **Fan** ta-
ge det ind.

öuklerpok, *f. tr.*)

öukléiök, *intr.*) gjør til-
rette til **Kogning**; læg-
ger det i **Rjedelen** for
at faae det **Fogt**.

öukliök, 1) *tr.* sønderstjæ-
rer en **Sælhund** i smaa
Stykker, som **strax** **Fan**
Foges. 2) *intr.* sønder-
stjæres saaledes (**Sæl-**
hunden.)

öutfiök, *intr.* 1) **Foger**; er
Køf. 2) smelter (**Blye**;
Tin.)

öutserlüt, en **Rjedel**. **A**.

öuthvík v. öuthít, en **Smel-**
testee; en **Støbestee**.

öuthísípok, *t. tr.*)

öuthísítíök, *intr.*) lader en
anden **Foge** el. **bage** el.
smelte for sig.

öuthísípok, *t. tr.*)

öuthísítíök, *intr.*)

öuterípok, *tr.*) **Foger** el.
ba

bager el. smelter for en anden.
 ðutfirsfirfok, en Kof el. Bager.
 ðutféiok, *tr.* Foger hos en anden; lægger et Styk. Fe i hendes Rjedel.
 ðutipok, *t. tr.*)
 ðutitfiok, *intr.*) lader forbrænde (til Skade ved flet Paapasning.)
 ðukikpok, *f. intr.* er vel gjennemkogt.
 ðuvok, *intr.* er brændt (til Skade); er forbrændt.
 ðunek, brændt Skade.
 ðukarpok v. ðunekarpok, *intr.* er kogt. i *neg.* ðukangilak v. ðunekangilak, er ukogt; er ej ret kogt; er halvraadt.
 ðurfok, 1) kogt. 2) *spec.* kogte færste Lodder.
 ðurfortorpok, *intr.* spiser kogte Lodder.
 ðurfulliorpok, *intr.* Foger færste Lodder.
 ðurfout, en Rjedel; *spec.* en oval Kobberfjedel.
 ðunakpok, *intr.* bliver varm.
 ðunarpok, 1) *intr.* er varm

el. heed (Drille; *Wads* vahre.) 2) *tr.* varmer det.
 ðunáiok, *intr.*)
 ðunækfarpok, *tr.*) det samme i sidste Bemærkelse.
 ðunækfaut v. nakfaut, noget at varme sig el. andet ved; en Kachelovn.
 ðunartok, 1) varm; heed. 2) et varmt Bad (som findes Syd paa Landet.
 ðunægak, varmet.
 ðunarfiok, *intr.* 1) bliver varmt (det som skal varmes.) 2) Kommer til sin Varme igjen. 3) besvi-
 mer.
 ðunavik, en Theefjedel.
 ðunak, stærk Varme; Heede.
 Outfiok, see under næstføregaaende.
 Outok, en Sælhund, som er Frøben op af et Sul og ligger paa Jisen.
 ðutulliárpok, *intr.* løber efter Sælhundene paa Jisen.
 ðutulliártok, den som løber efter Sælhundene paa Jisen.
 Ovak, see Ogak.

P.

Padlæk, Vidie-Krat, som er uddøet og fortorret, saa det er hvidt, men staaer dog endnu paa sin Rod.

Padlíkpok, *t. tr.* nærmer sig til; Kommer ganske dertil.
 padlíktóupok, *tr.* holder sig

sig nær til en; søger til ham.

Paggaput, s. under Påvok.

Paik, en fiske-And; spids-næbbet And; Top-And (*Mergus ferrator.*)

pårak, en Villing af fiske-Anden.

parårsfuk v. paikpiårsfuk, et andet slags fiske-And; Mortand; Gunland (*Mergus Merganser.*)

Påiok, *intr.* 1) er hjemme; er ved Dørre; passer paa Huus el. Telt, medens andre ere ude. 2) boer ud til Søes at fange Sælhundede, medens de andre ere i Sjordene med Konebaaden at fange Lodder.

påirlok, den som er hjemme at passe Huset ic.

påivik v. pågivik, 1) hjem. 2) det Sted, man opholder sig paa, medens Loddefangsten i Sjordene gaaer for sig ved andre.

pårau, *tr.*)

pårflok, *intr.*) vogter; passer; holder Vagt; beopagter; varer el. tager vare paa; er ved.

påriflak, vogtet; paapas-set.

pårifekflak, det man har at vogte el. er sat til at

vasse paa og tage vare. påriflok v. firse, 1) en Vogter; Tilsynsmand; Paas-passer. 2) Forvalter; Soged. 3) Syrde.

pårifsigau, *tr.* har ham til sin Bevogter, Syrde ic. bliver vogtet og tilset af ham.

Paitfit, see under Passiok.

Pajúkpok, v. pæjúkpok, *tr.* sender en Mad; skifter ham noget til Foræring; bringer ham noget til.

pajúktok v. pæjúktok, den som sender en anden noget; en Forærer. i *plur.* pajuktut, Proviantstibe-ne; de Skibe som aarlige proviantere Colo-nierne.

pajugût v. pæjût, Sending; Foræring.

Påk, yderste Nabning el. Gab paa en Ting, neml. a) Ringen paa en Kajak. b) Indgangen til et Huus el. Telt; Fors-tue; Teltgang. c) Sjords Gab. d) Karrets Nabning. e) Erme-Nabning o. s. fr.

påklak, et stykke Træ til en Kajak-Ring.

påkitflok, trang i Nabning; ænggabet.

påtorsoak, storgabet.

pålerpok, *f. tr.* sætter Ring
paa en Kajak.

påmio, en som boer i Ga-
bet af en Gjord, *spec.*
en Friderichshaaber.

pångerpok, *t. tr.* møder i
Gabet, at en ikke skal
komme ud; staaer for
Gabet i Vejen for no-
gen.

Pakåitfiok, *intr.* skam-
mer sig; staaer skamrød;
bestømmes.

pakåitfålerpok, *f. intr.* bli-
ver skamsuld.

pakåitfårfok, skamsuld; den
som skammer sig.

pakåitfårfårpok, *tr.* bestøm-
mer; gjør skamsuld;
skammer ud.

pakåitfårfut, Bestæmmelse;
Skam; det man har
at skamme sig over.

pakåitfårfutigåu, *tr.* skam-
mer sig derover.

Pakamigåu, *tr.* har
Overtroe derved; tør af
Overtroe ej befatte sig
dermed.

pakamifåkpok, *intr.* er over-
troist; rører ej ved vis-
se Ting af Overtroe;
kommer ej paa visse Ste-
der af Frygt for at bli-
ve bestadiget.

pakamifåktok, overtroist;
frygtsom af Overtroe.

Pakkéropok, *f. tr.* staaer
en noget af Sænderne.

Pækkerpok, *f. 1) intr.*

Vandet tørres bort;
Bækken bliver tør. 2)

tr. (Solen el. Frost) tør-
rer Vandet bort el. Bæks-
Fen ud.

pækkerfok, udtørret; vande
løs.

Pakkurserpok, *f. 1) tr.*

stikker sin Kajak Nare
under Tverremmerne i

en andens Kajak, for
at hindre ham fra Kan-
tring. 2) *intr.* bliver saa-
ledes understøttet af en.

Palék, 1) Forladning i
en Bøsse. 2) Dække oven
i en Loddepose.

palikfak, noget til Forlads-
ning.

padlerpok, *f. tr.* 1) sætter
forladning for. 2) læg-
ger noget oven i til
Dække.

Palléropok, *f. 1) intr.* bli-

ver bruun af Solen el.
soelbrændt. 2) *tr.* (den)

gjør bruun. Sekkerengub
pallerpátigut, Solen har
glort os brune.

pallérfok, soelbrændt el.
bruun af Solen.

Pamiók, en Gale (paa
Rav el. andet Landdyr.)

pamiokitfok, Forhalet;
stumprumpet.

pamiortók, 1) Forhalet;
lang

- langrumpet. 2) et vist Insekt i stærste Vande (uden Tvivl Puppen til en *Phryganea*.)
- pamiédluk, 1) en Svantz el. Kort Hale (paa Sæl, Røsmul, el. andet saadant Sædyr.) 2) saa kaldes og: visse Øer der staae ud i Søen, som en Hale.
- pamársmavok, *intr.* sidder paa Rumpen i oprakt Stilling, hvilende paa Forbenene, saa Halen skjules.
- pamioárfimavok, *intr.* har mistet sin Hale.
- pamérpok, *f. tr.* guider med sin Rump; skubber med den paa Jorden eller andet.
- pámiak, i *dual.* pámirfæk, de bageste udstaaende Ender paa en Harpuun.
- Pámipok, *t. intr.* er fofekfjed; er fortræden over den megen Løben ud og ind; forulejligen ved Besøg.
- pámigáu, *tr.* Kan ikke fordrage el. lide ham, for hans megen Løben; er Fjed af at have ham længer hos sig; forulejligen ved ham.
- pámitsékpok, *t. intr.* og *tr.* er ret Fjed af ens Nærvarrelse; finder sig ret forulejligen ved hans Overløb.
- pamijui'pok, *ts. intr.* taaler al Paahæng; finder sig ej forulejligen derved; lader alle gaae frit ind og ud.
- páminakau, *intr.* forulejligen; er til Fortræd med sin Nærvarrelse; er utaalig med sit Paahæng; man maatte ønske at være ham qvit.
- Panna v. pánna, en Kaarde; et Sværd.
- pännalik, som har Kaarde paa; forsynet med Sværd.
- pännaliorpok, *intr.* gjør Kaarde el. Sværd.
- pännaliortok, en Sværdsfæger.
- pännäupok, 1) *tr.* hugger en med Kaarde el. Sværd. 2) *intr.* i *dual.* pännäupuk, hugges med Sværd; sægte med Kaarde.
- pännäutuk, Tvende, som sægte el. hugges med Sværd.
- Pangalikipok, *t. intr.* løber (et firefoddet Dyr.) pangaligiak, et lidet sort heeldækringet Insekt, lignende en *Mariphone* (*Cistela stoica*.)
- Pångnek v. pængnek, en Ore

Ope:Rheen; en gammel
 San:Rheen.
 pangnerfoak, en meget stor
 Ope:Rheen.
 pangnerpok v. nérsoarpok,
intr. faaer en Ope:Rheen.
 Pániarpok, see under Pávok.
 Pannik, en Datter.
 pannikfak v. panníngoak, en
 Steddatter.
 pannikfák, en ung Datter.
 pannigáu, *tr.* har til Dat-
 ter. Una pannigára, hun
 er min Datter.
 pannikfiak, en tiltagen
 Datter; Fosterdatter.
 pannikfiaráu, *tr.* antager
 sig en som Datter.
 pannifuak, eneste Datter.
 Pappérrok, see under næsifal-
 gende.
 Páppik, 1) en Styv: Sjer
 i en Sugle: Stjert. 2) i
plur. pávkit, hele Sugle:
 stjerten. Akèiklib pavkee,
 en Rypesstjert. 3) *cum suff.*
 pávka, a) den sidste En-
 de paa den lange Har-
 puunstang, el. af en
 Lentze. b) det allerøver-
 ste af en Siffesnøre. Kan-
 nørstutingoara pávkagut
 kiktorariok, min Ulkesno-
 re brast saa overlige i Styk-
 ker, at jeg fik ej meget mere,
 end hvad jeg holdte i Haan-
 den.
 pappiglukupok, *intr.* har en

stet Stjert; har ej alle
 sine Sjer i Stjerten (en
 Sugl.)
 pappikangilak v. pappáru-
 pok, *intr.* er stumpum-
 pet; har mistet sin
 Stjert (en Sugl.)
 pappikáttuk v. kádluk, en
 stumpumpet Hund,
 Kæv el. andet saadant
 Dyr.
 papérrok, en Siffeshale;
 Svalfistestjert.
 pappilik, en Granstage,
 som er spids til Enden;
 en Stang.
 pappilirfarpok, *intr.* brin-
 ger Stang med sig.
 pavkesiarpok, breder
 Stjerten ud (en Sugl.)
 Pardlekpok, see under Par-
 pok.
 Párngukpok (S.) v. pár-
 nukpok, (N.) tørker
 ind; bliver krumpen (et
 Skind.)
 párnguktok, indtørket;
 krumpen.
 párngupok, *tr.* frymper det
 ind; foraaarsager at det
 bliver tørt og krumpen.
 Amíngoara sillab parngu-
 på, Luften har recnt ind-
 krumpet mit Skind.
 Parnárpok, 1) *tr.* a) hæf-
 ter; slutter; fæster; gjør
 fast. b) fastbinder; be-
 læg,

- lægger et Fahrtoj. c) lukker i Laas. 2) *intr.* a) hæstes; sluttes. b) fastbindes. c) lukkes i Laas
- parnærrikpok, *f.*)
 parnærforpok v. farpok,) *tr.*
 det samme i 3de første Bemærkelser.
- parnærfsaut, 1) en Laas. 2) en Bom.
- parnærrau, *tr.* har fastbunden det; forlod det hæftet el. belagt el. fortsjjet el. lukt i Laas.
- parnærsmavok, 1) *intr.* er bleven hæftet ic. 2) *tr.* har hæftet det ic.
- parnærsmavik v. nærforbik, 1) Hæstested; Sortøjested; Stenen, hvorom Remmerne bindes, naar en Telt el. Baad belægges. 2) Sluttested; Bolt, hvortil en Sænge hæstes. 3) Slutterie; Sængsel.
- parnærurpok, *tr.*)
 parnærursiok, *intr.*) slutter; fængsler; sætter fast; Fæster i Sængsel.
- parnærursirfok, en Slutter; en Stokmester.
- parnærursivik, et Sængsel; et Stokhuus.
- Párpok, *tr.* gaaer en i Møde, som kommer ansættende, tager imod ham paa Vejen.
- párdlekpok, *tr.* 1) gaaer el. fahrer hverandre forbi (saaledes at begge Partier komme imod hinanden.) 2) lægger over tvært el. sammen med Hænderne forbi hinanden; folder Hænder. Arkseit pardleglugit, med sammenfoldte Hænder.
- Parfardlukpok, *tr.* findes ikke det man søger; Kan ej saae Øje derpaa.
- Pársiok, see under Páïok.
- Passékpok, *intr.* er en stet Kajakroer; Kan ej holde ud til Baads i nogen Blæst.
- passéngavok, *intr.* 1) det samme. 2) i Almindelighed: duer ej til noget Slid; er for Svag til strengt arbejde.
- passéngéipok, *tr.* *intr.* 1) er en god Kajakroer; lader sig ej strække af Storm el. Spegang. 2) er ret et Slid; har Kræfter til at udholde strengt Arbejde.
- Pássiok, *tr.*)
 passiklerpok, *f. intr.*) beskyl-der; giver en Skyld for noget.
- pássilerpok, *f. tr.* mistænker: anseer for skyldig.
- pássirfak, beskylt.

- passikliut, **Beskyldning**; det man giver en Skyld el. har ham mistænkt for.
- passikliutigâu, *tr.* beskylder el. mistænker en derfor.
- passilárpok, 1) *intr.* Kommer galt fra sin Undskyldning; røber sig selv, i det han vil fralægge sig noget; gjør sig mistænkt ved sin egen Tale el. Forhold. 2) *tr.* gjør en anden mistænkt el. røber ham ved Slet at undskyldte ham.
- páitsit v. páitsisek, **Skyld**; **Marsag**; det hvorover noget skeer.
- páitsilíksak, noget at skyldte paa; **Paaskud**.
- páitsiligâu, *tr.* skylder der paa; har det til sin Marsag el. **Paaskud**.
- páitsilískarpok, *intr.* har Marsag til det han gjør; er undskyldt.
- páitsilíksakarpok, *intr.* har noget til **Paaskud**; finder vel paa undskyldning.
- páitsilíksársiorpok, *intr.* søger Sag; gjør sig en Marsag; hitter paa Undskyldninger; optænker noget til **Paaskud**.
- páitsilávok, *intr.* er Marsag el. **Skyld** i, at noget skeer.
- páitsilárpok, *intr.* er lovlig undskyldt; har **Sorsald**.
- páitsilárut, **Undskyldning**; **Sorsald**.
- Passúpok, *tr.*)
- passúrshok, *intr.*) er ret for; pikket paa noget; giver sig ret af dermed; angriber med **Bestighed**; saasom: a) hænger stærkt i noget for at faae det færdig; siger af alle **Kræfter** dermed. b) bruger **Vold** mod en; træffes stærkt med ham, for endelig at faae sin **Krig** frem. c) **voldtager** et **Frumentimmer**. d) vil endelig have en **Ting** el. sin **Kyft** styret derpaa.
- passúrshok, en **Voldsmand**; den som bruger **Vold**.
- passútak, **voldtagen**; den som lider **Vold**.
- passutávok, *intr.* lider **Vold**; tages med **Vold**.
- Pattakpok, *tr.* slaer el. dasker af med **Saanden**.
- pattektorpok, *intr.* slaer **Bingerne** sammen (en **Fugl**.)
- Patek, **Marv** i **Been** (nemlig den som kan spises.)
- patérpok, 1) *tr.* tager **Marv** af **Been**. 2) *intr.* udhules sin **Marv** (**Benet**.)
- patérsimavok, *intr.* er skilt ved sin **Marv** (**Benet**.)

- patértorpok, *intr.* spiser
Marv.
- patigak, et Been, som Marv
ven er taget ud af.
- patigéksak, et Marvebeen,
som har Marv i sig.
- patako, et stykke Rheens-
been, enten med eller
uden Marv, men søn-
derstagen.
- pakkut, en smal Skee el.
andet at tage Marv af
Benene med.
- patekulukpok, *intr.* er kun
maadelig af Kræfter;
har ingen Kræfter til
at hale ud, naar det gjel-
der noget.
- patéjavok, *intr.* har ingen
Marvi Benene; saasom:
a) har ej Kræfter til at
gaae; vakler i sin Gang;
falder ofte; kan ikke
staae paa sine Been. b)
kan stet roe i Kajak;
kantrer gjerne.
- patejëipok, *ts. intr.* 1) gaaer
stadig paa sine Been;
gjør visse Trin. 2) er ej
slap i Kajak; kantrer
aldrig.
- patejëispok, *t. tr.* holder
ham, at han ej skal fal-
de.
- patejërpok, *f. intr.* vakler
ej meer; gaaer nu sta-
dig paa sine Been.
- patejërfårpok, *intr.* gaaer
forsigtig, at han ej skal
falde.
- Pattíkpok, *t. tr.* rører
an; lægger Haand paa
(følelig.)
- pattinguvok, *intr.* det gjør
ont; det svier.
- pattingurfok, sviende; som
gjør ont.
- pattingunakau, *intr.* foraar-
sager Svie.
- pattingunartok, det som for-
aarårsager Svie.
- Páttorpok, 1) *tr.* staaer
sin Egtefælle. 2) *intr.*
i dual. Mand og Kone
staaes.
- pattornek, blaaflagen Marv
ke paa et Lem, skeet ved
saadan Lejlighed.
- Páua (S.), v. páuba (N.),
Adv. loci. 1) Oppe. 2)
Øster.
- tekpáua, 1) der oppe. 2)
der øster.
- páuane, 1) oven til. 2)
Øster i.
- páuanga, 1) oven fra. 2)
Østen fra.
- páuónga, 1) op ad. 2) Øster
hen.
- páuóna, 1) oven om. 2)
Østen om.
- tekpáuane, 1) der oven til;
der oppe. 2) der Øster
henne o. s. fr.
- pauanépok, *intr.* 1) er oven
til; er her oppe. 2) er
Øster i.
- pauanétok, østlig.
- pau-

pauangarnifak, en Østlænding.

pāna, *intr.*)

pāurfoma, *tr.*) 1) han, hun, den, det oppe el. oven til. 2) hun ic. øster; den østlige. i *dual.* og *pl.* pāuko (*intr.*), og paukoa (*tr.*), de 2de oppe el. øster; de oppe el. øster; østlige.

tekpāuna og tekpāurfoma, han ic. der oppe el. der øster; og tekpāuko, tekpāuko, de der oppe el. der øster.

Paugvik (S.), v. påursik, (N.), Saandleed el. Saanden oven paa indtil Kingrene.

paugviklukpok v. påursiklukpok, *intr.* har ont over Saanden paa ovenmeldte Sted.

Paugursak, see under Pautorpok.

Pauk, Sod.

pāursak, et KrudKorn. i *pl.* pāursak, Krud.

pāuvok, *intr.* 1) er Sod; 2) er sodet; er tilsværtet af Sod el. Krud.

pāursok, sodet; tilsværtet. pautok, meget sodet el. tilsværtet.

pauerdluérpok, *f. intr.* bliver tilsværtet af Sod el. Krud.

paujárpok, *tr.*)

paujárrok, *intr.*) 1) fejer en Skorsteen; skraber Sod af noget. 2) renser en Flint.

paujárrok, 1) en Skorsteen, fejer; den, som skraber Sod af noget. 2) den som renser en Flint.

paujárut, 1) en Skorsteenskrabe; et Redskab at skrabe Sod af med. 2) en Renser at rense Bøsser med.

paujárrok, *f. tr.* lægger Sængekrud paa Flinten.

paujárrok, *tr.* Kommer Krud i Bøssen.

paujárut, et Krudmaal.

paujárrok, *t. tr.* sværter; gjør sort med Sværte (frivillig.)

pāunak, en Værtes Navn.

Paukarut, en Tverbjelke i et Huus.

paukaruférpok, *f. 1) tr.* lægger Tverbjelke i et Huus.

2) *intr.* er belagt med Tverbjelker (Huset.)

paukaruférfok, *tr.* det samme i iste Bemærkelse, naar Talen er om flere Bjelkers Paalægning efter hinanden.

Paukevok, *tr.*)

paukinikpok, *t. intr.*) gjør en Bistand; tager sig ham

- ham an; drager Omhu
sorg for ham; under-
støtter.
- paukirfarpok, *tr.* det samme,
naar Talen er om flere
gange.
- paukikikfarpok, *tr.* tager
sig ham ret an; dra-
ger særdeles Omhu for
ham; understøtter ham
med Glid.
- paukerfigâu, *tr.* nyder Vi-
stand af en; har Under-
støttelse af ham.
- Pauna, see under Paua.
- Päurnak, see under Päur-
nak.
- Paurmorpok, *s. und.* Paurn-
gorpok.
- Päurnak (N.), *v.* päurn-
gak (S.), *i pl.* päurnæt,
1) Krækebær; Kræf-
ling. 2) Bær i Umin-
delighed.
- päurnak, det samme (langt
syd paa Landet.)
- päurnakot, Krækebærlyng.
- päurnakórfoak, en Vene-
bærstængel.
- päurnalliarpok *v.* narfiarpok,
intr. santer Bær; er i
Marken efter Kræf-
bær.
- paurnalliak *v.* narfiortok, en
Bærsembler; en som
plukker Krækebær.
- päurngiarpok, *intr.* fahrer
et Sted hen for at san-
te Bær.
- päurngiak, den som er fah-
ret hen paa Bærsum-
ling.
- päurmäursak, en Vrt.
- Päurngorpok (S.), *v.*
päurnorpok (N.), 1) *intr.*
Fryber. 2) *tr.* Fryber
derpaa.
- päurmorpok, det samme (ef-
ter den allersydligste Dia-
lect.)
- päurngortok, Frybende; *i*
pl. Frybende Dyr.
- paurngorbigâu, *tr.* Fryber
derefter.
- paurngokárpok, *intr.* begyn-
der at frybe; Fryber
paa alle fire; lærer sig
til at gaae (et Barn.)
- Päurpok, 1) *intr.* a) roer
i Kajak. b) er Postkarl;
fahrer med Breve imel-
lem Colonierne. 2) *tr.*
roer efter noget *v.* til
noget. Umiárfoit päur-
pøj, han roede til Skibet.
- päurtok, 1) en Kajakroer.
2) en Postkarl.
- päurtarpok, 1) *intr.* roer
frem og tilbage med sin
Kajak. 2) *tr.* roer ofte
for en anden.
- päurtokarpok, *intr.* har en
til at roe for sig (*s.* Er.
efter det man har skudt
fra Landet.)

pånt, et Redskab at roe med; i *sing.* det ene Blad af en Kajakaare; i *dual.* påntik, en heel Kajakaare med Blad paa hver Ende.

påurtorpok, *intr.* slagrer med Dingerne i Vandet, i det den vil flyve op (en *Fugl.*)

Påursik, *s.* under Påugvik.

Påutik, *see* under Påurpok.

Påutorpok, *tr.* spiller Skind ud paa Marken.

påntugak, et Skind, som er udspilet paa Marken (forænnelig Rheens Skind.)

pautout, en Spile dertil. påugurfak, en Spile, hvorved Robbeblæren hæftes under Kajakkens Tverremmer.

Påvkit, *see* under Pappik.

Påvok, 1) *tr.* a) anfalder; antaster; angriber (ved at slaas, rive, bide *ic.*) b) slaas med en (Menneske); rives *el.* bides med en (Kat, Hund *el.* andet Dyr.) 2) *intr.* i *dual.* påpuk, slaas; rives; bides; kæmpe *el.* strides med hinanden (enten af Ulv *el.* Skjemt.)

pånikpok, *intr.* 1) gjør Anfald paa en; er den før-

ste Angriber. 2) i *plur.* pånikput, Siftene lege i Rogngydetiden.

pårsuk, *car. sing.* 2de som slaas, rives *ic.*; Tve-kæmpere.

påniktok, 1) en Angriber; den som gjør Anfaldet paa en anden; en Slags broder. 2) i *pl.* påniktut, de legende Siftes-Stimer.

påniarpok, 1) *tr.* hasselerer og skjærtser med et Fruentimmer; trækker hende efter Armene. 2) *intr.* i *dual.* påniarpuk, de (Mands-Person og Fruentimmer) hasselere med hinanden; rives og trækkes af Gællhed.

påniartok, 1) den som carresserer et Fruentimmer. 2) i *dual.* påniartuk, de 2de (af begge Køn) som rives og trækkes indbyrdes.

påniægak, det Fruentimmer, som bliver carresseret paa onmeldte Maade.

paggaput v. gatekaut, *intr. car. sing.* gramses i Flok om noget, som er udkastet.

paggat, det som gramses efter.

paggatigau, *tr.* gramses derom; lighes i Gramsderester.

- Peble**, en gal el. affindig; et rasende Menneske.
pebliovok, *intr.* er gal el. affindig; er rasende; har ej sin Forstand.
peblerórpok, *intr.* 1) raser; bliver affindig; mister el. gaaer fra sin Forstand. 2) har den faldende Syge; faaer Slag.
peblerórtok, 1) den som er gaaet fra sin Forstand. 2) den som har den faldende Syge el. Slag.
peblerortúrlárpok v. **pebliárlárpok**, *intr.* forstiller sig, som om man havde ingen Sands; stiller sig gal an (i en vis Hensigt.)
peblingárpok, 1) *intr.* a) gjør sig gal; er uforstammet el. ubesindig i sin Opførsel; bruger ingen Forstand. b) i *dual.* behandle hinanden, som affindige Mennesker; vise sig ret fremfusende og bruge ingen Forstand i deres Opførsel mod hinanden. 2) *tr.* behandler en anden ret uforstammet.
peblingárniarpok, *intr.* og *tr.* gjør sig ret gal med Glid; stiller sig an, som man var affindig; tager en paa en gevorben Fod.
peblingárniartok, den, som stiller sig gal an.
- peblingaut**, *Uds handling*; uforstammet Opførsel mod en anden.
peblingautigàu, *tr.* misshandler en; opfører sig uforstammet mod ham.
peblingautigirfak, *misshandlet.*
peblingajek, en Tosse; en Sjante; som ej har sine fem Sandser; forvirret.
peblingajekpok, *intr.* er forvirret i Hovedet; har ej sine fulde Sandser; er tosset; sjanter.
Peepok, **Péjarpok** og **Pekkar-pok**, see under **Pik**.
Pekkípok, 1) *tr.* bøjer; krummer. 2) *intr.* bøjes; krummes.
pekkíavok, *intr.* 1) staaer og bøjer sig; bøjer sig noget. 2) er bøjelig; læder sig krumme; staaer til at bøje.
pekkíngavok, *intr.* 1) er krumbøjet. 2) er Krogrygget; gaaer nedbøjet (et Menneske.)
pekkíngarfok, 1) krumbøjet. 2) Krogrygget; nedbøjet.
pekkítak, krumhaget; *spec.* en SiskeKrog.
pekkukpok, 1) *intr.* bøjer sig krum, frem og tilbage. 2) *tr.* krumbøjer ind og ud.

pekkúktarpok v. pekkursfar-
pok, *intr.* det samme i
1ste Bemærkelse, naar det
fæer ofte.

pekkúkavok, *tr.* Frummer
jevnlig ind og ud.
pekkutak, en Rege (*Cancer*
Squilla.)

pekkuk, et større Slags Re-
ge-artet Insekt, der synes at
være: Summeren (*Canc.*
Gammarus.)

Pekko fár pok, Pekkolé-
lerkivok, Pekko sé pok
og Pekko sér pok, see under
Piok.

Pekkot, see under Pik.

Pekkovok, see under Piok.

Pellese, Præst.

pelle síovok, *intr.* er Præst.

pelle síunek, ypperste Præst;
Provst; Biskep.

Pennek, Tørhed.

pennerpok, 1. 1) *intr.* a) er
tør. b) lider Hunger;
har intet at bide eller
brænde; er i Nød. 2)
tr. tórret det (nemlig So-
len el. Vinden.)

penningilak, *neg.* af næst-
regaende, *intr.* har nok;
har i Overflødighed; er
vel forsynet med Spde-
vahre.

pennértok, 1) tør. 2) nød-
lidende.

pennérse! Enastør! hvor
tør er den!

pennerseerpok, *f.*)

pennertipok, 1.) *tr.* tór-
rer; lægger el. hænger
det ud for at tórres. 2)
intr. tórres; ligger el.
hænger for at tórres.

pennerseíok, *intr.* det sam-
me i første Bemærkelse:
tórret Klæder; vinder
og tórret sine Teltstind.

pennersegak v. pennertitak,
tórret; udlagt for at
tórres.

pennersegeksak v. pennerti-
teksak, noget som skal
tórres.

pennerniarpok, *intr.* Flyn-
fer; giver sin Trang
tilkjende; ytrer sin
Nød; trygler; beder
om Hjælp.

penneraiartok, en Trygler.

pennerniarbigau, *tr.* aab-
ner sin Trang for ham;
trygler af ham; beder
ham om Hjælp i sin Nød.

pennerniarbik, den man
aabner sin Nød for el.
trygler af.

pennerniarbíovok, *intr.* over-
trygles; har Paahæng
af Nødlidende.

parngupok, *intr.* er for-
tórret.

Pennérvak, en Medhu-
strue.

pennérvalik, den som paa
eengang har flere Hu-
struer; en Polygamus.
pen-

pennervaråu, *tr.* har hende til Medhustrue.

pennervåvok, *intr.* er Medhustrue.

pennervarferpok, *f. intr.* vil have sig en Medhustrue el. nok en Kone.

pennervakarpok, *intr.* har Medhustrue; har to eller flere Koner.

Perdlåk, 1) flettet Seenetraad. 2) spunden el. tvunden Garn; Traad. 2) Venet under Slædemejerne; Skinner.

perdlåklak, 1) Seener til Traad. 2) Been til Skinner.

perdlåut, Forraad af flettet Seenetraad.

perdlåiok, *intr.* og *tr.* fletter; tvinder; spinder.

perdlåirfok, en Fletterfke; en Spinderfke el. Tvinderfke.

perdlåvik, 1) et Fletteredskab. 2) en Spinderok.

perdlårforpok, 1) *intr.* fletter Seenetraad i Forraad. 2) *intr.* og *tr.* sætter Skinner af Been under Slædemejerne.

perdlarkikfårpok, 1) *tr.* fletter det om paa ny og gjør det stærkere. 2) *intr.* fletter og pudser sit Haar (paa europæisk Viis.)

Perkikpok, *f. intr.* 1)

er frisk el. sund; er i god Stand. 2) er stærk af Natur.

perkikfok, 1) frisk; sund. 2) stærk af Natur.

perkikfåfok, 1) Sundhed. 2) stærk Natur.

perkikfårpok, *tr.* gjør sund; a) helbreder. b) bevarer Sundheden.

perkiklåt, 1) Lægemiddel; Helbredelsesmiddel. 2) Amulet; Præservativ.

perkikfautåvok, *intr.* 1) er lægende el. Lægemiddel. 2) er sundt; præserverer mod Sygdom.

perkikfagak, helbredt.

perkikpok, *ts. intr.* 1) er usund; har ingen Helbred. 2) er tver; er modstridig.

perkikflok, 1) usund; stranstevorn. 2) tver; modstridig; halstarrig.

perkikfåfok, Usundhed.

Perkikfimiok, *intr.* angerrer; fortryder.

perkikfimiåu, *tr.* fortryder det; er fortrydelig derover.

perkikfiminek, Anger; Fortrydelse; Ruelse.

perkikfimiårpok, *f. intr.* er angergiven; er bodfærdig.

perkikfimiårtok, angergiven; bodfærdig.

Perk-

Perksukpok, *tr.*)
 perkfåiook, *intr.*) 1)
 prygler; *flaer.* 2) over-
 skjælder.
 perkflugak, 1) pryglet. 2)
 overskjældet.
 perkföupuk, *car. sing.* 1) de
 prygle hinanden. 2) de
 skjældes.
 Pernák, see under Piok.
 Pernek, 1) Armtag ind i
 Armlædet; det hule ved
 Albuen. 2) en Skjold-
 ning, da 2de Stykker
 ere fældede sammen ved
 at lægge Enderne ind i
 hinanden.
 pernermikpok, *intr.* og *tr.*
 bærer noget paa Ar-
 men.
 pérnerpok, *r. tr.* Skjolder
 sammen; fælder 2de
 Stykker sammen.
 perlípok, *r. tr.* 1) det sam-
 me, men mindre brugelig.
 2) syer en Gold el. Læg
 paa et Klædebon, som
 er forlangt; lægger op.
 Pérngit, see under Pinek.
 Péro, Tyngsel paa no-
 get (at det kan ligge fast.)
 2) Dække over noget
 (at tilhulle det, saa det
 ei skal ligge blót.)
 peróut v. perorfaút, det sam-
 me, især: en Steen til
 Tyngsel paa det, man
 syer.

peróksak, noget at bruge
 til Tyngsel eller hulle
 til med.

pérovok, 1) *intr.* er el. ligs-
 ger til Tyngsel. 2) *tr.*
 betynger det ved sin
 Vægt. a) ligger el. bru-
 ges til Tyngsel derpaa.
 b) lægger sig derover
 for at holde det mod
 Jorden.

perórpok, 1) *intr.* a) betyng-
 ges; er belagt med no-
 get til Tyngsel; har
 Tyngsel paa sig. b) over-
 hylles med Steen el.
 andet. 2) *tr.* a) betyng-
 ges; lægger Tyngsel
 paa. b) bedækker; over-
 hyller.

perógak v. pérorsak, 1) be-
 tyngtet. 2) overhyllet;
 tildækket.

perogávok v. rorsávok v. rór-
 fimavok, *intr.* 1) er be-
 tyngtet. 2) er overhylet.
 3) er begravet.

perórfimarfok, 1) betyngtet.
 2) overhyllet. 3) bes-
 gravet.

peroarppok, 1) *intr.* er istil-
 a) ved sin Tyngsel el. b)
 ved sit Dække. 2) *tr.* a)
 tager Tyngselen deraf.
 b) tager Dækket af det
 nedgravne.

Pérorppok, *intr.* 1) bliver
 til. 2) sødes; opfødes.
 Z per-

perrorsårpok, *tr.* 1) frembringer. 2) føder; underholder; opføder.

Perfakópok, 1) *tr.* gaaer fejl af nogen el. noget; Kommer ej paa det rette Sted, hvor man skulde finde det; Kommer det uformærkt forbi. 2) *intr.* i *dual.* og *pl.* gaaer fejl af hinanden; lede efter, men træffe ikke hverandre.

perfakótak, det uformærkt forbigåerne; den el. det man gaaer fejl af.

perfakót, 1) Forhindring; Forhaling; Forsald; Skyld i at man enten ej Kommer el. Kommer for sild. 2) Marsag el. Bevæggrund i Almindelighed (i denne Bemærkelse sieldnere.)

perfakótavok, *intr.* er til Forhindring; forhaler; forsinke.

perfakotigau, *tr.* 1) forhindres el. forsinkes derved; har det til Forsald; bliver opholdet derved, saa at man Kommer for sild. 2) sieldnere: har det til Marsag el. Bevæggrund.

Perlipok, see under Pernek.

Pérlók, 1) Fog; Sneefog. 2) Spædriv.

pérforpok, 1) *intr.* a) syger; er Sneefog. b) er Spædriv; det blæser, saa Spæn ryger. 2) *tr.* syger det til; overspyger det med Sneedriv.

perförsoak v. perförískok v. rikloak, stærkt Sneefog el. Spædriv.

perförípkok v. perförísvok, *intr.* er stærkt Sneefog el. Spædriv.

perföríorpok, *intr.* er ude i Sneefog el. Spædriv.

perfóre, Spædriv.

perforevok, *intr.* er Spædriv.

perforefíorpok, *intr.* er ude i stærkt Spædriv.

perforállavok v. rál-lárpok, syger med Sneefog el. er Spædriv.

Pérterpok, 1. *tr.* 1) lægger noget ordentlig sammen paa langs og tværs (f. Ex. en Serviet el. andet bojsligt) 2) binder sit Haar op; svøber det om fingrene for at sætte det i Top (et Gruentimmer.)

pértigak, sammenlagt (paa saadan Maade.)

perterkiklárpok, *tr.* pudser sit Haar op paa ny.

Pertlerpok, see under næste følgende.

Pértluk, 1) i Almindelighed:

- hed: ont; Ulykke; Plage. 2) i Besynderlighed: a) ont Vejr. b) Døden; dødelig Sygdom.
- pértlukpok, *intr.* 1) er ont Vejr. 2) lider ont; er i Ulykke; plages; døjer meget; fører et Fummerligt Liv.
- pértluktipok, 1) *intr.* tilstødes noget ont; kommer i Ulykke; bliver ulykkelig. 2) *tr.* bringer i Ulykke; gjør ulykkelig; tilføjer ont.
- pértlout, Jordærvælse; det hvorved man bliver ulykkelig.
- pértlerpok, *f. intr.* døer af Hunger; sulter ihjel; forhungrer.
- pértlerfok, forhungret; død af Hunger; sultet ihjel.
- pértlernek, Hungerdød.
- pértlârpok, *intr.* nedsejner; omslytter af Svælfelse (Syge; Forhungrede.)
- Pertyavok, *intr.* er det samme, som Passékpok.
- pertyarpok, en slet Kajakroer.
- pertyéipok, *zf. intr.* er en ras Kajakroer.
- pertyéitlok, en ras Kajakroer.
- Petârsorpok, see under næstfølgende.
- Petéipok, *zf.* 1) er ukydsk el. utugtig; er Raad. 2) er overgiven el. Ietsfærdig i Ord og Gebærder.
- petéitlok, 1) Raad; utugtig; ukydsk. 2) overgiven; Ietsfærdig.
- petéitlúsek, 1) Ukydskhed; Utugtighed; Raadhed. 2) Ietsfærdighed; Overgivenhed; overdreven Lystighed.
- petéinarpok, *intr.* det er utugtigt el. ukydskt; er Ietsfærdigt.
- petéinartok, utugtigt; ukydskt; Ietsfærdigt.
- petârsorpok, *intr.* stiller sig ret Ietsfærdig an.
- petârsortok, ret overgiven el. overdreven lystig; Ietsfærdig.
- petéingilak v. petéijuipok, *zf. intr.* er kydsk el. tugtig; viser sig ærbar og anstændig.
- petéingitfok v. petéijuitfok, tugtig; kydsk; ærbar; anstændig; sædelig.
- petéingitlúsek v. petéijuitlúsek, Kydskhed; Tugtighed; Ærbarhed; Sædelighed; Anstændighed.
- Piarâk, 1) i Almindelighed: en Unge. 2) i Besynderlighed: a) en Ayleling; en Fugleunge. b)

en Hvalp. c) et Barn; en Umyndig.

piáralik, som har Unger; en Kpplinghøne; en Hund med Hvalper.

piarávok, *intr.* er en Unge ic.

Piárau, *tr.*)

piársiok, *intr.*) 1) gjør noget med fri Villie; er frivillig i sin Handling. 2) gjør at en maae døe el. blive syg ic. forherer ham; er Marsag i at det gaaer ham saa. 3) i *negativo*, piaringilak, *tr.* gjør noget mod sin Villie; det var imod hans Forsæt, at det gik saa. Dettets *Infininitivus applicatus* bruges i *affirmativo* om: frivilligen; med Forsæt, som: piarallune asserorpara, han slog den i stykker med fri Villie; piarlugo piok, han gjorde det med Forsæt; og i *negativo* om: mod sin Villie; uden Forsæt, som: piarúnanga asserorpara, jeg kom for Skade at slaae den i stykker mod min Villie.

piarivok, 1) *intr.* skader sig selv; styrter sig selvvil- lig i Ulykke; tager Livet af sig selv, o. s. fr. Heraf *infin. applic.* piarivd- lune, selvwillig. 2) *tr.* ligesom Piarau.

piársifak, den som behandlees paa en el. anden Maade med fri Villie. 2) forheret.

piársifok, den som styrter sig selv i Ulykke ic.

Piárpok, piartorpok og Piárrápok, see under Piok.

Pidlardluko, Pidlaut og Pidlekpok, see under Pillékpok.

Pidléngavok, see under Pidléngavok.

Pidluarpok, see under Piok.

Pídlukpok, 1) *intr.* glipper; slaaer fejl; falder af til unytte el. paa det Sted den ej skulde (Vil- len af en Bue el. af sit Kastetræ.) 2) klicker; brænder ikke af (en Bøsse.) 3) svigter; glider ned el. ud (Steen el. andet, som var lagt under en Ting, og ej gjør den tilsigtede Nytte.)

pidlúviok, 1) *intr.* a) det samme i 2de første Bemærkelser. b) glipper med sin Piil, saa at den falder død ned ved Siden af ham. c) klicker med sin Bøsse; faaer den ej til at brænde af. 2) *tr.* klicker med den. Auleisiga pidluviara, jeg klickede med min Bøsse.

pid-

pidluktípok v. pidluviípok, *t. tr.* 1) det samme i sidste Bemærkelse. 2) Kommer det til at svigte el. glide ud.

pidluvibigåu, *tr.* Klipper paa et Dyr; Kan ej saae Bøssen til at brænde af el. Pilen til at styde af paa det.

Pigåak, Vaagen; Nattesiddén.

pigårpok, *intr.* vaager; er længe oppe om Natten; holder Nattevag.

pigårtok, den som vaager; en Vægter el. Vaagekone; i *plur.* Natteravné, som holde Natten ud med deres Lystighed.

pigårbik, 1) et Vagstæd. 2) Vaagetid; Vagt.

pigåupok v. gáppok, *tr.* vaager over en.

pigattak, den man vaager over.

Pigåu, see under Pik.

Pigdlukpok, *intr.* er andet, end det man holdt det for.

pigdláviok, 1) *intr.* det samme. 2) *tr.* holder det for andet, end det i Sandhed er; seer fejl; misfjender.

Piglerpok, *t.* 1) *intr.* hopper (med 2de Been);

springer; gjør Luftspring med begge Been; samskede. 2) *tr.* — over noget.

píglerpok, en Zopper; en Springer.

píglerpok, 1) det man hopper el. springer over. 2) en Græshoppe.

Pik, en Ting; en Sag. i *plur.* peet, Gods; Ejendoms; Midler; Boehæve.

pigåu, *tr.* ejer; tilhører. Una pigåra, den hører mig til.

pigigalloak, det, som en har ejet, men nu ej længer; en Ting, som før har været hans. Oma pigigalloa pissaråra, jeg købte det, som havde ham til.

pigitípok, *t. tr.* bringer i Besiddelse af; skaffer til Ejendom.

pigikpok, *f. intr.* 1) er en smuk el. god Ting. 2) har skønne Sager el. gode Ejendeele.

pigikfok, 1) en smuk el. god Ting; got Gods. 2) en som ejer skønne Sager.

pigikfórsoak, 1) en meget smuk el. god Ting; i *pl.* gode Vahre. 2) den som ejer mange skønne Sager;

- ger; bemidlet; velhavende.
- pigikfórfóvok, *intr.* 1) er en meget smuk el. god Ting. 2) har mange skønne Sager el. meget smukke Ejendomme; er bemidlet el. velhavende.
- peepok, *ts.* er fattig; ejer intet.
- peetslok, fattig; som ejer intet.
- peetfórfóak, meget fattig.
- peetfórfóvok, *intr.* er meget fattig.
- peetsfúlek, Fattigdom.
- pejarpok, *tr.*)
- pejárok, *intr.*) 1) borttager; tager af Vejen. 2) udletter; skraber af; tørrer af. 3) berøver; stiller en ved det han har; fratager. 4) røver det.
- pejárfok, en Røver.
- pejavok, *intr.* 1) er udsløttelig; kan let udsløttes. 2) er løselig; kan snart gaae løs; er let at borttage.
- pejarfok, 1) udsløttelig; let at udsløtte. 2) løselig; let at borttage.
- pejáut, 1) i Almindelighed: noget at udsløtte el. tage bort med. 2) i Besyn-derlighed: a) en Bøfferreenser; en Kradsfer. b) en Proptrækker.
- pejáagak, 1) udsløttet. 2) borttagen. 3) røvet; Røvet.
- pejágávok, *intr.* er borttaget.
- pekāk, 1) den allerførste Ting; den som først har været til. 2) den første Narisag; den som først gjør noget. 3) *tr.* den man først giver sig i Gærd med.
- pekkárpok, 1) *intr.* a) har ver. b) har noget. 2) *tr.* har den. 3) Heraf *negat.*
- pekkángilak, a) har ikke. b) har intet. c) er det ikke.
- pekkártok, havende; den som har noget.
- pekkángitfok, 1) som har intet. 2) som er det ikke. Pekkángitfok unnerát, de sagde, at han var der ikke el. at der var intet.
- pekkajuipok, *ts.* *intr.* 1) har slet intet. 2) plejer aldrig at have noget.
- pekkangárpok, *intr.* har Velstand el. Overflod af alle Ting.
- pekkartipok, *t. tr.* sætter en i Velstand.
- pekkautigáu, *tr.* 1) faaer ved ham 2) har sit Ophold deraf; Kommer i Velstand derved.
- pekkêfiak, megen Spise; Forraad af Sødevarer; Velstand.

pekkelsiorpok, *intr.* Kommer i Velstand med Sødevarre; bliver vel forsynet dermed, saa at han har Forraad deraf.

pekkot, i *pl.* pekkotit, Ting om hinanden; Gods; Formue; Løsøre; Boehave (men ei Spisevahre.)

pekkout, Spisevahre; Proviant; Forraad af ædelige Ting.

pekkoutitok, rig paa Sødevarre.

pérksoak, stor Ejendom; Liggendesæe.

perksoarsiorpok, *intr.* samler sig Liggendesæe.

piklak, 1) det hvoraf man kan gjøre sig noget; noget til Brug. 2) *rr.* det som er en tiltænkt el. bestemt; det som han vil faae til Ejendom; hans bestiktede Deel.

piklarau, *rr.* vil komme til at eje det; det er ham tiltænkt og vil blive hans.

piklardlukpok v. piklarêpok, *ts.* *intr.* Kan intet forhverve.

piklarfiôrpok, 1) *intr.* søger at lægge sig Boehave til; søger et Sted hen, for at anskaffe sig et eller andet. 2) *rr.* anskaffer en anden noget; forhverver til ham.

piklarfiugak, forhvervet;

anskaffet (til sig selv el. til en anden.)

piklavok, *intr.* 1) der kan blive noget af. 2) det er bestemt el. tiltænkt en.

piklarupok, *intr.* har ej det fornødne el. hvad man skal bruge.

piklarutipok, *rr.* sætter nogen i værgeløs Tilstand.

piksiok, 1) *intr.* bliver ikke glemt, stjont han er fraværende, men faaer sin Deel affat til han kommer hjem. 2) *rr.* sætter noget af til ham.

pikuluk v. kuluktok, 1) en slet el. usel Ting. 2) et slet Menneske.

pikulukpok, *intr.* 1) er en usel Ting; er et slet stykke Boehave. 2) er et slet Menneske. 3) i *neg.* er slikt el. brav (en Ting el. et Menneske.)

pilik, den som ejer noget el. har Sager; formuende.

piliovok, *intr.* ejer noget; har Gods; er formuende.

pilliok, 1) *intr.* a) gjør. b) avler. c) har Overflødighed af Sødevarre; har Forraad til mange Tider. 2) *rr.* a) forretter noget for en anden; gjør ham noget. b) av-

- ler et Barn med hendes.
- pilliak, 1) det gjorte el. begangne; en Gjerning. 2) det avlede Barn (helt uagte.) 3) Overflødighed af Sødevarre.
- pilliarâu, *tr.* 1) har gjort el. begaaet det. 2) har avlet det Barn.
- pilliorpok v. piksiorpok, 1) *intr.* gjør el. arbejder noget. 2) — for en anden.
- pilliugak v. piksiak, det gjorte; ens Gjerning el. Arbejde.
- pillimavok, *intr.* 1) er smukt gjort; er vel forarbejdet. 2) pynter sig for at blive eftersat af Mandfolk; gjør sig appetitlig; vil have Mand.
- pillivigâu, *tr.* virker derpaa; har sin Gjerning deri.
- pillipok, *tr.*)
- pillitsiok, *intr.*) giver en noget omsouft; forærer.
- pillitsut, en Gave; en Foræring.
- pillitsutigâu, *tr.* bekommer det for intet; faaer det til givendes el. i Foræring.
- pillitsävok, *intr.* faaer Foræringer; bekommer noget for intet. Kangamè pillitsöursonga? naar vil jeg noget for intet?
- pilliupok, *tr.* forbruger.
- pilliursak, forbrugt.
- pilliurforpok, 1) *intr.* er forbrugt. 2) *tr.* har forbrugt det.
- pilük, 1) en stem Ting; noget stygt. 2) et stemt Menneske af Caracteer; et Skarn; et ont Gemyt.
- pilükpok, *intr.* 1) er en stem Ting. 2) er et Skarn el. et stemt Menneske.
- pilungoak, 1) en usel Ting. 2) et uselt Menneske; en Stakkel.
- pilürksoak, et stort Skarn.
- pilukkorsut, forbandelse.
- piluktipok, *t. intr.* forbandedes; sættes i en afstyelig Tilstand.
- pilungnârsiok, *intr.* bliver forbandet; liden Forbandelse.
- pingoak, 1) en liden el. ringe Ting. 2) Duffetsj; Barnetsj.
- pingoarpok, *intr.* leger; spöger (et Barn.)
- pingoarkatigâu, leger med (et Barn med det andet.)
- pingoäupok, *tr.* leger el. spöger med et Barn (en Gammel.)
- pingorpok, 1) *intr.* a) bliver til; skabes. b) bliver til noget, som det ej før var; dannes. c)

- kommer frem; vover (Dyr; Vært.) d) springer; gjør Luftspring. 2) *tr.* a) skaber; frembringer. b) danner; forarbejder det til noget; gjør noget deraf.
- pingortipok, *i. tr.*)
- pingortitflok, *intr.*) det samme i begge sidste Bemærkelser.
- pingortitfirlok v. firse, 1) en Skaber. 2) en Danner.
- pingortitak, 1) skabt; en Skabning; et Creatur. 2) dannet.
- pingortitfinek v. titfirfåsek, Skabelse.
- pingorbik v. gorgvik, 1) det Sted man er bleven til og opvoxen paa; Sødested. 2) det Sted man arbejder noget paa; Værksted. 3) den Ting som først er bleven til; den første Skabning (med Hensyn til andre fra samme nedstammede.)
- pingorgverkåk, 1) den allerførste, der af flere har været til. 2) det allerførste Væsen; alle Tings Begynder. Angæjokåit
- pingorgverkåuput kittornamingnut, Gudile pingorgverkåvok tamannut, Forældre ere til for deres Børn, men Gud er til for alle, da de fra ham
- have deres Udspring. 3) et Sted, hvor man er den første til at fange et Arbejde an (f. Ex. et nyt Veegsteensbrud, hvor ingen tilforn har arbejdet.)
- pingorbigåu, *tr.* er kommen af ham el. hende; nedstammer deraf.
- piorepok v. rékau v. rétsokau, *intr.* holder sine Sager stet; er fludervoren med sine Ting; omgaaes skjodesløs med dem, og lader dem ligge for Vind og Dove.
- piorngrårupok, *intr.* affkaffes; forstyrres.
- piorngrårutipok, *i. tr.* affkaffer; forstyrrer; tilintetgjør.
- piorsårpok v. lårkau, *intr.* holder sine Sager ordentlig; fører sig dem til Nytte; er en god Zuusholder. 2) *tr.* holder got Zuus dermed; passer det got; pudser og hæver det.
- piorsårtok, en god Zuus holder, der passer sine Ting vel, og veed at føre sig dem til Nytte.
- piorsårpok, *tr.*)
- piorsåiok, *intr.*) tilbereder; tillaver.
- piorsåipok v. åkau v. åtsokau, *intr.* er bister el. opbragt; saa han Fæster

- og flenger med alt hvad han faaer i Hænderne, løber og slaaer med Dørrerene.
- piorfoatfok, bister; opbragt; forbitret i sin Udfærd.
- piovok, *intr.* er noget.
- pissak, en ny Ting; et nyelig bekommet Boehave.
- pissarpok, *intr.* faaer noget nyt.
- pissartok, den som har faaet noget nyt.
- pissavok, *intr.* er ny el. nyelig bekommet.
- pissliok, 1) Fjober el. forskafter sig noget. 2) faaer; bekommer; erlanger.
- pissliak, 1) Fjobt. 2) bekommet.
- pisslielak, det man skal have; Løn.
- pissiarau, *tr.* 1) har Fjobt el. forskaffet sig det. 2) har faaet el. bekommet det.
- pissiaavok, *intr.* 1) er Fjobt. 2) er bekommet.
- pissibigau, *tr.* Fjober af en.
- pissiniarbigau, *tr.* vil Fjober noget af en el. handle med ham.
- pissiovok, *intr.* er solgt; er afhændet.
- pissiuarfok, solgt; afhændet.
- pissok, rig; en rig Mand.
- pissovok, *intr.* er rig.
- pissorfoak, meget rig.
- pissorfovok, *intr.* er meget rig.
- pissounek v. foursufek, Rigdom.
- pissokak, gammel; en gammel Ting; længe ejet el. gjemt el. brugt.
- pissokavok, *intr.* er gammel.
- pissokarfoak, meget gammel.
- pissokaneek v. kaursufek, Ælde.
- pitfarapok, *ts. intr.* gnier; er Farrig; holder paa hvad han har.
- pitfaratfok, en Gnier; suurfittig; Farrig.
- pitfaraneek v. retsounek, Gnierie.
- pitfaratufek, Gnieragtighed; Suurfittighed; Rarrighed.
- pitfipok, *ts. tr.*)
- pitlitflok, *intr.*) Fjober for en anden; Fjober til ham.
- pitfirfut, det tilfjøbte, som en anden har Fjobt os.
- pitfirfutigau, *tr.* har faaet det tilfjobt sig ved en anden. Umiara pitfirfutigara Pelimut, Peder har fjobt mig min Baad.
- piursak, Duffetøj; Legetøj; Barnetøj.
- piursarau, *tr.* har det at lege med.
- piursarpok v. farkau, *intr.* 1) det

det samme som piorépok.
 2) synes at være noget
 el. saaledes, som det dog
 ikke er.

piuvok v. piukúkpok, *intr.*
 1) duer; er tjenlig el.
 nyts; er noget værd.
 2) i *neg.* a) duer intet; er
 utjenlig; er ej nyts. b)
 er intet; betyder intet.

piurfok v. kiukúktok, 1) due-
 lig; tjenlig; nyttig. 2)
 virkelig.

piursomik, virkeligen.

piungitsfok, 1) utjenlig;
 unyts; af ingen Værdie.
 2) ubetydelig; forfæn-
 gelig.

piukúngnarpok v. narfiok,
intr. er vist nok tjenlig;
 er tilforladelig nyts.

piukúpok, *tr.*)
 piukúrfiok, *intr.*) holder
 det for nyts; agter det
 tjenlig til sit Brug.

párpok, 1) *intr.* a) er løs;
 gif løs. b) er til ende;
 er der ikke mere. c) er
 aften el. udslættet. d)
 gaaer bort; gaaer af
 vejen. e) er borte; er
 af vejen. 2) *tr.* a) gjør
 løs. b) tager bort. c)
 tager af el. udslætter.

párfipok, *t. tr.* 1) gjør løs.
 2) skaffer bort.

párupok, *intr.* er oppe; er
 til ende; er ej mere der;
 af. 2) *tr.* bringer til En-
 de; gjør Ende paa.

párutipok, *tr.*)
 párutitsfok, *intr.*) 1) det
 samme i sidste Bemærkelse.
 2) gjør Ende paa det
 for ham; mager at ej
 mere bliver for ham at
 faae.

Pika, hist oppe; her strax
 oven for.

píkane, hist oppe et steds;
 her oven til.

píkanépok, *intr.* er hist op-
 pe el. her oven til.

píkanétok, den som er el.
 var hist oppe el. her oven
 til.

píkanga, hist oven fra.

píkunga, hist op ad.

píkóna, hist op igjennem.

tekpíka, der oppe; did op-
 pe.

tekpíkane, paa et Sted der
 oppe; der oven til o. s. fr.

pínga, *intr.* 1) han hist
 oppe v. her øster, som
 du veed nok selv. 2) han
 her strax oven for. 3)
 denne her opløstede (f.
 Er. Kjedelen, som hæn-
 ger over Ilden.)

pírkfoma, *tr.* 1) det samme.

2) som *vocativus*: høt du
 hist oppe!

tekpínga, *intr.*)

tekpírkfoma, *tr.*) han der
 oppe, som du veed nok
 selv. Tekpínga affarfigár-
 put v. tekpírkfoma affau-
 átigut,

- åtigut, han der oven til
elster os.
- Pikkarpok**, 1) *intr.* for-
hejer sig selv til døde.
2) *tr.* hejer en anden
til døde; dræber ham
ved *Seperie*.
- pikkáíok**, *intr.* det samme i
sidste Bemærkelse.
- pikkagák**, forhejet; Fom-
men af dage ved *Seperie*.
- pikkagávok**, *intr.* bliver
hejet til døde; forhejes.
- Pikatták**, løsagtig; faad;
freak i sit Væsen.
- pikattávok**, *intr.* er løsag-
tig el. faad; viser sig
freak i sit Væsen.
- Pikkiárpok**, *intr.* Fom-
mer op af Vandet (b.v.
ges kun om Fugle, som
have duffet under.)
- pikkiártok**, en opkommen
Fugl.
- Pikípok**, 1) *intr.* 1) sprin-
ger gesvindt op. 2) brin-
ges i Bevægelse; oprø-
res; bliver allarmeret.
- pikitípok**, *tr.*)
pikitítsíok, *intr.*) sætter i
Bevægelse; oprører;
allarmerer; gjør Op-
rør.
- pikitítsírfok**, en Oprører;
en Rebeller.
- pikitítsínek**, Oprør.
- piképok** v. **kétífovok**, *tr.* *intr.*
- sættes ej saa let i Bevæ-
gelse; er rolig og phleg-
matisk.
- pikétfok**, rolig; phlegma-
tisk; ubevægelig.
- pikinéitíomik**, roligen;
uden at sættes i Bevæ-
gelse derved.
- Pikkórdlukpok** og **pikorik-
pok**, see under **Píok**.
- Pikífpok**, *f.* *intr.* sprin-
ger.
- pikífpok**, den som sprin-
ger.
- pikífsak**, 1) en Leppe (*Pu-
lex irrizans.*) 2) en liden
Springbilde, som gjer-
ne lader sig falde ned
af de grønlandste Jords-
lofter om Vinteren (*Sta-
phylinus fuscipes.*)
- pikískállavok**, *intr.* sprin-
ger til alle Sider; spræ-
der alle vegne omkring;
spretter hist og her (*f.*
Er. Spaaner, naar man
hugger.)
- pikískállarfok**, sprettende;
spradende.
- Pikísiok**, see under **Pik**.
- Pikkunárpok** v. **narkáu**,
intr. er kraftig; er virk-
som; virker; har Ef-
tertryk og Klem. Nek-
kikket illært **pikkunatlá-
raut**, nogle Spiser ere ret
kraftige el. mættende.
- pik-

- pikkunártok, *Kraftig; virk-*
som.
- pikkunartorpok, *intr. spiser*
Kraftig Mad.
- pikkunaráfsek, *Kraft; Virk-*
ning; Estertryk.
- pikkunerpok, *t. intr. faaer*
el. finder Kraft; mær-
ker Virkning.
- pikkunerbigau, *tr. finder*
til Kraften deraf; mær-
ker dets Virkning.
- pikkútslekpok v. kytselepok,
intr. finder sig ret styr-
ket ved noget.
- pikkútslektipok v. kytsekti-
pok, *t. tr. stjenker Kraft;*
styrker.
- pikkútslaut, *det man styr-*
kes ved el. følger Kraft
af.
- pikkútslautigau, *tr. følger*
Kraft deraf; santer
Styrke derved; mærker
god Virkning deraf.
- Pillékpok, *t. 1) tr. a)*
sønderstjærer; tilstjærer
(et Skind.) b) flentser en
Sælhund; flaaer Skind
og Spæk samlede af
den, og stjærer Rjós
det i smaa Stykker.
c) flentser en Hval. 2)
intr. a) sønderstjæres;
tilstjæres (Skindet.) b)
flaaes paa ommeldte
Maade (Sælhunden.)
- pilléktorpok, *tr. 1) det sam-*
- me i iste Bemærkelse. 2)
sauger.
- pilléktórneko, *en Sauge-*
spaan.
- pilléktout, *en Sauge.*
- pillékútsliok, *intr. og tr. for-*
stjærer (et Skind el. Klæ-
de); stjærer det bort til
unytte.
- pillák, *i plur. pillársæt,*
flentsninger af Hvalfiske.
- pidlekpok, *intr. og tr. flents-*
ser en Sælhund paa Spæ-
en (Fangerne, som have
været samlede paa Jag-
ester den.)
- pidlárdluko, *en Lap, som*
falder af ved Tilstjærin-
gen; en Skræderklud.
- pidlaut v. lautak, *en Til-*
stjærer; Kniv; en Rem-
mesnider; Kniv.
- Pilléngavok, *intr. er en*
slink ung Person; er et
ungt haabesuldt Men-
nisk; tegner sig got;
især; tegner til at bli-
ve en god Fanger.
- pilléngarsok, *et haabesuldt*
ungt Mennisk.
- Pilerâu, *see under Piok.*
- Pillérngovok, *1) intr.*
er misundelig; fortry-
der paa andres Lykke.
2) tr. misunder ham.
- pillérngursok, *misundelig;*
avindsyg.
- pillérngupok, *tr. misunder*
ham

- ham det; fortryder paa, at han faaer det.
- Pilléropok**, *f. intr.* smaa sneer
- pillérsøk**, Smaasnee.
- Pilliak**, **Pillimavok** og **Pillipok**, see under **Pik**.
- Pillitfiok**, *intr.* er søvning.
- Pillo**, *v.* pilluk, et Løv el. Blad; især: af Bøllebær eller Blaabær; Buske.
- pillokalerpok**, *f. intr.* faaer Løv el. Blade; skyder Blade.
- pillokotárpok**, *intr.* mister sine Blade; taber Løvene.
- pillokotárnek**, Løvfald.
- pillulliarpok**, *intr.* er ude at plukke Blaabærblade el. Blade af Bøllebærbuske.
- pillutárpok**, *intr.* faaer Blaabærblade (et Menneske ved at samle dem.)
- pillúrsak**, 1) en liden Riisvært, hvis Blade ligne Bøllebærblade. 2) Drilstøv; Affald, naar man driller i Træ.
- Pilluárpok**, *intr.* er peen el. nipper; vil ej giftes.
- pilluártok**, peen; nipper; giftesty.
- Piluk**, see under **Pik**.
- Pimmák**, see under **Piok**.
- Pinéipok**, *is. intr.* er uvillig el. ej derfor; har ej Sind el. finder Ulyst dertil; staaer ej til at overtale.
- pinéitsøk**, uvillig; ulysten; ubevægelig at faae til noget.
- Pinek**, *i pl.* pernit (N.) *v.* perngit (S), Høe el. Straa i Støvler og Skoe.
- piníklak**, Straa; Græs el. Høe til Støvle.
- piníksfarshorpok**, *intr.* rykker Græs til saadan Brug.
- pinéropok**, *f. 1) intr.* og *tr.* lægger Straa i Støvle el. Skoe. 2) *intr.* Støvlerne ic. forsynes dermed
- pinérkikpok**, *f. tr.* lægger frisk Straa i Støvlerne ic.
- pinéríksárpok**, *tr.*)
- pinéríksáfok**, *intr.*) lægger Straaet tilrette i Støvlerne (det gamle.)
- pinárpok** *v.* nárupok *v.* pernéropok, *f. 1) tr.* tager Straaet af Støvlerne. 2) *intr.* Straaet er taget af dem; der er ej mere Straa i dem.
- Pínnek**, 1) Smukhed. 2) *interj.* hvor smuk! hvor fæn Skønhed;

pinnerpok, *f. intr.* er smuk; er skjøn.

pinaerlok, smuk; skjøn; skjøn; herlig.

pinnekâu, *intr.* er særdeles smuk; er deilig.

pinnerâu, *tr.* holder for smuk; synes vel om.

pinnerfårpok, *tr.* gjør smuk; smykker; pryder; forherliger.

pinaerfågak, smykke; smuk; gjort; prydet; herlig; gjort.

pinnerfåut, et Smykke; en Prydelse.

pinnerfiok, 1) *intr.* bliver smuk. 2) *tr.* smykker ud; pynter.

pinnerfålek, Smukhed; Skjønhed; Dejlighed; Herlighed.

pinnépok, *ts. intr.* er hæslig; seer ilde ud.

pinnéflok, hæslig; styg; grim.

pinnégâu, *tr.* holder for styg; synes ilde om.

pinnékâu, *intr.* er meget hæslig; er styg el. grim.

pinnéfålek, Styghed; Hæslighed; Grimhed.

pinnédliok, 1) *intr.* bliver styg. 2) gjør styg.

Pinga, see under Pika.

Pingajuak, 1) Tree (see Gram. Cap. V. S. 3.) 2) den tredie (dog i denne

Bemærkelse kun sagt til et Singulare, see Gram. XVII. Cap. S. 4. Not. 1.)

pingajuékfak v. pingajúkfak, den som skal udgjøre den tredie.

pingajuát, den tredie.

pingajuánné, for det tredie.

pingajugâu, *tr.* udgjør den tredie.

pingajóralik, en som har tree Hustruere.

piggajurárpok, *intr.* faaer trende.

pingajurárterpok, *tr. intr.* faaer jævnlig trende.

pingafut, 1) Tree; Trende. 2) i *pl.* pingafuit, trende (lagt til et *Collectivum*); tree Flokke.

pingafunnik, trende gange.

pingafåvok, *intr.* er trende; bestaaer af tree; i *plur.*

pingafåput, ere tree i Tallet.

pingafångorpok, 1) *intr.* a) bliver trende. b) bliver den tredie. c) bliver el. er Onsdag (den tredie fra Søndag.) 2) *tr.* deler det i trende; gjør trende deraf. Heraf:

pingafångormet, i Onsdags; om Onsdagen.

pingafångorpet, paa Onsdag; tilkommende Onsdag.

pingaítserpok, *f. 1) tr.* lægger den tredie til (de to for

- første); faaer den tredie til dem. 2) *intr.* i *dual.* de trende faae den tredie til sig; de blive tree i Tallet.
- pingaleriarpok v. riarterpok v. rirfarpok, 1) *intr.* skeer el. gjør trende gange i rad. 2) *tr.* gjør det trende gange ved ham.
- Pingalut, see under næsfo-regaaende.
- Pingek, et slags rødte Drivetræ (Gyr el. Lærke-træ) som bruges til Aarer og Sarpunnstøffe.
- pingereitsiak, et smukt Stykke af dette slags Træ.
- Pingiak, en Vable paa Suden af Bid el. Stik.
- pingiarpok, *intr.* bider el. stikker, saa der bliver Vabler efter (Lus el. Løppe.)
- Pingigákpok v. gákpok, er bange for en, som er ude i ont Vejr, og bliver borte.
- pingigáu v. gigilerpok, *f. tr.* det samme. (Disse Ord bruges ei lettelia af nogen, uden i deres Hærierie.)
- Pingo v. pinguk, en Tue; helst: en Mosetue.
- pinguársuk, det samme, helst:
- en Sugletne (samlet af Suglestarn.)
- pingursinek, en Bureflap el. det ophævede stykke, som skjuler pudenda.
- Pingorpok, see under Pik.
- Pingórpok, *tr.*)
- Pingótok, *intr.*) hegler en ret læstelig igjennem; overstjender el. oversusser ham.
- Pinguársuk og Pinguk, see under Pingo.
- Pingurkpkok, *tr.*)
- pingúriok v. uviok, *intr.*) 1) springer el. hopper ned af en Bratning. 2) Sarpunen springer tilbage og gaaer ud af det stude Dyr.
- pingurktórpok, *intr.* hans Sarpun gif saaledes tilbage.
- pingurktórbigáu, *tr.* hans Sarpun slap ud af det Dyr.
- Pingursinek, see under Pingo.
- Pinikpok og Piniktóumavok, see under næsifølgende.
- Píok, er et *Verbum auxiliare*, som baade *transitive* og *intransitive* har mange Bemærkiser, og kan bruges, isleden for andre *Verba* (see Gram. XII Cap. §. 18);

- S. 18); ellers ere de fornemste Bemærkelser, naar det staaer særskilt, følgende: 1) *intr.* a) Kommer. b) fahrer. c) stger. d) steer; tildrager sig. e) bærer sig ad. f) døer; hedenfahrer. g) bliver til. h) gaaer med. i) er skyld i at noget steer; er den sandtskyldige; er Manden. 2) *intr.* og *tr.* a) faaer; bekommer. b) gjør. 3) blot *tr.* a) mener. b) svarer. c) begegner; behandler; bærer sig ad med. d) giver. e) tager. f) beholder; bliver i Besiddelse af.
- pirfok, 1) *Participium* af foregaaende i alle dets Bemærkelser. 2) især: den skyldige.
- pirfövk, *intr.* er den skyldige.
- pirfötipok, *r. tr.* erklærer el. Ejender skyldig; fordommer.
- pirfötitak, skyldigtjendt; fordomt.
- pingitfok, uskyldig.
- pingitfövk, *intr.* er uskyldig.
- pingitipok v. finiarpok, *r. tr.* undskylder; tager i forsvær.
- pingitfötipok, *r. tr.* erklærer el. Ejender uskyldig; fritjender.
- pingitfugåu, *tr.* holder uskyldig.
- pekårpok, 1) *intr.* Kommer først; faaer først *ic.* 2) *tr.* var den første, som gjorde det el. beeguede ham *ic.* Oma pekårpa tokotak, han var den første som lagde Haand paa den dræbte.
- pekkosérpok, *f. intr.* skjæmter; skrømter; skjertser; mener det ej oprigtig; er ikke hans Alvor; taler ej af Hjertet; hykler.
- pekkosérpok, den som skiemter *ic.*
- pekkosérfök, 1) listig; trædsk. 2) en hylek.
- pekkosérfövk, *intr.* 1) er listig el. trædsk. 2) er en hylek.
- pekkosérdlukpok, *intr.* er falsk; er ej at troe; er skalkagtig. 2) i *negat.*
- pekkosérdlungilak, er retdelig; er retsaffen; handler oprigtig; taler uden falskhed.
- pekkosérfui'pok, *ts. intr.* det samme i sidste Bemærkelse.
- pekkosérduktok v. pekkosérforfoak, en Ertskalk; et falsk og forslagen Menneske, som man ej kan farlade sig paa.
- pekkosérdlurfúsek, listighed; falskhed; Sviag, tighed.

pekkoserdlungitflok,)

pekkoserfui'flok,) rede-
lig; retskaffen; ærlig;
oprigtig; den, ihvilken
ikke er Svig el. Falsk-
hed.

pekkoserdlungitfufek, *Er-*
lighed; Redelighed; Op-
rigtighed.

pekkosiliklak, en Udfugt.
pekkoserfiørpok v. kofik-
sarliørpok, *intr.* søger
Udfugter; hitter paa
Undskyldninger; seer
paa en Maade at rede sig
fra en Sag.

pekkoserfiørtok, den som sø-
ger Udfugter *re.*

pekkoserfiout, Snedighed;
List; snedig Uuløb; li-
stig Udfærd.

pekkoserfoutingau, *tr.* Kom-
mer med List til noget;
bruger Snedighed der-
ved.

pekkosépok v. pekkosé-
lerkivok, *intr.* 1) bliver
falsk og tilbageholden;
bliver undseelig; taber
Maal og Mæle (et Barn
ved at see en Fremmed.) 2)
bliver saa fattig derved
el. endeklemt derover (en
som usforvarende kom til at
gjøre Skade.) 3) sidder
betuttet; tør ej komme
frem dermed (det man
havde at sige el. en Gave,

man havde at give en an-
den.)

pekkosélerkirklok, undseelig;
betuttet; endeklemt ved
el. for noget.

pekkytserpok, *f. intr.* 1)
forstiller sig; viser sig
anderledes end man er.
2) hykler. 3) taaler Over-
verlast; lader sig slaae
(skjønt man kunde slaae i-
gjen.)

pekkytstiatårpok, *intr.* 1) for-
stiller sig særdeles. 2)
hykler meget; er en stor
Hykler. 3) viser sig me-
get taalig ved Overlast
(enddog han kunde hevne
sig.)

pekkovok, *intr.* og *tr.* 1) vil
at noget maae see; til-
lader; tilstæder; lader
see. 2) vil, at det skal
see; byder; befaler.

pekkórsfiok, *intr.* det samme.
pekkórsfirflok, 1) en Tilla-
der. 1) en Byder el. Bef-
faler.

pekkorsinek, Villie. a) Til-
ladelse. b) Befaling;
Byden.

pekkorsufek, Villie; Sin-
delav; Hensigt (hvad en
hos sig selv holder for godt
at skulde efterkommes af
andre.)

pekkorslak, Villie; det man
tilkjendegiver at ville.
a) det man tillader; Til-
ladel-

- ladelse. b) det man besaler; Bud; Befaling.
 pekkongitsak, forbud.
 pekko fârpok, *tr.* 1) besvilger. 2) tilskunder.
 pekkovarpok, *intr.* overlader sig ganske i ens Vilie.
 perkajâulavok, *intr.* er stedsse nær ved at sætte til el. i Livsfare.
 pernâk (N.) v. perngâk, (S.), uvant; en Begynder; den som første gang gjør el. erfarer noget el. Kommer paa et Sted.
 pernârpok (N.) v. perngârpok (S.), *intr.* og *tr.* gjør eller erfarer første gang; Kommer et Sted, hvor man aldrig før har været.
 pernârnarpok, (N.) v. perngârnarpok, (S.) *intr.* er aldrig Kommet der; er et Sted ubevant. 2) har aldrig forsøgt paa at gjøre det; er en Ting ubevant.
 pernâvok, *intr.* er uvant; er en Begynder i et el. andet.
 pernâut, 1) det Sted, man første gang Kommer. 2) den Gjerning, man første gang gjør. 3) det man aldrig før har erfaret.
 perpallûkpok, *intr.* det lar-
- mer; buldret; støser; gjør Allarm; giver Lyd efter noget.
 perpallûktok, det som larmer ic.
 perpallûk v. pallungnek, Allarm; Tummel; Bulder; Støj.
 piârpok, 1) *intr.* a) Kommer for tilig. b) Kommer fro og tilig; Kommer strax; er paa færde ved første Vind. 2) *tr.* a) gjør det for tilig el. alt for gesvindt. b) gjør det tilig; er tilig paa færde der med.
 piârtorpok, *tr.*)
 piartólok, *intr.*) fahre el. gaaer efter noget; henter.
 piârtugak, hentet el. det som hentes.
 piarârpok, 1) *intr.* a) er bered; holder sig færdig. b) er færdig; er istand; er aspasset. 2) *tr.* bereder; tillaver; holder færdig; har el. gjør i stand; er færdig der med.
 piarârsimavok, 1) *intr.* er fuldfærdiget; er tillavet. 2) *tr.* har gjort det færdig; har fuldbyrdet det.
 piarârslok, færdig; bered; i stand.
 piarârsimarlok v. piarâgâk, fuldfærdiget; tillavet; tilberedt; istandgjort.

pibik v. pigvik, 1) Sted
 (man er paa, kommer el.
 fahrer til.) 2) Tid.
 pigverkåk, det Sted, man
 først kommer el. fahrer
 til; første Opholdssted.
 pigvíksakarpok, *intr.* 1) har
 Sted at være paa; veed
 sit forvar; bliver ej for-
 legen for Opholdssted.
 Heraf: 2) *negat.* pigvik-
 fakángilak, veed sig in-
 gen Sted at komme hen
 el. komme fort. a) er
 landflygtig; har ingen
 blivende Sted. b) er
 ganske indsluttet; kan
 ingensteds undsløye; er
 i sikker forvaring.
 pídluarpok, 1) *intr.* a) er
 lykkelig; er heldig;
 kommer vel an; er sa-
 lig. b) gaar heldig for
 sig; træffer ret got. stæer
 som det bør. 2) *tr.* a)
 gjør det rettelig. b) faaer
 det efter Ønske. c) be-
 handler el. beegner ret.
 pídluartok, 1) lykkelig; hel-
 dig; salig. 2) vel truf-
 fen; vel gjort.
 pidluak, det som stæer vel.
 pidluamik, *adv.* heldigen;
 lykkeligen; med held.
 pidluárnek, Lykke; held.
 pidluarfúsek, Lyksalighed;
 Salighed.
 pidluant, det man bliver
 lykkelig ved; Salig-
 hedsmiddel.

pidluautigau, *tr.* bliver lyk-
 kelig el. salig derved.
 pidluarbik, et Lykkessted;
 et saligt hjem.
 pidluárkovok, *tr.*)
 pidluarkorfio, *intr.*) vel-
 signer; ønsker got over
 en.
 pidluarkorfinek, Velsignelse.
 pidluarkonarfiok, *intr.* vel-
 signes; bliver velsignet.
 pidluarkonarfillat! 1) velsig-
 net være du! fred være
 med dig. 2) man kan og
 sige: pidluarkonarfillan
 okko! velsignede være
 de! o. s. fr.
 pidluarnarpok v. nakau, *intr.*
 medbringer Lykke; for-
 aarsager held; er salig-
 gjørende.
 pidluarnartok, saliggjøre-
 de; saligt.
 pidluarnárfillat! lykkelig du
 el. han! vel ham!
 pidluarnárfio, *intr.* bliver
 lykkelig.
 pidluarnerarpok, *tr.* priser
 lykkelig.
 pidluarfárpok, *tr.*)
 pidluarfáfok, *intr.*) gjør
 lykkelig; saliggjør.
 pidluartípok, *tr.*)
 pidluartítfiok, *intr.*) desam-
 me.
 pidluartítfirfok v. pidluar-
 fáirfok, en Saliggjører.
 pidluartéjliok, *tr.* hindrer
 en i sin Lykke; søger
 at

at bringe ham i stette
Kaar.

pidluéipok, *cf. intr. er uslyk-*
kelig; har ingen Zeld;
er usalig.

pidluéitfok, *uslykkelig; u-*
heldig; usalig.

pidluéinek, *Ulykke; Uheld.*

pidluéitáfek, *Ulyksalig-*
hed; Uheldighed; Usa-
lighed.

pidluéikovok, *tr.)*

pidluéikórsiok, *intr.) for-*
bander; ønsker Ulykke
over en.

pidluéikorsinek, *Sorban-*
delse.

pidluéitipok, *t. tr.)*

pidluéititsiok, *intr.) gjør*
uslykkelig; bringer en
i Ulykke.

pidluéitfarpok, *intr. søger*
sin Lykke i Verden; næ-
rer sig ved et el. andet;
har noget at leve af;
ernærer sig.

pidluéitfaut, *Væring; Leve-*
brød; Væningsvej; Pro-
fession; det hvorved
man søger sit Udkom-
me i Verden.

pidluéitfautigau, *tr. nærer*
sig derved; lever deraf;
søger sit Udkomme der-
af; har til Levebrød.

pigádlarpok, *1) intr. er i*
Særd med at komme el.
gjøre. 2) tr. gjør det
først, før man gjør no-

get andet. 3) i negat. pig-
adlángilak, er længe der-
om; det faaer ingen End-
de med ham. Pigadlais-
séngilak, det vil vare syv
lange og syv brede med
ham; det vil ej skee i hast.

pigallóarpok, *1) intr. a) har*
vel haaren sig saaledes
ad. b) er vel kommen,
men ic. 2) tr. a) har vel
sagt ham det forud, at
det vilde saa gaae. b) har
har vel tugtet ham, men
(nemlig: det hjalp ikke,)
o. s. fr. 3) i negativ. pi-
gallóangilak, endnu kom-
mer han ikke.

píginnarpok, *tr. gjør el.*
faaer kun det eller det.

piginnávok, *1) intr. a) Kan;*
formaaer. b) Kan kom-
me; er bered el. redebon;
er følgagtig. 2) tr. Kan
gjøre det; formaaer
det.

piginnáungorpok, *1) intr. bli-*
ver bered el. færdig; bli-
ver følgagtig. 2) tr. bli-
ver i stand til.

piginnáungorfarpok, *1) tr.*
gjør færdig; sætter i
Stand; holder i Bered-
skab. 2) intr. holder sig
færdig.

pikkórdlupok, *intr. og tr.*
duer ikke til sit Arbej-
de; Kan ej dermed.

pikkórdluktok, *uduelig.*
Aa 3 pik-

- pikkordlurfsåfek, **Uduelig** hed.
- pikkorikpok, *f. intr. og tr.* er sit Arbejde voren; er duelig dertil; kan vel dermed.
- pikkorikfok, **duelig**.
- pikkoriksålek, **Duelighed**.
- pikårpok, *intr. og tr.* gjør ej mere; besfatter sig ej længer med.
- pileråu, *intr. og tr.*)
- pilerivok, *intr.*) har Drift el. Lyst til; har Mod paa.
- pilerirfok, den som har Lyst til el. Mod paa noget.
- pilerirfak, det man har Lyst el. Drift til.
- pileritok, 1) meget Lysten; som har stor Forlangende el. særdeles Lyst til noget. 2) den som har Lyst til alle Ting og vil gjerne altid være med.
- pileritovok, *intr.* er meget Lysten; har stor Forlangende.
- pileritovætlæk, alt for begjerlig; gierig.
- pileritovætlårpok, *intr.* er alt for begjerlig; har Lyst til alt hvad han seer; er gierig.
- pileritovætlårnek, **Gjerig** hed.
- pilerinek, **Lyst; Drift; Forlangende; Attraae**.
- pileritipok, *tr.*)
- pilerititflok, *intr.*) **opvækter Lyst** hos en til noget; gjør ham Lysten.
- pileræitfepok, *intr. og tr.* faaer nu ret Lyst dertil; mærker en heftig Drift hos sig dertil.
- pilereitfengnertovok, *intr.* har overmaade stærk Forlangende efter noget; finder en særdeles heftig Drift dertil.
- pilerpok, *f. intr. og tr.* 1) begynder; fanger an. 2) gjør formeget af en Ting. 3) bryder el. fixerer en.
- pilersok, en **Begynder; en Anfanger**.
- pilersårpok, *intr. og tr.* har i Sinde; er i Begreb med; har foresat sig.
- pilersårnek, **forsæt**.
- pilersårbigåu, *tr.* har det i Sinde; har foresat sig det.
- pilersårbigirfak, det man har i Sinde el. staaer i Begreb med.
- pimmåk, **forfaren; bevant; øvet; vel drevnen i en Ting**.
- pimmårksoak, **meget erfaren; særdeles øvet el. bevant**.
- pimmåvok, *intr.* er bevant el. øvet i en Ting; er vel

vel dreven dert; forstaaer det got.

pimmárkfvok, *intr.* har samlet stor Erfarenhed; er særdeles øvet og bevant dertil.

pinauviækpok v. nauviækâu, *intr.* seer el. kommer ventelig; er meget muelig; rimeligst faaer el. gjør han det.

pinauviarslok, *intr.* og *tr.* finder det mueligt; seer det gjørligt.

pinauværpok v. nauviængilak, *intr.* er umuelig; lader sig ikke gjøre.

pinekarpok, *intr.* 1) er bleven beegnet paa god el. ond Maade; især: er bleven tiltalt af nogen. 2) er fjoht. 3) er begjert el. tinget paa.

pinekartøjliok, *tr.* vogter en for noget, som kunde tilstødes ham.

pinérdlukpok, *intr.* bærer sig galt ad; kommer galt afsted. 2) *intr.* og *tr.* ildgjør; mishandler; gjør det, som stot el. ont er.

pinérdluktok, 1) den, som bær sig galt ad. 2) en Mishandler; en Misdæder.

pinérdlugak, ildgjort; mishandlet; stot bestilt.

pinérdlúngnek, stot Sand-

ling; Misgjerning; Mishandling.

pinékærpok, *r. intr.* er langsom til sin Gjerning.

pinéfugâu, *tr.* mener at han kommer.

pingárpok, *tr.* 1) beegner stærkt. 2) bestjæftiger sig meest dermed.

piníárpok, 1) *intr.* a) stræber; er om sig. b) søger Gøden; forhverver. 2) *tr.* i Uimindelighed; træter efter; bestræber sig for; gjør sin Glid dermed el. derfor, nemlig: a) at faae el. bekomme. b) at gjøre det. c) at komme derhen. d) at ansaa de el. faae fat paa en; sætter efter ham, o. s. fr.

piníártok, den som stræber efter noget ic.

piníárte, en Forhverver; en Ganger; den som bringer noget til Guse; en Forsørger.

piníártekarpok, *intr.* 1) har en til at forhverve sig noget; har Mand, Søder, Søn el. Foster søn til Forsørger. 2) i neg. er uden Forsørger.

piníártigâu, *tr.* har ham til Forhverver el. Forsørger.

piníárnek, Bestræbelse; Stræben; Søgen; Umage.

piniartípok, *t. tr.*)
 piniartítíok, *intr.*) driver
 en til noget at udrette;
 opmuntret ham.
 piniartítírflok, en Driver;
 en Paaskynder til noget.
 piniartíták, dreven; den som
 drives el. opmuntres til
 noget.
 piniágak, eftersøgt; efter-
 sat; det man bestræber
 el. umager sig for.
 piniágeklak, noget at gjøre
 sig Umage for. Piniá-
 geklakangilak, der er intet
 at fahre efter el. meget bart
 for alle Ting.
 piniúpok, *tr.*)
 piniúrflok, *intr.*) forhver-
 ver til en anden; for-
 sørger.
 piniut, Redskab at forhver-
 ve noget med; Sanges-
 redskab.
 pinikpok, *t. intr.* 1) gjør.
 2) er Ophavsmænd; er
 Hovedmanden el. den
 fornemste ved en Sand-
 ling.
 piniktok, Ophavsmænd;
 Hovedmand.
 pinikárpok, *intr.* er Anfø-
 rerer for de andre; er
 Formand el. den første
 til at gjøre noget.
 pinikártok, Anfører; For-
 mand el. den første ved
 noget.
 piniktóumavok, *intr.* er sær-

dig at gaae af sig selv
 for Glæde; er ret fuld
 af Glæde.
 piniktóumarflok v. tóumatók,
 ret fyldt af Glæde; over-
 maade glad, saa han er
 færdig at gaae af sig
 selv.
 piomarpok, 1) *intr.* a) vil.
 b) vil Komme. c) vil stee
 re. 2) *tr.* a) vil gjøre. b)
 vil faae ic.
 piomárpok, *intr.* 1) vil stee
 engang. 2) vil vel Kom-
 me engang.
 piomavok, *intr.* og *tr.* 1) vil;
 beslutter sig til noget.
 2) vil have; begjærer.
 piomanikpok, *t. intr.* det
 samme.
 piomarflok, den som vil el.
 har besluttet sig til no-
 get.
 piomanek v. maningnek, Be-
 gjering.
 piomaniarpok, *intr.* og *tr.*
 har Begierlighed efter
 at faae; vil begjere.
 piomarfak, det man begje-
 rer el. vil have.
 piomárfúlek v. piomáfek, Be-
 gjerlighed; Lyst; At-
 traæ; Villie til noget.
 piomáfekarpok, *intr.* 1) har
 Begierlighed efter el.
 Lyst til noget.
 piomáfepiluk v. marfúsepi-
 luk, en ond Begjerlig-
 hed; ond Lyst.

piomafigikpok, *f. intr.* er el: har en god Begjerlighed.

piomafigiklok, en god Begjerlighed; god Lyst.

piomafilerpok, *f. intr.* faaer Lyst til noget.

piomatok, begjerlig; gjerlig; den som aldrig kan faae nof.

piomatovok, er begjerlig; er gjerig; vil have meget.

piomatounek, stor Begjerlighed; Gjerighed.

piomeitfepok, *intr.* og *tr.* vil nu ret have; faaer nu for Alvor Lyst; faaer det ret i Sinde; bliver begjerlig derefter.

piomeitfengnertok, overmaade begjerlig; ret gridf paa noget.

piomeitfengnertovok, *intr.* er overmaade begjerlig; er ret gridf paa noget (at faae el. komme i Gærd med.)

piominak, *infl.* 1) Lysten; det man vil have; det ens Su staaer til. Piominak atauzek, Lysten er kun een; man onskede sig nu een Ting fornemmelig. 2) *interj.* hvor onskeligt!

Sillat piominak, Ach, hvem der dog havde det!

piominarpok v. nakau, *intr.* 1) er værd at have; er

onstelig at kunne see. 2) er værd at have med at bestille; det gad man været over.

piominartok, 1) onsteligt; værd at have. 2) lysteligt at have med at gøre.

pirfak, 1) faaet; bekommet. 2) *tr.* ens Deel el. Lod; det ham er tilfalden.

pirfakfak, noget som skal falde en til; det han kan faae; hans bestiktede Deel (bruges helst *transitive.*)

pirfarau, 1) *tr.* faaer det man søger efter; har fanget det eftersatte; er bleven Mester deraf. 2) *intr.* plejer at see, gøre ic.

pirfariak, 1) det som der hører Umage til el. hvor til udkræves stor Glid. 2) det som behøves; Fornødenhed; Udvendighed.

pirfariarfoak, det hvortil udfordres stor Glid; det som Foster megen Umage; majsommeligt.

pirfariakarpok, 1) *intr.* a) behøves; er fornøden; er af Vigtighed; udfordres; Kommer meget an derpaa. b) maae iagttages; maae beegnes el. gøres. c) er værd. 2)

- intr.* og *tr.* a) behøver; har fornøden; maae have; kan ej undvære. b) maae gjøre el. tage sig af; maae behandle.
- pirfáriakartok, det fornødne; en Nødvendighed; Fornødenhed. 2) en Ting af Vigtighed; en Sag, hvorpaa det meget kommer an. 3) det som maae iagttages el. behandles paa en el. anden Maade.
- pirfáriávok, *intr.* 1) Kræver Glid; udfordrer Umage; skaffer Møje; kommer ikke af sig selv. 2) er fornøden; behøves; udfordres.
- pirfáriovok, *intr.* skaffer en nok at bestille; er Umage ved; Foster Møje; bryder Folk meget; behøver megen Oppasning. Angmakket pirfáriútláráut, der hører meget til, inden man faaer Lodderne tilberedte.
- pirfáriurlok, det som Foster Møje el. hvortil Slittighed udføres.
- pirfáriserþok, *f. intr.* er nyt Arbejde ved; behøver paa ny at rettes.
- pirfáriserforþok, *tr.* skaffer en Møje; gjør ham Ulejlighed; bryder el. ulejliger ham.
- pirfarpok, *intr.* og *tr.* skær el. gjør jevnlig ic.
- pirfartarpok, *intr.* og *tr.* skær el. gjør idelig ic.
- pirfártægak, det som idelig er bedreven; Trædt.
- pirføjliok, *tr.* forhindrer.
- pirfigáu, *tr.* lader en gjøre alle Ting; skupper alt paa ham.
- pirfigigúrþarpok, *intr.* skubber alle Ting fra sig paa andre; minder sig ikke, naar noget er at bestille.
- pirfokarnerpok, *intr.* og *defekt.* 1) hvad mon fejle ham? hvad stikker el. gaaer af ham? 2) hvad Glæde mon han have faaet? hvilken Muntershed i en Gæst! hvor oprømt!
- pirfóuvok, 1) *intr.* er værdig el. fortjent til noget. 2) *tr.* er det værd; har fortjent det. 3) *neg.* pirfóungilak, er uværdig og ufortjent dertil; det gaaer ham ganske overfortjeneste.
- pirfut, 1) Middell; Redskab. 2) Aarsag; Bevægsgrund.
- pirfut, det samme i sidste Bemarkelse.
- pirfutigáu, *tr.* 1) bruger det som Middell el. Redskab. 2) har det til Grund el. Nav-

- Marsag; lader sig bevæ-
 ge deraf.
 persutigåu, *tr.* det samme i
 sidste Bemærkelse.
 pissavok, (*fur.* af piok), 1)
 Skal. 2) Skal komme, gjo-
 re ic.
 pisserslok, (*poulopostfur.* af pi-
 ok), 1) Skulde. 2) Skulde
 komme, ssee ic.
 pissesugåu, *tr.* mener, at hun
 skal komme el. at det
 skal ssee.
 pissenángitslok? *defect. neg.*
 1) man skulde vel ikke
 komme? jo, see om jeg
 ikke kom; der har man
 mig igjen; hvem seer
 man tiere end mig? (bru-
 ges i denne Bemærkelse paa
 Skront af den, som kom-
 mer paa Besøg, naar han
 har sat sig.) 2) jeg er vel
 Manden? det har jeg
 vel taget? hvem skulde
 have taget den uden jeg?
 (I denne Bemærkelse bru-
 ges det til en, som lader
 sig mærke med, at no-
 get er bleven borte for
 ham.)
 pissarpok, *intr.* og *tr.* lader
 af at komme; ssee ej
 mere; gjør ej oftere,
 v. s. fr.
 pitipok, *t. tr.*)
 pititsiok, *intr.*) 1) bringer;
 fører nogensteds hen.
 2) bortgiver; sjenker
 bort. 3) overleverer;
 overantvorder; over-
 giver. 4) forraader. 5)
 tilskynder; Kommer
 ham til at gjøre noget.
 6) begaver; skaffer en
 Lyne til noget.
 pititsirslok, en Overleverer;
 en Forraader.
 pititak, overantvorder;
 overleveret; forraadt.
 pititåvok, *intr.* er overgivet;
 er forraadt.
 pitlarpok, *tr.* 1) griber
 stærkt an. 2) straffer.
 pitlárnek, Straf; Afstraf-
 ning.
 pitlárnekarpok v. pitlartípok,
t. intr. straffes; bliver
 straffet; faaer Straf.
 pitlariåvok v. årlovok, *intr.*
 er strafværdig.
 pitlariårsvorslok, strafvær-
 dig.
 pitlaur, Straf; det man
 straffer el. bliver straffet
 med.
 pitlautigåu, *tr.* 1) har det
 til Straf; straffes der-
 med. 2) bruger det at
 straffe med.
 pitlèitsharpok, *tr.* tugter;
 straffer saa smaat; revs-
 ser.
 pitlèitshárnek, Tugt; Revs-
 selse.
 pitlèitshartípok, *t. intr.* tugs-
 tes; revses.
 pitserpok, 1) *intr.* 2) Fan-
 ikke

ikke die sig; vil endelig i Hænder; bringer sig selv i Fortræd. b) hender; mister Livet. Tamáne pitserpok, der er en Død el. har een engang mistet Livet. 2) *tr.* seer paa at en trækkes med Døden; venter hvert Øjeblik paa, at Anden skal fahre af ham; tvivler om hans Liv; har overgivet ham.

pitlérok, *intr.*)

pitferrâu, *tr.*) det samme i sidste Bemærkelse.

pitfiatârpok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

pitserbik, det Sted, hvor en ved Døden er afsaaet; et Dødens Sted, hvor een engang har mistet Livet.

pitserreepok, *tr.* *intr.* er gjenstridig el. tver.

pitserrefarpok, *intr.* viser sig tver og gjenstridig.

piungnârpok, *intr.* 1) bliver bedre; helbredes; læges. 2) har forbedret sig.

piungnârsarpok, *tr.* helbrøder; læger.

piungnârsagak, helbredet; lægt.

pivîkpok, *t. intr.* 1) Kommer for at blive med alle. 2) fahre bort med alle. 3) Heraf *Infin. applic.*

pivîglune, med alle; til Bestandighed.

pivîkforpok, *intr.* ligger for Døden.

pivîfârpok, *intr.* og *tr.* 1) gjør fornemmelig; giver sig helst el. meest af med. 2) udmærker. 3) i *neg.* pivîlångilak, a) gjør ej meget deraf. b) Kommer sjelden.

pivîfârtomik, fornemmelig; meest.

Piomarpok, Piomavok og Piominak, see under næstforegaaende.

Piorêpok, see under Pik.

Pîorpok, *intr.* og *tr.* 1) roer gesvindt og med stille Aarslag efter et Sædyr for at slaae Pilen i det; skyder sig med en Gart hen dertil for at stjæle sig derpaa. 2) slaaer ned efter en Sugl; skyder sig hen derpaa (Kovsuglen.)

piugak, det Dyr, som saaledes bliver efterfat.

piorfû'pok v. fuitfokâu, *intr.* Kan aldrig komme saa viit, at faae skudt sig i saa Naade efter et Sædyr.

piûarpok, *intr.* og *tr.* 1) lister sig til noget; sniger sig paa det, for at faae det. 2) sniger sig bag paa

- paa en for at dræbe ham. 3) bruger el. nyder i Stilhed.
- piiardlerpok, *f. intr.* det samme i 2de forsie Bemærkeller.
- piiaarkikfarpok v. färukpok, 1) *intr.* gaaer sagte frem. 2) *tr.* gaaer forsigtig til værks med ham; gjør sin beste Glid dermed.
- piüängilak v. piüëipok, *ts.* er sagtmodig og stille af Væsen; er from; er stikkelig; kommer ingen for nær; gjør ingen ont.
- piüängitfok v. piüëitfok, from; sagtmodig; stikkelig; stille af Væsen.
- piüänginek v. piüëinek, Fromhed; Sagtmodig; hed; sagtmodige Udvissning.
- piüängitfulek v. piüëitfulek, stille Væsen; Fromhed; sagtmodige Sindelag.
- piüëjavok, *intr.* lader til at blive from; er stille af sig (især et Barn.)
- Piorfarpok, see under Pik.
- Pirsak, stærk; vældig; mægtig.
- pirlårfoak, meget stærk.
- pirlåvok, *intr.* er stærk; har store Kræfter; er mægtig el. vældig.
- pirlåunek, 1) Styrke;
- Magt; Vælde. 2) den stærkeste.
- pirlåunerrovok, *intr.* er den stærkeste.
- pirlåurfulek, Mægtighed; stærke Tilstand.
- pirlåut, Kraft; Styrke.
- pirlåutilik, begavet med Kraft; Kraftfuld.
- pirlækfarpok, *intr.* prøver sin Styrke.
- pirlækfäupok, 1) *tr.* prøver Styrke med ham. 2) *intr.* i dual. prøve Styrke med hinanden.
- pirlækfäut, noget at prøve Styrke paa.
- pirlækfäutigäu, *tr.* prøver Styrke derved.
- pirléktipok, *t.* 1) *intr.* bliver styrket. 2) *tr.* styrker; gjør stærk.
- Pirlsak, en Kluder el. Suffer. Bruges sjelden, men heraf den Talemaade: pirlåkut nejortat, hun rapper alting saa løselig fra sig, som om hun havde været i Zuse hos en Suffer: det er ret en Kluder.
- pirlårpa, *defect.* og *sine suff. inusit.* det gjorde hun med sin Systers Fingre; rev det fra sig, som en Kluder; hvordan bar du dig dog ad dermed?
- pirlåungilara, *defect.* og *sine suff.*

- suff. inus.* det Kom jeg fra som en Kluder; hvordan bar jeg mig dog ad den gang?
- Pirfåk, Pirláriak, Pirlárivok, Pirlarpok, Pirlígau, Pirløk, Pirløkarnerpok og Pirlut, see under Piøk.
- Píssék, Digt; Vise; Poesie; hells: Grønlændernes Omqvæd Iah-Iaják.
- pitfiøk v. pitfiarpok, *intr.* gjør Viser; er Poet.
- pitfiarnarpok, *intr.* er i færd med at digte Viser; agerer Poet.
- pitföupuk, *intr. car. sing* de gjøre Viser om hinanden.
- pitfukpok, *tr.* 1) gjør Viser om en. 2) giver sig an med en, især med saadan en, som endelig vil i singre.
- pitfúøk, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.
- pitfugak, 1) den man gjør Viser om. 2) den man giver sig især med, og lader saae som forskyldt.
- pitfugávok, *intr.* saae som forskyldt; vilde saa endelig have det.
- Píssikpok, *r. tr.*)
- píssikfiøk, *intr.*) træffer med en Buepiil; saae det Skudt.
- píssiktak, det med Buepiil trufne el. Skudte.
- píssikfarpok, *intr.* og *tr.* Skyder efter noget med Buepiil.
- píssikfarpok, *intr.* Skyder for plaisir med Buepiil.
- píssikke, en Bue til at skyde Landdyr med; en Glisbue.
- píssikkfak, Buetsjet samlet under eet i en Pose.
- píssikkisáfak, Sugleært; egentlig: Ertebelg med Erter i.
- Píssiøk, Píssök og Píssökak, see under Pik.
- Píssúkpok, 1) *intr.* a) gaaer (et Menniske.) b) er gaaet paa Jagt. 2) *tr.* a) gaaer der. b) gaaer paa Jagt der.
- píssúktok, 1) gaaende; en Ganger. 2) den som er gaaet paa Jagt.
- píssukbik, 1) et Sted at gaae el. at gaae paa Jagt. 2) Navnet paa et Sted syv Mile Norden for Gothaab.
- píssúktuarpok, *intr.* 1) gaaer og spadserer. 2) gaaer i Marken efter noget (at saae Bær, Blade, Rødder.)
- píssukatárpok v. píssoratárpok, *intr.* gaaer frem og tilbage.
- píssu-

pissukåitfiak, en Kæv. *A.*
pissforártarpok, *intr.* og *tr.*
gaaer paa Knæerne holdende i Tæerne med Hænderne.

pitfordlukpok, *intr.* Kan ikke ret gaae; gaaer ej ret paa sine Been.

pitloríkpok, *fs intr.* gaaer got; er en god fodgænger.

pitloríksilerpok, *f. intr.* Kommer til at gaae got (den som før ej kunde.)

pitfortovok, *intr.* er en stærk fodgænger.

Pittivserpok, see under Pittúkpok.

Pitlarpok, see under Piok.

Pittorârpok, *intr.* 1) er kommen fra et andet Sted (helst langveis fra); er ankommen. 2) Kommer paa (Vind; Byge.)

pittorârtok, 1) ankommen. 2) paa kommen.

pittorârpok, *tr.* er ankommen med en Ting; har det hertil.

Pitserpok, Pitserrepok og Pitstârpok, see under Piok.

Pittúkpok, 1) *tr.* a) binder fast; fortøjer (et Skib eller andet.) b) tøjrer (et Dyr.) 2) *intr.* a) er fast

bunden; er fortøjet. b) er tøjret; staaer i Tøj.

pittúktorpok, *tr.* det samme i første Bemærkelse.

pittivserpok, 1. *tr.* og *intr.* det samme i 2den og 4de Bemærkelse.

pitturfarpok, 1) *intr.* a) slipper el. er sluppen løs med sin Jangeline (en Baad.) b) løses af Tøj (et Dyr.) c) spændes fra (en Hund fra Glæden.) 2) *tr.* a) slipper løs. b) løser. c) fraspænder.

pitturfarok, 1) løst. 2) sluppen løs. 3) fraspændt.

pittút, 1) Tov; Jangeline; Line at binde noget fast med. 2) Tøj. 3) Skagler til en Glæde.

pittúttak v. pittúttak, det samme, helst i 2de første Bemærkelser.

pittútéjarpok, *tr.* 1) gjer løs el. los. 2) fraspænder.

pittúttalik, 1) som har Tov el. er føjet til en Line. 2) som er tøjret. 3) en Krog med Spæk paa, hvormed man fra Strandbredden fanger Naager.

pittúttaliktorpok, *intr.* fanger Naager paa saadan Naade.

Piüangilak, Piüarpok og Piü-

- Piüüpok, see under Pi-
orpok.
- Piükårdlukpok v. kárd-
liörpok, *intr.* bær sig
fluderagtig ad; er fu-
sevorn ved sit Arbejde
el. uskiftet dertil.
- piükårdluktok, en Gufker;
uhændig til sin Gjer-
ning.
- piükårdlukbigâu v. kárdliör-
bigâu, *tr.* bær sig galt
ad dermed.
- Piügnärpok, s. und. Piok.
- Pivsekkpok, *t. intr.* og *tr.*
stiller sig slet an dertil;
kommer galt derfra (s.
Ex. at forjage det, man
skulde nærme sig.)
- Pógutak, see under næstfol-
gende.
- Pók, 1) en Pose; Sæk.
2) en Beklædning over
en Søm. 3) Moder. (A.)
- póksak, 1) noget til Sæk
el. Pose. 2) noget at
lægge en Ting i.
- pógutak, 1) en Træbakke;
et Gad. 2) en Skaal;
en Tallerken.
- pogutåursak, 1) det samme i
sidste Bemærkelse. 2) en
Lise; en Buddik.
- pogutåiok v. siörpok, 1) *intr.*
gjör Træbakker. 2) *tr.*
— til en.
- pókatak v. póktak, 1) en Bues
- Sæk; et Pilekoger. 2)
en Patrontaske.
- pólik, 1) noget i Pose. 2)
Ugg (et vist Vand-Juseft,
som fryber omkring med en
Pose, dannet af Gruns el-
ler andet, og er Larven til
en *Phryganea*.)
- pöngoak, 1) en liden Pose.
2) en Pung.
- pörpok, 1) *tr.* a) sætter;
fylder i Pose. b) pak-
ker ind. c) beklæder;
sætter Beklædning over
en Søm el. andet. 2)
intr. a) er Kommet i Po-
se. b) i *pl.* põrput, stimer;
kommer op i Mængde
paa eet Sted (Hvalfiske.)
- pörtok, 1) sækket; fyldt i
Pose. 2) Vandet, hvor
Hvalfiskestimer give sig
op. 3) i *plur.* põrtut,
Hvalfiskestimer, som
komme op om hinanden
paa eet Sted.
- pörtorpok, 1) *tr.* det samme
som põrpok i 3de forsie Be-
mærkelser. 2) *intr.* a) sæk-
kes; fyldes i Pose. b)
beklædes.
- pógak v. põrtugak, 1) sæk-
ket; fyldt i Pose. 2) ind-
pakket. 3) beklædt.
- pörfimavok, *intr.* er fyldt
i Poser; er indpakket.
- pörfimarsok, fyldt i Poser;
indpakket.
- pörusek, 1) en Spækpose;
(et

- (et heelt Cælskind, hvor paa syldes Spæl til Vinterbrug.) 2) en Læderfla-
ste.
- porulingoak, 1) en liden Spækpose. 2) i plur. en Bifage.
- Pökatak, see under næsifore-
gaaende.
- Pokéropok, *f. intr.* er Ietnemmet; kan hurtig fatte.
- pokéropok, Ietnemmet.
- pokérsúfek, Iet el. got Neme-
me.
- pokêpok, *z. f. intr.* er tung-
nemmet; kan ikke lære.
- pokêtfok, tungnemmet.
- pokêtlúfek, tungt Neme-
me.
- Pokípok, *z. 1) tr. a)* æder Luus. *b)* faaer den (Ry-
pe, Sælhund ic.) man
seer; faae ikke flere, og
fik den fanget. *2) intr.*
bliver ædt (Lusen.)
- pokítíok, *intr.* det samme i
2de første Bemærkelser.
- pokúpok, 1) *tr.* æder noget
som er smaat, og maae
tages Stykke for Styk-
ke. 2) *intr.* ædes saales-
des (saasom Bær, Blade.)
- pokátíok, *intr.* det samme i
1ste Bemærkelse.
- pokulúppok v. pokulugiap-
pok, *intr.* og *tr.* æder;
- piller til sig med Næbe
bet (en Sugl.)
- pokulúttok, en Sugl, som
æder.
- pokulúttak v. lúgiak v. lún-
giak, 1) Suglegræs. 2)
Suglemad; Suglefrøe.
- Póleke, et Svin.
- Pónek v. púngnek, 1)
Svalrav. 2) Smør.
- pónerpok v. púngnerpok, *z.*
tr. smører Smør paa.
- Pópipok, *z. intr.* 1) fry-
ser. 2) fryser ihjel (N.)
- pópílerpok, *f. intr.* er fær-
dig at fryse ihjel.
- Pórpok, see under Pók.
- Pórtuvok, *intr.* er høj;
har høj Rejsning (f. Er-
en Tonde; et Skib.)
- pórtursok, høj; af høj Rejs-
ning.
- portursúfek, høj Rejsning;
Højde.
- portukáu, *intr.* er meget
høj.
- portyakivok, *intr.* Sæl-
hunden sætter Bryslet højt
op af Vandet.
- Puak, en Lunge.
- puaktorpok, *intr.* spiser
Lunge.
- puáursak, 1) en Boble paa
Vandet. 2) et slags ual-
mindelig Hævelse i
Kroppen: Vattersot.
- puáursalik v. sartok, 1) bob-
B b let

- let Vand. 2) vattersotig; beladt med ommeldte Hævelse.
- puåursarpok, *intr.* 1) det sætter sig Bobler paa Vandet. 2) er plaget af ommeldte Hævelse; har Vattersot.
- puåursarflok v. farsfarpok, *tr.* giver Agt efter en Sugls Bobler i Vandet, som dukker under, for at rette sig derefter, hvor den kan træffes igjen.
- Púdlekpok, 1) *intr.* er opblæst el. ophævet. 2) *tr.* opblæser.
- púdektok,) opblæst.
- púdelelik,) opblæst.
- puðléksimavok v. puðléngnekarpok, er bleven opblæst; er fyldt med Vind (en Blære.)
- puðléktorpok, *tr.* opblæser noget.
- puðláursak, 1) en Boble i Vandet. 2) en huul Glas, Perle.
- puðlártak, det samme i sidste Bemærkelse.
- puðlerpok, *f.* *intr.* soolner op (et Menniske); hoven (en Skade.)
- puðlersok, opsvollen; hoven.
- Púðler, see under Pullavok.
- Púe, en Byld; Hævelse; Hovenhed; Svulst.
- puí'pok, *t.* *intr.* har Hævelse; er hoven el. opsvollen.
- puí'karpok, *intr.* fortøner sig højere, end det er (en De el. Fiskotse til Gæs i stille Vejr.)
- puéllavok, *intr.* 1) er feed (Menniske; Dyr.) 2) er fuld (Maanen.)
- puéllarsok, feed.
- puéllarpok, *intr.* 1) bliver feed. 2) bliver fuld (Maanen.)
- puéllarsúsek, Sedme.
- puérpok, *t.* *tr.* blæser en Blære op.
- puérbik, et Blæresøer; det lidet Pusterør, hvorigennem man blæser en Blære op.
- puí'áut, Proppen til dette Rør.
- puérne v. puérne, 1) Fiislugt. 2) stem Lugt af Ræben el. Vinden af en gammel opblæst Blære.
- puérnipok v. puínikpok, *intr.* 1) det lugter fiser el. stemt af ens Mande. 2) han har saadan Lugt ved sig; stinker ret; fiser; har stinkende Mande.
- puernikflok v. puínersflok, *intr.* giver saadan stem Lugt fra sig (neden el. oven fra.)
- puértsarpok, *tr.* fordeler en

en Byld; fordriver Gæ-
velsen.

puárlaut, fordelende Pla-
ster el. Omflag.

Puékorpok, *intr.* er
Foldt (det man skal røre
ved el. iføre sig.)

puékkortok, Foldt. Anno-
rárfæt puekkortut, folde
Skæder

Puellavok, Puérne og Puér-
pok, see under Pue.

Pugvakpok, *intr.* er
vranten af det meget,
man har gaaet el. ar-
bejdet i Geden, og der-
ved ret udpidsket sig.

púgvaksimarlok, udpidsket
og vranten af det meget
man har haft at bestil-
le i Geden.

Púiak, en Suglekro.

puialikpok v. liktorpok, *intr.*
faaer Vabler (Huden);
der sætter sig Vandblæ-
rer i den.

puialiktípok, *r. intr.* 1)
faaer Vabler el. Vands-
blærer paa Huden. 2)
der sætter sig Vand imel-
lem Hud og Kjød hos
ham; han bliver vat-
tersotig.

puialiktissimarlok, en Va-
tersotig.

Puikarpok, see under Pue.

Puúlavok, *intr.* vælder

op el. ud (Vandet af Jor-
den el. af Bunden paa en
Baad; Blodet af en Na-
re.)

puúlarlok, et Kildevæld; en
Brønd; en Kilde; ud-
tyllende el. vindende
Blod.

Puúne, see under Pue.

Puúok, *intr.* 1) Kommer
op af Vandet (et Gæs-
dyr.) 2) flyder op (det
sunke.) 3) Kommer oven
i Vandet; lader sig see
i Vandets Overdeel (Vod-
der, naar de gaae til.)

puúarput, *intr. car. sing.*
gaaer tilig til (Lodder-
ne.)

puúise, en Sælhund i Al-
mindelighed; en Kob-
be. Puúisekavfangilak,
der gives næsten ingen Sæl-
hunde.

puúislok, *tr.* faaer at see
naar Spødyr komme
op. Puúisingiliak? faae
du ikke, hvor den pippede
op.

puúisilok, *intr.* faaer en
Sæl (af hvad slags) at
see i Vandet.

Puúórpok, *intr.* og *tr.*
glemmer; forgletter.

puúórtok, en Sorglemmer.

puúotók, glemsom.

puúotóvok, *intr.* er glemsom;
har slet ZuKommelse.

Bb 2

puú-

puio'urt'ufek, Glemfomhed;
flet Zufommelfe.

puio'gak, glem't; for'gjet'tet.

puio'pok v. oju'pok, *zf.*
intr. har god Zufom-
melfe.

puio'ot'ok v. oju'ot'ok, den
fom har god Zufom-
melfe.

puio'ju'it'ufek, god Zufom-
melfe.

puio'okarpok, *intr.* vifer fig
er'kjend'tlig el. f'kjons'om.

puio'ikiupok, *tr.* glemmer
aldrig; har det i frift
Erindring; Kommer det
levende i Gu.

Pu'pok, fee under Pue.

Pukak, Sneefkorpe.

pukakpok, *intr.* har faaet
Skorpe (Sneen); er f' os-
fen haard.

pukakpaluk, det fomme fom
Kerak.

pukakpalukpok, *intr.* det
fomme fom Kerarpok.

pukakpalungnakau, *intr.*
Sneen er meget nem til
at Enarfe under Sp'dder-
ne.

pukarpok, *intr.* er nedfros-
fen i Sneen, faa man
ej fan faae det op (Kjød
el. andet.)

Pukik, Bugfkindet af et
Landdyr.

pukerikpok, *f. intr.* er fmut
under Bugen.

puker'flok, *intr.* t'jober fig
et Bugf'ykke af Rheem-
fkind.

pukarpok, *tr.* f'jarer Bug-
fkindet fra.

pukar'fimavok, *intr.* Bug-
f'ykke't er f'kaaren fra
fkindet.

Pukipok, *zf. intr.* er lav;
har liden Rejsning (et
Gub; et Kar, og faa-
danne Ting.)

pukit'fok, 1) lav. 2) en
Skoe; en Toffel; i *dual.*
pukit'fuk, et par Skoe el.
Tofler.

pukit'fälli'orpok, 1) *intr.* fyer
Skoe el. Toffler. 2) *tr.*
— til en anden.

pukit'fulli'ortok, en Skoes
mager.

pukliok, 1) *intr.* bliver lav
(f. Ex. en Baad, naar den
lade's.) 2) *tr.* gjør lav.

Pukfinak, en Hvalfif, *f.*
fom er fpag og ligger
ftille oven i Vandet.

pukfinarpok, *intr.* ligger
ftille oven i Vandet uden
at gaae under (Hvalfif-
fken.)

Puktavok, *intr.* flyder
oven paa Vandet.

puktar'fok, flydende oven
paa Vandet.

puk-

- puktarikpok, *f. intr.* flyder
let.
- puktarikfok, letflydende.
- puktakot, det hvorved no-
get flyder op og kan
haves i Behold. a) et
Dobbel el. Slæe paa et
Garn. b) en Boje ved
et Anker.
- puktakoféropok, *f. 1) intr.*
holdes fra at synke ved
noget; bliver forsynet
med Boje el. Dobbel. 2)
tr. forsynes med Boje
el. Dobbel.
- puktársiok, *intr.* 1) Sam-
vittigheden paagner;
det kommer igjen el. lø-
ber ham i Tanke, hvad
han har gjort. 2) faaer
Mindelse i Samvittig-
heden, enten a) fordre-
vde begaagne: Samvit-
tigheden nager ham;
den giver ham Bebrej-
delse; eller b) for det gode
begaagne: Samvittighe-
den giver got Vidnes-
byrd. 3) *tr.* har Min-
delse i Samvittigheden
derom. Pinerdlukaka
puktársiaka, Jeg kommer
nu i Tanke om mine onde
Handlinger.
- puktársiak v. firsak, det man
saaledes mindes om i
Tanken (got el. ont);
Samvittighedens Min-
delse el. Vidnesbyrd.
- puktársit, 1) en Samvittig-
hed. 2) en Tankeseddel
el. noget, hvorved man
bringes i Erindring om
det gjorte.
- Puktipok, *r. intr.* er op-
svollen og igjen frossen
(Bandet) oven paa an-
den Jis.
- púktinek, opsvollen Jis
(nemlig Band, som har
givet sig op over anden Jis
og iaen frossen.)
- Pullamákpok, Pullarórpok,
og Pullárpok, see under
næstfølgende.
- Púllavok, *intr.* og *tr.*
1) gaaer ind; smutter
ind; fryber ind (i en
Hule, Hul, Fælde ic.) 2)
fahrer ind i en Sjord.
- puddlet, en Fælde; Ræve-
fælde.
- puddlerfiok, *intr.* bygger en
Rævefælde.
- pullarákpok v. Yartorpok,
intr. og *tr.* giver sig
paa Rejsen ind ad en
Sjord.
- pullamákpok, *intr.* og *tr.*
fahrer el. er fahren i
en Sjord.
- pullarórpok, *tr.* trækker ind
i noget (Bæde, Sit,
Fran.)
- pullárpok, *intr.* og *tr.* gaaer
ind til nogen; besøger
i Nærvarelsen.

pullårbik, det Sted man besøger paa.

pullårbigau, *tr.* gaaer ind til el. besøger ham; af lægger Besøg der.

pullårtok, en Besøger fra Naboelauget.

pullårtipok, *intr.* besøges; har Besøg.

pullateriak, en Jordorm; en Regnorm (*Lumbricus terrestris.*)

pullateriårsuk, en Slange el. Snog.

pullérsflok, *intr.* og *tr.* fanger Røve i Fælde.

Púngavok og Púngiorpok, see under Pupok.

Púngnek, see Pónek.

Pungoak, en Guld. A.

Pupidlekpok, see under næstfolgende.

Pupik, 1) Svamp; Champion; Skurvehat; Padedehat. 2) Spedalskhed.

pupíkpok, *f. intr.* har store røde Glæffer over hele Legemet; er spedalsk.

pupíksarpok, *intr.* er jevnlig plaget af denne Sygdom.

pupíksflok, spedalsk.

pupíktorpok, *intr.* spiser Championer.

pupídlekpok, *intr.* faaer Blegne paa Tungen.

pupídléngnek, Blegne paa Tungen.

pupárpok v. pærupok, *intr.* renses af el. fries fra Spedalskhed.

pupársarpok v. pærutipok, *tr.* renser en af sin Spedalskhed.

Pupok, *intr.* bukker sig; bugner Ryggen.

púngavok, *intr.* har bøjet sig; ligger bøjet el. gaaer og bukker sig.

púngarfok, bøjet; bugnet med Ryggen; bukkende sig.

pungarlórpok, *intr.* 1) bukker sig jevnlig. 2) fisker paa Jis, hvor man jevnlig maae bukke sig for at see ned efter Sikken el. ej at staae sig træt.

pungiórpok, *intr.*)

pungiórbigau, *tr.*) Kryber efter et Dyr; skyder sig krybende og bukkende frem for at lure sig derpaa.

pungiórtok, en Krybeskytte.

pungiók, 1) det samme. 2) en Bussemand, som staaer og bukker sig for at kysse Børn.

pulípok, *zf.* 1) *intr.* hvelves; fantres el. er omfantret. 2) *tr.* hvelver; fantrer; lægger dens Bund i Vejret.

pulítlok, hvelvet; omfantret

- tret med Bunden i Vejret.
 pulisak, 1) det samme. 2) en heel affkaaren Ende af et Konebaadbetræk, der sættes som en Pose yderst over Teltstængerens Ende for at hindre Dryb og Blæst.
 pulingavok, *intr.* er el. ligger hvelvet.
 pulingarlok, hvelvet; omkæntret; liggende med Bunden i Vejret.
 Purfarâu, *tr.* syer en hvid Kant paa Støvler el. Skoe langs omkring den rynkede Sømning.
 purfarût, den hvide Skindstrimmel paa anførte Sted.
 purfarulêrpok, *f.* 1) *tr.* besyer den med saadan hvid Kant. 2) *intr.* bliver forsynet med saadan hvid Kantning (Sammen paa Støvle el. Skoe.)
 Púrforpok, 1) *intr.* slides Gul paa Sollen. 2) *tr.* slider Gul paa den.
 purfórnek, Gul, som er slidt paa Sollen.
 Pulipok, see under Pupok.
 Pussukpok, see under Pyslouk.
 Pútto, 1) et Gul; en liden Åbning. 2) *ipl.* pútto, en Skindramme fuld med Guller, hvort Skindene spændes for at stivtørres.
 puttángoak, 1) et lidet Gul. 2) en Be el. et Skjær med Åbning paa, hvorigjennem man kan see Himmelen.
 puttôrpok, 1) *tr.* gjennemborer; stikker Gul paa (især naar det skeer paa flere Steder.) 2) *intr.* a) bliver gjennemboret. b) bliver forvirret; kan ej hitte Rede deri; hans Forstand staaer stille. c) bliver tosset; begynder at sjante.
 puttôrotok, en Tobis (*Ammodytes Tobianus*.)
 puttôut, 2) en Svl. 2) et Stempel at slaae Gul med el. et hvert andet Redskab at gjøre Gul med.
 puttoutigâu, *tr.* gjør Gul dermed.
 puttuak, et Gul paa Siderne af Støvle el. Skoes Sollen, hvorigjennem Remmen stikkes, som bindes over Vristen.
 puttugliok, *tr.* gjør Kængul paa Flinten.
 púttuvok, 1) *intr.* a) gjøres Gul paa. b) bliver hvor han kommer; kan ej vende Nasen hjem igjenn.

igjen. c) forvirres i en Gast; hans Forstand staaer stille. 2) *tr.* gjør Hul paa; gjennemboer; stikker Hul i. c) seer en stovt i Øjnene, som om man vilde gjennemboere ham. c) bruges det og om Solen, naar den er gaaet bag et høit Fjeld, og kommer igjen frem paa den anden Side, ret som den havde boret det igjennem. Kingiktorfoak fekkerngub puttuvå.

puttumavok, *intr.* er ej ved sin Sands; er gal; er ravgal el. splittergal.

puttulimavok, *intr.* er stukken Hul igjennem.

puttulimarfoak, som er stukken Hul paa.

Putogok, den store Taae; Tommelstaaen.

Puttōrotok, Puttōrpok, Puttumavok og Puttulimavok, see under Putto.

Pyak, 1) Glatthed (paa Ijen.) 2) Slibrighed paa et Skind som er spækket.)

pyékpok, *intr.* 1) er glat. 2) er slibrig af Spækket (et Skind.) 3) sejler got (en Baad); skyder god Fahrt (en Slæde); gaaer som det var smurt.

pyéktok, 1) glat. 2) en god

Sejler el. en Slæde, som skyder god Fahrt.

pyávok, *intr.* er fuld af Spækket paa Saarsiden (et Skind.)

Pyékpok, see under næstførelse.

Pyoalak, see under næstførelse.

Pyok, 1) Taae. 2) Røg.

3) Dunst af et Menneske, især: 4) Ligdunst. A.

pyórpok, 1) *intr.* a) er taaget. b) ryger. c) er betaaget el. gjennemdunstet af en Død. Tokorlub pyoánik pyórupt il-lirirlut, Ligfolkene ere igjennemtrukne af Ligdunsten. A. 2) *tr.* a) betaager; gjør taaget. b) røger (Fisk el. Kød.)

pyórtok, 1) taaget. 2) røget. 3) betaaget el. gjennemdunstet af en Død. i *pl.* pyórtut, Klæder som en er død i. A.

pyugak, røget (Kød el. Fisk.) pyóalak, Støv; fin Røg; Røg af en Flint.

pyoálavok, *intr.* det støver. pyoálanek, Støven.

pyoárpok, *intr.* er besmitet af Døde. A.)

pyoarak, Frostrog.

pyoarpok, *intr.* er Frostrog.

pyórtarpok, *intr.* røger el. smøgger Tobak.

- pyörtartok, en Tobaks-smø-
ger.
- pyörtåut, en Tobakspibe.
- pyofárnarpok, *intr.* det blæ-
ser efter den Kant Taa-
gen gaaer; Vinden spl-
ger Taagen.
- pytserpok, 1) *intr.* bliver
taaget; er taaget i Vej-
ret (især, naar det er tyf
Taage.) 2) *tr.* betaager;
gjør taaget. pytserpål-
ast, det har tilbisse betaa-
get Luften 3) hvor taaget
er det ikke blevet!
- Pyörpok, see under næssfore-
gaaende.
- Pyssök, v. pussök, *car.*
sing. 1) Tommelfingeren
og Pegefingeren samle-
de (da man med dem Flem-
mer fast om noget.) 2) Be-
hændighed! (siges om
den, der kan bruge sine
Fingre retskaffen.)
- pyssulik v. pyssukitlok, en
behændig; som veed at
bruge sine Fingre ret.
- pyssukpok v. pussukpok, *tr.*
1) Eniber; Flemmer. 2)
det spier el. bider; er an-
gribende.
- pyssüök, *intr.* det samme.
- pyssugüt, 1) et Redskab at
Flemme med; en Knib-
tang. 2) en Krabbesax.
- pyssugúrsoak, en stor Knib-
tang.
- pyssuallavok v. pussuallavok,
intr. spier; er ret bidende
(Kulde; Smerte; Sal-
ve.)
- pyssuallarok, spierende; an-
gribende.
- pyssuallakäu, *intr.* det er sær
angribende el. ret bidende;
det bider forfærde-
ligt.
- pyssulársé! hvilken Sviel!
hvor bidende el. angri-
bende! Ikke pussulársé!
hvilken sviende Kulde!
- pyssuláitfé! saa temmelig
spierende! angribende
nok!
- Pædlorpok, 2) *intr.* a)
lægger sig ned paa Bug-
gen; fæster sig næsgrus.
b) bukker sig. 2) *tr.* buk-
ker det mod Jorden.
- pædlortok, den som fæster
sig næsgrus el. bukker
sig.
- pædlorbigäu, *tr.* fæster sig
næsgrus el. bukker sig
for en.
- pædlungavok, *iner.* ligger
paa Bugen el. næsgrus.
- pædlungarok, den som lig-
ger paa Bugen el. næs-
grus.
- Pænna, see under Panna.
- Pængnek, see under Pang-
nek.
- Pærpok, see under Pik.

S.

Så? (N.) 1) hvad siger du? 2) hvad siger han? sagög? det samme i sidste Bemærkelse. same, jeg veed ikke hvad han siger.

Så, see under Såk.

Saag? hvorfor? hvi? af hvad Aarsag? saagme, 1) jeg veed ikke, hvorfor. 2) ja hvorfor? 3) ja hvi ikke? hvad andet?

saarle? men hvorfor? saarlikiak, men hvorfor dog?

Sabbáte, Sabbat; Søn- dag.

sabbátiovok, intr. er Søn- dag. Heraf: conj. sabbátiomet, i Søndags.

sabbatingorpok, intr. bliver Søndag. Heraf: subj. sabbatingorpet, paa Søn- dag.

Sabbiok og Sabbiorpok, see under Savik.

Sáigok, see under Såk.

Sáiliok, intr. er hjemme el. ved Dørre; er ikke ude efter Føde el. hans arbejde falder ikke uden Huset; er i Roelighed.

sáilifok, den som sidder hjemme i Roelighed el. er ved Dørre, medens andre maae have deres Forretninger ude.

Sájma, Naade; Gunst. sájmarpok, intr. 1) bliver mild el. blid. 2) bliver tilfreds el. fornøjet. 3) bliver gunstig el. naadig.

sájmarnarpok v. nakáu, intr. 1) er blidgjørende; gjør mild. 2) skaffer Naade. sájmarnartok, 1) blidgjørende; formildende. 2) Naademiddel.

sájmarnarfiok, intr. og imperf. 1) nu kan man vente at see ham blid igjen; det tegner sig got med hans Tilfredsstillelse. 2) der er nu Naade at vente el. Gunst at komme.

sájmarfarpok, tr.) sájmarláiook, intr.) 1) for mildt; gjør blid el. god igjen. 2) fornøjet el. tilfredsstillt ham.

sájmarláifok, en formildt; en Tilfredsstiller.

sájmarláut, et blidgjørende Middel; noget at tilfredsstille en ved. 2) me- taph.

- raph. Mad* (for den hung-
rige.)
- fajmarfautigäu, tr.* 1) for-
milder en dermed. 2)
lader sig af en anden der-
ved formildes el. tilfreds-
stilles.
- fajmavok, intr.* 1) er mild
el. blid. 2) er tilfreds el.
fornøjet. 3) er naadig
el. gunstig.
- fajmarfok, 1)* mild; blid.
2) tilfreds; fornøjet. 3)
naadig; gunstig.
- fajmarfåfek, 1)* Mildhed;
Blidhed. 2) fornøjet
Sind. 3) Gunst; Naade.
- fajmäupok, tr.*)
- fajmäursfiok, intr.*) 1) bliver
mild imod en; viser sig
blid mod ham. 2) be-
naader; er ham gunstig;
bevise Naade.
- fajmäursfifok, den som be-*
viser en anden Naade.
- fajmäurslak, benaadet.*
- fajmäursåvok, intr.* er be-
naadet; bevise Gunst.
- fajmaubik, 1)* Naadested;
Naadestoel. 2) Sted
hvor man bliver gun-
stig modtagen.
- fajmäunek, Naade; Gunst-*
beviisning.
- fajmäunerfiok v. mäunekar-*
pok v. mäunekalerpok, *f.*
intr. faaer Naade; fin-
der Naade hos en; vin-
der hans Gunst.
- fajmäursfut, Naademiddel.*
- fajmäut, 1)* det hvorved
man bliver mild igjen.
2) Naade.
- fajmautigäu, formildes ders-*
ved.
- fajmautipok, tr.*)
- fajmautififok, intr.*) udvir-
ker Naade el. Gunst hos
en; bringer ham til
at bevise Naade.
- fajmautififok, den som ud-*
virker Naade hos en
anden; en Negler el.
Gorsoner.
- Säk, 1)** forstykket i et
Klædebon. 2) *tr.* det som
vender forud af nogen
el. noget. Innub så, det
af et Meenisse, som ven-
der forud. 3) i Besynder-
lighed: Barm el. Skjød.
4) det som er forved,
foran el. forud fra en
Ting. Nunavta så, for-
ved vor Land. Heraf:
- låne, 1)* for paa ham, den el.
det. 2) forved ham ic. 3)
i hans Skjød el. Barm.
- låkslak, noget til forstyk-*
ke i et Klædebon.
- låigok, 1)* i Almindelighed:
noget til Værn for ved
sig (f. Ex. et Skind, man
har oprettet for sin Brix,
at Bind eller Cene, som
soger ind af Huusgangen,
ej skal gjøre Skade.) 2) i
- Be

Beslynderlighed: a) Bryst-
værn; Pantser; Hær-
nist (som man siger, at
de gamle Norske, som be-
boede Landet, skulle have
brugt.) b) en Skandse;
for Skandsning. c) et
Omhang for en Seng.
låguvok, 1) *intr.* a) tager
Pantser paa. b) for-
skandser sig. 2) *tr.* a)
hænger noget forved sin
Bris til Værn. b) for-
skandser ham el. den. c)
sætter Pantser paa ham.
låkotit, *car. sing.* en Grøn-
lænders Jangeredskaber
el. Pile, som han har
forved sig paa Kajak-
Fen, især: Kastepilen og
Suglepilen.
låkotiklak, Træe, hvoraf
saadanne Pile kunne
gøres.
låliakot, 1) et oprettet
Skind til Værn for
Brisen. 2) en Halskra-
ve. 3) et forklæde. 4)
et Vindvesgardin. 5) en
Skandse.
låliakoféropok, *f.* 1) *intr.*
a) bliver forsynet med
Skind: Værn (Brisen)
b) — med Skandse (et
Sted.) c) tager Hals-
krave el. d) forklæde
paa. e) saæer Gardiner
for sig (et Vindve.) 2)
tr. a) forsyner Brisen

med Skindværn. b) for-
skandser et Sted. c) hæn-
ger Halskrave el. d) for-
klæde paa en anden el.
e) Gardiner for Vind-
vet.

låmio, 1) noget (Perler el.
andet) som en har for
paa sig. 2) Brystspand.

långerpok, *f. intr.* og *tr.* er
foran el. Kommer for-
ved nogen el. noget. 2)
Kommer tæt uden for el.
til Stranden, lige for
det Sted hvor man boer.

långiupok, *tr.* er kommet
uden for med noget.

låpok, 1) *intr.* a) staaer med
Fronten vendt frem;
vender sig hid. b) om-
vender sig. c) er tynd.
2) *tr.* a) vender sig mod
ham. b) svarer.

låtok, 1) hidvendt med
Fronten. 2) omvendt.
3) tynd. 4) en flad Steen
til Gulv; en flise. 5) *i*
plur. låtut, a) en tynd
Bog. b) visse smale Per.

låtorfloipok, *intr.* er ude at
hente fliser til Gulv.

låbik, den el. det man ven-
der sig til.

låbigau, *tr.* 1) vender sig
imod. 2) omvender sig
til.

lålerpok, *f. intr.* 1) vender
sig. 2) er paa Omven-
delsens Vej.

- fånek, 1) Omvendelse. 2) Svar. 2) Tyndhed.
- fåfålek, 1) Tyndhed. 2) omvendte Tilstand:
- fåfåmavok, *intr.* er omvendt.
- fåfåmarfok, en Omvendt.
- fåfåmanek, Omvendelse; det at være omvendt.
- fåtipok, *r. tr.*)
- fåtitfiok, *intr.*) 1) drejer noget om. 2) omvender en.
- fåtinek, 1) Omvendelse; det at blive omvendt. 2) Omdrejning.
- fåtitfinek, Omvendelse; det at omvende en anden.
- fåtitfirfok, en Omvender.
- fåterpok v. terniarpok, *tr.* henvender sig til en; gaær til ham (naar man feiler noget.)
- fårdliårpok, *intr.* og *tr.* 1) har et Barn el. andet paa Skjødets. 2) har sine Gvalper for ved sig og lader dem patte sig; ligger med sine Gvalper (en Hund.)
- fårdliårtok, 1) den som har noget paa Skjødets. 2) den Hund som ligger med sine Gvalper.
- fårdliak, en Tåpe med Gvalper.
- fårdliågak, det man har paa Skjødets. a) et Skjødets barn. b) en Skjødets hund.
- fårdliiåk (N), v. fåtuak (S). 1) en stor Krabbehan. 2) en stor smal og slunken Øred.
- fårlorsak, forskævet tynd Flæk i et Skind.
- fårlorsarpok, *tr.* forskaver et Skind; gjør visse Flækker for tynde deri.
- fårlorsartok, et Skind, som har mange tyndflavede Flækker.
- fårlut, en tynd Fuglehams Pelts.
- fårluliok, 1) *intr.* sver saadan Pelts. 2) *tr.* — til en anden.
- fårlukfarpok, *intr.* samler Fuglehalse el. smaa Fuglehamme til en saadan Pelts.
- fellek, forrest; fremmerst.
- fellerpåk, allerforrest.
- fedliovok, *intr.* er forrest el. den fremmerste.
- fegliok, 1) *intr.* bliver tynd. 2) *tr.* gjør tynd; skaver tynd.
- feglilerpok, *tr.*)
- feglilieriok, *intr.*) arbejder det tyndt; gjør tynd.
- fegliligak, et Bredt; en Dæle el. Bræde; en Fjæl.
- feglilikkiak, et Træ, som skjæres ud i Bræder.
- feglilikkiaåu, *tr.* skjæret el. har skjæret det ud til Bræder; skaver Bord deraf.

seglilikkiórpok, *intr.* savet
Bræder.

seglilikkiórtok, en Brædes
Stjærer.

seglilikkiút v. seglilerút, en
Langsáv; en Sav at sa-
ve Bræder med.

seglilikkiorbik, et Saug-
sted; et Sauglad; en
Saugmølle; et Saug-
værk.

Säigok, see under næsifore-
gaaende.

Sákkak, *hesti cum suff.* sák-
ka, Soelsiden; den Si-
de af et Sted, hvor So-
len meest skinner paa.

sakkávok, *intr.* er Soelsi-
den; vender mod So-
len.

sakkamépok, *intr.* er el. boer
paa Soelsiden.

sakkamio, den som boer
paa Soelsiden.

sakkirfárpok, *intr.* slikker
Soelskin; sidder el. lig-
ger i Solen for at op-
varme el. gotte sig.

sékkinek, Solen.

sékkínerpok, *f. intr.* Solen
skinner; det er Soel-
skin.

sékkínérse, dejligt Soel-
skin.

sékkínérsiórpok, *intr.* seer
efter Solen; stræber at
faae den i Sigte (i Taa-
ge.) 2) højtideligholder

Vinter; Soelhværv af
Glæde over at den kom-
mer tilbage.

Sakkákpok, 1) *tr.* støder;
trykker; stubber fra sig
med Skuldrene. 2) *intr.*
stødes; trykkes; stub-
bes bort.

sakkákfiok, *intr.* det samme
i 1ste Bemærkelse.

sakkaktípok, *t. intr.* det samo-
me i sidste Bemærkelse.

sakkaktírok v. sakkágak,
stødt; trykt; bortstrib-
bet.

sakkallavok, *intr.* passer
og slenger noget omkring
(i Yrighed.)

sakkáïok, *intr.* støder til
noget; slaaer noget om.

Sakkípkok, *t. 1) intr.* a)
flytter sig; gaaer af Vejs
en el. tilside. b) flyttes
tilside; bliver sat af Vejs
en. c) lader sig sige; gi-
ver efter; giver Kjøb.
2) *tr.* a) flytter noget
tilside; sætter det af Vejs
en. b) faaer ham til at
gaae tilside. c) faaer
ham paa andre Tan-
ker; faaer sin Villie med
ham.

sakkikspok, *t. tr.* det sam-
me i 3de sidste Bemærkel-
ser.

sakkirfárpok v. kitserpok, *t.*
tr. 1) flytter noget tit
af

af Vejen. 2) siger en imod; trættes med ham; gaaer i Rette med ham. 3) søger at faae ham paa andre Tanker; overtaler ham; raader ham fra noget.

fakkitsaupuk, *intr. car. sing.* ere af forskjællige Meninger; Fives; trættes; disputere; sige hinanden imod.

Sakkiok, 1) *intr.* a) vander; gaaer omkring. b) er syffelsat; har at bestille med gaaendes Arbejde. 2) *tr.* vandrer der paa; gaaer omkring der.

fakkibigau, *tr.* 1) det samme i sidste Bemærkelse. 2) har at bestille der el. dermed. 3) vandrer imellem el. blant dem.

fakkidlepok, *intr.* 1) har snart et, snart et andet for at bestille; har mange Sind; er vægelsind. 2) springer fra et Størne til et andet (Biusden.)

fakkipok, *zf. tr.*)

fakkirfiok, *intr.*) 1) gaaer omkring for en. 2) har at bestille for en; gaaer ham til haande.

fakkirfe, den som gaaer en anden tilhaande; en Tjener; en Tjenerinde.

fakkirfigau, *tr.* har en til

at gaae sig til haande, som Tjener el. Tjenerinde.

fakkirfarpok, *intr.* er meget gestjæftig el. flittig; er altid syffelsat med gaaendes Arbejde; er huuslig.

fakkirfartok, huuslig; gestjæftig.

fakkirfipok, *t. tr.*)

fakkirfitiok, *intr.*) sætter en i Arbejde; syffelsatter ham med noget; skaffer ham at bestille.

fakkirsaupok, *tr.* gaaer omkring med Barn at tilfredsstille det.

fakkiiarpok, *intr.* 1) gaaer idelig omkring; lader ej Hvile falde paa sig; har ingen Rist eller Roe. 2) er altid syffelsat med gaaendes Arbejde.

Sakkipok, see under næstforregaaende.

Sakkirfarpok og Sakkirfarpok, see under Sakkipok.

Såkotit og Sáliakot, see under Såk.

Sámma, *adv. loc.* 1) Vester ude. 2) nede.

tessámma, 1) der vester ude. 2) der nede.

sámmane, 1) vester i. 2) neden til.

fam-

sammánga, 1) vesten fra.
2) neden fra.

sammúnga, 1) vester hen.
2) ned ad.

sammóna, 1) Vesten om.
2) neden om.

teflámmane, 1) der vester
henne. 2) der neden til;
der nede, o. s. f.

sammanépok, *t. intr.* 1) er
vester i. 2) er neden til;
er her nede.

sámna v. sáuna, *intr.*)

sárbsoma v. sáursóma, *tr.*) 1)
han, hun, den el. det
vester; den vestlige. 2)
han ic. her nede. i *dual.*
og *pl.* sákko v. sáuko, (*intr.*)
og sákkoa v. sáukoa, (*tr.*)
de 2de vester el. nede;
de vester el. her neden
til værende.

teflámna v. tessáuna, (*intr.*)
og tessárbsoma v. tessáur-
soma, (*tr.*) han ic. der
vester el. der nede. i *du-*
al. og *plur.* tessákko v. tes-
sáuko, (*intr.*) og tessákkoa
v. tessáukoa, (*tr.*) de 2de
el. de der vester el. der
nede.

sammongárpok, *intr.* bliver
nede i Dybet og kom-
mer ej mere op (s. *Er.*
Blæren, som Sælhunden
traf under med sig.)

sammúngnarpok, *intr.* 1)
fahre vest ud. 2) fah-
rer til de nederste Ste-
der.

Sámik v. sáumik, 1) vens-
stre Haand. Sámíub v.
sáumíæt tunga, venstre
(*Side.*) 2) Føjthaandet.

sámianépok, *intr.* er paa
venstre Side.

sámiovok, *intr.* 1) er den
venstre. 2) er venstre
Haand. 3) er Føjthaans-
det.

sámikfarpok, *intr.* bru-
ger Keiten.

Sámio og Sângerpok, see un-
der Sâk.

Sapángak, en Perle.

sapangáurfak, et slags grøn
Haartang, der ligner
Perler trukken paa en
Traad.

Sapangiak, see under næstfol-
gende.

Sapangípok, *t.* 1) *intr.*
falder af Hænderne; ta-
bes af ens Haand. 2)
tr. slipper af Hænderne;
lader falde el. taber det
af Haanden.

sapangítíok, *intr.* det samme
i sidste Bemærkelse.

sapangítok v. gítak, Sluppen
af Hænderne; tabt af
Haanden.

sapangítipok, *t. tr.* rykker
det af Hænderne, saa
det falder ned.

sapangiak, *cum suff.* sapangee,
nogle smaa Sjarstilke,
vunde

vundne om den ene
Kems Ende paa en
Slynge, som hindre den
fra at falde af Hænder-
ne.

Sapanginauvarkot, det sam-
me.

Sapárflok, *tr.*)

Saparlinikpok, *intr.*) river
el. slaar en noget af
Hænderne, saa det fal-
der.

Sapárfirlak, den noget rives
af Hænderne.

Sapéropok, *f.* 1) *intr.* tør
ikke; frygter sig for no-
get at fange an; vover
el. drifter sig ikke; un-
derstaaer sig ej. 2) *tr.* a)
tør ikke have dermed at
bestille; drifter sig ikke
deril; vover det ej; ag-
ter sig det ikke voren. b)
formaaer det ikke; kan
ej faae Magt med ham;
er ham el. det ikke vor-
en. c) udretter intet hos
ham ved sine Forestillin-
ger. d) kan ej Ejsbe det;
har ej Betaling nok der-
il. e) tør ej besatte sig
med sligt; holder det
utilladeligt el. skadeligt.
2) *i negat.* Sapíngilak, vo-
ver; tør; understaaer
sig.

Sapérflok, frygtsom; ban-
ge; som ej tør stole paa
sig selv.

Sapíngitsfok, dristig.

Sapérnarpok v. nakàu, *intr.*

1) er forsærdelig; er gru-
som el. at frygte for. 2)
er ej at vove sig med el.
at gjøre Forsøg paa. 3)
er for slemt Vejrtilig; er
ej at vove sig ud i. 4)
er ubevægelig el. uover-
vindelig.

Sapérnuvok v. pérnguvok,

intr. maae blive paa et
Sted for slet Vejrs
Skyld; ligger over for
at bie paa got Vejr el.
god Vind.

Saperièitsekpok, *intr.*

vover sig ej til noget; ven-
ter ej got Udfald dermed.

Sapépok v. Sapíjuipok, *if.*

intr. 1) er dristig; er for-
voven; er uforsagt og
lader sig ej skrække. 2)
er ligesom alting voren;
formaaer alting.

Sapétsfok v. pijuitfok, dristig;

uforsagt; forvoven.

Sapéfilerpok, *f. intr.* bliver

dristig; faaer Mod.

Sapíupok, *tr.* vover ikke

ham el. det (om er brøst-
fældigt); tør ej lade ham
rejse el. lade det staae
til, af Frygt for et slet
Udfald.

Sapíutak, den el. det man

ej vover.

Sápok, see under Sák.

Sapput, see under næstfølgende.

Sappuvok, 1) *tr.* a) ind-dæmmer el. indslutter fiske; jager dem inden for en Dæmning i en Havbugt. b) driver Søefugle paa Land ved at omringe dem med Rajakker. 2) *intr.* a) indsluttes el. indjages, inden for Dæmningen (Fiske-ne.) b) drives paa Land (Søefuglene.)

sappüt, 1) i Almindelighed: en Dæmning el. Dige. 2) i Besynderlighed: en Dæmning for Enden af en Elv el. tværs over den, hvorved den stilles. 3) *ipl.* et Steengjæde i Enden af en Bugt til Dæmning at indelukke Fisken med, naar Vandet er udfalden; en Fiskegaard; en Læpegård.

sappulérpok, *f.* 1) *intr.* bliver inddiget (Elven; Bugten.) 2) *tr.* inddiger; har inddæmmet den.

sappusiorpok, *intr.* bygger en saadan Dæmning, Dige el. Læpegård. 2) *tr.* — for den (Elven; Bugten.)

Sáraudlik v. rivdlik, 1) en stor Torst; Tare,

torst (*Gadus Collarias.*) 2) Stokfist; Klipfist; Torst. (*S.*)

farolik (*N.*), det samme.

faraudlikpok, *t. intr.* faaer Torst fisket; fisker sig en Torst.

faraudliksiórpok v. faraudlingniarpok, *intr.* er paa Torstefiskerie.

faraudliksiórtok v. lingniak, en Torstefisker.

faraudlirkloak, en meget stor Torst; Cabliak; Skrejtorst (*Gadus Morhua.*)

Sárbak (*N.*) v. fargvak (*S.*), 1) en Strøm. 2) et Strømssted, hvor der gaaer stærk Strøm.

farbarpok (*N.*) v. fargvarpok (*S.*), *intr.* der gaaer Strøm.

farbarípkok v. farbarkáú v. fargvartóvok v. fargvartórlóvok, *intr.* der gaaer stærk Strøm.

farbaríksiok, 1) *intr.* a) bliver stærk Strøm. b) det er Springetid (da Strømmen plejer at blive stor.) 2) *tr. imperf.* fargvaríksiá, a) den (Havet el. uanavnen Narvag) har skaffet stærk Strøm: nu har Strømmen ret faaet Magt. b) siges og om en, som er bleven overhaands

haandtagende mild. Ih! fargvarikhiå, Ih! hvor mild er han blevet!
 fargvaléropok, *f. intr.* er liden Strøm; begynder nu først at gaae Strøm (paa et Sted, hvor ellers plejer at være Strøm.)
 farbarlukpok, *intr.* er liden el. slap Strøm i Maanens Dvarteerfiste.
 farbårserpok, *f. intr.* fahrer med Strømmen.
 farbarfiatårpok, *intr.* fahrer meget fort med Strømmen.
 farbarfiatårnak, god Lejlighed at fahre med Strømmen.
 farbarfiorpok, *intr.* holder stærk Strøm ud; er midt i en Strøm.
 fargvåupok, *tr.* Strømmen tager det bort el. fører det med sig. Sargvåupåtigut, Strømmen tog os med sig.
 fargværupok v. farbakangilak, *intr.* er uden Strøm; der gaaer ingen Strøm.
 Sardliak og Sardliarpok, see under Såk.
 Sårdliok v. sardlirfårpok, *intr.* 1) glider paa Iis. 2) løber paa Skøjter el. Skritskoer.
 sardlirfårbik, 1) en Iis glide; en Glidbane. 2)

et Sted at løbe paa Skøjter.
 sardlirfåut, noget at glide med; en Skøjte. *idual.* sardlirfåutik, et par Skritskoer.
 Sardliiak, see under Såk.
 Sargvårsuk v. saugårsuk, en Strandsneppe; en Sjorepist (*Triaga striata.*)
 fargvarfukfiórpok, *intr.* fanger Snapper.
 fargvarfukfiórtok, en Sneppefanger.
 fargvarfúksoak, et stort slags Sneppe; Domsneppe; dobbelt Sneppe (*Scolopax Fardreka v. Limosa.*)
 Sarkoméropok, *f. 1)* *intr.* a) er aabenbar el. tilsyne. b) aabenbarer sig; viser sig; kommer frem; fremstiller sig; bliver aabenbar. 2) *tr.* aabenbarer; tager frem af Skjul; fremstiller; lader see el. komme for en Dag.
 sarkoméiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.
 sarkomérsok, 1) aabenbar; tilsyne. 2) fremtaget; optaget af Gjemme. Sarkomérsokangilak, den er ikke at see el. der er ingen optaget af Gjemmet s; der er intet

tet ved Haanden i en Hast at gaae til. 3) fremkommen.

farkomerbigâu, *tr.* 1) lader sig see for en; aabenbarer sig for ham. 2) Kommer frem til ham.

farkomigak, 1) aabenbaret. 2) fremstillet.

farkomerfárpok, *tr.* lader ham komme frem (bruges allene af Heremeslerne, naar de i deres Herrie vil have Tornársuk til sig.) A.

farkomerfiok v. filerpok, *f.* *intr.* lader sig see; aabenbarer sig (Tornársuk efter lang ombeden) A.

fakomerfípok, *t. tr.* tager det frem; aabenbarer det; fremstiller det.

farkomiupok, *tr.* opdager; fremlægger; Kommer frem med.

farkomiút v. miutíklak, Aabenbarelse; fremkomst.

Sarlorkak og Sarlut, see under Sák.

Sárpik, Stjerten af en Hvalfisk; en Hvalspore.

farpigákpok, *intr.* sporstøder (en Hvalfisk); viser Stjerten op, naar den gaaer ganske under.

farpikfiorpok, *intr.* flentser af Stjerten paa en Hval.

farpikfórpok, *intr.* spiser Hvalstjert.

farpíktorpok v. torkáu, *intr.* Pilen gaaer skjevt til højre Side.

farpiktugâu, *tr.* slaaer skjevt med sin Piiil.

farpíngmikpok, *t. intr.* og *tr.* slaaer en med sin Stjert (Hvalen.)

farpíngnakpok v. pinnekpok, *intr.* faaer Stjerten el. af Stjerten til sin Deel ved Hvalflentsningen.

farpíúrlak, en fiske-Spore; en Sporsfinne.

Sárfak, see under Særb-fak.

Sárfukpok, *intr.* passerer forbi; fahrer forbi (ved at gaae, kjøre, sejle el. flyve.)

fárlupok, *tr.* 1) passerer forbi ham el. det. 2) anvender noget i lignende Hensigt.

fárluktok, forbifahrende; den som passerer andre forbi.

farsuëitferpok, *f. tr.*)

farsuëitféiok, *intr.*) ligger paa et Sted og venter efter noget levende (Ealhund, Ederfugle) som skal passere forbi, at man kan skyde samme.

farsuëitféirlok, den som er paa sligt Skytterie.

farsuëitferiarpok, *intr.* er fahret paa sligt Skytterie.

fars-

farfuðirgjak, det man lig-
ger paa Skytterie efter.

Såua, et Saar.

sauárák, et Lam.

sauáurlak, en Ged.

sauáurlárák, et Rid.

Saugárfuk, see under Sarg-
várfuk.

Såuguak (N.) v. söugak v.
fúgak, (S.), et Jern el.
Been, med Modhage i,
paa en Søefuglepiil.

sauguéklak (N.) v. söugék-
lak (S.), et Pilejern, før
det sættes i Pilen.

sauguarmíkpok v. söugarmík-
pok, *tr.* træffer med Pi-
lejernet el. Pilebenet.

sauguárserpok v. söuguárser-
pok, *f. intr.* har mistet
el. tilsat sit Pilejern ved
fangsten.

Sauípok, *t.* 1) *tr.* føler
paa noget med Haan-
den. 2) *intr.* er følesing-
ret el. beegsingret; skal
have fat paa alt det han
seer.

Sævfiok, *intr.* det samme
i isle Bemærkelse.

sauptipok v. sáptipok, *t.* 1)
intr. føler sig for. 2) *tr.*
føler paa noget; besfø-
ler det.

sauptigak v. sáptigak, besfø-
let.

sauptigávok, *intr.* besføles.

sauptiklávok, *intr.* er besfø-
lelig; lader sig føle. i
negat. sauptikláungilak, a)
er ubesfølelig; Kan ej fø-
les paa (en Mand.) b) maae
ej føles paa (en rar Sag.)
sauptarpok v. sáptarpok,
intr. spiller Blindebuf;
griber i Mørke.

sauptartok, den som spiller
Blindebuf.

Såuk, 1) sin Strøejord el.
Muld, som bruges oven
paa de grønlandske Gu-
se. 2) nylig falden og
løs Sne.

såuklak, noget at strøe over
(Jord el. Sne.)

såuvok, 1) *intr.* a) er oven
paa belagt med Muld.
b) er bedækket med sin
Snee. 2) *tr.* a) Kommer
Muld paa Guustaget.
b) bedækker noget med
Snee.

Saulorpok, *intr.* stikker
Fingren i Halsen til Bræk-
ning.

Såumik, see Sámik.

Såunek, 1) Been (de Been
artede Dele af et Legeme.)
2) Steen i Bær; Kjer-
ne i Frugt. 2) *helti cum
suff.* sáurngee, Træevær-
ket el. Tømmeret i en
Baad; det faste i den.

sáuneríkpok, *f. intr.* 1) er
C c 3 got

- got Been. 2) har got
Tømmer (en Baad.)
- faunérdlukpok, *intr.* 1) er
flet Been; det duer ej
til forarbejdning. 2)
har flet Tømmer (en
Baad.)
- faunerrâu v. nérrivok, *intr.*
har ont i Benene over
hele Legemet; har ind-
vortes Værk i Marven
af Benene; er værkbru-
den.
- fauniok, *intr.* bliver træet
i sig (Angelska el. anden
Vært ved Forvorning.)
- fauninek, det træede el. for-
vorne i en Vært.
- faunipok, *t. intr.* faaer Been
i Halsen.
- Saverrórpok, see under næst-
følgende.
- Savik, i *dual.* sabik, i *pl.*
saveet, 1) Jern. 2) en
Kniv.
- sabbiórpok v. sagviórpok, 1)
intr. a) smeder; arbejder
i Jern. b) gjør Knive.
2) *tr.* smeder det; arbej-
der det (Jern)
- sábbiok v. ságviok, *intr.* det
samme.
- sabbiórtok v. ságvirfok, 1)
en Smed. 2) en Kniv-
smed.
- sabbiorbik v. sagviortarbik,
1) en Smede. 2) en Am-
bolt.
- sábbiak v. ságviak, det sme-
- dede el. det Jern, som
man smeder i.
- sabbiarâu, *tr.* smeder det
el. deri.
- saviáarak, en liden Kniv; en
Barnekniv.
- savilliok v. liorpok, *intr.* ar-
bejder i Jern; har med
Jern at bestille.
- savikpok, *t. 1) tr.* a) besnit-
ter; snitter lidet deraf
(f. Ex. af en Rem, som er
for tyk.) b) sætter skarpt
for; sætter Harpuun paa
Piletræet. 2) *intr.* har
sat sin Harpuun paa.
- saviksimavok, *intr.* det sam-
me i sidste Bemærkelse.
- savigak, den besnittede
Rem.
- saverrórpok, *intr.* og *tr.* til-
snitter et stykke Been;
snitter det glat uden paa.
- savérrugak, det tilsnittede
el. glattede Been.
- Såvikpok, *t. 1) intr.* a) dri-
ves bort af Vinden el.
Strømmen. b) driver
(en Baad.) 2) *tr.* driver
det bort (Vinden; Strøm-
men.)
- såviktok, bortdrevne af
Vinden el. Strømmen.
- Sébiak v. sэгviak, en Gofte.
- sebeepok v. segveepok, *ts.*
intr. halter; er meget
halt; lammer.
- sebeetflok, halt; lam.
- sebeet

- sebeetsfúsek, **Salten**; **Lam-**
 hed.
 Sedló, **Magerhed.**
 fedlók,)
 fedlóurfok,) **mager.**
 fedlóngorpok, 1) *intr.* bli-
 ver **mager**; **Fryber ind.**
 2) *tr.* **gjer mager**; **Skil-**
ler ved sit Gyld (f. **Er.**
en Evgdom.)
 fedlóvok,)
 fellúkpok,) *intr.* er **mager**;
 er **uden Gyld.**
 fellúktok, **mager.**
 fellúngnek v. fedlóurfúsek,
Magerhed.
 Séggak, **et tyndhaaret**
Skind.
 seggáitfiak, **et smuk tynd-**
haaret Skind.
 seggávok, *intr.* er **tyndhaa-**
ret (f. **Er. et Rheenskind**
om Sommeren.)
 Seggarpok, *tr.*)
 seggárok, *intr.*) **ad-**
spreder.
 Segliligak og Segliok, **see**
under Sák.
 Seglo, 1) **Lógn.** 2) **Salst-**
hed. 3) **Bedragerie.**
 seglúvok, *intr.* 1) **lyver**;
siger Lógn; **taler Usands-**
hed. 2) **taler ikke Alvor.**
 3) **bedrager**; **gjør sin**
Gjerning ikke retskaffen
el. tilgavn.
 seglúrfok, **den som lyver**
gl. viser sig falsk.
- seglutók, **en Lógn**; **en**
Lógnehal.
 seglutóvok, *intr.* er **en stor**
Lógn; **lyver stærkt.**
 seglutóunek v. tóurfúsek,
Lógnagtighed.
 seglutígau, *tr.* **lyver om en**;
lyver ham paa.
 seglutípok, 1. *tr.*)
 seglutítíok, *intr.*) 1) **brin-**
ger en til at lyve. 2)
holder ham for en Lóg-
ner; **tager hans Ord i**
Tviol.
 seglugájukpok, *intr.* er **lógn-**
agtig; **lyver gjerne.**
 seglugájuktok, **lógnagtig.**
 segluúorpok, *tr.*)
 segluúórok, *intr.*) **drager**
ens Ord i Tviol; **anseer**
ham for en Bedrager.
 seglujuúpok v. seglufuúpok,
lyver aldrig; er **sand-**
drue.
 seglujuútfok v. seglufuútfok,
sandrue.
 seglujuútfúsek v. fuútfúsek,
Sandruehed.
 seglufuúrfút, **en Sandhed.**
 seglufuúrfútávok, er **Sand-**
hed.
 seglokípok, *intr.* og *tr.* 1)
bedrager; **spiller en et**
Bedrag. 2) **drager et**
Alædebon forkeert paa;
vender op og ned paa
det el. det for, som skul-
de være bag.
 seglokíttarpok, *tr.* a) **lyver**
 C c 4 for

for en. b) bedrager ham.
 c) forfører ham. 2) *intr.*
 bedraager sig selv.
 seglokittáíok, *intr.* det sam-
 me i 3de forste Bemærkel-
 ser.
 seglokittáírfok, 1) en Be-
 drager. 2) en forfører.
 seglokittárnek, 1) Bedrage-
 rie. 2) forførelse.
 seglokittagak, 1) bedragen.
 2) forført.
 Segluvok, see under næstfø-
 regaaende.
 Séjavok, *intr.* har ingen
 Kræfter til strængt Ar-
 bejde; bliver strax træt
 el spyg derefter.
 séjarsfok, udygtig til strængt
 Arbejde.
 Sejúkpok, *intr.* Skælver;
 bæver; ryster. Nuna se-
 júkpok, Jorden ryster.
 sejúktok, Skælvende; bæ-
 vende; rystende.
 sejukpallukpok, *intr.* 1) lig-
 ger løs; lader sig røk-
 fe; giver sig lidet, naar
 man triner derpaa (f.
 Er. en Steen i Jorden.)
 2) ryster (f. Er. et Vin-
 due ved Bulder.)
 Sekkamákpok, *tr.*)
 sekkamákfiok, *intr.* og *tr.*)
 staaer Knude el. gjør
 Bulf paa Enden af no-
 get; gjør ligesom Ho-
 ved derpaa. 2) lægger

Straaeel. Fiskebeen over
 tvers paa hinanden, og
 bøjer dem ind og ud,
 ligesom flettende, til en
 tæt pakket sammenhæn-
 gende Stengel (til Lege-
 tøj.) 3) lægger Lodder
 tæt paa hinanden i en
 Kreds, og lader dem saa
 ledes tørres sammen-
 hængende, for at bruges
 til Laag i Loddeposer-
 ne. 4) Klærer en Pelts
 op langs efter Erme-
 ne, og lægger det op-
 flakte dobbelt, saa En-
 den bliver heel, og sver-
 den derpaa sammen is-
 gjen for at faae deraf en
 Loddepose saa stor og
 udbulket, som muelig.

sekkamáktak v. mákfiak, 1)
 en Knude el. Bulf paa
 Enden af noget. 2) det
 tæt paa hinanden flæt-
 tede Straae n. til Lege-
 tøj. 3) de i Kreds sam-
 mentørrede Lodder. 4)
 en sammensyet stor ud-
 bulket Loddepose.

sekkamáktalik, det som har
 Knude, Bulf el. Hoved
 paa Enden; en Kølle.

Sekke, *cum suff.* sekkia, 1)
 Svigerfader. 2) Svi-
 germøder.

sekkigáu, *tr.* 1) har ham
 til Svigerfader. 2) har
 hens

hende til Svigermoder.

fekkikøitslak, 1) Svigerbroder. 2) Svigersyster.

fekkioovok, *intr.* 1) er Svi-
gersfader. 2) er Sviger-
moder.

Sekkimerpok, *f. intr.*)

fekkimerâu, *tr.*) er
bleven saa indtagen i no-
get, at man gjerne saae,
det aldrig fik Ende;
ønsker at det gode maatte
vare længer.

fekkiminarpok v. nakâu, *intr.*
er saa indtagende, be-
hageligt el. velsmagende,
at man maatte ønske
det aldrig fik Ende; det
er beklageligt, at det
maa ophøre. Sekkimi-
nakâu, det er beklageligt,
at J ville forlade os.

fekkiminak v. nårfe v. når-
fillat! ach! hvor indta-
gende el. velsmagende!
hvem der dog havde mere
deraf! maatte det dog
vare længer.

Sekkimipok, *zf. 1) intr.*
forfoges; al Saft og
Kraft bortfoges deraf.
2) *tr.* forfoges det; Fo-
ger det bort.

fekkimitok, forfogat; bort-
fogat, saa der er ej me-
re Kraft eller Saft deri.

Sekkinék, see under Sákkak.

Sékko, 1) en Sarpuum;
Piil til at fange Sæl-
hunde med paa Jisen.

2) et Gevæhr; Rust-
ning; Vaaben; Væge.

fekkolik, en med Gevæhr;
bevæbnet; udrustet.

fekkolirksoak, 1) stærk be-
væbnet. 2) et Vaaben-
sted, hvor mange Ge-
væhrer gjemmes.

fekkolioovok, *intr.* har Vaa-
ben el. Gevæhr paa,
hos sig el. ejer det.

fekkoléropok, *f. intr.* tager
Gevæhr i Haanden; be-
væbner el. udruster sig.

fekkolérforpok v. lírsarpok,
har Gevæhr med sig;
er udrustet; kommer
bevæbnet.

fekkolérfortok v. lírsartok, be-
væbnet; udrustet.

fekkortók, 1) den stærke;
en overmaade stærk,
som har usædvanlige
Kræfter. 2) af Skemt bru-
ges det og om: en der i
Vrede Kaster og slaaer
om sig med alt det, han
saaer i Hænder, enten
han saa er stærk el. ej
(da han stiller sig an som
han var farlig.)

fekkórtuvok, *intr.* er over-
haandtagende stærk; har
usædvanlige Kræfter.

- sekkuárpok, *tr.*)
 sekkuáíok, *intr.*) bruger
 Vaaben imod en; an-
 falder ham med Ge-
 væhr.
- sekkuáupok, 1) *tr.* det sam-
 me. 2) *intr.* i *dual.* og *pl.* de
 bruge Vaaben mod hin-
 anden; give hinanden
 Stokkeprygl; stikkes el.
 skyde paa hinanden; ere
 i Træfning sammen; før-
 re Krig med hinanden.
- sekkunerpok v. sekkuvok,
intr. slaaer om sig i Vrede;
 larmer og støjer i Har-
 me; stiller sig ret rasen-
 de an i sin Forbittrelse.
- sekkurslak v. sársoak, et
 Spiir; et Zepter.
- sekkutók, en stærk bevæb-
 net el. udrustet; den som
 har mange Pile el. an-
 dre Vaaben med sig. i
plur. sekkutóut, et armes-
 ret Skib.
- Sékpok, 1) *intr.* a) rev-
 ner; gaaer i tu; brister
 (Skind og Løvhare.) b)
 skjæres op paa Bugen
 (en Sølhund el. Fisk.) 2)
tr. a) river i tu. b) skjæ-
 rer op paa Bugen.
- seksimavok, *intr.* 1) er rev-
 net el. reven i tu. 2) er
 skaaren op langs Bu-
 gen.
- seksinnarpok, *tr.* slaaer et
- Skind af ved at skjære
 Dyret op langs Bu-
 gen.
- seksinnægak, et Ronebaad;
 Skind saaledes afflaaet.
- siggáipok, *zf.* 1) *intr.* gaaer i
 stykker; brister (fordi det
 er bleven skjort el. for-
 brændt i Heden.) 2) *tr.*
 river let i stykker (f. Ex.
 en alt for tør Larmepelts);
 bryder snart (en tør
 Green.)
- siggáifok, brusten; gaaet i
 stykker (af Skjorhed el.
 Torhed.)
- siggádlarpok v. lavok, *intr.*
 er skjort el. forbrændt;
 holder ikke; lader sig
 snart rive i stykker el.
 bryde over; brister let.
- siggádlarfok, skjort; for-
 brændt.
- Séllavok, *intr.* ligger og
 strækker sig af Hede (en-
 ten sovende el. vaagende,
 og helst paa Ryggen.)
- sellarfok, den som ligger
 og strækker sig af Hede
 (paa Breden el. Marken.)
- Sellikpok, *t.* 1) *intr.* og *tr.*
 reenser; gjør reen (Stue;
 Skind; Fad; Vasse.) 2)
intr. reenses; reengjø-
 res.
- selliksimavok, 1) *intr.* er
 reengjort. 2) *tr.* har
 reengjort det.

- felligut v. séglut, et Red: skab at gjøre reent med; en Sejekost; Vasketud &c.
- Sellúkpok, se under Sedlò.
- Sellúmmarpok, 1) *intr.* bliver tørt; udtørres; trækker Vandet i sig. 2) *tr.* udtørres det (Solen, Luften); Kommer Vandet til at forsvinde der af.
- sellummarfárpok, *tr.* tórres el. visker den største Væde af; vríer Klæder el. saadant.
- sellummarfaut, noget at tage den største Væde bort med (f. Ex. et Haandklæde; en Musslingkal.)
- Sennák, Sennappok og Sennargviok, see under næstfølgende.
- Sénnavok, *intr.* og *tr.* 1) i Almindelighed: arbejder (helst Mandes Arbejde.) 2) i Særdeleshed: tømmer; arbejder i Træe.
- sennák, Arbejde; Værk.
- sennákfak, noget at arbejde. Sennákfamiktók, Ach! hvem der havde noget til Arbejde!
- sennako, en Spaan; Snit; tespaan el. Hølespaan, som falder af ved Arbejde.
- sennakovok, *tr.*)
- sennakorfiok, *intr.*) lejer til Arbejde.
- sennarfok, 1) en Arbejder.
- 2) en Tømmermand.
- sennappok, *tr.*)
- sennaziok, *intr.*) arbejder for en anden.
- sennargviok, 1) *intr.* a) arbejder; bestiller noget; gjør Huusgjerning (helst en Qvinde.) b) arbejder for Dagløn (Mand el. Qvinde.) 2) *tr.* arbejder det; har at bestille dermed.
- sennárgvirfok, 1) en Qvinde som bestiller noget i Huset. 2) en Arbejder; en Dagløner.
- sennárgvirfak, et Arbejde; det forrettede; en Huusgjerning.
- sennárgvirfékfak, noget at bestille.
- sennárgvipok, *t. tr.*)
- sennárgvirfiok, *intr.*) arbejder (Qvinde el. Dagløner) for en anden.
- sennárgvisipok v. sennatipok, *t. tr.* og sennárgvisitfiok v. sennatitsiok, *intr.* giver en noget at bestille; sætter ham el. hende i Arbejde.
- sennárgvirfaut, Arbejdsløn; Dagløn; Fortjeneste.
- sennárgvirfoutigau, *tr.* arbejder derfor; faaer det
- i

i Arbejdsløn; fortjener det ved sit Arbejde.
 fennet, 1) et Arbejdsredskab i Almindelighed. 2) især: en langkæftet Kniv, der er krummet i Spidsen.

fennárdlut, det samme i sidste Bemærkelse.

fennavik, et Værksted.

Senne, helst *cum suff.* fennia, Siden af en, neml. det Rum, som er paa hans Side el. hos ham. Heraf det Ordsprog: Ima-ka fennia! a) der maae være et højt Hjerte i den Karl! b) da har der været Glæde paa færde el. hvor glad maae han ikke da være bleven.

fenniane, ved Siden af ham el. det.

fennianépok, *intr.* er ved Siden af ham el. det.

fennianétok, den el. det, som er ved Siden af ham.

fennigut, langs ad Siden af noget.

fennimût, 1) efter Siden; til Siden. 2) paa tværs. 3) ved Siden. Sennimût tiksiatárpok, han sejler ved Siden af Binden el. har Side Vind. 4) Heraf det Ordsprog: Sennimut fápok, a) han vender sig til Siden el. gaaer en

anden Vej. b) han er gal el. forstyrret.

fennimúinak, ganske efter Siden.

fennimukárpok, *intr.* 1) fahrer efter Siden. 2) gaaer el. løber paa tværs; er tværsribet.

fennimukártok, 1) sribet paa tværs. 2) afskåret tværs over Haarene (en Skindstrimmel.)

fennerák, en Side af Menneske el. Dyr; Siden selv paa det.

fennerárdlukpok, *intr.* har ont i Siden; har Sidesvee.

fennérkiarpok, 1) *intr.* har Sidevind. 2) *tr.* har den (Vinden) paa Siden.

fennerkiartípok, *t. tr.* blæser paa Siden.

fennerkópok, *tr.* fahrer af sides forbi; gaaer el. løber el. flyver en forbi paa Siden.

fennerpok, *f.* 1) *intr.* er paa tværs; sidder tværs; gaaer over tværs. 2) *tr.* sætter paa tværs.

fennerfok, tværløbende; det som er el. gaaer over tværs. i *dual.* fennerfuk, de fryndsede Sidestrimer paa Hanlodderne.

fennérfulik, Hanlodden (*Salmo villosus, mas.*)

fennerfúttok, en sjeldnere Af-

- Afart af Zanlodder, som mangler disse Sides fryndser
 fennleripok, *t. tr.* sætter noget paa tværs.
 fennlerut, 1) en Skibs-Kaa. 2) et Tvertræ at lægge noget paa.
 fennlerutilik, det som er paa Fors; et Kors.
 fennlerúserpok, *f.* 1) *intr.* sætter Kaaen til. 2) *tr.* sætter noget i Kors.
 fennlerúsigak, sat i Kors.
 fennlingavok, *intr.* 1) staaer paa tværs; sidder over tværs el. 2) — i Kors.
 fennlingarfok, 1) det som er paa tværs; tværsiddende. 2) Kors; Kryds.
 fennlingarfungoak, den lille tværsiddende *o*; Munden.
 fennilek v. liak, den el. det man har paa sin Side; Sidemand; Sidering; *cum suff.* hans Husfrue el. hendes Mand.
 fennidlerpok, *f. intr.* har nogen el. noget paa sin Side.
 fennilerâu, *tr.* har den el. det paa sin Side.
 fennilereek, *car. sing.* jevn- sides hos hinanden siddende, staaende el. liggende; Sidemand.
 fennilereekpuk, *f. intr. car. sing. ere* Sidemand; lig-

ge el. staae jevn- sides ved hinanden.

fennilereekfarpok, *tr.* sætter el. lægger dem jevn- sides ved hinanden.

fenniliareek, *car. sing.* *Æg-* tefolk.

fenniliareekpuk, *f. intr. car. sing. ere* *Æg-* tefolk.

fenningéropok, *f. intr. og tr.* ligger paa Siden af en.

fengmiok, 1) *intr.* a) vender sig hid. b) vender el. staaer med fronten vendt mod en Sted. *Au-* angnamut fengmiok, det vender mod Norden. 2) *tr.* vender mod det. *Kármuk* fengmiá, han vender sig mod Bæggen.

fengmut, 1) til den mods- vendte Side. 2) mod Ves- sten (naar der tales om Himmelen.)

fengmukáropok, *intr.* 1) fah- rer til den modvendte Side. 2) stiler vester ud (naar Talen er om Him- melen.) *Killak* fengmu- káropok, Himmelen's *Æt-* er drive vester ud.

Sennerák og Sénnerpok, see under næstforegaaende.

Sennéropok, see under Sen- nik.

Sengépok, see under Sen- giok.

- Sengiak, see under Senguvok.
- Sengiarpok, see under Sennik.
- Sengigékpok, *intr.* er Skindsyg (en Mand.)
- fengigéktok, en Skindsyg Mand.
- fengigúpok, *tr.* har ham mistænkt for sin Kone.
- Sengikpok, *f. tr.* føler efter Luus paa en i Hoved el. Klæder.
- fengikluarpok, *tr.* det samme, naar man holder ved dermed nogen Tid.
- Sengit, see Sennik.
- Sengmiok og Sengmut, see under Senne.
- Sengiok, *intr.* er af stærk Natur; duer til at holde noget længe ud; for, maaer noget af Betydenhed (et Menneske.)
- fengikáu, *intr.* er meget stærk af sig.
- fengirløk, stærk af Natur.
- fengirlók, meget stærk.
- fengirlúsek, Styrke; stærk Natur.
- fengépok, *tsf.* er svag af Natur; duer ej til at udholde strængt Arbejde; bliver snart træt el. syg derefter.
- fengétslok, svag af Natur; som har kun faa Kræfter.
- fengétslúsek, Mangel paa Styrke; svag Natur.
- Sénguvok, *intr.* 1) bliver skjævt til Siderne; gaaer ud og ind i Bugter (f. Ex. en Skaal, som har Bugter.) 2) er skjævt i Kroppen (et Menneske.) 3) gjør sig skjævt til en af Siderne; bugner sig ud og ind; drejer sig til Siderne.
- fengúngavok, er vindskjævt el. Krumbugtet.
- fengúngarløk, vindskjævt; Krumbugtet.
- fengursarpok, *intr.* vrier og drejer sig ud og ind.
- fenguvigáu, *tr.* sætter el. lægger sig skjævt op mod en; staaer skjævt op til ham.
- fengiak, en mangebenet SøeOrm, der bugter sig ud og ind under Gangen (Nereis.)
- fengiáarak, sammes Unge el. de smaa af denne Art SøeOrme.
- fengiáarloak, en stor Orm af denne Art, især: Nereis Verrucosa.
- Sennigórpok v. ningórpok, *intr.* bliver mager; svinder ind; sætter af; mister sit Byld.

fennigórtok v. ningórtok, mager; indsvunden.

fennigorfimavok, *intr.* har sat af el. mistet sit Hyl; er bleven mager; er bare Skind og Been.

Sénnik, Skarn i noget (helstørt.) i *sing.* et Gran (f. Er. i Melk.) i *plur.* fengit v. fengnit, flere Skarn; gran; Sejeskarn; Gulv; Skarn.

fengjárpok v. fengniárpok, *tr.* 1) fejser. 2) tager Skarnet af; reenses.

fennérpok v. fengérpok v. fengnérpok, f. 1) *tr.* det samme. 2) *intr.* a) fejses (et Gulv.) b) reenses; Skilles ved sit Skarn (Bord; Melk ic.)

fennérfimavok, *intr.* er fejset el. reenset.

fennérfimarfok, fejset; reenset.

fengiaut v. fenniut, en Sejes Fost; en Sjervinge el. andet at tage Skarnet bort med.

Sennia, see under Senne.

Senningorpok, f. under Sennigorpok.

Sérravok, 1) *intr.* hejer ved Smaamumlen (for at helbrede en Syg el. bringe den til at føde, som er i Barnensod.) 2) *tr.* hejer paa ham.

férrarfok, den som hejer ved Smaamumlen.

férrarfak, den som hejes paa el. mumles over.

ferranérdlukpok, *intr.* og *tr.* hejer ved Smaamumlen for at gjøre Skade.

ferrat, Hæxerie; det Smaamumlen, som bruges ved sig HæxerKur.

Sérbak (N.) v. sérgvak (S.), en Goefual, kaldet: Tejst (Uria Grylle.)

férgvarfiórpok, *intr.* er paa Tejstejagt.

Sérdlernarpok v. nakau, *intr.* 1) er skadelig; gjør megen Skade; er fortrædelig at være hos; man kan ingen Ting have i Fred for ham (f. Er. en Hund, som stjeler; et Menneske, som vil have alting i Hænder el. slaaer meget i stykker.) 2) bider glubsk paa Krogen; gaaer stærk til (Fisken.) 3) er behændig; kan gjøre alt hvad han seer.

férdlernartok, 1) skadelig. 2) behændig.

férdlernarfúsek, 1) Skadelighed. 2) Behændighed.

ferlerfarpok, er rap paa sine Hænder.

Sérkerpok, f. 1) *intr.* det

- det stænker. 2) *tr.* — paa en.
- ferkérarpok, *intr.* det samme, naar det stæer flere gange.
- ferkiek, Skarnet i Tarmene (fordi det stænker, naar det mellem Fingrene krybes af dem.)
- ferkitlárpok, *tr.* stænker Vand paa; overstænker en el. noget. Serkitlár-pånga omárfub, han den stemme overstænkede mig.
- ferkitlárpuuk, *intr. car. fng.* de stænke Vand paa hinanden.
- Sérkinék og Sérkoak, see under Sérkok.
- Sérkok, Knagen; Raslen; Knald; Knassen; Lyd af noget nær hos.
- ferkorpok, 1) *intr.* det giver Knald fra sig; brager; Knager; smælder; skralder. 2) *tr.* a) Knæster imellem Tænderne. b) giver Balder paa et Dyr med en Bøsse.
- ferkorpallukpok, *intr.* det Knager el. rasler af noget i Nærheden.
- ferkórse! hvilken Knagen og Bragen! hvilken Smælden!
- ferkortaút, Snerten paa en Svøbe (hvormed der smædes.)
- ferkomípok, 1) *intr.* splittes reent ad; gaaer i hundrede Stykker og Splinter. 2) *tr.* slaæer det i mangfoldige Stykker.
- ferkomítok, splittet ad i mange Stykker.
- Sérkok, 1) Knæe; hele Knæet. 2) Baglallen af en Sæl.
- ferkoak, 1) Knæeskallen. 2) Leedet el. Knokkelen i Leedet tæt oven for Baglallen.
- ferkomiarpok, *intr.* Knæler; ligger paa Knæe.
- ferkomiartok, Knælende.
- ferkomiarbik, en Skammel at Knæle paa.
- ferkomiarbigáu, *tr.* 1) Knæler derpaa. 2) Knæler for en.
- ferkomípkok, 1. *tr.* støder en med Knæerne.
- ferkinék, i *dual.* ferkinæk, Buxer, som bindes neden for Knæerne.
- ferkérngiok v. kinniok, 1) *intr.* syer saadanne Buxer. 2) *tr.* — til en anden.
- ferkinersorpok, 1) *intr.* tager slige Buxer paa. 2) *tr.* ifører en anden dem.
- ferkerngærpok, 1) *intr.* tager slige Buxer af. 2) *tr.* affører en anden dem.
- Sér-

Sérkomiarpok, see under næstforegaacnde.

Sérkomípok, see under Sérkok.

Sérmek, Land, Jis (som ligger paa Land, Baade, Huse, Klæder.)

sermérsoak, Jisblinken; Jisbræen (langs over Jnderlandet.)

sérmerpok, *f. intr.* og *tr.* der fryser Jis paa Klæderne *ic.*

sermernakâu, *intr.* det er en stærk Frost; Vandet fryser strax paa Klæderne *ic.*

sernéjarpok, *tr.* skraber Jisen af.

sernéjaut, noget at skrabe Jis af med, især: et stykke Been el. Træ indrettet til dette Brug af Rajaek. Koerne.

Sérnak, 1) Syre; Marksyre (den langbladede.) 2) Suurhed.

Sérnarfúlek, det samme i sidste Bemærkelse.

Sérnarpok v. nakâu, *intr.* er suur.

Sérnartok, 1) suur; suurt. 2) Edike. 3) Suurdej.

Sérnarsarpok, *tr.* gjør suur. sérnaut, en Pose, fyldt med Syre og Spæk.

Sernigâu, *tr.*)

serniksarpok v. sorpok, *tr.*)

sernikfåok v. sóiok, *intr.*) bes

stjermer; beskytter; forsvarer; holder med; antager sig; er paa ens Parthi.

serniksartok v. sårifok v. sóifok, en Bestjermer; Beskytter; Forsvarer.

serniksórnek, Bestjermelse; Beskyttelse; Forsvar.

sernigirfåk v. sernirfåk v. sernikfugak, bestjermet; beskyttet; forsvaret.

sernirfåvok, *intr.* bestjermes; bliver beskyttet; er forsvaret.

Sérparpok v. sérpalerpok, *f. 1) intr.* det stænker. *2) tr. a)* det stænker derpaa. *b)* bestænker; besprænger; stænker med Vand, Blod *ic.* paa en Ting.

serpalípkok, *ic.*)

serpartarpok,)

serparterpok,) *intr.* og *tr.* det samme, naar det stæer igjentagen.

serpartáíok,)

serparteríok,) *intr.* det samme i begge sidste Bemærkeller.

Sérpárnek v. palérnek v. palíngnek v. partárnek, Stænk.

serpartaut, det hvormed der bestænkes.

Sérpe, 1) Materie i Øjnene; Sød i Øjekrogene. 2) en Sluff; uagt-

D d

som;

som; Skjodesløs; som
 passer sine Sager Slet og
 lader dem fordærves.
 serpiluk, det samme i sidste
 Bemærkelse.
 serpilik, med Materie i
 Øjet (et Ørenisse); med
 Søn i Øjekrogene (et
 Øie.)
 serpiliórpok, *intr.* har fly-
 dende Øjne; hans Øjne
 ere fulde af Materie.
 serpiovok v. serpilúvok, *intr.*
 er slasket, uagtsom og
 skjodesløs med sit Løj;
 lader Klæderne hæng-
 slasket om sig.
 serpigau, *tr.* er slasket og
 uagtsom dermed; be-
 handler det skjodesløs;
 lader det ligge for Vind
 og Dove el. uden Nød
 fordærves.
 Siakau, Siakovok og Siám-
 marpok, see under Siár-
 pok.
 Siánek, det lange smaa-
 le stykke Tømmer, som
 sidder paa hver Side af
 Kajakken oven for Rø-
 len.
 Siárgok, Kræfebar. A.
 Siararpok, see under, næste
 følgende.
 Siárpok, 1) *tr.* udstræk-
 kes imellem sig (en Snor,
 Rem el. Lüne.) 2) *intr.* a)

er udspendt el. udstræk-
 kes imellem tvende (Rem-
 men.) b) i *pl.* hárput, gaae
 udstrakt i Rad el. Breds
 holdende hverandre i
 Hænderne for at lege.

siakovok, *tr.* 1) udstrækker;
 hænger udstrakt op (en
 Snor for at tørres el. hæn-
 ge Klæder paa.) 2) veed
 ikke, hvilket han skal
 gribe til el. hvad han
 deraf skal vælge. Nejog-
 eklaka siakoaka, hvem skal
 jeg nu vælge at være hos?
 siakau, *tr.* det samme i alle
 Bemærkelse.

siárlak, det udstrakte; en
 udstrakt Siffesnøre (for
 at tørres.)

siarúkpok, *tr.*)

siarúrlök, *intr.*) søger at
 fange et Dyr ved noget
 man holder udstrakt
 imellem sig (f. Ex. Ry-
 per ved smaa Snarer hæn-
 gende paa en udstrakt Lit-
 ne.)

siámmarpok, 1) *intr.* a) er
 adspredt; ligger strøet
 og spredt allevegne om-
 Fring. b) adspreder sig;
 stiller sig fra hinanden.
 2) *tr.* adspreder det hist
 og her.

siámmartok v. siámmagak,
 adspredt; adskilt hist og
 her.

siaróarpok, 1) *tr.* udspreder;

- adspreder (det som har ligget i Hob.) 2) *intr.* i pl. de adspredes.
- fiaróíok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.
- fiaróarterpok, f. 1) *tr.* a) strøser ud. b) saæter. 2) *intr.* a) udstrøses. b) saæter.
- fiaróartériok, *intr.* det samme i 2de første Bemærkelse.
- fiaróartériok, 1) den som strøser noget (f. Ex. Sand paa Gulv.) 2) en Sædemand.
- fiaróartigak, 1) det udstrøede. 2) den Sæd, som er saætet.
- fiaróartigéklak, 1) noget at udstrøse. 2) Sæd til at soee.
- fiékpok, 1) *intr.* ligger el. staaer i Råd efter hinanden. 2) *tr.* a) sætter i Råd; ordner efter hinanden. b) lader Øjne ne løbe omkring paa de nærværende.
- fiéktut, 1) en Råd; de som ere i Råd efter hinanden. 2) de 3de Stjerner i Orions Belte.
- Sible, Lampegrums; det tykke udbrændte Bundfald i en Lampe.
- siblekarpok, *intr.* har Grums el. Bundfald (Lampen.)
- siblikpok, f. 1) *intr.* er fuld af Grums (Lampen.) 2) *tr.* tager Bundfaldet af den.
- siblingárpok, *tr.* renser den fra sit Grums.
- siblingárpok, 1) *intr.* er skilt ved sit Grums. 2) *tr.* skiller den derved.
- Sibborpok v. siggorpok, 1) *tr.* Fryster el. vrier Vandet af noget. 2) *intr.* frystes el. avries sit Vand (f. Ex. vaade Klæder.)
- sibbortórpok v. siggortórpok, det samme.
- sibbortóíok v. siggortóíok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.
- Sídlak, et Roebæen; Jernstang el. Jernhæfte at støde Steen el. frossen Jord løs med.
- sídlarpok, *tr.* støder løs med en saadan Jernstang ic.
- Sjédlerpok, see under Sjelluk.
- Siékpok, see under Siárpok.
- Sjelluk, Regn.
- sjéllukpok, 1) *intr.* det regner. 2) *tr.* — derpaa.
- sjélluksiórpok, *intr.* er ude i Regnveit.
- sjélluksiút, en Regnkjole; et Regnstjerm.

Hjelluarpok, *intr.* er smaa: regn; det smaa: regner.

Hjedlerpok, *f. intr.* det regner temmelig.

Hjedlerfôrloak, stærk Regn; Plaskregn.

Hjedlerfôrlovok, *intr.* er meget stærk Regn; er et ofsende Vand.

Hjelliupok, Regnen kommer paa en.

Hjelloriktípok, *t. intr.* Regnen bliver stærkere; det tager til med at regne.

Siggádlarpok og Siggípok, see under Sêkpok.

Síglerpok, *f. 1) tr.* indfatter en Ting i noget; bebrammer den el. beslægger dens Omrand med noget (*f. Gr. en Aare med Been.*) 2) *intr.* indfattes; bebrammes saaledes.

Síglerfôrpok, *tr.*)

Síglerfôrtok, *intr.*) det samme i 1ste Bemærkelse.

Síglerfok, indfattet; bebræmmet; belagt om Randen med noget.

Síglerfôut, Indfatning; Bræmme; Belægning om Randen.

Síggorpok, see under Síbborpok.

Síggúk, 1) Neb. 2) Snude; Tryne; Mule. 3)

Mund (nemlig det yderste af begge Læber samlede.)

fígguktók, 1) langnebbet. 2) storfnudet; langtrynet; storflabet. 3) en Sneppeart med langt Neb kaldet: Dobbelt Sneppe; Høfsegjøg (*Scolopax Gallinago.*) 4) et slags Sælhund med meget lang Snude, ventelig: Sviins Sælen (*Phoca porcina.*)

fígguktórloak, det samme i 2de første Bemærkelser.

Síkákpok, *intr.* er haardt i sig; er tæt i Fibrene el. compact (*f. Gr. haardt Brød; haard Beegsteen; tæt Horn.*)

Síkáktok, haard; fast; tæt; compact.

Síkaktípok, *t. tr.*)

Síkaktitsíok, *intr.*) gjør tæt el. haardt (det som var blødt); bager det haardt.

Síkaktitsívik, en Bagerovn.

Síkíkípkok, *t. 1) intr.* bukker sig; bøjer sig ned. 2) *tr.* bøjer Hovedet.

Síkkeriarpok, *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.

Síkíivok, *intr.* har bøjet sig. Síkíivigáu, *tr.* bukker sig for en.

Síkíingavok, *intr.* sidder el. staar med nedbøjet Hoved.

Sík-

fikkítípok, *t. tr.* bøjser *So* vedet ned derpaa.

Sikko, *Jis*; helst: flad *Jis* paa Vandet.

fikkórfoak, *Stor-Jisen*; den flade *Driv-Jis*.

fikkoak, nysfrossen tynd *Jis*.

fikkoárpok, 1) *intr.* lægger sig med ny *Jis* (*Wandet*.) 2) *tr.* belagget det med *Jis* (*Kulden*.)

fikkorpallúk, *Jisblink*; *Glands* el. *Gjenskin* af *Jisen*.

fikkoárpok, *intr.* *Jisen* bryder el. er brudt op; der bliver aabent Vand el. fri for *Jis*. 2) *tr.* bryder *Jisen* op; skaffer aabent Vand der (*Wanden* el. *Strømmen*.)

fikkulliárpok, *intr.* fahrer til *Jisen*; gaaer ud paa *Jisen* (for at fiske, fange *Sæl*hunde *re*.)

fikkulliórpok, *intr.* Kommer frem imellem *Jis*; træffer *Jis* paa sin Vej.

fikkusiórpok, *intr.* 1) det samme. 2) gaaer paa *Jisen* for at fiske el. i anden *Sensigt*.

fikkupok, 1) *tr.* indefryser noget (*Kulden*.) 2) *intr.* det indefryser el. fryser fast i *Jisen*.

fikkuvok, 1) *intr.* er frossen

i *Jis* (*det Waade*); er bleven til *Jis*. 2) *tr.* fryser det i *Jis* (*Kulden*); har lagt *Jis* der el. der.

Sikórnek, et *Øjeblik*; *Blinken* med *Øjet*.

fikórngerpok, *f. intr.* lukker *Øjnene*.

fikórngersok, den som lukker *Øjnene*.

fikórngersarpok, *intr.* lukker *Øjnene* op og i flere gange; blinker med *Øjnene*.

fikórngerlipok, *t. tr.* lukker hans *Øjne*.

Siklak v. *firkak*, 1) *Stranden*. 2) *Saltvands-Sist*.

líksakarpok, *intr.* har *Sist* (*en Egn*); er en god *Sist* *Skoplads*.

líksíok, *intr.* og *tr.* trækker sin *Kobbe* *Blære* ned af *Kajakken* (*en Fanger*, som har slaaet *Harpunen* i en *Sæl*.)

fírkfípok v. líksípok, *t.* 1) *intr.* a) er ved *Stranden*. b) gaaer til *Strands*. c) lægger til ved *Stranden* med sin *Baad*. 2) *tr.* Kommer til *Stranden* hos en; lægger til med sin *Baad* ved ens *Strand*.

Sikse, i *pl.* *sik* *singit*, den *hvaass* *Kant* paa *Hvalbarderne*.

sikfingerpok, *f.* 1) *tr.* affskærer den hvasse Kant af Hvalbarden. 2) *intr.* den er affskaaren.

sikfingerfak, Hovedsjaeren i en Glintelaas.

Siksik, *cum suff.* siksingee, 1) Skjæl i Øret af det tørrede Ørefit. 2) Siskepander; Torstkepander; de smaa hvide ægformede Stene i Siskens Høved.

Sikutak, Blegn paa Øjelaaget.

Silla, 1) Luften. 2) fri Luft. 3) Vejret. 4) Luften himmelen (saaviit Skyerne række.) 5) Verden (Himmel og Jord under eet.) Sillamanna, a) denne Verden. b) denne Verdens Deel, man er paa. Sillam aipa, a) den anden Verden. b) en anden Verdens Deel; langt fraliggende Land. 6) Fornuft; Sands. Heraf:

fillame, i fri Luft; ude; uden for.

fillamut, ud; hen ud.

fillamit, uden fra.

fillårfoak, 1) den store Luft.

2) det ganske Vejr, saaviit man kan see; hele Horizonten. 3) den store vide Verden.

fillådlek v. lårdlek, 1) det

yderste; det som er nærmere mod fri Luft, end andet. 2) Forstue. Brugest helst *cum suff.*, som: Innima filladlianepok, det er i mit ydersie Kammer.

filladlerpåk, det alleryderste el. allernærmeste ved fri Luft.

fillagikpok, *f.* *intr.* er got Vejr.

fillagiklok, got el. smukt Vejr.

fillagiklórfoak, meget smukt el. dejligt Vejr.

fillagiklórlovok, *intr.* er dejligt el. meget skönt Vejr.

fillakárpok, *intr.* 1) har fornust. 2) har sin fornust; er ved Sands. 3) bruger sin fornust; handler fornustig; er skikkelig. 4) i *neg.* fillakangilak, a) er ufornustig; er ej begavet med fornust. b) har ikke sin fornust; er gal el. afsindig. c) bruger ej sin fornust; handler ufornustig. d) er fuld el. drukken.

fillakártok, 1) fornustig. 2) ved sin Sands.

fillakángitsok, 1) ufornustig. 2) uforstandig; som bruger ej sin fornust. 3) uden Sands; gal; afsindig; fra sin fornust

stand. 4) fuld; drukken.
 5) Brændeviin. Sillakan-
 gitsfokangilatit? har du
 ikke Brændeviin?
 fillakpikpok, *r. intr.* 1) faaer
 forstand; bliver for-
 standig (med Narene.) 2)
 faaer sin Fornuft igjen
 (den som var affindig.) 3)
 Kommer til sig selv igjen
 (en Heremester fra sin Hen-
 rykkelse.) 4) Kommer til
 forstand el. Begreb om
 noget, som man for var
 uvidende el. uforstans-
 dig i.
 fillakpiksfautigau, *tr.* 1) Kom-
 mer til forstand derved
 el. 2) derom.
 fillakuluk, *stent* el. *stet*
 Vejr.
 fillakulupok v. kulupok,
intr. er *stent* el. *stet* Vejr.
 fillalik, 1) fornuftig; be-
 gavet med Fornuft. 2)
 forstandig; som har sin
 Fornuft; ved Fornuft.
 Sillalingogallorponga, jeg
 har jo dog min Fornuft.
 3) som bruger sin For-
 nuft el. Sands; men-
 skelig; skikkelig. 4) snild.
 fillalirkloak, meget fornuft-
 tig; som har stor for-
 stand; flog.
 fillaliovok, *intr.* 1) er for-
 nuftig. 2) bruger for-
 stand. 3) handler snil-
 deligen.

fillangorpok, *intr.* bliver
 got Vejr.
 fillate, det som er uden for
 el. i fri Luft. Bruges kun:
 1) *transitive*, som: fillata,
 det der uden for, og 2)
 med *apposizio.* til at udtryf-
 fe *Præpositionen* uden
 for, som: Iglub fillatane,
 uden for Huset. Sillativtig-
 ut, uden for os el. vort
 Huus.
 fillatangerpok, *f.* 1) *intr.* er
 uden for. 2) *tr.* er uden
 for en el. det (Huus, Wind-
 ne, Beboer.) Sillatanger-
 patigut, han er uden for
 os el. vor Boliq.
 fillatangerfarpok, *intr.* og *tr.*
 gaer uden for.
 fillatangiarpok, *tr.*)
 fillatangiáflok, *intr.*) staaer
 uden for og synger el.
 Palder paa dem, som ere
 inde i Huset.
 fillatangiupok, *tr.* er el.
 staaer uden for med no-
 get el. i den henseende.
 fillatengárpok, *f.* forsager
 ikke; er uforagt; for-
 bluffes ej; er standhaf-
 tig el. usorrykket ved no-
 get.
 fillatengárflok, uforagt;
 standhaftig.
 fillatengárlárpok v. niarpok,
intr. 1) lader sig ikke
 forbluffe; søger at hol-
 de Stand; bliver ved

et frit Mod. 2) har sine Tanker samlede; husker paa hvad man har at gjøre. Sillatengårstårdlutit pina! glem nu ikke hvad du skal sige el. strøb at holde dine Tanker samlede!

Sillatengårslarpok, *tr.* gjør en uforsagt; sætter Mod i ham.

Sillatengårslarukpok, *tr.* viser sig uforsagt derved; lader sig ikke forbluffe deraf; bliver desuagtet ved et frit Mod el. standhaftig. Sillatengårslaryssoaka okauzee, jeg skal ikke lade mig forbluffe af hans Ord.

Sillatengårslautigåu, *tr.* 1) Kommer til Grimodighed derved; det sætter Mod i ham og gjør ham uforsagt. Okauzisit sillatengårslautigåka, dine Ord satte Mod i mig. 2) husker over paa noget; tænker idelig derpaa, for ej at glemme det. 3) hører agtsom derpaa; har sine Tanker samlede derved. 4) hører det an uforsagt og uforrykt.

Sillatök, meget forstandig; Flog; viis; en Flog Mand.

Sillatövok, *intr.* er meget forstandig; et Flog el. viis.

Sillatöunek, usædvanlig medfødt Klogskab el. Vittighed.

Sillatömiok, *intr.* Kommer til en Slags Æstertanke.

Sillátorpok, *intr.* 1) Kommer til sin Forstand igjen; bliver Flog; faaer sin Sands. 2) Kommer til Æstertanke; lærer at bruge sin Fornuft; sætter sig; bedrer sig.

Sillátortok, 1) den som Kommer til sin Forstand igjen. 2) den som bliver stikkelig og lærer at bruge sin Fornuft ret.

Sillátórnek, 1) Klogskab. 2) Æstertanke; Bedring.

Sillátórlarpok, 1) *intr.* a) Kommer mere og mere til sin Fornuft. b) lærer mere at bruge sin Fornuft; bedrer sig; bliver mere sat og stadig. c) anholder noget uforsagt. 2) *tr.* a) skaffer en sin Forstand. b) lærer ham at bruge sin Fornuft; bringer ham til at leve mere stikkelig og stadig.

Sillátorfåiök, *intr.* det samme i 2de sidste Bemærkelse.

Sillátorfautigåu, *tr.* 1) Kommer til sin Forstand derved. 2) bringes til Æstertanke derved.

Sil-

fillárupok, *intr.* 1) har mistet sin Forstand; er gal. 2) handler ubesindig; bærer sig ad, som han var gal. 3) er fuld el. druffen.

fillárutok, 1) gal. 2) ubesindig. 3) fuld; druffen.

fillárunek, 1) Galtskab; Ufsindighed. 2) Ubesindighed; ufornuftig Opførsel. 3) Druffenskab; Guldskab.

fillárunarpok, *intr.* 1) er galgjørende; kan stille en ved sin Forstand el. Sands. 2) ruser; gjør druffen.

fillárunartok, 1) galgjørende. 2) rufende; stærk Drif.

fillárutipok, *t. zr.* gjør ham gal.

fillagâu, *zr.* betænker el. overvejer det; har det i Hukommelsen, som svævede for Tanken.

Sillagirlsak, det man bruger Estertanke til el. ponsfer paa.

Sillagirlseksak, noget som fordrer Estertanke.

Sillan, see under Sillat.

Sillangorpok, see under Silla.

Sillat v. sillat! men for ved en *Vocal*: sillan! *Interj.*

1) for eller efter et Ord:

Æi! Ach! O! Himmel! Sillat tekkyominak v. tekkyominarsillat! Ach! at man kunde faae ham at see! Tupængnarfillan una! Ej! hvor gjorde du mig bang! 2) Absolute brugt giver det en Fortrydelse el. Uvillie tilfjæde: Ej! det var dog stemt el. fortrædeligt; det var dog ogsaa noget; hvad skal det dog til!

Sillamè! det var ingen Under! det tænkte jeg nok. Sillan-ákakak! 1) Ej! Under; det er ret forunderligt! 2) det var herligt!

Sillakulúk! Stakkel! den, din, jeg Stakkel! de, I, vi Stakler! Thi det kan flecteres i *Numerus* og forandres i *Personen* efter Tillægs-Ordet, som: Sillakulung una! Oh! den Stakkel! Sillakulung uanga! jeg Stakkel! Sillakuluin okko! de Stakler!

Sillakulungoak! den el. din lille Stakkel!

Sillatà, Silláte og Sillátorpok, see under Silla.

Sillíkpok, *t. intr.* 1) er breed. 2) har faaet sin Fornøjelse af noget; vil ikke have mere; kan ej rumme el. gjøre med mere

- re deraf. Angmaksænnik
fillikpogut, vi have nu
faaet saa mange Lodder,
som vi skjøtte om den gang.
filliktok, breed.
fillikfúsek, Brede.
filligáu, *tr.* 1) holder den
for breed; det er ham
for breedt. Silligára, den
er mig for bred. 2) har
faaet saameget deraf,
som han skjøtter om.
fillikfiok, 1) *intr.* er bleven
bredere. 2) *tr.* har gjort
den bredere.
fillinárpok, 1) *intr.* er for
breed. 2) *tr.* gjør den
for breed.
fillikoserpok, *f.* 1) *tr.*
tilsætter noget i Brede.
2) *intr.* har faaet Tilset-
ning i Brede.
Sillimavok, *intr.* 1)
er færdig el. i stand til at
kunne bruges, naar man
vil. 2) har vel Lyft til at
giste sig, men undseer sig
ved strax at tilkiendegive
det.
Sillio, 1) *intr.* og *tr.*
hvæsser. 2) *intr.* hvæs-
ses.
sillirfak hvæsset.
sillirfávok, *intr.* er hvæsset.
sidlit, en Svæssesteen.
sidlilingoak, en liden Svæs-
sesteen.
Sillo, et Spæ-Madsel;
fillórfoak, et Hval-Madsel;
et Madsel af et stort Spæ-
dyr.
fillúliok, *intr.*)
filluliaráu, *tr.*) finder et
Spæ-Madsel.
fillúliak, et funden Spæ-
Madsel.
Sillukpok, *intr.* 1) løfter
Armen i Vejret (naar
man vil kaste med noget el.
slaae nogen); hæter el.
truer med den. 2) er op-
løftet (Armen.) 3) er op-
trukken (Hanen paa en
Glint.) 4) har den op-
trukken.
fillutípok, *t. tr.* 1) løfter
den op (Armen.) 2) træk-
ker den op (Hanen.)
Siméropok, *t.* 1) *intr.* a)
drikket i sig; trækker i
sig; bliver gjennemtruk-
ket af Væde (Skind, Løj,
Snee &c.); slaaer igjen-
nem (Paptir.) Unnek si-
mérpok orklomik, det hvi-
de Skind har trukken Spæl
i sig. b) forvannes efter
noget (got el. ont; Tale-
maade el. Skik.) Kavan-
garnitsæn-okauzeenik si-
mérpok, han har faaet ret
sydlandske Udtale. 2) *tr.*
a) trækker igjennem det;
drikket af det. Aput
ervngub fimarpa, Bandet
er trukket i Suen. b) det
hæn-

hænger ved ham; det bliver hans Vane el. ham noget eget. Kabluna'n illerkoeesa fimerpæt, han er bleven til en heel Europæer i sit Bæsen.

fimertipok, *t. intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

fimértok v. fimertítak, 1) idrukken. 2) forvænt.

fimerferiarpok, *intr.* 1) trækker let Væde til sig; staaer snart igjennem (f. Er. graat Papiir.) 2) forvæntes let; forandrer snart sit Sprog og Levemaade efter dem, han lever iblant.

fimerfereepok, *ts. intr.* 1) trækker ikke let Væde til sig; er vandtæt. 2) forvæntes ikke saa let; holder fast ved sit eget Sprog og Skikke.

Simik, en Prop; en Tol el. Tap; et Spund (naar samme er isat)

simíklak, det samme, for den bruges.

simíkpok, *t. 1) tr.* propper; spundser; sætter Tap i. 2) *intr.* proppes; spundes.

simíkslok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

simíksufok, en Propper el. Spundser.

simíorpok, *intr.* gjør Proppe el. Spunds ic.

simíksíorpok, *tr.* gjør Proppe el. Spunds til (Glassen el. Fanden.)

simárpok, 1) *intr.* har mistet sin Prop; Tappen er ude deraf; Spundset er tagen af. 2) *tr.* tager Proppen af el. Tappen ud deraf. Nappartak simárpa, han tog Spundset af Tonden.)

Simnek, Overblivsel.

simnerpok, *f. 1) intr.* a) faaer tilovers; har mere, end han bruger. b) bliver tilovers deraf; rækker til og end mere. Amíkslat simnerput, Rønebaadskindene ere flere end der behøves. 2) *tr.* løser en af; træder i hans Sted; tager hans Arbejde; Kommer efter ham.

simnekarpok, *intr.* det samme i begge første Bemærkelser.

simnéfok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

simnérfok v. simnerse, en Afløser; en Eftermand i Embede el. Gierning; Successor.

simnerfigau, *tr.* har ham til Eftermand; afløses ved ham.

simneráu, *tr.* har det tilovers.

sim-

- sinnérrivok, *intr.* er til-
 overs.
 sinnerrivok, overbleven; det
 som er tilovers og bru-
 ges ej.
 sinnerrárpok, *tr.* løser en
 af (flere gange); skiftes
 med ham til at gjøre no-
 get.
 sinnerráupuk v. sinnerrékát-
 táupuk, *intr. car. sing.* de
 løse hinanden af; de skif-
 tes til at gjøre noget.
 sinnerráutuk v. sinnerrékati-
 geek v. sinnerrékátigeek,
car. sing. Skifte; de, som
 afløse hinanden ved et
 Stykke Arbejde.
 sinnerrárbik v. sinnerrékátá-
 bik, Skifte; Vagt (Ei-
 den.)
 sinnerrékátiklak, Skifte;
 en at skiftes med.
 sinnigak, afløst; Formand
 i Arbejde el. Embede;
 Antecessor.
 Siné, *cum suff.* siná, Kant;
 Bredde; Rand. Sírkfab
 siná, Strandbred.
 siníklak, noget til Kant el.
 Rand (paa Klæder, Na-
 re ic.)
 sináfiarpok, *intr.* 1) gaaer
 til Strandbredden. 2)
 fisker fra Strandbred-
 den.
 sinásiut, en Snøre at fiske
 med fra Strandbred-
 den.
- sinálipok, *intr.* er kom-
 men fra Søen til Strand-
 bredden.
 sinekópok, *intr.* og *tr.* fah-
 rer forbi en andens
 Strandkant.
 sinérpok, *f. 1) intr.* a) løber
 el. fahrer langs ad Kan-
 ten el. tæt om ved Bred-
 den. b) er sjantet; er
 halvtossét. 2) *tr.* fól-
 ger langs Kanten el.
 Bredden af det.
 sinérsiok, *intr.* 1) det samme
 i 1ste Bemærkelse. 2) blæs-
 ser langs hen under Lan-
 det el. Søndenvind.
 sinérsfok, 1) den som løber
 ic. langs Kanten. 2)
 Søndenvind, som blæs-
 ser langs hen under
 Landet. 2) en Sjante;
 en Halvtosse.
 sinérsfírlök, det samme i 2de
 første Bemærkelser.
 sinérsfórvok, er meget sjan-
 ret.
 sinérsfarpok, *intr.* blæser
 stærk af Sønden langs
 Landet.
 sinérsít, den yderste smale
 Kantning paa et Klædes-
 bon.
 Singak og Singapok, see
 under Singavok.
 Singárpok, 1) *intr.* tryk-
 kes el. slaes flad; giver
 sig ud til Siderne af
 Traadd

- Trædd el. Paatrykken** 2) *tr.* fladgjør; trykker el. træder flad; slaaer flad.
- fingerørpok, *tr.*)**
- fingerørpøk, *intr.*)** det samme i sidste Bemærkelse, naar det skeer flere gange: platter ud; slaaer det i Plader.
- fingerørpøk, en Platten-
slager.**
- fingerørpøk, fladtrykt;** slaaet i Plade.
- fingerørpøk, *intr.*** det pjaasker og giver efter under Fødderne (naar Jorden er blød at gaae paa.)
- fingerørpøk, hvilken Pjaasken!**
- Singavok, 1) *intr.*** er misundelig el. avindsyg. 2) *tr.* under en ikke noget med sig.
- ringapok, *tr.*** det samme i sidste Bemærkelse.
- ringarfok, misundelig;** avindsyg.
- ringaneke v. ringak, Misundelse;** Avind.
- Singek, 1) Skoe-Kem;** Skoetvinde. 2) Spændelæder.
- fingerørpok, *f.* 1) *intr.*** binder sin Skoe-Kem. 2) *tr.* binder den paa en anden.
- fingerørpøk v. fingerørpøk v. fingerørpøk, et Skoespænde.**
- fingerørnek, Vrysten paa Soden;** oven paa Soden (hvor Skoeremmen bindes); Spændelæderstedet.
- fingerørndlukpok, *intr.*** har ont over Vrysten.
- fingerørneriarpok, *intr.*** har saaet Skade over Vrysten.
- fingerørpok v. ærfarpok, 1) *intr.*** a) hans Skoe-Kem el. Skoespænde er løs. b) løser sine Skoe; løser sin Støvle-Kem over Vrysten. 2) *tr.* a) løser Skoen; spænder den op. b) løser hans Skoetvinde; spænder hans Skoe op. Adla fingerørndlugo, at løse ens Skoetvinde.
- fingerørlerpok, *f.* *intr.*** taber sine Skoe-Kemmer.
- ringarupok, *intr.*** har ingen Kemmer i sine Skoe; har tabt dem.
- Singørpok, *f.* 1) *tr.*** a) klemmer noget (Skind, Kem, Klæde) imellem Hænderne el. Singrene, for at trykke det Vaade deraf. b) afflemmer en Tarm sit Skarn paa samme Maade. 2) *intr.* afflemmes sin Vaade el. sit Skarn paa ommeldte Maade.
- ringørkiok, *intr.*** det samme i sidste Bemærkelse.

- fingikforpok, *tr.*)
 fingiklóíok, *intr.*) af-
 skraber el. affryger det.
- Singípok**, *is.* 1) *intr.* sæt-
 tes el. er sat i Vand; *sky-*
 des ned i Vandet (en
 Baad, som har været paa
 Land.) 2) *tr.* sætter den
 i Vand.
- fingítíok, *intr.* det samme i
 sidste Bemærkelse.
- fingítíok, sat i Vandet.
- Singorpok**, *intr.* er rød
 i Ansigt el. paa Hænder.
- singortíok, *t.* 1) *intr.* bli-
 ver rød i Ansigtet; Blo-
 det stiger ham til Hove-
 det (af Skræk, Glamsfuld-
 hed el. anden udbortes År-
 saa.) 2) *tr.* gjør ham rød
 i Ansigtet (ved at skræffe
 ham ic.)
- singúdlorpok, *intr.* tryk-
 ker sig paa Naturens Veg-
 ne.
- singúdlortok, en som tryk-
 ker sig paa Naturens
 Vegne.
- singúnerpok, *f.* *intr.* tryk-
 ker sig stærkt; spænder
 sine Kræfter stærkt an
 (ved at løfte ic.)
- singunerbigâu, trænger sig
 stærkt derfor.
- Singúdlorpok, see under næst-
 foregaaende.
- Singutigâu**, *tr.* slaaer
 noget af Hovedet; kaster
- det hen i Vejr og
 Vind; tænker ej mere
 derpaa.
- Sínik**, *Søvn.*
 sínikpok, *t.* *intr.* sover.
 síniktok, en sovende.
 sínikáte, en Medsover, *hest-*
cum suff. sínikátá, 1) hans
 Sovestammerad el. Seng-
 gekammerad. 2) Mand
 el. Hustru. Sínikátíngó-
 ara nau? hvor er min lille
 Sovestammerad el. min lil-
 le Kone?
- sínikatíklak, en at sove hos.
 sínikatígeek, *car. sing.* So-
 vestammerader.
- sínikatígeekpuk, *f.* *intr. car.*
sing. ere Sovestammera-
 der.
- sínikatígâu, *tr.* har til So-
 vestammerad.
- síníkbík (N.) v. sínígvík (S),
 1) Sovest. 2) Seng.
 3) Sengedyne, *ipl.* Seng-
 geklæder. 4) Sengekam-
 mer.
- síníkbíllíorpok v. nígvíllíor-
 pok, *intr.* reder Seng;
 gjør Sovestedet tilrette.
- sínígomatók, søvnagtig.
- sínígomatóvok v. omatokáu,
intr. er søvnagtig; vil
 sove meget.
- sínígomatóunek, Søvnag-
 tighed.
- sínípkapok, *intr.* udsøver;
 sover sit fulde Maal.
- sínik-

finikpárpok, *intr.* er henso-
 vet el. død.
 finikpártok, hensovet; død.
 finiktarpok, *intr.* herberge-
 rer paa et Sted; bliver
 Natten over.
 finiktáriarpok, *intr.* fahrer
 et Sted hen at blive
 Natten over.
 finiktarbik, 2) et Herberge;
 et Sted hvor man bli-
 ver Natten over at so-
 ve hos fremmede. 2) et
 Sovested i Marken; en
 Jagtseng.
 finiktáriarbik, det samme i
 iste Bemærkelse.
 finéklárpok, 1) *intr.* sover
 ind. 2) *tr.* dykker i Søvn.
 fineksáiok, *intr.* det samme
 i sidste Bemærkelse.
 finéktorpok, *intr.* drømmer.
 finéktortok, en Drømmer.
 finéktoráú, *tr.* drømmer om
 en el. noget.
 finéktorírlak, den el. det man
 drømmer om.
 finéktugak v. finíkto, en
 Drøm.
 finingajekpok, *intr.* sover
 næsten; halvsover.
 finingiekpok, *intr.* 1) Kan
 ej saae Roe at sove. 2)
 er letsovnet; Kan ej so-
 ve, hvor nogen lar-
 mer; vaagner ved mind-
 ste Lyd.
 finingiegáú, *tr.* Kan ej sove
 for ham el. det som lar-
 mer.

finingiektipok, *t. tr.*)
 finingiektítsiok, *intr.*) for-
 styrer en i sin Søvn;
 lader ham ej saae Roe
 at sove.
 finiórarpok, *intr.* slumrer;
 sover ikke ret.
 finissárpok, *intr.* Kan ej saae
 Søvn i sine Øine; Kan
 ej mere komme til at
 sove.
 Síó, 1) Fronten; det som
 er for til. 2) Forstavn.
 Heraf:
 síomut, 1) fremad; for-
 lends. 2) paa Genvejs-
 sen.
 síomúinak, lige forud.
 síomórpok v. síomukárpok,
intr. 1) fahrer frem ad;
 stiler forud. 2) fahrer
 fort (i den begyndte Stil-
 ling.)
 síoárpok v. síúarpok, *intr.*
 1) er i forvejen; gaaer
 el. fahrer foran. 2) fah-
 rer frem.
 síoártok, den som er forud
 el. iforvejen.
 síoéitíarpok v. síúángoarpok,
intr. fahrer el. gaaer lidt
 frem.
 síúáiok, 1) *intr.* har nogen
 for sig; gaaer el. fahrer
 bag efter. 2) *tr.* har ham
 for sig; lader ham fah-
 re foran.
 síúáirfok, den som gaaer
 el. kommer bag efter.
 síó.

- floak v. sy'oak, Fortand; Melketand.
 flo'ak (N.) v. sy'ogak (S.),
 1) det som er forud for en el. forved ham. 2) helst *cum suff.* den Egn uden for ens Bolig el. Land. Nunab flo'áne, ndera for Landet. Pámiut syog'áinne umiarsoit ingerdlarfut, uden for Pámiut vare endeel Geisere. 3) det forreste af Ansigtet; det som rækker længst frem af Hovedet (saasom Ræsen paa et Menneske; Snuden paa et Dyr; Nebbet paa en Fugl.)
 flo'akípok v. syogakípok, *z.* 1) har fladt Ansigt; er Kortnæset. 2) er Kortsnudet. 3) er Kortnebbet.
 flo'akítlok v. syogakítlok, 1) Kortnæset; som har et fladt Ansigt. 2) Kortsnudet. 3) Kortnebbet. 4) især: Sunnen af den Kortnebbede Edderfugl (*Anas spectabilis, foemina.*)
 flo'artók v. syogartók, 1) langnæset; som har et udstaaende Ansigt. 2) langsnudet. 3) langnebbet. 4) især: Sunnen af den almindelige Edderfugl (*Anas mollissima, foemina.*)
 flo'áangerpok, *s. tr.* er el. Kommer lige ud for el. midt ud fra noget. Umiarsoit flo'angerpátigut, Skibet seiler lige uden for og. Sekkérngub flo'angerpátigut, Solen skinner os lige i Øinene.
 flo'ángiupok, *intr.* det samme. Sekkinek flo'angiupok, Solen slaar lige paa.
 flo'áangerfimavok, *intr.* har el. faaer noget lige ud for sig.
 flo'míkpok, *intr.* og *tr.* har el. søger noget for ved sig.
 flo'líkslok, langt forud; længe forestaaende.
 flo'ópok, 1) *intr.* bringes el. bliver bragt i forvejen. 2) *tr.* bringer det i forvejen el. forud for det første (og vil bringe mere siden.)
 flo'úrfook, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.
 flo'útak, det som stikkes forud.
 flo'umiok, 1) *intr.* flytter sig forud. 2) *tr.* flytter det forud; bringer det hen i Forenden, som laae bag i Baaden.
 flo'umítsharpok, *intr.* og *tr.* flytter sig el. det lidet forud.
 flo'dlek v. flo'dlek, 1) den første. 2) den som gaaer næst

næst foran; den næstfor-
rige. Kaumatit siúdlíane,
i næssforgangne Maaned.
3) i pl. siurdleet, de første;
Sorfædrene.
siúdlermik v. siúrdlermik,
første gang.
siurdlerpák, den allerførste.
siudleráu v. urdleráu v. ule-
ráu, *tr.* 1) har en for sig;
gaaer bag efter ham. 2)
har til den første el. ud-
gjør det første deraf. Tau-
na nappartèjla siurdlerát,
det var den første af hans
Tønder.
siudliovok v. siurdliovok, *intr.*
1) er den første. 2) er
den fremmeste; gaaer
først.
siurdliursfok, den forreste;
den som gaaer foran.
siurdliupok, *tr.*)
siurdliursfiok, *intr.*) gjør det
først; tager den først;
begegner ham først;
Kommer der først.
siurdliursfak, det man gjør
først ic.
siulersfopok, *tr.*)
siulersfiok, *intr.*) 1) gaaer
i forvejen for en for at
vise ham Vejen; er hans
Sorgænger el. Vejviser.
2) foregaaer ham med
sit Exempel.
siulersfiurfok v. lerforte, 1) en
Sorgænger; en Sor-

mand. 2) et Exempel til
Efterfølge.
siulersfortigáu, *tr.* har ham
til Sorgænger el. Exem-
pel at efterfølge.
siulitarpok, *tr.*)
siulitáfok, *intr.*) 1) fører sine
Ord først frem; faaer
Sforordet; vil have det
første Ord. 2) lægger
en Ordene i Munden;
siger ham, hvad han
skal tale. 3) bruger en
til Tolk; har Tolk for
sig. 4) dicterer; tilsiger
en, hvad han skal skri-
ve.
siulitáupuk, *intr. car. sing.*
de snakke hinanden i
Munden.
siúnek, 1) det som er for-
ved en. 2) det, som fores-
staaer en; det forestaa-
ende. 3) Øjemed; det
man agter at gjøre el.
agter sig til. 4) For-
stand; Begreb. Bruges
helt *cum suff.*, deraf:
siórna (N.) v. siórnga (S.),
1) den el. det for ved ham.
2) det han har forestaa-
ende. 3) *adv.* i Siór; for-
rige Nar.
siórname v. siórngane, 1) for-
ved ham. 2) tilforn.
siórngagut, det samme.
siórnrát, 1) det som er for-
ved dem. 2) de forbi-
gangne Nar.

- siórnanne,)
 siórntigt,) for ved dem.
 siórnevne,)
 siórnevkt,) for ved mig.
 siórnévtine v. névtigt, for
 ved os.
 siórnerne v. siórnekkut, for
 ved dig.
 siórnévline v. névfigut, for
 ved eder.
 siórniklak, 1) Fremtiden. 2)
 det som skal møde; den
 forestaaende el. tilkom-
 mende Skjæbne. Siu-
 niklavut nællunætlárant,
 det er uvist, hvad der i
 Fremtiden skal møde os.
 3) det foresatte Maal;
 det man i sit Liv stiler
 til; Enden. Siúniklet ifu-
 maginiarúk, tænke vel paa
 Enden. 4) Gjemdet; det
 man agter sig at gjøre.
 siórnerloagut, længe før ham.
 siórngak, i Overfjor.
 siórngak-siórngak, for tre
 Aar siden.
 siórngago, ad Aare.
 siórnaliok, intr. har været
 paa et Sted i nogle Vin-
 tre; er skeet for nogle
 Aar siden. Heraf: conj.
 siórnaligame, i de forri-
 ge Aaringer; i de forbi-
 gangne Aar, og subj. siór-
 naligune, om nogle Aar.
 siórnalítak, overgjemt; fra
 forrige Aar.
 siórngalítíok, 1) intr. har
- noget overgjemt fra for-
 rige Aar. 2) tr. har det
 overgjemt.
 siórnavok, intr. er el. skeer
 først; gaaer først for sig.
 Heraf conj.: siórnaumet,
 første gang.
 siórngerpok, f. tr.)
 siórngéiok, intr.) løber en
 anden i forvejen; kom-
 mer før han; vil være
 den første.
 siórnrúpok, intr. bliver
 forvirret; hans For-
 stand staaer stille.
 siórnerpok, f. intr. 1) er i
 forvejen. 2) er forestaa-
 ende. 3) er agtet; er Øje-
 medet, man stiler til.
 siórnerâu, tr. har det i sit
 Hoved; har det til Øje-
 med.
 siórnerláut, en forudsket Bes-
 stemmelse; noget fore-
 sat el. forud bestemt.
 siórnekarpok, intr. og tr. 1)
 er noget bevidst el. er
 Kyndig derom; veed der-
 af at sige. 2) har Bes-
 greb derom; fatter;
 begriber; forstaaer.
 siórnekartok, Kyndig; viden-
 de; begribende.
 siórnekangítíok, ukyndig;
 uden Begreb.
 siórnekarnekk, Forstand; Bes-
 greb.
 siórnekangítíufékk, Mangel
 paa

- paa Forstand el. Begreb.
 siunétok, *intr.*)
 siuniúpok, *tr.*) forstaaer den; har ham i Tanke; mener det; staaer i Begreb derom. Iblit Pele niavertok piet sunāuba, uanga mersa Pele Kalálek siuniukallóarpara, nu mærker jeg først, at du taler om Peder Kiøbmand, og jeg havde derimod Peder Grønlander i Tanke.
 siunéirfut, Kundskabs Mid- del; det hvorved man kommer til Begreb.
 siunéirfutigāu, *tr.* Kommer til Kundskab el. Begreb derved.
 siunérfiok, *tr.* 1) udforsker en; erkjendiger sig hos ham; adspørger ham; indhenter hans Tanker. 2) fatter; forstaaer; begriber; faaer Meningen af el. Indsigt i.
 siunerfirfak, den el. det, som forstaaes; fattet; begreben.
 siunerfirfāvok, *intr.* forstaaes; begribes; fattes.
 siunerfiklāvok, *intr.* er forstaaelig el. begribelig; kan fattes.
 siunerfiklaurfok, forstaaelig; fattelig; begribelig.
- siunerfiópok, *intr.* og *tr.* udforsker; adspørger en.
 siunerfiugak, udforsket; adspurgt.
 siunerfiugāvok, *intr.* udforskes; adspørges.
 siunerfiut, det man udforsker hos en; det adspurgte.
 siunerfiutigāu, *tr.* adspørger derom; udforsker hos en desangaaende; søget at faae Kundskab hos ham derom.
 SiOak, SiOaktok, SiOakpøk, Siomikpok og SiOak, see under SiO.
 SiOak, Sand.
 siorkiarpok, *intr.* fahrer efter Sand.
 siorkiak, den som henter Sand; en Sandgraver.
 siorárpok, *tr.*)
 siorálok, *intr.*) støber Sand paa Gulvet.
 SiÓravok v. syÓravok, *intr.* gruer; er bange for noget forestaaende.
 siórarfok, den som gruer for noget.
 siórāu v. óragāu, *tr.* gruer for ham el. det.
 siórirfak, den el. det man gruer for.
 sióranek v. syóranek, Gruelse.
 sióranak! Gru! hvor grueligt!

- fioránarpok v. nakàu, *intr.*
 er gruelig.
- fioránartok v. fyoránartok,
 gruelig.
- fiorafárpok, *tr.*)
- fiorafáriok, *intr.*)
- fyorafáiook,) 1) Kommer
 en til at grue; indjager
 Skræk; truer. 1) adva-
 rer.
- fiorafáur, 1) Trudsel. 2)
 Advarsel.
- fiorafáutigàu, *tr.* 1) truer
 dermed; indjager Skræk
 derved. 2) advarer der-
 ved.
- fiorafágak, 1) truet. 2) adva-
 rer.
- Siórna, Siórngak, Siórnger-
 pok og Sióupok, see under
 Sio.
- Sipperpok v. perfor-
 pok, *tr.*)
- sipperfóiook, *intr.*) opfkæ-
 rer noget for at rette det
 ved Evtning.
- sippivok, 1) *intr.* er rev-
 net ud. 2) *tr.* revner ud.
- Sirklak, see under Síklak.
- Sissamák, 1) fire (see
 Gram. Cap. V. §. 3.) 2)
 den fjerde (naar det læg-
 ges til et *Singulare*, see
 Gram. Cap. XVII. §. 4.
 Not. 1.)
- sissamagàu, *tr.* har til den
 fjerde; udgjør den fjerde.
- sissamát, 1) fire. 2) i plur.
- sissamäit, fire (lagt til et
Collectivum); fire flokke.
- sissamánnik, fire gange.
- sissamát, den fjerde.
- sissaménne, for det fjerde.
- sissamávok, *intr.* er fire; bes-
 staer af fire; i plur. sissa-
 máuput, de ere fire i Tal-
 let.
- sissamángorpok, 1) *intr.* a)
 bliver fire. b) bliver den
 fjerde. c) bliver Tors-
 dag. 2) *tr.* deler det i
 fire; gjør fire deraf.
- Heraf:
- sissamángormet, i Tors-
 dags; om Torsdagen.
- sissamángorpet, paa Tors-
 dag; næstkommende
 Torsdag.
- sissamáralik, en som har
 fire Koner.
- sissamarárpok, *intr.* faer fire.
- sissamáriarpok v. ríarfarpok, 1) *intr.* steer
 el. gjør fire gange i Rad.
 2) *tr.* — ved ham.
- sissamerpok, *f. tr.* lægger
 den fjerde til. 2) *intr.* i
 plur. de blive fire i Tal-
 let.
- Sisse, Kævehule, i plur.
 sissit, en Brink fuld af
 Kævehuler.
- sissekarpok, *intr.* har Su-
 ler (en Kæv.)
- Sissèk, 1) Hærde. 2) Staal-
 sissèkpok, 1) *intr.* hærdes;
- er

er haard i sig; er hær:
det. 2) *tr.* hærder Jern.
fisslegak, hærdet.

fissävok, *intr.* 1) er Hærde.
2) er Staal.

fissårpok, 1) *intr.* mister sin
Hærde; er blødt i sig.
2) *tr.* stiller det ved sin
Hærde; gjør det blødt
i Jlden.

fissårupok, *intr.* er uden
Hærde el. Staal; der er
ej mere Staal for (en
Kniv, Øre el. Flintelaas.)

Sifferpok, *t. intr.* og *tr.*
gjør dyb Rende el. Sure
i noget; furer det.

fissérnek, en Sure.

fissligak, furet.

Sissorårpok, see under næst-
følgende.

Sissörpok, 1) *intr.* glider
ned ad. 2) *tr.* glider ned
deraf.

fissörtok, nedgleden.

fissörnek, nedgleden Sne
el. Is; Sneestred; Is-
stred.

fissorårpok, *intr.* 1) glider
ned af en Bratning. 2)
gaaer paa Skier.

fissorårtok, 1) den som gli-
der paa Skind. 2) en
Skjeløber.

fissoräut, 1) det Skind,
man glider paa. 2) i du-
al. fissoräutik, Skier.

fissoräurotit, Slæde. A.

fissuvok, *intr.* er udgles-
den.

fissuak, nedgleden Steen;
Sjeldstred; Steenstred.
fittlingavok v. sungavok,
intr. er hæld og temme-
lig brat ned ad.

fittorpok, *intr.* strækker sine
Been ud (naar man før
har siddet med dem krum-
me el. overførs.)

Sitserpok, 1) *intr.* a) træk-
ker igjennem (Vand el.
Sveed igjennem Klæder-
ne.) b) er igjennemtruk-
ken. Sitserkåunga åilamit,
jeg er ganske gjennemsvedt.
c) sier op og bliver staa-
ende oven paa Jisen
(Vand.) 2) *tr.* a) træk-
ker igjennem det. b) sier
op deraf.

sitsernek, 1) det gjennem-
trukne Vand el. Sveed.
2) det Vand, som er siet
op og staaer oven paa
Jisen (enten det saa er fro-
sen igjen el. ej.)

sitserkigpok, *s.* giver op af
sig igjen det man har
saaet formeget (et Wen-
niste, en Hund, en Flaske,
som er fyldt for fuld.)

Sitorpok, see under Sissör-
pok.

Siüdlek, Siulersorpok, Siu-
litarpok, Siünek, Siuner-
pok,

- pok, Sinnérstok, og Siurd-
lek, see under Sio.
- Síának, see under Siút.
- Siúrksfuk v. fyúrksfuk, Su-
sen; Brusen (af Vejir);
Svinen og Tuden i Lus-
ten.
- siúrksfukpok, *intr.* det suser
og bruser i Vejret; det
hviner og tuder i Lus-
ten.
- siúrksfuktok, susende; brus-
sende.
- siúrksle! hvilken Brusen!
Siurfardlukpok og Siurfarik-
pok, see under næstfølgende.
- Siút, et Øre (Ørelæppen
med alt tilhørende Til-
behør.)
- siúmíksarpok, *intr.* og *tr.*
lægger Øret til noget;
lyder derefter.
- siúmíovok, *intr.* det hænger i
Øret.
- siúmiutárpok, *intr.* hænger
noget i Øret.
- siúnak, Ørebenet (det store
rundhvelvede Been bag
Ørelæppen.)
- siúrdlukpok v. siúserrau,
intr. har ont i Øret.
- siúrlárdlukpok, *intr.* er tung-
hør.
- siúrsaríkpok, *f.* 1) er lyd-
hør. 2) lægger Øret
til alt hvad der tales.
- siutéitfok, 1) seenhørende;
som ej hører, hvormeget
man end taler til ham.
2) som agter ej, hvad
der siges; som lystret
ikke.
- siutigáu, *tr.* har en til Øre
til at sige sig hvad den
hører.
- siutíkitfok, stumpøret.
- siutitók, 1) storøret; lang-
øret. 2) et slags Horn-
ugle, (der synes at være
Strix Asio.)
- siutinguvok, *intr.* har Øre-
pine.
- siutingunarpok, *intr.* er usor-
dragelig at høre.
- siutísiortok, en liden Bilde,
som Grønlanderne sige
at være farlig, naar den
kommer i Øret (*Tenebrio
fossor.*)
- siúterok, en Snegl; en
Snekke (især: *Trochus
grönlandicus*; *Tritonium
Lapillus*; *Turbo grönlan-
dicus* og *Nerita littorea.*)
- siuterúrfoak, en stor Hav-
snekke (især: *Tritonium
undatum*, *despectum*, *anti-
quum*, *glaciale*, og *fornica-
tum.*)
- siuterúngoak, en liden
Snekke (saasom: *Tritoni-
um clathratum*, *craticula-
tum* og *ciliatum.*)
- siuterúrfsak, en Snekkelig-
ning; en bitte liden
Snek.

- Snekke** (saafom: *Helix pellucida* og *nitida*; *Turbo Albulus*, *Trochus helicinus*; *Tritonium viridulum*.)
- Siuterok**, see under næstforegaaende.
- Sive**, Længde; Varighed (neppe brugelig, uden i *Compositum*: Sivekarpok, *intr.* har Længde el. Varighed; varer noget.
- Sivifok**, lang; langvarig; som tager lang Tid. Ikek sivifok, en lang Fjord. Okalluktuak sivifok, en lang Tale.
- Sivifovok**, *intr.* er lang; varer længe; tager lang Tid.
- Sivifok**, meget lang el. langvarig.
- Sivifokâu** v. **Sivifdvok**, *intr.* er meget lang; varer særdeles længe.
- Sivifômik**, længe.
- Sivirfûsek** v. **Sivifurfûsek**, Længde; Langvarighed.
- Sivifutigâu**, *intr.* og *tr.* er saa lang; varer saa længe som; har forholdsmæssig Længde el. Varighed dermed. Kannok sivifutigâ? hvor lang er den? Tajma sivifutigâu, saa lang er den. Tauna sivifutigâ, er saa langvarig, som den.
- Sivifutigirfok**, af forholdsmæssig Længde mod noget; af Varighed med. Tajma sivifutigirfok, saa lang.
- Sivifutigirfomik**, forholdsmæssig længe. Kannok sivifutigirfomik? hvor længe?
- Sivikîpok**, *ts. intr.* er kort; varer kort; tager liden Tid. Ikek sivikîpok, Fjorden er kort.
- Sivikîtfok**, kort; Kortvarig. Aursak sivikîtfok, en kort Sommer.
- Sivikîtfomik**, kort; Korteligen.
- Sivikîtfûsek**, Korthed; Forte Varighed.
- Si vitfôr pok**, *tr.* gjør det over lang.
- Sivekarpok**, Sivikîpok og Sivifok, see under næstforegaaende.
- Sivkerpok**, *f. intr.* sniser; kan ej holde sig for Latter.
- Sôg**, Ja. (S.)
- Sôrdle** v. **Sôrdlikiak**, ja vist nok.
- Sôkak**, Barde; Hvalbarde; det saa kaldte Sistebeen.
- Sôkalik**, 1) en Bardest; en Hval, som har Barde. 2) den egentlige store Hvalst, hvoraf Sistebeen

- net faaes (*Balena Mysti-*
cerus.)
- sókiarpok, *intr.*)
- sókiok v. kéjarpok, *tr.*) Skæ-
rer Barden ud af en
Zvalfisk.
- sókiorpok, *intr.* arbejder i
Barden; har med Fiske-
been at bestille.
- sókartak, 1) Beenring om
de grønlandske Span-
de el. Kar. 1) Tøn-
debaand.
- sokartéksak, Baandstage;
Splitter til Tøn-
debaand.
- sókarferpok, *f.* 1) *intr.* læg-
ges Baand paa; faaer
Baand paa sig (en Tøn-
de; Ballie *xc.*) 2) *tr.* læg-
ger Baand paa den.
- sókarféiok, *intr.*)
- sókarferfórpok, *tr.*)
- sókarfiorpok, *intr.* og *tr.*)
det samme i sidste Bemær-
kelse.
- sókartalliok, *intr.* gjør Tøn-
debaand.
- sókartalliorpok, 1) *intr.* det
samme. 2) *tr.* gjør Baand
tilrette og lægger dem
paa Tønden.
- Sókartak, see under næstfore-
gaaende.
- Sókáu, see under Súna.
- Sókodlek, en Ballierer,
som fahrer til Sang- og
og Dandselystighed.
- fokódlipok, *t.*)
- fokolliártorpok,) fahrer til
sig Lystighed.
- fokóllavok, *intr.* ballierer;
er til sig Lystighed, og
i færd med at synge og
dandse.
- fokóllarsok, en Ballierer;
som er til Lystighed.
- fokolláuarpok, *intr.* det sam-
me (bruges af de døde
om Hedningene, som saa
ledes bære sig ad.)
- Sóngom, *Ja.* (*S.*)
- sóngoma, *ja vist.*
- Sorárpok, *intr.* holder op
med noget (at gjøre, ar-
bejde, spise *xc.*); ender;
slutter.
- forárupok, *tr.*)
- foráurufiok, *intr.*) 1) holder
op dermed. 2) affiger;
forsager; vil ej mere be-
fatte sig dermed. Afor-
tok forárudlugo, at affige
det onde.
- foráurufak, 1) det man har
holdt op med. 2) det af-
sagte. 3) det lærte. i
plur. foráurufat, Levin-
ger.
- forájavok, *intr.* er nær ved
at holde op; er ved En-
den.
- forálertorpok, *intr.* standser
lidt i sit Arbejde.
- forárut v. rutiksak, 1) Slut-
ning;

- ning; Ende. 2) Afsteed; Garvel.
- Sórdlo, ligesom. Heraf den Talemaade: Sórdlo kangäivna? Hvor lang er dog Tiden?
- Sorojúk, see under Suna.
- Sórsukpok, *intr.* og *tr.* anfalder; bestormer; Ispber ind paa en.
- Sórsuktok, 1) en Bestormer; en Anfalder. 2) *i dual.* og *plur.* a) Stridsmænd; Soldater. b) Bjørne og Hunde, som ere oppe at bides.
- Sórsuktúksak, en Soldat; en Stridsmand.
- Sórsútlarpok, *tr.* bestrider en stærkt; anfalder el. sætter an paa ham med Magt.
- Sórtlak v. lek, en Rod, især: Sukkerrod (Roden af den Urt *Tuglerunak*.)
- Sórtlektórpok, *intr.* spiser Sukkerødder.
- Sórtlerfiórpok, *intr.* søger efter Rødder i Jorden el. paa Prætninger hvor de vore.
- Sórtliarpok, *intr.* gaaer el. fahreer ud efter Sukkerødder.
- Sórtliak, den som er ude efter Sukkerødder.
- Söugak, see under Saug-uak.
- Söuvok og Sua, see under Suna.
- Suák, *siste Rogn.* suaktorpok, *intr.* spiser Rogn.
- Súalik, en *Sist* med Rogn.
- Súkiorpok, *intr.* foger Rogn.
- Suáursak, *i plur.* suáursæt, Bryn; Grød; Velling.
- Suáursfartorpok, *intr.* spiser Grød el. Velling.
- Suáursfiorpok, *intr.* foger Grød el. Velling.
- Suákpok, 1) *intr.* skriger uden for, for at faae nogen ud; raaber ud. 2) *tr.* raaber ham ud; Falder paa ham, for at faae ham uden for. b) taler haardt til et Barn, som er utaalelig; taler til Ørene paa det. c) giver den en Fort Bebrejdelse, som uventende har sjungen paa ham (bruges kun om Stridsjængere, naar de rette forberedte Sangere have sluttet, og da en, som i Stilhed hjemme har forfattet en Sang om nogen til at opbyde ham, træder uventende frem dermed, derpaa den, der i Forsamlingen hører sig nævnt, sprin-

- springer op og giver ham noget at løbe med for det første, til han bedre faaer belabet sig paa Svar en anden gang.) Suakiuk! lad ham dog vide, at du ikke er bange for at svare ham!
- suagávok, *intr.* 1) bliver raabt ud; kaldes uden for. 2) bliver tiltalt (et Barn.)
- suárpok, *intr.* og *tr.* 1) skriger af fuld Hals til nogen for at faae ham til sig. 2) skriger til sine Hunde.
- suárkáu, *intr.* gjør stærk Anskrig; skraaler overmaade.
- suárpallukpok, *intr.* der gjør res Anskrig.
- suálukpok, 1) *intr.* a) er el. gjør noget i høj Grad mere end andet. b) er el. gjør noget formeget. 2) *tr.* a) gjør formeget der af med en el. noget; besæger ham el. det alt for stærkt. b) gjør det mere end en anden. Seglitigallunga suálukparma, du er den værste til at lyve om mig. 3) *neg.* a) holder Maade. b) er ej den værste.
- suálukáu v. lukpetlákáu, *intr.* og *tr.* er el. gjør alt formeget (enten i ond el. god Forstand.)
- suálúktok, 1) det som er for meget; overmaade meget. 2) umaadelig.
- suálúngnek, Umaadelighed.
- suálúngitfok, maadelig; ej formeget.
- suálúnginek, Maadelighed.
- suálúktomik v. lúngmik, 1) formeget; uden Maade. 2) mere end andet; meest. 3) overmaade meget.
- suálugúpok, *tr.* gjør for meget ved en; bliver værre mod ham.
- suáld v. lumígle, ja tilfulde; det var et sandt Ord; deri har du stor ret.
- suáluktakállune, et *verb. def.* der neppe bruges uden i *inf. appl.* i alle Personer *adverbialiter*: det var og til gavn el. alt for grovt gjort; man kunde dog ej bruge Maade; artig, at Folk ej ville gaae en Middelvej.
- suángavok, *intr.* 1) bliver fuld el. haard (f. Ex. et Fruentimmerbryst); modnes (en Byld); staaer udspendt som en Blære el. hornet (en Skade.) 2) fuser frem med sin Tale imod en; overfuser nogen; bruger en slem Mund; taler en barskt til.

suangavigau, *tr.* det samme
i sidste Bemærkelse.

suangarpok v. gariarpok, *intr.*
fyder sig stærk i Væp-
ten; løber i en Hast i Vej-
ret (et ungt Meuniske.)

Sualò, Sualákpok, Suánga-
vok, Suángarpok og Suár-
pok, see under næstforegaa-
ende.

Súdlarpok, Sudlerpok, Sudlø,
Sudluárpok og Sudluítlok,
see under næstfølgende.

Súek, Trækvind; Træk
igjennem smaa Huller
og Abninger.

fæ! hvilken Træk!

fúerpok, *f. 1) intr.* det træk-
fer; der er Trækvind
el. utæt, saa Vinden har
hemmelige Træk der-
igjennem. 2) *tr.* det træk-
fer ind til en el. igjen-
nem hans Klæder.

fuerkáu, *intr* og *tr.* det træk-
fer stærkt ic.

fúerlok, det som trækker;
det Sted, hvor gives
hemmelig Trækvind.

fuerfórlok, stærk Træk; et
Sted, hvor gives stærk
Trækvind.

fúernarpok v. nakáu, *intr.*
det forvolder stærk
Træk gennem Klæder-
ne; det er alt for stærk
Blæst at gaae i.

fúdlarpok, 1) *intr.* a) fyger

ind (Sneen.) b) tilfy-
ges af Sneen (Huušgang
el. Kævesælde.) 2) *tr.* fy-
ger derind; tilfyger
den.

fudlárnek, Fog; den indfy-
gede Sneen.

fudlaršimavok, *intr.* er til-
fyget.

fudlartípok, 1. *tr.* blæser
Sneen derind (Vinden.)

fudlárpok, 1) *intr.* udfæies
el. stilles ved den indfy-
gede Sneen (Huušgangen.)
2) *tr.* renses den derfra;
udfæies Sneen deraf.

fudléjarpok, *tr.* det samme
i sidste Bemærkelse.

fudléjaut, et Redskab at
fejse den indfygede Sneen
ud med, især: en Skra-
be til dette Brug ved
Kævesælde.

fudlø, det Hule i et Rør
(f. Ex. i en Hjerpose el. i
et Been.)

fudlolik, et Rør; enhver
Ting, der er huul inden
i el. pibet, som et Rør.

fudlortók, 1) meget pibet el.
huult; som har store
hule Abninger indven-
dig. 2) et Rør.

fudlortóvok, *intr.* har store
hule Abninger ind-
vendig; er meget pibet.

fudliok, *intr.* 1) bliver huul
(en Tand.) 2) faaer Vin-
ger (en Fugl.)

fud-

- sudlúnikpok, *t. intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.
- súdliaovok, *intr.* har Tandpine af hule Tænder.
- súdliafok, en som har hule Tænder og Smerte i dem.
- sudlúngovok, *intr.* den hule Tand smerter; det gjør ont i den.
- sudlorták, et Øre. *A.*
- sudlortámikpok, *t. tr.* hører. *A.*
- sudlortámigak, det hørte. *A.*
- sudlortálerpok v. lersórpok, *tr.* indgiver; indblæser ham; oplyser; gjør tydelig for ham (bruges kun ved Hereric, da Tornak siges at oplyse Heremesteren om Tornárfulks Ord, at han kan forstaae dem.) *A.*
- sudlokót, 1) Marv i Eenhjørningshorn el. i en Pennepose. 2) Skarn og Snax i et Valhorn, Trompet el. Pusterør.
- sudlokotéjarpok, *tr.* tager Marven el. Skarnet ud deraf.
- sudluárpok, 1) *intr.* blæser; puster (med Munden.) 2) *tr.* a) blæser el. puster derpaa. b) puster det bort (med Munden); blæser det bort fra et Sted til et andet (f. Ex. Vinden — Sæen.)
- sudluárnek, 1) Blæsen el. Pusten med Munden. 2) Vind; Blæst. *A.*
- súlluk, en Vingefjer; et Pennesjer; i *plur.* fullu-ullit, en Sugle-Vinge, helst *illucum suff.* fulluee, dens øns Vinger.
- súlluluk, med Vingefjere; en Vinge, som de store Sjer ej ere rykte af.
- fullúrlak, en Beensjer paa Enden af Harpuunstofen, kaldet Ernejnæk; en Ernejnækfjer.
- fullúrlakflak, et stykke Been tjenlig til saadan Sjer.
- sudlérpok v. lersórpok, 1) *tr.* sætter Sjer paa Enden af en Buepiil. 2) *intr.* den bliver forsynet med saadan Sjer.
- sudluítfok, i *plur.* sudluítut, et slags langt brun Tang, som Grønlænderne spise.
- sudluítfortorpok, *intr.* spiser saadan Tang.
- sudluítfulliarpok, *intr.* er ude at samle saadan Tang til Spise.
- fullorak, Snerten paa en Svøbe.
- fullórkiok, *tr.* sætter Snert paa Enden af en Svøbe.
- Suerpok, see under næsiforegaaende.

2 Suglugâu, *tr.*)
 1 Suglûrsflok, *intr.*) synes! at
 det er forlidet el. ikke
 forslaaer; forsmaaer
 det.
 1 Suglûgîrsfak, det som synes
 for ringe el. forsmaaes.
 1 Suglûrsflok, en som agter
 det for lidet, han faaer;
 den som ej kan faae nok.
 1 Suglunârpok, *intr.* 1) det
 forslaaer ikke; der er in-
 gen forslag i; det ræk-
 ker ikke til; er utilstræk-
 kelig. 2) i *neg.* suglunân-
 gilak, det forslaaer; er
 tilstrækkelig; er ej at
 forsmaaer.
 1 Suglunakâu, *intr.* er aldeles
 ingen forslag i; det vil
 kun lidet forslaae; det
 rækker langt fra ikke
 til.
 1 Suglunârtok, utilstrækkelig.
 1 Suglunarsûlek, Utilstrække-
 lighed; liden forslag.
 1 Suglunângitlok, tilstrække-
 lig; som forslaaer.
 1 Suglunangitsûlek, Tilstræk-
 kelighed; forslag.
 2 Suikkâvok, *intr.* 1) gjør
 ingen forfang; forta-
 ler sig ikke; bliver ved
 sin egen Side og lader
 enhver med Fred. 2) er
 lovfast og tilforladelig;
 har ingen Meen; er i
 brugelig Stand (en *Sw.*
 1; *Liine* ic.)

suikkarsârpok v. sipok, *tr.*
 gjør den tilrette; sætter
 den i stand til Brug,
 saa man kan lide det
 paa (*Snoren* ic.)
 Suilârkevok v. lârsârpok;
intr. forslaaer Tanke-
 ne; fordriver Tiden.
 suilârkovok, *intr.* driver Ti-
 den bort til Unytte.
 suilârkerfok v. kurfok v. lârs-
 fârtok, den som forslaaer
 Tankerne og søger Tids-
 fordriv.
 suilârkot v. lârsaut, Tidsfors-
 driv; noget at forslaae
 Tankerne med.
 suilârkotigâu v. lârsautigâu,
tr. forslaaer Tankerne
 dermed; bruger det til
 Tidsfordriv.
 suilârkogofukpok, *intr.* Ti-
 den bliver ham lang;
 han vilde gjerne have
 noget til Tidsfordriv.
 suilârkogofuktok, den Ti-
 den bliver lang; den som
 er forlegen med Tiden.
 suilârkogomatok, den som
 er alt for meget for Tids-
 fordriv; en Dagdriver,
 som gidet intet gjort.
 Suinne, Kavelugt.
 suinnipok, *ts. intr.* der el.
 det lugter af Kæve.
 Sûkak, en Støtte i et
 Huus; Stolpe; Pille;
 Stive. *1107* 1107
 1107 1107

- fukarpok, 1) *intr.* forsynes med Støtte; stives op (et Huus.) 2) *intr.* og *tr.* sætter Støtter under el. Stolper deri; siver det.
- fukåkpok, 1) *intr.* strammes; strækkes; udspændes; snæres stærkt. 2) *tr.* strammer; strækker; udspender; gjør stiv.
- fukångavok, *intr.* staaer stram og meget opspændt.
- fukångarfok, stram; opspændt.
- fukångarfúsek, Stramhed; Stivhed.
- fukatérpok, *f.* 1) *intr.* a) bliver omstrammet el. omspændt (en Baad med sit Stind; Stovler med Bruksbindsel o. s. fr.) b) strammes mere; bliver stærkere udspændt (f. Ex. en Liine for at tørres.) c) bliver opspændt (en Bue.) 2) *tr.* a) omstrammer; omspender. b) strækker stærkere; strammer mere. c) opspender (Buen.)
- fukanérpok, *f.* *tr.* v. nerfipok, *t.* *intr.* og *tr.* v. nerfopok, *tr.* det samme, helst i 2de første Bemærkelses.
- fukanérfomik, 1) stærkt; stramt. 2) med Myn-dighed.
- fukavok, *intr.* flyder stærk Fahrt; Kommer fott frem.
- fukarfúsek, stærk Fahrt.
- fukarfórpok, 1) *intr.* a) roer stærkt (at Baaden kan faae sael Fahrt.) b) trækker stærkt (Hunde for en Slæde.) 2) *tr.* giver den stærk Fahrt (ved at roe til el. trække stærkt ud el. ved at drive paa Hundene.)
- Sukåkpok, Sukarpok og Sukavok, see under næstføregaaende.
- Súkipok, *f.* 1) *intr.* faaer Splint i Gaanden; bliver stukken af en Gliis. 2) *tr.* det giver Splint el. Gliis fra sig til at stikke ens Ledemod. Sukipånga kerflub, Jeg fik Splint i Fingrene af Træet.
- fúkinek, et Gliis-Sting; et Stik af en Splint.
- fúkiut, en Gliis; en Splint (som kommer i Fingrene ic.)
- Sukuérpok, *f.* *intr.* og *tr.* er oplyst i en Ting; har den rette Indsigt deri el. rigtig Begreb derom.
- fukuérfok, oplyst.
- fukuérfipok, *t.* 1) *intr.* oplyses; faaer tydelig Begreb om noget. 2) *tr.* oplyser en; skaffer ham tydelig Begreb om noget.
- fukuérlicflok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.
- fuku-

fukuerstok v. sitak v. fuku-
autak, en Oplyst; som
har faaet rigtig Begreb
om noget el. noget er
bleven udlagt og for-
klaret for.

fukuerfinek, Oplysning.

fukuiaarpok, tr.)

fukuiaaiok, intr.) udlægger;
forklarer noget; gjør
det tydeligt; fortolker
det.

fukuiaupok, tr.)

fukuiaurfiok, intr.) fortol-
ker el. udlægger for en;
forklarer ham det.

fukuiaarte v. kuaiairfok v. ku-
iaurfiok, en fortolker;
en Udlægger; en For-
klarer.

fukuiaartigau, tr. har ham
til fortolker; oplyses
ved ham.

fukuiaut, Udlægning; For-
klaring; Fortolkning;
det hvorved en Sag gjor-
res tydelig.

fukuiautigau, tr. forklarer
Sagen derved.

fukuiaagak, forklaret; for-
tolket; udlagt.

Sulle, endnu.

sulleina v. sulleinga, endnu
kommer ingen el. han
ikke; endnu bliver det
intet af.

Sulliok, see under Suna.

Sullorak og Sulluk, see under
Suek.

Sullupaugak, en Rødfisk
(*Perca Norvegica*.)

sullupaugarfiarpok, intr. fi-
sker Rødfisk; er paa Røds-
fiskefangst.

Same, see under næstfølgende.

Suna? intr.)

soub? tr.) 1) hvilken?
hvilket? Suna piviuk?
hvilken mener du? 2)
hvad? hvad for noget?

3) hvad er det? hvad
for en Ting er det? Su-
na nakkarpa illingnut v.

soub nakkarbigitit? hvad
var det, som faldt ned paa
dig? 4) noget, hvad det
saa er. 5) i dual. souk?

og i pl. sout? a) hvilke?
b) hvad for nogle? Her

af følgende *Casus obliqui*
ved *appos.*, der desuden ha-
ve deres særskilte Bemær-
kelser, som:

sumik? 1) hvormed? 2) hvad
koster det? hvad vil du
el. han have derfor?

sume? 1) hvor? 2) ihvor
det saa og bliver.

sumit? hvorfra?

sumut? hvorhen?

sukut? hvorigennem?
hvad Vej?

suname, 1) jeg veed ikke
hvilken, hvilket, hvad
el. hvad det er. 2) hvad
mon det vel være. 3)
ja hvilken? ja hvad?

sunau-

- sunáuna? 1) hvad er det?
 2) hvad er det for en Ting? 3) i plur. soun okko? hvad er det for nogle?
- sunéivna? 1) hvad var det vi hørde? 2) hvad er hiint for noget?
- sumépok, *intr.* 1) hvor han el. det og er. Sumékuma iblittög terfanéssautit, hvor jeg og monne være, der skal du være med. 2) *interrog.* hvor er han, den, det? Sumépit? hvor er du?
- sumétok? hvor han var el. hvor var han, den, det? Sumétok tikinerpauk? hvor mon han fandt ham?
- sumérpiak? hvor som helst? paa hvad for et Sted? hvor just? hvor dog i al Verden?
- sumímè? ja hvor? jeg veed ikke hvor?
- sumíngmè? ja hvormed? jeg veed ikke hvormed? hvormed dog?
- sumímme? jeg veed ikke hvorfra? ja hvorfra? hvorfra dog?
- sumúmmè? jeg veed ikke hvorhen? ja hvorhen? hvorhen dog?
- sukúmmè? jeg veed ikke hvor igjennem? ja hvor igjennem? hvad Vej dog?
- sörpiak? hvad just? hvilken Fen just? hvilken er det egentlig?
- sörfoak, 1) noget stort. Sorfoarmik uzéma piflegallóarána, jeg tænkte at faae noget stort af ham. 2) noget stemt. 3) hvad for en stor Ting?
- súngoak, 1) noget lidet; en ringe Ting; det som er afliden Værdie. Sungoamigloneet tunniflegallóarparma, du maae dog give mig noget, hvor lidet det saa bliver. 2) hvad for en liden Ting?
- sorojúkv. júrkfoak, 1) Skarn; Snavs; en Ting, som er intet nyts el. værd. 2) ilde tilredt; beskidt og snavset. 3) noget man ej kjender, og maae være bange for at komme nær el. tage paa. Sorojúrkfoang una? hvad mon det dog være for en Uting?
- sorojúvok, *intr.* 1) er intet værd el. nyts; duer intet. 2) er ilde tilredt; er meget beskidt og tilfølet.
- sókarpok, *intr.* har noget, hvad det og er; i neg. sókángilak, har intet.
- súngoakángilak v. súngoarupok, *intr.* har hverken det ene eller andet; har aldeles intet el. ikke en Smule deraf.

suárupok, *intr.* har gjort Ende paa en Ting; har ej mere deraf. Nekkinik suáruponga, mit Sælhundefjød er altsammen gaaet med.

sukfak? hvortil? hvad er det bestemt til? hvad skal gjøres deraf? til hvad Brug?

sukfävok, *intr.* er bestemt til noget vist; i *negat.* sukfäungilak, har ingen Bestemmelse; er ej bestemt til noget.

sukfaräu, *tr.* har bestemt en Ting til noget; vil bruge det til noget; helst *interrog.* hvortil skal han bruge det? hvad gavner det ham?

sugäu, *tr.* 1) Kommer en noget ved. 2) er i Slægt med en. Sugingilara, jeg kommer ham intet ved el. jeg er ham ej beslægtet. 3) hvad kommer han el. det ham ved? 4) hvor nær er han i Slægt med ham? Sugäruk? hvad kommer det dig ved el. hvor nær er du i Slægt med ham?

sugeekpuk, *car. sing.* Komme hinanden noget ved; ere i Forvandskab sammen; røre hinanden noget paa.

sugeekluk, *car. sing.* For-

vandte; Paarsrende; som komme hinanden noget ved.

sugirfak, en Paarsrende el. Forvandt; den man kommer noget ved.

sugingitsak, den man ej kommer noget ved; en ubeslægtet.

sukutfia? hvor paa Lav? paa hvad Sted deraf? Sukutfia pinnerpa? hvor er hun smuk el. hvad er smukt paa hende?

sukutfiarle? men paa hvilken Side? Ja, hvor paa lav?

surdlek? hvilken af dem? (naar man har 2de eller flere at vælge imellem.)

sunäuba, 1) og just; og derimod. 2) hvad hører jeg? 3) og see! (et Ord, man bruger, naar noget skeer, man ej havde formodet.)

söuvok, *intr.* 1) er noget, hvad det saa er. 2) *interrog.* hvad er det? hvilken er det? 3) i *negat.* söungilak, a) det er intet. b) det er intet nyt. c) det er intet at frygte for el. lægge Mærke til.

söurfok, det der er noget el. noget ved at gide; noget at lægge Mærke til; mærkverdigt; betydeligt.

- fõungitlok, unyts; uwig-
 tig; ubetydeligt.
 fõunerlok? hvad mon det
 dog var?
 fukuluk, noget fælt el. af-
 fkyeligt.
 fukuluárlarpok, *tr.* betager
 en Ting sin Fælhed el.
 Afffkyelighed.
 fukuluútllok, den el. det som
 ingen Afffkyelighed har
 ved sig; uden Fælhed;
 tæffelig; yndig.
 fulliok v. fursiok, 1) *intr.*
 bestiller noget, hvad det
 saa er, helst *interrog.* hvad
 bestiller han? Sullirfok
 tekkogiga? hvad var det
 jeg saae ham bestille? 2)
tr. bestiller noget for en
 anden. Sulliátit? hvad be-
 stiller han for dig?
 fulliak v. fursiak, en For-
 retning; en Gjerning;
 et foretagende; det man
 bestiller, hvad det saa
 er.
 fulliarâu v. fursiarâu, *tr.* gjør
 det til noget; gjør no-
 get deraf, hvad det saa
 er. Amek fulliarissoáuk?
 hvad vil han gjøre af Skin-
 det?
 fulliarpok? *intr.* helst *interr.*
 hvad søger han? hvor-
 hen tragter han? hvad
 stræber han efter el.
 gaaer hen til.
 fulliniarpok, *intr.* bestjæf-
- tiger sig med noget;
 har noget at bestille; er
 syffelsat.
 fullingisinnarpok, *intr.* er
 uden bestjæftigelse; be-
 stiller intet.
 fullinerpok v. neriok, *intr.* har
 vel noget at bestille; helst
interrog. hvad mon han
 bestille?
 fulliorpok, 1) *intr.* gjør no-
 get, helst *interr.* hvad
 gjør han? 2) *tr.* a) gjør
 noget for ham, el. b)
 derved. Annorák fullior-
 på? hvad gjør han ved
 Skjorten?
 fulliorbigâu, det samme i
 næstsidste Bemærkelse.
 fulliugak, en Gjerning;
 det gjorte.
 furslærpok, *tr.* *intr.* faaer in-
 tet; bekommer intet;
 kommer tomhændet
 derfra.
 furslærtok, den som faaer
 intet; den som kom-
 mer tomhændet derfra.
 fursiorpok, *intr.* og *tr.* 1)
 hvad gjør han? 2) hvad
 jager han efter?
 fussiok? *intr.* 1) hvad Fjøs-
 ber han? 2) hvad faaer
 han? 3) hvad faaer han
 at see?
 fussiak, noget han har
 Fjõbt, faaet el. seet.
 fussiiniarpok? hvad vil han
 Fjõbe.
- fussi-

fuffiniut, det man vil Ejsbe noget for.

fuffiniutigâu? hvad vil han Ejsbe el. have derfor? Atak tauna fuffiniutigâiuk? hvad vil du Ejsbe for den Sælhund el. hvad skal den koste?

fufurnipok? *1f. intr.* hvad smager el. lugter det ester?

fufurpallukpok? *intr.* hvad lyder det efter?

fåtorpok, *intr.* hvad spiser el. nyder han.

fåvok, *intr.* 1) gjør noget, hvad det saa er; tager sig noget for. 2) skader noget; fejler noget. 3) faaer noget. Sungila? fik han intet? Nagga, fugalldårpok, åtamigloneet neitfimigloneek, Jo, noget har han faaet, men om det er en åtak eller en neitsek, veed jeg ikke. 4) siger el. vil noget. 5) *tr.* gjør en noget; siger noget til ham; vil ham noget. Sungilå, han gjorde ham intet. Dette Ord bruges helst *interrogative*, og kan da i sin Bemærkelse udstrækkes temmelig viit, og være *Verbum auxiliare*, ligesom Píok, saasom: sua? hvad siger el. sagde han? hvad fejler el. fejlede ham? hvad? su-

åuk, hvad gjorde han ved ham? sudlune? hvad stat ham? suvit? hvad skader dig? hvad vil du? sudluta? hvad gif dog af os? suvise? hvad have J i sinde? sungilat? sagde de intet? syssavit? hvor skal du hen? hvad skal du? suviuk? hvad vil du ham? hvad har du med ham at gjøre el. paa ham at sige? suåtit? hvad gjorde han ved dig? hvorledes tog han imod dig? sysserfok? ja, hvad kommer det derpaa an? hvad ligger der Magt paa? hvad da? det er liges meget. sysségiga? hvad gaaer det mig an? hvad rager det mig? o. s. v.

sokåu v. sulerkåu, det samme, men i højere Grad at forståaae, især: 1) *intr.* fejler noget af Betydning. Sokå? hvad fenler ham dog, siden han skriger saa fælt? sokåit? hvad fejler dig dog? 2) *tr.* gjør noget ved en. Sokåtit? hvad gjorde han dog ved dig? funérpok? *f. intr.* hvad mon han skade? o. s. fr. tuagög? hvad siger han? hvad var det han sagde? hvad sagde han dertil?

- til? hvad er det, sagde han?
- suamé, jeg veed ikke, hvad han siger; ja, hvad siger han.
- suamigög? nu, hvad sagde han vel dertil?
- suánit? 1) paa hvad Kant el. Side? Suánit ukalerpit? paa hvad Side fik du Haren? 2) af hvad Marsag? Suánit affaviuk? af hvad Marsag elsker du hende?
- Sunāuba, see under næstforegaaende.
- Súnnerpok, *f. tr.*)
 sunnéiok, *intr.*) forarsager; er Skyld i; virker det; teer sig Kraftig i en (til det gode el. onde.) Ajourgnærfok angekkub sunnerpå, Heremesteren har virket det ved sin Kuur, at han kom sig. Tokorfok angekkub sunnerpå, Heremesteren er ved sin slette Kuur Skyld i, at han døde.
- sunnigak, den Virkningen gjøres paa.
- Súngak, Galde.
 sungárne, Galdesmag; Beefthed; Bitterhed.
 sungárnipok, *cf. intr.* smager beest el. bittert som Galde.
 sungárnæk, i pl. sungarneet,
- de bageste smaa Tarme i en Rype, som have en beestagtig Smag.
 sungarpallukpok, *intr.* er galdefarvet; er lysgrønt el. guult.
 sungarpalluktok, galdefarvet; lysgrønt; guult.
 Sungerpok, *f. intr.* er frimodig; er trøstlig.
 sungersárpok, *intr.* viser sig frimodig.
 sungersórpok, *tr.*)
 sungersóiook, *intr.*) sætter Mod i en; virker Frimodighed hos ham; trøster ham.
 sungersóut, Trøst; det man har at trøste sig ved el. stole paa.
 sungersóatávok, *intr.* er at trøste sig ved el. stole paa.
 sungersóutigau, *tr.* trøster sig ved; stoler paa; er desarsag frimodig.
 sungersóutituarau, *tr.* stoler ganske derpaa; sætter alt deris; trøster sig allene derved.
 Sungidlit, et Krunt Been el. Horn-Rør ved Blæren paa en Rastes piil.
 sungidliserpok, *f. 1) tr.* sætter et saadant Rør derpaa. 2) *intr.* bliver forsynet dermed (Blæren.)
- Sung-

Sungiúpok, 1) *tr.* vænnes dertil; bliver det bevant. 2) *intr.* lader sig lære (Eingen, man vænnes til.)

fungiúrflók, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

fungiúrfak v. giúttak, det man vænnes til.

fungiúrfárpok, 1) *intr.* vænner sig til noget; lærer sig til. 2) *tr.* a) vænner en til noget. b) afretter; tæmmer (Hunde.)

fungiúrfátök, *intr.* det samme i 2de sidste Bemærkelser.

fungiúrfátut, det man vænnes til paa; Læreklud; Lærestykke.

fungiúrfátugátt, *tr.* 1) vænner sig til derpaa. 2) afretter dermed.

fungiúrfágak, 1) tilvant. 2) afrettet.

Sunórfit, *car. sing.* Snustobak.

Sunórfisfarpok, *intr.* bruger Snustobak; snuser.

Sunórfivik, Snustobak.

Supikpok, *t.* 1) *intr.* gaaer af Vejen for en, at han kan komme frem; sættes af Vejen for noget, at det kan faae Luft el. Fremgang. 2) *tr.* sætter det af Vejen; flytter det tilside.

súpivok, 1) *intr.* Elven bryder igjennem og faaer Luft om Foraret, naar Jisen for Mundingen løsnes. 2)

tr. bryder den løs og skaffer Elvandet Luft (Tøvejetret.) Kók súpivá ráva, der er da nu bleven Nabning for Elven. 3) *intr.* og *tr.* blæser paa (Jlden); puster derpaa; opblæser el. oppuster den (med Mund el. Puster.)

súpuvok, *intr.* og *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.

súpinek, en Vandsluse el. Elvfos om Foraret, naar Elven formedelst Jisens Løsning faaer Luft; Vandflod; Vandskyl.

súpirfak, det man puster paa.

súpúpok, *tr.* 1) driver Lapsen ned (Elven, naar den aabnes.) 2) Vandskyl støder an derpaa.

súput, en Puster; en Blæsebælg.

Surdlek, Surfærpok og Súvok, see under Suna.

Syanék, en Klokke; noget som kan klinge.

syanerpok, *t.* *intr.* 1) den klinger el. ringer (Klokker); det giver Klang

- fra sig. 2) det Klinger
el. synger i Øret.
- fyánértok, det som Klinger;
Klingende; en Klokke
som slaer.
- fyánák, Klang; Klokke
lyd.
- fyánárpok v. nártarpok, *intr.*
det lyder efter Klokke
slag; Klokken slaer el.
ringer.
- fyánárikpok, *f. intr.* har
en skjøn Klang: lyder
smukt.
- Syepok, 1) *tr.* a) ste-
ger; syder. b) affmelter
(Spæl el. Fit, saa Fin-
ferne blive tilbage.) 2)
intr. a) steges; sydes. b)
affmeltes.
- fyétsiok, *intr.* steger; bra-
ser.
- fyéttok, det som steges el.
brasas.
- fyéttak, stegt; Steg.
- fyébbik v. fyétsivik, Steges
pande; Bradpande.
- fyélliok, *intr.* affmelter
Spæl og Fitflommer el.
Tranen og Fittet deraf.
- fyelliak, det affmeltede
Tran el. Fit.
- fyellivik, en Smeltefjedel
(til Spæl el. Fit.)
- Syoak, see under Sio.
- Syóravok, see under Siora-
vok.
- Sækkiek, Brystet; Brin-
gen (udvortes); i *plur.*
sækkirfat, en af Brysts-
siderne, som bestaaer
af flere Dele. Atab sæk-
kia, en Sælbringe. Atab
sækkee, det halve af et
Sælbryst.
- sækkiegut, Brystsugning;
Brystprydelse ved tvær-
løbende Striber indsyet
de i Skindet.
- sækkie minek, et Stykke
af Brystet; et Brysts-
stykke af et Dyr.
- sækkirferrâu v. ferrivok, *intr.*
har ont over Brystet;
har Brystværk.
- sækkirfepok, *intr.* har
faaet Brystet til Deel,
som den der først skjød
i Søedyret.
- sækkiegikfarpok, *tr.*)
sækkiegikfåiok, *intr.*) hel-
breder nogen for Brysts-
værk.
- sækkiegikfåut, Brystdraa-
ber; Medicament for
Brystet.
- Særbsak v. særvsak v. fârp-
sak, i *plur.* særbsæt, 1)
Søedyr (Hvalfis, Sæl-
hund el. Genhjørning) som
kommer op i et Tisvog,
og bliver efterfat af Gans-
gerne. 2) Søefugl (Al-
ler), som drives paa
Land for siden at gri-
bes.

- bes. 3) Sift (Øreder), som drives i en Bugt inden for en Dæmning, for at falde tørre i Ebbetiden.
- færbsfarpok, 1) *intr.* a) faaer et Spedyr paa ommeldte Maade ved at slaae Piil i det fra Bredden af et Jisvog. b) træder frem; gaaer frem fra Brixen paa Gulvet. 2) *rr.* sætter (Maden) frem paa Gulvet.
- færbsfarterpok, 1. *intr.* det samme i zden Bemærkelse.
- færbsfartertok, den som træder frem paa Gulvet.
- færbsfartipok, 2. *rr.* fører en frem; fremstiller ham.
- færbsfarniutigâu, *rr.* træder frem for en anden el. i hans Sted.
- færbsfarbigâu, *rr.* gaaer frem paa Gulvet til en.
- færbsfartorpok, *intr.* spiser det, som er fanget paa ommeldte Maade.
- færbsfavigâu, *rr.* sætter Mad frem paa Gulvet til ham.
- færbsfægak, fæmsat Spise.
- færbsfåput, *car. sing.* Dyrene stimle sammen i Jisvoget el. drives sammen paa ovenmeldte Maade.
- færbsfiok, *intr.* driver Fugle el. Fiske for sig ind i en Bugt, for at faae hine paa Land og disse inden for en Dæmning, og siden des lettere fanges.
- færbsfinek, en saadan Maade at fange Fugle og Fiske paa.
- færbsfirsok, i *plur.* færbsfirsut, de som drive Fugle el. Fiske for sig paa saadan Maade.
- færbsfiarpok, *intr.* er paa Gangst efter Spedyr ved Jisvoget.
- færbsfiak v. fiartok, den som er paa saadan Gangst.
- Særivok, *intr.* tærer; rinder; sier ud (Bædskken af en Hævelse uden Nabning el. Vandet af et Kar gennem heelt Træ.)
- færinek, det som tærer el. sier ud.
- Særpok, *f. intr.* Munden løber i Vand paa en.
- Særfernek, opsvollen Jis paa en Elv.
- færfernerpok, *intr.* Jisen svolner op paa Elven.

T.

Tå! *Sys! Tys! Stil!*

le!

tå-afit v. tå-afin-å! vil man vel høre! hør kun en gang til ham!

Tåblo v. tåublo, en Hage. tablorut, helst i plur. Hage; Syning; de sorte under Sunden indspede Strimer paa en Qvins des Hage.

tablorufærpok, *f. 1) intr.* er syet paa Hagen. *2) tr.* syer hende paa Hagen. taublotok, storhaget; spids haget.

Taggarikpok og Taggit, see under Tåiok.

Tagufærpok, *intr.* og *tr.* seer til; har Øje med; seer efter. Kajak tagufærük, see engang efter Kajakken.

tagufæk v. sungæ! see engang, hoor han staaer og maaber!

tagufængauna! see engang ham! see her til denne! nei, see engang!

Tajma, saaledes; paa den Maade (er et Slags Relativum til Demonstrativum Ima.)

tajmamè, ja saa; du traf det.

tajmæepok v. mæipok v. mæipok v. tejmæipok, *z. intr.*

a) er saaledes. b) er som den var; er ved det samme (f. Er. en Syg.) c)

er som han vilde; gaaer, som han vilde have det.

b) gaaer som det kan, og ikke som det burde.

e) bliver som det er; gjør ej mere ved; staaes af Hovedet. Tajmæis-

vok tauna, jeg vil ikke bryde mig mere om ham

el. derom; han faaer at gaae sin egen Vej. *2) tr.* gjør saaledes ved en

Heraf:

tajmækile! lad det saa være el. saa gaae! vel saa!

tajmækafikile! ret brav, at det saa gaaer til! lad ham kun saa gjøre! det er ligemeget! det er det samme!

tajmæetok v. mæitok v. mæitok, *1) saadan.* *2) den* som er ved det samme. Tajmæetok kemekpara, jeg forlod ham i samme Tilstand.

tajmææserpok, *f. 1) intr.* seer saaledes; gaaer saaledes til. *2) tr.* gjør saaledes ved; beegner saaledes.

taj-

tajmaëtipok, *t. tr.* 1) Iader blive som han el. det var. 2) Slaer af sine Tanker; begiver det.

tajmāitomik v. māëtomik v. tejmēitomik, derfor; des-aarsag.

tejmēitok, dog alligevel. Umneet pissungneng ajor-ponga, tejmēitok illāis-saunga, Skjønt jeg kun er slet tilfods, vil jeg dog alligevel følge med.

tajmāilliok v. māliok, *intr.* gjør saaledes; bærer sig saa ad.

tajmāilliorpok v. māliorpok, 1) *intr.* det samme. 2) *tr.* gjør saaledes med el. mod nogen; beegner ham paa den Maade.

tajmak! 1) saa! det er nu ej mere at tænke paa; borte var og blev det. 2) bruges det og hønat efter Tāva, saaledes: tāva-tajmak! nu kan man skyde en hvid Pind der-efter; nu har man seet deraf, hvad man kan vente denne Gang.

tajmāina! borte bliver han!

tajmāinak, kun saa; blot saaledes, og ej anderledes.

tajma-aglæt v. tamāglæt, kun saa; saa alleneste; ikke mere.

tajmardluinak, just saa; lige paa samme Maade;

for al Verden saa; liv-agtig saaledes.

tajmāne, da; paa den Tid (forbigangen.)

Tāika, see under Ika.

Tāiok, *intr.* og *tr.* 1) nævner (en Ting el. ens Navn.) Falder saa og saa. 2) be-der en gjøre noget for sig; anmoder ham; tal-ler ham til, naar man vil have noget gjort. Tāisinnanga, tael mig kun til, naar du vil noget. 3) erindrer ens Navn; bringer ham paa Tale; taler om ham. Jpekli. game taigalloarpātigit, vi have just talt om dig i disse Dage.

tāirfarpok, *intr.* og *tr.* det samme, naar det skeer ofte.

tāirfiok, *intr.* det samme, især: siger hvad man vil have el. hvad der skal gøres; udnævner; bestemmer.

tajniarpok, *intr.* og *tr.* paa- Falder; anraaber.

tāirfak, 1) nævnt. 2) om- bedet at gjøre noget; anmodet.

tāirfāvok, *intr.* 1) nævnes. 2) ombedes; bliver an- modet.

tāirfut, en Bed.

tāggarikpok, *f. intr.* vil al- tid have Tjener for sig

- el. Opvartning af andre; gider selv ej gjøre noget.
- táigérdukpok v. taggard-lukpok, *tr.* nævner noget fest; siger det galt ud; taler det forkeert.
- taggit, det man beder en gjøre; det man giver ham at bestille.
- tajnekarpok, *intr.* nævnes; kaldes; heder.
- táinek, i *plur.* tárngit, *Bebrejdelsen*; det man nævner el. siger om en i en Stridsfang. Táina-ka, mine *Bebrejdelser*.
- tajniorpok, 1) *intr.* giver *Bebrejdelser* fra sig. 2) *tr.* bruger det til *Bebrejelse*; *bebrejder* en det.
- tajniorbik, den man giver *Bebrejdelser*.
- tajniorbigáu, *tr.* giver en *Bebrejdelser*; *faster* ham noget i *Næsen*; *bebrejder* ham. (Disse 4 sidste Ord bruges kun i *Stridsfange*.)
- táikfávok, *intr.* lader sig nævne el. udsige, det af bruges især: *negat.* táikfáungilak, staaer ej til at nævne; lader sig ej udtale; er uudsigelig.
- táikfáungitsok, uudsigelig; unævnelig.
- tajnerdukpok, 1) *intr.* taler ilde; nævner det, som ont og usømmeligt er; bruger uanstændige Ord. 2) *tr.* a) nævner det ilde. b) misbruger det i sin Tale. c) beder en gjøre det, som ont er; viser ham i onde *Erinder*.
- tajnerdlúngnek, ond Tale; *slen Snak*; usømmelige Ord.
- táiörpok, *intr.* og *tr.* 1) nævner en Ting flere Gange. 2) benævner. 3) nævner op, det ene efter det andet.
- táiörnek, 1) en *Benævnelse*; *Navngivelse*. 2) en *Stavelse*.
- táiugak, benævnt.
- táiüt, *Navn*; det hvormed noget benævnes.
- táiútekarok, *intr.* benævnes; kaldes.
- táiútilik, benævnt; *navngiven*; med *Navn*. Imá-étomik táiútilik, som nævnes saa.
- Tajniorpok og Táíörpok, see under næstforegaaende.
- Ták, 1) *Mørke*. 2) *Norden*. A. I denne *Bemærkelse* siges dog snarere: *táfub tungá, 3: Mørkets Kant*.
- tármio, en som boer el. sidder i *Mørket*.

tårmiövok, *intr.* er el. boer i Mørket; er i Skygen; overskygges.
 tårfoak, 1) det store Mørke; Bølgmørke. 2) Jord. A.
 tårfoarmio, Jordvært; Rødder. A.
 tårpok, 1) *intr.* er mørkt. 2) *tr.* gjør mørkt for en; skygger for ham; staaer i hans Lys.
 tårtok, mørkt; det som er mørkt el. hvor der er mørkt.
 tårtórfoak, 1) meget mørkt. 2) Selvede.
 tårkåu v. tårlovok v. tårtórfovok, *intr.* er meget mørkt; er bølgmørkt.
 tårtulliok, *intr.* gjør noget i Mørke.
 tårtulliak, en Mørkets Gjerning.
 tåråarpok, *intr.* er Tusmørke; er i Skumringen.
 tåråok, *intr.* bliver mørk; mørknes.
 tåråorpok, *intr.* gaaer i Mørket; fahrer i Mørke.
 tåråuråupok, *tr.* Mørket oversalder el. kommer paa en.
 tårutåarpok, 1) *intr.* gaaer af Lys. 2) *tr.* — for en.
 tålerpok, *f. tr.* overskygger; beskygger.
 tålut v. lutak, 1) i Alminde-

lighed: et Skjul el. noget at trække for, at der kan blive mørkt. 2) i Besynderlighed: et Gardin; et Omhæng; et Sløer; et Skjembret.
 tålutékflak, noget til Skjul.
 tålytåerpok, *f. tr.* trækker Skjul for; trækker Gardin el. Omhæng for; skjuler for noget.
 tå'ak, 1) Skygge. 2) Skyggebillede el. lignende Syn efter en; Varsel; Gjenførd. Iserfimavotit, merfa sillame tekkogivkit, ta'et pinerpok, du er inde og jeg saae dig ude, det har vel været dit Skyggebillede. 3) Sjelen el. en Deel deraf. A. 4) man siger og: a) tarab tungå, Skyggesiden. b) taråne, i Skjul for det el. paa den anden Side deraf.
 tå'akarpok, *intr.* 1) har Skygge; giver Skygge fra sig (en fast Ting.) 2) forarsager Skygge (Solen.)
 tå'alik, det som giver Skygge fra sig.
 tå'alikkilåk, en Røffest. (Raja fullonica.)
 tå'ajok, en Heremester, (saa kalder han sig selv og andre ham ved hans Hererie, fordi det skeer i Mørke.)
 tå'a-

- tařajórpok, *intr.* hejer i Mórke; øver sit Hærie.
- tařarfórpok (S.) v. tařartorpok (N), 1) *intr.* a) spejler sig. b) spaaer af en Spand Vand (en Angekok.) 2) *tr.* seer den el. den Ting i Vandet.
- tařarfórbik, Spanden med Vandet, hvoraf der spaaes.
- tařarfóut (S.) v. tařartóut (N), 1) et Spejl. 2) den el. det, som en Angekok seer i Vandet, ved at spaae deraf.
- tařarfóutigáu, *tr.* 1) spejler sig deri. 2) seer den el. det i Vandet; spaaer det el. derom af Vandet.
- tařípok, *ts.* 1) *intr.* a) Kommer i Skjul bag noget. b) gaaer ned (Solen.) 2) *tr.* a) Kommer i Skjul for en anden ved noget mellemkommende. Tukrub tařípátigut, Rheensdyret kom i Skjul for os. b) gaaer ned for en (Solen.) Sekkérngub tařípátigut, vi have mistet Solen.
- taříserpok, *s. tr.* Kommer i Skjul el. Skjuler sig derfor.
- tařílikavok, *intr.* er snart oppe og tilsyne, snart nede og i Skjul bag Bølgerne (et Fårtoj.)
- tařívik v. tařartak, et Skjul el. Skuur at gaae bag for nogen, som man ej vil sees af.
- tařívigáu v. tařartaráu, *tr.* Kommer i Skjul der bag.
- tárklak v. tarksángoak, 1) det sorte paa et Sjeld, naar det øvrige er bedækt med Sne; en mørk Bratning, som ingen Sne kan hvile paa. 2) noget som rører sig paa slet Mark el. stille Hav, og man seer langt fra, som ganske lidet (Dyr, Menneske, Baad.)
- tarklávok, *intr.* 1) er sort og mørkt i de ellers hvide Sjelde. 2) er dunkelt og saa langt borte, at det kun er tilsyne, som smaa sorte Plette, der røre sig.
- Takák, en Blod-Mare.
- takárhiok, *intr.* følger efter Maren; finder hvor den ligger.
- takarshórpok, *intr.* og *tr.* aarelader.
- takarshút, et Aareladejern; en Sneppert.
- takarshórtípok, *t. intr.* lader sig aarelade.
- Takamórpok, *intr.* plun

- plumper i Vandet, saa det giver en huul Lyd (f. Er. en Steen, man slaaer ned i Vandet el. en Nare, som med hele Bladet efter Gladen slaaes ned.)
- taramôrpok v. tellamôrpok, det samme (om Ronebaad-aaren.)
- takamôrtipok v. taramôrtipok, *r. rr.* plumper saaledes med Steen el. Nare.
- takamôrtarpok, *intr.* plumper med Steen i Vandet.
- taramôrtarpok v. tellamôrtarpok, *intr.* roer paa en vis Maade, da hver andet Nareslag er plumperende og af alle Kræfter, hver andet sagte.
- takamirfârpok, *1) intr.* plumper med sin Kajak. Nare i Vandet (enten for at skræffe et Bœdyr, eller for at kalde nogen til sig, naar man er ved Strandbredden, eller for plaisir.) *2) rr.* plumper for hans el. dens Skuld.
- takamirfarbigau, *rr.* det samme i sidste Bemærkelse.
- takamirfautigau, *rr.* plumper med sin Nare i Vandet derfor.
- takamugak (N), Remme Sælen; Haverten (*Phoen barbata*)
- Takkikpok, *r. intr.* er urolig i sit Sind; har Uroe i Samvittigheden; græmmer sig over sin Opførsel. *2)* holder sig tilbage med noget; er undseelig ved at komme frem dermed. *3)* i *neg.* takkingilak, *a)* Samvittigheden tier hos ham (skjønt han vel havde at være urolig over.) *b)* viser sig frimodig til noget.
- takkiktok, den som har en urolig Samvittighed el. er i urolige Tanker.
- takkingnek, en urolig Samvittighed; Uroe i Sindet.
- takkikfut, det man har en urolig Samvittighed over.
- takkikfutigau, *rr.* har Uroe i Samvittigheden derfor.
- takkikfutiklakarpok, *intr.* har noget paa sin Samvittighed; i *negat.* har intet paa sin Samvittighed el. at blive urolig og græmme sig over.
- takkikfutârupok, *intr.* faaer Fred i sin Samvittighed.
- takkikfutârunek, Fred i Samvittigheden.
- takkikfutârutipok, *r. rr.* skaf

Skaffer Fred i Samvittigheden; gjør rolig i Sindet; bringer til Sindsroe.

Takikforpok, *intr.* og *tr.*

stjeler sig paa et Dyr ved at komme i Skjul bag noget, og saa komme det ganske nær.

takikfortok, den Jæger, som saaledes kommer bag paa et Dyr ved at gaae Omvej i Skjul bag noget.

takikflugak, det Dyr man paa denne Maade stjeler sig paa.

Takkoak, Rejseproviant; Vejmad.

takkoéksak, noget til Rejseproviant.

takkoarpok, *intr.* har Rejseproviant med sig; er forsynet med Vejmad.

takkoarâu, *tr.* har det til Rejseproviant.

takkoarbik v. takkdu, en Madpose; Madkurv; Vadsæk; Rejsetaske.

takkursipok, *t. tr.* giver en Proviant med paa Rejsen.

takkursirfarpok, *intr.* forsyner sig med Rejseproviant.

takkursipok, *tr.* giver det med som Rejseproviant; provianterer dermed.

Tákparpok, *intr.* bliver viid oven el. neden; bliver rummeligere i den ene Ende, end den anden.

tákpangavok, *intr.* er viid og rummeligere oven el. neden (f. Ex. en Kjøle, der nedentil staaer ud til Siderne.)

tákpangarsok, viid oven el. neden; rummeligere i den ene Ende, end den anden. Keblertok takpangarsok, en Traagt. Ervngusek takpangarsok, et Spidsglas.

Takpikpok, see under Tekkovok.

Tákpok, 1) *intr.* og *tr.* trækker det ene Klædebon ud af det andet (f. Ex. Underpeltsen af Overpeltsen; Strømper af Støvler.) 2) *intr.* trækkes saaledes ud, det yderste fra det inderste. Kamikka táglik v. táglogik! lad Strømperne trækkes ud af mine Støvle!

tákfiok, *intr.* det samme i iste Bemærkelse.

táktok v. táktak, udtraakt el. afflædt saaledes.

Takfarpok, *intr.* Spæn bryder over ved Stranden, naar den er urolig,

- fig, og finder ingen Modstand; er Vand, flod; Vandet gaaer over paa lave Steder.
- taktårorpok v. taklårmisårpök, *intr.* det samme, naar det skeer eenjæng efter den anden.
- Taktårpok, *intr.* Vandet skulper mod Jisen og giver Larm fra sig.
- taktårpallukpok, *intr.* det er en Larm af Sødebrud mod Driv, Jisen; det larmer i Søen af Squalpen paa Jisen.
- Tålerpok og Tålut, see under Tak.
- Tamadlek, see under Tamárme.
- Tamáglæt, see under Tajma.
- Tamakangilak, Tamákavok, Tamakè, Tamakéropok og Tamápok, see under næst følgende.
- Tamárme, han ganske; hun, den, det ganske; al; alt; i *dual.* tamángmik, alle begge; begge to; i *plur.* tamármik, a) alle. b) alles.
- tamát, ham, hende &c. ganske; altsammen; i *dual.* tamángmik, dem begge to; dem alle begge;
- i *plur.* tamása, dem alle; allesammen.
- tamárma, jeg el. mig ganske.
- tamárpit, du el. dig ganske.
- tamáuta, vi el. os alle.
- tamáuse, J eller Eder alle o. s. v. (see Gram. VII Cap. § 5, 3.)
- tamárput, vor ganske; alt vort.
- tamártik, J & des ganske.
- tamárse, Eders ganske; altders.
- tamát, adskilligt; allehaand.
- tamánne, 1) i alle; hos alle. 2) i adskillige.
- tamánnik, 1) dem alle (see Gram. l. c.) 2) med dem alle. 3) med adskillige.
- tamánnit, 1) allevegne fra; fra alle. 2) fra adskillige; fra en og anden.
- tamánnut, 1) til alle. 2) til allesider. 3) til adskillige; hid og did.
- tamátigut, 1) allevegne; paa alle Steder. 2) hist og her; adskillige Steder.
- tamardluí'nak, det aldeles; altsammen; det ganske alt.
- tamársoak, det store ganske; den heel og holden.
- tamardluí'næt v. tamársoit, de el. dem allesammen.
- tamardluí'narmik v. tamársoar-

- soarmik, de allesammen; alle tilhobe.
- tamardlu' nasa v. tamarsoi'-sa, dem allesammen; dem alle tilhobe; den hele Samling; alle uden Undtagelse.
- tamainak, et og alt; det ganske og aldeles.
- tamainarsoarmik, alle uden Undtagelse.
- tamadlek, en Sarpunstof, som ligner en Unak deri, at den har ingen Beensjer i Enden, men dog har Kastetræe, som en Ernejnef, altsaa er ligesom noget af alt.
- tamakavok, *intr.* skyder til alle Sider, over og under; er uvis i sit Skud (en Flint.)
- tamakangilak, *is. intr.* har intet paa sit Legem; er ganske nøgen.
- tamakangitlok, blot; med bare Krop; ganske el. splitter nøgen.
- tamakè, Landvind for skjellig efter Sjordens Strøg, især: Nordost; Nord-Nordost; og Østen til Norden.
- tamakéiok, *intr.* blæser saadan Landvind, Nordost 2c.
- tamakéropok, *f. 1) intr. i sing.* han ganske kommer el. gjør el. vederfares noget; i *plur.* de alle tilhobe kommer. Tamakérdlunga ölikponga, jeg skjelver over mit hele Legeme. Tamakérupt nalegiartordlutik, de kom allesammen til Prædiken. 2) *tr. i sing.* tager el. gjør ved el. behandler det ganske, i *plur.* dem alle tilhobe. Tamakissauara orklok, jeg skal tage alt Spækket el. det hele Stykke Spæk. Tamakérdlugit tunniaka, jeg gav dem alle bort uden at beholde nogen for mig selv.
- tamápok v. tamalliorpok, *intr.* vil baade det ene og det andet; er vegelsindet; kan ikke blive enig med sig selv; har mangehaande Tanker; veed ej hvad han skal beslutte sig til; siger eengang saa og en anden gang saa; vakler.
- tamátok, vaklende; vegelsindet.
- Támmarpok, 1) *intr. a)* mistes; bliver borte; Fastes bort; forlores. b) gaaer fejl; løber el. fahrer vild. c) tager fejl; fejler; forseer sig. 2) *tr.* mister; forlorer; Fester bort.
- támmartok, 1) mistet; forloren.

- loren. 2) vildfarende; fortabt.
- támmægak, det samme i 1ste Bemærkelse.
- támmarneq, 1) forliis; Misten. 2) Vildfarelse. 3) Fejltagelse; forseelse.
- taminárok, *intr.* og *tr.* 1) forlægger noget; veed ej hvor man har lagt det hen. 2) gaaer vild af noget (s. Ex. en Vej.) 3) taber af Syne (i Taage); veed ikke, hvor en er bleven af el. fahret hen.
- tammáirfak, 1) forlagt. 2) tabt af Syne.
- tammartarpok, *intr.* begaaer Fejl; forseer sig.
- tammartarneq v. tammartaunek, begangen Fejl; forseelse; Vildfarelse.
- tammáupok, *tr.*)
- tammáurfiok, *intr.*) tager en fejl Ting; tager det, som hører en anden til, isteden for sit eget.
- tammáutak, en fejltagen Ting.
- tammája, Fejlagtighed; Tilbøjelighed til at fejle.
- tammajuipok, *tr.* *intr.* 1) tager aldrig fejl. 2) bliver aldrig borte.
- tammajuiflok, 1) den som aldrig tager fejl. 2) fejlfri; som aldrig forseer sig. 3) det som aldrig bliver borte; især: noget, som man gemmer nøje paa og lader ej komme fra sig.
- tammajuiflugau, *tr.* gemmer nøje paa en Ting, som han ej vil miste; lader den ej komme fra sig.
- tammavípkok, *r.* 1) *intr.* bliver borte med alle; mistes ganske. 2) *tr.* mister med alle; kaster noget bort, som man aldrig faaer igjen.
- Tamát og Tamát, see under Tamárme.
- Tamérfa, see under Mersa.
- Tamoarpok og Tamolúpkok, see under næstfølgende.
- Tamórpok, *intr.* og *tr.* tygger paa noget med Kindtænderne.
- tamoárpok, *intr.* og *tr.* det samme, naar det skeer flere gange i Træk.
- tamoávok, *intr.* 1) er gumlende; er i Sørd med at tygge. 2) tygger Drøv.
- tamolúpkok, *intr.* har gjerne noget at gumle paa.
- tamolúktok, den som gjerne har noget at gumle paa. Tamoluktangoang una! altid skal man see ham gumlende.
- tamorofukpok, *intr.* gad G g havt

- have noget at tygge
 paa; har Appetit.
 tamoroslungnak! ach, hvem
 der havde noget at tyg-
 ge paa el. spise.
 tamoroslungnek, Appetit;
 Spiselyst.
 tamugak, 1) det man tyg-
 ger el. gumler paa. 2)
 Skræa i Munden. 3)
 Drøv.
 tamugéksak v. moægéksak v.
 moatuéksak, 1) noget at
 gumle paa. 2) et Tyg-
 gestind (et Sælfskind med
 Spækket vedhængende; et
 Hellestunderskind og saadant.) 3) Skræatobak.
 tamugarâu, *tr.* har det at
 tygge paa.
 tamugarirfak, det man tyg-
 ger paa; Maden, man
 har i Munden.
 tamugarirfarpok, *intr.* 1)
 har taget Tyggestind.
 2) har Skræa i Mun-
 den. 3) tygger Drøv.
 Tangajórpok, *intr.* ny-
 ser.
 tangajórnek, Nysen.
 Tangmárpok, *intr.* lejr-
 rer sig; Kommer til et
 Sted med Telt og hele
 Boehave.
 tangmártok v. tangmák, helst
 i plur. tangmáit, den el.
 de som leire sig.
 tangmárbik, en Lejrplads;
- et Sted, hvor man kom-
 mer til og rejser Telt op.
 Tangmíkpok v. teng-
 míkpok, *t. 1) tr.* a) stry-
 ger med sin Pisl el. Rug-
 le 2c. langs ad et Dyr
 og rører det kun løse-
 lig an paa Overfladen
 uden dog at faae noget
 deraf; rister det kun
 yderlig i huden el. fle-
 rene. b) træder paa no-
 get vaklende (f. Ex. en
 løs Steen) og kommer
 derved i Fald. 2) *intr.*
 falder paa saadan Maa-
 de.
 tangmíksíok, *intr.* det sam-
 me i 2de forsie Bemærkel-
 ser.
 Tapárpok, *intr.* dandses;
 springer; er lystig.
 tapártok, en Dandses el.
 Springer.
 tapárnek, Dands; Sprin-
 gen.
 Tápek, Tilgift paa Kjø-
 bet, *cum suff.* tálka, brues
 saavel om: hans Til-
 gift el. det han giver
 paa Kjøbet, som og om:
 dens Tilgift el. Tilgif-
 ten paa Tingen.
 tapíksak, noget i Tilgift;
 det, som gives paa Kjø-
 bet.
 tapérpok, *t. 1) intr.* giver
 noget til paa Kjøbet.
 2)

2) *tr.* a) giver til der: paa. b) giver ham no: get paa Kjøbet. 3) *intr.* og *tr.* Kjøder paa; læg: ger til noget, som var for lidet.

taperâu, *tr.* giver det til el. oven i Kjøbet.

tapereek, *car. sing.* som gaae under eet i Kjøbet; Styk: Fer, som sælges under eet.

tapareekpuk, *f. intr. car. sing.* 1) de gaae under eet i Kjøbet; de skulle samlede være til Beta: ling. 2) tage sælles Deel i noget med hinanden. Heraf: *Infin. appl.* tape: reeglutik, sælles; med hinanden; under eet.

taperbigâu, *tr.* lader ham faae Tilgift; tillægger ham noget oven i Kjø: bet el. foruden andet.

taperbigínekarpok, *intr.* faaer Tilgift; nyder Tillæg.

tapípok, *t. 1) tr.* lader gaae under eet el. faae lige Deel, Skjæbne og Be: handling; tager el. Kjø: der el. faaer paa een: gang; behandler paa een og samme Maade. 2) *intr.* i *dual.* og *plur.* gaae under eet; faae een og samme Skjæb: ne el. Behandling; ta:

ges el. Kjødes paa een: gang. Heraf bruges *Infin. appl.* for: alle, som: Ud: lut tapidlugit, alle Dage. tapitarpok, *intr.* og *tr.* det samme, naar det skeer fle: re gange; f. Er. Kjøder ofte flere i eet Skud.

tapitáïok, *intr.* det samme i iste Bemærkelse.

tapítæk, *car. sing.* 1) de som gaae under eet. 2) tag: ne under eet. 2) Skud: te i eet Skud.

tapúpok, 1) *intr.* gaaer med deri; regnes med; bli: ver indberegnet; faaer sin Deel med andre. 2) *tr.* tager ham med; reg: ner den med; indbereg: ner det deri; indbesat: ter; indslutter i Sam: qvem med andet; giver ham sin Deel med an: dre. Heraf bruges *Infin. appl.* for: Samt, som: Udlut attorpøj unnursæt tapúdlugit, han bruger Dagene, samt Røtterne. tapútak, iberegnet; med: tagen.

tařkovok, *intr.* er Tilgift paa noget.

Tapéropok og Tapípok, see under næsiforegaende.

Tápok, 1) *intr.* og *tr.* bringer noget op fra Stran: den; henter det hjem.

tåtsiok, *intr.* det samme i
1ste Bemærkelse.

tåtak, opbragt fra Stran-
den.

Tåptak v. tåuptak v. tep-
tek, Pigtsjæl (paa
Kønsfalben.)

taptåurfak (N.) v. tåuptaur-
fak (S.), Sjøæl paa Gist.
tauptåurfalik, en Sjøæl; en Gist med fiendelige
Sjøæl.

tauptåurfårpok, 1) *intr.* er
uden Sjøæl; har mistet
sine Sjøæl (en Gist.) 2)
tr. skraber Sjøællene af.

Tapúpok, see under Tåpek.

Tárajok, 1) Salt. 2)
salt Vand.

tarajórpok, 1) *tr.* salter. 2)
intr. saltet.

tarajóiook, *intr.* det samme
i 1ste Bemærkelse.

tarajórnipok, *tr.* *intr.* er salt;
smager salt.

tárajórnitfok, salt; saltsmag-
gende.

tarajornilitfarpok, *f.* 1) *tr.* sal-
ter; skaffer salt Smag.
2) gives salt Smag;
saltet.

tarajornilitfigak, saltet.

Tárajok, Táak, Táalikki-
fak og Táarfarpok, see
under Tåk.

Taramórpok, see under Ta-
kamórpok.

Táripok, see under Tåk.

Tárikkipok, *f.* 1) *tr.* gjør
ny og ret Ild paa Lam-
pen (naar der skal foges.)
2) *intr.* der bliver gjort
ny og fuldkommen Ild
paa.

tarkikfarpok, *tr.* laver Ild
tilrette paa Lampen;
pudser den. 2) *intr.*
laves tilrette; pudses
(Lampe-Ilden.)

tarkikfóiook, *intr.* det samme
i første Bemærkelse.

tarkikfóut v. fát, en Lam-
pe-pind; en Stkke at
lave Ilden tilrette med
paa Lam en.

tarkiklúnak, et lidet slags
Søe-Orm (*Holothuria
Priapus.*)

Tárkfak, see under Tåk.

Tárnek, en Sjøæl.

tarnilerpok, *f.* *tr.* 1) bega-
ver med Sjøæl. 2) sætter
et Stykke til hans Sjøæl.
A.

tarningárpok, *intr.* 1) mi-
ster sin Sjøæl; hans
Aand udfører; udgi-
ver sin Aand. 2) bliver
overmaade forstrækket,
saa Aanden maae for-
gaae ham.

tarningárfipok, *tr.* gjør
en saa forstrækket, at
han

han er færdig at miste
 Anden.
 Tårpok, see under Tåk.
 Tårto, en Uyrer.
 tartotårpok, *intr.* spiser Uyrer.
 tartotåmavok, *intr.* spiser
 gjerne Uyrer; er meget
 for Uyrer.
 tartotåmarlok, en som spi-
 ser gjerne Uyrer.
 tartotårtrut, nogle smaa
 Stjerner paa Himme-
 len, som sidde tæt ved
 hinanden og ere mindre
 end Spvstjernen.
 tartorût, Uyretalg; Seds-
 men paa Uyrerne.
 Tårtok og Tarutårpok, see
 under Tåk.
 Tarnúpok og Tårnut, see
 under Tennipok.
 Tátarak, et lidet slags
 Raage, kaldet: Krykkie
 (*Larus tridactylus*).
 tatarkiarpok, *intr.* er paa
 Krykkiefangst.
 Taublikpok, 1. *intr.* a)
 bestraaes el. oplyses
 frem for et andet Sted
 (s. Ex. et Sted paa Væg-
 gen i et mørkt Kammer,
 naar Lyset skinner iagen-
 nem Døren fra næste Kam-
 mer.) b) gennemstikkes
 af Vanvare (s. Ex. et
 Skind, der skulde sees med

Sting paa Riidsiden, men
 usforvarende bliver stukken
 tværs igjennem med Naal-
 len.) 2) *tr.* a) bestraa-
 ler og oplyser et Sted
 frem for et andet (Lyset,
 Solen); b) gennemstik-
 kes Skindet af Vanva-
 re.
 taubliktipok, 1. *tr.* det same
 me i 2de sidste Bemærkel-
 ser.
 Tåuna, see under Obba.
 Tåursak, et Menniske. A.
 Tåurserpok, s. 1) *intr.*
 byttes bort. 2) *tr.* byt-
 ter det bort.
 taurléiok, *intr.* 1) bytter.
 2) i *dual.* og *plur.* byttes
 med hinanden; tuske.
 taurfigak, tiltusket; det
 man har byttet sig til.
 taurfigaråu, *tr.* faaer det til
 Bytte; tiltusker sig det.
 taurte, *cum suff.* taurta, Byt-
 te; det som byttes bort.
 taurtigåu, *tr.* bytter bort.
 taurtigueek, *car. sing.* tvende
 Ting, som byttes lige
 om lige, uden noget
 til Bytte.
 taurtigueekpuk, s. *intr. car.*
sing. ombyttes lige for li-
 ge uden noget til Bytte.
 taurtisiak, det som faaes
 til Bytte.
 taurtisiaråu, *tr.* faaer det til
 Bytte.

taurtekarpok, *intr.* gives noget for af samme Slags. Umárponga taurtekangitsomik, jeg afhændiger min Baad, og faaer ingen anden i Ste: den.

taurtekartipok, *r. tr.* giver en Værdie for det man faaer af ham.

Taurte, see under næstforegaaende.

Tåuto, Afsyn; Gestalt; Person; Udseende.

tåutordlerpok, *f. intr.* bliver forandret i Afsynet; faaer et andet Udseende; seer ikke ud, som han plejer.

tåutordlerfok, den hvis Udseende er bleven anderledes.

tåutordlérse! hvor forandret er dit el. hans Afsyn bleven! hvilken Forandring i hans Udseende!

tåutordlukpok, *intr.* har forandret sit Afsyn til det værre; seer bister og sæl ud; er ikke got opfat; man kan see ham af, at han er vred.

tåutordluktok, den hvis Afsyn forandres i Vrede.

tåutordlúrkse! hvor bister seer han ud!

tautorfiorpok, *tr.* seer efter ens Afsyn. 2) anseer hans Person.

tauto! seer man vel! nej holdt nu! Ej, hvad hører jeg!

tautóuna! see hvilken en! seer el. hører man vel til ham! hvilket Afstem! i *plur.* tautókkó! seer man vel til dem! jo, de ere ret herlige Folk! de føre sig ret smukt op!

Tåva, 1) da; derpaa; saa; dermed. 2) nu da; tænkte jeg det ikke nok; jo rigtig nok; der har man det.

taváina, der har man ham; borte er el. blev han; har man vel seet? hvor blev det dog af?

taváinak, i det samme; strax derpaa; just i samme Øieblik.

Távkek, en Tverrem paa Kajakkens Overflade, at stikke Rastes træe el. andet under.

tavkaléropok, *f. 1) intr.* bliver forsynet med slig Tverrem (Kajakken.) 2) *tr.* sætter Tverremmer i den.

tavkalérsorpok, *tr.*)

tavkalerlöök, *intr.*) det samme i sidste Bemærkelse.

tav-

tavkamio, et Fort Stykke
Træ, som stikkes un-
der sig Tverrem for at
lægge Naren paa.

Tedlimåk, 1) fem (see
Gram. Cap. V. §. 3) 2)
den femte (dog i denne Be-
mærkelse kun lagt til et *Sin-*
gulare, see Gram. Cap.
XVII. §. 4. not. 1.)

tedlimåt, 1) fem. 2) i plur.
tedlimåit, fem (lagt til et
Collectivum); fem flokke.

tedlimángorpok, 1) *intr.* a)
bliver fem. b) bliver
den femte. c) bliver el.
er Fredag. 2) *tr.* deler
det i fem; gjør fem der-
af. Heraf

tedlimángormet, i Fredags;
om Fredagen.

tedlimángorpet, paa Fre-
dag; næstkommende
Fredag.

tédlimmannik, fem Gange.

tedlimåvok, *intr.* er fem;
bestaaer af fem; i plur.
tedlimåuput, de ere fem
i Tallet.

tedlimarårpok, *intr.* faaer
fem.

tedlimariarpok v. riarterpok,
1) *intr.* fæer el. gjør fem
Gange i Rad. 2) gjør
det fem Gange ved ham.

tedlimarårpok, *intr.* bru-
ger alle fem Singre til
noget; Fludret.

tedlimarårbigåu, *tr.* bru-
ger alle fem dertil; flus-
sker det fra sig; arbej-
der det flet.

tedlimérpok, *f.* 1) *tr.* læg-
ger den femte til; faaer
den femte til dem. 2)
intr. i plur. de blive fem
i Tallet.

tedlimåt, den femte.

tedlimånne, for det femte.

Tégarut, et Søsbestaet.

Téjak, et Armbaand.

tejárnek, den Deel paa en
Sælhunds el. andet
Søedyrs Forbeen, som
følger strax efter Lal-
len hen til Boven (og
svarer til Haandleet paa
et Menniske.)

tejárnak, en liden Sift
af Tangsprellestægten
(*Blennius lumpenus.*)

tèitserpok, *f.* 1) *intr.* tager
Armbaand paa. 2) *tr.*
sætter dem paa en an-
den.

Tejárnak og Tejárnek, see
under næstforegaaende.

Tèika, see under Ika.

Tejméitok, see under Taj-
ma.

Tekérkok, en Vinkel;
Udkant; Vraa; et Gjor-
ne; en Krog.

tekerkórhiorpok, *intr.* søger
til

- til Husets Sjørner; Fryber i Krogene.
tekerkúkflak, en Sjøruesteen.
- Tekkivok, *intr.* 1) er lang. 2) er høj (et Menisfe.)
- tekkirfok, 1) lang. 2) i *dual.* tekkirfuk, et par Buxer, som snøres under Knæerne.
- tekkirfúsek, Længde.
- tekkigåu, *tr.* holder den for lang.
- tékliok, 1) *intr.* bliver lang; forlænges. 2) *tr.* forlænger; gjør lang.
- teklifipok, *t. tr.*)
- teklifitfiok, *intr.*) forlænger; gjør længere.
- tektigåu, *intr.* og *tr.* er saa lang som; er forholdsmaessig lang. Tajma tektigåu, er saa lang. Tau-na tektigå, er af Længde med den.
- tektigirfok, forholdsmaessig lang mod noget; saa lang som.
- tektigirfomik v. tektikfomik, saa langt.
- tektigeek, *car. sing.* lige lange.
- tektigeekpuk, *f. intr. car. sing.* ere lige lange.
- tengnårpok, 1) *intr.* er el. bliver for lang. 2) *tr.* gjør for lang.
- téngnek, længst.
- tengnerråu, *intr.* er længst.
- tengnerrovok, *intr.* er længere.
- tengnerrursok, længere.
- Tekliok, see under næstføregaaende.
- Tekko, Øiesyn; Paasyn. Bruges kun med *suff.* og *apposizio*, som:
tekkóane v. tekkóanit, i hans Paasyn el. Øjne; lige i Øjnene paa ham; i hans Nærvarrelse.
- tékkumnit, i min Nærvarrelse og Paasyn; lige for mine Øjne.
- tékkungnit, i din Nærvarrelse og Paasyn; lige for dine Øjne.
- tekkóanne v. ænnit, i deres Nærvarrelse el. Paasyn.
- tekkúvtinit, i vores Nærvarrelse el. Paasyn.
- tekkúvsnit, i eders Nærvarrelse og Paasyn, o. s. fr.
- tekkovok v. takkuvok, *intr.* og *tr.* seer.
- tekkotipok, *t. 1) intr.* a) sees. b) lader sig see; aabenbarer sig. 2) *tr.* lader en anden see; viser ham noget.
- tekkúngnikpok, *t. intr.* seer; faaer i Øje.
- tekkuklávok, *intr.* er synlig; kan sees; i neg. tekkuk-

- kukfångilak, er usynlig.
- tekkukfårfok, synlig.
- tekkukfångitfok, usynlig.
- tékkurfak, seet; det som sees.
- tekkúklerpok, *f.* 1) *tr.* falder en i Øjnene; forårsager at en bliver sig vaer; Kommer ham for Øjne el. i Sigte; bliver uforvarende seet af ham. Ukalek tekkuklerpara, Haren fik mig at see.
- 2) *intr.* faaer at see den, som sætter efter sig. Tigliktok tekkuklerpok uammut, Tyven fik mig at see.
- tekkukléiok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.
- tekkuklerfok v. kukligak, den man Kommer for Øjne; den man uforvarende bliver seet af, og ej skulde.
- tékkursarpok v. tekkudlek-tárpok, *intr.* og *tr.* seer jævnlig en Ting.
- tekkoranárpok, *intr.* og *tr.* seer er Ting med Fornøjelse; forlyster Øjet; beskuer.
- tekkoranártok, den som forlyster Øjet el. seer paa noget med Fornøjelse; en Beskuer el. Tilskuer.
- tekkoranárbik v. nártarvik, en Skueplads.
- tekkoranárniarpok, *intr.* søger Øjenslyst.
- tekkoranárniarnekk, Øjenslyst.
- tekkoranártitfok, *intr.* skaffer andre noget lysteligt at see paa; gjør sig lystig for at behage dem.
- tekkoranártitfirfok, en Asteur; den som lader andre faae behagelige Ting at see.
- tekkoránnerpok v. nekáu, *f.* *intr.* er behageligt el. lysteligt at see; forlyster Øjet.
- tekkoránnerpok, behageligt at see; lysteligt for Øjet.
- tekkórarpok (N.) v. kórngarpok (S.), 1) *intr.* er fremmed. 2) *tr.* Fjender ikke; er fremmed for.
- tekkórartak (N.) v. kórngartak (S.), en Fremmed.
- tekkornariarpok v. riartarpok, *intr.* og *tr.* Kommer for at see noget, man ej har seet før; Kommer som Fremmed; drager i fremmede Egne.
- tekkordlórpok, *tr.*)
- tekkordlóiook, *intr.*) foresætter sig noget, som dog ej haves for Øjne; synes at han seer det; det staaer ham for Øjne.

- tekkordlórnek, en forestilling; et Syn; en Aabenbaring.
- tekkordlógak, et Syn; det man forestiller sig i Synet; den Aabenbaring man faaer.
- tekkorosukpok v. kosukpok, *intr.* og *tr.* har Lyst til at see el. beskue.
- tekkosuktorpok, *tr.* seer længe paa en; kan ej faae seet nok paa ham el. det.
- tekkosúngnarpok v. nakáu, *intr.* man maatte gjerne see ham el. længes efter at faae ham for Øje; det var værd at see.
- tekkungifeinarpok, *tr.* har aldrig seet el. betragtet før.
- tekkunnæt, et Øje. i *dual.*
- tekkunnætik, Øjne. *A.*
- tekkufugáu v. kuyfugáu, *tr.* gider ej seet ham; kan ej taale at see paa ham; ynkes over el. skammer sig ved at see ham.
- tekkuyfungnarpok v. nakáu, *intr.* seer elændig ud; er usel og jammerlig at see til; er ilde tilredt; det er en Ynk el. Skam at see ham.
- tekkuyfungnak! hvilken Ynk el. Skam at see! hvor jammerlig et Syn!
- tekkútsukpok v. súktarpok, *tr.* hasselerer med en; gjør sig tilgode med ham; gatter sig ved hans Tærværelse.
- tekkútsóupuk, *intr. car. sing.* de spøge el. haffelere med hinanden; de gatte sig ved hverandres Tærværelse.
- tekkyuakpok, *intr.* og *tr.* seer en Ting ikke klart el. utydeligt.
- tekkyualerpok, *f. intr.* og *tr.* begynder at see det dunkelt; seer det ej længe saa klart som før.
- tekkyuánnarpok v. nakáu, *intr.* er ej klart at see; er utydelig el. dunkel for Øjet; er betaaget.
- tekkyuánnartok, dunkelt; utydeligt at see.
- tekkyuánnárfiok, *intr.* det falder dunkelt; det bliver utydeligt at see.
- takpíkpok v. tekpikpok, *f. intr.* seer vel; er skarpsseende; har et got Syn.
- takpíksok, den som seer vel; skarpsseende.
- takpíksúfsek, et got Syn.
- takpíkarpok, *tr.* skaffer got Syn; gjør skarpsseende.
- takpíkánt, Øjenvand; Øjensalve; Middel til at skaffe got Syn (*f. Ex. Snuus.*)
- takpíkfiok, *intr.* kommer til

- til at see got; faaer sit Syn igjen.
- takpidlerpok, *f. intr.* taber mere og mere sit Syn; hans Syn svækkes.
- takpingnakau, er got at see; falder vel el. ofte i Øjet. Udlome åtæt takpingnakaut, i Dag ere der Sælhuude nok at see.
- takpingárpok, *intr.* mister sit gode Syn; bliver Blind.
- takpingárfok, den som har mistet sit Syn; en blindbleven.
- takpêpok, *ts. intr.* 1) er blind (især født blind.) 2) er stærblind; er svag paa Synet; seer ej vel.
- takpêtfok, 1) blind; blindfødt. 2) stærblind; svag paa Synet.
- takpêtfúsek, Blindhed.
- takpêngajekpok, *intr.* er næsten blind; seer meget svagt.
- takpêliok, *tr.* gjør blind; forblinder.
- Tekkoranârpok, Tekkoranerpok, Tekkordlôrpok og Tekkovok, see under næstforegaaende.
- Tekpâua og Tekpâuna, see under Pâua.
- Tekpikpok, Tekkunnæt, Tekkutsukpok, Tekkuyfugau og Tekkyuakpok, see under Tekko.
- Tellamôrpok, see under Takamôrpok.
- Tellèk, 1) en Arm. 2) et Armtag; en Ålen.
- tellerpik, 1) højre Arm. 2) højre Haand el. God. Tellerpiæt tunga, højre Side.
- telléropok v. lérsimavok, *intr.* har Armevee el. ont i Armen.
- tellérfok v. lérsimarfook, den som har ont i Armene.
- tellérrök, en Forsalle af en Sæl, Hvalfisik eller andet Spødyr.
- tedlikpok, *t. intr.* faaer en Arm af en Sælhund til sin Deel.
- tellérkiok, 1) *intr.* syer Laller sammen paa et Skind. 2) *tr.* — paa det Skind.
- Tellérrök, Tellerpik, og Telléropok, see under næstforegaaende.
- Telligvak v. tafrigvak, en liden Fugl af Sneppeflaget, der synes at være den saa kaldte Vejdetite el. Tolken (*Tringa* *interpret.*)
- Tellipok, *t. intr.* hælde sig til noget.
- tellibigau, *tr.* hælder sig dertil.
- Tello, 1) et Skillerum; *mel*

lemvæg; især: et oprettet Skind paa Brix; en i de grønlandste Huse, hvorved den ene Familie stilles fra den anden. 2) helst i plur. tellut, et Skydeskjul af opkastede Stene, bag hvilket Skytterne kunde ligge og lure sig paa det forbiløbende Dyr. 3) en Skandse. 4) et Mellemgjerde. 5) en Dørstolpe.

tellokarpok, *intr.* 1) har Skillerum imellem sig og næstfølgende Familie paa Brixen. 2) er udeluft for sig selv (en Eng); er særskilt; er aflukt.

tellórpok, *intr.* opretter Skind til Mellemvæg.

tellugâu, *tr.* har det til Lure. Skjul at sidde bag.

tellulliok, *intr.* gjør Skillerum, Lureskjul, Skandse ic.

tellulliorpok, *intr.* og *tr.* gjør Skandse, Mellemvæg ic. paa et Sted.

tellumíovok, *intr.* ligger paa Luur bag Skydeskjul el. Skandse.

tellúmíó v. miursfok, en Skytte, som saaledes ligger paa Luur.

Tellorâu, *tr.*)

tellórsarpok, *intr.*) tør ej

komme en nær el. tale til ham, da han viser sig saa underlig; veed ej, hvad der gaaer af ham; forstaaer sig ej paa ham.

tellorsitsárpok, *intr.* er stødt over noget, hvad det saa er; sidder og maa-ger, og hverken mæler eller taler; sætter Solen i forlegenhed med sin underlige Udsærd.

tellórnapok v. nakâu, *intr.* er ej god at forstaae sig paa; er saa gnaven, at man maae være bange for at røre ved ham el. tale til ham; er i ont Lune.

tellornarsíok, *intr.* bliver sat i ont Lune; faaer noget at være gnaven over.

Tellorúpok, *r.* 1) *intr.* holder sig for ringe el. usikkert til at gjøre noget for en anden; stoler ikke paa sig selv; anseer sig udygtig ders til. 2) *tr.* a) holder noget for ringe; agter det af ingen Værdie; undseer sig ved at byde det frem. Kajarfiflegallóarponga akkikfákale tellorúpaka, jeg skulde vel have mig en Kajak, men det jeg har

har at give derfor, agter jeg ei værd at nævne. h) holder sin Gjerning for ringe; agter den intet værd; anseer sig ikke at have fortjent noget dermed; er selv ikke fornøjet med det han har gjort. Merfukkaka tellorúpaka illingnut, jeg er bange, at min Syning ikke vil staae dig an.

tellorúrþiok, *intr.* det samme i 2de sidste Bemærkelses.

tellorútok, den som holder sig selv udygtig el. troer lidet om sig selv.

tellorúrþak, det man hos sig selv el. af sit eget agter for ringe.

tellorúnarpok v. nakáu, 1) er ikke værd at nævne el. agte for noget; er at staae vrang paa. 2) er udygtig til noget (i egne Tanker.)

tellorúnartok, 1) det som ej er værd at nævne el. agte for noget. 2) udygtig til at gjøre noget (i sine egne Tanker.)

tellorunarfálak, 1) ringe Værdie. 2) Udygtighed (i egne Tanker.)

Tennäubak (N) v. tennängvak (S.), 1) en fremmed Gjerning, som man er ubevant. 2) et

Sted, man ejer bekjendt paa. 3) et Spødyr, som man strap staaer sin Piil i paa Jag, før de andre faae gjort et Skud derpaa.

tennäubarpok v. nängvarpok, *intr.* og *tr.* 1) gjør en Gjerning, som man er ej beløben i; er uvant dertil; er ej drevnen deri. 2) er ej bevant paa et Sted; er endnu fremmed med der; er ej Landkjendt. 3) staaer strap sin Piil i et Spødyr, før de andre komme paa Skud. 4) i *neg.* tennäubangilak, er vant dertil; er vel beløben deri; det er ej første Gang han gjør det.

tennäubartok, uvant til en Gjerning; ubeløben deri.

tennäubangitfok, vant til en Gjerning; vel beløben el. drevnen deri.

tennäubaut v. nängvaut, det samme, som tennäubak i 2de første Bemærkelses.

tennäubautigäu, *tr.* det falske der ham fremmed og ubevant. Merfornek tennängvautigära, jeg er ej vant til at sye.

Tennérpok, *tr.*)

tennérþiok, *intr.*) truer en

- en; forbyder ham noget strængeligen.
- tennértarpok, *tr.*)
- tennértáik, *intr.*) det samme, naar det skeer flere Gange og med flere Ord.
- tennérté v. nérfirlok v. nértáirlok, den som truer; en stræng forbyder.
- tennigak, den som trues og forbydes noget strængeligen.
- tennértípok v. tennigávok, *intr.* trues; forbydes strængeligen.
- tennértigáu, *tr.* trues el. forbydes af ham.
- tennerút, Trusel; stræng forbud.
- Téngék,** 1) Kraft; Styrke; Virkning. 2) Forslag i Spise; Drøjselse; Velsignelse. 3) det tykte og grove i Mad (s. Gr. Kjød og Klumper i Suppe.) 4) Spækgrever; Sittegrever (efter Smeltning.)
- téngékarpok, *intr.* 1) er kraftig; har Styrke og Kraft ved sig (det som nydes.) 2) er drøjt; har Drøjselse; der er Velsignelse i.
- téngékartok, 1) Kraftig; som har Styrke ved sig, 2) drøjt; som der er Velsignelse i.
- téngékangitlok, udrøjt; tynd Slampamper.
- téngékartípok, *t. tr.*)
- téngékartitliok, *intr.*) 1) gjørfraftigt el. drøjt. 2) velsigner; lægger sin Velsignelse deri.
- téngékartitlinek, Velsignelse.
- téngékarungnárpok, *intr.* har mistet sin Kraft el. Drøjselse; Velsignelsen er gaaet derfra.
- téngékarungnárspik, *t. tr.* tager sin Velsignelse derfra; Kíller ved sin Kraft.
- téngílik, som har Kraft; drøjt; drøjt Gøde; det der er Forslag og Velsignelse ved.
- téngérpok, *t. tr.* Kommer tykt i det tynde.
- téngértak, 1) det samme som téngék i begge sidste Bemærkelser. 2) Jevning; det som er lavet tykt.
- téngértalik, Suppe med Klumper, Kjød el. Jevning udi.
- téngérupok, *intr.* mister sin Kraft.
- téngígéklak, Spæk, som fyldes paa Poser, at løbe i Tran af sig selv, at man siden kan have de overblevne Grever deraf at spise.

Tengmíkþok, see Tangmíkþok.

Tengut, see under næssfölgende.

Tenníþok, *r. intr.* 1) a) salves; smøres. b) salver sig. 2) *tr.* salver; smører med Salve.

tennirfiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

tennitok, den som salves el. smøres; den som salver sig.

tennitak, salvet; smurt.

tarnúþok (*N*) v. tarngúþok, (*S.*), *tr.* smører el. salver dermed; bruger det til Smørelse.

tennirfútr v. tárnut v. tárngut v. téngut, Salve; Smørelse.

tarngutikfak v. tengutikfak, noget at smøre med; Salve; Spiritus &c.

Tepfik, see under Tevfiok.

Teptek, see under Táptak.

Terdlík, 1) Stilhed; Genrykkelse. 2) en Sølhund, som ligger tryg og stille i Vandet. 3) *interj.* hvor stille! Sillat terdlík! Hillemand, hvor Henrykt er han! 4) *cum suff.* térdlinga, ens Gravværelse. I denne Bemærkelse kun med *Apposio*, som;

terdlianganit, i hans Gravværelse; paa hans Dag.

térdlingnit, i din Gravværelse; paa din Dag.

térdlimnit, i min Gravværelse; paa min Dag.

terdlianganit, i deres Gravværelse; paa deres Dag.

terdlívfnit, i eders Gravværelse; paa eders Dag.

terdlívtinit, i vor Gravværelse; paa vor Dag, o. s. fr.

térdliþok, *intr.* 1) er stille i sit Væsen. 2) er Henrykt; sidder i Tanker.

3) er tankesuld; sidder stille af Bedrøvelse; er forrigsuld. 4) er tryg og rolig (et Søedyr el.

et Menneske, som venter sig ingen Fare.)

térdliktok, 1) stille. 2) Henrykt. 3) tankesuld. 4) tryg og rolig.

terdliksúfek, stille Væsen; Stilhed.

terdliþingnek, 1) Stilhed. 2) Genrykkelse. 3) Tankesuldhed. 4) Tryghed.

terdleksárpok v. likárpok, *tr.* v. sáriok, *intr.* gjør en tryg el. sikker; søger ved noget at faae ham tryg (saa at man siden kan komme bag paa ham el. undgaae hans Waarsning.)

terdlerórpok v. rórfimavok, *intr.*

- intr.* er tryg; er sikker; formoder sig intet ont; mener at Sagen staaer paa gode Fødder.
- terdlerórnek, **Tryghed**;
- Sikkerhed.
- térdliok, *tr.*)
- terdléiok, *intr.*)
- terdliángmikpok, *intr.*) 1) gjør noget en uafvidende el. paa hans Bag. 2) Kommer bag paa en inden han formoder det; overrumpler ham. 3) straffer el. overkjelder en for det han er uvidende om el. uskyldig i; mishandler ham uforståldt. Oma terdliánga unatarnermik, jeg veed ikke, hvad ont jeg har gjort, at han slaer mig.
- terdléirfok, 1) den som gjør noget en anden uafvidende. 2) den som Kommer bag paa en el. overrumpler ham. 3) den som mishandler en anden uforståldt.
- térdligak v. lirsak, 1) uvidende om det en anden gjør paa sin Bag. 2) overrumplet; Kommer bag paa. 3) mishandler uforståldt el. for det han ej veed af at sige.
- terdligávok, *intr.* 1) er uvidende om det en anden gjør; var fraværende,
- medens det skede. 2) overrumpler. 3) bliver mishandlet for det, man ej veed af at sige.
- terdligárpok, *intr.* Sælhunden ligger tryg og stille i Vandet, ret som ingen var ham nær.
- terdligártok, en Sælhund, som ligger saaledes tryg og stille i Vandet.
- Tériak**, 1) en Rotte. 2) en Muus.
- terriángoak, det samme i sidste Bemærkelse.
- teriénniak, en Ræv (*Canis Lagopus*.)
- terienniarpok, *intr.* faaer en Ræv; fanger Ræve.
- terienniarniarpok, *intr.* søger at faae Ræve; er paa Rævejagt.
- Terienniak, see under næste foregaaende.
- Terkárpok**, *tr.*)
- terkáriok, *intr.*) Vinden tager det bort med sig el. fører det i Luften; flyver bort dermed; driver det i Vestret; Blæsten splitter det ad. Igit terkárpéjannórib, Vinden har splittet Græsset ad alle vegne omkring.
- terkárbigau, *tr.* blæser det deri; syger det derhen (f. Ex. Skarn i Melken; Sand i Sjænen.)

terkallavok, *intr.* det flyver i Luften el. føres bort af Vinden.

terkalláneq, det som føres bort af Vinden el. flyver i Luften; Bortfløjning; det som syger nogensteds hen, Aming-oak terkallaningoang-á! See et stykke Skind, som flyver for Vej og Vind. Imungme terkallanerit, Skarv, som er fløjet i Mellem.

T Terkéingak, see under næstfølgende.

T Terkiak, et Absconsel; Øjstjærm.

terkialik v. terkirsartok, med Absconsel paa; den som har Øjstjærm paa.

terkirsarpok, *intr.* har Absconsel paa.

terkirsirarpok, *intr.* bruger Absconsel.

terkéingak, 1) Udhæng paa en Klippe; en Straa udhængende Bratning (enten af Stene, Jord eller Sne.) 2) et mangebeent Sæ-insect, kaldet: Siskbjørn (*Oniscus Pfora*.) 3) et mangeskallet Skaldyr, kaldet: Chiton.

terkéingavok, *intr.* er saaledes udhængende; fremtager.

terkéingarfolk, udhængende; fremragende.

Terkigau, *tr.* afholder sig derfra. (N.)

Terkigluk, en Unge af Kemme-Sælen (*Phoca barbata, pullus*.)

Terkiklerpok, *f. intr.* spaaer sig det samme med en, som det er gaaet med en anden tilforn (*f. Ex.* naar 2de ere syge, og den ene døde); er bange for, at det vil gaae saaledes igjen; venter sig ny Sorg.

terkiklernakau v. lersimankau, *intr.* holdes forloren ligesom den første; det er at befrygte, at han vil gaae samme Vej, som den anden.

terkiklersimarfutigau, *tr.* anseer ham forloren ligesom den anden; mener at han vil gaae samme Vej.

terkikliutigau, *tr.* er sat i Skræk ved ham (den første døde), saa man mishaaber om den anden, at skulle gaae samme Vej.

terkikliutigisimankau, *intr.* indjager Skæb ved sit Dødsfald ic. saa man siden bliver bange for

en anden i samme Til-
fælde.

Térfa, 1) nok! holdt!
det er nok! 2) der for di-
ne Øjne. 3) der er han
el. det (nemlig som man
talte om); der seer du
ham, hende ic. **Térfa** u-
miara, der seer du min
Baad el. denne er min
Baad. 4) er det ham,
hende, den el. det? U-
miet **terfa**? er denne din
Baad? 5) nu nyligen;
just i dette Øjeblik.

térfsane, 1) der paa det
Sted. 2) der hvor. Ig-
lome **terfsane** illigavko pi-
niarük! søg den i Huset,
hvor jeg lagde den. 3)
her paa dette Sted.

terfanépok, *intr.* 1) er der
paa det Sted. 2) er her
paa dette Sted.

terfanétok, den som er der
el. her.

térfsanga, 1) derfra. 2) her-
fra.

terfsangäinak, 1) lige der-
fra. 2) pludselig; i en
Studs el. Hast. 3) strax
i samme Øjeblik.

terfsangäinarpok, *intr.* 1)
steer i en Studs. 2) fah-
rer bort i en Hast el.
pludseligen.

terfóna, 1) der igiennem;
den Vej. 2) her igien-
nem; denne Vej.

térfsunga, 1) didhen; der.
2) her hen; hid.

terfsungäinak, lige der.

terfsäuna, i *dual* og *plur.* **ter-
säuko**, 1) der el. her er
han, hun, den, det,
de. 2) den el. ham el.
dem er det. 3) er det
ham, hende ic.? 4)
han, hun, den, det,
de nu nylig. **Terfsäuna**
pissiarára, nu nylig fiobte
jeg den.

terfsäivna, i *dual* og *plur.*
terfsäivko, han, hun, den,
det, de fraværende el.
nylig omtalte. **Terfsäiv-
na** sjellugame áma piler-
pok, nu nylig regnede det
der ude og begynder atter.

terfsagd! det var at spørge
om; ja, hvad andet!
terfsakále! Jo, jo! det er
ikke at tænke paa.

terfa-táva, just i dette Øj-
blik; nu nyligen; for
ganske lidet siden.

terfsäitfiak! for ikke længe
siden; det er ej mange
Øjeblik siden.

térfsale, for plaisir; for in-
gen Ting.

térfsaliok, *intr.* 1) det er kun
saa Øjeblik siden. **Térfsa-
liok** tikigama, jeg kom for
lidt siden. 2) han gjorde,
kom ic. for nylig. **Terfsäli-
onga**, jeg har været her saa
Øjeblik. **Heraf Conj.** **ter-
fsalig-**

saligame, efter faa Øjeblikke; for lidt siden.
 terfugd, Siden; om en tiden Stund; om lidt; nu paa Stedet; om en føje Tid.

terfugðorpok, *intr.* han siger: siden; han vil ikke før om lidt; han vil bide endnu nogle Øjeblikke.

terfugúngorpok v. guthángorpok, *intr.* der forløber faa Øjeblikke. Her af *Conj.* terfugúngormet v. guthángormet, lidet derefter; strax derpaa; Fort derefter.

Terlagð, Tersale, Tersaliok og Terfugd, see under næstforegaaende.

Tessek, et først Vandsted; en Dam el. Søe.
 tessérfoak, et stort først Vand; en Søe.

tessíngoak, et lidet Vandsted; en Dam; et Bjer.
 tessíurflak, en indelukket Bugt fra Havet med smalt Indløb og gemeenlig brakt Vand.

tessíurflásoak, en stor Bugt af samme Bestaaffenhed.

Tessíok, 1) en som ledes ved Haanden; den som maae ledes (et Barn; en Blind.) 2) en Hunfrabbe af det store

Slags (*Cancer Opilio, foemina.*)

tessíórpok, *intr.* og *tr.* leder; ledsager; fører en ved Haanden.

tessíúríok, *intr.* det samme; er Ledsager.

tessíórtok v. órte v. síúrífok, en Leder; en Ledsager.

tessíortigáu, *tr.* har ham til Ledsager; ledsages af ham; lader ham lede sig.

tessíugak, ledt; ledsaget.

tessíorbík, den el. det man leder en til.

tessíorbígáu, *tr.* leder hen til ham el. det Sted. Erningoamnik tessíorbígínianga, led min lille Søn til mig.

Tessípok, *ts. 1)* *intr.* udtøjes; uddeenes; udstrækkes (det sammenkrumpne.) 2) *tr.* udtøjer; uddeener; udstrækker.

tessítíarpok, *tr.*)

tessítíkiok, *intr.*) det samme i sidste Bemærkelse.

tessítíslak v. kíslagak, udtøjet; uddeenet; udstrakt.

tessítíslaut, et Udtøje Redskab; en Steen el. et Jern at strække Spind ud med.

tessítísluavok, *intr.* lader sig udtøje el. uddeene.

tessítísluárlök, 1) det som lader

der sig udtøje; uddeene-
lig. 2) især: en bunden
Nattrøje.

Tettagau og Tettamipok, see
under næstfølgende.

Tettârpok, *intr.* bestyr-
tes overmaade over et
fælt Syn; det især
ret i ham el. Haarene
reise sig paa hans Ho-
ved derved.

tettagâu, *rr.*)

tettalûkpok *intr.*) tør ej see
dertil el. vender Øjnene
derfra af Frygt for at
blive forstrækket; Kan
ej taale at see derpaa.

tettamipok, *r. intr.*)

tettamigâu, *rr.*) 1) dser
af forstrækkelſe over
et fælt Syn, saa at
Øjnene blive staaens-
de aabne. 2) bliver som
ude af sig selv over no-
get ret smukt og appe-
titligt, man ei Kan faae
Øjnene vendt fra igien.

tettamitok, en som af for-
strækkelſe er død med
aabne Øjne el. har seet
sig til døde af Skræk.

tettaminarpok v. nakâu, *intr.*
1) er ret gyseligt at see;
er saa forstrækkeligt et
Syn, at man kunde
døe deraf. 2) er ret hen-
rykkende el. saa indta-
gende, at man ej Kan

faae Øjnene derfra i
gien.

Tétte, 1) Tillid; den
man slaaer sin Lid til
el. forlader sig paa. Ang-
ekkut terſa nællurlut tet-
tingeet, Heremesierne ere
de, Hedningene forlade
sig paa. 2) bruges det og
spotviis om: en Slurv
som duer til intet, ret
som man vilde sige: ham
ſkulde man vel kunne
ſætte Lid til! Sillat tet-
te! hvilken Karl at forla-
de sig paa!

téttekarpok, *intr.* har no-
gen at forlade sig paa.

tettigâu, *rr.* lider el. forla-
der sig paa; slaaer Lid
til; lader det komme
an paa ham.

tettigirlak, den man for-
lader sig paa; det man
ſætter Lid til.

tettiklak v. tettigirléklak, no-
get at slaae Lid til; no-
gen at forlade sig paa.

tettiklavok, *intr.* er paalis-
delig, i *neg.* er upaalis-
delig.

tettiginek, Tillid; Sortrøst-
ning.

tettiginikpok, *intr.* forla-
der sig paa nogen el.
noget; er tillidsfuld el.
trøftig.

tettitók, 1) tillidsfuld. 2)
egens

egensindig; som har stor Selvtillid.
 tettitövok, *intr.* 1) er tilidsfuld. 2) er egensindig; har stor Selvtillid.
 tettitönek, 1) stærk Tillid; fast Haab. 2) Egensindighed; stor Selvtillid.
 tettitöfekpok, *intr.* bliver modfalden; forsager.
 Tettigån, see under næstføregaaende.
 Tettivok, see under næstfølgende.
 Téttorpok, 1) *intr.* er for trang el. snever; er for æng el. Knap. 2) *tr.* finder den for snever; den er ham for trang. Kamikka tettorpaka, mine Støbler ere mig for frange.
 tettortok, trang; snever; æng; Knap.
 tettugak, det man holder for snevert for sig.
 tettörpok, *intr.* der er ej Rum dertil; det kan ej gaae ind.
 tettorkipok, *ts. tr.* gjør fuldt; forarsager at der bliver trangt Rum. Iglo tettorkipát tikerát, Huset er fuldt af Besøgere, saa der er neppe Rum deri.

téttvok, *tr.*)
 tettírfiok, *intr.*) trænger ind paa; trykker; trænger en.
 téttirfak, trængt; fortrykt.
 tettírfirfok, en fortrykker.
 tettívnek, Trængen; Trykning.
 tettúíok, *intr.* har haardt Liv; er plaget af Forspøttelse.

Tévsiik v. tépsik, 1) Livbaand; Belte; Gyrtel. 2) *spec.* et Skindbelte el. Kat om Livet, hvori man fylder allehaande unyts Ting til Amuslet.

tévsiok, 1) *intr.* omgyrtler sig; sætter Belte om sit Liv. 2) *tr.* omgyrtler en anden.

tévsiak, 1) en Bardebitling el. lidet stykke Fiskebeen, bunden om Ugliafblæren, for at hæfte den til Skæftet. 2) en liden Tverrem for paa Kajakken.

tevfíarmio, en liden Beenknap paa Kajakkens forreste smaa Tverremmer.

Tíbarpok (N.) v. tígvarpok, (S.) 1) *tr.* bringer noget op paa Landet, saa langt fra Stranden, at det bliver mere end flodfrit. 2) *intr.*

- a) føres saa højt op paa Landet (Fingen selv.) b) fahrer paa Rheenjagt langt oppe i Landet at forblive der det mæste af Sommeren, og tager med sig saa meget man kan bære.
- tibartok v. tigvartok, en Rheenjager, som om Sommeren opholder sig langt oppe til fjelds.
- tibaumipok v. tigvaumipok v. mitharpok, *tr.* fører noget saa langt op fra Stranden, at Søen ej kan tage det bort; gjør det flodfrit.
- tiviskpok v. tipsikpok, *f.* *intr.* er højt oppe paa Landet.
- tiviskfok, det som er højt til fjelds.
- Tible, Smudsighed el. Sit om Munden af det, man har spist.
- tiblekarpok, *intr.* er tilsmurt el. har en fittet Mund af det, han har spist.
- tiblikpok, *f.* *intr.* bliver tilsmurt om Munden af det, han spiser.
- tiblingárpok, 1) *intr.* a) er afviket om Munden el. skilt ved sig fittighed. b) vifter sig om Munden. 2) *tr.* vifter en om Munden.
- tiblingiárpok, *tr.* vifter el. straber fittet af Munden.
- Tiblerpok, see under Tipe.
- Tígak, 1) lad. 2) en Han af Sølhunde.
- tigávok, *intr.* 1) er lad. 2) er et Sødyr.
- Tíglek, Pulsen.
- tiglerpok, *t.* *intr.* 1) Puls sen slaaer. 2) det pikker el. banker i et Lem af Værf (f. Ex. i en Høvelse eller i Hovedet af Hovedpine.) Tiglerkåu pue, Høvelsen værker, saa det banker stærkt i den.
- tiglernek, 1) Puls; Puls slag. Tiglernera misslig-uk! søel min Puls. 2) Pikken el. Banken i et Lem af Værf.
- Tíglipok, *t.* *intr.* og *tr.* stjeler.
- tigliktok, en Tyv.
- tigligak, det stjælnie.
- tiglikajúkpok, *intr.* er tyvagtig.
- tiglikajúktok, tyvagtig; beegfingret.
- tiglikajursúsek, Tyvagtighed.
- tiglikbigåu, *tr.* stjeler fra en.
- tigligúpok, *tr.*)
- tigligúrshok, *intr.*) stjeler til en anden.

tiglangnek, **Tyverie.**
 tiglinertök, en stor el. grov
Tyv.
 tiglinertövok, *intr.* er en
 stor **Tyv**; stjeler grovt.
 Tiglukpok, 1) *tr.* slaaer
 en med knytte **Næver.**
 2) *intr.* slaaer sig selv.
 tigluök, *intr.* det samme i
 1ste Bemærkelse.
 tighuarpok v. luktorpok,
tr.)
 tighuáök, *intr.*) det samme
 naar det skeer ofte.
 tiglugak v. luktugak v. lu-
 ægak, slaaet med kny-
 te **Næver.**
 tiglungnek, et Slag med
 den knytte **Næve.**
 tiglöupuk, *intr. car. sing.*
 slaaes med knytte **Næ-**
ver paa Skuldrene for
 at prøve **Styrke.**
 tiglöutuk, *car. sing. tvende*
 som prøve **Styrke** ved
 at slaae hinanden med
 knytte **Næver** paa
 Skuldrene.
 tighlúrsak, blaastagen; et
 Slag, som bliver blaat
 el. grønt.
 tighlúrsarpok, *intr.* det bli-
 ver blaat efter et Slag.
 Tigumiarpok og Tigursat,
 see under næstfølgende.
 Tiguvök, *tr.* 1) tager;
 borttager. 2) tager fat
 paa; griber fat derom.

3) tager fangen; gris-
 ber.
 tighlúrsök, *intr.* 1) det same-
 me. 2) tager til sig det,
 som er sat paa Spil;
 vinder Spillet.
 tighlúrsak, 1) tagen; borts-
 tagen. 2) det man tager
 fat paa. 3) fangen; gre-
 ben. 4) i plur. tighlúrsat,
 Rynkerne paa de grønne
 landste Skoes eller
 Støvle-Soller.
 tighlúrsarpok, *tr.*)
 tighlúrsáök, *intr.*) gjør Ryn-
 ker paa Skoe el. Støv-
 ler.
 tighlúrsáut, et Rynke-Been;
 et Instrument at gjøre
 Støvle-Rynker med.
 tighlúrsárpok, *intr. og tr.*)
 tighlúrsáök, *tr.*)
 holder i Haanden; hol-
 der fat paa el. derom;
 omgriber; omfatter
 med sine Hænder.
 tighlúrsárbik v. tighlúrsá-
 vik, en Hank el. Gris-
 be el. et Øre i en Skaal,
 at holde fat i.
 tighlúrsáægak, det man hol-
 der i sine Hænder; om-
 greben; omfattet.
 tighlúrsáerpok, *f. tr.*)
 tighlúrsáerfök, *intr.*) giver
 en noget i Haanden.
 tighlúrsáupok, *tr.* holder no-
 get i Haanden for en;
 bærer det for ham.

- Tikágulik, see under Tikek.
- Tikbik, et Knæ i en Kajak; et Krunt Tverbaand af dem, som sidde nederst i Kajakken.
- tikbiléropok, *f. 1) tr.* sætter Knæ i Kajakken. *2) intr.* bliver forsynet det med (Kajakken.)
- tikbilliorpok, *intr.* og *tr.* gjør Knæ til en Kajak.
- Tikek, *1)* Pegesfingeren. *2)* Syering; Singerbølge.
- tikágut, et Haandgreb paa Lentzen og Uakken, hvorom Pegesfingeren bjes.
- tikágulik, en liden Hvalfisk kaldet: Sverdfisk (hvis Rygfinne ligner ommeldte Haandgreb) (*Balana rostrata*)
- tikoarpok, *tr.* peger paa med Singeren.
- tikoægak, det man peger paa.
- Tikerák og Tikérforpok, see under næstfølgende.
- Tikípok, *ts. 1) intr.* er Kommen hjem. *2) tr.* Kommer til en el. dertil. Kajartortok tikípara, jeg kom til ham, da han var paa Coen i Kajak.
- tikítlok, hjemkommen.
- tikítlomálák v. tikiniartuálák! hvorlænge bier han dog, inden han Kommer! det gaar seent med hans Hjemkomst.
- tikítserpok, *f.*)
- tikítserniarpok,) *tr.* oppe bier; bier til han Kommer.
- tikítserniartuálák! man vil længe faae at bie.
- tikerárput, *intr. car. sing.* Komme alle hjem, som ere ude (enten drattendes en efter anden el. tilhobe.)
- tikérattekau, *intr.* omsider Kom han hjem; længe nok varede det, inden han Kom.
- tikeratarfínnávok, *intr.* han kan gjerne Komme hjem, om han vil.
- tikeratarfínnáungorallóarpok, *intr.* han kunde gjerne være Kommet hjem, om det havde været ham om at gjøre el. om han skulde Komme el. hvis ikke noget er tilstødt ham undervejs.
- tikílavok, *1) intr.* Kommer engang imellem el. undertiden. *2) tr.* Kommer til en nu og da.
- tikílikpok v. lílavok, *intr.* den stærke Regn el. Sneebyge staaer paa; det

det'er nu just i Bygen af Regn, Sne el. Hagl. Annikénnæk! tikifíkar-fórfóvok, gaae ikke ud! det er nu just i den allerstærkfte Byge.

tikitlávok, *intr.* det er Bygevej; det blæser i stødetal med stærke Bygefast.

tikitlávokafokafíovok, *intr.* det er forfærdelige Rast, Blæsten Kommer med; det blæser en Orkan.

tikiúpok, 1) *intr.* er ankommen til et andet Sted, end sit Hjem. 2) *tr.* er Kommen dermed; har ført det med sig. Kia aglékkæt tikiúpagit? hvem er kommen med Brevene?

tikiúrsíok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

tikiútok, ankommen.

tikiútak, hidført; det den ankomne har bragt med sig.

tikiúrsút, Marsagen til ens Ankomst; det han Kommer for.

tikiúrsútigáu, *tr.* Kommer desaaarsag el. i den Hensigt.

tikiytsomálák! Jo, jo, naar Kom han her; naar saae man ham sidst; det vil nok vare længe, før han Kommer her.

tikerárpok, *intr.* og *tr.* besøger (paa et andet Land.) tikerák, en Besøger; en Gjest.

tikerárbik, det Sted man Kommer i Besøg paa.

tikerárbigáu, *tr.* besøger der el. ham.

tikerárajukpok v. tikiúkajukpok, *intr.* besøger idelig; Kommer jævnlig; er en flittig Besøger.

tikerárajuktok v. tikiúkajuktok, en flittig Besøger.

tikerájuú'pok, *ts. intr.* Kommer sjelden eller aldrig paa Besøg.

tikerájuú'tlok, en sjelden Besøger.

tikérsópok, *tr.*)

tikérsíok, *intr.*) rípper noget op paa ny; Kommer igjen med det, som allerede var glemt; bringer igjen paa Tale.

tikérsópok, *tr.* oprípper gamle Ting for ham; bringer ham til Rester tanke om forhen omtalte Ting; stiller ham det begangne for Øjne.

tikérsúgak, en oprippet gammel Sag.

Tikiúpok, see under næstføregaaende.

Tíksalukpok, 1) *intr.* Vandet el. Blodet springer frem i en Bue. 2)

Hh 5

tr.

tr. — *berpaa.* Auðt tik-
salukþanga, hans Blod
sprong þeu þaa mig.

tiksaluktok, Vandspring;
det springende Vand el.
Blod.

Tikfarpok, *intr.* er geisl;
lifer Bynde; Lyften
Fildrer det ene Kjon
mod det andet.

tikfartok, geisl; Lyften efter
det andet Kjon; mand-
syg; Konesyg.

tikfardluærfarpok, *tr.* gil-
der; betager sin Geisl
hed.

tikfardluærfagak, en Gil-
ding; gildet Dyr el.
Menniske.

Tikferpok, *f.*)

tikfiarpok, *intr.* sejl-
ler; har Sejl oppe.

tikfiatárpok, *intr.* sejler
for fulde Sejl med god
Sahrt.

tikfærnak v. fiárnak, Bør;
Medvind; god Vind at
sejle med.

tikfersipok, *z. tr.* fører en
fort el. gjør at man kan
sejle got (Vinden.)

tikfiuserpok, *f. intr.* sæt-
ter Sejl til.

tikfiok, *tr.* jager fugle op;
driver dem þaa slugt.

Tikfarpok, *1) intr.* er
udtørret (et Vandsted af
Heden el. stærk tør Frost.)

2) tr. tørrer Vandet
bort deri (Heden; Frost-
ten.)

tikfærnek, et udtørret Vand-
sted.

Tillúkpok, *tr.* banker
Snee, Støv, Sjer ic.
af Klæder; slaer der-
þaa med noget for at
faae det af.

tillúktorpok, *1) tr.* det sam-
me, naar det ffeer flere
Gange efter hinanden. *2)*
intr. banker Klæder
(Seuge eller Gangklæder)
el. Skind; fejer Klæder.

tillúktórok, *intr.* det samme.
tillúktout, en Stok at ban-
ke Klæder af med; et
fejersør.

tillúktugak, asbanket.

tillúktugávok, *intr.* asban-
kes el. er asbanket.

Tíme, *cum suff.* timia,
Marv i Horn el. Been.

timéinak, blot Marv; me-
get marvet og løst; et
stet stykke Horn el.
Been.

timékangilak, *intr.* er uden
Marv; har ej synder-
lig Marv, men er fast
i sig; er got Horn el.
Been.

timiúrfsak, Brød.

timiúrfsartorpok, *intr.* spiser
Brød.

timi-

timiúrskaut, Brød; Forraad;
Brødpøse.

timiúrskorpok, *intr.* bager
Brød.

timiúrskortok, en Bager.

timiúrskorbik, en Bager;
Ovn; et Bagerhuus.

Timme, 1) et Legeme.

Innub timmá, et Rennis-
skelegeme. Timmib pee v.
piksej, legemlige Ting. 2)
Livstykke paa et Klæ-
debon el. det hele Mid-
terste paa noget, som
har Udkanter. 3) fast
Land. Nunab timmá, det
faste Land. Timmivtiné-
pok, han er paa vort faste
Land el. paa det faste Land
over os.

timmerdlék, langt oppe i
Landet; dybt inde i det
faste Land.

timmerpasikpok, *f. intr.* er
ej Vandet el. Stranden
nær; er heel oppe paa
noget (Landet, Jisen ic.)
og viit fra Bredden el.
Udkanten.

timmerpasikfokut, heel op-
pe; ej Udkanten nær.
Timmerpasikfokut ing-
erdlaniárna, gaar ej
Strandbredden for nær.
Timmerpasikfokut kurk-
sarniarúk, fløv det mod
Midten af Træet.

timmilik, 1) med Legeme;
begavet med Legeme. 2)

legemlig; som hører til
Legemet (Lemmer ic.)

tingmut, Østværts mod
det faste Land; mod
Landet (bruges langt til
Søes, hvor man kun kan
see Overlandet.)

Tinne, Ebbe; udfalden
Vande.

tinnípok, *is. intr.* er Ebbe;
er udfalden Vande (bru-
ges især, naar Ebben har
naaet sit Maal.)

tinníngavok, *intr.* det er
i Ebben el. udfalden
(Vandet.)

tinnilerpok, *f. intr.* Van-
det falder.

tinnekkavok, 1) *intr.* er
stærk udfalden Vande
(nemlig i Springtiden.)
2) *intr.* og *tr.* Vandet
falder derfra, saa ofte
det er Ebbe.

tinnekkarfok, en Ting som
ej ligger dybere el. læn-
gere fra Landet, end at
den kan blive tør ved
hvert udfalden Vande.
Ujarak tinnekkarfok, en
Steen, som falder tør i
hver Ebbe.

tinnúpok, *tr.* Vandet er fal-
den derfra.

tinnurvak, det, som Van-
det er falden fra.

tinnutípok, *t. tr.* lader det
falde tørt (*f. Ex.* gior
Fan-

Frangellinen til en Baad
saa fort, at den kan fal-
de tør i Ebben.)

Tinge, i plur. tingit, *Lys-*
ke-Haar (*Pubes.*)

tingilik, mandbar; som
har faaet *Lyskehaar*.

tingajuk, Haar under Ha-
gen paa et Rheensdyr.

Tingekpok, Tingerdlaut og
Tingipok, s. under Ting-
miok.

Tingmik v. tingmirklo-
ak, en stor sort Gøsfugl,
som ligner Starven, og
synes at være: *Tovskar-*
ven (*Pelecanus cristatus.*)

Tingmikpok, *t. intr.*
har aabent Liv el.
Durchløb; purgerer.

tingminguartok, Purgere-
drif; *Laxativ.*

tingmirkfartok, et steilt Sjeld
ud til Havs, hvor Sø-
en bryder paa og staaes
jevnlige tilbage.

Tingmiok, *intr.* flyver;
er i med at flyve.

tingmirkok, flyvende; i
flugt.

tingmiak, 1) en Fugl. 2)
en Fugleham, et afkræn-
get Fugleskind. 3) i plur.
tingmirkat, a) en Fugle-
hams-Pelts. b) en Un-
derpelz (af hvad slags den

og er.) c) Underfoder.

tingmiardlurkfoak, en stor
Roosfugl; en Ørn.

tinguvok v. tingivok, *in-*
tr. a) flyver bort. b)

gaaer bort uden at ny-
de det ringeste; Kommer

derfra med en tom Ma-
ve. Tingyssekåunga, jeg

vil vist flyve bort, naar jeg
kommer uden for el. Vin-

den maae vel tage mig med
sig, saa let er jeg, da jeg

intet har faaet i mig (saa
siges, naar man har været

paa Besøg, og intet nydt.)

2) springer over; gjør
Luftspring over (noget

hoit el. en Kløft.)

tingunauvarfarpok, *intr.* ta-
ger noget til sig inden

man gaaer, for ej at væ-
re fastende.

tingunauvarutikkak, noget
at nyde for ej at gaae

med tom Mave.

tingipok v. gupok, *t. 1)*
intr. a) blæser bort; fly-

ver bort med Vinden
(noget i Luften.) b) dri-

ver for Vinden (en Baad.)

2) *tr.* a) tager det bort
med sig el. driver det

bort (Vinden.) b) fly-
ver bort dermed (en

Fugl.)

tingitak, 1) bortblæst; bort-
fløjet (med Vinden.) 2)
bortdrevet (af Vinden.)

ting-

tingerdlæk, en *styk* Unge, som nylig er kommen af Reden; en nys udsløjen Fugleunge.
 tingerdlaut, et Seil.
 tingerdläuserpok, *f. intr.* og *tr.* sætter Sejl til (paa et Fahrtoj); hidser Sejl.
 tingerdlautéjarpok, *intr.* og *tr.* tager Sejl fra; gier Sejlene op.
 tingekpok v. géktarpok, 1) *intr.* springer i Lobet; galoperer; løber i fuld Spring. 2) *tr.* springer derover.
 Tingmut, see under Timme.
 Tingo, Lever.
 tingúktorpok, *intr.* spiser Lever.
 tinguktô mavok, *intr.* spiser gjerne Lever; er meget for Lever.
 tinguktô marsfok, 1) den som gjerne spiser Lever. 2) bruges det og i *plur.* om visse Stjerner.
 tingúrsak, Eggeblomme.
 Tinguvok, see under Tingmiok.
 Tinnórpok, *intr.* faaer Udslæt.
 tinnórnek, Udslæt.
 Tínnumavok, *intr.* er opsvollen; er ophævet

el. buglet; fremrager over det andet.
 tínnumarfok, 1) en Bugling el. Forhøjning. 2) Udslæt; Snat; Bleg; Koppe.

Típe, 1) Lugt (god el. slet) 2) Stank.

tipé karpok, *intr.* har Lugt; i *neg.* er uden Lugt.

tipá vok, *intr.* 1) det lugter (i Almindelighed.) 2) især: lugter ilde; stinker.

tipigúkpok, *f. intr.* lugter vel; har en behagelig Lugt; giver god Lugt fra sig.

tipigúkslok, 1) vellugtende. 2) vild Timian.

tipigúksarpok, *tr.* skaffer god Lugt i et Værelse; ryger med Røgelse (Egnebær ic.)

tigigúkslæt, Røgelse; noget som skaffer god Lugt.

tipigúksarbik, Røgelsekar.

tipilúkpok, *intr.* lugter hæslig; har en slem Lugt.

tipilúktok, ildelugtende.

tipitók. 1) det som har stærk Lugt. 2) især: meget stinkende.

tipitó vok v. pitokau, *intr.* 1) det lugter stærk. 2) det stinker ret; der er en slem Stank.

- åblerpok, *f. intr.* det samme i sidste Bemærkelse.
 tirvfarikpok, *f. intr.* lugter angenemt; det er ret behagelig at faae Lugt af (især noget, man gjerne gider spiise); det lugter got og maae smaae bedre.
 tirvfarirle! hvilken angenem Lugt!
 Tipápok, og Tippavok, see under Tipékpok.
 Tipávok, see under Típe.
 Tipéitfukpok, see under næstfølgende.
 Tipékpok v. tipápok, *intr.* er fornøjet; er munter el. beleven; er opvømt og ved got humeur (især naar det er enslader.)
 tippavok, *intr.* 1) er glad; glæder sig; viser sig fornøjet. 2) bruges og om Hunde, som tage venlig mod deres Herre, og springe op paa ham.
 tipéitfukpok, *intr.* bliver glad; glæder sig; opmuntres.
 tipéitfuktok, glad; fornøjet; munter.
 tipeitfungnek, Glæde; Fornøjselse (det at være glad.)
 tipeitfulek, Glæde; glade Tilstand.
 tipeitfut, Glæde; Fornøjselse; Opmuntring (det man glæder sig over.)
 tipeitfutigaun, *tr.* glæder sig derover.
 tipeitfuktupok, *t. tr.*
 tipeitfuktittiook, *intr.* glæder; fornøjer; gjør glad.
 tipépok, *tf. intr.* er ærbar; er stille af Væsen; er alvorlig.
 tipététlok, ærbar; stille; alvorlig.
 tipététfulek, Ærbarhed; Alvorlighed.
 Tippípok, *t. tr.* driver noget ind under Landet; sætter det til Lands el. ind i Bugterne (Bunden og Strømmen.)
 tippivok v. tippuvok, 1) *tr.* det samme. 2) *intr.* driver el. er drevet til Lands (Træe; Jis ic.); sættes ind under Landet (af Vind el. Strøm.)
 tirpfak (N.) v. tirvfak (S.), drevet til Lands.
 tirpsarpok (N.) v. tirvsarpok (S.), 1) *intr.* driver ind mod Landet. 2) *tr.* sætter det ind mod Landet.
 tirvsardlok, en Drivestok; Træe el. andet som driver til Lands.
 Tifipok, see under Tibarpok.
 Tifinarpok, see under Tivfigaun.

Tiptépok, see under Tipék-pok.

Tirpsak, see under Tippí-pok.

Tirfák, en flakt Gist, som Rygraden dog bliver steddende i, men er udskaaen i den ene Side.

tirfávok, 1) *intr.* er flakt (Fisken.) 2) *tr.* flækker den (saaledes, som ovenmeldt.)

Tirsekkórpok, *intr.* Skærer Tand.

tirsekkórnek, Skjæren med Tanderne.

Tirvsak, see under Tippí-pok.

Tirvsarikpok, s. under Tipe.

Titárpok v. titártarpok, *tr.* ribler; linierer; ridser i noget (s. Ex. i Skind et Maal, hvorefter det skal afflippes.)

titárnek, en saadan Ribbe el. afridset Streg.

titáut v. titártáut, 1) et Redskab at ribbe el. liniere med; iær: et stykke der til indrettet Been, som Grønlanderne bruge. 2) en Lineal.

Tivavok, *intr.* dandser med Trommei Saanden

under mange Krumspring.

tívarlok, en Dandser.

tibbafek (N.) v. tigvafek (S.), Gebærde el. Krumspring, som bringes ved saadan Dands; Dandssemaneer.

Tivfigáu, *tr.* leer hjerdelig ad en, som stiller sig løjerlig an el. over en latterlig Ting.

tivfifárpok, *tr.* gjør noget latterlig; opvækker Latter dermed.

tivfifárut, Gjefferie; Narverie; Middell til at opvække Latter; det hvorved man gjør sig el. noget latterlig.

tivfifúkpok v. tivfiflékpok, *intr.* bryder ud i stærk Latter over noget.

tivfifúktok v. fífifléktok, *intr.* den som bryder ud i saadan Latter.

tivfinárpok v. tipfinárpok, *intr.* 1) er latterlig. 2) stiller sig løjerlig an; søger at muntre Selskabet.

tivfinakáu, *intr.* det samme i hsjere Grad.

tivfinártok, latterlig; løjerlig.

tivfinarfúsek, Latterlighed.

Tojuk, et slags Landsneppe med blaffet Hoved

ved og Ryg, og hvid Bug og Ring om Halsen, (der synes at være *Tringa alpina*.)

TØk, 1) en Stang med Jern el. Been i Enden, at hugge Hul med i Jis el. frossen Jord; en Jis-pil. 2) et Roeben; en Jernstang el. Brækestang.

tokortøk, en Rasp.

tørpok, 1) *tr.* hugger Hul paa Jiser el. støder frossen Jord op (med Jis-pil, Jernstang *ic.*) 2) tøpner mod el. støder paa noget med et Redskab (af tri Korsæt); giver Stød. Nakka tørdlugo ingerdlaput, de staae sig frem i Baaden. Arbek tørdlugo, at give en Hvalfisk Stød. 3) tager Stød af mod Landet for en Baad.

tøromisak, en Gaffel paa et Fahrtoj.

tøromisalik, et Skib med Gaffel; en Galioth; en Galiasse.

tørutak, 1) en Baadslotte. 2) Enden af en Kiærstilk, saaviit den slikker i Kuaalestindet.

tørkotak, Been i Enden af en Kastepil, hvori Pi-sejernet sidder.

tørkotéksak, et stykke Been el. Horn tjenlig dertil. torårpok, *tr.* stævner lige derpaa; stiler dertil; meder paa; har det lige forud.

torájuvok, *intr.* er vis paa Haanden at styde (med Bøsse el. Piiil); træffer gjerne.

torajui'pok, *tr. intr.* er uvis i sit Skud; træffer sjelden.

tørsuk, en Huusgang; Indgang til et grønlandsk Huus.

tøslak, 1) Sovedbjelken langs ad et grønlandsk Hus el. Huusgangs Midte, hvorpaa Tagets Tvertræer hvile. 2) Teltetræ; Tvertræet over Opstanderne i en Telt, hvorpaa Lægeterne hvile.

tøseksak, et stort stykke Træ, tjenlig til saadan Brug.

tåpok, *intr.* 1) falder paa noget; tøpner. Akerdlok apummut tåpok, Kuglen faldt i Sneen. 2) naaer til Bunds; er ved Grunden. Aulisautiga tåneng ajorpok, min Sne-re kan ej naae til Bunde.

tåbik (N.) v. tågvik (S.), 1) det Sted, noget falder paa el. kommer til at

at hvile. 2) et Strøe til en Baad (at trække den op af Vandet paa.)
 túrfik, det samme i sidste Bemærkelse.
 tubigàu v. tugvigàu, *tr.* falder el. tórner derpaa.
 tugviléropok, *r. tr.* lægger Strøe under Baaden.
 tuggak, en ophuggen Græstørv (især af det store Slags til Bægge og Mure.)
 túggarpok, *tr.* 1) hugger saadan Græstørv el. Jord op. 2) graver.
 tuggægak, 1) den ophuggede el. omveltede Jord. 2) det gravede. 3) en ophuggen Tørv (helt af de mindre til at brænde.)
 tuggàu v. gautikfak, 1) et Redskab at hugge Jord op med (s. *Er.* et Hoftebeen, Ribbeen, paa grenlandsk *Viis.*) 2) en Tørvhakke. 3) en Spade.
 túglek, 1) den nærmeste; Næste (i Orden, Alder, Værdighed.) Túglia, hans Næste. Tuglera, min Næste. 2) i *pl.* tugleet, i Rade efter hinanden; saaledes som de følge i Orden.
 túglikfak, 1) den el. det som skal være nærmest ved andet. 2) Grundsteen; Grundvold.

tugleràu, *tr.* har ham til sin Næste; følger næst efter den el. det; ligger el. sidder næst ved ham el. hende.
 tuglereek, *car. sing.* de som følge næst efter hinanden (i Orden, Alder, Sted, Værdighed.)
 tuglereekput, *intr. car. sing.* følger næst efter hinanden.
 tugliovok, *intr.* er nærmest; er næst efter.
 tugluáropok, *intr.* passer got; falder ret i Lag; er beqvemt.
 tugluarfarpok, *tr.* bringer det til at passe; gjør det beqvemt, saa at det kan falde got.
 túkak, en Sarpunn; især: Sarpunbenet.
 tukéjarpok, *intr.* 1) hans Sarpunn er brækket. 2) faaer den maanedlige Reenselse første gang (et Fruentimmer); Blodkilden aabnes hos hende.
 túkarpok, *intr.* og *tr.* v. tukartorpok, *tr.* v. tukartóiok, *intr.* 1) træder derpaa el. deri flere gange efter hinanden (s. *Er.* træder Leer.) 2) stamper med Fødderne; tramper. 3) kan og bruges om at træffe, naar deite skeer ved Dyrenes Traad med Fødderne.
 túkar-

- túkartok, den som træder
el. stamper el. tærsker
med Fødderne.
- tukartoupok, *tr.* stam-
per med Fødderne for at
giøre dem varme.
- tukéropok, *t.* 1) *tr.* spjætter der,
til med sin Fod. 2) *intr.* a)
udflækkes (Kugleunger.)
b) spraaes (Eg.) c) faaer
udlagt (en Kugl.)
- tukértok, 1) spraaet (Eg.)
2) nylig udflækket (Un-
ge.)
- tukértipok, *t.* *intr.* spjettes;
bliver spjettet.
- tukomarpok, *intr.* Kommer
til sin Gang igien;
faaer et let Trin; bli-
ver let til Beens (en som
for af Sygdom var seen
til Fods.)
- tukomaripok, *f.* *intr.* tri-
ner let; er let til Fods
(saa man neppe kan høre
ham gaae.)
- tukoméipok, *is.* er tung til
Fods; triner tungt; er
Flumpfodet.
- túkovok, *intr.* lægger sig i
Herberg i et andet Huus
el. Telt; indlogerer sig
nogensteds; sover ude
(dog paa samme Land.)
- tukovigâu, *tr.* lægger sig
at sove der el. hos ham.
- tukyartorpok, *intr.*)
- tukyartorbigâu, *tr.*) gaaer
hen at lægge sig i et an-
- det Huus el. Telt at so-
ve.
- túngavok, *intr.* 1) er ved
Bunden. 2) er hvile-
de paa noget, 3) naaer
til Jorden el. Gulvet.
4) er fældet tæt sam-
men.
- túngarfok, 1) det som hvi-
ler paa andet el. naaer
til Bunden. 2) fældet
tæt sammen.
- túngavik, 1) Stedet hvor
noget naaer til el. lig-
ger an paa. 2) Stedet,
et Træ voxer paa el.
i. 3) Foden af en livløs
Ting (f. Ex. af en Løse-
stige, et Glas.) 4) Ros-
den af et Træ el. Vært.
- tungaviléropok, *f.* 1) *intr.*
bliver forsynet med Fod
(en livløs Ting); faaer
Grundvold. 2) *tr.* for-
syner med Fod; lægger
Grundvold til.
- tungmarpok, *intr.* og *tr.* træ-
der; staaer paa noget.
- tungmagak, 1) det man
træder paa. 2) et Trin
el. Traad. 3) i *plur.* a)
Døvlinger i et Vant. b)
en Trappe. c) en Stige.
- tungmarbik, en Skammel;
et Fodtrin; en Stibøjle.
- tungmarbigâu, *tr.* har det
til sin Fodskammel
- tungmárdlukpok, *intr.* træ-
der sine Skoe el. Støv-
ler

ler skæve; gaaer skævt paa dem.

tungmårdluktok v. mardluk, den som gaaer skævt paa sit Godtøj.

tungmarnérdlukpok, *intr.* gaaer slet; træder skævt.

tungmarnérdluktok v. marnérdluk, en som træder slet paa sine Been.

tungmeraråu, *tr.* træder der paa; staaer derpaa.

tungmatit, *car. sing.* Fødsler. *A.*

tållarpok, *intr.* og *tr.* gaaer efter Spor; søger et Dyr efter sit Spor.

tutikpok, *t.* 1) *tr.* ligger ved Siden af en. 2) *intr.* i *dual.* og *plur.* ligge ved Siden af hinanden; ligge sammen.

tutiktikpok, *t. tr.*)

tutiktiflok, *intr.*) sner 2 og 2 Skind sammen efter en Konebaads Brede.

tutivok, *intr.* og *tr.* træder paa; træder under Fødder; nedtræder.

tutisak, undertraadt; traadt under Fødder.

tuttuk, Skarn paa Gulvet; Mennisketraad, som er ført derind med Fødderne.

Toko, Døden.

tokorfoak, den store Død; den sorte Død; en pest-

agtig Dødsart, der riber mange bort.

tókovok, *intr.* 1) dør. 2) er død; er ved Døden afgaaet. 3) visner; gaaer ud (en Bært.)

tókorfok, en Død; den Døde.

tokolérpok, *f. intr.* 1) begynder at døe; bliver afsmægtig. 2) begynder at visne og gaae ud.

tokotípok, *t.* 1) *intr.* a) overgives til Døden. b) overgiver sig selv til Døden. 2) *tr.* lader en Døe el. ombringe ved en anden; hengiver ham i Døden.

tokotítak, den i Døden hengivne.

tokúngavok, *intr.* er død; er blant de Døde.

tokópok, *tr.*)

tokótflok v. kútflok, *intr.*) dræber; myrder; ombringer.

tokótfirflok, en Manddræber; en Morder.

tokotfikovok, *tr.*)

tokotfikorflok, *intr.*) 1) forraader til Døden. 2) dømmes en fra Livet.

tokotfikorfirflok, 1) en Forræder; den som overgiver en anden til Døden. 2) den som dømmes en fra Livet.

tokotfiflúppok, *intr.* har

- Mod paa at ombringe
 nogen; er mordisk sin-
 det.
- tokotak, en Dræbt.
- tokotékflak, den som skal
 dræbes; Dødsfange.
- tokotåvok, *intr.* er dræbt.
- tokotekfåvok, *intr.* er be-
 stemt til at dræbes; er
 dødsfyldig.
- tokonarpok, *intr.* er døden-
 de; man dør deraf; det
 forarsager Døden; er
 forgiftig.
- tokonårtok, døddende; det
 som dræber; forgift.
- tokordlåk, nylig død.
- tokordlāvok, *intr.* er nylig
 død.
- tokorfåsek, Død; Døds-
 maade.
- tokorfut v. futikflak, Døds-
 aarsag; Dødsfyld.
- tokosifukpok, *intr.* og *tr.*
 1) er færdig at døde af
 forstrækkelje; bliver
 som dødsens over no-
 get. 2) er saa bange der-
 for, som for Døden selv;
 er færdig at besvime der-
 over.
- tokotserpok v. kytserpok, *tr.*)
- tokytséfok, *intr.*)
- tokytserau, *tr.*)
- 1) venter paa ens Død;
 bier til han dør. 2)
 troer en ikke til Live;
 har overgivet ham.
- tokovik, 1) Dødstid; Døds-
 dag. 2) Stedet man
 dør paa; Sted at døde
 paa.
- tokovikflak, det samme om
 tilsvindende Tid.
- tokukfåvok, *intr.* er dødes-
 lig; kan døde; skal en-
 gang døde; i *neg.* er ud-
 delig; kan ikke døde.
- tokuklårufok, dødelig.
- tokukfåungitfok, udødelig.
- tokukfåipok, *ts.* er af en
 udødelig Natur; kan
 aldrig døde.
- tokukfåitfok, udødelig i sin
 Natur.
- tokut, 1) det en dør af
 el. for; Døds-aarsag;
 Anledningen til hans
 Død. 2) den for hvis
 Skyld el. isteden for
 hvem en anden dør.
- tokutigåu, *tr.* 1) dør der-
 for el. deraf. 2) døet for
 ham el. for hans Skyld.
- tokutiginikpok, *intr.* dør
 ikke for sin egen Skyld,
 men for en anden.
- tokyavok v. kújavok, *intr.* er
 dødsyg; ligger for Dø-
 den; er færdig at døde.
- Tokorsåk, det øverste
 af Struben, ved Lufts-
 rørets Åbning.
- tokorsårdlukpok, *intr.* har
 ont i Halsen paa om-
 meldte Sted; har Hals-
 syge, ved gamle Mand-
 ler.

Tokortök, see under Tök.

Tókovok, see under Toko.

Tópok, 1) *tr.* a) stræk:
 Fer et nyt Baadefind
 med Remmer el. flette-
 de Seener. b) stram-
 mer Baaden over med
 det nye Skind. 2) *intr.*
 Skindet strækkes saa
 ledes.

tólut v. túrkfut, 1) Stræk-
 Feliinen; Remmen el.
 Seenetraaden, Skindet
 strækkes med. 2) en stor
 Syenaal, som bruges
 dertil ved Kajakkens
 Strækning.

tólutikfak v. túrkfutikfak,
 1) noget til Strække-
 liine. 2) en Syenaal til
 ovenmeldte Brug.

Torárpok og Torájuvok, see
 under Tök.

Tórdluk v. tórkluk, Stru-
 ben; Mandepiben; Luft-
 røret.

tórdlorpok v. tórklorpok, *in-*
tr. raaber.

tórdlorbigau, *tr.* raaber til
 el. efter ham; anraaber;
 Falder paa.

tordlulavok, *intr.* og *tr.* raa-
 ber paa nogen; Falder
 paa ham; gjør Ansfrag
 for at faae ham til sig.

tordlulaurpok, *intr.*
 raaber højt af Struben.

Torkluk, see under næstfø-
 regaaende.

Tórkorpok, *tr.* gjems-
 mer; forvarer; henlæg-
 ger i et Lukke til en an-
 den Tid.

tórkugak, gjemt; forva-
 ret.

tórkorbik, Gjemsel; Gjems-
 mested.

Tórkotak, see under Tök.

Tórnak (N.) v. tórngak,
 (S.) en Aand el. Geist;
 Heremesterens Genius
 (hvoraf hver har sin, der
 følger ham som et Orakel,
 efter 10 øvede Hererier,
 og undertiden lader sig see
 som et Spørgelse, naar
 Heremesteren udsender den
 til andres Forsærdelse.)

tornávok, *intr.* er en saa-
 dan Geist el. Gespenst.

tórnarpok, *tr.* dræber folk
 ved at lade sig see (Geis-
 ten.)

torngartípok, *t. tr.* lader
 andre ombringe ved sin
 Geist (Heremesteren.)

tórngægak, dødt af Geister-
 syn.

tornársuk (N.) v. torngár-
 suk (S.), 1) den øverste
 Aand, hvilken Grøn-
 lænderne betragte som
 deres største Orakel (som
 tillægges fortrinlig store
 Egenheder, og skal kun væ-
 re

re een i sit Slags, da Tór-
næt el. de ringere Gejster
ere mange, og denne kan
kun sees af Heremesterne.)
2) har man vedtaget at
bruge dette Navn om: Djes-
velen.

tornårsfulik, besat af Djeves-
len.

tórniok, *intr.* over sit Hæ-
rie (en Angekkok); for-
retter sit Sandsigerie.

tornirfok, en Sandsiger un-
der sit Hærie.

Tornaviársuk, Strøm-
and; en liden Elvand
(*Anas histrionica*.)

Tóromisak, Tórpok og Tór-
suk, see under Tók.

Torsumiutak, Blyant;
Isenfarve.

Tórsuvok, *intr.* er tyf-
haaret (et Skind.)

tórsurlok, tyfhaaret.

tórsurlok, meget tyfhaa-
ret.

Tórutak og Tósak, see un-
der Tók.

Tóutlinek, det Sted paa
hver Side af Panden,
som paa nogle (især
Qvindfolk, der binde deres
Haar stærkt op) er fleen-
skaldet med en Suk ind
i Hovedhaaret.

tóutlinekarpok, *intr.* er
fleensskaldet; har saadan

Skaldet Hjórne i Tindin-
gen.

tóutlinilik, fleensskaldet;
som ikke har Haar paa
Siderne af Panden.

Tuapák, i *plur.* tuapèit, en
Steenhob ved Stran-
den; Steenslötser af
smaa runde glatte Ste-
ne; Sand og Gruus,
opskylde af Søen. Tu-
apèin illæt, en glat Steen
af saadan Steenhob.

tuapávok, *intr.* er saadan
Strand med Steenslöt-
ser.

tuapèitfiak, i *plur.* tuapèitfi-
æt, smaa Steenhobe el.
opskylde Gruuslöt-
ser.

Túdlík, en stor spidsne-
net Sæfual, kaldet: Om-
mer (*Colymbus glacialis*.)

Tue, 1) en Axel; en Skul-
der. 2) det ophøjede
Skulderstykke i en
Qvinde, Peltz.

tuéjarpok, *intr.* hans Axel
gaaer af Leed; Skul-
deren brydes paa ham.
tuélik, en Vandpeltz. N.

tuédlíok, 1) *intr.* sjer saa-
dan Vandpeltz. 2) *tr.* —
til en anden.

tueetfok, en Halvpeltz.

Túgák, 1) Benhjór-
ningshorn. 2) Hvals-
rostand. 3) Elfenbeen.
túg-

tugålik; en Eenhjørning
(*Monodon monoceros.*)

tugårpok, *intr.* og *tr.* støder
med sit Horn mod Ji-
sen el. Landet (Eenhjør-
ninaen.)

tugåmikpok, *f. tr.* det samme
flere Gange i Råd for at
faae Hul paa Jisen.

Tuggak og Tuggarpok, see
under Tøk.

Tugle; Tindingen.

tuglerut, Øreghæng; Øre-
ring; Perler, som hæn-
ges enten i Ørelæppen
el. bindes i Haaret, som
udgaaer fra Tindingen.

tugleruserpok, *t. 1) intr.*
hænger Øretinge *ic.* paa
sig selv. *2) tr.* — paa
andre. *3) intr.* bruges det
og om Solen, naar den
sees med Bisole (som
Gronlænderne mene at væ-
re dens Ørenringe.)

tuglerúnak, et slags Blom-
ster der ligne Sanct-
Zans-Urt eller Huus-
løg (og er Stængelen til
den Rod, Gronlænderne
falde Sörtlak.)

Tuglæk, see under Tøk.

Tuglerut og Tuglerúnak, see
under Tugle.

Tugluarpok, see under Tøk.

Tujormiok, see under næst-
følgende.

Tújorpok, *tr.*)

tujórok, *intr.*) betæn-
fer en med Nød; med-
deler den Trængende
noget at spise.

tujorkattarpok, *intr.* flakker
fra et Sted til et an-
det; har ingen blivende
Sted (enten den som er
huusvild, eller den, som
selv har Flakkelyst.)

tujormiok, *intr.* 1) lider
Nød, især for Huuslye;
er huusvild. 2) er slet
til Huse; boer maade-
lig. 3) maae søge Huus
hos andre, fordi han ej
kan komme hjem.

tujormirfok, den som lider
Nød, især for Huuslye.

tujormiak, den som en an-
den under Huuslye.

tujormigâu v. miarâu, *tr.* un-
der en Huus, som selv
ingen Huuslye har; læ-
der ham frybe i Læe
hos sig.

tujorminakâu, *intr.* 1) det
er ont at faae Huuslye.
2) det er kun slet Huus-
lye man har.

tujorminek, Huusvildhed;
Nød for Huuslye.

Tukagvájok, en pyt-
fugl (*Charadrius hiati-
cula.*)

Túkak og Tukarpok, see un-
der Tøk.

- Tuke**, langs, bruges kun med *appositive*, nemlig: túkimut, paa langs; efter Længden.
- tukípok**, *t. intr.* sættes paa langs; Kommer til at staae el. ligge efter Længden.
- tukíngavok**, *intr.* 1) er paa langs; staaer el. ligger paa langs; stiler efter Længden (f. Ex. Bladet paa en Brænde Øre.) 2) vender Enden imod.
- tukíngarfok**, *intr.* 1) det som er paa langs el. stiler efter Længden. 2) det som vender Enden imod. 3) en Buløse; en Bindøse.
- tukíngarfolik**, 1) den som har noget paa sig, der vender efter Længden. 2) en Høne (fordi dens Kumpen staaer paa langs, da andre Fugles staaer paa tværs.)
- Tukéropok**, see under Tók.
- Túkimut**, Tukíngavok og Tukípok, see under Tuke.
- Tukomarpok** og **Tukovok**, see under Tók.
- Túkorpok**, *intr.* meddeles andre; giver gjerne; er gavmild.
- tukortók**, gavmild.
- tukoí'pok**, *ts. intr.* er Farrig el. gnidst; et paaholden; giver ei gjerne noget bort.
- tukoí'tfok**, Farrig; gnidst; en Tidning.
- Túksiarpok**, *intr.* 1) beder; gjør Bøn. 2) holder Bøn.
- túkxiartok**, en Beder.
- tukxiarbigáu**, *tr.* 1) beder til ham; beder ham om noget. 2) tilbeder.
- tukxiáut**, 1) en Bøn. 2) en Bede-Psalme.
- tukxiúpok**, *tr.*)
- tukxiúrifiok**, *intr.* beder for en; gjør Forbøn.
- tukxiúrfifok**, en Forbeder.
- tukxiutípok**, *t. intr.* bliver bedet for af en anden; har en til at bede for sig.
- tukxiutítifiok**, *intr.* faaer en til at bede for sig.
- tukxiút**, en Bøn, især: en Forbøn; i *plur.* tukxiutit, en Bønnebog el. Psalmebog.
- tukxiutigáu**, *tr.* beder derom.
- Túkto**, 1) et Rheensdyr (*Cervus Tarandus.*) 2) Zimmeltegnet Karls vognen (dog kun ved Gotthaab.)
- tuktupok**, *intr.* faaer el. styder et Rheensdyr.

tuktúsiok, *intr.* faaer et Rheensdyr at see.
 tuktusiut, et Gevæhr at fydde Rheensdyr med (Bøsse el. Bue.)
 tuktuársak, en Stankelbeen (*Tipula rivosá.*)
 Tulékpok, *intr.* Kommer til Lands el. under Landet; lægger ind til Landet (Køst paa en Baad); svømmer ind mod Landet (en Fugl); søger Strandbredden (en Fisk.)
 tuléktok, Kommen til Lands el. under Landet; den som søger Strandbredden (Kenniste, Fugl el. Fisk.)
 tuláupok, *tr.*)
 tuláursiok, *intr.*) fører noget til Lands el. ind mod Landet.
 Tullimák, et Ribbeen.
 tulliméjarpok, *intr.* har brúkket el. faaet Skade i Ribbenet.
 Tulokórpok, *intr.* er fjed af noget; finder ej længer Jornsjelse deri; gider ej længer været over (f. Ex. at fjøre i Glæde, være til Baads.)
 Tullórpok, 1) trykker op mod noget; lægger sig op mod det. 2) stø-

der mod noget usforvarende; løber derpaa. 3) i *dual* og *plur.* Flemmer sammen; trykker sammen mod hinanden (f. Ex. Jis, Tænderne i Munden, Over og Underneb.)
 tulloriak, i *plur.* tulloriarfæt, Sundetænderne; Øjnetænderne.
 tullortægak, Flintestaal.
 tullugák, en Ravn (*Corvus Corax.*)
 tullukák, en Ravnunge.
 tullukáursak, en liden sort Svømsnekke i Havet (*Argonauta arctica.*)
 Tullugák, see under næstføregaaende.
 Tulluít, *car. sing.* Engelfsmænd.
 Tumakpok v. marpok, *intr.* bliver Krumpen el. værkbruden paa et og andet Lem.
 tumárfimavok v. maktorfimavok, er værkbruden; er bleven Krumpen.
 tumaktortok v. maktorfimar-fok v. marfimar-fok, værkbruden; Krumpen af Sygdom.
 Tumánguvok, *intr.* forsmægter af Sunger.
 tumángulerpok, *f. intr.* begynder at forsmægte; er Krubsulten, saa det svier i ham af Sunger.

- tumángulerfok, *krubful-*
ten; som begynder at
forsmægte af *Zunger*.
tumángunak! hvor for-
smægtende! man maae
døe af *Zunger* el. sulte
ihiel!
- tumangunakâu, er ret for-
smægtende; det er *Zun-*
gerstid el. *Sted*.
- Tumarpok, see *Tumak-*
pok, og under næstføl-
gende.
- Tumè, *fødspor*.
tumigâu, *tr.* har det til sit
fødspor el. det er hans
Spør. Nennub tumigèj,
det er *Bjærespor*.
- tumisfok, *intr.* faaer Spør
at see; finder Spør;
Kommer paa Spør.
- tumisfórpok, *intr.* og *tr.*
gaaer i en andens føds-
spor; følger Spør;
gaaer efter Spør.
- tumisfórtok, den som gaaer
efter Spør.
- tumisvíkflávok, *intr.* er spør-
lig; i *negat.* er u-spør-
lig.
- tumárpok v. marpal-
lækpok, *intr.* gaaer saa
det høres.
- Tunnárpok, *tr.*)
tunnárdlerpok, *intr.*) har
Sindet henvendt el. stii-
ler Tanken til; egner;
sætter Tingen deri.
- tunnarâu, *tr.* holder sig til
en; fortroer sig ham;
forlader sig paa ham;
gaaer altid til ham; sø-
ger Tilflugt hos; sto-
ler paa. Tunnarallugo,
for hans Skyld. Tunna-
ringilá, han holder sig ej
til ham el. tør ej gaae til
ham.
- tunnarirfak, den man hols-
der sig til el. forlader
sig paa.
- tunnárdlersarpok, *tr.* hen-
vender til; lader stile
til. Ekkarfautine illing-
nut tunnárdlersarniarpèj,
han holder sine Tanker hen-
vendte til dig.
- Tunne, udspet *Stribe*
i Huden under Øinene.
- tunnilik, en *Qvinde* med
saadanne *Dienstribes*.
- Tunnek v. nérfoak, et
slags store *Skeldmenni-*
sker el. *Bjergtroldes* (som
sigaes at boe højt oppe i
Landet og tillægges euro-
pæiske Klæder.)
- Tungà, see under *Tunge*.
- Túngavok, see under *Tók*.
- Tungè, *Side*; *Kant*,
bruges kun *transitive*, som:
tungà, hans el. dens *Si-*
de. tungiga, min *Side*.
tungit, din *Side*, o. s.
fr. Tellerpiub tungà, høi-
re

- re Side. Såmiub tungå, venstre Side. Og helst forekommer det med *appositivo*, som:
- tungåne, 1) paa hans el. dens Side. 2) paa dens ne Side af en Ting; paa den Side, som vender hid. Kikertårsub tungåne kajartortonga, jeg roede i Kajak paa denne Side af Storøen.
- tungånit, 1) fra hans el. dens Side. 2) fra dens ne Side. Kikertab tungånit piok, han kom fra denne Side af Øen.
- tungånut, 1) til hans el. dens Side. 2) til dens ne Side af ham; hen mod ham. Tungånut egirluk, kast det hen mod ham, o. s. fr.
- Tungiorpok, see under næstfølgende og Tungo.
- Túngit, *car. sing.* Duunen i en Rede; helst: Ederduun.
- tungiorpok, *tr.* paffer en velind i Klæder og Tøpper, (som næsten var forkommet.)
- Tungmarak og Tungmarpok, see under Tók.
- Tungo, Saften i Bær el. Krugt.
- tungofångnipok, *ts. intr.* er sød; smager el. lugter sødt.
- tungofångnitfok, 1) sød; sødt. 2) Sukker. 3) Sipur. 4) Sonning.
- tungiorpok, *intr.* har farve efter Bærstift; a) er blaa. b) er grøn.
- tungiorpok, 1) blaat. 2) grønt.
- tungiorpallukpok, *intr.* er blaaagtig.
- tungiorfak, 1) en vis Markurt med blaa Blomster. 2) en Ret af fegt Klevertang (fordi den bliver blaaagtig.)
- Túngorpok, *tr.* gjør tung og døsig i Kroppen (Heden el. andet.)
- tungovok, *intr.* er tung i Kroppen; er døsig.
- Tunniok, 1) *tr.* a) giver ham. b) giver det bort; afhændiger; sælger. 2) *intr.* gives; bortgives; afhændiges; sælges.
- tunnirfok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.
- tunnirfifok, en Giver.
- tunnirfigájukpok, *intr.* giver altid el. gjerne.
- tunnirfigájuktok, den som giver gjerne; en glad Giver; gavmild.
- tunninekarpok, *intr.* gives noget; faaer Gave.
- tunnirfak, 1) den noget gives

- ves. 2) bortgIVEN; solgt; afhændiget.
- tunnirfüt, 1) en Gave. 2) Offer.
- tunnirfivik, et Offersted; Altar.
- tunniorárpok, *tr.*)
- tunnioráfiok, *intr.*) deler ud; gjør Uddeling til flere af noget; giver en efter anden.
- tunniorautigáu, *tr.* gjør Uddeling deraf.
- tunniúpok, 1) *intr.* a) hængiver sig. b) hengives. 2) *tr.* udgiver; bortgiver; hengiver; overleverer i en andens Hænder.
- tunniúttak v. ur sak, den el. det udgivne; hengiven; overleveret.
- TUNNO**, *cum suff.* tunnua, 1) Ryggen. 2) Bagdelen af noget. 3) det som er tæt bag en. 4) den østre Side af Himmelen. 5) den Side af et Land; som vender mod Østen.
- tunnuane, tæt bag ham.
- tunnuanit, bag fra.
- tunnumut, mod Østen; øster i; østverts.
- tunnuárpok, 1) *intr.* a) gaaer tilbage; stubber sig bag ud; flytter sig tilbage. b) holder sig tilbage (for noget, som er farligt.) c) flydes tilbage (f. Ex. Rjedelen fra Lampen, naar den har afkølet.) 2) *tr.* a) flyder den tilbage. b) kan ikke følge med; holder ikke Trop; giver sig tabt (i at gaae, røe ic.)
- tunnudlek, bagest.
- tunnudlereekput, *intr. car. sing.* staae el. sidde tæt bag hinanden el. hober viis.
- tunnudliorpok, *tr.* 1) sætter bag sig; fæster bag sin Ryg. 2) lader det af Øine; seer ej mere til; slaaer af Sindet.
- tunnukópok, *tr.* fahrer Østen el. inden om en Øe.
- tunnuúpok, *tr.* vender Ryggen til ham el. det.
- túnnok, Rygsit (f. Ex. af et Rheensdyr); Talg; Sit som er tælget.
- túnnolik, 1) et Dyr, som har Talg. 2) Ginnestien (et slags Hvalfisk med Barde) *Ralena Physalus.*
- tunnortorpok, *intr.* spiser Talg el. Sit af et Rheensdyr, Saar og slige.
- tunnusúk, en Tasse.
- Túnnok, see under næstforregaaende.
- Tuové og Tuoviok, see under næstfølgende.

Tuoviörpok, *intr.* *skyn-*
der sig med noget; *fi-*
ger; haster; gaaer el.
gjör fort.
tuoviörtok, den som *skyn-*
der sig; *figende.*
tuoviok, *Skjending; Fi-*
gen.
tuovê, *Langsombhed.*
tuovêpok, *z. f. intr.* er lang-
som; er seensfærdig.
tuovêtfok, langsom; seens-
færdig.
tuovêtfokâu, *intr.* er meget
langsom og seendragtig.
Tupak, *Tobak* (er dan-
net af det danske.)
tupäut, *Sorraad af Tobak.*
Terfa tupautingoara, det
er alt det lidet *Tobak* jeg
eier. *Tupaut* audlangit-
fok, en heel *Kulle Tobak.*
tupäutekarpok, *intr.* har
Sorraad af Tobak; er
vel forsynet med *To-*
bak.
Tupakpok, see under næst-
følgende.
Tupárpok, *intr.* *skræm-*
mes; *fyses*; bliver i en
Studs forskrækket (en
vaagen)
tupárlárpok, *tr.* *skræmmer*;
fyser; *gjör* i en *Studs*
forskrækket.
tupárnak, en vis *Urt*, der
ligner vild *Limian.*
tupákpok v. *pákpok*, *in-*

tr. *vaagner* i *Skraak*;
vækkes op af *Sønnen*
ved *Bulder.*
tupáklárpok v. *páklar-*
pok, *tr.* *skræmmer* en
i *Sønne*; *vækker* ham
op ved noget *Bulder.*
tupængnak! *Skrammen!*
hvor skræmmende! *Sil-*
lat tupængnak! *Ej*, hvor
skræmmede du mig!
tupængnakâu, *intr.* er *skræm-*
mende; det er ej got at
sove i *Nærværelsen* ders
ved.
Tupédlerpok, *f. intr.* er
trøstlig; bliver vel til-
mode; *giver* sig tilfreds;
er *frimodig* el. ved et
fornøjet Sind.
tupédlerfok, *trøstlig*; vel
tilfreds; *fornøjet.*
tupédlerlárpok, *tr.*)
tupédlerlárfok, *intr.*) *trøster*;
stiller tilfreds; *gjör* ham
vel *tilmode*; *beroliger.*
tupédlerláfpok, 1) *tr.* det sam-
me. 2) *intr.* *trøstes*; til-
*freds*stilles.
tupédlerfitfok, *intr.* det sam-
me i *isse Bemærkelse.*
tupédlerlárfok v. *litfirfok*, er
Trøster.
tupédlerláut, *Trøst*; *Trø-*
stemiddel; det hvorved
nogen *tilfreds*stilles el.
det man bruger for at
faae ham *veltilfreds.*
tu

- tupedlersautigâu, *tr.* 1) trøstes derved; har det til sin Trøst. 2) stiller tilfreds dermed.
- tupedlersauferpok, *f. tr.* Kaffer Trøst; bibringer en det, han kan trøste sig ved.
- tupedliupok, *tr.* trøster sig ved nogen el. noget; søger sin Trøst deri; beroliger sig derved.
- Tupèk, en Telt.**
- tupäurpak, 1) en Model af en Telt. 2) den langbladede Marksyre. 3) Drøbelen i Halsen.
- tupäurpak, en Hundetelt; (en usel Telt af saa og ringe Skind og Stanger.)
- tupérfoak, 1) en stor Telt. 2) i plur. tupérfoit, en Teltplads.
- tuperpérkfoit, *car. sing.* 1) mange Telte paa eet Sted; en Telt-Samling. 2) en Lejr.
- tupekâte, en Teltkammerad; den som boer i Telt med ham.
- tupekatigâu, *tr.* boer i Telt med ham.
- tupéropok, *intr.* rejser Telt; sætter Telt op.
- tupiörpok, *intr.* gjør en Telt.
- tupirfarpok, *intr.* boer i Telt.
- Tupéropok, see under næstføregaaende.
- Tupigâu, *tr.*)
tupigofukpok, *intr.*) forundrer sig højlig over noget, som man ej kan indsee, hvorledes det er gaaet til; falder i Forundring derover.
- tupingnak! højst forunderligt!
- tupingnakâu, *intr.* er højst forunderligt; er ret et Under.
- tupingnartok, noget hvorover man højlig maae forundre sig.
- tupingnartomik, forunderligt.
- tupingnartout, en Samling af underlige Ting el. Begivenheder.
- tupingnartulliok, *intr.* gjør en Gjerning, som opvækker andres store Forundring.
- tupingnartulliak, en højst forunderlig Gjerning.
- Tupilèk, en Vanskabning; et Monstrum.**
- tupilovok v. lavok, *intr.* er vanskabt.
- Tupípok, *t. intr.* faaet noget i Halsen, som man enten quæles i eller dog er færdig at quæles i.
- tupítok, qualt el. færdig at quæles af noget, som er ble-

- bleven fastsiddende i Halsen.
- tupinak! ret qvælende!
- tupinakåu, *intr.* er at qvæles i; det kunde snart blive siddende i Halsen, saa man maatte qvæles deraf (sej og drøj Spise.)
- tupinaråu, *tr.* er færdig at qvæles deri (Mad.)
- Tåpok, see under Tøk.
- Tupæpok, see under Tupårpok.
- Túrksut, see under Tópok.
- Túrlik, see under Tøk.
- Tussårpok, *intr.* og *tr.* 1) hører. 2) adlyder; er hørig og lydig; gaaer, naar man befaler; gjør hvad man siger. 3) i *neg.* er uhørig.
- tussåiok, *intr.* hører andre (f. Ex. de læsende); agerer hører.
- tussåarte v. tussåirlok, en hører; den som hører andre (f. Ex. af deres Læctie.)
- tussågak, hørt.
- tussågékfak, det man vil faae at høre.
- tussångitfak, uhørt.
- tussångitlårpok, *tr.* har ej hørt det.
- tussångifåinarpok, *tr.* har aldeles ikke el. aldrig hørt det; veed aldeles ikke deraf at sige.
- tussårlåupok, *tr.* gjør hørbær; lader høres.
- tussårnårpok, *tr.* hører paa med Lyst.
- tussårnårpok (N.) v. tussårnåarpok (S.), *tr.* hører noget første Gang; har ej hørt det før.
- tussårnåkau, *intr.* er værd at høre; kan høres paa med Behag el. Fordeel.
- tussårnåerpok, *f. intr.* er behageligt at høre; forlyster Øret.
- tussårnåersok, behageligt at høre.
- tussårkårpok, *tr.* det kommer en for, som han hører noget; han synes at høre det.
- tussårdluarpok, *intr.* 1) hører vel, enten: a) kan got høre, eller: b) hører det som got er; hører behagelige Tiden-der. 2) især: hører sin Slægtning opkaldet.
- tussåumavok, *intr.* og *tr.* hører tale om; faaer Rygte om noget.
- tussåumarfak, Rygte.
- tussåumarfarpok, *tr.* hører ievnlig tale derom.
- tussåvok, *intr.* og *tr.* forstaaer.
- tussårfak, forstaaet; lydelig hørt.

tuffarfåvok, *intr.* er for:
 faaelig; høres lydelig
 og tydelig.

tuffarfåurlok, forstaaelig;
 det som tydelig høres.

tuffangieissårpok, *tr.* giver
 en Stikpiller; siger ham
 Sandheden paa en for:
 stilt Maade; taler om
 andre i hans Nærvæ:
 relse og stiller til ham.
 2) overraaber el. over:
 fuser en; sårer ham
 over for noget han har
 gjort.

tuffilårpok, *intr.* er døv.

tuffilårtok, døv.

tuffilårnek, Døvhed.

tytsak, Paahør; (bruges kun
transitive, som: tytsamme,
 i mit Paahør; tytsang-
 ne, i dit Paahør, o. s. fr.

tytsardlukpok, *intr.* hører
 slet, enten: a) hører ej
 ret til; kan ej got hø:
 re; eller: b) hører det
 som ont er; hører ube:
 hagelige Tidender.

tytsiovok, *intr.* rygtes;
 Kommer i Omtale.

tytsiodluarpok, *intr.* er i et
 got Rygte; bliver vel
 omtalt.

tytsiodluartipok, 1) *intr.*
 bringes i et got Rygte;

bringer i et got Rygte;
 taler vel om ham.

Tússarpok, see under TÔk.

Tussåumavok og Tussåvok,
 see under Tussårpok.

Tussiårpok, *intr.* halter;
 hinker.

tussiårtok, hinkende.

Tussilårpok, see under Tus:
 sårpok.

Tússiovok, *intr.* er for:
 legen for at faae noget,
 ligesaa vel som en an:
 den; kan ej komme saa:
 viit som en anden; maae
 altid mærke sig at staae
 tilbage.

tusslugåu, *tr.* kan ej kom:
 me saaviit som han, en:
 ten: a) kan ej faae det
 som han faaer, eller b)
 formaer ej det, som
 han (at kjøbe el. fange.)
 Killulirsimet tusslugåra, da
 han kjøbde sig en Bånd:
 kjedel, vilde jeg og gjer:
 ne havt en, men faaer vel
 lade det blive, da jeg in:
 tet har at kjøbe for.

Tutikpok, see under TÔk.

Tytsak, Tytsardlukpok og
 Tytsiovok, s. under Tus:
 sårpok.

U.

Uánga, Jeg; Mig; i
dual. uaguk, vi tvende;
os tvende; i plur. uagut,
Vi; Os.

uangángoak, 1) jeg lille.
2) jeg uværdige.

uagúngoæt, 1) vi smaa. 2)
vi uværdige.

uamnik, af mig selv; ved
mine egne Kræfter og
Formue.

uavtinik, af os selv; ved
vore egne Kræfter og
Formue.

uaptut, som mig.

uavtitut, som os.

uangáivna, jeg den; jeg
som forhen (gjorde det
el. det.) Uangáivna nejo-
rivse, jeg som tilforn var
høst eder.

uangarpik, egentlig mig.

Uávok v. urgvávok, intr.
slingrer og dingler hid
og did (et Skib; en Bug-
ge.)

uáurløk v. urgváurløk, 1) det
som slingrer og dingler
hid og did. 2) en Bug-
ge.

uáugajukpok v. uáutekàn v.
urgvarípkok, s. intr.
slingrer meget; er slem
til at slingre; er rank
(en Baad; et Skib.)

uáugajuktok v. urgvvarífkok,

et rankt Fahrtøj, som
er nemt til at slingre.

uáutipok v. urgváutipok, r.
tr. 1) gjør at det sling-
rer; kommer det til at
slingre. 2) vugger.

uáutitfiok v. urgváutitfiok,
det samme.

úrgvardlukpok, intr. slinge-
rer ej; ligger fast paa
Søen (et Fahrtøj.)

uáursfut, det som forvols-
der at det slingrer frem
og tilbage (Lassen i Baad-
den el. en som staaer i Mid-
ten og rokker.)

uáursfutigàu, tr. slingrer
desaarsag.

uérpok, intr. kommer paa
Hæld; lægger sig over
paa den ene Side (en
Baad; en Slæde.)

uéngavok, intr. hælde; ligg-
er paa den ene Side
(en Baad; Slæde.)

uéngarfok, hældende.

uengárpok, intr. sætter sig
i den anden Side, at
Baaden kan ophøre at
hælde.

uéngarfut v. árgvut, det som
gjør Baaden r. hæld.

uengarfutávok v. urgvutá-
vok, intr. er Marsag i,
at den hælde.

uengarfutigàu v. urgvutigàu,
tr. hælde desaarsag.

- uelliok', *intr.* dagen hæl-
der; Solen er nær ved
at gaae under Horizon-
ten; det lakker ad Af-
ten.
- uelliortilerpok, *f. intr.* det
er over Middag; Da-
gen begynder at hælde;
Solen begynder at dale.
- uelligut, i Soledalingen.
- Ubarpok v. úgvarpok, 1)
intr. a) toer sig; bader
sig; reenset sig. b) toes.
2) *tr.* toer; vasker; reens-
et (Kar; Hænder.)
- ubåut v. ugvåut, et Bad;
Vandbad; det man vas-
ker sig i (Vandet.)
- ubarbik v. ugvarbik, 1) et
Vaskested; et Sted at
bade sig i. 2) et Vasse-
fad; Haandfad; Keens-
selseskar. 3) Tid at vas-
ke sig; Keensselfestid.
- ubarnek v. ugvarnek, Va-
sket; Keensselfe.
- ubægak v. ugvægak, vasket;
toet; reenset.
- Udlák, see under næstfølgen-
de.
- U'dlok, 1) en Dag. 2) en
Tid (i Almindelighed.) 3)
Dagning. 4) i plur. ud-
lut, Aar; Aar og Dag.
Udlut nungúdlugit, hver
Dag. Udlut rapídlugit,
daglig.
- údlome, i Dag; denne Dag.
- udlomiliok, *intr.* bliver i
Dag. Hra^s Subj. udlo-
miligune, Dagen igien-
nem.
- úдлиok, *intr.* 1) bliver Da-
gen over paa et Sted;
bliver der een Dag. 2)
bliver der eet Aar (i beg-
ge Henseender maae det
forstaaes efter Sammen-
hængen.)
- udlirfarpok, *intr.* bliver
nogle Dage over.
- udlokípok, *tr. intr.* et Fort
Dag.
- udlokítok, Fort Dag.
- udlokilliok, *intr.* bliver
Fort Dag; Dagen Fort-
ter af.
- udlokínek, Forteste Dag.
- údlorpok, *intr.* det dages
el. er Dag; bliver el.
er bleven Dag.
- udlortók, lang Dag.
- udlortóvok v. lórtuvok, *intr.*
et lang Dag.
- udlortónek, længste Dag.
- udlortúfiok, *intr.* bliver
lang Dag; Dagen læn-
ges.
- udloífárpok, *intr.* der er
ingen Nat; Solen
gaaer ikke under (som
ved Midsummeretid i de
nordligste Egne.)
- udlokumifák, frokost;
Dovre.
- udlák, Morgenstunden.
- udlákut, tilig; fro; aarfe;
om

om Morgenens el. i
Morgenstunden.

udlårorpok, *intr.* er tilig
paa færde.

udlårortok, tilig paa fær-
de; aarle ude el. i Ar-
bejde.

udlårstorpok, *intr.* bruger
Morgenstunden; gjør
Morgenarbejde (s. *Er.*
fårer ene paa Gangst om
Morgenens, og lader saa bli-
ve op ad Dagen, naar de
andre fårre.)

udlårstortok, den som bru-
ger Morgenstunden el.
gør Morgenarbejde.

udlávok, *intr.* er tilig; er
aarle.

udlákáu, *intr.* er meget ti-
lig el. aarle.

udlángövok, *intr.* er lidt op
paa Dagen.

udlóriak, en Stjerne.

Uelliok, see under Uávok.

Uerràu, *intr.* og *tr.*)

uerrivok, *intr.*) 1)

faaer Vane el. Gang til
noget; Kommer i Va-
ne el. bliver igaaet der-
med. 2) bliver begjer-
lig el. gridst efter no-
get; vil mere og mere
deraf.

uerrirfok, 1) gridst; begjer-
lig. 2) forvænt til el.
igaaet med noget.

uerrirfut, det man faaer

Vane til el. bliver igaaet
med el. begierlig efter.

uerrivigáu v. uerrirfutigáu,
tr. 1) har Vane til det; er
igaaet med det. 2) er
begierlig el. gridst der-
efter.

uerrilerpok v. uerrivigiler-
pok, *s. intr.* og *tr.* be-
gynder at faae Vane til
noget; faaer Begierlig-
hed efter.

Uérnarpok (N.) v. uérng-
garpok (S.) *intr.* er søv-
nig.

uérngartok, søv-
nig.

uérngárnek, Søvnighed.

uérngalerpok, *s. intr.* bli-
ver søv-
nig.

uérngalersok, den som bli-
ver søv-
nig.

uérngarnak! hvor søv-
nig!
hvilken Søvn Kommer
der over mig!

uérngarnakáu, *intr.* gjør
søv-
nig; fører Søvnig-
hed med sig (Heden i
Huset; Aftenens Komme
v. s. v.); man kan nep-
pe holde Øjnene aabne.

uérngéklak, noget at bli-
ve søv-
nig efter. Uérng-
éklak fillan ajornak! Ah,
hvem der kunde sove!

uérngéklakangilak, *intr.* er
stet ikke søv-
nig; kan ik-
ke sove.

Uerpok, see under Uávok.

Uérfarpok, see under Uvæk.

K k 2

Ug-

Uggoarpok v. *uggurfar-pok*, *intr.* harmer sig el. er fortræden over noget, som ikke lykkes; er fortrydelig paa sig selv for det, man kom stet fra.

uggoarâu v. *uggorâu*, *tr.* harmer sig over den Ting, som mistykktes. âtak uggoarâ kiblinginamiuk, han harmer sig over Gælhunden, at han ikke fik den skudt tilgavns.

uggoárnek, Anken paa sig selv el. fortrædenhed over noget, som ej er gaaet af efter Ønske.

uggoárnarpok v. *nakâu* v. *uggornakâu*, *intr.* det er fortrædeligt el. harmelig, at det ej skulde lykkes bedre; det er ret at anke paa sig selv over.

Ugóna, see under *Obba*.

Ujajârpok, *tr.*)

ujajâiok, *intr.*) *plyndrer*; røver fra en; tager noget med Magt fra ham el. giver hans Gods til Priis.

ujajârfok, en *Plyndrer*; en *Røver*.

ujajâgak, *plyndret*; berøvet.

ujajârforpok, *intr.* og *tr.* giver noget ganske til Priis af Glæde; gjør

Udbytte (f. *Er.* naar et Barn begynder at gaae; en Dreng første Gang fanger, v. s. v.)

ujajarfôut, 1) *Priisgods*. 2) den man glæder sig over og for hvis Skyld man giver noget til Priis.

ujajarfôutigâu, *tr.* 1) giver det til Priis. 2) gjør Udbytte for hans el. den Sags Skyld.

Uiak v. *uiangoak*, en *Hvidfisk*: *Unge* (*Delphinus albicans*, *pullus*.)

uialik, en *Hvidfisk* med *Unge*.

Uiannirfârpok, *intr.* *murrer*; *knurrer* (*Hunde*; *Mennisker*.)

uiannirfârtok, *murrisk*; *knurrende*.

Ujarâk, 1) en *Steen*. 2) i *Besonderlighed*: en *Sankfsteen* til et *Snøre*.

ujarâklak, en *Steen*, *tjenslig* til *Sankfsteen*.

ujarâfûrkfuk, en *særdeles stor Steen*.

ujarâfûrkfulik, et *Steen-dys*, hvor flere store *Steene* ligge *oprettede*.

ujarkerrâu v. *ujârkiok* v. *ki-ôrpok*, er i *Arbejde* med *Steen*; *brækker* el. *huger Steen*.

ujar-

ujarkiörtok, en Steenhugger; en Steenbrækker.
ujarkéropok, *f.* 1) *tr.* sætter Sænkesteen paa Snøren. 2) *intr.* den forsynes med Sænkesteen.

ujarángmio, et slags Ulke, kaldet: Grundling (*Corzus Gobio.*)

ujarárserpok, *f.* *intr.* har tilsat sin Sænkesteen el. tabt den af Snøren.

Ujárpok, *intr.* og *tr.* fahrer uden om en Suk el. ler andet, som er i Vejen.

uáriak, en Suk at fahre uden om; et Tæs at bøje omkring.

Ujarpok, 1) *tr.* søger; leder efter (noget, som er tabt.) 2) *intr.* søges; ledes efter (det tabte.)

ujárdlerpok, *f.* *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

ujárdlerlok, en Søger; den som leder.

ujártok v. ujægák, det som ledes efter; søgt.

ujaléropok, *f.* *tr.* 1) giver sig til at søge; begynder at lede efter. 2) ledes længe nok derefter.

ujariagáu, *tr.*)

ujariéitfiok, *intr.*) lider Mangel paa; savner nogen el. noget, man før har været holden med at have (*f.* *Ex.* *Fo.*

de; Underholdning; Forhver.) Kivgara ujariagára, jeg savner min gode Ejenerinde. Angyffármét ujariéitfílerkáunga nekkiklamik, da han har ophørt med at fange Sælhunde, saa begynder jeg ret at lide Mangel paa Mad.

ujariéitfepok, *intr.* det samme.

ujarianakáu, *intr.* 1) er savnelig; er umistelig; er uundværlig. 2) man lider Mangel; man er ej i de gode Omstændigheder som før.

Ujartorpok, *tr.* den ene Hund bider den anden ihjel.

uártugak, den ihjelbidte Hund.

Uiatigáu, *tr.* taler for en til Torngársuk (er Angekkokkens Forretning.)

Uidlárnek, see under Uvæk.

Uigo og Uigorpok, see under Uuvok.

Uigvak, en Bregne-Urt.

Uilók, i *plur.* uidlát, en Mussling; en Blacamusling (*Mytilus edulis.*)

uילוak, et andet slags Mussling.

uilorsíorpok, *intr.* samler Mus,

- Muslinger ved Strand,
 bredden.
 uilortorpok, *intr.* spiser
 Muslinger.
 Uillafuk, see under Uvæk.
 Uingiarpok, *intr.* fløj-
 ter med Munden.
 uingiertok, den som fløjter
 med Munden.
 Uinik, Rjød; Guld (paa
 Menniske el. Dyr.)
 uinékpok v. uinikarpok, *in-
 tr.* har Rjød paa sig;
 er ved Guld.
 uinikangilak v. uinetengoa-
 kangilak, *intr.* har ikke
 Rjød paa sig; er ej an-
 det end Skind og Been.
 uinelerpok, *f. intr.* begyn-
 der at faae Rjød paa sig
 igjen; bliver hyldig;
 Kommer til Guld.
 uinávarpok v. uiniktovok, *in-
 tr.* er Rjødriig; er ved got
 Guld; er vel ved Magt;
 er hyldig.
 uingárupok, *intr.* bliver
 maver; taber sit Guld;
 tærer og svinder hen.
 uingárusimavok, *intr.* er
 hensvundet el. hentæ-
 ret; er bleven bare
 Skind og Been.
 uingárusimarlok, hentæret;
 hensvunden; vissen.
 uinikot, en Inderstjorte;
 Underbufer el. andet

Klædebon nærmest ved
 Kroppen.

Ujórok, *cum suff.* ujóroa,
 hans Systerbarn.

ujorogau, *tr.* han har det
 til Systerbarn.

Uí'pok, *t. intr.* 1) seer
 op; lukker Øjnene op;
 oplader sine Øjne. 2)
 gjør Øjne; sætter store
 Øjne; faaer Øjne at see
 med. 3) bliver bestyr-
 set el. forbauset; bliver
 overvældet af Stræk,
 saa man ej veed hvor-
 ledes man er vendt.

uí'savok, *intr.* 1) holder
 Øjnene aabne; har op-
 ladte Øjne. 2) er bestyr-
 set og i angstelig Be-
 vægelse over ulykkelig
 Hændelse.

uí'sipok, *t. tr.*)

uí'litflok, *intr.*) 1) lukker
 Øjnene op paa en; op-
 lader hans Øjne. 2)
 gjør seende. 3) skaffer
 ham Øjne at see med;
 giver ham noget at gløe
 paa; siger *tr.* noget,
 hvorved han faaer sto-
 re Øjne. 4) forbauser;
 gjør bestyrstet.

uí'fatipok, *tr.*)

uí'fatitnok, *intr.*) det sam-
 me.

uí'litfiflok, den som gjør
 seent

seende el. skaffer en anden sit Syn igjen.
 uifarpok, *tr.* aabner ens Øjne.
 uiferarpok, *intr.* blinker med Øjnene; lukker dem op og i.
 uiforēinak, i et Øjeblik.
 uitsfatigâu, *tr.* 1) sætter Øjne over en el. noget. 2) er sat i Angst og Forbavselse over ham el. det.
 Uirpsarpok (N.) v. uirv-farpok (S.), *intr.* bliver svindel el. tumlende i Hovedet (s. Ex. af at gaee rundt.)
 uirvænguvok (N.) v. uirv-fænguvok (S.), *intr.* er svindel el. fortumlet i Hovedet.
 uirvængurfok, svindel; ør i Hovedet.
 uirvængunek, Svindel; Ørhed; Fortumling i Hovedet.
 uirvængunarpok v. nakâu, *intr.* er svindeligjørende; fortumler; foraarsager Ørhed i Hovedet. Imek fillakangitsok uirvængunartlârau, Brænderjua plejer at gjøre svindel i Hovedet.
 uirvængunartok, svindelgjørende; fortumlende. Imek uirvængunartok, stærk Drif.

Uisûk, see under Uvøk.

Ujúkkoak v. koélliak, et stykke Spæk med en skjult Fiskekrog i, og Liine ved, hvormed fanges Maager fra Landet, naar de sluger det i sig.

ujúkkoarpok v. koártorpok, v. ujukkoélliarpok, *intr.* og *tr.* staaer paa Landet og fanger Maager saaledes.

Ui'uvok, *intr.* og *tr.*)

uúúok, *intr.*) fôjer er noget sammen; sammensælder; øger sammen; samler flere Dele til et Heelt.

uúúnek, en Sammenfôjning; en Øgning; Stedet, hvor noget er sammensældet.

uúúmilik, en Ting, som er sammensôjet af flere Stykker.

uúúnekarpok, *intr.* bestaager af flere sammensôgede Stykker; er ikke heelt af eet Stykke.

uúúnerpok, *s.* 1) *tr.* knytter sammen; sætter el. øger et Stykke til Enden af noget andet. 2) *intr.* faaer el. har faaet Tilsetning ved Enden.

uúúnéiok, *intr.* det samme i sine Bemærkelse.

uünerforpok, *tr.*)
 uünerföiok, *intr.*) *Skjod-*
 der; Nyttter el. søger
 sammen; binder sam-
 men til eet.

uigo, en Skjodning til Læng-
 den.

uigorpok, *tr.* Skjoder no-
 get til Forlængelse.

Ukak, Formuren paa et
 Huus (hvori Vindver og
 Indaaug ere.)

ukalliok v. liorpok, *intr.* og
tr. bygger saadan Vind-
 ves Muur.

Ukalèk, en Hare (*Lepus*
timidus vel variabilis.)

ukaliak, en Hare: Unge.

ukádliak, en Harejæger.

ukádliarpok, *intr.* er paa
 Harejagt.

ukalèrpok, *f. intr.* faaer en
 Hare skudt el. fanget.

ukalerföiarpok, *intr.* søger
 efter Hare; søger at
 komme en Hare nær,
 man har seet el. er paa
 Spor efter.

ukalerföiortok, den som sø-
 ger efter Hare.

ukalerajék, 1) et slags Ha-
 rer, som siges at være
 hvide med en mørk Ryg-
 strib og af Størrelse
 med Rheensdyr. 2) et
 slags Sælhund, kaldet:
 Søeharen (*Phoca lepori-*
na.) 3) en Artforan-

dring af Fiordsælen,
 som er hvid med mørk
 Rygstrib.

ukaleriak, det samme i
 i sidste Bemærkelse.

ukaliurak, i *plur.* ukaliur-
 sæt, Rjærdunn (en Græs-
 art med hvid Duff i En-
 den, der ligner Bomuld.)

Ukammárpok, *intr.* rof-
 ter frem og tilbage; sid-
 der og nykker for og
 bag ud med Kroppen
 (frivillig.)

Ukarpok, *intr.* udfas-
 der af raadent Fjeld; af-
 falder formedelst Biergar-
 tens Oplosning af Luf-
 ten.

úkarnek, Udfalben Bjerg-
 stykke; Affald fra raaden
 Fjeld.

Ukiok, *intr.* hover ens
 Arbejde; seer sig saavel
 tjent dermed, at man
 siden atter holder sig til
 ham.

ukivigau, *tr.* hover hans el.
 hendes Arbejde; synes
 saavel derom, at man
 stedse holder sig til sam-
 me, naar man har no-
 get at lade gjøre.

ukirlárpok, *intr.* Skjønner
 got Arbejde, og væl-
 ger stedse den bedste til
 at arbejde for sig.

ukirlártok, en Kjender af
 got

arbejde, som vælger
stedse de bedste Arbejde;
re for sig.

Ukpat v. upæt, et Laar;
en Skinke; en Bagfjer-
ding, i dual. ukpatik,
begge Laarene; en heel
Bagdeel.

ukpánekpok, *intr.* faaer en
Bagfjerding el. Skinke
af et Dyr til sin Deel.

ukpatísíok, *intr.* faaer en
heel Bagdeel.

Uklárnak v. yklárnak,
Trækvind; stærk Træf
igjennem store Abnín-
ger (f. Er. i en Huuegang
el. aabent Vindue.)

uklárnapok v. yklárnapok,
intr. det trækker el. blæ-
ser ind igjennem saa-
danne Abninger.

Uksúkpok, *intr.* fahrer
ilde; faaer Omflag.

Ukusíksak, Veegsteen;
Grydesteen; Sítsteen.

ukusíksárpok, *intr.* fahrer
efter Veegsteen.

ukusíksíerráu v. ukusíksíór-
pok, *intr.* arbejder i
Veegsteen; har at be-
stille med Grydesteen.

ukusíksíórtok, en Veeg-
steens arbejder.

ukusíksíút, et Instrument
til at arbejde i Veegsteen
med.

Ullaméropok, *intr.* er
rund; a) er trindrund;
b) er Fredsrund.

ullamértok, rund. a) trind.
Ajaupiak ullamértok, en
trind Kjep. b) Freds-
rund; rund i Omfang.
Kikertak ullamértok, en
rund De.

Ullámmursak v. lángur-
sak, en Vært med trind
de Rødder og lange taf-
fede rødagtig grønne
Blade, der ligner Mjød-
urt.

Ullapípok, *t. intr.* har
meget at bestille; er sys-
selsat med mange Ting;
er ret overvældet el. be-
ladt med Forretninger.

ullapigáu, *tr.* er særdeles
sysselsat dermed; har
saameget dermed at be-
stille, at han løber vild
deri; er ret overvældet
el. beladt dermed. Tek-
kursékfæne v. Sennákfæne
ullapigèi, løber vild i det
meget han har at see paa
eller gjøre.

ullapínek, Overvælden med
Forretninger; Stun-
desløshed. Ullapínermit
fulle anningilanga, jeg
har endnu ikke sunnet kom-
me ud for mange Forrets-
ningers Skyld.

ullapísárpok, *intr.* tager sig
Kk 5 nos

noget for, til at forslaae Tankerne; sysselsætter sig med noget for at komme ud af Grillerne; søger at fordrive Grublen, Bedrøvelse el. Vrede ved Spadsfering, Sorretninger og saadant.

ullapifårpok, 1) *tr.* søger at faae ens Tanker henvendt paa noget andet; skaffer ham noget at bestille el. snakker for ham, for at adsprede hans Tankefuldhed; stiller tilfreds; holder med Selskab; husvaler; trøster. 2) *intr.* tilfredsstilles; husvales; trøstes; faaer sine Tanker adspredte ved en anden.

ullapifårlok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

ullapifårlok, en Tilfredsstiller; en Trøster; en Husvaler.

ullapifåut, Middelt til at forslaae Tankerne; Trøst; Husvalelse.

ullapifåutåvok, *intr.* er trøstelig; er tilfredsstillende.

ullapifautigåu, *tr.* forslaaer Tankerne derved; tilfredsstilles derved; har det til sin Trøst og Husvalelse.

ullapifågak, tilfredsstillet; trøstet; husvalet.

ullapifekfåvok, *intr.* lader sig tilfredsstille; tager imod Trøst; kan bringes paa andre Tanker.

Ullè, Dække; Skjærm over noget.

ullikfak, noget til at dække med el. brede over sig og andet (med Regn ic.)

ullikpok, *f.* 1) *intr.* a) tager noget over sig til Skjærm. b) bredes noget over; bedækkes. 2) *tr.* a) breder noget over; bedækker. b) overstyger.

ullikfok, den som har noget over sig til Skjærm.

ulligak, bedækket; lagt noget over.

ulliguåak, en Hinde for Diet.

Ulle, Flod; højt Vand.

ullérfoak, den store Flod; Syndfloden.

ullipok, *t.* 1) *intr.* a) er flod; er højt Vand. b) er vendt (en Kjøle.) c) er vendt ud og ind paa el. omvendt (et Klæde.) d) har ligesom vendt det Jnderste ud paa sig; blotter sig; lader sig see, som man er. 2) *tr.* a) vender ud og ind paa noget; omvender; frænger. b) blotter sit Jnderste; taler af Hjertet.

Illuga táva ullipara, der har du mig, som jeg er. Tamat terfa ullipá, der seer man, hvad der er ved ham at gjøre.

ullitok, 1) højt Vande. 2) vendt; vendt ud og ind paa. Annorák ullitok, en vendt Skole.

ullilérpok, *f. intr.* Vandet stiger; det begynder at blive flod.

ullingavok, *intr.* er i flodtiden.

ullingarfok, flodtid; højt Vande.

ullúpok, *tr.* Vandet voper over noget i flodtiden.

ullutípok, 1) *tr.* lader Vandet stige derover. 2) *intr.* Vandet er stegen derover.

ullúkavok, 1) *intr.* er stærk flod i Springtiden. 2) *intr.* og *tr.* Vandet plejer at gaae derover, saa ofte det stiger.

ullúkarfok, et Sted, hvor Vandet gaaer over, saa ofte det stiger; det som er under flodmaalet.

ullipkárpok, 1) *intr.* er fuld. 2) *tr.* fylder. Nappartak ullipkárplugo, at fylde Karret til Bredden.

ullipkártok, fuld. Þógutak ullipkártok, fuld Staal.

ullipkárnek, fylde; det at være fuld.

ullipkárut, fylde; det et Kar n. er fuldt af.

ullipkarutigáu, *tr.* er fuld deraf.

Ullerúpok, *tr.*)

ullerúrshok, *intr.*) løber vild i noget; veed ikke hvilken af dem, det er; staaer fare at tage fejl deri. Þekkotingoaka ullerúpaka, jeg veed nu ret ikke, hvad jeg ejer. Allukfautit ullerúpaka, jeg løber vild i Steerne el. veed ikke, hvilken Stree det er.

ullerúnarpok, *intr.* er at løbe vild i formedelst Mængden; forvolder forvirrelse; man kan let tage fejl deraf.

ullerúnarfúsek, Vilderede; forvirring.

Ulligélak, Espetræ.

Ullípkok, see under Ullé.

Ullímavok, 1) *intr.* a) hugger med en Øre. b) hugges. 2) *tr.* hugger det.

ullímarfok, en Sugger.

ullímarfak, hugget.

ullímako, en Suggespaan.

ullímánek, 2) et Suk med en Øre. 2) huggen Skafde.

ullímáut, en Øre.

ullímáutikkak, 1) noget til en Øre. 2) et Suggejern.

Ul.

Ullipkárpok og Ullípok, see under U'lle.

Ullò, *cum suff.* ulloà, en Krumkniv; en Kemmesniderkniv; en Kniv som Grønlanderinderne bruge til deres Arbejde.

U'lo, *cum suff.* ullunga, Jernet el. det skarpe i Sarpunen.

ullúksak, et stykke Jern at sætte til Skarpt i Sarpunen.

Ulloriárpok, *intr.* bliver med Øinene; vender sig el. sit Hoved af Frygt for det truende.

ulloriafárpok, *tr.* Kommer en til at blive med Øinene el. vende sig, ved at true ham; gjør ham bange; sætter Skræk i ham.

ulloriafúkpok, *intr.* er ømskindet; det isner i ham; gruer for noget at udstaae, som vil soie el. gjøre ont.

ulloriafúktok, ømskindet; ømsindelig; som taaler ingen Ting.

ulloriafúngnek, Ømsindtlighed; Ømhed.

ulloriagàu, *tr.* ømmer sig derved; gruer derfor; det isner i ham, naar han tænker derpaa. Ajuak kappúneng ulloriag-

ára, jeg ømmer mig ved at stifte Bolden op. Isse ulloriagallugo anningilak, han gif ikke ud, da han gruede for Kulden.

ullorianarpok v. nakàu, *intr.* er at ømme sig ved el. for; maae nok komme en til at grue; er harsardeerlig.

Ulluak, en Kind.

ulluaktòk, storfindet; plusø Hæbet.

ulluaktòvok, *intr.* har store udstaaende Kinder; er plusø Hæbet.

ulluakípok, *is. intr.* har smaa flade Kinder.

ulluakítok, smaafindet; flad Hæbet.

Ullúkpok, 1) *tr.* gnider noget mygt og blødt imellem Hænderne. 2) *intr.* gvides mygt saaledes (Skind, Klæde.)

ullugak, det som gvides el. er gveden mygt imellem Hænderne.

Ullúksak, see under U'lo.

Ullúpok, see under U'lle.

U'mak, 1) levende. 2) frisk; grønt.

umarpok, *intr.* bliver el. er bleven levende; lever op.

umartok, den som er bleven levende.

umar-

umartipok, *tr.*)
 umartitfiok, *intr.*) gjør le-
 vende; opvækker; brin-
 ger til Live.
 umartitfirlok, en Levendes
 gjøter; en Opvækker.
 umarfiok, *intr.* og *tr.* gvoe-
 ster et Dyr; skyder det,
 saa det endnu lever ved
 Skudet.
 umavok, *intr.* 1) lever; er
 levende. 2) er grøn el.
 frisk (en Bøxt.)
 umarfiok, 1) levende; den
 el. det som lever. 2) grøn
 el. frisk.
 umarfiulek, Liv.
 umanartok, 1) livelig. 2)
 Liv; hvor det er værd
 at leve; lysteligt Sted
 at leve paa.
 umat v. umat, Hjerte.
 umatigau, *tr.* har det til
 sit Hjerte. Umatiga uma-
 tigingilet, mit Hjerte er
 ikke dit el. du kan ej vide,
 hvad jeg tænker.
 umámio, Hjertets Tanke;
 det som boer i Hjertet
 el. en har paa Hjerte.
 umamiugau, *tr.* 1) har det
 i sit Hjerte; tænker der-
 paa. 2) tager sig til
 Hjerte; lægger paa
 Hjerte; bevarer i sit
 Hjerte.
 umamiugirfak, 1) tænkt i
 Hjertet; meent. 2) lagt

paa Hjerte; tagen til
 Hjerte.
 umamiutserforpok, *tr.* brin-
 ger en i Hjertet; lader
 ham faae til Besiddelse
 i sit Hjerte; begaver
 hans Hjerte.
 umálukpok, *intr.* har kun
 lidet Liv; der er endnu
 lidt Liv i ham el. den.
 umanertok, sejlivet.
 umanertovok v. tokau, *intr.*
 er sejlivet.
 umarivok, *intr.* er hurtig
 til sin Gjerning; er ge-
 svindt til sit Arbejde.
 umarirfok, hurtig el. Ge-
 svindt til sin Gjerning.
 umarirfiulek, Hurtighed.
 umarfpok, *tr.* er seensfærdig
 til sin Gjerning; dor-
 ster med sit Arbejde.
 umarétfok, seensfærdig;
 langsom til sit Arbejde;
 dorst.
 umarétfiulek, Dorstshed;
 Seensfærdighed.
 Umarpok, Umat og Umavok,
 see under næstforegaaende.
 Umérdluk, see under Umik.
 Umerórpok, see under næst-
 folaaende.
 Uméropok, *f. intr.* og *tr.*
 1) beseer noget, som er
 i Nærværelsen; figer
 efter (*f. Er.* ned i Ban-
 det efter Riff, eller paa
 Gulvet for sig efter det
 som

- som fuldt.) 2) Figer langs ad en Bøsse; sigter; meder.
- umerörpok, *tr.* det samme; især: Figer uden fra ind til nogen.
- umeröumirfarpok, *intr.* stjer sig til at fige ind; Figer i en Grav el. ind igjennem et Vindue, og trækker strap Hovedet tilbage.
- umiut, en Kikkert. (N.)
- Umiak, 1) en Baad; et Fahrtoj; især: en Konebaad (Grønlandernes første Baad, som roes af flere Qvinder.) 2) i plur. umiat, en Baad med Gølf udi.
- umiärsoak, 1) en stor Baad. 2) et Skib. 3) i plur. umiärsoit, et Skib med sin Takkelagie og Gølf.
- umiäitfiak, en middelmaadig stor Baad; en Smakke; en Transporthaad (som bruges ved Colonierne); en Skibbaad.
- umiängoak, en liden Baad; en Jolle.
- umiäursak, en Model el. Ligning efter en Konebaad.
- umiartorpok, *intr.* fahrer til Baads el. Skibs.
- uméjarpok, *intr.* forliser sin Baad; lider Skibbrud (dog saa at Gølfene blive frelse, og kun Baad og Gøds gaaer forloren.)
- uméjartok, Skibbruden.
- uméjok, *intr.* bygger en Konebaad; forfærdiger en ny Baad.
- uméörpok, *intr.* er i Baad; arbejde; gjør ved Baaden; sætter den i Stand.
- uméörpok v. umiärfarpok, *intr.* henter sig en Baad; Kommer et Sted for at faae en Baad til at afhente sig; anskaffer sig en Baad at blive befordret ved.
- umiovak, *intr.* 1) omkommer i Baad; bliver bortte med et Fahrtoj. 2) i plur. forgaae med Mand og Muis; forliser med Skib, Gøds og Gølf.
- umiürfok, omkommen i Baad.
- umärpok, *intr.* stiller sig ved sin Baad el. Skib; afhændiger den; bortgiver el. sælger den.
- umärfok, den som har skilt sig ved sin Baad.
- umärfarpok, *intr.* mister sin Baad (saaledes at den gaaer forloren, uden at der var nogen i den.)
- umärfartok, den som har mistet sin Baad.
- umärupok, *intr.* er uden Baad

Baad (enten ved Forliis
el. Salg.)

Umigåu v. umikforpok, *tr.* hader; er en gram
el. ikke god paa ham;
affkyer; kan ei taale
ham; viser sig fortør-
net mod en. Umigågit,
du er mig til Forargelse
el. jeg kan ikke taale dig.
Ingme umigallume, at væ-
re fortørnet paa sig selv.
Pingikivne umigånga,
han hader mig, enddog jeg
ikke veed at have fortørnet
ham.

umikfóok, *intr.* harmer
sig; er fortørnet; ha-
der.

umikfóirfok v. fóirse, en Sa-
der; den som er en an-
den gram.

umigirfak, ilde lidt; for-
hadt.

umitfepok v. féktarpok, *tr.*
er ret forbittret mod en;
har fattet Had og Nag
til ham.

umitfékarpok v. féktípok,
tr.)

umitfárok, *intr.*) bringer
en til at blive en an-
den gram (ved Dagtaalelse
el. spirrelse); opegger
ham til Had; gjør ham
hadefuld mod andre.

uminak! v. uminarhillét! det
var ret Skade! hvor

fortrædeligt, at det skul-
de saaledes gaae til!

uminångoak v. uminångo-
ang-alik! 1) O! det var
dog en stor Fortræd! 2)
O! jeg intet værdige,
hvorledes bar jeg mig
dog ad!

úminarpok v. nakåu, *intr.*
1) er et fortrædelig
Menneske; er ret at ha-
de el. anke paa for sin
Opførsel; fortjener ej
at elskes. 2) det er for-
trædeligt; man maae
harme sig derover.

úminartok, 1) fortrædeligt;
harmeligt. 2) affkyelig;
utaalelig; hadelig.

Umik, 1) Skjæg. 2) Vej-
dehaar paa et Dyr. 3)
et Forhæng.

umiktók, storSkjægget; et
stort Skjæg v. en stor
Skjægget Sage.

umiktóvok, *intr.* er stor
Skjægget; har et langt
Skjæg.

umíkpok, *z. tr.* trækker
Forhængen for en Telt.

umiok, 1) *intr.* syer For-
hæng. 2) *tr.* — til en
anden.

umerdluk, det behaaede
Sted om Munden, saa
vel paa Under- som
Over- Leben (men ej
Hagen); Slaben.

umerd-

umerdlåktovok v. lukortokullukåu, *intr.* er tyk og fyldig omkring Munden el. Snuden; er storflabet el. tyflabet.

umerdluktók v. lukturfok v. lukortokulluktok, tyflåbet; storflabet.

umerdlårfak, en vis Urt med laadne Blade.

ungiárpok v. ungmiárpok, 1) *intr.* tager Skjægget af sig selv; rager el. barberer sig. 2) *tr.* — en anden.

ungiáiok v. ungmiáiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

ungiáirfok v. ungmiáirfok, en Barberer.

ungiartigau v. giáirfigåu, *tr.* barberes af ham.

ungiáut v. ungmiáut, en Ragekniv.

úngitfok, uskjægget; en der ej har Skjæg paa Hagen.

Umingèitflok, *intr.* er forsioppet i sin Næse.

umingèitsek, det som stopper Næsen.

Umingmák, en Koe; Ore; Tyr.

Umni v. nit v. neet, skjönt; dog; uagtet; om end; lad være. Umni saperdlugolo, tejméitok kajartyslaunga, skjönt Vejret

er frygtelig, saa maae jeg til Gaadé. Umni angeluktordlunga annusungingilanga, lad være jeg fik intet, tabte jeg dog ikke Noget.

umnimé, lad saa være; det er ligemeget; ja hvad da, om det end ikke gif efter Ønske?

umni-tejméitok, lad gaae; det kan være det samme; det kommer paa en Prøve an; man kan sagte gjøre Forsøg; gaaer det galt, saa faaer det være.

Una, see under Obba.

Unák, et slags Harpuunstok, hvortil ingen Kastetræ bruges.

unárpok, *tr.* træffer med en saadan Harpuunpiil.

unáriarpok, *intr.* Kaster saadan Harpuunpiil ud fra sig.

unárfiok, *intr.* løfter Harpuunstokken i Vejret for at staae til.

unárfivik, et slags hvidt Syrretræ, som kommer drivende fra Søen, og bruges meget til smaa Pile.

Unafingiak v. fúngiak, den næst yngste af Børn el. smaa Sydstende.

una-

unafingíavok v. fangiáavok, *intr.* er den næst yngste; har en yngre end sig (bruges især om smaa Børn paa 2 til 5 Aar.)

Unatárpok, *tr.*)

unatátiok, *intr.* 1) slaaer; prygler. 2) lantzer en Sælhund el. stor Siff (for at faae den reent til døde, naar den har faaet Piil i sig.)

unatártok, 1) den som prygler el. slaaer. 2) helst i *plur.* de som lantze Sælhundede el. Svalfiske.

unatárfok, en Prygler.

unatárbik, det Sted, man prygler el. slaaer en paa.

unatáut, det man slaaer med; en Prygl; en Camp.

unatártipok, *intr.* faaer Zug; slaaes; prygles.

unatártitok v. unatægak, slaaet; pryglet.

unatægávok, *intr.* er prygler; har faaet Zug.

Unnavok, *intr.* 1) logrer med Rumpen (helst en Hanhund, som gjør sig læffer for Tøven.) 2) holder af sin Kone i andres Paasyn (en Mand.)

únnarfok, 1) den som logrer med Rumpen. 2) den som holder af sin Kone i andres Paasyn.

Unnek, hvidt Skind, som Gaarremmen er af; tager; Pergament.

unnikfak, et Skind bestemt til at gjøres hvidt el. til Pergament.

unnilliok, 1) *intr.* bereder hvidt Skind. 2) *tr.* — til en anden.

unnilliak, et hvidgjort Skind; tilberedt Pergament.

unnilliaráu, *tr.* bereder et hvidt Skind deraf.

Unéngmiok, *intr.* og *tr.*)

unengmídlerpok, *f. intr.*) fordrer en ud (til at brydes; løbe Kap, o. s. v.); vover sig med ham.

unéngmírfok v. mídlersfok, en Udfordrer.

unéngmírfak, udfordret.

Unéngnipok, *r. intr.* besvæger Hovedet nu til en, nu til en anden Side, med foranderlige Grimacer (som Brug er ved Grønlændernes Stridsfange.)

Unnerpok, *f. intr.* og *tr.*)

unnéiok, *intr.*)

1) siger; fortæller; taler om. Tokorfok unnerát, de have sagt ham død.

2) bringer paa Tale; Kommer frem med en el. noget i sin Tale. 3)

tilsiger; indgaaer; lo-

L1 ver.

- ver. Ajunginiaromaudluk
 tik unnerput, detilfige, at
 ville besitte sig paa det gode.
 unnigak, sagt; fortalt; om-
 talt.
 unnéirfok, 1) en fortæller.
 2) den som tilfiger el.
 indgaaer Løfte om no-
 get.
 unniut v. néiut, 1) Sagn;
 Omtale. 2) Tilsagn;
 Løfte.
 unnérdukpok, *intr.* 1) siger
 af; sladrer. 2) taler il-
 de om nogen; siger no-
 get om en, som han ej
 vilde have sagt; bagta-
 ler. 3) anklager; befør-
 rer.
 unnérduktok, 1) en Slad-
 rer; en Øretuder. 2) en
 Bagtaler; som taler il-
 de om andre. 3) en An-
 klager; en Befører.
 unnerdlut, Sladder; Bag-
 talelse; ond Omtale;
 Øretuderie.
 unnerdlutigâu, *tr.* 1) Slad-
 rer om. 2) taler ilde om;
 bagtaler; vidner ont
 om. 3) anklager ham;
 befører ham.
 unnerdlukbigâu, *tr.* sladrer
 for en; siger ham, hvad
 der gaaer for sig.
 unnerdluktâvok, *intr.* er en
 Anklager el. Befører.
 unnerfiórþok, *tr.* taler vel
 om en; roser ham; pri-
 ser; berømmer el. anbe-
 faler ham (paa hans
 Baa.)
 unnerfiorbik, den man ro-
 ser nogen for el. anbe-
 faler ham til.
 unnerfiorbígâu, *tr.* roser
 nogen for en; anbefaler
 en til ham.
 unnerfiut, Roes; Priis; Ber-
 rømmelse; Anbefaling.
 unnerfiutigâu, *tr.* 1) taler
 vel om ham; roser el.
 berømmer ham. 2) ro-
 ser en derfor.
 unnerfiórþok, 1) *intr.* gjør
 Tegn med Haand el. Fø-
 ved angaaende noget;
 anviser; taler med Ges-
 bærder. 2) *tr.* a) viser
 el. betegner det. b) vi-
 ser Vejen. c) lover el.
 forjætter noget; tilsi-
 ger det.
 unnerfióðok, *intr.* det samme
 i 3de sidste Bemærkelses-
 unnerfióirfok v. unnerfiórtok,
 1) en Underviser; en Vej-
 viser. 2) den som lover
 el. forjætter noget.
 unnerforbigâu, forsikrer en
 om noget.
 unnerfóut, 1) Underviis-
 ning; Vejviisning; An-
 viisning. 2) Løfte; For-
 jættelse; Tilsagn.
 unnerfugak, 1) det viiste. 2)
 det lovede el. tilfagte;
 belovet; Løfte; Forjæt-
 telse.

unnerföupok, *tr.* 1) under-
vifer en; underretter;
vejvifer. 2) lover ham
noget; giver ham for-
jættelse el. Tilsagn. Sa-
vingmik unnerföupånga,
han lovede mig en Kniv.

unnerföursak, 1) undervüist;
underrettet. 2) den no-
get er lovet el. tilsagt.

unnerföökikpok, *t. intr.* 1)
igjentager et Løfte; til-
siger paa ny. 2) staaer
til Confirmation.

unnerföikingnek, 1) igjen-
taget el. fornyet Løfte.
2) Confirmation.

unnerföikkirkfok, en Con-
firmant.

unnipkårpok, *intr.* bringer
nyt; fortæller noget om
en; vidner (got el. out.)

unnipkårtok, den som for-
tæller el. vidner; et Vid-
ne.

unnipkåk, 1) det man for-
tæller; fortælling; for-
kyndelse; forebringende.
2) Vidnesbyrd.

unnipkårau, *tr.* 1) fortæl-
ler det; forkynder det.
2) vidner det.

unnipkårbigåu v. unnipkåu-
pok, *tr.* 1) fortæller no-
get for ham; forkynder
ham. 2) vidner for ham;
forebringer ham noget
om en anden.

unnipkårbigirfsak v. unnip-
kåurlak, 1) den man for-
tæller el. forkynder no-
get. 2) den man fore-
bringer noget om en
anden; den man aflæg-
ger Vidnesbyrd for.

unnipkårut v. kåut, 1) for-
tælling. 2) forebrin-
gende. 3) Vidnesbyrd.

unnipkårutigåu v. kåutigåu,
tr. fortæller el. vidner
om ham. 2) fortæller el.
vidner det; fører det
Vidnesbyrd; har det at
forebringe.

unnipkårajúkpok, *intr.* vil
gjerne sladre el. fortæl-
le.

unnipkårajúktok, den som
er meget for at fortæl-
le; sladderagtig.

Unnersorpok, see under næste
foregaaende.

Ungadlæk, Ungalifak og
Ungaldök, see under næste
følgende.

Ungat, 1) den yttre el.
fravendte Side af en
Ting; den Side, som
er længst borte; hiin
Side el. borten for.
Bruges helst med *suffixum*
og *apposítio*, tom: Kak-
kam ungaráne, borten for
el. paa hiin Side af Bier-
get. 2) Toervæggen el.
Endevæggen i et Hus;

- Siden i et Telt; i *dual*.
ungatik, begge Enderne
af et Huus el. begge
Siderne i et Telt.
- ungadlæk, 1) den borteſte;
den yderſte; den ſom ſid-
der el. ligger yderſt: *cum*
ſuff. ungadlia, det yderſte
yderſte af den. 2) den
ſom boer i Enden af et
Huus el. har ſit Sted ved
Siden af en Telt.
- ungadliovok, *intr.* 1) er den
yderſte; er længſt bor-
te. 2) boer i Enden af
Huſet; har øverſte Sted
el. er den fornemſte i Hu-
ſet.
- ungátekarpok, *intr.* det ſam-
me i ſidſte Bemærkeſe.
- ungadlióiomavok v. omato-
káu, *intr.* vil gierne boe
øverſt el. have det for-
nemſte Sted i Huſet; er
meget for at have øver-
ſte Sæde.
- ungaliſák, Betræk paa Si-
derne af et Telt.
- ungaldk, Vold; Indheg-
ning; Gjerde (Muur el.
andet, hvorved en Plads
indhegnes.)
- ungalórpok v. lúkpok, *tr.*
indhegner; ſætter Muur
el. Gjerde om; kaſter
Vold op omkring.
- ungalógak, indhegnet; ind-
gjerdet; en med Vold
el. Muur omringet
Plads.
- ungatangéropok, *f.*)
ungórpok,) *intr.* og
tr. gjenner; driver for
ſig; omkringſætter no-
get levende; paſſer ſted-
ſe at være uden for ſam-
me og have det for ſig,
at det ej kan komme til
Siderne eller tilbage.
- ungógak, gjennet; om-
kringſat.
- ungok, en Vorte; en Ligtorn.
ungolik, vortet; ligtornet.
- ungortarpok, *intr.* har
ſaaet Borter el. Ligtørne.
- ungelíkpok v. ungalíkpok,
f. *intr.* er langt borte.
- ungefiklok, ſom er langt
borte.
- ungelíkſome, langt borte.
- ungefikáu, *intr.* er meget
langt borte; der er langt
til.
- ungefigáu, *tr.* synes det er
langt borte; holder det
for lang Vej dertil.
- ungefikfigáu, *intr.* og *tr.* er
ſaa langt borte. Kan-
nong ungefikfiga? hvor
langt borte er det? Sórd-
lo Narkſalingmut unge-
fikfigáu, det er ſaa langt
ſom til Narkſalik.
- ungefikfigirlök, ſaa langt
borte ſom; af Graſtand
i forhold mod noget an-
det.
- ungefikfúſek, Længde; Gra-
ſtand.

angefingnerrovok, *intr.* er længere el. længst borte.

U'ngavok, *intr.* og *tr.*)
ungægâu, *tr.*)

er indtagen i; hænger efter; vil være hos; kan ej affee el. forlade; længes efter.

Ungarfok, den som er indtagen i noget; den som hænger efter nogen el. noget (f. Ex. et Barn efter Moderen; en Mand i sit Fødeland.)

unganárpok v. nakâu, *intr.* er behagelig at være hos; er indtagende el. tiltrækkende; er værd at længes efter; man kan ej affee ham el. forlade det.

unganártok, behagelig; indtagende; tiltrækkende; den man ønsker at være hos; det man ej kan forlade.

unganak! hvor behagelig! hvor indtagende! værd at længes efter.

ungánek, Attraae el. Sang efter nogen, man er indtagen i; Behag; Længsel.

Ungérpok, f. 1) *intr.* a) snører sig. b) snøres. 2) *tr.* snører det; sammen-snører (Ermer, Klæder, Støble.)

ungerút, Snørebaand; Snøre Rem.

ungeruférpok, f. 1) *tr.* sætter Snørebaand el. Snøre Rem i. 2) *intr.* forsynes dermed (Klædebundet.)

ungerufárpok, *intr.* Snørebaandet ic. er løs.

ungerútilik, Klædebon med Snørebaand i el. som er til at snøres sammen.

Ungelikpok, f. under Ungat.

Ungialikfe, pliren med Øjnene, ved at rynke Øjelaagene sammen.

ungialikfiok, *intr.* plirer el. blunder med Øjnene.

ungialikfirfok, plirende; den som blunder med Øjnene.

ungialikfivigâu, *tr.* plirer med Øjnene til ham el. hende.

Ungiarpok, see under Umik.

Ungilèk, Kløe. Sillan ungilèk! hvilken Kløe!

ungilèkpok, *intr.* det kløer. ungilengnakâu, *intr.* forvolder Kløe; fører Kløe med sig.

Ungiungiôrpok, 1) *intr.* fæster paa Grams. 2) *tr.* fæster det paa Grams.

ungiungiörut,)
 ungiungiugak,) Grams,
 gods; det som fastes
 paa Grams.

ungiungiorbigäu, *tr.* FASTER
 paa Grams for dem.

Ungmiarpok, *s. und.* Umik.

Ungna, een og tiue.

úngniok, *intr.* 1) a) er den
 21de. b) er en Snees. 2)
 i *plur.* úngniput, ere een
 og tiue i Tallet.

úngnirfok, 1) den 21de. 2)
 en Snees. 3) i *plur.* ung-
 nirsut, een og tiue.

ungnirsut-úurdliæt, det sam-
 me i 1ste Bemærkelse.

ungnirsut-mardluk, to og
 tiue.

ungnirsut-pingafut, tree og
 tiue, *o. s. fr.* (see Gram.
 V. Cap. §. 4.)

ungnirsun-aipæt, den 22de.
 ungnirsut-pingajuæt, den
 23de, *o. s. fr.* (see Gram.
 V. Cap. §. 6.)

ungnirlövok, *intr.* 1) er den
 21de. 2) i *pl.* ungnirlu-
 put, ere een og tiue i
 Tallet.

ungnirfarkattarput, *intr. car.*
sing. ere flere Sneese i
 Tallet; rækker flere Gan-
 ge til 21, som: Pingafun-
 nik ungnirfarkattarput,
 ere 3 Sneese el. 60.

ungnirfarkattartut, *car. sing.*
 flere Sneese i Tallet; fle-

re Gange til 21; tiue
 gange. Mardlungnik
 ungnirfarkattartut, tiue
 Gange to; tvende Sneese
 el. 40.

Ungok og Ungörpok, see un-
 der Ungat.

Uniárpok, *intr.* og *tr.*
 slæber noget efter sig
 paa Jorden.

uniártok *v. árte*, den som
 slæber noget efter sig.

uniægak, slæbt; det som
 slæbes.

uniarkattarpok, *tr.* slæber
 den frem, som ikke vil
 afsted; trækker ham ef-
 ter sig.

Unikpok, *t. intr.* 1) er
 el. staaer stille; gaer
 ikke; Kommer ej af Ste-
 det. 2) sætter sig i Stil-
 hed; standser (noget, som
 har været i Bevægelse.) 3)
 forbliver; bier; bliver
 efter paa et Sted (naar
 andre rejse.) 4) forbli-
 ver med alle paa et Sted;
 opholder sig; sætter sig
 ned at boe el. staaer Bo-
 pæl der. Unigiartorpit?
 kommer du nu for at vil-
 le boe her? 5) vover ikke
 mere; har udvovet.

uniktok, 1) den som staaer
 stille. 2) den som stand-
 ser. 3) efterbleven; for-
 bleven. 4) opholdende
 sig;

sig; forbleven med alle.
 5) udvoven.
 unikbik, 1) Hvilested. 2) Blivested; Opholdssted.
 unikbigau, *tr.* 1) sætter sig i Stilhed paa noget; hviler der. 2) bliver hos; opholder sig der el. hos ham el. 3) — paa den Tid. Udlok tauna unikbigigiga illivfine, den Dag jeg forblev hos eder.
 uniktipok, *t. tr.*)
 uniktitsiok, *intr.*) 1) faaer en til at staae stille; bringer noget til at hvile; sætter det ud af Besøgelse. 2) beholder noget af det ankomne; forholder det fra at komme tilbage. 3) faaer en af Besøgerne til at blive efter, naar de andre rejse (enten ved at tage den til Husfrue el. Tjenerinde el. faaer den overtalt til at give sig blant de Døble, v. s. v.)
 uniktitak, 1) den el. det, som er bragt til Stilstand. 2) tilbageholdt; forholdt fra at rejse. 3) den af Besøgerne, som bliver tagen til Husfrue ic.
 uningavok, *intr.* er stille paa et Sted; rører sig ikke;

Kommer ej af Stedet; ligger stille.
 uningarfok, den som er el. ligger stille, uden at røre sig.
 uningavik, Tid at staae stille; Stilstandstid. Sekkérngum uningavia, Soels hverv.
 uningavarpok, *intr.* 1) hviler rolig; ligger ganske stille paa et Sted. Uningavádlait! sig dog ganske stille! 2) Kommer ikke af Sleffen; rejser ingensteds; er en Hjemmesøding.
 uningaválak! 1) han el. det Kommer ikke af Sleffen; man maatte længe vente, inden man fik at see ham røre sig; hvor stille ligger den dog! Kajak inga uningaválak! hvad mon gaar af hiin Kajak, der ligger saa overmaade stille, at man ej kan see den røre sig. 2) hviler Hjemmesøding! han Kommer dog aldrig fra sit Sødested.

Unniórþok, *intr.* og *tr.*
 1) træffer ikke; styder fejl. 2) tager fejl i noget; gaar glip deraf; løber fejl; siger fejl; forstaaer vrangelig. Okauzee unniordlagit, at tage hans

- hans Ord i en vrang Me-
 ning. 3) vanslægtter;
 slægtter ej paa. Angune
 unniorpå, han slægtter ikke
 sin Fader paa.
 unningak, fejlskudt.
 uniornakåu, *intr.* 1) er vans-
 kelig at træffe. 2) man
 kan saa let gaae fejl der,
 af el. tage fejl deri.
 unniorkópok, *intr.* træffer
 ikke ind; opfyldes ikke
 (det sagte)
 unniorkotípok, *r. tr.* siger
 det, som ej træffer ind;
 giver falsk Raab der-
 med.
 Unnikárpok, see under Un-
 nerpok.
 Unnuak og Unnuíok, see un-
 der næstfølgende.
 Unnuk, Aften.
 unnukút, 1) om Aftenen;
 i Aftenstunden. 2) i Af-
 tes. 3) i Aften.
 unnukumilák, Aftensmaal-
 tid.
 unnukpok, *intr.* er Aften.
 Heraf: a) *conj.* únnung-
 mer, om Aftenen, og b)
subj. unnukpet, i Aften.
 unnuktok, Aftenstid. Un-
 nuktok tikípok, han kom
 hjem ved Aftenstid.
 unnuksiorpok, *intr.* bru-
 ger Aftenstunden; er
 ude om Aftenen.
 unnulerpok, *f. intr.* bliver
 Aften.
- unnulliok, *intr.* bliver mørk
 Aften. Heraf *conj.* un-
 nulligame, i Aften silde;
 noget ud paa Aftenen.
 Unnulligame okaitfullia-
 romarponga, i Aften sib-
 de vil jeg hen at gribe Skar-
 ve i deres Søvn.
 unnúpok, *tr.* Aftenen kom-
 mer paa en. Unnupátig-
 ut, Aftenen kom paa os.
 unnutípok, *r. tr.* forvolder,
 at Aftenen kommer paa
 en. Unnutipátigut annó-
 rib, for Blæstens Skyld
 kom Aftenen paa os.
 unnúserpok v. unnukféiok,
intr. er længe ude om
 Aftenen; kommer silde
 hjem.
 únnuak, 1) Nat. 2) om
 Natten. 3) i Nat.
 únnuarpok v. avok, *intr.* er
 Nat.
 unnuaiðárpok, *intr.* der er
 ingen Nat; Solen gaaer
 ikke under
 unnuarfiórpok, *intr.* bruger
 Natten; er ude el. rejser
 om Natten; gjør Nats-
 tearbejde.
 unnuarfiórtok, den som fah-
 rer el. er ude om Nat-
 ten.
 unnuarúpok, Natten kom-
 mer paa. Unnuarulerá
 terslunga piogut, det blev
 ud paa Natten inden vi kom
 derhen.

unnútiok, *intr.* er et Sted
Natten over. Heraf a)
conj. unnuí'game, i Nat;
forgangen Nat; afvigte
te Nat, og b) *subj.* un-
nuí'gune, i Nat; til
kommende Nat.

Upérnák (N.) v. upérngák
(S.), 1) Vaar; Joraar.
2) i Joraaret; afvigte
Joraar. 3) sieldnere: til
Joraaret; næste Jor-
aar.

upérnákut, om Vaaren; om
Joraaret.

upérnávok, *intr.* er Joraar.
Heraf *conj.* upérnávmet,
afvigte Joraar.

upérnáliok, *intr.* bliver Jor-
aar. Heraf *conj.* upérná-
ligame, til Joraaret; i
dette Joraar.

upérniok, *intr.* opholder sig
paa et Sted om Joraar-
ret.

upérnivik, en Vaarplads;
et Sted, hvor man op-
holder sig om Joraar-
ret, naar man rykker
ud af Huus, at boe i
Telt.

Upæt, see under Ukpat.

Urgvávok og Urgvut, see un-
der Uávok.

Urksuk, et slags store Sæl-
hunde, kaldet: Kemme-
Sælen (af hvis Hud Skæ-
res de ved Grønlandernes
Bangst brugelige Kemme

el. Liiner) (*Phoca barba-
ta.*)

úrksukpok, *intr.* faaer en
Kemme: Sæl fanget.

urklúrfak, et slags Mar-
flue, som findes i den
store Goples Trevler
(*Oniscus medusarum.*)

urklúrlángoæt, *car. sing.* et
slags Blomster: Græs,
der skal ligne Kemme-
sælens Skjæg, og er
hvidagtig.

Urskerárpok, see under næste
følgende.

Urskerpok, *f. tr.*)

urskéiok, *intr.*) 1) for-
søger; prøver; gjør for-
søg dermed; prøberer;
sætter Prøve paa. 2)
frister.

urskernekarpok, *intr.* 1) prøs-
ves; forsøges. 2) fris-
stes.

urskéirfok, 1) en Forsøger.
2) en Frister.

urssigak, 1) prøvet; for-
søgt. 2) fristet.

urssérnarpok v. nakáu, *intr.*
er fristende; det frister
el. man fristes derved.

urssérnatok, fristende; fris-
telse; det man fristes el.
sættes paa Prøve ved;
det hvorved man let
kan forløbe sig.

urssíut v. ursséniut, fristelo-
se; det hvorved en an-
den sætter os paa Prø-
ve

ve el. hvortil han frister os.
 urllitigån, *tr.* frister en dermed; forsøger ham derved.
 urllitarpok, *tr.* frister nogen stærkt; sætter ham i haard Fristelse.
 urllerfarpok, *tr.*
 urllerfariok, *intr.* 1) maa-
 ler (Længde; Størrelse.)
 2) vejer (Tyngde.) 3)
 maalet noget efter; pas-
 ser det efter noget an-
 det.
 urllerlarpok, *tr.* 1) det sam-
 me. 2) viser for sig med
 Haanden til en; giver
 ham Tegn med Haan-
 den (enten vinkende at kom-
 me eller advarende at gaae
 sin Vej.)
 urllerfarpok, *tr.*
 urllerfariok, *intr.* det samme
 i sidste Bemærkelse.
 urllerfaut, 1) Maal; a) Aalen.
 b) Skieppe. 2) Vægt.
 3) Mynster.
 urllerfaut, det samme.
 urllerfautigån, *tr.* 1) maa-
 ler el. vejer dermed. 2)
 har det til Mynster.
Uffe, jeg erindrer nu;
 det er sandt; det kom-
 mer mig i Tanke; nær
 havde jeg glemt det.
 uffëma v. ufflobba (N.) v.
 usliogva (S.), 1) jeg tænke
 de el. meende; mig syn-

tes. Uffëma tamäung-
 naifferslok, täva pingilak,
 jeg havde dog tænkt, at han
 skulde komme hertil, og,
 saa blev han borte. Uff-
 obba illomörtok, ikke havde
 jeg troet ham til at narre
 mig. 2) du sagde jo el.
 havde dog sagt anderle-
 des; det var ikke efter
 Aftale.

uffëmalo, 1) Og jeg tænke
 de dog. 2) Nu, du var
 mig og den rotte Karl.
 3) Jeg vidste ikke andet,
 end det var din Mening;
 Jeg var dog fuldt og
 vist i den Tanke, og saa
 —. 4) Ja det var den
 Gang du narrede mig,
 Kom tiere!

Uffërpok, *f. intr. og tr.*
 Søen stænker ind i et
 Fahrtsøj.

Uffiak, see under næstfølgende.

Uffiook, 1) *intr.* a) er ladet;
 har Ladning inde (Skib;
 Baad.) b) fører noget
 bag paa en Kajak. c)
 er læstet (en Glæde eller
 Boan.) d) er ny Maas-
 ne (forbi det smale Quar-
 teer staaer op med den ene,
 og ned med den anden,
 krumme Ende, ligesom en
 Kajak der har noget at sø-
 re bag paa.) 2) *tr.* a) er
 ladet dermed; fører det;
 har

har det inde. b) er læs-
 set dermed; har det til
 Læs.
 ussikàu, *intr.* 1) er meget
 stærk ladt. 2) har stort
 Læs.
 ussekarpok, *intr.* 1) har sin
 Ladning inde; er til-
 ladt (et Fahrtoj.) 2) har
 Læs.
 ussilerpok, *f. intr.* begyn-
 der at blive ladt el. faae
 Læs.
 ussilerforpok, 1) *intr.* læs-
 des; læses, 2) *tr.* læs-
 der; læser; belader.
 ussilerstök, *intr.* det samme
 i sidste Bemærkelse.
 ussiak, 1) Ladning; det
 som føres paa en Baad
 el. andet Fahrtoj. 2)
 Læs; det som føres paa
 en Slæde el. Vogn. 3)
 en Skjødning oven paa
 Kajakken; et stykke
 Skind, skjødet oven paa
 den, fordi de hele Skind
 ikke kunde række toers
 over.
 ussiarpok, *intr.* og *tr.* fører
 en Sælhund bag paa sin
 Kajak.
 ussiarpok v. ussingiarpok, 1)
intr. a) losses (et Fahr-
 toj.) b) aflæsses (en Slæ-
 de.) 2) *tr.* a) udlosser den
 (Baaden.) b) aflæsser den
 (Slæden.)
 Ussoràu, *tr.*)
 ussorúkpok, *intr.* 1) bes

rømmer; beundrer; pris-
 ser lykkelig; lover. Gu-
 de ussorallugo, at love
 Gud. 2) taler prægtig
 om en Ting; statterer
 højt; agter stort; ans-
 seer med Beundring.
 ussorúktok, en Beundrer;
 en Berømmer.
 ussorirlak, beundret; lovet;
 berømt; priset.
 ussoróut, 1) det man pris-
 ser en for; det man be-
 undrer hos ham el. be-
 rømmer ham for. 2)
 det man priser en med;
 Lov; Priis; Beun-
 dring; Lovsang; Be-
 rømmelse.
 ussoróutigàu, *tr.* 1) priser
 en derfor el. 2) dermed.
 ussórarnapok v. nakàu, *intr.*
 er berømmelig; er beun-
 dringsværdig; er priis-
 værdig el. ærværdig.
 ussórarnatok, berømmelig; be-
 undringsværdig; priis-
 værdig; ærværdig.
 ussórarnáfek, Priisværdig-
 hed; Ærlighed.
 ussórarnafillát, priset være!
 Lov stee! lovet være!
 (du, han, de ic., som be-
 stemmes efter Sammen-
 hængen.)
 ussórarnaflok, *intr.* 1) prises;
 loves; berømmes; ny-
 der Lov og Priis. 2) op-
 højes; forklæres; for-
 her

- herliges. 3) agtes højt; holdes i Ære; helliges.
- uffornartulliarpok v. rúlliok; *intr.* 1) gjør berømmelige Ting; gjør det som maae beundres el. priselige Gjerninger. 2) gjør Mirakler el. Under.
- uffornartulliartok, 1) den som gjør berømmelige Ting el. priselige Gjerninger. 2) en Undergjører; den som gjør Mirakler el. underlige Gjerninger.
- uffornartulliak, 1) en berømmelig el. priselig Gjerning; en Handling, som opvækker Beundring. 2) et Under el. Mirakel.
- uffornäut, Herlighed.
- ufforsitlárpok, *intr.* priser el. berømmer sig selv; praler.
- ufforsitlártok v. ufforsitlák, en Skryder; en Storpraler; den som berømmer el. gjør meget af sig selv.
- ufforsitláu, Selvroes; Brovten; Pralerie; Skryden.
- ufforsitláu, *tr.* berømmer sig selv derfor; praler el. brovter deraf.
- Uffórnapok og Uffórúkpok, see under næstforegaaende.
- U'uk, det mandlige Lem; ufulik v. ufulingoak, et Dreungebarn.
- ufárfak, 1) Ende; Spidsen paa en Kajak. 2) en Sandstjæl; en Gaber (*Mya truncata* og *arenaria*.)
- ufúngarfok, en Angelica; Rod.
- úzuk, det qvindelige Lem el. Kjønkjende.
- uzulik v. lingoak, et Pigebarn.
- Ufúngarfok, see under næstforegaaende.
- Utákkiok, *intr.* og *tr.* 1) venter efter en el. noget; varter derefter; bier paa; bier ham. 2) lider Nød el. Sult (fordi de Trængende ligesom bier efter det der endnu gaaer i Marken.)
- utakkirfok, den som venter el. bier efter noget.
- utakkirfak, det man venter efter el. bier paa; den man oppebier.
- U'te, Hjemvej; Tilbage rejse; bruges kun med *appos.* saaledes: útímut, paa Hjemvejen; naar man kommer tilbage.
- utérpok, 1) *intr.* vender; vender tilbage; vender om; Kommer igjen. 2) *tr.* a) vender om efter noget; Kommer tilbage der;

- derefter. b) tager noget med paa Hjemvejen. c) Kommer igjen med det samme; igientager sine Ord; siger eet og det samme paa ny. d) tager den forskudte Kone igjen.
- utertárpok, *intr.* og *tr.* 1) det samme, naar det skeer ofte. 2) især: a) igientager. b) lægger sammen (et løsende Barn.) c) *intr.* igientages.
- uterbik, det Sted el. den man vender tilbage til.
- uterbigán, *tr.* vender tilbage til ham el. dertil.
- utereepok, *ts. intr.* er gjenstridig el. halstarrig; er paaftaaende; vil ej lade sig sige.
- utereetsok, gjenstridig; halstarrig; paaftaaende.
- utereenek v. utereetsúsek, Gjenstridighed; Halstarrighed; Paaftaaenhed.
- uteriárpok, *intr.* forandrer sit Sind; lader sig overtale.
- uteriártorpok, *intr.* fahrer baglænds; Kopper tilbage med en Baad.
- utérárpok, *tr.* fører ham tilbage; driver tilbage; faaer ham til at vende om.
- utéráragak, tilbageført; tilbagegreden; overtalt til at vende om.
- utértipok, *r. tr.* 1) leverer tilbage. 2) haver Kjøbet.
- utértitak, tilbageleveert.
- Utereepok og Utérpok, see under næstforegaaende.
- Utípok, *r.* 1) *tr.* river Haarremmen af et Skind, som er mørnet ved at forraadne. 2) *intr.* Haarene samt Haarremmen rives saaledes af et Skind.
- utítifok, *intr.* det samme i iste Bemærkelse.
- utítak, et Skind, som Haarremmen saaledes er afreven (s. Ex. et Kones baadskind.)
- utítérpok, *s.* 1) *intr.* lægges hen at forbrænde og tabe sin Haarrem (et Skind.) 2) *intr.* og *tr.* lægger det hen at forbrænde el. ved forraadnelse mørne i Haarremmen.
- útivok, *intr.* Haarene el. Sjærene afraadne af sig selv, saa Haarremmen skalles el. løsnes paa Skindet.
- útirfok, et Skind, hvis Haarrem saaledes af sig selv affskalles el. løsnes.
- Utókak, 1) gammel (Mand, Qvinde, Dyr); gammel i Alder; som har

- har levet længe. 2) især:
 en gammel Mand.
 utokárloak, ældgammel.
 utokávok, *intr.* er gammel.
 utokáurlúfsek, Alder; *Uld*;
 de; Levealder.
 utokáunek, en Ældste.
 utokáunérrovok, *intr.* er æld-
 ste el. ældre.
 utokáitfiak, 1) en mid-
 aldrende. 2) en stor-
 gammel Sælhund af
 Svartside-Slaget (*Pho-
 ca grønlandica, bimula.*)
 utokállioak, *intr.* bliver gam-
 mel.
 utokállirfok, bleven gam-
 mel.
 utokavlangiftok, ej med de
 ældste.
 utokáitserpok, *f. intr.* taler
 som et gammelt Men-
 niske (en Ung); snakker
 alvorlig og forstandig,
 skönt han er ung.
 utokéropok, *f. intr.* kan vans-
 kelig tale; stammer el.
 er utydelig i sin Tale,
 og kan ej ret forklare sig.
 Utsirforpok, *intr.* og *rr.*
 løber over (et Kar, som
 er fuldt.)
 utfikigulavok, *intr.* det samme.
 utfikigulálerpok, *f. intr.* be-
 gynder at løbe over.
 Uvæk, en Mand; en Æg-
 temand.
 uvigau, *rr.* har til Mand;
 er gift med.

uvinikpok, *r. intr.* hun er
 gift.

uvinikak, en nygift Kone;
 en Brud.

uvíkiak, en Kjæreste; Sø-
 stemand; tilkommen-
 de Mand; Brudgom.

uúdlarpok, *intr.* nuster sin
 Mand.

uúdlárnek, en Enke.

uúdlarnerrovok, *intr.* er En-
 ke.

uerfarpok, 1) *intr.* bliver
 til Hore. 2) *rr.* gjør til
 Hore; bedriver Hore med.

uerfárok, *intr.* horer; gjør
 nogen til Hore; bedriver
 Hore.

uerfártok, en Hore.

uerfáirfok, en Horekarl.

uerfáinek, Horetie.

uúfuk, en gift Mand, som
 holder Hore.

uerlægak, *intr.* er et Sleg-
 fredbarn; en Horeunge.

uerlægávok, *intr.* er en Hores-
 unge el. uægte Barn.

uúfuk, en Qvinde, som
 har med gift Mand at be-
 stille; gift Mand's Hore.

uúllutúk, en gammel Pige;
 gammel Møe el. ugift
 Qvinde

Uvlo, en Suglerede.

uvlursárpok, *intr.* bygger
 Rede (en Sual.)

Uvfikpok, *f. intr.* er tæt;
 kan holde tæt; holder
 Vand ude el. inde.

uvfíkkfok, tæt; som holder tæt.	uvferúrfoak, Beeg.
uvfíkkfok, <i>intr.</i> bliver tæt.	uvferráu, <i>tr.</i>)
uvfíkkfarpok, <i>tr.</i>)	uvferrivok <i>intr.</i>) tjærer; beger.
uvfíkkfáiofok, <i>intr.</i>)	uvferrirrafak, tjæret; beget.
Efliner med fejt Spæk; tætter; gjør tæt.	uvferfórpok, <i>tr.</i> Efliner Sómme el. Naatterne paa en Baad med fejt Spæk el. Tjære, for at faae den tæt; tjærer; beger.
uvfíkkfáirfok, den som gjør tæt.	uvferfóut, en Tjærefoft; en Pentfel at bege med.
uvfíkkfáut, noget at tætte med.	Uzuk, see under Usuk.
uvferút, 1) fejt fløbende Spæk (at flíne Baad; Somme med.) 2) Tjære; Beeg.	Uæ! fy! fiam dig!

V.

Vóitje v. **Vútje!** bie! hold! vóitje-ét! vær saa god og bie!

Vóiziak v. **Vúziak** v. **Voizek**, i Dag (forgangen Tid.) Voiziak tamánétok, han var her i Dag Napparfimarfok ajorungnærpok voiziarmit, det er bedre nu med den Syge, end i Dag før.

voizíarfoak v. vuzíarfoak, for længe siden i Dag; i Dag tilig.

voiziángorpok v. vuziángorpok, *intr.* det er en Stund siden; det er alt en god Deel af Dagen forløben, siden det fæde; det er alt noget siden det fæde i Dag. Heraf *Conj.* voizi-

ángormet, efter at nogen Tid af Dagen alt var forløben o: op paa Dagen.

voiziarfoángorpok, *intr.* det er alt længe siden i Dag, at det fæde.

voizialliok, *intr.* han har været her el. det har været allerede noget af Dagen.

vóiziaro v. voizialligame, i Dag engang; siden bedre op paa Dagen. Voiziaro illigiffauagit, jeg skal følge med dig i Dag en gang.

voizéigame, i Dag forgangen; denne Dag igjennem.

Vútje, see under Voitje.

Vúziak, see under Voiziak.

Y.

Yalò, en Seene.

yalúklak, 1) Senetraad (før dig til Brug.) 2) Traad (i Almindelighed, endog af Finned)

yaluniarpok, *intr.* søger at faae Seener.

yalúkiok, *intr.* Fjober el. bekommer Sener.

yalukfiniarpok, *intr.* vil Fjobe Sener.

yalukfiniarbigau, *tr.* vil Fjobe Sener af ham.

Yamik, 1) Halsbaand; Halskjede. 2) især: et Hals-Smykke af Perler. 3) en Klaue om Halsen (f. Ex. paa et Haar.)

yamiklák, et nyt Halsbaand.

yamiklárpok, *intr.* 1) faaer sig et nyt Halsbaand. 2) tager et nyt Hals-smykke paa.

yamikarpok, *intr.* har Halsbaand paa.

yamilik, den som har Halsbaand paa el. Smykke om Halsen.

yamilirkloak, den som har Amulet om Halsen.

yamérpok, *f. 1) intr. a)* faaer Halsbaand el. Smykke om Halsen. *b)* faaer Halsring el. Klaue at gaae med; faaer en Rem om Halsen. 2) *tr.* sætter noget om Halsen.

yamírserpok, *f. 1) intr. a)* faaer Halsbaand paa. *b)* binder Halsbaand paa sig. 2) *tr.* — om en andens Hals.

Yjah, see under Iah.

Ykiárnak, see under Ukiárnak.

Æ.

Æ! Sy! Bæ!

ærpok, *f. intr. 1)* siger: Sy! Bæ! 2) er ækel ved Skarn; væmmes ved Ureenlighed.

ærau, *tr. 1)* siger: Sy! Bæ! dertil. 2) gider ej rørt derved el. tage derpaa, fordi det er saa besudlet; vil ej skidne sine Hænder dermed. 3) agter en som Skarn; ækles ved ham.

ærtarpok, *intr.* er reenfærdig; kan ej lide Skarn; holder reent hos sig; fører sig reentlig op

ærtartok, reentlig; reenfærdig.

ærtéipok, *ts. intr.* er skidensfærdig el. ureentlig i sin Udferd; holder sig sludsket el. har det svinske hos sig.

ærtéitlok, skidenvurren; ureentlig; svinske i sin Udferd.

R e g i s t e r.

N.

- N**a! 2. 228.
Naben, 38. 254. er a. 37. 254. staaer a. 15. 37. er bleven staaende a. 254. vil altid holde sig a. 246. har a. Liv, 492. a. Saar, 15. a. Band, 114. bliver a. Band, 114. 421. holder Dineere aabne, 518.
Nabenbar, 403. er a. 245. 403. bliver a. 403. gjor a. 37.
Nabenbarelse, 404.
Nabenbarer, 303. 324. 403. 404. a. en noget, 205. a. for, 324. a. sig, 403. 404. 472.
Nabenbaret, 37. 303. 404.
Nabenbaring, 474.
Nabent, 38.
Nabid, 209. 298.
Nabner, 37. 242. 254. a. sig, 37. 242. a. ens Dine, 519.
Nabnet, 37. 242. er a. 242. har a. sig, 15.
Nabning, 37. har N. 37. 38. har smal eller stor N. 25. en liden N. 391. en De med N. igjennem, 391. yderste N. paa en Ting, 340. vil immer blive N. imellem, 167.
Nad, 122. har en god N. 122. 191.
Nad se!, 203. 426. N. som stæbes for Næve, 279. finder et N. og: et funden N. 426.
Nae, 227.
Nag, 276.
Nal, 308.
Nand, 34. 501. med N. 34. den øverste N. 501. udgi- ver sin N. 34. 468. hans N. udfabrer 468. Nand- den maae forgaae ham af Skrael, 468. seer Nander, 27. mister N. 23. 468.
N m

- A. som opparter ved Sig-
 nerie, 186.
 Aande, 34. drager A. 34.
 kan længe holde sin A. 16.
 Aandedrag, 34. tager dy-
 be A. 34.
 Aandehul (Søedrys paa
 Fisen), 6. gjør sig A. 7.
 Aandelig, 34.
 Aandepiben, 501.
 Aandepust, 34.
 Aander, 34.
 Aandrer, 255.
 Aar, 331. 514. A. og Dag,
 514. forrige A. 433. i de
 forbigangne A. 434. for
 nogle A. siden, 46. 434.
 for mange A. siden, 46.
 et andet el. næste A. 14.
 om nogle A. 434. fra for-
 rige A. 434. bliver der eet
 A. 514. ad Aare, 434.
 Aare (at roe med), 73. Ro-
 nebaadaare, 73. Rajakaa-
 re, 349. Str-aare, 21.
 gjør A. 73. lægger A. ind
 i Baaden el. A. er lagt
 ind, 191.
 Aare (i Legemet), 460. fæ-
 ler efter Aaren, 460.
 Aare (i Træe.), 129. har
 sine el. store Aarer, 130.
 Aareben, 184. støder an
 med A. el. støder det af,
 184.
 Aarelader, 67. 460. læ-
 der sig aarelade, 460.
 Aareladejern, 460.
 Aaretræ, 73.
- Aarker (ingen Ting), 51.
 a. det ej, 51. a. alle Ting,
 51.
 Aarle, 514. er a. 515. er
 meget a. 515. a. ude el.
 i Arbejde, 515.
 Aarsag, 104. 345. 354. 378.
 har til sin A. 345. 354.
 har A. til det han gjør,
 345. gjør sig en A. 345.
 er A. i, 345. 356. af hvad
 A. 394. den første A. 358.
 Aarvaagen, 80. bliver
 el. gjør. A. 80.
 Aasyn, 470. bliver foran-
 dret i sit A. 470. har for-
 andret A. til det værre,
 470. seer efter ens A. 470.
 A. B. C. (læser) 3.
 Aber efter, 135.
 Absconsel, 134. 481. med
 A. paa, 481. bruger A.
 el. har det paa, 481.
 Ach! 16. 33. 38. 425. ach,
 at! 112. 171. a. hvem der
 kunde faae det! 124.
 Acteur, 473.
 Ad: a. denne Vej, 326. fah-
 rer omkring a. denne Vej,
 326.
 Adamsknuude (i Halsen),
 234. har store A. 234.
 Adlydder, 244. 273. 274.
 bliver adlydt, 274.
 Adskillelser-Tid, 66.
 Adskillter, 66.
 Adskilles, 66.

Adskillige, 463. a. Ste-
 der, 463.
 Adskilligt, 463.
 Adskilt, 66. a. hist og
 her, 418.
 Adspreder, 407. 418. 419.
 a. sig, 66. 418. søger ved
 noget at a. ens Tanker,
 522.
 Adspredes, 419.
 Adspredt, 418. er a. 418.
 faaer sine Tanker a. ved
 en anden, 522.
 Adspurgt, 435. det ad-
 spurgt, 435.
 Adspørger, 435. a. der-
 om, 435.
 Adspørges, 435.
 Advarer, 436. a. derved,
 436.
 Advaret, 436.
 Advarsel, 436.
 Af: a. sig selv, 123. kom-
 mer ikke a. sig selv, 378.
 er a. Bejen, 363. gaaer
 a. Bejen, 98. 363. 453.
 sætter el. sættes a. Bejen,
 398. 453.
 Afbankes, Afbanket
 og er a. 490.
 Afbetaalt, 18.
 Afbier (noget), 285.
 Afbilder og Afbild-
 ning, 33.
 Afbrudt, 67. 278. 279.
 Afbrukken, 278.
 Afbrøder, 219. 278.
 Afcopierer, 53.

Afdeler, 123. 285.
 Afdeling, 123.
 Afdød, 119. er a. 118.
 Affald, 176. 411. A. fra
 raaden Field, 520.
 Affalden, 179.
 Affærdiger, 72.
 Affødning, 83.
 Afgjør, 78. 141. a. en
 Sag imellem sig, 77. 280.
 har afgjort, 78.
 Afgnaver og Afgnavet,
 157.
 Afgrund, 204.
 Afhenter, 9. 21.
 Afhentet, 9.
 Afholder sig fra, 6. 481.
 Afhugger; en Afhug-
 ger; Afhugges og
 Afhugget, 201.
 Afhænder, 507. vil a.
 74.
 Afhændes, 507.
 Afhændet, 362. 508. er
 a. 362.
 Afklapper; Afklappes,
 Afklappet og Afklap-
 ning, 219.
 Afklemmer og Afklem-
 mes, 429.
 Afklippet, 186. en Qvin-
 de med a. Haar, 220.
 Afklæder og Afklædes,
 253.
 Afklædt, 254. 462. er
 a. 253.
 Afklovvet (Stykke), 234.
 Afklov, 216. faaer A. og
 har til sin A. 216.

- Afkortet (er) og Afkortning, 219.
 Afkrænger og Afkrængeret, 9.
 Aflosser; Aflosset og: er el. bliver a. 310.
 Afslukt (er), 476.
 Afslægs, 12.
 Afslæser, 310. 539.
 Afslæses, 539.
 Afslæst, og: er a. 310.
 Afløser; en Afløser og Afløses, 427.
 Aflost, 428.
 Afmaat, 12.
 Afmaler, 53.
 Afmeiet, 201.
 Afmægtig, 12. 51. er a. 12. 51. bliver a. 36. 258. 499. gjør a. 258.
 Afnytter og Afnyttet, 36.
 Afpasser, 285.
 Afpasset, 105. er a. 371.
 Afpluk, 76.
 Afplukker og Afplukket, 76. 321.
 Afretter og Afrettet, 453.
 Afridsset (Stren), 495.
 Afrundet (i Enden), 33.
 Afrusket, 321.
 Afrykker og Afrykket, 76.
 Afflagt, 440.
 Affat (faaer sin Deel), 359.
 Affee (kan ei), 28. 135. 331. 533.
 Affides, 54. era. 54. fahrer forbi a. 412.
 Affiger, 440.
 Affindig, 350. 422. er a. 350. 420. bliver a. og: stiller sig a. an, 350. behandle hinanden som affindige, 350.
 Affindighed, 425.
 Affkaffer og Affkaffes, 361.
 Affkaaren, 201. 219. a. Strimmel, 186. Haaret bliver a. 220.
 Affleed, 440. giver A. 64.
 Affliærer, 66. 200. 201.
 Affliæres, 201.
 Affoldninger (paa Træ af Colens Hede), 241.
 Affkraber, 430.
 Affkrabet, 210.
 Affkudt (er), 114.
 Affkum (hvilket)! 470.
 Affkyder, 114.
 Affkyelig, 450. 527. sættes i en a. Tilstand, 360.
 Affkyelighed (uden), 450. betager en Ting sin A. 450.
 Affkyer, 527.
 Afflaaet (er) 257.
 Affsmelter; Affsmelte og Affsmeltet, 454.
 Affsnakke (lader sig ei), 65.
 Affsted! 147. kommer fort el. seent a. 121. kommer a. med, 161. kan ei komme a. med, 318.
 Affstrafning, 379.
 Affstryger, 27. 430.

- Afstumper og er Afstumpet, 219.
 Afssældet, 176.
 Aftagen (er), 363.
 Aftale, 280. gjør A. 279. det var ikke efter A. 538.
 Aftegner, 53.
 Aften, 536. i A. 32. 536. er A. og: bliver A. 536. om Aftenen, 536. er ude om A. 536. A. og Mørken, 63. bliver mørk A. 536. i Aften silde, og: noget ud paa A. 536. A. kommer paa en, 536. det lakker ad A. 514.
 Aftenens maaltid, 536.
 Aftenstid, 536.
 Aftenstjernen, 244.
 Aftenstunden, 536. bruger A. 536.
 Aftes (i), 536.
 Aftrukken (sit Skind), 29.
 Aftørret, 27.
 Aftørret (bliver) 304.
 Afvarter, 285.
 Afvisket (er) om Munden, 486.
 Afvries sit Vand, 419.
 Ager, 191.
 Ager (en), 284.
 Agerdyrker, 284.
 Agerland, 280. er A. 280. gjør til A. 284.
 Agerbært, 284.
 Agt! I. 47. 87. viser A. for, 58. giver A. 273. giver A. paa, 273. 325. tager sig el. det i A. 259.
 Agter, 57. 58. a. høit, 88. 539. a. højere, 35. a. som intet, 55. a. ej efter, 55. a. sig for, 259. er at agte sig for, 259. a. ei hvad han gjør, 293. det man a. sig til el. a. at gjøre, 433. 434.
 Agtet, 58. er a. 434. ej a. efter, 55.
 Agtes høit, 540.
 Agtesom, og: er A. 273.
 Ah! 69.
 Al, 463.
 Allarm, 371. gjør A. 311. 371.
 Allarmerer, og: bliver allarmeret, 364.
 Allart, 82.
 Albue, 100. har ont i A. og: støder med A. 100.
 Albues Skjæl, 15.
 Albuestød (giver), 100.
 Aldeles, III. a. ikke, 269. det a. 146.
 Alder, 542. har A. med, og: ere lige af A. 291.
 Alle, 463. 467. a. begge, 463. a. og enhver, 321. a. tilhøbe el. alle uden Undtagelse, 464. a. Dage, 321. a. Steder, 463. til a. Steder, 463. med a. 380. tager, beegner ic. a. 464. kan a. Eng, 13.
 Allehaande, 463.
 Alen, 3. 333. 475. 538.
 M m 3

- Allene, 220. ganske el. blot
 a. 220.
 Alleneste, 220.
 Allerbagest, 218.
 Allerførrest, 397.
 Allerførste, 433. a. til
 værende og: a. Båsen, 361.
 a. Ting, 358. 361.
 Allermæst, 35.
 Allermindst, 260.
 Allernordligst, 3.
 Allersidst, 218. a. gang,
 218.
 Allerstørst, 35.
 Alleryderst, 139. 315.
 522.
 Allerøverst, 148. 230.
 343.
 Alleø, 463.
 Allesammen, 321. 463.
 464.
 Allestedø, 463. a. frem-
 me, 20. vil være med N.
 151.
 Allevegne og N. fra, 463.
 Alligevel, 282. 457.
 Alle, 22. 23. Forraad af
 Aller, 23. faaer N.; fo-
 ger N., og: en fanget N.
 Alleskind, 22.
 Allke-Unge, 23.
 Almagt, 13.
 Almindelig, 293. er a.
 293. er mere end a. 274.
 Almægtig, 13. er a. 13.
 Alt, 463. 464. et og a. el.
 ganske og a. 464. veed a.
 47.
 Alter, 508.
- Alternerer, 30.
 Altfor grovt, 124.
 Altfor liden, 260.
 Altfor lidet, 31.
 Altformeget, 442. er a.
 124. 442. glør a. 442.
 Altfor nær (holder det at
 være), 170.
 Altfor stor, 35.
 Altid: vil altid være med,
 151.
 Altid, 463. faaer N. at
 vide, 26. har gjort Ende
 paa N. 321. seer efter N.
 26. veed N. 47.
 Altsaa, 112.
 Altsammen, 463. tager
 a. 320. 321.
 Alvidende, 323. er a. 47.
 323.
 Alvidenhed, 323.
 Alvor, III. for N. III.
 nu begynder det for N. 15.
 er ramme N. III. det er
 hans N. 109. det er ikke
 hans N. 369. taler ikke
 N. 407.
 Alvorlig, III. 494. er
 a. 494. bliver a. III.
 Alvorligen, og: begej-
 ner a. III. griber a. an,
 24. tager sig a. af, III.
 Alvorlighed, 109. 494.
 Alvorligt, III.
 Ambolt, 178. 183.
 Amme, 262.
 Amulet, 52. 187. 304.
 352. bruger N. 52. bin-
 der

der A. paa Hovedet, 304.
 hænger A. paa en, 52.
 Annammer, 102.
 Anbefaler en, 530. a.
 til, 530.
 Anbefaling, 530.
 Anbrændt, 296.
 And, 239. spidsnebbet A.
 340. A. skriger, 239.
 Anden (en), 3. giver sig ud
 for en a. 4. en a. gang, 3.
 46. 101. 217. paa a. Waar-
 de, 3. faaer a. Skikkelse,
 3. kommer, sætter el. træf-
 fer i a. Forsatning, 4. er
 en a. 4. holder for at væ-
 re en a. 4.
 Anden (den), 13. 252. bli-
 ver den a. 252. a. gang,
 14.
 Andenstedes (boer), 55.
 Underledes, 3. er a. 4.
 bliver a. 3. finder a. 4.
 gjør a. 3. 4. ej a. 457.
 viser sig a. end man er,
 370. viser sig a. moden, 4.
 Andeskrig, 239.
 Andet (er), 4. 357. holder
 for a. end det er, 357. for-
 nemmer a. 4. for det a.
 14.
 Andre, 3. faaer paa a.
 Tanker, 398. søger at faae
 paa a. Tanker, 399.
 Aner ham (det), 297.
 Anfald (gjør), 349. den
 som gjør A. paa en anden,
 349.
 Anfalder, 349. 410. 441.

Anfalder (en), 441.
 Anfanger (en), 374.
 Anfægter ham (det), 247.
 Anfører (en), og: er A.
 376.
 Angelica, 133. 235. sam-
 ler A. 235.
 Angelica-Rod, 540.
 Angenem, 28. 316. er
 a. 28. 316.
 Anger, 352.
 Angergiven, og: er a.
 352.
 Angest, 75. er i A. 171.
 bliver a. 224. er sat i A.
 derover, 519.
 Angiver, 324.
 Angler, 177. 294.
 Anglesnor, 294.
 Angletaske, 5. faaer A.
 5.
 Angrer, 352.
 Angribende, 393. det er
 a. 393.
 Angriber, 345. 349.
 Angriber (en), og: er den
 første A. 349.
 Angribes derved, 247.
 Anholder om, 190. a.
 inderligen om, 235. a. hos
 en om noget, 170. 235.
 Anke (har til en), 205.
 Ankelbød, 277. støder sin
 A. 277.
 Anken paa sig selv, 516.
 Anker paa, 205. er at el.
 værd at a. paa, 205. det
 er at a. paa sig selv over,
 M m 4 516

516. er ret at a. paa for
 sin Opførel, 527.
 Anker (et), 223. lægger
 for A. 223. vinder A. 31.
 Steen til A. 223.
 Ankerbund, 223. god el.
 flet A. 301.
 Ankersted, 223.
 Anklager, 530.
 Anklager (en), 530. er
 A. 530.
 Ankommeu, 383. 489. er
 a. 68. 383. 489. er a. med,
 383.
 Ankommer, 5.
 Ankomst, 5. Marsagen til
 ens A. 489. Tiden til ens
 A. 5.
 Ankrer, 223.
 Anledning, 104.
 Anlæggersted, 43.
 Anløb, 248.
 Anløben, 248. er a. 184.
 248.
 Anmoder, og: bliver an-
 modet, 457.
 Anmærkning, 280.
 Anraaber, 457. 501.
 Anretter; Anrettet og:
 er a. 310.
 Ansigt, 191. har et smukt
 el. grimt A.; viser mildt
 A.; gjør et suurt A. el.
 sætter et sælt A. op; er
 hoven i A., og: seer en
 i A. 191. har fladt el. ud-
 staaende A. 432.
 Anskaffer en noget, 359.
 søger at a. sig, 359.
 Anskaffet, 359.
 Anskrig (gjør), 192. 311.
 442. 501. der gjøres A.
 442.
 Ansluer, 233.
 Anspænder sine Kræfter
 for at komme frem, 160.
 Anstaaer, 110.
 Anstikker, 10.
 Anstiller Prøve, 266.
 Anstryger, 29. a. med
 rødt, 146.
 Anstrænger sig, 24. 74.
 160.
 Anstrøgen, 29. a. med
 rødt, 146.
 Anstikken, 10.
 Anstændig, 105. 109. 355.
 opfører sig a. 105. lever
 a. 109. viser sig a. 355.
 Anstændighed, 110. 355.
 Anstød, 44. 247. giver A.
 247. sætter A. for 44.
 Anstødelig, 246. er a.
 246.
 Ansættes saa (kan), 261.
 Ankagen, 101.
 Antager, 101. 102. a.
 sig, 102. 347. 348. 417.
 har a. sig, 286.
 Antal (ringe), 94.
 Antaster, 349.
 Antecessor, 428.
 Antruffen, 278.
 Antænder, 97.
 Antændes, 96.
 Anvender, 61. a. noget
 i lignende Hensigt, 404.
 Anvifer, 530.

- Anvisning, 10. 530.
 Appetit, og: har A. 98.
 466. faaer stærk A. 194.
 Appetitlig, og: er a. 98.
 gjør sig a. 360.
 Apostel, 64.
 Apothek, og: Apotheker, 154.
 Ar (et), 187. er bleven A.
 efter, 187.
 Arbejde, 411. ens A. 360.
 et stykke A. 117. giver en
 A. 117. lejer til A. el.
 sætter i A. 411.
 Arbejder, 48. 222. 360.
 411. a. ilde, 71. a. i Træe,
 411. a. det, 411. a. det
 slet, 471. a. for Dagløn
 el. a. derfor, 411. noget
 at a. 411. er got el. ei got
 at a. 130. lader sig a. 130.
 200. a. for en, 222. 360.
 411. a. i ens Brød, 222.
 har til at a. for sig, og:
 lader altid andre a. for sig,
 222.
 Arbejder (en), 411.
 Arbejdskarl, 221.
 Arbejdsløn, 411. faaer
 i A. 412.
 Arbejdsredskab, 412.
 Arret, 187.
 Arg, 289. er a. mod andre,
 289.
 Argbed, 140.
 Argfindet, og: er a. 140.
 Arrig, 162. 192. er a. 162.
 192. du er dog strækkelig
 a. 326. viser sig a. imod,
 192.
 Arrighed, 162. 192.
 Arrilds Tid (fra), 143.
 Ark Papiir, 85.
 Arm, 475. højre A. 475.
 har ont el. den som har
 ont i A. 475. bærer un-
 der A. 334. bærer paa A.
 222. 353. drager sin A.
 tilbage af Ormet el. staaer
 med tilbagedragen A. 232.
 Armband, 471. tager el.
 sætter A. paa, 471.
 Armeret Skib, 410.
 Armevee (har), 475.
 Armgrube, 334.
 Armtag, 353. 475.
 Arnested, 90. 204.
 Arp, 338. A. er falden af,
 el. tager A. af, 338.
 Art (er af den), 291.
 Arter paa og Artet
 paa, 243.
 Artig, 129.
 Artsbalde, 319.
 Artsviff, 133. 142.
 Arb, 217. faaer til A. 217.
 Arvedeel, 217. har til
 sin A. 217.
 Arver, 217.
 Arving, 216. 217. er A.
 217. har til A. 216.
 Asbest, 224.
 Assistent, 313.
 Aske, 24.
 Atten og Attende, 45.
 Attest, 324.
 Attraae, 98. 155. 194.
 M m 5 374.

374. 376. 533. har **U.**
til, 194.
U t t r a a e r, 98. 154. a.
stærkt, og: a. Grelse, 194.
U u! 61. 269. siger a. 269.
a. dog! 269.
U b i n d, 429.
U v i n d s y g, 365. 429. er
a. 429.

U b l e r, 216. 359. som a.
mange Barn, 216. a. et
Barn med hende, 359. har
a. det, 360. er a. af, 285.
U v l e s t e d, 284.
U v n e, 148.
U x, 145. 175.
U x e l, 502. **U.** gaaer af
Leed, 502.
U x e l b y l t, 85.

B.

- B a a d**, 150. 526. (23.) **B.**
med Kolk i, 150. 526. stor,
middelmaadig el. liden **B.**
526. forførdiger en ny **B.**:
gjør ved **B.**; forliser, mister,
sælger el. skiller sig ved sin
B.; omkommer og omkom-
men i **B.**; henter el. an-
skaffer sig en **B.** til Be-
fordring, og: er uden **B.**
526.
B a a d: **U r b e j d e** (er i),
526.
B a a d e s k i n d, 29. gam-
melt forfuldet **B.** 168.
B a a d: **m o d e l**, 150. 526.
B a a d s (fahrer til), 526.
B a a d s h a g e, 307.
B a a d s t ø t t e, 496.
B a a l s: **R e v i e r**, 168. den
som boer ved **B.** 168.
B a a n d, 187. 273. 308.
B. til et Kar, 440. faaer
B. paa sig; lægger **B.** paa
Kar el. gjør **B.** tilrette for
at lægge det paa, 440.

B a a n d s t a g e, 440.
B a d; **B a d e r** sig, og:
B a d e s t e d, 514.
B a g. 215. b. til, 215. b.
ud, lige b. ud, fahrer b.
ud, flytter sig b. ud, og:
er bleven b. ud, 215. gaaer
el. tager b. ud, 307. skub-
ber sig b. ud, 508. bli-
ver b. 215. 307. har b.
sig, 216. 218. sætter el.
laster b. sig, 508. det som
er b. en, 216. b. ham, 217.
508. b. dem, mig, os, dig,
eder, 217. ad hans **B.** 217.
b. efter, 217. kommer b.
efter, 215. 431. gaaer el.
fahrer b. efter, 431. 433.
er fahret b. efter, 244.
kommer b. efter alle de an-
dre, 217. paa hans, din,
min, deres, eders, vor
B. 479. er paa ens **B.**
217. gjør noget paa ens
B. 480. taler stærk paa
ens **B.** 245. **B.** fra, 508.
det

- det man har lagt paa sin
 B. 216. sidder B. 21. kom-
 mer b. paa en, 480. tæt
 b. en, 508. sidde el. staae
 tæt b. hinanden, 508.
 Bagdeel, 508. 521. faaer
 en heel B. 521.
 Bagen, 215. lægger el.
 lægges paa B. 307. er
 lagt paa B. 217. sidder
 paa B. 22.
 Bag-Ende, 21.
 Bager, 146. 491. b. for
 en, 339. lader en b. for
 sig, 338.
 Bager(en), 146. 339. 491.
 Bagerhuns, 146. 491.
 Bagerovn, 146. 420. 491.
 Bagest, 217. 508. er den
 B. 217.
 Bagfjerding, 521. faaer
 en B. til Deel, 521.
 Baghoved, 62.
 Baglænds, 215. gaaer
 b. 215. fahrer b. 541.
 Bagstavn, 21. 215. 310.
 Bagtalelse, 530.
 Bagtaler, 156. 205. 329.
 530.
 Bagtaler(en) 156. 329. 530.
 Bagvasker, og: en Bag-
 vasker, 245.
 Bagvendt, 204. er b. i
 sit Forhold, 204. bær sig
 b. ad med, 204. til den b.
 Side, 204.
 Balder (giver paa), 416.
 Baldyrer og Baldyret,
 317.
 Ballie, og: gjør B. 277.
- Ballierer, og: en Bal-
 lierer, 440.
 Ballierested, 180.
 Balsom, 27.
 Bane, 21.
 Bauge, 81. 275. 401. er
 b. 81. 275. 435. er b. for,
 104. er saa b. derfor, som
 for Døden selv, 500. er
 b. for et slet Udsald, 283.
 er b. for en som er ude i
 ont Vejr, 368. er b. at
 det vil gaae saaledes igien,
 481. er. b. af sig, 283-
 gaaer altid b. 105. gjør
 b. 81. 524. bliver b. 41.
 bliver hastig b. 224.
 Banghed, 81. 237.
 Bank (giver), 178.
 Banke (en), 22. 94.
 Banken i et Lem, 486.
 Banker, 178. b. af, 32.
 490. b. paa, 178. 183.
 b. Klæder, 490. b. Tranen
 af Spæk, 183. det b. i et
 Lem, 486.
 Bankerestskab, 178. 490.
 Bankesteen, 183.
 Bar (er bleven), 257. med
 b. Krop, 464. gjør bart,
 257.
 Barbeersfad, 82.
 Barberer sig el. en anden,
 528.
 Barberer (en), 528.
 Barberes af, 528.
 Barde, 439. smaa B. 74-
 skjærer B. ud, og: arbej-
 der i B. 440.
- Bar

- Bardebitting om Alligat,
 Blæren, 485.
 Bardefisk, 439.
 Bardehval, 45.
 Barfodet, 164. er b. 164.
 Barf, 29. 177.
 Barfer og Barfet, 177.
 Barlaaret, 174.
 Barm, 395.
 Barmhiertig, og: er
 b. 272.
 Barmhiertighed, og:
 uden B. 272.
 Barm, 221. 256. 356.
 (224.) med B. 108. er
 et B. 256. 274. er et læn-
 ger B. 256. et spød el.
 lidet B. 274. Kvinde,
 som har B. 274. har mi-
 sset sit B. 274. bærer sig
 ad som B. 256.
 Barnagtig (er el. taler),
 256.
 Barnagtighed, 256.
 Barndommen, 256.
 gaar i Barnom, 89. 256.
 Barnebarn, 84.
 Barnebarnsbarn, 109.
 Barnetsøj, 360. 362.
 Barnløs, 221.
 Barnsnød, 292. er i B.
 83.
 Barsel (har gjort), 83.
 Barselkone, 83.
 Barselonde (behestet med)
 172.
 Barselseng, 290.
 Barff (taler en til), 442.
 Basune, 175.
- Bearbejder et Land el.
 Træ til Frugtbarhed,
 284.
 Beblandet, 25.
 Beboer (en), 125. Husets
 B. 92.
 Bebrejdelse, 458. giver
 B. fra sig; bruger til B.
 og: den man giver B. 458.
 giver en B., 441. 458.
 Samvittigheden giver ham
 B. 389.
 Bebrejder, 458.
 Bebræmmer; Be-
 bræmnes og Be-
 bræmmet, 420.
 Bedaget Kone, 309. b.
 Mand, 143.
 Beder, 119. 504. b. yd-
 mygelig, 192. b. om, 192.
 504. b. en om noget, 192.
 504. b. om Raade, og:
 bliver b. om Raade, 249.
 b. om Hjelp, 351. b. en
 gjøre noget for sig, 457.
 det man b. en gjøre, 458.
 b. en gjøre det som ont
 er, 458. b. til, 504. b.
 for en, 504. har el. faaer
 en til at b. for sig, 504.
 bliver b. for af en, 504.
 Bede: Psalme, 504.
 Bedrag (spiller nogen et),
 407.
 Bedragen, 408. mærker
 sig b. 253.
 Bedrager, 407. 408. b.
 sig selv, 408.

Bedrager (en), 408. an-
 seer for en B. 407.
 Bedragerie, 408.
 Bedre (er), 238. bliver b.
 II. 154. 238. 380. gjør b.
 110. b. til! 24.
 Bedrer, 110. b. sig, 110.
 238. 424.
 Bedres, II.
 Bedrift, 106.
 Bedring, 424. B. Mid-
 del, II.
 Bedrøvelig, 28. er b.
 el. det var b. 28.
 Bedrøvelse, 28.
 Bedrøver og Bedrøves,
 28.
 Bedrøvet, 28. er b. 28.
 III. seer b. ud, 192.
 Bedæffer, 353. 522.
 Bedælles, 254. 522.
 Bedækket, 522. er b.
 254.
 Bedærver, 118. 149.
 Bedærver (en), 119.
 Bedærves, 149. lader b.
 149.
 Bedærvet, 119. er b. 119.
 smager b. 150.
 Beeg, 543.
 Beegsingret (er), 405.
 Beegtap, 238.
 Been at gaae paa, 310. 255.
 flytter el. holder B. sam-
 men, 232. har slette B.;
 har ont i B.; og: gaaer
 slet paa sine B. 310. veed
 at bruge B. 330.
 Been i Legemet, 405. har

ont i B. 406. er got B.
 406. 490. er slet B. 406.
 et slet stykke B. 490. faaer
 B. i Halsen, 406. B. paa
 Enden af en Ulkesnøre,
 165. B. paa Enden af
 en Buepiil, 273. B. un-
 der Slødemesterne, 352.
 Beenfjer paa Harpunn-
 stoffen, 444.
 Beenring, 440.
 Been smerte (har), 310.
 Beesk, 178. er b. 177.
 smager b. 452.
 Beeskhed, 178. 452.
 Beest, 300.
 Befaler, og: en Befal-
 ler, 119. 370.
 Befaling, 120. 370. 371.
 udstæder B. 119. ester-
 kommer B. 120.
 Befalingsmand, 274.
 Befatter sig ej med, 26.
 121. tør ej b. med, 401.
 b. ej længer med, 374. vil
 ej mere b. med, 440.
 Befinder, 266. b. sig ilde,
 98. b. sig vel ved, 110.
 Befolket (er deraf), 125.
 Befrier (en), 33. 53.
 Befrosen, 109.
 Befrugtelighed, 81.
 Befrugter, 81.
 Befryser, 109. 308.
 Befugter og Befugtes,
 139.
 Befængt, 10.
 Befæster og Befæsto-
 ning, 65.

- Befølelig (er), 405.
 Beføler; Beføles og
 Befølet, 409.
 Befører, 530. b. falfke-
 ligen, 205.
 Befører (en), 530. er en
 B. 530.
 Begaaer, 359. har b. det,
 360. b. Synd, 11.
 Begaaer sig, 58. kan b.
 16. kan ei b. 16. 156.
 Begangne (det), 360.
 Begaver, 379. b. med,
 108.
 Begge, 463. alle b. 91.
 43. b. Mager el. Sider,
 91.
 Begegner, 73. 106. 369.
 375. b. høflig, 102. b.
 hørlig, 16. b. som Ven,
 48. b. flet, 16. bliver b.
 73. er bleven b. 375.
 Bege-ventset, 543.
 Beger, 543.
 Beger (et), 82. 184.
 Beget, 543.
 Begjærer, 376. b. inder-
 lig, 192. det man b. 376.
 er begjært, 375.
 Begjering, 98. 192. 376.
 ond B. 98.
 Begjersig, 377. 515. er
 b. 377. er b. derefter,
 515. bliver b. efter, 377.
 515. det man er b. efter,
 515. overmaade b. og: er
 overmaade b. 377. alt for
 b. og: er alt for b. 374.
 Begjerslighed, 376. god
 el. ond B. 377. har B.
 efter, 376. har god B.
 377. stor B. 377. har
 stærk el. brændende B.;
 bliver betagen af B.; stræk-
 ker sin B. efter; begynder
 at forgaae el. døer af B.
 194.
 Begiver, 73. 154. 288.
 457.
 Begiver sig, 369. har
 begivet sig ud fra Landet,
 294. det begav sig, 101.
 Begraver, 106.
 Begraves, 106.
 Begravet, 106. 353. er
 b. 353. ligger b. 106. er
 død og b. 118.
 Begreb, 107. 433. 434.
 bringer til B. 107. 181.
 har B. om, 434. kommer
 til B. om noget, 423. kom-
 mer til B. derved, 435.
 skaffer en B. om noget,
 303. 325. det hvorved man
 kommer til B. 435. har
 rigtig B. om; faaer el.
 skaffer tydelig B. 446. den
 som har faaet rigtig B.
 447. kan ei gjøre sig B.
 om, 265. uden B. 434.
 Mangel paa B. 434. er
 i B. med, 374. staaer i
 B. derom, 435.
 Begreben, 435.
 Begribelig, 435. er B.
 435. gjør B. 324.
 Begribende, 434.

- Begriber, 106. 325. 434.
 435. b. ikke, 265. er ei
 let at b. 323. bliver van-
 skelig at b. 324.
 Begribes, 435.
 Begræst (er smukt), 284.
 Begræder, 206.
 Begrændset, 204.
 Begynder og Begyndet,
 227. 240.
 Begyndelse, 64. har el.
 gjør til B. 64. har el.
 har ej B. og Ende, 139.
 bringer en lidt til en B.
 209.
 Begynder, 64. 337. 374.
 er begyndt, 64.
 Begynder (en), 64. 371.
 374. er en B. 371. alle
 Ting's B. 361.
 Behag, 140. 533. er til
 B. 238. finder B. i, 110.
 225. 238. finder ingen B.
 i, 226.
 Behagelig, 28. 316. 533.
 er b. 28. 226. 316. 533.
 er meget b. 226. 316. 409.
 finder b. 316. 409. b. at
 see; er b. at see; og: den
 som lader andre faae b.
 Ting at see, 473. hvor
 b.! 533.
 Behager, 238. Om dig
 saa b.? 70.
 Behandler, 369. b. ilde,
 11. 118. b. Jorden, 284.
 Beholder, 108. 369. b.
 i Tanken, 140. b. sidste
 Ord, 280. b. det i sig,
 321. b. noget af det an-
 komne, 535.
 Behov (gjør sit), 31. 38.
 Behændig, 393. 415. er
 b. 415.
 Behændighed, 393. 415.
 Behøver, 378. b. paa ny
 at rettes, 378.
 Behøves, 377. 378. det
 som b. 377.
 Bekjendelse, 324. det
 er hans B. 324. den som
 aflægger B. 279.
 Bekjender, 324. b. for,
 279. 324. b. sig ej for en,
 265.
 Bekjendt (gjør sig), 324.
 gjør sig b. med, 325.
 Bekjendter (en), 96.
 Bekjendtgjør, 279. 324.
 Bekjendtskab: lever i B.
 med, 96.
 Beklageligt Menneske,
 125. det er b. at det gode
 maae ophøre, 409.
 Belager sig, 171. det er
 at b. 125.
 Belæmmelse, 75. 104.
 Belæmt, 104. 171. er b.
 103. 171. 229. er at væ-
 re b. over, 104. bliver b.
 229.
 Belæder, 148. 384.
 Belædes, 384.
 Belædning, 384. sætter
 B. over, 384. yderste B.
 29.
 Belædt, 384. er b. 148.
 Belnytted i Sindet, 273.
 B e

- Beknyttet, 74.
 Bekommer, 161. 362.
 369. b. intet, 450. b. for
 intet, 360.
 Bekommet, 362. 377. er
 el. har b. 362.
 Bekomst (sit sin), 62. 153.
 275.
 Bekriger, 19.
 Bekræfter og Bekræf-
 tes, 280.
 Bekymrer sig for, 141. b.
 sig ej for, 14. 26. b. sig
 om ingen Ting, 26.
 Bekymret, 74. er b. 74.
 141. 273. er at være b.
 for, 141.
 Bekymring, 74. 75.
 Belader, 539.
 Beladt for og bag, 63. er
 ret b. med Forretninger,
 521.
 Belagt om Manden, 420.
 Belavet sia (hævej), 334.
 Beleer og Beleet, 92.
 Beleven, 126. er b. 126.
 494.
 Belevenhed, 126.
 Beligger, 239.
 Belovet, 530.
 Belte, 197. 485. spænder
 B. om, 197. sætter B. om
 Livet, 485. har noget i
 sit B. 197.
 Beltestedet, 197. over
 B., og: har ont over B.
 197.
 Belægger, 32. 58. 343.
 420. har belagt, 344.
- Belægge: Steen, 344.
 Belægning om Manden,
 420.
 Belæstet (for), 51.
 Beløben deri (er), 477.
 Belønning, 17.
 Bemaler, 5.
 Bemidlet, og: er b. 358.
 Bemøjer sig, 74. 75.
 Benaader, 395.
 Benaadet, og: er b. 395.
 Benægter, 265.
 Benævnelse; Benæv-
 ner; Benævnes og
 Benævnt, 458.
 Bespagter, 340.
 Besqvem, 109. er b. 109.
 497. anseer b. 110.
 Besqvemgjør, 110. 497.
 Besqvemhed, 110.
 Besraad: er i B. med sig
 selv, 275.
 Bered, 371. er b. 371.
 373. bliver b. 373.
 Bereder, 48. 334. 371.
 b. sig, 334. har ej beredt
 sig, 334. b. Skind, 85.
 199. Steen at b. med,
 85.
 Beredskab (holder i), 373.
 det som er i B. 334.
 Beredt, 85. 199. er b. 85.
 Beregner, 277.
 Beretter, 279.
 Beretning, 280.
 Bergekrystal, 27.
 Bergefisk, 264.
 Beraer, og: er berget,
 156.

- Bergflax, 123.
 Bergsyre, 233. søger el.
 plukker B. 233.
 Berigtigelse, og: Be-
 richtiget, 110.
 Bernsteen, 155.
 Berøer: lader b. 288. la-
 der det derved b. 154.
 Berøligere, 509. b. sig
 derved, 510.
 Berygter, 245.
 Berømmelig, 300. 539.
 er b. 300. 539. en b. Ber-
 ning, 540. gjør, og: den
 som gjør b. Ting, 540.
 Berømmelse, 300. 530.
 539.
 Berømmer, 300. 530.
 539. det man b. en for,
 539. b. sig selv, og: den
 som b. sig selv, 540. b. sig
 derfor, 540.
 Berømmer (en), 300.
 539.
 Berømmes, 539.
 Berømmet, 300. 539.
 Berøver, 48. 358. 516.
 Berøvet, 516.
 Besat (en), 502.
 Beseer, 163. 525.
 Besegler og Besegles,
 273.
 Besiddelse: bringer i B.
 357. bliver i B. af, 369.
 Besinder, 107. b. sig,
 108.
 Beskadiger, 118. Fro-
 sten b. en, 195.
 Beskadiger (en), 119.
- Beskades af Frostens,
 195.
 Beskaffenhed, 104. 171.
 er af den B. 291. af ulige
 B. 291.
 Beskider, 31.
 Beskidt, og: er meget b.
 448.
 Beskiermelse, og: Bes-
 skiermer, 417.
 Beskiermer (en), 90.
 417.
 Beskiernes og Beskiers
 met, 417.
 Beskillet Deel, 101.
 359. 377.
 Beskinnelse og Beskino-
 ner, 20. 197.
 Beskiæftigelse (er u-
 den), 450.
 Beskiæftiger sig med
 noget, 450. b. meest der-
 med, 375.
 Beskriver, 5.
 Beskuelse, 163. 265. fores-
 stiller til B. 163.
 Beskuer, 134. 163. 473.
 Beskuer (en), 473.
 Beskygger, 459.
 Beskylder, 344. b. ders-
 for, 345.
 Beskyldning, 345.
 Beskyldt, 344.
 Beskyttelse, 417.
 Beskytter, 90. 417. b. sin
 Vngel, 314.
 Beskytter (en), 90. 417.
 Beskyttet, 91. 417. bli-
 ver b. 417.
- Na Be

- Beskæmmelse, 341.
 Beskæmmer, 169. 341.
 Beskæmmes, 341.
 Beslikker, 28.
 Beslutter, 141. har b.
 140. b. sig til, 376. kan
 ej b. sig, 275.
 Beslutning, 140.
 Beslægtet (nær), 170.
 er nær el. for nær b. 170.
 Besmitter, 9. 10. 130.
 263.
 Besmittes, 130. 263.
 Besmittet, 130. er b.
 130. meget b. 263. er b.
 af døde, 392.
 Besmudset (er), 131.
 Besmurt(er), 130. bliver
 b. med Slim, 313.
 Besneer, 44.
 Besnitter og Besnit-
 tet, 406.
 Besnærer og Besnæ-
 res, 278. 305.
 Besnæret, 305.
 Bespiselses-Sted, 298.
 Bepiser, og: b. med,
 298.
 Bepiser (en), 298.
 Bepottelse, 266. 267.
 Bepotter og Bepot-
 tet, 266.
 Besprænger, 417.
 Bepytter, 197.
 Bestaær, 58. 73. b. læn-
 ge, 73. bliver ej bestaa-
 ende deri, 65.
 Bestandig, 65. gjør b.
 65.
 Bestandighed (til), 380.
 Bestefader, og: har til
 B. 57.
 Bestemmelse, 434. har
 ingen B. 449.
 Bestemmer, 458. b. no-
 get til en, 232. har b.
 en Ting til noget, 449.
 Bestemoder, 31. 309.
 har til B. 31.
 Bestemt, 359. 434. er b.
 359. er b. el. ej b. til no-
 get, 449. hvad er det b.
 til? 449.
 Bestiger, 156.
 Bestiller, 106. 450. b.
 noget, 222. 411. 450. den
 som b. noget, 411. b. me-
 get, 72. har meget at b.
 521. b. intet, 112. 450-
 faaer at b. 117. det man
 b. 450. noget at b. 411.
 b. for en, 399. 450. har
 at b. med, 399. 411. har
 snart et, snart et andet,
 for at b. 399. skaffer at
 b. 117. 399. 411. skaffer
 en nok at b. 378. det man
 giver en at b. 450. han
 har vel noget at b. el. hvad
 mon han b.? 450. b. al-
 drig noget selv, 222.
 Bestormer, og: en Be-
 stormer, 441.
 Bestraalelse, 20. 197.
 Bestraaler, 20. 197. 218.
 409.
 Bestraales, 197. 469.
 Be

- Bestraalet af Solen (er), 218.
 Bestrider, 19. 441.
 Bestryaer, 27.
 Bestræbelse og Bestræber sig for, 375.
 Bestyrker, 65.
 Bestyrtende, 93.
 Bestyrter, 41.
 Bestyrtes, 41. 93. 484.
 Bestyrtet (er, bliver el. gjør), 518.
 Bestænker, 417. det hvorved man b. 417.
 Besudler, 130. 263.
 Besudles og Besudlet, 130.
 Besvangrer, 271.
 Besvanjet, 22.
 Besvimer, 23. 62. 202. 339. er færdig at b. derover, 500.
 Besvognet (er bleven i et Huus), 309.
 Besvør (kaffer), 75.
 Besværes ved, 74. finder sig besværet ved, 52. 74.
 Besværlig, 75. vil ej falde b. 53.
 Besværlighed, 12. 74.
 Besværligt, og: er b. 12. 269.
 Besøg: er el. reiser paa B. el. lægger B. af, 310. lægger B. af der, 390, 489. har B. 390. kommer hielden el. aldrig paa B. 489. det Sted man kommer i B. paa, 489.
 Besøger, 389. 390. 489. b. ham, 489. b. idelig, 489. b. en Eng, for at erfare hans Besindende, 324. der man B. 390.
 Besøger (en), 390. 489. en flittig el. en sjelden B. 489.
 Besøges, 390.
 Betaager, 392. 393.
 Betaaget, 392. er b. 392. 474.
 Betaler, 18. b. dermed, 19. b. sin Gjæld, 18. b. for en anden, 19. b. ilde, 19. kan ej b. 12.
 Betaler (en flæ), 19.
 Betales (kan el. kan ej), 302.
 Betaling, 16. 19. har ikke B. dertil, 401. er el. har til, faaer el. tager i B. 17. giver i el. bruger til B. 19. haster med B. 72. æfter B. 18.
 Betalt, 17. 18. er b. 17. 302. ej b. 17.
 Betegner, 530.
 Betegnes ved, 53.
 Betjener sig af, 61. 145.
 Betler og en Betler, 192.
 Betragter, 134. 163. lægger b. 163. har aldrig for b. 474.
 Betragtning, 163.
 Betroe en noget (tør ej), 283. tør ej b. sig, 283.
 N n 2 Bes

- Betruffen, 29.
 Betræk, Alisak, *) 532.
 Betrækker, 29.
 Betuttet, 224. 370. bli-
 ver el. gjør b. 224. sidder
 b. 370.
 Betydeligt, 449.
 Betydendehed, 292. er
 noget af B. 292.
 Betynder, 53. 112. b. in-
 tet, 363.
 Betydning, 53. 203.
 Betynger; Betynges;
 Betyngtet; og: er b.
 353.
 Betænkelig: bliver b. 12.
 i b. Omstændigheder, 78.
 84.
 Betænkelighed (sættes
 i), 84. uden B. 84.
 Betænkeligt, 84. er b.
 141.
 Betænker, 425. b. en med
 Mad, 503. b. sig paa, 141.
 b. sig ej længe paa, 153.
 Betænking, 77. gjør
 sig B. over, 12. 141. 275.
 uden B. 154.
 Beundrer, 300. 539. det
 man b. hos en, 539.
 Beundrer (en), 539.
 Beundres: gjør det som
 maae b. 540.
 Beundret, 539.
 Beundring, 539. anseer
 med B. 539.
- Beundringsværdig og
 er b. 539.
 Bevant, 379. er b. 374. 375.
 375. bliver det b. 453. er
 el. b. paa et Sted, 477.
 Bevarer i sit Inderste,
 108.
 Bevidner, 280. 324.
 Bevidst, 323. er b. 434.
 Beviis, 324. bruger til
 B. 324. fører B. for, 324.
 Bevilger, 371.
 Beviser, 324. b. dermed,
 324.
 Bevogter (har til sin), 340.
 Bevoren (vel), 257.
 Bevæbner sig, 409.
 Bevæbnet, 409. stærk b. 409.
 409. 410. kommer b. 409.
 Bevægsarsag (har til),
 65.
 Bevægelse: er i B. 64. 65.
 65. sætter i B. 65. 364.
 er i idelig B. 178. Bar-
 nets B i Moders Liv, 292.
 bringes i B. og: sættes
 saa let i B. 364. uden der-
 ved at sættes i B. 364.
 sætter ud af B. 535.
 Bevæger: b. fra en Side
 til den anden, 91. b. sig,
 64. 65. 91. 97. lader sig
 deraf b. 379. b. Hovedet
 med Grimacer, 529.
 Bevæget, 65. 91.

*) Dette Ord sees forglemt i Ordbogen, og bør indføres
 Pag. 27. ved Enden saaledes: Alisak, Betræk; Tape-
 pezerie; Overtræk paa Vægge.

- Bevæggrund, 354. 378.
 har til B. 155. 354.
 Bi (en), 70.
 Bid, 185.
 Bidende, 393. er ret b.
 393.
 Bider, 185. det b. 177.
 393. det bider forfærde-
 ligt, 393. b. i Diet, 149.
 b. paa, 185. 200. b. in-
 gen Ting paa, 200. gi-
 ver at b. paa, 215. faaer
 at b. 295. b. glubst paa
 Krogen, 415. b. ihjel, 517.
 Bides, 349. b. med, 349.
 kan el. kan ej saa let b.
 paa, 251.
 Bide Wind, (seiler), 50.
 Bidsel, 42. 215.
 Bidst, og: er b. 185.
 Bidsten (en), 66.
 Bidt Saar, 185. b. ihjel,
 517.
 Bie! 543. vær saa god og
 b.! 543.
 Bieffer, 188. b. ad en,
 188.
 Biede, 67.
 Bielle, 59. 496.
 Bier, 268. 534. b. paa,
 540. b. paa med Smerte,
 75. det man b. paa, 540.
 b. med, 203. b. ham, 540.
 den som b. efter noget, 450.
 b. til en bliver færdig,
 285. b. for at see, hvor-
 ledes det bliver, 285. b.
 til han kommer, 488. b.
 til en døer, 500. b. læn-
 ge inden han kommer, 488.
 vil ej bie, 167. man vil
 faae at b. 488.
 Bierg, 156. gaer op paa
 et B. 156.
 Bierg-aas, 223.
 Biergmenniske eller
 Biergtrold, 129. 506.
 Bifald (giver), 110.
 Biflue, 262.
 Biflage, 385.
 Billede, 52. 126.
 Billedhugger, 126.
 Bilde, (forskjellige Slags),
 342. 438.
 Binavn, 60.
 Binder, 21. 42. 187. b.
 fast, 187. 278. 383. b.
 sammen, 187. 520. b. i
 Knipper, 79. b. om Enu-
 den, 132. b. sit Haar op,
 187. 354. b. noget om Hal-
 sen, 233. b. B. om Livet
 paa Barnepeltsen, 159.
 Bindsel, 187. 308. B.
 om Snuden, 132. B. om
 Fuglepilens Midte, 2.
 Bind=Dre, 504.
 Birke træ, 338.
 Biskop, 351.
 Bismar, 325. 333.
 Bistand, 91. 96. gjør B.
 91. 96. 347. faaer B. af,
 96. 348.
 Bister, 192. 362. hvor
 b. seer han ud! 470. es
 b. 162. 361. seer b. ud,
 191. 470. b. Opførel, 192.
 opfører sig b. mod, 192.

- B itte (en), 259. liden el. hvilken B.! 259.
 B itter, 178. er b. 177. smager b. 452.
 B itterhed, 178. 452.
 B ivaaner, 286.
 B jørn, 296.
 B jørnekød (spiser), 296.
 B jørneskind's = Støvler, 164.
 B jørne-unge, 59. 296.
 B laa, 507. er b. 507. bliver b. efter Slag, 487.
 B laaagtig (er), 507.
 B laabær, 186. b. Blade, 366. er ude at plukke el. faaer b. Blade, 366.
 B laa-vaage, 269.
 B laa-Musling, 517.
 B laar, 21.
 B laaslagen Mærke, 346. 487.
 B laastaal (en Fiss), 185.
 B lad, 268. 366. faaer el. skæder B. 366. mister sine B. 366.
 B ladrer i en Bog, 234.
 B lander, 24. b. imellem, 25.
 B landet, 25. 139. er b. 24. 139.
 B lading, 139.
 B lank, 181. 184. er b. 181. 184. 185. gjør b. 185. meget b. 184. 185. er saa b. som, 185.
 B lanker op, 181. 185.
 B lank, gjort, 185.
 B lankhed, 181. 184.
- B lant, 25.
 B leg, 56. er el. bliver b. 56.
 B leger, og: en B leger, 158.
 B legn, 493. B. paa Tungen, 390. faaer B. paa Tungen, 390. B. paa Hætet, 422.
 B leget (er), 176.
 B lesset, 96. let b. 143.
 B lid, 395. er b. 395. bliver el. gjør b. 394. viser sig b. mod, 395.
 B lidgjørende, 394. er b. 394.
 B lidhed, 395.
 B lik; B likdaase, og: B likjedel, 184.
 B likstille, og: er b. 99.
 B lind, 475. er, bliver el. gjør b. 475. er næsten b. 475. b. Klippe i Havet, 94. steer som b. Skjæbne, 247.
 B lindbleven og B lindfødt, 475.
 B lindebul, 405. spiller B. 405.
 B lindhed, 475.
 B lindtarme, 48.
 B link, 124. kommer hastig b. 124.
 B linden med Diet, 421.
 B linker med Dinene, 519.
 B liren med Dinene, 533.
 B lirende, 533.
 B lixer, 524. 533. kommer en

- en til' at b. 524. b. med
 Dinene til en, 533.
 Blivende Sted (har in-
 gen), 119. 167. 503.
 Bliver: b. til, 353. 360.
 369. b. til noget, 360. b.
 til intet, 321. kan blive
 til hvad det skal, 170. b.
 paa et Sted, 73. vil in-
 gensteds b. 45. kan ej b.
 fra, 331. b. hvor han kom-
 mer, 391. maae for Vej-
 rets Skyld blive paa et
 Sted, 401. b. som det
 er, 456. b. hos, 535. b.
 ved sin egen Side, 445. b.
 efter paa et Sted, 534.
 b. ved i det samme el. ved
 at rejse, 173. b. ved des-
 aarsag, 219.
 Bliver vaer, 108.
 Blivestad, 535.
 Blod, 67. spiser B. 67.
 spytter, brækker el. opka-
 stier B. 67. opkastet B.
 67. størknet B. 68. lev-
 ret ophæret B., 336. fuld
 af B. 68. mister sit B. el.
 B. forløber ham, 67. B.
 stilles, 186. B. stiger til
 Hovedet, 430.
 Blod-Aare, 460.
 Blodbolle, 48.
 Blodflod (har), 67.
 Blodig, 67. gjør b. 67.
 b. Kjød, 68.
 Blodkilden aabnes hos
 en Kvinde, 497.
 Blod-Ket, 153.

- Blodrød, 68.
 Blodskam (begaaer) 293.
 Blodspyt, 336.
 Blodspytten, 335. har
 B. 67.
 Bløkkebær, 186.
 Blomster (forskjellige
 Slags), 24. 54. 133. 150.
 347. 503. 507. 537.
 Blomsterqvast, 223.
 Blot, 85. 464. er b. 84.
 b. dette, 112. b. saaledes,
 457. med el. har b. Ho-
 ved, 301.
 Blotter: b. en, som holder
 noget skjult, 37. b. sit In-
 derste, 522. har b. sig,
 245.
 Blottet, 37.
 Blues, 99. 169. b. ved
 el. over, 168. er at b. ved,
 169.
 Blufærdig og Blufær-
 dighed, 169.
 Blundende og Blun-
 der med Dinene, 533.
 Blus, 124.
 Blusser af Hede, 202.
 Bly, 99. er B. 99.
 Blyant, 6. 502.
 Blye, 19. 108. støber B.
 20.
 Blæk, Blækhorn, og:
 Blækhuus, 6.
 Blæksprute, 30.
 Blære: Urin-Blæren,
 271. har liden B. 271. har
 stor B. 272. B. til Brug
 ved Sangsten, 63. 64.

- Blære: Rør, 386. 452.
 Blæsebælg, 453.
 Blæsen med Munden,
 444.
 Blæser (det), 43. b. op,
 43. 290. b. saa Soen ry-
 ger, 354. b. med stærke
 Bygetast el. en Orkan, 489.
 b. ud af Fjorden, 49. 145.
 b. ud fra Landet, 320. b.
 ind ad Fjorden, 137. b.
 langs hen under Landet,
 428. b. igiennem Nabnin-
 ger, 521. holder op at. b.
 153. b. Sneen ind, 443.
 b. bort, 444. b. det bort,
 444. 492. b. det deri, 480.
 b. Norden, 2. b. Westen,
 165. b. Sønden, 305. b.
 Osten, 49
 Blæser med Munden, 444.
 b. paa, 444. 453. b. i et
 Instrument, 175. b. en
 Blære op, 386.
 Blæst, 42. 444. B. ind
 ad Fjorden, 137. B. ud
 af Fjorden, 145. udstaaer
 B. 43. kommer med B.;
 er el. bliver stærkere B.
 290. B. kommer med for-
 færdelige Kast, 489. er
 alt for stærk B. at gaae i,
 443.
 Blød, 20. 299. er b. 20.
 255. 299. lægger el. lagt i
 B. 116. 219.
 Blødeballie, 219.
 Bløder, 67. Råsen b. 67.
 b. ihjel, 67.
 Bløder ud, 116.
- Blødgjør, 20.
 Blødner, 249.
 Blødt, 198. 299. er b.
 198. 226. 332. 437. er
 bleven b. 249. glør det
 b. i Flden, 437. b. Skind
 el. Klæde, 332.
 Boble, 385. 386. sætter
 sig B. i Vandet, 386. seer
 efter en Fugls B. i Van-
 det, 386.
 Boblet Vand, 385.
 Bodfærdig, 352. bliver
 b. 110. er b. 352.
 Boefjær (en Fugl), 23.
 239.
 Boehave, 357. 359. søger
 at lægge sig B. til, 359.
 Boelig, 119. forsynet med
 B. 119.
 Boepæl, 319. slaaer B.
 der, 534.
 Boer, 76. 119. sætter sig
 ned at b. 534. b. maade-
 lig, 503. b. i, 108. det
 som b. i nogen, 108. b. i
 Telt, 510. b. i Huus, 92.
 93.
 Bog, 242. 329. B. Papiir,
 85.
 Bog (fører til), 5. 53. 325.
 lader føre til B. 5.
 Bogstav, 53. 329.
 Bogstav: Hummer, 283.
 Bogtrykker, 273. age-
 rer B. 273.
 Bogtrykkerpresse, 273.
 Boie, 389. forsynet el. bli-
 ver forsynet med B. 389.
 Bold,

Bold, og: spiller B. 48.
 Bolle, 48.
 Bolt, og: Bom, 344.
 Bonde, 280.
 Bor (et), 200.
 Bord (et), 298.
 Bord: sager B. deraf, 397.
 Borddug, 248. lægger
 B. paa, 249.
 Borer, 200.
 Borg, og: har paa B. 19.
 Borger, 19.
 Borger (en), 92.
 Bort, 54. gaaer, drager,
 fahrer el. rejser b. 64.
 Borttagen, og: er b. 358.
 Borttager, 358. 363. 487.
 let at b. 358. noget at b.
 med, 358. b. Spnd, II.
 Bunden b. noget med sig,
 480.
 Bortblæst, 492.
 Bortbragt, 9
 Bortdrevne, 406. 492.
 Borte, 54. 241. er b. 55.
 85. 241. 268. 363. mær-
 ker at det er b. 241. langt
 el. længst b.; er langt el.
 længst b. 532. 533. b. fra,
 54. er langt b. fra, 55.
 bliver b. 76. 464. bliver
 længe b. 268. bliver b.
 med alle, 465. bliver b.
 i Kajak, 151. bliver b.
 med Fajrtøj, 526. bliver
 aldrig b. 465. b. bliver
 han! 457. b. er el. blev
 han, 470. b. var og blev
 det, 457. kan let el. er

færdig at blive b. i noget,
 147.
 Bortenfor, 531.
 Borteste, 532.
 Bortfløjet, 492.
 Bortfløjning, 481.
 Bortfører, 55. 64.
 Bortført, 64.
 Bortgiven, 508.
 Bortgiver, 379. 507. 508.
 Bortgives, 507.
 Bortjager, 64.
 Bortkaster, 70. 464. b.
 sin Kone, 66.
 Bortkastes, 464.
 Bortkastet, 70. er b.
 70. b. Kvinde, 66.
 Bortkoges og Bort-
 kogt, 409.
 Bortreven, og: er b. 150.
 Bortriver, 150.
 Bortskubbet, 398.
 Bortstøder og Bort-
 stødt, 8.
 Bov, 49.
 Braad, 70. 173.
 Braad. Søe el. Braat,
 176. giver B. ind, 176.
 B. paa B. 176.
 Bradpande, 454.
 Bragen af Jlden, 322;
 hvilken B.! 416.
 Brager, 416.
 Bragt til Verden, 83.
 Brand: er, skaffer el. stil-
 ker i B. 97. kommer i
 B. 96.
 Branden slukkes el. er slukt,
 196.

- Brandbelte (en Syg-
 dom), 66.
 Brandmand, 184.
 Brasser, og: det som bra-
 ses, 454.
 Brat: bliver mere og mere
 b. 292. er temmelig b.
 437. flyver paa b. Ste-
 der, 117.
 Bratning, 117.
 Brav, 23. 26. er b. 26.
 275. 359.
 Brede (en), 426. tilføjer
 el. har faaet Tilføje-
 lse B. 426.
 Bredde, 428. følger, lø-
 ber el. fahrer tæt om B.
 428.
 Breder: b. fine Binger
 ud, 136. b. noget under,
 261. noget at b. under,
 260. b. noget over, 522.
 noget at b. over, 522. et
 Saar b. sig ud, 251.
 Breder: gjør b. 8. er ble-
 ven el. har gjort b. 426.
 Brede's noget over, 522.
 Bred, 426. 299. er b.
 425. er el. gjør for b.;
 holder for el. er ham for
 b. 426.
 Bregne-Urt, 517.
 Bremme, 142. 2 II. 250.
 420.
 Brems, 70.
 Bret, 397. B. i Brixen, 89.
 sætter B. paa Kant tværs
 over Teltgangen, 3.
 Bretspil (spiller), 116.

Brev, 6.

Briller, 134.

Brillefugl, 136.

Bringer, 5. 9. 379. b.
 bort el. hjem, 9. b. i La-
 ve, 10. b. ind, 137. b.
 hid, 152. b. med sig, 289.
 b. til en, 289. b. en noget
 til, 340. b. i Vejret, 240.
 b. op fra Stranden, 240.
 467. b. paa Land langt
 fra Stranden, 485. b. Ti-
 dende, 160. b. Ryt, 531.
 b. paa Tale, 529. b. igjen
 paa Tale, 489. b. til Es-
 tertanke om, 489. b. af
 Dage, 128.

Brink, 267.

Bristefærdig (er), 176.

Brister, 176. 208. 410.
 b. let, 410. kommer til
 at b. 208.

Brix, 89. 132. ligger paa
 B. 89. lægger til rette el.
 skaffer Plads paa B. 89.
 under B. og: ligger under
 B. 155. Ende B., og:
 Lampe, B. 132. Biele
 som B. hviler paa, 59.

Brixebret, 89.

Brixeskind, 155. 275.
 lægger B. tilrette, 155.
 275.

Broder, 16. 32. 40.
 317.

Broderbarn, 34. 167.

Broderkone, 317. 332.

Brokfugl, 153.

Brosmé, 287.

Brovs

- Brovten og Brovter
 deraf, 540.
 Brud (en), 542. B. og
 Brudgom, 180.
 Brud (et), 278.
 Brudehuns og Brude,
 var, 180.
 Brudgom, 319. 542.
 Brudt, 278. b. Stykke,
 278. b. i smaa Stykker,
 279. er b. tvert over, 278.
 Brug, 61. 104. noget til
 B. 61. 359. af B. 61.
 til hvad B.? 449.
 Brugbar, 61.
 Brugelig, 61. er b. 61.
 er bleven b. 226. er i b.
 Stand, 445. b. Tale, 104.
 Brugere, 61. 145. b. ide-
 lig, 61. b. sjelden, 88. b.
 i Flæng, 290. b. en til
 at røe for sig, 151. vil b.
 det til noget, 449. hvor-
 til skal han b. det? 449. b.
 sine Lader, 104. b. Mund
 paa, 18.
 Bruges; Brugt; og: la-
 der blive b. 61.
 Brumler, 180.
 Brusen og Brusende,
 438. hvilken B.! 438.
 Brusere (Soen), 172. 182.
 b. ei længer saa fælt, 312.
 Brusk, 281. øder B. 281.
 Brusten, 410.
 Bruun, 153. 341. er b. 153.
 b. Farve, 153. bliver b.
 af Solen, 341.
 Bruunrød, og: er b. 153.
 b. Jord, 146.

Bryder, 278. b. tvert over,
 278. b. i Stykker, 66.
 278. b. af, 219. 278. b.
 snart el. lader sig let b. o-
 ver, 410. b. Elven løs,
 453. Isen b. op, 114. b.
 igiennem, 7. 453. b. frem,
 20. 284. b. ud, 42. So-
 en b. 176. Soen b. over,
 176. 462. b. paa et Skær
 el. en Volge paa den an-
 den, 176.

Bryder i et Lem, 41. b. i
 Haandledet, 224.

Bryder en, 374. 378. b.
 Folk meget, 378. b. sig
 ei om, 14. 26. 293. er ei
 at b. sig om, 293.

Bryderie, 75. Kaffer el.
 har B. med, 75.

Brydes, 278.

Brydes (de) af alle Kræf-
 ter, 24.

Brygger; en Brygger;
 Bryggerhuns; Bryg-
 gerkar; Brygger-
 kjedel; og: det overblev-
 ne af Brygning, 116.

Bryllup og Bryllups-
 dag, 180.

Brynde (lider), 490.

Bryst, 454. under B. 333.
 har ont for B. 334. 454.
 B. af en Fugl, 26. 179.
 spiser B. af en Fugl, 179.
 faaer B. til sin Deel, 179.
 454. et Stykke af B. 454.
 Medicament for B. 454.
 Bryst

- Brøst (Watte), 145. har
 ont i B. 145.
 Brøstdraaber, 454.
 Brøstdug, 4.
 Brøster sig af, 242.
 Brøstprydelse, 454.
 Brøstring el. Brøst-
 spænde paa en Barne-
 pelt, 159.
 Brøstspand, 396.
 Brøstshening, 454.
 Brøstvorte, 268.
 Brøstværk (har), 454.
 helbreder for B. 454.
 Brøstværn, 396.
 Bræde, 397. skjærer ud
 til B. 397. sager B. 398.
 Træe, som skjæres ud i
 B. 397.
 Bræde, Sav og Bræde,
 Skjærer, 398.
 Bræk, 22. 56. har tilforn
 havt B. 64.
 Brækkelig, 56.
 Brækkeligt at see (er),
 257.
 Brækker, 278. b. ud af
 sin Gange, 138. b. Pilen
 af el. løb, 1. 138. Solen
 b. 20.
 Brækker sig, 256. den som
 b. sig, 256. er at b. sig ef-
 ter, 256. man maae b.
 sig derover, 257. er sær-
 dig at b. sig, 240. 257. b.
 Blod, 67.
 Brækkes, 278. b. løb,
 138.
 Brækkestang, 496.
- Bræklet (er), 210. Hare-
 punen er b. ud, 143.
 Brækmiddel, 257.
 Brækning, 256. foraar-
 sager B. 256. anstod til
 B. 257.
 Brænde, 196. et Stykke
 B. 234. henter, søger, fin-
 der B. 196.
 Brændebole, 316.
 Brændeglas, 124.
 Brændebugger, 224.
 Brændende, 178. har
 b. Begjærlighed efter, 194.
 Brænder, 97. 338. b. en,
 236. b. sig, 338. b. an,
 296. b. for stærk, 283.
 har ej mere at b. 164. Væs-
 sen b. for, 97. Væsken b.
 ikke af, 356. saarer den ej
 til at b. af, 356. 357. det
 b. i Halsen, 178.
 Brændet ogt (den som er
 paa), 196.
 Brændeviin, 423.
 Brændsel, 196. b. til B.
 196.
 Brændt, 338. er b. 339.
 b. Skade, 339.
 Brød, 145. 490. haardt
 el. grovt B. 145. blødt
 B. 146. bager B. 146.
 491. spiser B. 490.
 Brødforraad og Brød-
 pose, 491.
 Brødre, 317. ere B. 217.
 Brønd, 387.
 Brøstfældig, 56. 152. er
 b. 152.

Brostfældighed, 152.
 Bud, 329. 371. der var
 B. efter dem, 45.
 Buddik, 254. 384.
 Budskab (bringer), 329.
 Due, 382. B. belagt med
 Strælleseener, 239.
 Duepiil, 175. 382. gjør
 B. 175. skyder med B.
 382.
 Due: Gav, 239.
 Due: Stræng, 314.
 Due: Sæl, 384.
 Duetsi, 382.
 Bug, 270. har en stem el.
 smuk el. stor B. 270. faaer
 stor B. 271. er smuk un-
 der B. 388. sidder eller
 ligger paa B. 22. 393. læg-
 ger sig ned paa B. 393.
 krummer B. ind, 154.
 Bugle, 117. gaaer el. la-
 der komme B. i noget, 117.
 Buglehuling, og: gjør
 B. 193.
 Buglerund, 37.
 Buglet (er) og Bugling,
 493.
 Bugner, 149. 311. b.
 Kyggen, 390. b. sig ind
 og ud, 414.
 Bugnet, 311. 390. er b.
 311.
 Bugrem, 270.
 Bugskind, 388. skærer
 B. fra, 388.
 Bugstykke: kjaeber sig et
 B. 388. B. er skaaen fra
 Skindet, 388.
 Bugt, 95. 158. 483. gjør

Bugter, 414. ont at faae
 B. med, 50. er el. er ej
 at faae B. med, 200.
 Bul (en), 38.
 Bukkende sig, 390. 393.
 Bukker det, 393. b. sig,
 133. 333. 390. 393. 420.
 b. sig for en, 333. 393-
 420.
 Bulder, 371. er fri for
 B. 153.
 Buldrer, 371.
 Bull, 250. 408. har B.
 250. gjør B. og: det som
 har B. paa Enden, 408.
 Bulket, 250.
 Buløre, 504.
 Bوند, 301. bygger B. el.
 sætter B. i, 301. har B.
 og: det man kan finde B.
 i, 204. har ingen B. 204.
 er ved B. og: det som naer
 til B. 498. er paa Havets
 B. 60. B. i en Slæde, 7.
 B. i en Seng, 89. med
 B. i Vejret, og: lægger B.
 i Vejret, 391.
 Bunde: Fad (et), 301.
 Bunden, 42. 187. er b.
 42. 187. b. om Snuden,
 132. en b. Troje, 484.
 Bundfald i en Lampe,
 419. har B. el. tager B.
 af, 419.
 Bundløs, og: er B. 204.
 Bussemænd, 390.
 But, 33.
 Butskop, 194.
 Buxeflap, 130. 368.
 Buxer

- Bureliining, 254.
 Bureløss, 174.
 Buxer, 174. 416. viide og
 lange B. 174. har B. paa;
 har hiulpet en sine B. paa;
 binder sine B. op; er uden
 B. el. har ingen B. paa,
 174. trækker B. paa, og:
 sver B. 174. 416. tager
 B. paa el. isører en anden
 dem, 416. affører B.
 416. løse B. 270. gaaer
 med B. paa Hølene el. er
 færdig at tabe sine B. 223.
 lader løbe i B. 38.
 Buxereblære, 63.
 Buxerer; en Buxerer
 og Buxeret, 160.
 Buxeretsi, 160. 290.
 Byden, 370.
 Byder, 119. 370. b. en
 sige noget til en anden,
 330. b. velkommen, 310.
 b. tilfals, 317.
 Byder (en), 370.
 Bye, 92.
 Byge: B. staaer paa, 488.
 det er nu just i B. 489.
 Bygekast (kommer med),
 290. 489.
 Byggeplads, 93.
 Bygger, 92.
 Bygevej(er), 290. 489.
 Bygmester, 93.
 Bygning, 92.
 Byld, 15. 242. 386. fuld
 af B., 15. har B. 15.
 Bylt, 85.
 Byrde, 51. 156. 253. 276.
 paatager sig at bære B.
 276.
 Byrdefuldt, 51.
 Bytte, 469. faaer til B.
 og: det som faaes til B.
 469. uden B. 469.
 Bytter, 469. b. bort, 469.
 b. imellem sig, 67. 469.
 det man har b. sig til, 469.
 Byttes bort, 469. b. lige
 om lige, 469.
 Bæ! 207. 544. siger b. 544.
 Bæk, 227.
 Bæk: Ørred, 67.
 Bældet, 257.
 Bælgmærke, og: er Bælg-
 mørkt, 459.
 Bændelorm, 237.
 Bænk, 122. 146. B. un-
 der Bindevet, 17. gjør saa-
 dan B. 18.
 Bær, 348. sanke B. 348.
 gaaer ud at sanke B. 320.
 fahrer hen at sanke B. 320.
 348.
 Bærebånd, 276.
 Bærebør, 20.
 Bærer, 48. b. frem, 9. b.
 ned, 59. b. ind, 137. b.
 op, 149. 240. b. hid, 152.
 b. omkring, 34. b. noget
 for en, 487. b. Børn,
 29. b. paa Hovedet, 156.
 253. b. i Munden, 214.
 b. imellem Lænderne, 222.
 b. paa Armene, 222. 253.
 b. under Armene, 334. b.
 paa Skuldrene, 85. b. over
 Lænderue, 239. b. paa
 Ryg

- Kyggen, 276. b. i Nag, 276. b. imellem sig, 20. b. lidet, 284. har en til at b. for sig, 276.
 Bærerem, 276.
 Bærer sig ad, 106. 369. b. sig galt ad, 375. b. sig galt ad med, 384.
 Bære, Seele, 86.
 Bærsembler(en), 320. 348.
 Bævelse, 334.
 Bævende, og: Bæver, 334. 408.
 Bøddel, 34.
 Bøder, 102. 211. b. Garn, 211.
 Bødler; Bødler; Instru-
 ment; og Bød-
 lere, 277.
 Bødning, 102.
 Bøger, 6. 242.
 Bøjelig, 169. 198. er b. 169. 198. 350.
 Bøjelighed, 169.
 Bøjer, 350. staaer til at b. 350. b. Knæ, 22. b. en bag over, 199. b. Hovedet ned derpaa, 421. b. sig, 350. 420. har b. sig, 390. 420. b. sig tilbage, 199. b. sig krum, 350. b. Hovedet, 333. 420. har b. fit Hoved. 333.
 Bøjes, 350.
- Bøjet: b. om Kanten, 225. ligger b. 390.
 Bøllebær, og: spiser B. 186.
 Bøllebærblade, og: plukker B. 366.
 Bølge, 243. der gaaer B. el. reiser sig store B. 243. B. gaaer hvid, 176. B. bruse, 182. fahrer imellem el. er til Vaads i stærke B. 244.
 Bøn, 192. 504. gjør el. holder B. 504.
 Bønnebog, 504.
 Bør at bære med, 20.
 Bør (Medvind), 490.
 Børn, 221. 256. som har B. 221. uden B. 221. faaer el. skaffer B. 221. har mistet sine B. 221. B. larme, 256.
 Børnekopper, 42.
 Børne-Ærm, og: er skrækelig B. 256.
 Børneleeg, 198.
 Børne-Ørm, og: er plaget af B. 224.
 Børne-Velts, 29.
 Børneskoe (har traadt sine), 256.
 Bøsse, 65.
 Bøsselradser, 113.
 Bøsse-Renset, 347-358.

C.

- Cablian, 402.
 Cachelot, 186. Fedme i Panden paa C. 156.
- Caffemølle, 56.
 Campholium, 239. 311. Cam-

Campbor - Spiritus, 27.	Colontet (den som boer ved), 149.
Canal, 95.	Compact, 420. er c. 262. 420.
Caresserer et Fruentimmer, 349. den som c. og: hun som bliver c. 349.	Compass, og: gjør C. 325.
Catechet, 10.	Communicantere, 102. ere C. 102.
Catechumen, 107.	Confirmant; Confirmation; og: staaer til C. 531.
Champion, 390.	Corrigerer, 279.
Chiragra, 63.	Coujon (er), 237.
Chiton (et Skaldyr), 481.	Coujonerer, og: lader sig c. 237.
Christen (en), 227.	Creatur, 361.
Cirkel, og: Cirkler af, 37.	Crediterer, 19.
Cithar, 236.	Cronprints, 232.
Cochleare, og: puffer C. 233.	Crystal, 27.
Colik (har), 271.	

D.

Da, 457. 470.	D. 514. den klare D. 181. bliver el. er bleven
Daab, Daaben, 227. er en D. 227. længes efter D. 227. Daabens Sacramente, 227.	D. 514. den D. i Morgen el. tilsiuende D. 16. 181. det som horer til næste D. 16. denne D. 514. denne D. igjennem, 543. D. man oplever el. ei oplever, 182. beaynder at blive D. 181. hver D. 514. bliver der een D. el. Dagen over, og: bliver nogle Dage, 514. Dagen, da en er ankommen el. vil ankomme, 5. D. længes, 3. 514. D. forter af, 514. D. hæl, der el. begynder at hælde, 514.
Daab - Candidat, 227.	
Daad (syndig), 11.	
Daarligt, og: handler d. 55.	
Daase med Laag, 254.	
Dadler, 50. 135.	
Dadler (en), 50.	
Dadlesyg, 50. er d. 135.	
Dadlet, 50.	
Dag, 181. 514. er d. 181. lang, længste, og: er bleven lang D. 514. fort, forteste, er el. bliver fort	

514. er lidt oppaa D. 515.
 D. kommer paa en el. la-
 der D. komme paa en, 182.
 oplever Dagens komme,
 182. D. efter, 16. 181. D.
 derpaa, 181. D. igjennem,
 514. i Dag, 514. 543.
 bliver i D. 514. i D. ti-
 lig el. forlænge siden i D.
 543. det er alt noget el.
 længe, siden det skede i D.
 543. i D. forgangen, 543.
 han har allerede været her
 el. det har været, noget af
 D. 543. i D. engang el.
 op paa D. 543. faa Da-
 ge; og: i disse D. 113. for
 et par D. siden; er 2 à 3
 D. siden; og: har været
 her 2 à 3 D. 131. om nog-
 le D. 113. 131. en af Da-
 gene, 132. lægger for D.
 324.
 Dagbrækning, 181.
 Dagdriver, 112. 445.
 Dages, 181. 514.
 Dagleje, 222.
 Daglig, 514.
 Daglon, 222. 411. har
 en el. er hos en i D. 222.
 Daglonner(en), 411. gjør
 D. Arbejde, 222.
 Dagslys, og: Dagstid,
 181.
 Dal, 150. 234. gaaer i D.
 234.
 Daler, 59. d. ned over,
 69. Solen d. el. begynder
 at d. 271. 514.
 Dam, 483.

Dambrikke, 116.
 Damp, 9. 137.
 Damper, 9. 137. 202.
 Dands, 466.
 Dandsgebarder, og:
 Dandsmaneer, 495.
 Dandsler, og: en Dands-
 ser, 466. 495.
 Danner, og: en Danner,
 361.
 Dannes, 360.
 Danned, 361.
 Dansk (en), 149. fahrer
 el. holder sig til de D.
 149.
 Dassen (hvillen)! 255.
 Dasser: d. en, 254. d.
 af med Haanden, 345.
 Datter, 343. ung, tiftas-
 gen el. eneste D. 343. har
 til el. antager som D. 343.
 Datterdatter, 84.
 Davre, 514.
 De, 326. 482. d. tvende,
 326.
 Deel, 110. 101. 377. faaer
 til D. el. nyder i D. 101.
 kun en D. 101. skikkelig
 god D. 102. D. af det
 fangne, 309. faaer sin D.
 67. 309. beskillet D. (see
 Beskillet.)
 Deelagtiggjør, 101.
 Deelt, 66.
 Dejlig (er), 367.
 Dejlighed, 367.
 Deler, 66. 233. d. i tvens-
 de, 252. d. med, 67. d. ud,
 66. 508. d. imellem sig, 67.
 Oo

De ler (en), 67.

Deles, 66.

Dem er det, 482.

Den, 1. 2. 93. 162. 182.
326. 482. d. og ingen an-
den er det, 326. d. store
el. lille, 326. d. som,
326. d. der for dine Di-
ne, 326. d. er det, 258.
326. 327. er el. var det
d.? 258. 326. 482. d.
B. herfrem, 326. d. skal
jeg og have el. begegne, som
jeg plejer, 327.

Denne, 247. d. store el.
lille, 247. glennem d. 247.
d. er det, og: er det d.?
258. d. Tid, 247. ad d.
Vej, 326.

Der, 247. 326. 482. lige
d. 482. er d. 247. 482.
d. paa det Sted, 326. 482.
den som er d. 482. d. er
han, hun ic. 1. 9. 482.
d. henne, 1. 93. er d. hen-
ne, 93. d. inde el. ude,
162. d. inden el. uden for,
161. du d. inde el. ude,
162. d. nedre el. d. Vest;
d. Vest henne el. d. nedentil,
165. d. Syd el. Syd
paa, 182. d. Nord, 2. d.
oppe el. d. Øster, 346. d.
paa lav, 333. d. hvor,
482. d. har du det, 9. d.
har man det el. ham, 14.
470. d. seer du ham, hen-
de ic. 482. d. var han og
med, 326. er el. d. for,
366.

Derefter, 29. 217.

Derfor, 112. 457.

Derfra, 248. 326. lige
d. 482.

Derhen, 93. 247. 326.

Deri har du ret, 14.

Der igjennem, 326. 482.

Derimod, 449.

Dermed, 470.

Der næst, 29.

Der om er ej at tvivle, 14. 41

Der paa, 29. 470.

Dertil, 247.

Derved, 326.

Desaar sag, 457.

Desværre! 28.

Det, 1. 93. 162. 182. 326. de
482. d. der, 326. d. kun
de man vel ventet, 15. d. d.
var hans Ord, 258. det
er ham, hende ic. 326. d. d.
Sted, 247. 326.

Dette, 247. d. Sted, 248. 84
i d. L. 247.

Diarrhee, 32.

Dieterer, 5. 6. 433.

Did, 93. 247. kommer d. d
248.

Did hen, 247. 326. 482. 284

Die, 29. 117. har D. 117. 711
giver D. 262.

Diende, 262.

Dier, 29. 262.

Die sig (kan ikke), 379.

Djævelen, 502.

Di, 89. er d.; som d. og:: po
af d. selv, 89.

Dige, og: bygger D. 402. 204
Digt, 12

- Drifkældig, 115.
 Dril, 287. 331. det øverste af en D. 307.
 Drillebeen og Drilletræ, 215.
 Driller, 126. 287. d. Die paa en Syenaal, 331. d. Jld, 123.
 Drillet, 127. 287.
 Drilstøv, 366.
 Drister sig ikke, 283. 401.
 Driftig, 401. er d. 283. 401. bliver d. 401.
 Driftighed, 401. har el. har ei D. til, 124.
 Drivende Middel, 32.
 Driver (det), 32.
 Driver for Wind el. Strøm, 406. 492. d. til Land's el. ind under Landet, 494.
 Driver for sig, 532. d. ud, 41. d. ind, 249. 268. d. bort, 189. 406. 492. d. tilbage, 541. d. i Beiret, 480. d. paa Flugt, 189. d. paa Land, 402. 455. d. Fiske ind i en Bugt, 455. d. det ind under Landet, 494. Elven d. Lax'en ned, 453.
 Driver en til noget, 376. d. stærk paa en for at faae sin Willie, 194.
 Driver (en), 376. Fugle el. Fiske. Drivere, 455.
 Drives bort af Wind el. Strøm, 183. 406. d. ind, 267. d. paa Land, 402. 455. d. sammen, 455.
- Driveskjer (er fuld af), 17. 216.
 Drivestok el. Drives-træ, 494. forskellige Spil Slags D. 96. 368. søger 170 el. faaer at see D. 196. d.
 Driv: Fisk, 421.
 Dronning, 232.
 Drukken, og: er d. 422. 425. gjør d. 425.
 Drukkenbolt, 115.
 Drukkenskab, 115. 425. forsalden til D. 115.
 Drukner, 72. 151.
 Druknet, 151.
 Dryb, 238.
 Dryber, 238. d. stærkt, 228. 238. d. paa, og: lader drybe, 238.
 Drysfer, 227. d. ned, 228. 271. lader drysse, 271.
 Dræbende, 500.
 Dræber, 128. 129. 499. d. med eet ved første Skud, 209. d. ved Hererie, 364. Geisten d. Gulk ved at lade sig see, 501.
 Dræbes: skal el. er bestemt til at d. 500.
 Dræbt, 126. 500. er d. 500.
 Dræg (en), 223.
 Drægtig, 188. 270. 271. er d. 270. 271.
 Dræt, 109. en D. Fisk, 161.
 Drøbelen, 298. 510.
 Drøj, 251. 478. er d. 251. 321. d. Bøde, 478. Drøjs

- Drøjelse (har el. har mi-
 siet), 478.
 Drøjhed, 251.
 Drøjt (er), 68. 478. gjør
 d. 478.
 Drøm, 431.
 Drømmer, 431. d. om, og:
 den el. det man d. om, 431.
 Drømmer (en), 431.
 Drøv, 466. tygger d. 465.
 466.
 Du, 89. som du, og: er
 som d. 89.
 Duelig, 13. 363. 374. er
 dertil d. 374.
 Duellighed, 13. 374.
 Duer, 13. 363. d. ikke,
 10. 363. d. ikke meget,
 13. d. ikke mere, 12. d.
 ikke til sit Arbejde, 373.
 d. ikke til at holde noget
 ud, 414. d. intet, 448.
 Dug (en), 139. 248.
 Duffetøj, 360. 362.
 Dulmer, 251. faaer det
 til at d. 251.
 Dumdriftig, 99. 283. er
 d. 99.
 Dunkel, 139. 474. er d.
 69. 139. 185. 302. 303.
 474. falder dunkelt, 474.
 er d. langt borte, 460.
 Dunkelhed, 139.
 Dunkelrød, 153.
 Duun, 199. 507. smaa D.
 199. som endnu har kun
 D. 199.
 Dunet, 119.
 Duun, Kamme, 236.
 Dverg, 242.
- Dvøb, og: er d. 143.
 Dvøb; Dvøbet, 143. søger
 D. 23. faar ud paa D.
 63. 143. er i el. har søgt
 D. 60.
 Dvøbere, og: er d. 143.
 synker d. ned, 60.
 Dvøbest, og: er d. 143.
 Dvøbstudig, og er d. 140.
 Dvøbt, 143. er meget d.
 143. d. inde i Landet, 491.
 fisker paa d. Vand, 143.
 er ikke el. bliver mindre
 d. 94.
 Dvøbtænkende, 140.
 Dvøb; Vands Snøre,
 143.
 Dydigt (er), 238.
 Dydigt, 23.
 Dykker, 7. 16. faaer til
 at d. 16.
 Dykker (en), 7. 16. er en
 stærk d. 16.
 Dyne, 193. har D. over
 sig; lægger D. paa; kry-
 ber under D. el. sidder
 D. af sig, 193.
 Dunge af Gejeshorn, 24.
 Duppelse, 264. 265. 266.
 Duppelsekar, 265.
 Dytter, 264. 266. d. i,
 266. noget at d. i, 265.
 d. Ringeren i Munden og
 trykker den paa noget, 315.
 Dyppe (det som), 264.
 Dyppe, 264. 266.
 Dyr, 17. 18. er d. 17. er
 dyr med sine Vahre, 313.
 holdes dyrt, 17.

- Dyr** (et), 300. stort el. levende D. 300. rivende D. 29.
Dyrebar, 74.
Dyrehauge, 64.
Dyrekjøbt, 17.
Dyrker Jorden, 216. 284.
Dyrplante, 272.
Dække (et), 193. 254. 341. 353. 522. noget oven i til D. 341. er skilt ved sit D. 353. tager D. af, 353.
Dækker til, 193. 254. noget til at d. med, 522. d. sig til, 193.
Dæksel, 254.
Dæl i noget, 117. gaaer D. i el. lader komme D. i, 117.
Dæle, 397.
Dæmning, og: bygger D. 402.
Dæmpemiddel, 184.
Dæmper Jlden, 184. vil nok blive d. 302.
Døbeacten, 227.
Døber, og: lader sig d. 227.
Døbes, 227. den som d. el. skal d. 227. har lyst til at d. 227.
Døbested, og: Døbetid, 227.
Døbt, 227. er el. bliver d.; vil være el. have d. 227.
Død; **Døden**, 355. 499. 500. den store el. sorte D. 499. forårsager D. og: ligger for D. 380. 500. hengiven, hengiver el. for-
- raader, hengiver sig selv, og: hengives, til D. 499. er ved D. afsaaet, 499 drages med D. 23. seer D. for Dine, 84. venter paa ens D. 500. Unledningen til ens D. 500. D. som rykker mange bort, 499.
Død; den **Døde**, 499. 431. (175.) nylig d. 500. d. og begravet, 119. er d. 499. 431. (175.) d. af Hunger, 355. d. af Korstrækkelse med aabne Dine, 484. d. af Geistersyn, 501. er blant de D. 499. Dødens Sted, 380. et Lem er bleven som d. 331.
Dødelig, og: er d. 500. d. Sygdom, 355.
Døden, see Død.
Dødende; og: er d. 500.
Dødsødt, 5.
Dødsarsaq; **Dødsdag**; **Dødsens** (bliver som); **Dødsfange**; **Dødsmaade**; **Døds skyld**; **Døds skyldig**; **Dødssted**; **Dødsyng**, og: **Dødstid**, 500.
Døende (et), 12.
Døer, 499. 369. d. der af, og: det en d. af, 500. begynder at d. 499. er fær dig at d. 500. d. derfor el. for ham; den for hvis Skuld en d. og: d. ikke for sin egen Skyld, 500. lader

lader en d. 499. hier til
han d. 500. d. af Hun-
ger, 355. man maae d.
af Hunaer, 506. d. af
Forfkræffelse, 484. d.
pludselig, 209. kan d.;
skal engang d. og: kan al-
drig d. 500. d. ikke deraf,
127.
Døjer meget, 355.
Dølger, og: d. før en,
36.
Dølger (en), 37.
Dølgemaal, 36.
Dømmer, 77. d. stet om,
50. d. en fra Livet, og:
den som d. en fra Livet,
499.

Dør, 41. 137. 254. D. til
en Fælde, 262. er ved
Dorre, 340. 394. den som
er ved D. 394.

Dørbret, og: sætter D.
i, 3.

Dørslag, 176.

Dørtræ; Dørtrin, og:
Dørtærskel, 3.

Døsig, 199. er d. 153.
198. 507. gjør d. 153.
507.

Døsigbed, 153.

Døv, og: er d. 512. gjør
d. 229. bliver d. af Bul-
der, 229.

Døvhed, 512.

E.

Ebbe, og: er E. el. er i
E. 491. er jevn E. og
Flod, 215.

Echo, og: giver E. 19.

Eder, og: af e. selv, 89.

Edder i Bylde, 253.

Edderduun, 507.

Edderfugl, 29. 52. 213.
267. 432. forfølger el.
faaer E. 267.

Edderfuglefangst (er
paa); Edderfuglejæ-
ger, og: Edderfugle-
le-linge, 267.

Ederkop, 69.

Eed, 457.

Een, 58. kun e. el. e. eener-
ste, 58. e. af, 46. 100. e.
af Dagene, 132. en ad

gangen, 58. er el. faaer
e. 58. lægger e. til, 14.
bliver formeret med e. 100.
e. og tive, og: ere e. og
tive i Tallet; den e. og ti-
vende, og: er den e. og ti-
vende, 534.

Eenbaaren, 83.

Eendragtige, 102.

Eene, 126. 220. kun den
e. 91. er e. 100. 125. 220.
bliver el. er bleven e.; staaer
e. tilbage, 220. boer e. el.
er for at være e. 125. fah-
rer e. paa Fangst, 150. er
ikke e. 100.

Eensoldig, 107.

Eengang, 58. kun e. og:
O o 4

gjør

- gjør kun e. 58. paa e. og:
 tager paa e. 58. 467. e.
 endnu, 29.
Eenhjørning, 187. 195.
 503. faaer E. 187.
Eenhjørningshorn,
 502.
Eenhjørningsmad,
 199.
Enige, 101. 102. ere e.
 101. kan ej blive e. med
 sig selv, 464.
Enlig, 14. 58. 123. 126.
 er e. 123. e. Kajakroer,
 150.
Enlighed, 125. er sat i
 e. 220. søger e. 125.
Enrum: tager for sig i E.
 220.
Ens, 291. holder dem for
 e. 290. ere el. have e.
Sprog, 46. behandler e.
 el. paa een og samme Maa-
 de, 290. 320. 467.
Ensommelighed, 125.
Ensøjet, og: er e. 134.
Et, 58. gjør under e. 58.
 gaaer under e. 467. skj-
 der el. skudt flere i e. Skud,
 467. maae altid bruge e.
 og det samme, 4. e. Slags,
 291.
Efter, 217. e. ham, dem,
 mig, os, dig, eder, 217.
 er bleven e. 215. faaer,
 drager el. bringer e. sig,
 216. e. hinanden, 218.
 gjør el. kommer e. hinan-
 den, 218. kommer e. alle
 de andre, 217.
- Efteraar**, og: i E. 331.
Efteraber, 10. 135.
Efteraber (en), 135.
Efterbleven, 534.
Efterfølger, 243. 244.
 nogen at e. 243.
Efterfølger (en), 243-
 244.
Efterfulgt, 243.
Eftergivende, 140.
Eftergives (det som), og:
 er eftergivet, 141.
Efterkommer, 120. 243.
Efterkommer (en), og:
Efterkommerne, 216.
 217. har til E. 216.
Efterlader, 189. e. sig,
 216.
Efterladt, 189. 216. er
 e. 189.
Efterlevende, 216. 217.
 er e. 217.
Efterligner, og: Ef-
 terligning, 52. 53. 243.
Eftermand, 216. 427.
 har til E. 427. bliver ens
 E. 215.
Efterretlig (holder sig),
 244. 274. 277.
Efterretning, 324.
Eftersat, 376. 380.
Eftersiger, 135.
Efterspørger, 44.
Efterstrøber, 192.
Eftersøgt, 376.
Eftertanke, 77. 424. op-
 vækker til E. 77. kommer
 til E. 424. bringer til E.
 489. bringes til E. derved,
 424.

424. det som fordrer E.
 425.
 Eftertryk, 365. har E.
 364.
 Eftertænker, 77.
 Eftertænksom, og: er
 e. 140.
 Eg, 191. 223. som har E.
 191. faaer E. 223. har
 en Sjæl E. 191.
 Egen, 276. e. Gjærning;
 gjør sin e. Gjærning, og:
 er hans e. Gjærning, 276.
 e. Ting, som nydes, 276.
 af e. Kræfter, 89.
 Egenfindig, 50. 211.
 330. 485. er e. 50. 211.
 485.
 Egenfindighed, 330.
 485.
 Eget, 276. nyder el. søger
 sit e.; har el. nyder som
 sit e. 276. bliver ham e.
 427.
 Egn, 76.
 Eger, 232. 506.
 Ej! 16. 93. 425. e. nu! 15.
 e. under! 425. e. det var
 underligt! 7. e. hvor gaaer
 el. gif det til! 7. 166. 167.
 e. det var farligt, 100. e.
 det var dog slemt, 425.
 e. hvad hører jeg! 470.
 Ej: gjør e. mere, 374. gjør
 e. mere ved, 457. befat-
 ter sig e. længer med, 374.
 det er e. mere at tænke paa,
 457. er e. første gang, 477.
 Eja! 93.
 Ejendele; Ejenendom,
 357. stor E. 359. har go-
 de E. 357. det en vil faae
 til E. 359.
 Ejer, 357. e. noget, og:
 den som e. noget, 359. det
 en har e. 357. e. intet,
 358. vil komme til at e.
 359.
 Ejermand, og: har sin
 el. har til E. 125.
 Eiland, 206.
 Elleve, og: Elleve,
 47.
 Elfenbeen, 502. elfens-
 been-skæftet, 72.
 Elskelig, og: er e. 129.
 Elsker, og: e. idelig, 54.
 Elsker (en), 54.
 Elskes af, og: vil gjerne
 e. 54.
 Elsket, 54.
 Elskværdig, 54.
 Elv, 227. en liden el. ud-
 tøret E. 227. lader E.
 falde tør, 228. E. er skæ-
 den, 228. E. bryder igjen-
 nem, faaer Lust, og: skaf-
 fer E. Lust, 453.
 Elvland, 502.
 Elvfos, 453.
 Elvmunding, 21.
 Elændig, 12. 269. er el.
 bliver e. 12.
 Elændighed, 12. 269.
 fører E. med sig, 269.
 Emfindelig, og: Em-
 findtlighed, 524.
 En, see: Een.
 O 5   End,

- End** om el. naar? 112.
Ende; **Enden**, 138. 203.
 285. 343. 434. 440. er **E**.
 paa, 285. er uden **E**. 203.
 kan tage en **E**. el. har ei
E. 285. er til **E**. 321. bli-
 ver til **E**. 320. kommer
 til **E**. 72. kan ei faae **E**.
 paa, 72. 285. faaer in-
 gen **E**. 76. den ene **E**.
 91. er i den anden **E**. 91.
 boer i **E**. af et Huus, 532.
 Husets begge **Ender**, 532.
 gjør **E**. paa, 141. 320.
 363. har gjort **E**. paa en
Eng, 449. — paa alting,
 321. gjør **E**. med en, 320.
E. af en Hjarssilk, 496.
 er ved **E**. 440.
Endebrev, 132.
Ende klemt ved el. for no-
 get, 370. bliver e. der-
 over, 370.
Endelig, og: er e. 285.
Endelig (omfider), 196.
 204. e. dog, 196.
Ender, 203. 295. e. der,
 203. e. dermed, 285. kan
 blive endt, 285.
Endespids paa en Kajak,
 540.
Endetarm, 74.
Endevæggen, 531.
Endnu, 447. e. kommer
 han ikke, 373. 447. e. kom-
 mer ingen el. bliver der in-
 tet af, 447. e. mere el.
 e. engang, 29.
Endog, 7.
Enddog, 258. 282.
- Endser** ikke, 14.
Endskiont, 258.
Enebærriis; **Enebær**,
 træe, 157. 171.
Eng, og: er e. 280.
Engang, 7. e. i Aften,
 32. e. i sin Tid, og: kun
 e. imellem, 159. e. for-
 her, 166.
Engelskmænd, 505.
Enhver, 293. 321.
Enke, 105. 542. er **E**. 542.
Enkedronning, 232.
Enkefænnen (en Fugl), 158.
Enkel, 58.
Enkemand, 319.
Er, 73. 112. e. længe el.
 siebse, 73. e. med, 100.
 er tilstede hos, 286. e.
 noget, 362. e. intet, 363.
 e. der ikke, 358. er der
 ikke mere el. e. ei mere der,
 af, 363. e. det ham, hen-
 de ic. ? 482.
Eremit, 199.
Eremitgang (gaaer), 55.
 199. har i sinde at gaae
E. 200.
Erfaren, 266. meget e.
 374.
Erfarenhed (har samlet),
 375.
Erfarer, og: faaer at e.
 266.
Erfaring, 266. **E**. man
 første gang faaer, 371.
 kommer i **E**. 107. 265.
 — derved, 266. søger at
 komme til **E**. 266.

Erholder, 39.
 Erholdt, 40.
 Erindrer, 77. 300.
 Erindret, 77.
 Erindring: har i E. 77.
 140. 325. 388. bringer i
 E. 77. nu e. jeg, 538.
 Erkiender, og: Erkjen-
 des, 26.
 Erkiendtlig (viser sig),
 388.
 Erkyndiger sig, 435.
 faaer e. sig hos en om no-
 get, 330.
 Erlanger, 362.

Ernærer sig, 373.
 Ertsnar, 266.
 Ertskalk, 369.
 Espetræe, 523.
 Europæer, 4. 149. be-
 søger E. og: boer hos E.
 149.
 Europæisk, 149.
 Evig, 139. 285. er e. 139.
 Evighed, 139.
 Evne, 13. har ej E. 125.
 skaffer en E. 379.
 Exempel, 243. 433. har
 til E. 433. følger E. 10.
 for E. 112.

F.

Faa, 94. meget f.; ere
 f.; bliver f.; tager for f.
 94. efter f. Dages For-
 løb el. for f. Dage siden;
 i nogle f. Dage, 113.
 Faæer, 161. 362. 369. f.
 noget, 451. f. intet, 36.
 261. 450. f. fat paa, 36.
 f. det man søger, 377. f.
 det man seer, 385. f. ikke
 det Dyr man satte efter
 el. f. ej Hold paa, 33. har
 f. 362. f. først, 369. f.
 ved ham, 358. det en kan
 f. 377. f. el. lader f. som
 forskyldt, 382. f. Tidende,
 160. f. Alting el. ingen
 Ting at vide, 26. f. Om-
 slag, 28. f. pludselig at
 see, 170. f. Born, 221.
 f. Mad, 297. f. det han
 sidder paa, 319.

Faaet, 377. 450.
 Faahed, 94.
 Faar, 405. got Faare
 græs, 146.
 Fad, 384.
 Fader, 38. 40. 58. 285.
 Faderlig, og: Fader-
 lighed, 40.
 Faderløs, 40. 105.
 Fahrer, 369. f. ud, 41.
 f. el. er fahren ind i en
 Fiord, 389. f. bort, 64.
 — med alle, 380. f. fra
 et Sted til et andet, 64.
 f. hid og did, 34. f. ned
 ad, 59. f. op ad, 233. f.
 op, 167. 240. f. til Him-
 mels, 105. 209. f. over,
 94. 231. f. forbi, 168.
 404. f. affides forbi,
 412. f. forbi paa Landstie
 den

den el. inden omkring, 168.
 f. omkring det Land, 326.
 f. hverandre forbi, 344.
 f. efter, 371. f. saa sagte-
 lig efter, 244. f. frem el.
 fremad; f. fort; f. foran
 el. lader f. foran, og: f.
 bag efter, 431. f. afsted,
 121. f. langs med den an-
 den Side, 17. f. langs
 dermed, 21. f. uden om,
 517. f. hen til, 337. f.
 herfrem el. ad denne Wei,
 326. f. med Breve, som
 Post, 348. f. i Selskab
 med, 121. f. baglænds,
 541. f. til Bogens, 191.
 — til Sæes, 114. — til
 Skibs el. Vaads, 526. —
 til Sæes med, 63. f. vild,
 464. f. ilde, 5. 28. 521.
 f. en over for noget, han
 har gjort, 512.
 Fahrte, 121. stærk F. 446.
 flyder F. el. liden F. 121.
 flyder, giver stærk el. god
 F. 73. 121. 392. 446.
 Fahrts i, 526.
 Fahrvand (jevnt og god),
 114.
 Falbuden; Falbyder,
 og: en Falbyder, 317.
 Fald: er i el. ligger paa F.
 271. staaer paa F. 333.
 Faldefærdig (er), 271.
 332.
 Falden, 335. f. i Staver,
 136.
 Faldende Syge (har

den), 69. 350. den som
 har den F. 350.

Falder, 271. 332. 335. f.
 ned, 271. f. ned til at
 sætte sig el. f. der (en Fugl),
 264. lader f. ned, 271. f.
 ned paa, 271. 295. er f.
 ned, 271. f. paa noget,
 496. 497. f. om, 332. 335.
 Kommer det til at f. om-
 kuld, 332. f. om paa, 32.
 332. f. over noget, 282.
 — over noget vakkende,
 466. det hverover man f.
 335. f. næsgrus el. for-
 ver, 282. f. b. over, 313.
 — saa man kommer til at
 sidde, 146. f. ofte, 346.
 f. sammen, 295. f. tum-
 lende, 49. f. i Vandet,
 138. Pilen f. stille ned i
 Vandet, 198. f. i Staver,
 136. Pilen f. af til Uny-
 te, 356. f. el. lader f. af
 Hænderne, 400. f. el. bli-
 ver f. til Fode, 249. f. el.
 lader f. tør i Ebben, 491.
 Vandet f. el. er f. derfra,
 491. f. ind, 292. f. en ind i
 Tælen, 280. det som skal
 f. en til, 377.

Falde: Sted, 264. 496.
 Faldstrik, 335.

Falk, 220. 261.

Falser sammen, 99.

Falset, 99. 100.

Falsk, 369. 407. er f. 360.
 bliver f. 370.

Falst

- Falskhed**, 369. taler uden
F. 369.
Fane, 86.
Fangeline, 383.
Fangen, og: tager **f.** 487.
Fanger: **f.** **Cælhund**e, 39.
f. **Maager**, 137. 383. **f.**
med Snare, 188. 278. **f.**
i Garn, 278. har **f.** det
estersatte, 377. seger at
f. ved noget, man holder
udstrakt imellem sig, 418.
f. intet, 36.
Fanger (en), 39. 160. 282.
 375.
Fanger an, 374.
Fangeredskab, 376. for
skjellige Slags Fangered-
skaber findes anførte, 73.
 131. 137. 142. 143. 144.
 349. 383. 396.
Fanget, 39.
Farbroder, 15.
Farer, 77. **F.** er paa **Fær-**
de el. forhaanden, og: **stif-**
ter i F. 78. **staaer høj F.**
 78. 283. **lever i F.** 105.
 283. **uden al F.** 84.
Farver, see **Fahrer**.
Farsader, 57.
Farlig, 77. 259. 275. er
f. 259. 275.
Farlighed, 283.
Farligt, og: er **f.** 283. er
særdeles f.; seer **f.** ad **el.**
gaaer f. til, 78. **holder for**
f. 78. 283. **det var f.** 100.
Formoder, 31.
Farve, 6. rød **F.** 146.
- Farver**, 148. **f.** rød, 146.
 177. 320.
Farvet, 148. **f.** rød, 177.
 320.
Fast, 23. 65. 248. 251.
 420. er **f.** 65. 248. er **f.**
i sig, 490. er **el.** er **bleven**
f. i noget, 65. **gier f.** 65.
 145. 343. **sidder f.** 58. **hol-**
der el. holder ei f. ved,
 65. **sætter f.** 344. **det fa-**
ste, 405. **f. Land**, 490. er
el. boer paa det f. Land,
 206.
Fastbinder, 273. 343.
har fastbundet, 344.
Fastbindes, 273. 344.
Fastbunden (er), 383.
Faster, 15.
Fastfrossen, 195.
Fastgjort, 145.
Fasthed, 248. 251.
Fastklæbet, og: **sidder**
f. 296.
Fastklæbning, 296.
Fastland, see **under:**
Fast.
Fastnagler, 207.
Fastslaaet med Sam el.
til noget (er), 207.
Fastspigret (er), 207.
Fastsommet, 207.
Fat: skal have **f.** paa **alt**
det, han seer, 405.
Fattelig, 435.
Fattelse, 12.
Fatter, 106. 303. 325.
 434. 435. **bringer til at f.**
 107.

107. er ei let at f. 323.
 kan hurtig f. 385.
Fattes (mangler), 12.
Fattes (begribes), og: kan
 f. 435.
Fattet, 435.
Fattig; meget f.; er f.;
 og: er meget f. 358. bliver
 saa f. derved, 370.
Fattigdom, 358.
Favn, og: **Favner**, 136.
Feber; har F. og: er fe-
 beragtig, 170.
Feder i en Laas el. Uhr,
 10.
Fedme, 386.
Feed, og: er el. bliver f.
 386. det Fede i Panden
 paa Gachelotten, 156.
Feie-Rost, 411. 415.
Feier, 415. f. en Skor-
 steen, 347. f. Klæder,
 490.
Feie-Rør, 490.
Feies; **Feieskarn**; **Fej-**
et, og: er f. 415.
Feil, 465. begaaer F. 465.
 gaaer f. 464. gaaer f. af
 el. gaaer f. af hinanden,
 354. seer f. 357. tager f.
 236. 464. 535. siger f.
 535. løber el. flyder f. 535.
 man kan let tage, gaae ic.
 f. deraf, 536.
Feilagtighed, 465.
Feiler (tager feil), 464. f.
 deri, 204. Tilbøjelighed
 til at f. 465.
Feiler noget, 98. 451. hvad
 f. ham? 378. 451.
- Feilfri**, 465.
Feilskudt, 536.
Feiltagelse, og: **Feil-**
tagen, 465.
Felbereder, 29. 85.
Feldspat, 337.
Fem, 471. bliver el. er f.;
 bestaaer af f. el. ere f. i
 Tallet; og: faaer f. 471.
 f. Flokke, 471. bruger al-
 le f. Fingre, 471. f. gan-
 ge, og: steer el. gjør f.
 gange, 471.
Femte, 471. bliver den f.;
 lægger el. faaer den f. til,
 471. for det f. 471.
Femten, 47. **Femten-**
de, 48.
Ferle, 338.
Ferstk: smager f. og: skaf-
 fer f. Smag, 115.
Fest, 292.
Fiante, 350. 428.
Fianter, 171. 350. begyn-
 der at f. 391.
Fiantet (er), 171. 428.
Fibre, 129. har smukke el.
 ei gode F. 130.
Fjeld, 156.
Fjelddal, 150.
Fjeldmennisker, 506.
Fjeldskred, 437.
Fjeldspids af Jisjokelen,
 319.
Fjeld-Ugle, 335.
Fjende, og: har til F.
 19. 213.
Fjendst, 213. er f.; er
 nogen f.; vser sig f. imod,
 og:

- og: viser at man ei er f. 213.
- Fiendskab, 213.
- Fjerde, 436. har til el. udgjør den f.; bliver den f. og: lægger den f. til, 436. for det f. 436.
- Fjert; Fjertter, og: f. til en, 293.
- Figer med noget, 345.
- Fil, 5.
- Fiint Eræ (er), 130.
- Fiirkantet, 223. en f. Lægte, 223.
- Fiirskaaen, og: er f. 297.
- Fis, 293.
- Fisslugt, 386.
- Filer, 5. f. spids, 122.
- Finder, 296. 300. f. ikke det man søger, 344. er vanskeligt at f. 323. bliver vanskeligt at f. 324. f. hos en, 300. f. paa, 300. har f. 300.
- Finder (en), 296.
- Finder i, under el. efter med Haanden, 184.
- Finder sig i, 275.
- Finder til, 265.
- Finne, 15. 175.
- Finnesfiken, 508.
- Finger, 48. den lille F. 71. veed at bruge sine Fingere, 393.
- Fingerbølle, 488.
- Fingergreb, 136.
- Fingerring, 48. 197. sætter F. paa, 197.
- Fior (i), 433.
- Fjord, 3. 168. stor el. midbelmaadig F. 168.
- Fjordboe, 168.
- Fjordbugt, 158.
- Fjordbund, 215.
- Fjordgab, 340. den som boer i et F. 341.
- Fjord; Fis, 159.
- Fjord; Sæl, 261. 287.
- Fjordtorst, 327.
- Fjordvind, 145.
- Fjorgammel, 434. f. Proviant, 46.
- Fjorten, og: Fjortende, 47.
- Fire, 436. er el. bestaaer af f.; ere f. i Tallet; bliver el. faaer f.; deler i f. el. gjør f. deraf; bliver f. i Tallet, 436. f. Flokke, 436. f. gange; steer el. gjør f. gange, 436. som har f. Røner, 436.
- Fiser, 293. 386. lugter fiset, 386.
- Fisk, 65. 299. 421. for skjellige Slags Fiske findes anførte 225. 30. 195. 471. har F. 421. faaer F. 66. tørter F. 30. tør slaa F. 312.
- Fiske-and, 322. 340.
- Fiskebank, 66.
- Fiskebeen, 439. har med F. at bestille, 440. skjærer F. 211.
- Fiskebeenskjærer (en), 211.

- Fiskebjørn, 481.
 Fiskebløder, 219.
 Fiskefangst, 455.
 Fiskegaard, 402.
 Fiskegarn, 159.
 Fiskehale, 343.
 Fiskehul, og: hugger F.
 7.
 Fiskekiød, 299.
 Fiskekrøg, 177. 332. 350.
 Fiskepander, 422.
 Fisker, 65. — fra Landet
 el. Strandbredden, 294.
 428. — paa dybt Vand,
 143. — paa Fis, 390.
 Fisker (en), 65. 294. er
 en god F. 66.
 Fiskeredskab, 71. 72.
 157.
 Fiskerlogen (et Sted),
 206.
 Fiskerogn, 441.
 Fiskerplads, 66. er en
 god F. 421.
 Fiskerpladsen (et Sted),
 303.
 Fiskestim, 313.
 Fiskestøbre, 65. 70. 294.
 428. dens allersværste,
 343.
 Fiskestøpore, 404.
 Fiskestank, 313.
 Fiskestikker (en), 72.
 157.
 Fiskestimer, som springe
 oven i Vandet, 264.
 Fisket (lufter), 313.
 Fisklita (en Fugl), 294.
 Fit, 336. 508. smører med
 F. 337. spiser F. 508. F.
 paa Klæder, 263. F. om
 Munden, og: skraber F.
 af Munden, 486.
 Fittegreber, 478.
 Fitter, 337.
 Fittet (er el. bliver), 263.
 har f. Mund, 486.
 Fitsteen, 521.
 Fixeren, 266.
 Fixerer, 266. 374.
 Fixeret, 266.
 Fjæl, 397.
 Fjær, 257. har smukke F.;
 har brav F. paa sig; faaer
 F. 257. taber sine F. 136.
 har mistet sine F. el. mi-
 ster dem paa enkelte Ste-
 der; skiller ved sine F. el.
 plukker dem af; skyder
 F. af, 257. F. afraadne
 af et Skind, 541. sætter
 F. paa Enden af Buepi-
 len el. den bliver forsynet
 med F. 444. F. i en Blin-
 telaas, 422.
 Fjærrig, 257.
 Fjærvinge, 415.
 Fjørepest, 403.
 Flaacer, 9. 91. 175. 287.
 365. 410.
 Flaæs, 365.
 Flaet, 9. 91.
 Flaben, 527.
 Glad: gjør trykker, træder
 el. slaer f. 429. f. Steen,
 396. har f. Ansigt, 432.
 den f. Haand, 144. slaer
 med den f. Haand, 144.
 Gladkjæbet, 524.
 Glad,

- Gladflaees el. Gladtrykkes, og: Gladtrykt, 429.
 Glag, og sætter $\mathcal{F}$. ud, 86.
 Glagrer, 86. 136. 139. 349.
 Glak, og: er f. 267.
 Glakker om, 64. 183. 503.
 Glakt, 96. f. Gist, 264. 312. 495. Gisten er f. 495.
 Glammebroget, og: er f. 295.
 Glammer, og: kommer til at f. 97.
 Glane (en), 95.
 Glattere hinanden, 235.
 Gleensskaldet, og: er f. 502.
 Glef, 261. har $\mathcal{F}$. i det huse, 295. har røde $\mathcal{F}$. over Legemet, 390.
 Glekkt, og: er f. 261. 295.
 Glentseknib, 46.
 Glentser, 46. 91. 365.
 Glentset langs efter Bugen, 91.
 Glentning, 365.
 Glere, 174. ere f. 174. bliver f. og: giver sig f. om, 30. gjør det samme f. gange, 216.
 Gletter, 317. 352. f. om paa uy, og: f. sit Haar, 352.
 Gletteredskab, og: Gletterste, 352.
- Glib, og: har $\mathcal{F}$. paa sin Pels, 22.
 Glib: gjør sig $\mathcal{F}$. for, III. 375. gjør sin $\mathcal{F}$. 375. — dermed, 381. kræver $\mathcal{F}$. 378. det hvortil $\mathcal{F}$. udkræves, 377. med al $\mathcal{F}$. III.
 Gliis, 241. 446. bliver stukken af $\mathcal{F}$. 446.
 Gliis, Sting, 446.
 Glifker en Blære, 7. — Goller, 28. 36. — Skov el. Stavler, 36.
 Glink, 26. 288. er f. 26. 39. 288. 359. f. ung Peroson, 365.
 Glint (en), 65.
 Glintelaas, 250. 277.
 Glintereenser, 347.
 Glintestaal, 505.
 Glintesteen, 124.
 Glisbue, 382.
 Glise, 396. henter $\mathcal{F}$. 396. brækker $\mathcal{F}$. af, 253. splitter ad i $\mathcal{F}$. 241.
 Gliser el. Glises ud, 253.
 Glittig, 82.
 Glittighed, 82. det hvor til udkræves $\mathcal{F}$. 376.
 Glod (Elv), 227. stor $\mathcal{F}$. 227.
 Glod (højt Vand), 522. er $\mathcal{F}$. 522. begynder at blive $\mathcal{F}$. og: er stærk $\mathcal{F}$. 523. den store $\mathcal{F}$. 522.
 Glodfrit (gjør), 486. gjør mere end $\mathcal{F}$. 485. ei $\mathcal{F}$. 491.

- Flodmaalet** (det som er under), 523.
Flodtid, og: er i *F.* 523.
Flot Folt, 180. — *Gæl* hunde, 31. — svævende Kugle, 5.
Flue, 32. 262.
Fluelarve, 234.
Flugt, 189. i *F.* 492. driver paa *F.* 189. 490.
Flydende, 388.
Flyder, 388. f. let, 389. f. op, 149. 304. 387. f. ned, 227. kan nuppe f. 223. det hvorved noget f. op, 389.
Fluer, 189. f. til, for, el. med alle, 189.
Fluer en noget at bestille, 117.
Flygter, 189.
Flygtig, 189. er f. 119. glør f. 189.
Flyk (*Kuglennæ*), 493.
Flynder, 332.
Flytter, 61. 315. f. ud af Huus, 42. f. i Huus, 137. f. i Nærværelsen el. af et Kammer i et andet, 315. er i Færd med at flytte, 315. flytter sig, 98. 315. 398. f. sig tilbage, 508. f. sig el. det forud, 432. f. sig el. det bagud, 215. f. det bort, 97. 315. f. til side, 398. 453. f. tit af Vejen, 398.
Flottes tilside, 398.
Flottet, 315.
Flottetid, 137.
- Flyvende**, 492.
Flyver, 492. f. bort, 117. 492. — med Vinden, 117. 492. f. bort dermed, 480. 492. f. i Luften, og: det som f. i Luften, 481. f. lige op el. i Høiden, 233. f. ned over, 69. f. hen ned over, 231. er i med at f. 492.
Flæber altid, og: *Flæ* beskjæg, 206.
Flæe, 389.
Flækker, 96. lader sig f. lige el. vanskelig f. 236. f. Kiff, 495.
Flækkes lige, 236. noget som maae f. 96.
Flæng: bruger i *F.* 290. tager i *F.* 293.
Fløj (en), 43. 86. sætter *F.* paa, 86.
Fløite, og: spiller paa *F.* 175.
Fløiter med Munden, 518.
Fløt, 493.
Fløiser, 198. 439. f. af el. over, 198.
Fød, 137. 310. *F.* under en livløs Ting, 310. 498. forsyner el. bliver forsynet med *F.* 498. falder el. bliver falden til Føde, 249. er let el. tung til Fødsel, 498.
Foder, 109.
Fodgænger (er god el. stærk), 383.
Fodsolle, 28.

- Fodflammel,** og: har til **F.** 498.
Fodspør, 506. det er hans **F.** og: gaaer i en andens **F.** 506.
Fodtrin, 498.
Fog, 354. 443.
Foged, 340.
Fold (har), 225. gjør **F.** paa, 225. sner **F.** paa et Klædebon, 353.
Foldekniv, 333.
Folder, 225. 333. 344. f. til, 333. f. Hønder, 344.
Foldes ned, 333.
Foldet, 225.
Folk, 126.
Folkelied (er), 312.
Folkelig (er ei), 162.
Folkeløs (er), 125.
Folkely (er), 129.
Foraar, 537. er el. bliver **F.**; næste el. afvigte **F.**; og: i dette **F.** 537. i, til el. om Foraaret; opholder sig et Sted om **F.**; og: et Sted at opholde sig paa om **F.** 537.
Foraarsager, 452.
Foragt, 281. agter sig **F.** værd, 213. erklærer **F.** værd, 281.
Foragtelig, 281. er el. gjør f. 281. behandler f. 126.
Foragter, 135. 281.
Foragter (en), 281.
Foragtet, og: bliver f. 281.
For alvor, III. er noget ret f. 226.
Foran, 395. er f. 396. gaaer el. fahrer f. 431. 433. lader ham fahre f. 431. har f. og bag sig, 63.
Forandrer, 3. 4. f. sig, 3. — til det værre, 105. har f. sig, 245. f. sit Sind, 541. — sit Forsæt, 288. — sin Levemaade, 105. f. snart sit Sprog ic. efter andre, 427.
Forandring (mærker), 245.
Forarbejder noget ders af, 361. er vel forarbejdet, 360.
Forargelig, 246.
Forargelse, 56. 246. 247. giver el. tager **F.** 56. 246. det er ham til **F.** 247.
Forarger, 56. 247. f. sig, 246.
Forarges, 246.
Forbandelse, 360. 373. lider **F.** 360.
Forbander, 373.
Forbandes el. bliver Forbandet, 360.
Forbarmelse; en Forbarmet; og: Forbarmet sig, 272.
Forbavselse (er sat i), 519.
Forbavser, og: bliver Forbavset, 518.
Forbeder (en), 504.
Forbedrer, II. 110. 238. f. sig, 11. har f. sig, 380.
For

- Forbedrer (en), II. 110.
 Forbedres derved, II.
 Forbedret, og: er f. 110.
 Forbedrina, 110. For-
 bedringsmiddel, II. 110.
 Forbeen, 471.
 Forberger, 268.
 Forbi (det som er), 168.
 faaer el. gaer f. 168.
 280. faaren el. gaet f.
 168. faare el. gaee hve-
 andre f. 344. lober ek f.
 280. Tiden er f. 168.
 Forbigaaer; Forbi-
 gaaes; og: Forbigaa-
 et ved Uddeling, 261.
 264.
 Forbigangen, 93. 168.
 f. Nar, 433. i de f. Nar,
 434.
 Forbittret, 362. er f.
 mod en, 527.
 Forblander, 25.
 Forbleven, 534. — med
 alle, 535.
 Forblinder, 475.
 Forbliver, 534. faaer til
 at f. 535. f. derved, 65.
 Forbluffes, og: lader
 sig forbluffe, 423. 424.
 Forblummede Ting (ta-
 le), 303.
 Forborgen, 36. 135. in-
 tet er f. for ham, 47.
 Forbrix, og: er paa F.
 17.
 Forbruger, og: har f.
 360.
 Forbrugt, og: er f. 360.
- Forbrænder, 338. lader
 f. 339.
 Forbrændes, 338.
 Forbrændt, 410. er f.
 339. 410. bliver f. i So-
 len, 338.
 Forbud, 120. 371. stræng
 f. 478.
 Forbunden, og: er f.
 308. Gaaret er bleven f.
 254. ere hinanden forbund-
 ne, 101.
 Forbyder, 120. 275. f.
 strængelig, 478.
 Forbyder (en), 120. 478.
 Forbydes, og: f. af, 478.
 Forbøn, og: gjør F. 504.
 Fordeelen af et Dyr,
 223.
 Fordelende Møller, 387.
 Fordeler en Byld, 386.
 Fordragelig, 162. er
 el. bliver f. 162. viser sig
 f. 162. 228
 Fordrager, 16. 125. 162.
 225. 228. f. ej, 16. 52.
 kan vel f. 289. kan ikke f.
 342. kan ej længer f. 226.
 kan ingen f. 228. 289.
 Fordrejer, 268.
 Fordrejes, 193. 268.
 Fordrejet, og: er f. 268.
 Fordrer, 152. f. Vidnes-
 byrd, 204. f. Gjeld, 306.
 f. en ud, 529.
 Fordret, 152.
 Fordriver, 195. f. en
 Hævelse, 387. f. Eiden,
 445. søger at f. Grubler,
 Be

- Bedrøvelse ic. ved noget, 522.
 Fordulgt, 36.
 Fordum, 93. 94. i f. Tid, 143.
 Fordybning, 142. 203. fuld af F. 142.
 Fordærvelig, 56.
 Fordærvelse, 56. 355. bringer i F. 55. paadrager sig F. 56.
 Fordærver, 55. 56. 236. har f. det, 238.
 Fordærves, 55. f. ved, 56. lader sine Sager f. 418.
 Fordærvet, 55.
 Fordøje (er ont at), 72.
 Fordølger, 36.
 Fordømmer, og: Fordømt, 369.
 Forebringende, 531.
 Forebringer, 205. 531. f. en noget om en anden, 531. har det at f. og: den man f. noget, 531.
 Foregaaer med sit Exempel, 433.
 Foreholder, 77. f. en sine F. i Sang, 145.
 Forekommer, 121. søger at f. 122.
 Forel (en), 77.
 Forenden (bringer hen i), 432.
 Forener, og: Forenes, 180. forenes med, 101.
 Forenet med, 101. er f. med, 100. 101.
 Foresat, 434.
 Forestaaende (det), 433. 434. det han har f. 433. er f. 434. længe f. 432.
 Forestiller en noget til Beskuelse, 163. f. sig, 141. 473. det man f. sig, 474.
 Forestilling, 474.
 Foresætter sig, 141. har f. sig, 140. 374.
 Foretagende, 450.
 Forsald, 26. 345. 354. faaer F. 26. har F. 345. har til F. 354.
 Forsalden til Drukken- skab, 115.
 Forsang (gjør), 118. gjør ingen F. 445.
 Forsaren, 374.
 Forsarar, 265.
 Forsatning (bringes ud af sin), 4.
 Forslytter, og: Forslyttes, 315.
 Forsrossen, og: er f. 185.
 Forsryser, 47.
 Forsulet, og: er f. 68.
 Forsulgt, 243.
 Forsældre, 40. 433.
 Forsængelig, 363. tager f. i sin Mund, 329.
 Forsærdelig, 81. er f. 81. 401.
 Forsærdeligt, 93. 275. det er f. 52. 275.
 Forsærdelse, 41.
 Forsærder, 41. 81.
 Forsærdes, 41.

- Forfærdiget, 72.
 Forfølgelse, 243.
 Forfølger, 243. f. stærkt,
 244. er god el. slem at f.
 243. f. Baaden langs ad
 Strandbredden for at væ-
 re med, 238.
 Forfølger (en), 244.
 Forsørelse, og: For-
 fører, 10. 408.
 Forfører (en), og: For-
 ført, 408.
 Forgaaer, 55. kan el. kan
 ej f. 56. f. med Mand
 og Muus, 526.
 Forgaars, 131.
 Forgabet i (er), 331.
 Forgjebes, 112. 247. gi-
 ver sig f. af med, 12. ta-
 ger f. 55.
 Forgjætter, 387.
 Forgjettet, 388.
 Forgift, og: er Forgif-
 tig, 500.
 Forglemmer, 387.
 Forglemt ved Uddeling,
 261. 264. bliver f. 261.
 er bleven f. 264.
 Forgængelig, 56.
 Forgænger, 216. 433. er
 hans el. har til F. 433.
 Forhaanelse, 266. 267.
 Forhaaner, 126. 156.
 266.
 Forhaaner (en), 156. 266.
 267.
 Forhaanet, 127. 267.
 Forhadet, 213. 527. er
 f. 213.
 Forbaler, 354. — med,
 203.
 Forbaling, 354.
 Forhandler sig, 313.
 Forhen, 94. f. begangen,
 166.
 Forherliger, 367.
 Forherligere, 539.
 Forherer, 106. 356. 364.
 Forheres, 364.
 Forheret, 356. 364.
 Forhindrer, 52. 120. 275.
 378.
 Forhindrer (en), 120.
 Forhindres, 26. — der-
 ved, 26. 354.
 Forhindret (bliver), 8.
 Forhindring, og: er til
 F. 26. 52. 354.
 Forhold, 104.
 Forholder, 74. f. fra at
 komme tilbage, 535.
 Forholder sig, 106. —
 som man bør, 292. det
 f. sig saa, 261.
 Forholdsmæssig stor,
 35. f. liden, 260. f. lang,
 472. — langt borte, 532.
 Forholdt fra at rejse,
 535.
 Forhungrer, og: For-
 hungret, 355.
 Forhverver, 375. — til
 en, 359. 376. kan intet
 f. 359.
 Forhverver (en), 375.
 har F. og: har ham til
 F. 375.
 Forhvervet, 359.

Forhæng, 527. sjer F.
 og: træffer F. for, 527.
 Forhærdet, 248. f. sig,
 II. 248.
 Forhærdes, 133. 248.
 Forhærdet, 133.
 Forhøier, og: er For-
 høiet, 149.
 Forhøining, 250. 493.
 Forhørt sig hos (har it-
 te), 325.
 For ingen Ting, 14.
 For intet, 14. bekommer
 f. 360.
 Foriættelse, 530. giver
 ham F. 531.
 Foriætter noget, 530.
 f. en noget, 297. 531. den
 som f. noget, 530.
 Fork, 8.
 Forkeert, 204. 268. er
 f. 268. gjør f. 204. 236.
 bærer sig f. ad el. viser sig
 f. ved, 204. drager f. paa,
 407. f. Vel, 204.
 Forkjøbet (gaaer i), 121.
 Forklarer, 324. 447. f.
 Sagen derved, 447. f.
 en noget, 303. 324. 447.
 f. sig, 279. 302. 303. f.
 sig for, 279. 303. f. sig
 ved, 280. f. sig om, 303.
 kan ej ret f. sig, 542.
 Forklarer (en), 447.
 Forklars, 539.
 Forklaret, 303. 447. den
 noget er bleven f. for, 447.
 Forklaring, 280. 303.
 324. 446.
 Forklæde, 396. tager F.

paa el. hænger det paa en,
 396.
 Forknap, see under Knap.
 Forkoger; Forkoges;
 og: Forkogt, 409.
 Forkort, see under Kort.
 Forkorter Veien, 144. f.
 Halsen ved at skyde Skul-
 drene op, 230.
 Forkrænkelig, 56.
 Forkroppen, 223.
 Forkyndelse, 531.
 Forkynder, 329. f. no-
 get, 531. f. en noget, 329.
 531. den man f. noget,
 531.
 Forkynder (en), 329.
 Forladelse, 141.
 Forlader, 189. f. ganske
 el. til en Tid, 189. har
 f. det Sted, 218. kan ej
 f. 533. f. ej med god
 Billie, 331. f. Bunden,
 149.
 Forlader (tilgiver), 141.
 Forlader (lader for stærkt),
 113.
 Forlader sig paa, og:
 den man f. sig paa, 484-
 506. nogen at f. sig paa,
 484. den man ej kan f. sig
 paa, 369. f. sig ej paa sig
 selv, 323.
 Forlades: det som f. en,
 141.
 Forladning, 341.
 Forladt, og: er f. 141 189.
 Forlagt, 465. er f. 331.
 P P 4 For

- Forsalle**, 475. faaer en
 F. til Deel, 475.
Forslangende, 16. 155.
 374. har F. til, 374.
Forslangende (er), 207.
Forsleden, 113. 131. 132.
 f. Dag; siden f. Dag; og:
 har været her siden f. Dag,
 113.
Forsleder, 10.
Forslegen, 74. er f. 74.
 84. — for at faae noget,
 saavelsom en anden, 512.
Forslegenhed, og: sættes
 i F. med sin underlige Ud-
 færd, 476.
Forslends, 431.
Forsliden, og: Forsli-
 det, see under Liden;
 Lidet.
Forslig: megler til F. 292.
Forsligelsemaal, 280.
Forsliger, 292. f. sig,
 280. 292.
Forsliger (en), 292.
Forsliis, 465.
Forsliser, 526.
Forsloren: holder det f.
 306. holdes f. 481.
Forslorer; **Forslores**;
 og: **Forsloret**, 179.
 464.
Forslystelse, 316. Forsly-
 stelses Samling, 225.
Forslyster sig, 316. f. Di-
 et, 473. f. Dret, 511.
Forslægger, 465.
Forslænger, 15.
Forslængsel (stor), 209.
 har stor F. efter, 208.
- Forsløber sig**: det, hvor-
 ved man let kan f. sig, 537.
Forsløser; en **Forsløser**;
 og: **Forsløsing**, 33.
Formaaende (er meget),
 13.
Formaaer, 13. 373. 414.
 f. Alting, 13. 401. f. ikke,
 10. 12. 51. 318. 401.
Formand, 376. 428. 433.
 er F. 376.
Formaner; og: en **For-**
maner, 229.
Formange, og: **For-**
meget, see under **Man-**
ge, **Meget**.
Formerer, 100. 101. 102.
 f. Tallet, 30. — med een,
 14.
Formeres, 30.
Formildende, 394.
Formilder, 292. 394.
 f. dermed, 395. lader sig
 derved f. 395.
Formilder (en), 394.
Formildes, 292. — der-
 ved, 395.
Formindsler, 94. 101.
 260. f. Blæsten, 154.
Formindsles, 101. 260.
Formindslet, 260.
Formoder, 105. er at f.
 og: f. sig, 105. f. sig intet
 ont, 480.
Formue, 13. 359.
Formuende, og: er f.
 359.
Formuur paa et Huns,
 og: bygget F. 520.

- Formænger, 25.
 Kornavn, 60.
 Kornedrer sig, 260.
 Kornegtelse; Kornegter, og f. sig, 265.
 Kornemme (en), 274. er f. 274.
 Kornemmelig, 35. 380. gjør f. 380.
 Kornemmelse, 265. har ej længer F. af, 265.
 Kornemmer, 265. 266. 330.
 Kornemmeste: den F. ved en Handling, 376. er den F. i Huset, og: vil gjerne have det f. Sted, 532.
 Kornuft, 422. har, bruger el. bruger ej sin F. 422. lærer at bruge F. 424. ved F. el. som har sin F. og: begavet med F. 423.
 Kornuftig, 422. 423. f. handlet, 422. meget f. 423.
 Kornvelse, Kornyer, og: Kornyes, 322.
 Kornær og Kornærbeslægtet, see under Nær og Beslægtet.
 Kornærmer; en Kornærmer, og: Kornærmes, 118.
 Kornøden (er el. har), 377. 378.
 Kornødenhed, 377. 378.
 Kornødne (det), 378. har ej det F. 359.

- Kornøjelig, 316. er f. 226. stiller sig f. an, 316.
 Kornøjeligt (er), 316.
 Kornøjelse, 316. 494. finder F. i, 225. finder ingen F. i, 226. finder ej mere F. i, 226. 505. er til F. 238. fører ingen F. med sig, 226. tager sig F. 316. har faaet sin F. 425. verdslig F. 198. søger verdslig F. 198.
 Kornøjer, 394. 494. den som f. sig, 225. fahrer hen at f. sig, 226.
 Kornøjet, og: er f. 135. 395. 494. 509. bliver f. 394 — over, 135. viser sig f. 494. er ikke selv f. med sin Gjerning, 477. f. Sind, 395.
 Korordet (faaer), 433.
 Koroven: fejler f. 50. fahrer f. 280.
 Korpaa, 395. det en har f. sig, 396.
 Korplaisir, 14.
 Korpillet paa (er), 345.
 Korputter: Sted at f. sig, 268.
 Korraad, 189. 224. 358. 359. har F. af Rødevahre el. har F. til mange Tider, 359. tager til sit F. 189.
 Korraadendes (er), 78.
 Korraader, 295. 379. f. en noget, 205. f. til Døden, 499.

- Forraads-kammer, 189.
 224. bygger *F.* 224.
 Forraadt, og: er *f.* 379.
 Forrest, 397. 433. er *f.*
 397. det *f.* af *U*nsigtet, 432.
 Forretter noget for en,
 359.
 Forrettet, 411.
 Forretning, 450.
 Forreven, 58. er *f.* 211.
 Forrige *U*ar, see under:
*U*ar.
 Forringe, see under *U*in-
 ge.
 Forrin aer sig selv, 306.
 Forriver, 212.
 Forrnfler *U*ngblodet paa
 en *U*ngl, 307.
 Forræder, 205. 379. 499.
 Forræderie, og: er *U*or-
 ræderisk, 205.
 Forsager, 440. 485. *f.*
 ikke, 423.
 Forsagt: er, bliver, og:
 er snart til at blive *f.* 229.
 Forsagthed, 40.
 Forsamler, og: *f.* sig,
 180.
 Forsamler (en), og: for-
 samles, 180.
 Forsamlet, 181. ere for-
 samlede, 180.
 Forsamling: er *i* *F.* 274.
 gaaer *i* *F.* 180. 274.
 Forsamlingshuus,
 274.
 Forsamlingssted, og:
 Forsamlingsstid,
 180. 181.
 Forsang, 198.
- Forseeelse, 465.
 Forseer sig, 464. 465.
 — *i* sit *U*rbejde, 236. —
i *U*ndelen, 313. den som
 aldrig *f.* sig, 465.
 Forsealer, Forseglet,
 og: Forsegling, 273.
 For sig (har en), 433.
 For sig selv, see under
*U*elv.
 Forsigtig, 265. er *f.* 151.
 259. 265. omgaaes *f.* 151.
 er bleven *f.* 107. maae
 handles *f.* med, 259. gaaer
f. tilværks, 381.
 Forsigtighed, 265. bru-
 ger *F.* med, 151. det som
 kræver *F.* 259.
 Forsikrer, 530.
 Forsilde, see under:
*U*ilde.
 Forsinker, og: Forsin-
 kes, 354.
 Forskaffer: kan ei *f.*, 12.
f. sig, og: har *f.* sig,
 362.
 Forskandser, 396. *f.* sig,
 396.
 Forskandning, 396.
 Forskaver, og: Forska-
 vet, 397.
 Forskiæl: gjør ei. gjør
 ingen *F.* 293.
 Forskiællig: ere af *f.*
*U*eninger, 399.
 Forskiærer, 236. 365.
 Forskiærer (en), 66
 Forskrækkelig, 41. er
f. at see, 484.
- For

- Forstrækkelſe, 41. er
 færdig at døe af F. 500.
 Forstrækker, og: For-
 strækkes, 41.
 Forstræklet: bliver over-
 maade f. 468. bliver el.
 gjør i en Guds f. 509.
 Forſkyder ſin Rone, 66.
 Forſkyldt (vel), 123.
 Forſlaaer (det), 445. f.
 ikke, 31. 445. ſhues at
 det ikke f. 445. det ſom
 f. 445.
 Forſlaaer Lanterne, 445.
 — derved, 522. den ſom
 f. E. 445. søger at f. E.
 522. Middeſ til at f. E.
 445. 522.
 Forſlag, 445. 478. det der
 er F. ved, 478. liden F.
 og: der er ingen F. i, 445.
 Forſlem, ſee und. Glem.
 Forſlidt, 58.
 Forſmaaer, og: er ej at
 f. 445.
 Forſmaaes, 445.
 Forſmag, 209. har el.
 giver F. paa, og: tager
 med ſig til en F. 209.
 Forſmal, og: Forſmæk-
 ker, ſee under: Smal;
 Smækker.
 Forſmægtende, 506. er
 ret f. 505.
 Forſmægter, og: begyn-
 der at f. af Hunger, 505.
 Forſoller, 28.
 Forſoner, 292.
 Forſoner (en), 292. 395.
 Forſones, 292.
- Forſpiller, 116.
 Forſprænges af Hede,
 72.
 Forſtaaelig, 85. 435.
 512. er f. 85. 302. 435.
 512.
 Forſtaaer, 325. 424. 425.
 511. f. vel, 303. 375. f.
 ikke, 87. f. vrangelig, 535.
 f. ſig paa, 324. f. ſig ikke
 paa, 265. 476. er el god at
 f. 303. er ei god at f. ſig paa.
 323. 476. f. den, 435. er ſaa
 at f. 112. giver at f. 324.
 Forſtaaes, 435. kan nu
 f. 324.
 Forſtaaet, 511.
 Forſtaand, 107. 433. har
 ſaae: F. 106. har el. ſaaer
 ſin F. 422. 423. har F.
 derpaa, 107. ſkaffer F.
 107. 424. kommer til F.
 423. kommer igjen til ſin
 F. 424. fra ſin F. 422.
 425. har ei ſin F.; miſter
 ſin F.; og: bruger inæx
 F. 350. F. ſtaaer ſtille,
 391. 392. 434. bruger F.
 423.
 Forſtaandig, 107. 423.
 er f. 107. bliver f. 423.
 meget f. 424.
 Forſtaavn, 310. 431.
 Forſtikker, 135. 268. —
 for en, 81. f. ſig, 81.
 Forſtiller ſig, 4. 13.
 350. 375.
 Forſtoppelle (er plaget
 af), 485.
- For

- Forstopper;** Forstop-
 pes, og: er Forstop-
 pet, 262. er f. i sit Ho-
 ved, 303. er f. i Næsen, 528.
For stor, see under **Stor.**
Forstrakt i sine Lemmer
 (bliver), 314.
Forstand, 59.
Forstrækker, 62. kan el.
 kan ej f. 12.
Forstue, 340. 422.
Forstucken, 135. 268.
Forstykket i et Klædebon,
 395.
Forstyrer, og: For-
 styrres, 361. er for-
 styrret, 412.
Forstører, 5.
Forstærkt, see under:
Stærkt.
Forstulten, og: er f. 15.
Forstvar, 91. 330. 417.
 veed intet til sit F. 330.
 tager i F. 90. 91. 369.
Forstvarer, og: en For-
 svarer, 90. 417.
Forstvaret, 91. 417. er
 f. 417.
Forstvarlig, og: er f. 297.
Forstvindelig, og: er f.
 68.
Forstvinder, 68. 172.
Forstnyer, 78. f. sig el.
 har f. sig, 78. f. sig slet
 til Næsen, 334.
Forstnyet (er), 78. 351.
 bliver vel forstnyet dermed,
 359.
Forstnylig, 78.
Forstæt, 140. 374. bliver
 ved el. forandrer sit F.
 288. ont F. og: har ont
 F. 140. med el. uden F.;
 gjør med el. uden F. og:
 var mod hans F. 356.
Forsætter sig, 23.
Forsøg! 60.
Forsøg: gjør F. med, 537.
 man kan sagte gjøre F.
 dermed, 528.
Forsøger, 537. f. ham
 derved, 538. f. paa ny,
 14. f. alle Ting med en,
 306. har aldrig f. 371. er
 ej at f. paa, 401.
Forsøger (en), 537.
Forsøges, og: Forsøgt,
 537.
Forsørger, 140. 376.
Forsørger (en), 375. har
 en F.; har til F.; og: er
 uden F. 375.
Fort: vil f. 47. sårer f.
 431. f. affied! 147. kom-
 mer f. affied, 121. 154-
 446.
Fortabt, 465. bliver f.
 derved, 165.
Fortaler sig ikke, 445.
Fortalt, 530.
Fortand, 432.
Fortfarer, 219. f. uden
 Afbrud, 219.
Fortjeneste, 222. 411.
 har ingen F. 17. det gaar
 ham over F. 378.
Fortjener, 222. 412. har
 f. det, 378. agter sig ikke at
 have f. noget, 477.
Fort

- Fortkent (er ikke), 17. er
 f. til noget, 378.
 Fortier, 36. 115. 265.
 Fortiet, 36.
 Fortil (det som er), 431.
 Fortilig, see under: Til-
 lig.
 Fortolker, 324. 447. f.
 for, 447.
 Fortolker(en), 324. 447.
 har til F. 447.
 Fortolket, og: Fortolk-
 ning, 447.
 Fortoner sig højere end
 det er, 386.
 Fortrydelig, 199. bli-
 ver el. viser sig f. 199. 281.
 er bleven f. 200. er nem
 til at blive f. 246. er f.
 over, 352. er f. paa sig
 selv, 516. den hvorpaa man
 bliver f. 281.
 Fortrydelse, 352.
 Fortryder, 352. f. paa,
 at det er gaaet saa, 205.
 f. paa andres Lykke, 365.
 366.
 Fortrykker; en Fort-
 trykker; og: Fort-
 trykket, 485.
 Fortræd: gjør F. 55. er
 er til F. 342. bringer sig
 selv i F. 380. det var en
 stor F. 527.
 Fortrædelig, 50. 82. 104.
 162. er f. 50. 104. 228.
 326. 415. 527.
 Fortrædelighed, 162.
 Fortrædeligt, 205. 527.
 er f. 205. 516. 527. det
 var dog f. 425.
 Fortræden, 103. 162.
 192. er f. 162. 192. 342.
 516. viser sig f. 103. 281.
 viser sig f. imod, 163. 192.
 bliver f. 75. 163. den man
 bliver f. over, 287. f.
 Gemyt, 192. bliver ej let
 f. 163.
 Fortrædenhed, 516.
 Fortrænger, 77. 195.
 Fortrænger(en), 195.
 Fortrænges, og: Fort-
 trængt, 308.
 Fortræden, og: Fortræ-
 denhed, 82.
 Fortræstning, 484.
 Fortsætter, 173. f. Wei-
 en el. Rejsen, 84. 117.
 173.
 Fortumlende, og: Fort-
 tumler, 519.
 Fortumlet i Hovedet(er),
 303. 519.
 Fortumling, 519.
 Fortvivler, 104.
 Fortvivlet, 84.
 Fortæller, 328. 329. 529.
 531. f. om el. for, 328.
 531. vil gjerne f. 531.
 Fortæller(en), 530.
 Fortælling, 328. 531.
 Fortæres, 320.
 Fortæret(er), 321.
 Fortøjer, og: er Fort-
 tøjet, 383.
 Fortømrer, 20.
 Fortørret(er), 351.

- Fortørnelse**, 281. det som oppvækker *F.* 281.
Fortørner, og: en Fortørner, 281. 308.
Fortørnes, og: det man f. over, 281.
Fortørnet (er), 527. viser sig f. paa, 281. 527.
Forud, 432. den som er f. 431. det som vender f. 395. lige f. og: siiler f. 431. langt f. 432. flytter det el. flytter sig f.; bringer f. og: det som stikkes f. 432. f. bestemt, 434. f. fra, 395. det som er f. for en, 432.
Foruden (kan ej være), 28.
Forudsagt, 80.
Forulejliger, 342.
Forulejliges ved, og: finder sig ej f. ved, 342.
Forunderlig, 510. gler en højst f. Biering, 510.
Forunderligen, 510.
Forunderligt (høist)! 510. det er ret f. 425.
Forundrer sig, 7. 93. — over, 510. noget hvor over man maae f. sig, 510.
Forundring (falder i), 7. — over, 510.
Foruretter: en Foruretter, og: Foruretted, 118. 119.
Foruroliges i Tanterne, 142.
Forvalter, 340.
- Forbandt**, 170. 449. forbandte sammen, 449.
Forbandtskab (ere i), 449.
Forbar (veed sit), 372.
Forbarer, 53. 135. 501.
Forvaring (er i sikker), 372.
Forved, 395. den el. det som er f. 43. 433. f. ham, dem, dig, mig, os, eder, 433. 434. Kommer f. 396. gaaer f. 218. har el. fører f. sin, 432.
Forvejen (er i), 431. 434. den som er i *F.* 431. bringer el. bliver braagt i *F.* 432. løber en i *F.* 434. gaaer i *F.* for en, at vise ham *Vel*, 433.
Forvender; **Forvendes**; **Forvendt**, og: er f. 268.
Forventelse, 141. 297.
Forventende (er), 105.
Forventning, og: sætter i *F.* 297.
Forvirrelse (forvolber), 523.
Forvirres, 392.
Forvirret, og: er f. 350. bliver f. 391. 434.
Forvirring, 523.
Forvisset (er i sit Haab), 229.
Forvisner, 133.
Forvisning, 229. har *F.* om, 266.
Forvolber, 26.

- Forboven, og: er f. 283.
 401.
 Forbovenhed, 283.
 Forvoren: f. Riød, og:
 har f. Riød, 208. det f. i
 en Dyr, 406.
 Forvriert sig, 193.
 Forvænnes efter, 426. f.
 let el. ei let, 427.
 Forvænt, 426. 515.
 Forværres, 11. har for-
 værret sig, 276.
 Forældre, og: uden F.
 40.
 Forærer, 340. 360.
 Forærer (en), 340.
 Foræring, 340. 360. faaer
 F. og: faaer i F. 360.
 Forøder, 54.
 Forøderst, og: er f. 161.
 Forsaer, 101. 102.
 Fos (en), 453.
 Foster (et), 83. 108. 271.
 har F. hos sig, 108. et
 dødsfødt el. utidigt F. 528.
 Fosterbarn, og; har til
 F. 286.
 Fosterdatter, 343.
 Fosterfader, 38. 58.
 286.
 Fostermoder, 51.
 Fosterfader, 83.
 Fraad; Fraadende, og:
 Fraader, 172.
 Fraadser; en Fraadser,
 og: Fraaserie, 298.
 Fragaar, 265.
 Fra Haanden, see under
 Haand.
 Frabholder, 27.
- Fraraader, 120. 399.
 Fraskillelse, og: Fra-
 skiller, 123.
 Fraskilt, 66. 123.
 Fraspænder, og: Fra-
 spændes, 383.
 Fraspændt, 42. 383.
 Frastand, 532. af for-
 holdsmæssig F. 532.
 Frastødt, 8.
 Fravendte Side, 56. 531.
 Fraværelse, 479. i F.
 54. 479.
 Fraværende, 482. er
 f. 55. var f. medens det
 skede, 480.
 Fred, 79. faaer el. skaffer
 F. 79. 461. lader være
 med F. 26. F. være med
 dig! 372. man kan inaen-
 ding have i F. for ham,
 415. loder enhver med F.
 445. F. i Samvittighe-
 den, 461.
 Fredag: er F.; paa F.;
 i Fredags, og; om Fre-
 dagen, 471.
 Fredes, 53. 84. 88. er af
 f. paa, 88. f. ikke paa,
 88.
 Fredet, 84. 88.
 Fregner, 322.
 Frel, 169. 198. 229. 364.
 er f. i sin Opførelse, 198.
 364.
 Frelhed, 198.
 Frelse, 33.
 Frelsemiddel, 32.
 Frelser, 32. 33.
- Frel

- Frelser (en), 33.
 Frelses, og: Frelkning,
 32. 33.
 Frelst, 32. er f. 32. bli-
 ver f. 79.
 Fremad, og: fahrer f.
 431.
 Frembringer, 354. 361.
 Frembyder, 250.
 Fremdeles, 29.
 Fremdrager sit Liv, 128.
 Fremmed, 4. 473. er f.
 473. er endnu f. der, 477.
 der ere f. 17. er f. for,
 473. kommer som f. el.
 drager i f. Egne, 473.
 det falder ham f. og: en
 f. Gjerning, 477.
 Fremmerst, 397. er f.
 397. 433.
 Fremfahrende, og:
 Fremfahrt, 121.
 Fremfor alt andet, 35.
 Fremfusende, 266. 286.
 er f. 286. viser sig f. 350.
 Fremfusenhed, 266.
 Fremfører, 455.
 Fremholder, 250.
 Fremkommen, og:
 Fremkomst, 404.
 Fremlægger, 404.
 Fremragende, og:
 Fremrager, 185. 481.
 Fremsat Epise, 455.
 Fremstiller, 403. 404.
 455. f. sig, 403.
 Fremstillet, 404.
 Fremsetter, 455.
 Fremtaget, 403.
- Fremtiden, 434. taler
 kun om F. 159. i F. 159.
 Fremtrukken, og: Frem-
 trækker, 317.
 Fremturer i det Døde,
 II.
 Fri: er f. 222. f. Opfø-
 sel, 198. f. i sin Opfø-
 sel, 198. 229. er f. i sin
 Opførsel, 229. f. Lust,
 og: i f. Lust, 422. 423.
 Friderichs haaber,
 (en), 341.
 Frier (frelser), 33.
 Frier til et Fruentimmer,
 og: en Frier, 319.
 Friertanker (har), 141.
 Frikjender, 369.
 Frimodig: er f. 81. 452.
 509. viser sig f. 452. 461.
 Frimodigen, 81.
 Frimodighed: kommer
 til F. 424. virker F. hos,
 452.
 Frisk, 288. 352. 524. 525.
 er f. 238. 288. 352. 525.
 bliver f. 153. er aldrig ret
 f. 72. f. For, 39.
 Frisk op! 29.
 Fristelse, 537. sætter i
 haard F. 538.
 Fristende, og: er f. 537.
 Frister, 537. f. nogen
 stærk; f. en dermed, og:
 det hvortil en f. 538.
 Frister (en); Fristes,
 og: Fristet, 537.
 Frit: lever f. 198. lader
 alle gaae f. ind og ud, 342.
 bliver

- bliver ved et f. Mod, 433.
434.
- Frutter, 204.
- Frivillie; gjør el. behand-
les med f. 356.
- Frivillig, og: Frivil-
ligen, 356.
- Fro, 514.
- Frokost, 514.
- From, 140. 381. er f. 140.
309. 381. lader til at bli-
ve f. 381.
- Fromhed, 140. 309. 381.
- Fronten, 431. hidvendt
med F. 396.
- Frossen (er), 195. fros-
ne Sager, 195. er f. i
Jis, 421. f. ihjel, 185.
- Frost, 136. 195. er f. 136.
417. seer ud til F. el. Luf-
ten har F. med sig, 136.
195. beskadiget af F. el.
faaer F. i et Lem; og: er
sliv af F. 195. f. i Vejret,
195. F. tager af, 249.
- Frostrog, og: er f. 137.
169. 392.
- Frostskade, 195.
- Fruentimmer, 51. 233.
- Fruentimmerven, 52.
- Frugt, 216. 284. bærer
gode el. slette F. 284.
- Frugtbar, 83. er f. 83.
216. gjør f. 83. 284.
- Frugtsommelig; og: er
f. 270. 271. gjør f. 271.
- Frud, 135.
- Frudfuld; og: er f.
28.
- Frnyder sig, 135. — f,
28. — over, 135.
- Frugt, 81. er i F. 81. 283.
lever i f. 105. lever i F.
og Kare, 283. 285. uden
F. 81.
- Frugttagtig, 81.
- Frugtelig, 81. 104. 259.
er f. 81. 104. 129. 208.
259. stiller sig f. an, 259.
- Frugter, 81. f. for, 81. 104.
141. 259. f. sig, 229. 283.
f. sig for, 103. 207. 259.
401. f. sig for ingen Ting,
229. f. at den el. det skal
komme noget til, 283. er
at f. for, 401.
- Frugt som, 81. 341. 401.
er meget f. for en, 207.
- Fryser, 153. 189. 385. f.
ved Arbejde el. derover,
47. f. om Hænder el. Fin-
gre, 49. f. om Fodderne,
138. f. om Lænderne, 186.
f. ihjel, 185. 385. er sær-
dig at f. ihjel, 385.
- Fryser (det), 109. 136.
det vil fryse, 195. f. en
Ting sliv el. fast, 195. f.
fast i Jisen, og: f. det i
Jis, 421. f. til glat Jis,
308. vandet f. strax paa
Skæderne, 417. f. til, 246.
holder op at f. 136.
- Frøe, 216. 217. 284. er
F. 217.
- Frøedusk, 223.
- Qq Sugli

- Fugl, 492. jager F. op, 490.
 Fuglebryst, 26. 179. spiser F. og: faaer F. til sin Deel, 179.
 Fuglefangst ved at drive Søefugle paa Land, 455.
 Fugleflot, 5.
 Fuglefrøe, og: Fuglegræs, 335.
 Fuglehalse (samler til P. h), 397.
 Fugleham, 492.
 Fuglehamspelt, 397. 492. syer F. 397.
 Fuglelaar, 255.
 Fuglemad, 385.
 Fuglepil, 316. Kaster, skyder, kommer paa Skud el. træffer med F. 316.
 Fuglereede, 119. 144. 542. bygger F. 542.
 Fuglekind, 492.
 Fugleskræmsel, 322.
 Fuglesnare, 304.
 Fuglestjert, 343.
 Fugletop, 187.
 Fugletue, 368.
 Fugleunge, 355.
 Fugleært, 382.
 Fugtig; er f. og: Fugtighed, 139.
 Fuld, 423. 425. er f. 422. 425. 523. bliver f. el. er f. deraf, 523. næsten f. og: er næsten f. 113. er alt for f. 338. gjør f. 282. 485. er el. gjør for f. 113. Maanen bliver f. 386. har f. op, 49. har f. Arbejde med, 66. er hans f. Forsæt, 109.
 Fuldblodig, 67.
 Fuldbragt, 72. er f. 275.
 Fuldbringer, 72. 275.
 Fuldbyrdet (har), 371.
 Fuldfærdiger, 72.
 Fuldfærdiget, og: er f. 371.
 Fuldfører, 275. — i ens Sted, 275.
 Fuldkommen, 109. 275. er f. 109. gjør f. i Stand, 72.
 Fuldkommenhed, 110.
 Fuldkommer; og: er Fuldkommet, 275.
 Fuldmaane, 41. er F. 116. 386.
 Fuldmægtig, 6.
 Fuldskab, 425.
 Fuldvoren Menneske, 127. er f. 5. 72. er el. f. 125.
 Funden, 296. 299. 300. er f. 295.
 Funke (en), og: det Funker, 124.
 Funten, 227.
 Fure, 194. 437. — paa Naag Hvalfiskens Bug, 194. — hvor noget er sædlet samt men, 165. gjør F. i noget, 194. 437. Rasp at gjøre F. med, 194.
 Furer, og: Furet, 437.
 Fuser frem, 442.
 Fuserborn (er), 384.

- Suffer, 236. f. det fra
 sig, 236. 381.
 Suffer (en), 246. 381. 384.
 Suser, 97.
 Sy! 26. 207. 543. 544. siger
 f. 544. f. Skammedig! 207.
 Syger, og: f. noget til,
 354. f. ind, og: f. det
 derhen, 480.
 Syget nogensteds hen, 481.
 Sylde, 97. 108. 113. 523.
 Syldekar, 97. 282.
 Sylde, 97. 114. 282. 523.
 f. med, 108. f. i, 205.
 384. f. inden i andet, 205.
 f. saa det løber over, 113.
 har f. over alle Bredde,
 338. f. sig med Mad, 298.
 Sylderie, 298.
 Sylde, 205.
 Syldestgjør, 292. f. for
 en, 275.
 Syldevom, 109. 208.
 Syldig, og: er f. 27. 297.
 Sylde, 205. er f. 114. f.
 Mave, 151. er f. med
 Bind, 386.
 Syrretræ, 96. 337. 368.
 528.
 Syrsad, 68. 124.
 Syrglas, 124.
 Syrig (er), 186.
 Syrstaal, 124.
 Syrsted, 90. 124. 204.
 gjør S. 204.
 Syrsteen, 124.
 Syrtøj, 97. 124.
 Sødreneland; og: har
 til S. 128.
 Sægter, 342.

- Sæl (seer ud), 470.
 Sælde (en), 389. stiller S.
 op, 190.
 Sældefærdig (er), 179.
 Sælder Gjør, 136. —
 Haar el. Horn, 179. 246.
 en Sælhund, som f. 246.
 begynder at f. 179. 246.
 Sælder sammen, 353.
 Sældet med Vil, 21.
 Sældet Haar el. Horn, 179.
 Sældet sammen, og: er f.
 sammen, 165. 498.
 Sælles, 467. tager f. Deel
 i, 467.
 Sælhed (uden), 450. bes
 tager sin S. 450.
 Sælt, 93. 450.
 Sængehul (gjør), 391.
 Sængekrud, 97. lægger
 S. paa Flinten, 347.
 Sænger: intet kan f. ham,
 251.
 Sængsel, og: Sængs
 sler, 344.
 Særdig, 371. er f. 71. 72.
 275. 371. 426. bliver f.
 373. gjør f. 72. 373. —
 til Kessen, 334. holder f.;
 er f. med el. har gjort f.
 371. kan ej blive f. 72.
 holder sig f. 334. 371.
 372.
 Særdiggjort, 72.
 Særre, 94.
 Særgemand, 95.
 Sæstemand, 542.
 Sæster, 145. 343. f. en
 Maali, 157. f. Livrens
 men

- men i Bryttsvæudet, 159.
 f. til hobe, 180.
 Fæstes, 145.
 Fæstet, 145. er f. fast,
 157.
 Føde, 287. 298. har til
 F. 287. skaffer F. 298. so-
 gu F. 287. er om F. 287.
 375. gaær efter F. 279.
 287.
 Føder (med Væde), 298
 354.
 Føder (til Verden), 83. 354.
 har f. el. vil f. 83. f. et
 dødt el. utidigt Foster, 5.
 Fødder, 137. (499) fryser
 om F. 138. ved Fødderne i
 Ceng el. paa Bris, 211.
 Fæster op til F. 211.
 Fødes, 41. 353. — paa
 ny, 127.
 Fødestavn, og: har til
 F. 128.
 Fødested, 83. 361.
 Fødselsdag, 127.
 Fødsels-Hjælper, 83.
 Fødselssted, 127. 319.
 Fødselsvee (har), 83.
 Født, og: er f. 83. er f.
 der, 127. f. paa ny, 83.
 Føer, og: er f. 61. 297.
 Føje: om en f. Tid, 131. ef-
 ter en f. Tid, 208.
 Føjelig, og: er f. 57.
 120.
 Føjer, 58. føj mig der!
 147.
 Føjer sammen, 99. 100.
 180. 519. noget at f. til,
 102.
- Føjet, 58.
 Føjet sammen, 99.
 Føjning, 165.
 Føjer idelig omkring, 151.
 Følefinger (en), 161.
 Følefingret (er), 405.
 Følelig (er el. bliver), 265.
 Følelse, 265. faær F.
 af, og: har ingen F. af,
 265.
 Føler, 265. f. i, under
 el. efter, 184. f. paa; f.
 sig for; og: lader sig fø-
 le, 405.
 Føles paa (kan el. maaee),
 405.
 Følelsløs (er), 251. er
 bleven f. 331.
 Følgagtig (er), 244. 373.
 bliver f. 373.
 Følge, 100. 101. har F. el.
 er uden F. 100. har i
 sit F. 101. som har F. 14.
 er i F. med; og: den som
 holder til i en andens F.
 244. har el. drager til F.
 216.
 Følger, 10. 13. 61. f. med,
 13. 58. 100. 101. 122.
 overtaler til at f. 14. f.
 sjelden med, 151. kan ik-
 ke f. med, 244. 508. f.
 efter, 243. f. nose, 145.
 f. saa sagtelig efter, 244.
 f. til Vejs, 170. f. til
 Strand el. til Vogns, 310.
 f. i Hælene, 151.
 Følges ad, 101. 102. 122.
 Føl

Følgeſkab: er ſig om F.

102.

Følgeſvend, 13. 100.

har til F. 13.

Før: kommer f. en, 434.

Fører: f. med ſig, 101.

289. har F. med ſig, 489.

f. nogenſteds hen, 379. f.

en ved Haanden, 483. f.

en et Stykke paa Vejen,

170. f. til, 337. f. over,

95. 187. f. ind, 137. f.

i Hølden, 167. f. op,

240. f. i Luften el. bort,

480. f. frem, 455. f. til,

bage, 541. f. til Lands,

505. f. ſaa langt op paa

Land, at Søen ei kan ta-

ge det bort, 486. f. bag

paa ſin Kajak, 538. 539.

Baaden el. Glæden f. det,

538. f. til Boas, 5. f. en

noget paa, 9. f. ſig ſlet op,

126. de f. ſig ret ſmukt

op, 470. f. ſig til Dytte,

361.

Føres: f. til, 337. f. bort

af Binden, 481. f. paa

Land, 486. f. paa Baad

el. Glæde, 539.

Førlighed (har miſlet ſin),

III.

Førſt (fornemmelig), 35.

Førſt; den Førſte, 432.

de f. 433. er den f.; har

til den f. og: ndgjør det f.

deraf, 433. er el. ſkeer f.

434. gaær f. 433. gaær f. for

ſig, 434. gjør f. 373. 433-

den ſom gjør noget f. 358.

tager el. beegner f. og:

det man gjør, tager el. be-

egner f. 433. kommer f.

280. 369. — der, 433-

bliver den f. 280. ſaaer

ſit Ord f. indført, 280.

433. den man giver ſig

f. i Færd med, 358. var

den f. 369. vil være den

førſte, 280. 439. vil ha-

ve f. Ord, 433. f. Nar-

ſag, 358. f. tilbageen el.

f. Glabning; og: den f.

Anſanger, 361. f. Gang,

433. 434. gjør, erfarer,

el. kommer paa et Sted f.

Gang, 371.

Førſte fødsel, 40.

G.

Gaaende, 382. har g. Ar-

bejde, 399.

Gaær, 382. lærer ſig til

at g. 348. g. got, 383. g.

ſtadig paa ſine Been, og:

g. forſigtig, 346. g. ſlet

el. ſkævt, 499. Kan ikke ret

gaæ el. g. ei ret paa ſine

Been, 383. g. ſagte, 3. 381.

g. der, 382. g. frem; og:

g. frem til en, 455. g.

frem for at ſee eſter, 29.

g. tilbage, 508. g. frem og tilbage, 307. 382. g. hid og did, 34. g. i Marfen el. paa Jagt, og: Sted at g. paa Jagt, 382. g. paa Knæerne, 383. g. ud; og g. ud til, 41. g. ud med Skarn, 24. en Væxt g. ud, 499. g. ind, 137. 389. — til, 137. 389. 390. — med, 81. — udi, 267. f. til at g. ind, 137. g. ind og ud, 183. — i Bugter, 414. kan ej g. ind, 485. g. op, 340. — paa et Bjerg, 156. — for at see sig omkring, 301. g. op ad, 240. g. op af en Baad, 310. g. ned, og: g. ned paa, 16. Solen g. ned, og: g. ned for en, 460. g. ned ad, 59. g. op og ned i Vandet, 172. g. efter, 9. 371. g. saa sagtelig efter, 244. g. bag efter, 431. 433. g. efter Spor, 499. g. foran, 216. 433. g. først, 433. g. hen til, 450. g. til ham, 397. g. altid til en, 506. g. tilhaande, 96. 399. har en til at gaae sig tilhaande, 399. Fisken g. stærk til, 415. Lodderne g. tilig til, 387. g. bort, 27. 64. 363. g. bort til, 64. g. bort fra, og: g. ej fra, 27. g. sin Vej bort, 285. g. fra hinanden, 208. g. fra, (næg-

ter), 265. g. tilside, 398. g. af Vejen, 52. 363. 398. 453. g. af Lys, 27. 459. g. lige i Ræsen paa Folt, 286. g. ligefrem, 272. g. Vejen ligefort, 145. g. over, 21. 231. g. over Land el. Jis for at forlorte Vejen, 143. 144. gaaer over Land, naar andre saare til Baads, 238. Vandet g. over paa lave Steder, 463. g. neden under, 59. g. under Vandet, 7. 16. 44. 79. 171. 268. g. under Hori- zonten, 172. g. af Sigte, 68. 172. g. med, 369. g. altsammen med, 320. g. i rette med, 399. g. i med, 101. 467. lader g. i med, 101. g. med Træet, 130. g. imod, og: den man g. imod, 337. g. imode, 344. g. omkring; g. der omkring; g. omkring for en; g. idelig omkring; og: g. omkring med Barn for at stille det, 399. g. allevegne omkring, og: g. rundt om noget, 183. naar det g. om igjen, 217. Eiden g. snart, 188. g. forbi, 168. g. hverandre forbi, 344. g. forbi ved Uddeling, 263. g. fejl, 464. — af noget el. af hverandre, og: det man g. fejl af, 354. g. vild, 465. g. igiennem, 200. — Hud og Kjød,

321. g. i Land, og: g. i
 Land ver, 310. g. i Vand,
 131. 394. g. til Coes, 63.
 g. i Soone, 86. g. til
 Sengs, 118. g. ikke, 534.
 Soen g. luft over, 172.
 Vølgen g. hvid, 176. 182.
 g. som det var smurt, 392.
 g. som det kan, 456. g.
 an, 13. g. i stykker el. itu,
 278. 410. gaaer i hundre-
 de Stykker, 416. g. tvert
 over, 208. g. Hul paa,
 176. 242. er bange, det
 skal g. i stykker, 151. g. let
 i stykker, 20. g. løs, 138.
 g. op (ophører), 320. Al-
 ting er gaaet op for en, 321.
 g. hailig op, 68. g. ej saa
 snare op, 321. g. lige op,
 277. hvad g. af ham?
 378.
- Gaar** (i), 131.
Gaas, 297.
Gab, 340. møder i G. 341.
 staaer for gabet i Veien
 for en, 340. har sin Bix
 lige for G. 178.
- Gabende; Gaber**, og:
 er i med at g. 15.
- Gaberstjæl**, 116. 540.
- Gaffel**, 8. 298. G. paa
 et Fartøj, og: Skib med
 G. 496.
- Gal**, 350. 422. 425. er g.
 350. 392. 412. 422. 425.
 gjør g. 425. gjør sig g. el.
 stiller sig g. an, 350. bær
 sig ad som han var g. 425.
- Galde**, og: smager som
 G. 452.
- Galdefarvet**, og: Gal-
 desmag, 452.
- Galease**, 496.
- Galge**, 313.
- Galglørende**, og: er g.
 425.
- Galioth**, 496.
- Galne Side** (vil altid til),
 198.
- Galning** (en), 95.
- Galoperer**, 493.
- Galskab**, 425. tager G.
 vare, 198.
- Galt**: er g. Tøj, 78. gjør
 sit Arbejde g. 236. b. sig
 g. ad, 375. 384. kommer
 g. afsted, 375. kommer g.
 fra, 384.
- Gammel**, 51. 127. 362.
 541. g. Ting, 362. g.
 Menniske, 127. taler som
 et g. Menniske, 542. g.
 Mand 127. 542. g. Kier-
 ling, 51. g. Pige el. Møe,
 542. er g. 127. 362. 542.
 bliver g. 127. 542. bleven
 g. 542. meget g. 362.
 bliver meget g. 89. ej
 meget g. 322. det er g.
 med ham, 245. efter g.
 Brug, 57. 326. bliver ved
 g. Baue, 104. i g. Dage,
 Ganen, 209.
- Gang**, 496. boer lige ved
 G. 178. sætter i G. 65.
 kommer injen til sin G.
 498. en anden G. 101. 346.

- Sangbrir; Gangende; og: Gangfolk, 178.
 Sanger (en), 382.
 Gangspil, og: gaaer i G. 184.
 Ganske, III. 463. g. alt, 463.
 Gardin, 396. 459. faaer g. for sig, og: hænger g. for Bindue, 396. trækker G. for, 459.
 Garn, 159. kytter G. 159. sætter G. ud, 159. 313. udsat G. og: G. er udsat, 313. fanger med G. 159. 278. fanget i G. 278. spunden G. 352.
 Gartner, 284.
 Gave, 360. 508. — for Ravnets Skjld, 60. faaer G. 507.
 Gavnild, 504. 507. er g. 504.
 Gavn, og: har G. af, 110.
 Gavern, 110. hvad g. det ham? 449.
 Gebærder: den som har mange underlige G. 104. taler med G. 430.
 Ged, 405.
 Gedebuk, 39.
 Geil; er g. og: betager sin Geilhed, 490.
 Geist, 501. død af G. Syn, 501.
 Gelejde, og: Gelejder, 13.
 Gemeenskab, 102.
 Gemyt, 140. et godt G.; er af got el. slet G. 140. fører til G. 77.
 Genius (Herremesterens), 501.
 Gessjæftig, og: er meget G. 399.
 Gespenst, 501.
 Gestalt, 52. 470.
 Gesvadsig; og: erg. 328.
 Gesvindt! 24. gaaer el. fabrer g. 154. er g. til sin Gierning, 525.
 Gevorden: tager paa en g. Fod, 350.
 Gevær, 409. med G.; har G. paa, hos el. med sig; og: tager G. i Haanden, 409. anfalder med G. 410.
 Gevært, 48. 192. med G. 48.
 Gevrfugl, 136.
 Sid! 112. 171.
 Sider, 82. g. gjerne være med deri, 225. det gad man været over, 377. g. ikke, 81. 82. g. ikke spise det, 246. g. ej mere el. længer, 62. 154. 505. g. selv ej gjøre noget, 458. den som g. intet gjort, 445. g. ej rørt ved el. tage paa, 544.
 Sjel; Sjælker; og: g. med, 366.
 Sjælkerie, 198. 266. 495.
 Sjælkes med, 266.
 Sjæld, 17. 19. fordrer G. 17. 72. betaler G. 18.
 Sjels

- Gielbunden (er), 17.
 Gielder: det som ikke kan
 g. mod andet, 294.
 Gielle; og: Gielletuus,
 253.
 Giemmer, 135. 501. g.
 for. 81. g. i, 106. g. hos
 sig, 108. g. til, 232. g.
 nøje paa en Ting, 465.
 Giemmested, 501.
 Giemsel, 106. 146. 501.
 Gieut, 501. g. nøje paa,
 465.
 Giennemagt (er), 338.
 Giennemfører, 391. 392.
 Giennemføret (bliver),
 391.
 Giennemdunstet; og:
 er g. 392.
 Giennemfæhrt, 21. 95.
 har G. 38. 95. søger G.
 hvor ingen er, 173.
 Giennemgaaer, 42.
 Giennemkøgt (er), 339.
 Giennemskærer, 96.
 Giennemstikker, 172.
 — af Danvare, 469.
 Giennemstikkes af Dan-
 vare, 469.
 Giennemsvedt, 9.
 Giennemtrukken af Bæ-
 de; og: bliver el. er g.
 437.
 Giennemvarm (bliver),
 202.
 Giennemvarme, 202.
 Gienner, og: Giennet,
 532.
 Gienfærd, 459.
- Gienafjeld, og: Gien-
 gjelder, 18.
 Gienlyd, og: giver G. 19.
 Gienløser (en), 33.
 Gienstkin, 20.
 Gienstkrald, 19.
 Gienstkyder, og: Gien-
 skydested, 143. 144.
 Gienstridig, 120. 330.
 541. erg. 380. 541. viser
 sig g. 380.
 Gienstridighed, 120.
 330. 541.
 Gienvordighed, 75.
 269. lider G. 127. 269.
 er forbunden med G. og:
 paafører G. 269.
 Gjerde, 532. sætter G.
 om, 533.
 Gjerrig, 102. 374. 377.
 er g. 374. 377.
 Gjerrighed, 374. 377.
 Gjerning, 360. 450. god
 G. 13. ond el. syndig G.
 II. har sin G. deri, 360.
 G. man første Gang gjør,
 371.
 Gjest, 489.
 Gjestebud; Gjestere-
 rende; og: Gjestere-
 rer, 158.
 Gjetter, 80.
 Gietov, 79.
 Gift (er), 206. 542. er g.
 med, 318. 542. g. Mand,
 som holder Hore, 542.
 Gifte sig (vil), 319. vil
 ei g. 366.
 Giftelysten (er), 426.
- Q 9 5 Gif

Giftesty, 366.
Gigt, 63.
Gilder; **G**ildet; og:
Gilding, 490.
Gjordemoder, 83.
Gjort, 360. 450. er smukt
 g. 360.
Gisper, 15.
Giv agt! I, 57. 87.
Givende sig i **S**merte, 308.
Givendes (saaer det til),
 360.
Giver, 507. g. en efter
 anden, 508. g. gjerne, 504.
 507. g. ej gjerne, 504.
 g. ham sin Deel med an-
 dre, 467. g. en noget med,
 289. g. kun nogle og an-
 dre ikke, 261. g. for Rav-
 nets Skyld, 60. — for
 Venstabs Skyld, 48. g.
 bort, 507. g. i Betaling,
 19. g. omsonst, 360. g.
 noget til paa Kjøbet, 466.
 g. til derpaa; g. ham no-
 get til paa Kjøbet; og: gi-
 ver det til, 467. g. en no-
 get i Haanden, 487. g. ens
Gods til Priis; og: g. no-
 get til Priis af Bløde, 516.
 g. hinanden Stofkeprygl,
 410. g. hid, 152. g. gode
Ord; og: den som g. go-
 de **O**rd, 249. g. at for-
 staae el. g. tilkiende, 324.
 g. sin Mening tilkiende,
 380. g. sig tilkiende, 302.
 324. g. Rys om, 160. g.
 sig til, 136. g. sig i **F**ærd

med, 337. — anden gang,
 14. den man g. sig i **F**ærd
 med, 382. g. sig ret af med,
 345. g. sig flere om en, 30.
 g. sig forjæves af med, 12.
 g. op af sig igjen, 437. g.
 sig op i **V**andet, 149. 167.
 304. saaer til at g. sig op,
 149. g. el. har g. sig op
 i **V**ejret, 167. g. sig,
 naar man triner derpaa,
 408. g. efter, 120. 140.
 200. 237. 299. 398. g.
 efter for, 237. g. ikke ef-
 ter, 248. g. efter under
Fødberne, 429. g. sig ud
 til **S**iderne af **V**aatrykken,
 428. g. sig tabt, 508. g.
Kjøb, 398. g. Hals el.
Skrig fra sig, 192. g. agt,
 325. — paa ens **V**iner,
 191.

Giver sig i **S**merte, 171.
 191. 269. 308.

Giver (en); og: en glad
G. 507.

Gives, 507. gives noget;
 og: den noget g. 507. g.
 noget for af samme **S**lags,
 470. det som g. paa **K**jø-
 bet, 466.

Gjæder, 337.

Gjæer, 188.

Gjør, 61. 106. 359. 360.
 369. 376. har gjort, 360.
 g. noget, 450. 451. —
 ved en, 451. — for en,
 360. 450. — deraf el.
 g. det til noget, 361. 450.
 g.

- g. en noget, 359. 451. g. idelig, 25. g. ej oftere, 379. g. med fri Willie el. Forsæt; og: g. uden Forsæt el. mod sin Willie, 356. g. out el. Synd, 10. 11. g. det som slet er, 375. g. out mod, 11. g. Glæde, 22. 415. g. en imod, 62. g. ingen out, 381. g. vel imod, 40. 62. g. det be- falte, 243. g. som en vil have det, 293. g. tilpaa, 292. g. strax hvad man siger, 330. g. det en an- den ej formaaer, 12. kan g. alt hvad han seer, 415. lader sig ikke g. 12. 375. er ej at g. Forsøg paa, 401. g. ved, 73. 106. g. tilrette, 10. 445. g. istand, 110. g. med, 101. g. af med eet, 78. kommer ham til at g. 379. g. som han plejer, 104. g. efter en an- den, 10. 135. g. det! g. oftere! og: g. som sagt! 147. g. Anstrib, 192. g. sit Behov, 31. 38. g. under sig, 38. g. sig til, 300.
- Gjærlig** (seer det), 375. g. Synd, 11.
- Glæde**, 135. 494. bliver g. 494. er g. 135. 494. — ved, 235. gjør g. 494. overmaade g. 376. g. Til- stand, 494.
- Glands**, 184. sætter G. paa, 185.
- Glarmester**, 90.
- Glas** (et), 82. et Stykke G. 82. G. Ruder, 90. moscovitisk G. 185. G. Perle, 386.
- Glat**; og: er g. 148. 224. 392. er paa g. Jis med haarede Skindsoller, 224. Haarene ligge g. an paa Skindet, 244. snitter g. 406.
- Glatte**, og: **Glatte**, 406.
- Glatthed**, 392.
- Glemmer**, 38. g. efter sig, 189. g. sig selv el. en anden ved Uddeling, 264. g. aldrig, 388. g. ej el. kan ej g. 140.
- Glemson**, og: er g. 387.
- Glemsonhed**, 388.
- Glemt**, 388. bliver ikke g. 359.
- Slidebane**; og: **Slide**, mid del, 403.
- Slider**, 224. 403. — paa Skind, 437. g. ned, 356. 437. — deraf, 437. g. ud, 356. kommer det til at g. ud, 357.
- Slide**, Skind, 437.
- Glimmer**, 184. 185.
- Glimrende**, og: **Glim**, rer, 184.
- Glindsende**, 184. 185. gjør g. 185.
- Glindser**, 184.
- Glip** (gaaer af), 33.
- Glip,

- Slipper, 356. g. med sin
 Piel, 356.
 Gloende (er), 68. 202.
 Gloer: giver en noget at
 g. paa, 518.
 Glubende, 178.
 Glubsk; og: er g. 178. 286.
 Glæde, 494. hvilken G.?
 378. ret fuld af G. 376.
 finder G. i, 28. da maae
 have været G. 412.
 Glædelig; og: er g. 28.
 Glæder, 494. g. sig; og:
 g. sig over, 494. g. sig
 paa ens Begne, 235.
 Glød, 68. henter Gløder,
 68.
 Gnaven: er g. og: faaar
 noget at være g. over, 476.
 Gnaver: g. Been, 130.
 157. 223. g. i Stykker,
 157, 248. g. af med
 Runden, 248. det g. 298.
 Gneden mygtimellem Hæn-
 derne, 524.
 Gnid; og: spiser Gnider,
 78.
 Gnider: g. Huden af, 312.
 g. mygtimellem Hænder-
 ne, 524.
 Gnides mygt, 524.
 Gnidsk, 74. 504. er g. 504.
 Gnier, 362. g. paa, 5.
 Gnier (en), 362.
 Gnieragtig; og: er g.
 74.
 Gnieragtighed, 362.
 Gnieric, 74. 362.
 God, 13. 26. 140. er g.
 13. 26. holder for g.

238. fiender for g. og:
 siller sig g. an, 13. bliver
 g. og: gjør g. 110. gjør
 g. igjen, 394. er g. imod,
 62. er g. at fornøje, 102.
 er g. at bede, 120. g. at
 omgaaes, 162. er g. at
 omgaaes, 162. 228. er i
 g. Stand, 237. 352. g.
 for at gjøre, 13. er ikke
 g. 238. — paa ham, 527.
 er et g. at komme nær,
 162. har været her en god
 Tid; og: er en g. Tid siden,
 132. gode Wahre, 357.
 Gode (et), 13.
 Godgjørende; og: Gods
 gjørenhed, 40.
 Godhed, 13.
 Gods, 357. 359. got G.
 357. har G. 359.
 Gold, 314.
 Gople, 130. 316.
 Got, 275. er g. 162. 238.
 275. er meget g. 275. gjør
 g. el. besitter sig paa g. 13.
 holder for g. 110. g. at
 være paa et Sted; og: sin-
 der det g. at blive der, 99.
 nyder g. af, 40.
 Gotter sig ved ens el.
 hverandres Nærberøelse,
 474. g. forud i Tanker-
 ne, 209.
 Gothaab (en Colonie);
 boer ved G. og: en Got-
 haaber, 315.
 Graa: g. Haar; og: har g.
 Haar, 239.

Graad,

- Graad**, 206. 230. stærk
G. 205. bringer i **G.** 206.
 tørrer **G.** af Vinene; og:
 noget at tørre **G.** af med,
 230. tvinger sig fra **G.**
 43.
Graadig, 54. 298. er g.
 54.
Graahaaret; **Graa**
 hør det; og: er el. bli
 ver g. 239.
Gram; er en g. og: bring
 ger en til at blive en an
 den g. 527.
Grams, 349. kaster paa
G. 533. — for dem, 534.
Gramses; og: g. om, 349.
Gramsgods, 534.
Gran (et), 415.
Grandsker, 77.
Granstage, 343.
Grav, 95. 106. 142. byg
 ger el. graver en **G.** 106.
 gjør **G.** til, 142.
Graver, 106. 133. 497. —
Gravi, 142. — **Lorb**,
 133.
Graver (en), 133.
Gravet, 497.
Greben, 487.
Green, 63.
Gribe (en), 130. 487. med
G. 130.
Griber, 487. g. fat om,
 487. g. an, 24. 136. 200.
 379. g. sig an, 24. g. i
 Mørke, 405.
Gridsk, 515. g. paa el.
 efter noget, 377. er el. bli
 ver g. derefter, 515. er ret
 g. derpaa, 377.
Gridskere (bliver paa no
 get), 276.
Grim, 191. 367. er g. 125.
 191. 367.
Grimhed, 367.
Grind (en), 120.
Grinen; **Griner**, og:
Grinevurrenhed, 92.
Groehul (got), 251.
Groer; og: det som g. 284.
 g. til, 246. **Saar** g. ha
 sig sammen, el. begynder
 at g. til, 251.
Grov; og: er g. 251. har g.
Stemme, 180. det grove i
Mad, 478. det var alt for
 grovt, 442. er g. **Træ**, 130.
Grovest (er), 124.
Grovhed, 251.
Grovstemmet; og: er
 g. 211.
Grovtalende, 180.
Gru! 435.
Grube, 142.
Grublende; og: **Grub**
ler, 140.
Gruelig; **Grueligt**; og:
 er g. 275. 436. hvor g.?
 435. **Detret** er g. 46.
Gruelse, 435.
Gruer, 435. g. for, 46.
 285. 435. — noget at ud
 staae, 524. det man g. for,
 435. kommer en til at g.
 436. det maae nok komme
 en til at g. 524.
Grum; og: er g. 81. 178.
Grumo

- Grumhed**, Gr. betager en
 sin G. 178.
Grum i Lampen; har el.
 er fuld af G.; renser fra,
 skifter ved, el. er skilt ved,
 sit G. 419.
Grumset; og: er g. 139.
Grund, 94. 301. løber,
 sætter el. staaer paa G.
 94. kommer paa G. 156.
 er en god el. slet G. 301.
 er ved Grunden, 496. har
 til G. 378. Grundet Sø-
 en, 94.
Grunder; og: g. paa, 77.
 141.
Grundere (bliver), 94.
Grundhed, 94.
Grundling, 517.
Grundlærdom, 107.
Grundspire, 285.
Grundsteen, 59. 64. 497.
Grundvold, 497. faaer
 el. lægger G. 498.
Grundt; og: er g. 94.
Grusomt, 93. er gru-
 som, 401.
Grus; Flotser, 502.
Gryde, 90.
Grydesteen; og: har at
 bestille med G. 521.
Gryn, 441.
Græden; og: Græde-
 nem, 206.
Grædefærdig (er, men
 holder sig dog), 43.
Græder, 206. 335. g. let,
 43. g. gjerne, 206. g. over
 el. for; og: kommer en
 til at græde, 206. kan ej
 g. 43.
Græmmelse; og: taber
 sig af G. 104.
Græmmer sig; 104. 171.
 — over sin Opførsel, 461.
 har intet at g. sig over,
 461.
Grændse, 76. 203. paa
 Grændserne, 76.
Grændseløs, 204. er g-
 203.
Grændser; og: g. derved,
 203.
Grændsestiel, 203.
Græs, 145. 247. G. til
 Støyle. Straa, 366. siint
 G.; rykket G.; og: er
 ude efter G. 146. rykker
 G. 146. 366. slaer G.
 146. 257. faaer G.; er
 afflaect sit G. og: gjør
 bart for G. 257.
Græs-And, 239.
Græhoppe, 357.
Græsmark, 280.
Græsrig; og: er g. 257.
Græstørv; og: hugger G.
 op, 497.
Grød, 212. 441. spiser el.
 luger G. 441.
Grøde; og: farfte G. 284.
Grøn; **Grønt**, 452. 507.
 524. 525. er g. 224. 257.
 452. 507. 525. bliver g.
 257. g. Sliim i Størene,
 224.
Grønnes, 168.

- Grønlandsk: paa sin g.
 og: det var ret g. 160.
 Grønlænder (en), 125.
 159.
 Gudelig; og: lever g. 13.
 Guld, 169.
 Gulv; og: lægger G. 301.
 Gulvskarn, 415. 499.
 Gumlen, 214.
 Gumlende (er), 465.
 Gumler, 38. 465. g. paa,
 214. noget at g. paa, 466.
 har gjerne noget at g. paa,
 465.
 Gumlet, 38.
 Gumper til Siderne, 97.
 Gunst, 394. 395. bevises,
 vinder, og: udvirker G.
 395. G. er at bekomme,
 394.
 Gunstbeviiisning, 395.
 Gunstig, 395. er g. og:
 er ham g. 395. bliver g.
394. Sted, hvor man
 bliver g. modtagen, 395.
 Gull; og: er g. 452.
 Gullaagtig; og: er g. 228.
 g. Metal, 169.
 Gull, And, 340.
 Gullbrunn; og: er g.
 228.
 Gyder Rogn, 83.
 Gydet Rogn, 144.
 Gyng (en), 147.
 Gyngen i Jisen, 149.
 Gynger, 21. 147. Jisen
 g. 149.
 Gyrtel, 197. 485.
 Gyseligt at see (er ret),
 484.
 Gysen; og: hvilken G.!
 170. forarsager G. 153.
 170.
 Gysende (er), 170.
 Gysen, 153. 169. g. for,
 153. g. ved at anvæ, 96.
- H.**
- Haab, 141. 297. fast H.
 485. lever i H. 297. har
 got H. 306. faaer g. H.
 297. sætter H. til, 141.
 taber H. 297. 306. giver
 H. 297. gives got H. 105.
 giver falsk H. 536. er
 imellem H. og Frygt, 171.
 Haabesuld, 306. er h.
 297. et h. ungt Menneske,
 365.
 Haabeløs, 306.
 Haaber; og: er at h. 297.
- Haabes (det som kan), 297.
 Haakal, 71.
 Haan, 266.
 Haand, 48. 86. 144. har
 ont i H. 49. er ved H.
 14. fra H. 54. har faaet
 fra H. 78. med H. under
 Rinden, og: sætter H. un-
 der Rinden, 335. lægger
 H. over noget, 8. gjør
 huul H. 144.
 Haanddask (giver), 144.
 Haandfad, 82. 514.
 Haand

- Haandgreb**, 189. 488. gjør **H.** og: sætter **H.** paa, 189.
Haandflæde, 27.
Haandleed, 48. 347. **Haandleedets Knude**, 277. har ont over **H.** 160. 224. 347. **fløder H.** 277. det primer i **H.** 224.
Haandpenge, 64.
Haanlig Efttale el. **Behandling**, 266.
Haant (lader om), 55. 177.
Haar, 257. **H.** paa **Hovvedet**, 322. **H.** under **Armenene**, 334. **H.** i **Løfkerne**, 492. **H.** under **Hagen** paa et **Rheensdyr**, 492. har **brav** el. **smukke H.**; **faaer H.**; har **mistet sine H.**; **miser H.** paa enkelte **Steder**; **slider** el. **rykker H.** af; og: **støder H.** af et **Dyr**, 257. **rykker H.** af med **Tænderne**, 266. **H.** **slides** af et **Skind**, 186. **H.** **afraadue**, 541. **binder sit H.** op, 187. 354. **klipper** sit **H.** 352. 354. **klipper** el. **river H.** af; og: **trækker** en el. **trække** hinanden ved **H.** 322. **H.** **rejse** sig paa **Hovedet** af **Forskrækkelse**, 484.
Haarbaand, 187.
Haard, 200. 248. 251. 420. meget **h.** 248. — **Steen**, 248. er **h.** 248. 251. er **h.** i sig, 200. 437. er **h.** af **Gemyt**, 200. bliver meget **H.** 248. 442. **stiller** sig **h.** an ved **Smerter**, 43.
Haardfør, 240. er **h.** 43. 240. meget **h.** 240.
Haardhed, 248. 251.
Haardhjertet; og: er **h.** 200.
Haardnakket; og: er **h.** 248.
Haardt, 23. er **h.** 226. 420. gjør **h.** og: **bager h.** 420. er **h.** at **døje**, 269. har **h.** **Liv**, 485.
Haarklump (**affalden**), 179.
Haarremmen paa et **Skind**, 71. **H.** **mørnes** og **rives** af et **Skind**; og: **river H.** af, 541.
Haartang, 400.
Haartop, 185.
Haaskjerdning, 71.
Had, 213. har **fattet H.** til; og: **opegger** til **H.** 527.
Hadefuld mod **andre** (**gjør**), 527.
Hadeligt, 213. 527.
Hader, 213. 527. er at **hade**, 213.
Hader (**en**), 527.
Hage paa et **Wenniske**, 456. **H.** er **svet** paa **hende** el. **sver** **hende** paa **H.** 456.
Hage (**Krog**), 307.
Hager til sig, 307. bliver **haget**, 307.
Hagestykket i en **Pelk**; og:

- og: Hageslyklets Omrand, 250.
 Hageshøning, 456.
 Haget (med Hak i), 1.
 Hagl at skyde med, 19. støber H. 20.
 Hagl fra Himmelen, 281.
 Hagler, 281.
 Haglet, og: er h. 261.
 Haglform, 20.
 Hai, 71.
 Hak, og: gjør H. i noget, 1.
 Hakkende i sin Tale, 132.
 Hakker; h. udi, 96. h. i sin Tale, 132.
 Hale, 341. kort H. og: har mistet sin H. 342.
 Haler; h. op, 31. 156. h. ind, 31. 118. h. ud, 281.
 Hals, 233. har ont i H. 500. faaer noget i H. 510. det kunde snart blive fiddende i H. 511. forforter H. 232. rækker el. gaaer med oprakt H.; vrier H. hid og did; og: binder noget om H. 233. faaer Rem om H.; sætter noget om H. og: den som har Amulet om H. 544. en smal H. af Land imellem 2 Bugter, 143.
 Halsbaand, 544. har H. paa; faaer, tager el. binder H. paa; nyt H. og: faaer nyt H. 544.
 Halsbind, 233.
 Halsbrynde (faaer), 101.
- Halsbugning paa hver Side ved Armenes Udstrækning, 253.
 Halsbugger, 304.
 Halskjede, 544.
 Halsklud; Halsklæde, og: binder H. om, 233.
 Halskrave, og: tager H. paa, 233. 396. hænger H. paa en anden, 396.
 Halskravebeenet, 238.
 Halsmælke, 544.
 Halstarrig, 352. 541. er h. 541.
 Halstarrighed, 541.
 Halssyge (har), 500.
 Halt, og: er h. 406.
 Halten, 407.
 Halter, 406. 512.
 Halv; det Halve, 91. 197. Kun det h. 91. just det h. og: træffer det h. 197. h. Sæl el. Kobbe Spæk, 234. h. Menniske, 91.
 Halvbroders Kone, 332.
 Halvdeel af et Dyr, og: faaer H. 300.
 Halvdeelt Sælhund, og: faaer en h. S. til Deel, 237.
 Halvfuld (er el. øser) 197.
 Halvfogt, 14.
 HalvVeltz, 22. 158. 223. 502.
 Halvraaden Fiskel. Riød; er h. og: spiser h. 260.
 Halvraadne (lader), 260.
 Rr

- Halvraadt (er), 339.
 Halvsøver, 431.
 Halv-Støvles; og: har
 el. har faaet H. paa, 164.
 Halv-Syster, 286.
 Halvt: kun h. 91.
 Halvten, 197.
 Halvtosse; og: er Halv-
 tosset, 428.
 Halvvejen (er kommen),
 25.
 Halværmæ, 4.
 Ham er det, 482.
 Hammer, 178. 183. 207.
 Hammerflag, 241.
 Hamp, 21.
 Hamrer, 178.
 Han, I. 93. 326. 482. h.
 der, 326. visseligen h. 100.
 vil blive haas, 359.
 Han (en), 38. 486. er en
 h. 486. en h. Hise el. h.
 Fugl, 39.
 Handels-Assistent,
 313.
 Handelskiste, 98.
 Handelsmand; og: Han-
 delssted, 312.
 Handelsvahre, 313.
 Handler med Wahre, 312.
 handler got, slet el. ei
 got; er god el. ikke god at
 h. med; kommer for at
 h.; og: h. med, 313. vil
 h. med en, 362.
 Handler (en), 313.
 Handler (gjør): h. ilde,
 II. III. — med sit Toj,
 161. h. en Ting vel, 53.
 h. som han bør, 109.
- Handling, 171. slet H.
 11.
 Hanen paa en Flintelaas,
 223. trækker H. op el. H.
 er optrukken, 199.
 Hang efter noget, 296. 533.
 faaer H. til noget, 515.
 Hank, 130. 487.
 Hanket, 130.
 Hanske; og: syer H. 20.
 Har, 358. h. noget, 358.
 448. h. den. 358. har ik-
 ke, 358. h. intet, 358. 448.
 h. ei hvad man skal bruge,
 359. h. nok; og: h. intet
 at bide el. brænde, 351.
 h. aldeles intet el. hver-
 ken det ene eller andet; og:
 h. ikke en Smule deraf,
 448. h. med sig, 289. —
 til ham, 289. h. intet, med
 sig, 289. 334. h. det her-
 tis, 383. h. el. h. intet at
 hjælpe en med, 12. har
 noget i sig, 113. h. intet
 paa sit Leageme, 464. h.
 endnu deraf, 321. der h.
 man mig igjen, 379.
 Hare, 520. søger efter H.
 el. at komme H. nær; og:
 faaer H. skudt, 520.
 Harejagt (er paa); og:
 Harejæger, 520.
 Harekind i Skjal, 304.
 Hare-Unge, 520.
 Harler op, 335.
 Harmeligt, 527. er h.
 516.
- Hare

- Harmer sig; og: h. sig
 over, 516. 527.
 Harniss, 396.
 Harpe, 236.
 Harpir, 239.
 Harpuun, 497. træffer
 el. har truffen med H.;
 har faaet H. i sig; og:
 fanget med H. 282. sætter
 el. har sat H. paa, 406.
 hans H. er brækket, 497.
 bageffe H. Ender, 342.
 Harpuunbenet, 497.
 Harpuunjernet, 524.
 Harpuunpiil, 82. 409.
 kaster med H. og: slaaer
 H. i et Dyr, 82. 282. 528.
 Harpunnstok, 464. 528.
 lofter H. i Vejret for at
 slaae til, 528. Harpunn-
 stangens Ende, 343. —
 Endesjere, 444.
 Hasselerer med, 349.
 474. h. med hinanden,
 474.
 Hast, 47. i en h. 482. gjør
 i en h. 153. fahrer bort
 i en h. 482. vil have i h.
 209.
 Hasten, 209.
 Haster, 47. 208. h. med
 noget, 66. h. med Udsal-
 det, 75. er at h. med,
 209. h. ikke, 47.
 Hastig, 163. 208. er h.
 163. det var h. 208. 236.
 steer h. 209. hvor h.!
 236. h. Brede, 47. bli-
 ver h. bred, 47. 163.
- Hastighed, 162.
 Hat, 300.
 Hauge, 284. lægger H.
 an el. arbejder i H. 284.
 Haugevært, 284.
 Hav, 114. det store Ver-
 dens el. vilde H.; smukt
 H. og: fahrer paa H. 114.
 oprørt H. og: H. bliver
 oprørt, 176.
 Havblik; og: er el. gjør
 H. 99.
 Havbugt, 95. 114. 142.
 Havende, 358.
 Haver, see: Har; vil ha-
 ve, 375. — meget, 377.
 det man skal h. 362. pleje
 er aldrig at h. noget, 358.
 hvad vil han h. derfor?
 451.
 Haverten (et slags Sæl),
 461.
 Havfrue, 233.
 Havfrue, 233.
 Havhest (en Fugl), 158.
 Havn, 223. kommen el.
 kommer i H. 319. søger
 H. 320.
 Havsiden: ved H. og den,
 som opholder sig ved H.
 221.
 Havsule (en Fugl), 236.
 Hazardeerlig (er), 524.
 Hede, 202. 339. hvilken
 H. ! 87. blæser el. bes-
 vimer af H. 202.
 Hedenfahrer, 369.
 Hedenst; og: er h. 323.
 Heder, 60. 458.

- Hedning; og: er paa h. Wiis, 323.
 Heed, 339. er h. 202. 339. gjør el. bliver h. 202.
 Heede, see: Hede.
 Heeder, 202.
 Heedgjørende Middel, 202.
 Heedt, 202.
 Heel; og: er h. III. h. og holden, 463. h. Samlingen, 464. er ikke h. af eet Stykke, 519.
 Hefstig (hvor)! III.
 Hegler igjennem, 368.
 Hei! 87.
 Heiloe (en Fugl), 153.
 Helle (en), 120.
 Helbred (har ingen), 352.
 Helbredelses Middel, 352.
 Helbreder, 154. 352. 380.
 Helbredes, 153. 380.
 Helbredt, 352. 380.
 Held, 372. forarsager h. 372. har ingen h. 373. med h. 372.
 Held ned ad, see: Hæld.
 Helder, see: Hælder.
 Heldig; og: er h. 272. har ret været h. 302.
 Heldigen; og: gaaer h. for sig, 372.
 Hellefangst (er paa), 148. 301. drager paa h. 301.
 Hellefiskel. Helleflynder, 148. 301. fisker efter h. 301.
 Hellefiskeknore; Hellefiskeunge; og: en Helleflynderfisker, 301.
 Heler; og: h. sig, 246. vil ikke h. sig, 246.
 Hellig; og: er h. 88. 109.
 Helligdag; og: er h. 292.
 Helligdom (hvilkent)! 88.
 Helliges, 540.
 Helliggjort; og: Helliggjørelse, 110.
 Helliggjørende Middel, II.
 Helliggjører, II. 110.
 Helliggjører (en), II.
 Hellighed, 88. 110.
 Helligholder, 292.
 Helsen; har ei el. ingen h. 72. 258. taber sin. h. 258. 318.
 Helst, 35. giver sig h. af med, 380.
 Helvede, 459.
 Hjemmelig, 36. holder h. 36. 115. — for en, 36. kommer h. 151. det h. Lem, 540. ligesom det h. Lem, 293.
 Hen; h. mod ham, 507. h. i Veiret; og: gjør h. i Veiret, 247.
 Henbragt; og: Henbringer, 9.
 Hendser, 380.
 Henne, 93. er h. i noget, 141. 331.
 Hengiven, 103. 508. er h.

- h. 103. h. til Drif, 115.
 h. til Døden, 499.
 Hengiver, 508. h. til
 Døden, 499. h. sig, 508.
 Hengives, 508.
 Henkaster; og: h. til,
 294.
 Henlagt, 98. 106.
 Henlægger i Lufke til en
 anden Tid, 501.
 Hencrisen (paa), 431.
 Henrykkelse, 479.
 Henrykkende (er), 484.
 Henrykt; er h. og: hver
 h! 479.
 Hensat, 106.
 Hensigt, 370. uden h.
 14.
 Hensmulrer, 68.
 Hensovet; og: er h. 175.
 431.
 Hensvunden; og: er h.
 518.
 Henter, 9. 21. 371. h. ind,
 39. h. Levnetsmidler, 189.
 h. Hjem, 467.
 Hentet, 371.
 Hentøret; og: er h. 518.
 Henvender til, 506. h.
 sig til, 397.
 Henvendt: holder h. til
 el. har sit Sind h. til,
 506.
 Her; og: er h. 247. her
 nedre; og: er h. nedre;
 h. neden til; h. vest; h.
 vest henne; og: er h. vest
 henne, 165. h. frem, 326. h.
 paa dette Sted; er h. paa

- dette Sted; h. er han, hun,
 den ic. og: den som er h.
 482.
 Herberge, 431. lægger
 sig i h. 498.
 Herbergerer, 119. 431.
 Herre, 125. 274. sior, yv
 perst, rette el. beskiflet h.
 og: har til h. 274. et
 sin egen h. 222.
 Herredom, 274.
 Herefter, 217.
 Herfra, 248. 482.
 Herhen, 247. 482.
 Herhid, 247.
 Herigjennem, 482.
 Herlig, 367. en h. For-
 klaring! 220. de ere ret
 h. Goff, 470.
 Herliggjort, 367.
 Herlighed, 367. 539.
 540.
 Herligt; og: er h. 26.
 det var h. 425.
 Hermaphrodit, 39.
 Hersker, 274.
 Hertil, 247.
 Hestligt Drennske, 125.
 Hest, 300.
 Hestevranger (en Fugl),
 138.
 Hette, see: Hætte.
 Hevn; Hevner; h. sig;
 en Hevner; og: Hevne-
 gierig, 18.
 Her; og: er h. 106.
 Herkunst (bruger), 35.
 Heremester, 39. 459. er
 h. 106. 170. lærer at
 blive

blive *H.* 36. søger Raad
hos *H.* 36. *H*—*s.* Dra-
tel, 501.

*H*er er, 35. 186. 415. *h.* i
Morke, 460. *h.* for at
forsøge ens *Glæbne*, 186.
h. paa en, 415. *h.* sig selv
el. en anden til døde, 364.

*H*errie, 415. bruger *H.*
106. over sit *H.* 460. 502.
dræber ved *H.* og: kommer
af Dage ved *H.* 364.

*H*eret til døde (bliver), 364.

*H*id, 247. 482. kun *h.*
247. kommer *h.* 152. 248.
kom *h.*! 152. bringer, bær-
rer, giver el. vil have *h.*
152. *h.* og *did*, 463. fah-
rer *h.* og *did*, 34.

*H*idbragt; og: *H*idført,
489.

*H*idser ned; og: *H*id-
set ned, 309.

*H*idvendt, 396.

*H*ilp, 33. 91. 96. har *H.* 96.

*H*jælper, 32. 33. 42. 90.

96. 108. kan el. kan ikke

h. 12. *h.* op, 240. *h.* til

rette, 48. 279. *h.* paa,

279. har til at *h.* sig;

har ingen til at *h.* sig el.

maae selv *h.* sig, 96.

*H*jælper (en), 90. 96. har

til *H.* 96.

*H*jælper ad, 30.

*H*jælpetime, 32.

*H*jem, 340. 319. har til

sit *H.* 319. gaaer, dra-

ger el. fører *H.* 36. er

ikke kommen *H.* 268. er

kommen *H.*; kom omfider

H.; og: kommer alle *H.*

som ere ude, 488.

*H*jembragt, 36.

*H*jembringer, 9. 36.

*H*jemme: han, hun ic.

H. 93. er *H.* og: den som

er *H.* 340. 394. er ei *H.*

55. bliver altid *h.* 151.

*H*jemmesøding; er *H.*

og: hvilken *H.* 535.

*H*jemført, 36.

*H*jemkommen, 488.

*H*emkomst: det gaaer seent

med hans *H.* 488.

*H*jemlængsel (har), 36.

*H*jemvej; og: paa *H.* 540.

tager med paa *H.* 541.

*H*jerne; og: spiser *H.* 175.

*H*jernefalk, 168.

*H*jerte, 77. 525. har til

H. 124. 525. har ei til

H. 124. lægger paa *H.*

el. tager til *H.* 74. 77.

140. 525. har i sit *H.*;

det en har paa *H.* el. som

boer i *H.*; bevarer i sit *H.*;

tænkt i *H.*; tagen til *H.*

el. lagt paa *H.*; bringer

en i *H.*; og: begaver han

H. 525. taler ei af *H.* 369.

*H*iertets Tanke, 525. af

ganske *H.* III. *H.* maae

være højt i ham, 412. for

H. og: har ont for *H.* 81.

over *H.* 333.

*H*iertegruben, 81.

*H*ier

Hjerte Puden, 333. har
 Smerte i H. 334.
 Hjertevee (har), 81.
 Higen efter noget, 155. 209.
 Higer efter noget, 155. 160.
 161. 209.
 Hiin; Hiint, 93. h. Si-
 de, 17. 531.
 Hik; og: Hikler, 312.
 Hilser, 191.
 Himmelen, 209.
 Himmelbeboer, 209.
 Himmelfahrer, 105. 209.
 Himmelfahrt; og: H.
 Dag, 209.
 Hinanden, 123.
 Hinde; H. for Diet, 522.
 H. over Leveren, 316.
 Hinder; og: har til H.
 26.
 Hinderlig (er), 275.
 Hindrer, 275.
 Hinkende; og: Hinker,
 512.
 Hjortetakken (et Fjeld),
 214.
 Hisset, 93. h. henne; og:
 er h. henne, 93. h. inde
 el. ude, 161. han, hun
 ic. h. inde el. ude, 162.
 Historie, 328.
 Hitegods, 299.
 Hitter; og: h. paa, 300.
 Hittet, 299.
 Hul, 49.
 Hulpen, 32. 91.
 Hiver, 258.
 Hjørne, 55. 471. søger
 til Husets H. 471.

Hjørnesteen, 472.
 Hob, 79. H. Skarn, 24.
 H. af smaa Lande, 316.
 Hobevis (sidde el. staae),
 508.
 Hoer: bedriver H. 39. 52.
 542. — med, 542.
 Hoeragtig, 39. 52.
 Hoerkarl, 39. 542.
 Hofte, 406.
 Hoftebeeen, 22. 229. H.
 gaaer af Leed, 229.
 Hofteskaalen, 226.
 Hold: er ved det H. 291.
 faaer ei H. paa, 33.
 Hold! h. Mund! 73-328.
 h. dit Ord! 147.
 Holder: h. fast, 8. 295.
 h. en, at han ej skal fal-
 de, 346. h. sin Nande; og:
 kan længe h. sin Nande,
 16. kan længe h. sit Vand,
 272. h. Munden tilluft,
 73. h. sammen, 101. h.
 sig over, 230. 314. h. in-
 de med, 321. h. ikke, 410.
 h. ikke Vand, 86. h. ved,
 219. — at betragte, 135.
 — at tale, 328. h. ikke
 op, 219. 306. h. fast ved
 sit Sprog og Skikke, 427.
 h. op med, 219. 440. —
 at suee el. regne, 312. —
 at blæse, 53. — at lar-
 me, 154. 311. — at græ-
 de, 114. — at tale om,
 115. 154. — at skrige,
 311. er nær ved at h. op;
 og: det man har h. op med,
 440.

440. h. i Haanden; h. fat paa el. om; det man h. fat paa; og: h. noget i Haanden for en, 487. h. paa hvad han har, 362. h. sig ikke op undervejs, 154. hvem kan h. det ud? 318. kan ej h. ud til Waads i Blæst, 344. h. Waade, 442. h. imod hinanden, 53. h. i god Stand, 53. h. got Huus med, 53. 54. 68. 361. h. tilraade med, 53. h. sine Sager ordentlig, 361. — slet, 361. 363. h. ikke got Huus, 54. h. an hos, 119. h. en noget tilaade, 141. h. Maaltid sammen, 158. h. sig til, 33. 314. 506. h. sig idelig til, 331. h. sig nær til, 170. 339. det man h. sig til, 506. h. med en, 265. 417. h. fra, 120. h. sig fra, 121. h. sig tilbage, 508. — med noget, 461. h. ikke Trop, 508. h. hemmelig, 115. h. i Dre, 58. h. af, 88. 125. 129. 162. 228. værd el. er værd at h. af, 129. h. af sin Kone; og: den som h. af sin Kone i andres Nærværelse, 529. h. frem for en, 250. h. Børn frem paa Naturens Vegne, 219. h. særdisg, 334. h. sig efterretlig, 244. h. for sit, 107. h. med Sælflab, 522.
- Holk; med h.; forarbejdet h.; og: sætter h. paa, 179.
- Holm, 206.
- Holt! 153. 482. 543. h. en gang! 153. nej h. nu! 470.
- Hollænder, 174. 313.
- Hønning, 507.
- Hoppende paa eet Been, 270.
- Hopper; og: h. over, 357. h. paa eet Been, 270.
- Hopper (en), 357.
- Hore, 52. 542. Gatesmands h. 319. 542. løber efter h. 319. gift Mand, som holder h. 319. 542. bliver el. gjør til h. 542.
- Horejagt (gaaer paa), 56.
- Horekippe, 158.
- Horeleeg (øver; og: den som øver), 244.
- Horer, 542.
- Horerie, 39. 52. 542.
- Horeflik (bruger), 223.
- Horeunge; og: er h. 542.
- Horizonten, 422.
- Horn, 299. et slet Stykke h. 490. er got h. 490. forloren h. og: støder med sine h. 299.
- Hornet, 299.
- Hornugle, 438.
- Hos, 333. er h. 286. vil være h. 533. har en h. sig; lader h. sig; en at være h.; den man er h. og: har

- har ingen at være h. 286.
 Høse, 27.
 Høsebaand; og: binder sit H. 278.
 Høffegjøg, 420.
 Høfte; og: H. kommer en paa, 225.
 Høftende; Høfter; og: skal h. 225.
 Høftesyge (har), 225.
 Høv (en), 161. 235.
 Hoved, 303. (167.) har ont i H. 303. 304. (167.) med el. har blot H. 301. ont eller bullent H. 109: har ont H. 304. er for- tumlet el. forstoppet i sit H. 303. det gjør ont i H. 303. skaffer got i H. 304. har mistet sit H.; skiller ved sit H. el. hugger H. af en, 304. smykker hans H. 304. lægger H. derpaa, 20. lægger H. bag over, 242. sætter H. ned imellem Skuldrene, 232. slaaer paa H. 237. har i sit H. 434. har intet andet i sit H. 141. har ont ved at faae af H. 75. slaaer af sit H. 72. 73. skaffer sig af H. 142. gjør efter sit H. 238. spiser H. af Fugle, 168. H. paa et Land, 303. gjør H. paa noget, 408.
 Hoved-Amulet; og: med H. 304.
 Hovedbaand, 187.
- Hovedbyrde, 156. 253.
 Hovedhaar, 322.
 Hovedløs (er), 304.
 Hovedmand; og: er H. 376.
 Hovedpande, 168.
 Hovedpine, 303. 304. har H. 303. Middel for H. og: befrier fra H. 304.
 Hovedpydelse; og: smykket med H. 304.
 Hovedpude; har til H. og: lægger H. tilrette, 20.
 Hovedsanger (er jævnlig), 145.
 Hovedsmerte (forvolder), 303.
 Hovedsmykke; og: Høvedtørklæde, 304.
 Hovedvand, 304. H—S Reg, 256.
 Hovedvee el. Hovedværk, 304. har H. 303.
 Hoven, 386. 442. er h. 386. — i Ansiget, 191. har h. Been, 310.
 Hovenhed, 386.
 Hover ens Arbejde, 520.
 Hoverer, 62.
 Hovmod, 242.
 Hovmodig; og: er h. 241.
 Hovner, 386. h. op i Livet, 271.
 Hu, 155. af ganske H. III. det ens H. slaaer til, 155. 377.
 Hu! 87. 95.
 Huah! 87.
 Hr 5
- Hnd,

Hud, 29. 147. 242. har smuk, sig el. skrumpen H. 148. Sygdom, da H. gaaer af, 30.

Hudfletter, 29.

Hudløs, 28. 29. er bleven h. 29.

Hudstryger, 29.

Hue, 300. har H. paa el. sætter H. paa; og: tager H. af, 300. har ingen H. paa el. har taget H. af; og: uden H. 301.

Hug (et), 201. 523.

Hug (faaer el. har faaet), 529.

Huggejern, 523.

Huggen Skade, 201. 523.

Hugger, 523. h. af, 200. h. sig; h. et Lem el. en, 201. h. Hul, 7. 496. h. Jord el. Torv op, 497. h. Hovedet af en, 303. h. en med Sværd, 342.

Hugger (en), 523.

Hugges, 523. 342. tven- de som h. 342.

Huggespaan, 523.

Hugget, 523. er el. faaer h. igjennem, 210.

Huey! Huhu! el. Hu- hæ! 87.

Huien, 62. 87

Hujer, 62.

Hul; H. paa et Land, 168. 303. 315. H. at fahre uden om, 517. h. i Eindingen, 69.

Hukommelse; god el. stet H.; har god H. og: den

som har god H. 388. har stet H. 387. har i H. 77. 425.

Hul, 6. 7. 38. 68. 94. 142. 144. 208. 212. 391. hug- ger H. 7. river H. paa, 27. gjør H. paa, 37. 392. har H. paa Gollerne, 28. slider el. slides H. paa Gollerne, 391. gaaer H. paa, 176. 242. gaaet H. paa; skaffer H. paa el. trækker H. paa, 242. faaer H. paa, 200. har faaet Hul- ler i sig, 142. stikker H. paa; og: gjøres H. paa, 391. stikker H. i; stikken H. i; og: er stikken H. igjennem, 392. gjør H. dermed, 391.

Huld, 518. ved got H. 27. er ved got H.; kommer til sit H. og: taber sit H. 518. er uden H. og skiller ved sit H. 407. mister sit H. 414. har mistet sit H. 415.

Hule (en), 142. 176. som har H. 142. gjør H. 142. — i noget, 228. H. en Ræv har, 436. H. under Armen, 334.

Hule (den el. det): det H. i Haanden; og: holder i den h. Haand, 144. det H. i et Rør, 443. har h. Tænder; og: det gjør ont i den h. Tand, 444.

Huler ud, 108. 228.

Hul

- Hullet, 142. h. Skindramme, 391. h. De, 391.
 Huling, 142.
 Hulker i Graad, 250.
 Hulstempel, 391..
 Hummer, 351.
 Humeur; er ved got H. 135. 494. er ej i got H. 118.
 Humle; Humlebie, 70.
 Hun, I. 93. 326. 482. h. der for dine Dine, 326.
 Hun(en), 51. H. af Keensdyr, 230. H. af Fugle el. Fiske, 52. hans H. 318.
 Hund, 189. 255. (390.) H. som gaaer for en Slæde el. som trækker got; og: har H. til at trække for sig, 190.
 Hundehvalp, 189.
 Hundesteile (en Stiff), 157.
 Hundetelt, 510.
 Hundetænderne, 505.
 Hunger, 158. llder H. 351. Hungeren driver, 209. doer af H. og: død af H. 355.
 Hungerdød, 355.
 Hunger snød (er i), 183.
 Hungersted el. Hungerstid (er), 506.
 Hungrer, 158. 159.
 Hungrig; og: er h. 158.
 Hurtig, 82. 201. 525. er h. dertil, 153. 525.
 Hurtighed, 525.
 Husbonde, 143.
- Husker, 77. h. over paa, 77. 424. h. derpaa, 325. h. paa, hvad man har at giøre, 424. h. en paa noget, 77.
 Husstrue, 318. 413. har til H. 125. 318. den rette el. første H. 319. en af Besøgerne tagen til H. 535. den som har tvende H. 367. — flere H. 351.
 Husvalesse; og: har til H. 522.
 Husvaler, 522.
 Husvaler (en), 522.
 Husvales; og: Husvallet, 522.
 Hutler, 95.
 Huul; Huult, 443. h. Ring, 444. bliver h. 443. h. Lyd, 168. lyder h. 168. 178.
 Huulgjør Haanden, 144.
 Huus, 92. 93. 119. har H. 119. bygger el. beboer H. 92. laaner en H. 119. under en H. og: den en anden under H. 503. mængde af H. 192. er slet til Huse, 503. maae søge H. hos andre, 503. holder got H. 53. 54. 68. 361. holder ikke got H. 54.
 Huusbygger (en), 93.
 Huusgang, 178. 496.
 Huusgjerning; og: gjør H. 411.
 Huusherre, 143.
 Huusholder: en god H. 54.

54. 361. er en god H.
361.
Huuſtkammer ad, 92.
Huuſtlig; og: er h. 399.
Huuſtlye: Nød for H.;
mangler H.; har kun ſlet
H. og: er ont at faae H.
503.
Huuſtmuur; og: gjør H.
175.
Huuſtkind, 147.
Huuſtag, 66.
Huuſtomt, 92.
Huuſtvild; og: er h. 119.
503.
Huuſtvildhed, 503.
Huuſtvæg, 175.
Hvad? 7. 87. 447. 451.
men h.? og: h. om? 112.
h. er det? 7. 87. 447.
448. 449. h. ſiger du? 7.
87. 100. 394. h. heder
han? jeg veed ikke h. han
heder; h. er hans el. dit
Ravn? 212. h. da han
el. den? og: h. ſkal da
gjøres ved ham el. hende?
326. h. ſiger han? 394.
451. jeg veed ikke, h. han
ſiger, 394. 452. h. an-
det? 394. h. for noget?
h. for en Ting er det? h.
Fofter det? h. vil du el.
han have derfor? og: h.
mon det vel være? 447.
448. h. det ſaa er, 447.
449. h. for nogie? 447.
448. h. var det vi hørde?
h. er hiint for noget? og:
- h. iuſt? 448. h. ſkulde
jeg ſige? 112. jeg veed ik-
ke, h. jeg ſkal ſige dertil,
170. h. ſkal gjøres deraf?
449. h. mon han vil gjø-
re? 1. h. hører jeg? 449.
h. mou det dog var? h.
ſøger el. ſtræber han efter?
h. gaaer han hen til? h.
gør han? h. jager, fiø-
ber, ſaaer han el. ſaaer
at ſee? og: h. vil han
fiøbe? 450. h. ſtal el. gif
af ham, dig ic.? h. har
han, du ic. i Sinde? h.
ſtal du? h. har du paa
ham at ſige el. med ham
at gjøre? h. gjorde han
ved dig? h. ligger det
magt paa el. kommer det
derpaa an? h. gaaer det
mig an el. rager det mig?
og: h. var det han ſagde?
451. h. ſtal det dog til?
425. h. ſagde han dertil?
451. 452. af h. Narsag?
394. 452. paa h. Kant el.
Side? 452. paa h. Maa-
de? 170. h. Wei? 447.
paa h. Steb deraf? 449.
Hvalaadſel, 426.
Hvalaas, 112. 134.
Hvalbarde, ſee: Bar-
de; ſkjærer H. i Strim-
ler, 210.
Hvalfanger (en), 46.
334.
Hvalfangſt (er paa), 46.
334.

- Hvalfisk, 45. 439. for-
 skjellige Slags H. ansø-
 res, 32. 45. 47. 194. 439.
 fanger H. og: sentser H.
 46. H. som er spag, 388.
 H. Stimer, 384.
- Hvalfiske, Gylænder,
 221.
- Hvalfiskeleente, 161.
- Hvalfiskeliine, 26.
- Hvalp, 356. Hund med
 H. 356. 397. ligger med
 sine H. 397.
- Hvalrav, 183. 385.
- Hvalros, 66. H. Land,
 502.
- Hvalspore el. Hval-
 stiert, 343. 404. spi-
 ser H. 404.
- Hvas, 191. er h. 131.
- Hvasshed, 132.
- Hvast, 191.
- Hvedebrød, 145.
- Hvelver; og: Hvelves;
 390.
- Hvelvet; 390. 391. er el.
 ligger h. 391.
- Hvem? 212. men h.? jeg
 veed ikke h.? h. er el. var
 han? h. er du? h. han er;
 h. monne det dog være?
 og: h. er det kommen fra?
 212.
- Hver, 321. tager h. for sig,
 123.
- Hverandre, 123.
- Hverdags (er), 293.
- Hvi? og: ja hvi ikke, 394.
- Hvid, 157. 181. er h. 157.
181. 182. h. paa Kropp-
 pen; og: er h. paa Kropp-
 pen, 148. er h. i Huden,
 181. er bleven h. 176.
 glar h. 158. 176. 181. gans-
 ske h. 182. er saa h. 158.
 h. Striber, 6. h. Ræv,
 157. det h. i Diet, 157-
 225. h. Plet i det sorte
 af Diet; og: har truk-
 ken sig h. Hinde over det
 sorte i Diet, 225. h. Halv-
 velk, 158. h. Skind; og:
 bereder h. Skind, 529. h.
 Soe, 181. Soen gaaer
 h. 176. 182. h. Stov,
 176. h. Kant paa Stov-
 ler el. Stoe; og: sner saa
 dan h. Kant, 391.
- Hvidagtig (er), 176.
- Hvidbjørn, 296.
- Hviden i Æg, 147.
- Hvidfisk; og: faaer H.
 187. H. med Unge; og:
 H. Unge, 516.
- Hvidgjort Skind, 529.
- Hvidhed, 181.
- Hvile; det hvorved man
 finder H. 178. lader ej
 H. falde paa sig, 399.
- Hviledag, 178.
- Hvilende; og: er h. paa
 noget, 498.
- Hvilér, 178. 534. h. sig,
 178. 258. h. Lemmerne
 ud, 258. h. rolig, 535.
 h. paa, 295. h. der; og:
 bringer til at h. 535.
- Hviles paa, 295.
- Hvi

- Hvilested, 178. 258. 535.
 Hviletid, 178.
 Hvilkken? 326. 447. ja
 h.? 447. h. er det? 449.
 — egentlig? 448. h. af
 dem? og: paa h. Side?
 449.
 Hvilke? 212. 447. jeg veed
 ikke h. 212.
 Hvilket? 326. 447. jeg
 veed ikke h. 447.
 Hvinand, 239.
 Hvinen i Lusten, 438.
 Hviner i Lusten, 17. 438.
 Hvirvelkast; og: slaaer
 h. 183.
 Hvirvelvind, 43. 183.
 er h. 183.
 Hvirvler, 183.
 Hvis? 212. h. dog? og:
 h. er el. var det? 212.
 Hvisken; Hvisker; og:
 h. til el. om, 138.
 Hvitte; og: en Hvitte,
 158.
 Hvog? 212. h. gjorde det?
 h. siger el. har sagt saa?
 h. dog i al Verden? h.
 er han? og: h. han mon-
 ne være? 212. h. det og
 er, 293.
 Hvor? 281. 447. h. dog?
 281. h. dog i al Verden?
 og: h. just? 448. jeg
 veed ikke h. og: ja h.?
 281. 448. h. det saa og
 bliver, 447. h. er han,
 hun, den, det? 281. 448.
 h. han var el. hvor var han,
 hun ic. og: h. han og er,
 448. h. paa lav? 449. h.
 skal du hen? 451. h. blev
 det dog af? 470. h. gaaer
 det dog til? 167.
 Hvordan? 171.
 Hvorfor? ja h.? jeg veed
 ikke h.; h. dog? og: men
 h.? 394.
 Hvorfra? 447. ja h.?
 h. dog? og: jeg veed ikke
 h. 448.
 Hvorhen? 447. 450. ja
 h.? h. dog? og: jeg veed
 ikke h. 448.
 Hvorigjennem? 447.
 ja h.? og: jeg veed ikke
 h. 448.
 Hvorledes? ja h.? h. dog?
 h. er han? h. han er; og?
 h. bær han sig ad dermed?
 170. h. han bær sig ad;
 og: h. bestaffen, 171. h.
 er det gaaet til el. har han
 baaret sig ad? 166. h. bær
 jeg mig dog ad? 527. h.
 tog han imod dig? 451.
 Hvorlænge? 24. h. er
 det ikke siden, 166. h. bier
 han dog, inden han kom-
 mer? 488.
 Hvormange? h. er han,
 den, de? h. har han faaet?
 h. gange? og: h. gange
 gjorde han det? 174.
 Hvormed? 447. ja h.?
 og: h. dog? 448.
 Hvormeget mere, 112.
 Hvortil? 446.

Hvæsser, 192.
 Hvæsser, 132. 426.
 Hvæsses, 426.
 Hvæssesteen, 132. 426.
 rød H. 146.
 Hvæsset, og: er h. 426.
 Hvhv! 87.
 Hvhler, 13. 369. 370. h.
 meget, 370.
 Hvhler (en); og: er en
 H. 369. er en stor H.
 370.
 Huld, see: Huld.
 Hulde, 106.
 Huldig (er el. bliver), 518.
 Hulen; og: Hylende;
 335.
 Hylter, 192. 335. h. over
 en, 335.
 Hynde; og: lægger H. paa
 Gædet, 249.
 Hynre; og: har til sin H.
 340.
 Hys! 456.
 Hysse (en Hiss), 264.
 Hytter sig, 297.
 Hædrer; og: Hædret,
 58.
 Hæfter, 145. 343. har hæf-
 tet, 344.
 Hæfste, 145. 344.
 Hæfsted, 343.
 Hæftet, 145. er bleven h.
 og: forlod det h. 344.
 Hæl; og: støder med sin H.
 211. Kiuler sine H. 22.
 Hæld: er h. 237. 437. bli-
 ver mere og mere h. 292.

kommer paa h. og: det
 som gjør Baaden h. 513.
 Hældende, 513.
 Hældenden (er paa), 113.
 Hælder, 237. 333. 513.
 h. desaaarsag; og: er Mar-
 sag i at den h. 513. h. sig
 til, 70. 475. h. sig bag
 over, 69. h. sig for over,
 237. Dagen h. el. begyn-
 der at h. 514. h. af 227.
 Hælds (sat til), 70.
 Hæler, 36.
 Hæler (en), 37.
 Hænder: gjør noget med
 H. 48. frøser paa H. 49.
 falder el. tabes af H.;
 slipper el. taber af H.; og:
 rykker af H. 400. river
 af H. 48. 401. vil ende-
 lig i H. 380.
 Hænder sig, 292.
 Hængende; og: er h. 313.
 h. fast ved noget, 282.
 296.
 Hænger, 313. h. ved, 58.
 296. det h. ved ham, 427.
 h. sammen; og: faaer til
 at h. sammen, 296. h.
 paa, 58. h. det paa no-
 get, 313. h. op, 106. 120.
 313. h. en; og: h. sig,
 190. h. lavere, 23. h.
 ud for at tørres, 8. 120.
 351. h. for at tørres, 351.
 h. efter hinanden, 235.
 kommer til at h. i, men
 slipper dog løs, 282. Krø-
 gen h. fast i Grunden, 289.
 h.

- h. sig over en, 295. h. sig
 efter sit Spind, 309. h.
 med Hovedet, III. h. ef-
 ter en el. noget, 533. h. i
 en for at faae noget, 235.
 — faae ham til noget, 190.
 306. h. stærk i noget for
 at faae det færdig, 345.
 Hængt, 313. er h. 190.
 Hærde, 248. 436. er h.;
 er uden h.; mister el.
 skiller ved sin h. 437.
 Hærder, 248. 437.
 Hærdes, 248. 436.
 Hærdet (er), 437.
 Hæs, 92. er h. 91.
 Hæslig; er h. og: Hæs-
 lighed, 367.
 Hætte, 300. h. paa en
 Klappmuds, 300.
 Hættentørne, 116.
 Hæter, 426.
 Hævd (holder over), 84. 88.
 Hævdet, 84.
 Hævelse, 15. 385. 386. har
 h. 386. — i Venene, 310.
 er plaget af h. i Kroppen,
 386.
 Hæver, 167. h. op, 149.
 h. med sig, 167. h. sig,
 149. 167. 304. Eoen h.
 sig op og ned, 149.
 Hæver Kjøbet, 541.
 Hæver (pudser), 361.
 Hævet (er), 149. 167.
 Høe, 145. 146. henter h.
 146. h. i Stovler el.
 Skoe, 366.
 Høflig; er el. beegner h.;
 og: Høflighed, 102.
- Høj, 214. 385. er h. 385.
 saa h.; og: er saa h. 214.
 h. Rejsning; og: har h.
 Rejsning, 85. er el. gjør i
 h. Grad, 442.
 Høj (en), 156.
 Høide, 214. 385. i Høi-
 den, 233. fører el. er ført
 i h. 167. slyber i h. 233.
 Høie (det); og: boer i det
 h. 214.
 Højere; fortøner sig h.
 end det er, 386.
 Høieste (det), 233. Solen
 er paa det h. 25.
 Højhed, 214.
 Højlanddig; og: er h. 267.
 Høire, 475.
 Høirostet, 180.
 Højt; meget h. og: er h.
 214. er meget h. 214.
 385. h. oppe, 233. h. op-
 pe paa Landet el. h. til
 Fjelds, 486. er h. oppe,
 214. 233. rækker h. op,
 214. slyber h. op, 233.
 sætter Brystet h. op, 385.
 taler h. 180. h. Banded,
 522. 523. er h. Banded,
 149. 522.
 Højt id, 180. 292. er el.
 holder h. 292.
 Høne, 504. h. med Kam, 156.
 Hør! I. 57. 87. 326. h.
 du! I. 93. 162. 326. h.
 nu! II. 2. h. dog! 326.
 h. engang til ham! 456.
 Hør, 21.
 Hørbar (gjør), 511.
 Hører,

Hører, 444. 511. h. vel
 el. kan got h. 511. h. slet
 el. kan ej got h. og h. ej
 ret til, 512. h. til el. efter,
 274. h. det lydelig, 303.
 h. agtsom; h. an uforsagt
 el. uforsykt, 424. h. paa
 en med Lyft; behagelig at
 h.; er værd el. behagelig
 at h.; h. det som got er el.
 behagelige Tiden; h.
 fine Slægtninge oplaldt;
 h. tale om el. jevnlig tale
 om; synes at h. noget; h.
 første gang; har ej for el.
 aldrig h. det; og: det man
 vil faae at h. 511. faaer
 at h. 160. h. det som ont
 er el. ubehagelige Tiden-
 der, 512. vil du ikke h.?
 326. vil man vel h.? 456.
 h. andre, 511.

Hører (endog: agerer h. 511.
 Høre sammen, 91.
 Høres: h. lydelig el. tyde-
 lig, 512. h. ej ret, 303.
 kan h. paa en med Behag
 el. Fordeel, 511. lader h.
 511.
 Hørig, 120. 273. er h. 511.
 viser sig h. 120.
 Hørig hed, 120.
 Hørt, 444. 511. lydelig h.
 511. 512.
 Høst, 181. 331. i h.; til h.
 og: om Høsten, 331.
 Høstemand, 130. 201.
 Høster, 180.
 Høstet; og: Høstetid,
 181.
 Høvisk; og: er h. 99.
 Høvl; Høvlbænk; og:
 Høvler, 171.
 Høvlspaau, 411.

J.

Jel. J to, 89.
 Ja, 2. 14. 43. 100. 109.
 121. 439. 440. siger ja;
 faaer til at fige ja; giver
 sit el. give indbyrdes ja,
 43. ja vist, 109. 259. 440.
 ja vist nok, 439. ja ganske
 vist, 14. ja vel, 147. ja,
 som du siger, 258. ja hvad
 andet, 482. ja hvad da, 528.
 Jacobshavn, 168.
 Jager: j. idelig paa Døren,
 320. j. i Vandet, 294. et
 Sted at j. efter Rensdyr,
 64.

Jagt (gaaer paa) 64.
 Jagtplads, 64. 98.
 Jagtseng, 431.
 Jalousie, 308.
 Jammerlig, 75. er j. at
 see til; og: hvor j. et Syn!
 474.
 Jamrer sig, 171. 269.
 308.—ej længer saa stærkt,
 312.
 Jask, 255. 263.
 Jasket, 263. er j. 255.
 Jberegner; Jberegnes
 og: Jberegnet, 467.
 Ss Jblant,

- J**blant, 25. 100.
Jdelig: gjør el. seer i. 25.
 378. i. bedreven, 378.
Jdrille, 426.
Jdrucken, 427.
Jdræt, 378.
Jeg, 513. i. lille el. uvær-
 dige; i. den el. som for-
 hen, 513. i. intet værdige,
 hvorledes bar jeg mig dog
 ad, 527.
Jern, 406. arbejder i J.
 el. har med J. at bestille,
 406.
Jernbyld, 15.
Jernhække, 419.
Jernstang, 419. 496. slip-
 der løs med J. 419.
Jevn, el. det jevne, 250.
 er, bliver el. gjør i. 250.
 i. Egn, 280. en stille j.
 Plei i Vandet, 337.
Jevnaldrende, 291.
Jevner, 250. j. lige med,
 293. i. sig, 250.
Jevner (en). 250.
Jevne, Medskab, 250.
Jevning, og: Suppe med
 i. 478.
Jevnlig (gjør el. seer) 25.
 378.
Jevnsides, 413. ligge,
 staaer, sidde, lægger el.
 sætter i. 413.
Jevnt: er qiort i. med, 293.
 i. tiltagende i Højde, 292.
 Vandet bliver i. ved Spæl-
 lyp, 337.
Jfærd med (er) 373.
Jfører, 53. 60. J. sig, 172.

Jført, 60. er i. 60. 172.

Jgaaet med noget, 515. er
 el. bliver i. 515.

Jgelfjær, 142.

Jalen, 215.

Jgiensføde; **J**gien-
 fødes og: **J**giensfødt,
 127.

Jgientager, 541. i. ens
 Ord, 135. i. sine Ord, 541.

Jgientages, 541.

Jh! 38. 87. 93.

Jhielkrossen; og: er i.
 185.

Jhielstaget Menniske,
 126.

Jhukommer, 77.

Jil; og: Jilfærdig, 47.

Jis, 308. 417. 421. den
 slette J. 250. blaa haard
 J. 32. megen glat J. paa
 Jorden, 308. særsk. Vands
 J. 159. 307. nyfrossen
 tynd J. 421. J. lagt i
 Kiedelen at smelte, 116.
 løber el. leger paa J. 301.
 glider paa J. 403. frøser
 J. paa Klæder; og: skraber
 J. af, 417. lægger sig med
 ny J. 421. J. brøder op,
 114. 421. — er brødt op,
 421. gaaer ud paa el. fah-
 rer til J.; kommer frem
 imellem J. el. træffer J.
 paa sin Vej; frøser fast i
 J.; er frossen i el. bleven
 til J.; og: frøser det i J.
 421. vækker J. 116.

Jisbjerg, 108.

Jis

- I**ndreven, 249. 268.
 455. er i. 249.
Indbæmmer; og: har i.
 402.
Inde, 161. er i.; der el. hist
 i.; og: han, hun, den,
 det ic. i. 161. er i. i, 97.
 har det i. 539.
Indeskrifter, 421.
Indelulle, 158.
Inden i; og: er inden i,
 108. lagt el. lægger inden
 i, 117. i. for, 108. 161.
 i. fra, 161. fahrer i. om-
 kring, 168. i. til, 108.
Inderdeel, 108.
Inderkind, 147.
Inderskiorte, 108. 518.
Inderst, 108. 167. 215. boer
 i. 167. i sit i. og: bevarer
 i sit i. 108. i. Lag Kiød
 paa et Fuglebryll, 108.
 i. Ende af en Huusgang,
 178.
Indfalden Tid, 292.
Indfatter; Indfattes;
 Indfattet; og: Ind-
 fatning, 420.
Indfyget Sne, 443.
 skilles ved, og: veenster
 fra den i. Sne, 443.
Indfører, 81.
Indført; faaer sit Ord i-
 for en anden; og: man
 kan intet faae i. hos ham,
 280.
Indgaaer, 529. den som
 i. noget, 530.
Indgang, 137. 340. 496.

- I**ndgierbet, 532.
Indgiver, 444.
Indhaler, 39. 118.
Indhalet, 118.
Indhegner, 63. 532.
Indhegnet, 532.
Indhegning, 63. 532.
Indhenter; 39. i. end
 Tanker, 435. kan el. i. 125.
Indhentes (kan ej.) 125.
Indhentet, 39.
Indhold, 109. 113. af
 liden el. stor i. 113.
Indjager; og: Indja-
 ges, 402.
Indkrummen af Kulde
 (bliver) 248.
Indkrumper 343.
Indleder, 81.
Indlogerer sig, 498.
Indpakket; og: er i.
 206. 384.
Indputtet; og: er i. 249.
Indretter efter, 278.
Indruiller; og: Indrus-
 let, 117.
Indseer ikke, 325.
Indsig: faaer J. i. 435.
 har den rette J. i, 446.
Indskaar (et) 203.
Indskrænket, 204.
Indskyder en noget, 154.
Indslutter, 402. i. med
 andet, 467.
Indsluttes, 109. 402.
Indsluttet, 109. erganste
 i. 372.
Indsprenget; og: er i.
 261.
Ind

Indscoppet; og: er i 206. 249.
Indstikken; og: er i. 249.
Indsvunden, 415.
Indsvøber, **I**ndsvøbt, og: er i. 117.
Indtagen, 97. i i noget 533. er i. deri, 316. 533. er bleven særdeles i. i noget, 409.
Indtagende, 316. 533. er i. 226. 316. 533. er særdeles i. 316. 409. 484. hvor i. ! 409. 533.
Indtager, 97.
Indtrukken, 118.
Indtrykt, 249.
Indtræffer, 80. 292. lader i. 80. det vil i. 292.
Indtørket, 343.
Indvending, 108. begaver el. begavet i. med, 108.
Indvending (gjør i Sagen) 12.
Indvilles i hinanden, 102.
Indvolde, 74. tager **I**. ud; og: spiser **I**. 74. **I**. **O**rm, 237.
Indvortes; og: er i. 108.
Ingesær, 178.
Ingen Ting (for) 482.
Intet; er i. 363. 449. betynder i. 363. der er i. 281. er at ansee som i. 306. slet i. 282. i. nyt el. værd; og: er i. værd, 448. agter i. værd, 447. er i. nyt, 449. er i. at frygte for el. lægge Mærke til, 449. der bliver i. af, 57.

Jo: **J**. det er dog vel sandt, 100.
Jo, jo, 57. 100. **J**. **J**. du skal lure ham, 326. **J**. **J**. det var den rette Karl, 166. **J**. **J**. det er ikke at tænke paa, 482.
Jolle (en) 526.
Jomfrue, 313. liden, og: forsaren **J**. 313.
Jomfruehaar (en **W**ar.) 288.
Jord, 132. (459) er i.; blot i.; og: fuld af i. 132. arbejder i, forvandler el. forvandler til **J**. 133.
Jorden, 284. 319. mod **J**. og: stiler mod **J**. 59.
Jordbeboer, 320.
Jorddyrker (en) 284.
Jordfloden, 319.
Jordnødder, 234.
Jordorm, 390.
Jordvært, 284. (459)
Jrettesætter, 69. 329.
Jrettesætter (en) 329.
Jrsen, 148. 177.
Jrsenfarve, 502.
Jsig: har i sig, 101. 108. 113. har intet i sig, 113.
JSinde: har, og: det man har i **S**inde, 374. saae i **S**inde 377.
Jser: **J**. ret i ham, 484. 524. **J**. i **L**ænderne, 186.
Jstand, 371. bliver i. 110. er i. 371. 426. gjør i. 238. 371. er ej ret i. 238. bli
 Ss 3 ver

ver i. til, 373. sætter i. til
 373. 445. er ikke i. til, 12.
Istand bragt, 110.
Istand bringer, 72. 110.
Istand gjort, 371.

Isteden (stoffer) 216.

Især, 35.

Just: I. saa, 457. og I.
 449. I. i dette Øjeblik,
 482.

K.

Kaabespy, 316.
Kaad; og: er k. 355. 364.
Kaadhed, 355.
Kaad mundet; og: er k.
 129.
Kaalorm, 225.
Kaar (har slette) 269.
Kaarde, 342. gjør, hugger
 el. sætter med k.; og:
 den som har k. paa, 342.
Katak: den som har k. el.
 ingen har; og: den som
 ej kan fahre i k. 150. ro-
 er i k. 150. 348. — der,
 151. bygger k. el. gjør
 den istand, 151.
Katak: Hare, 349.
Katakvind under Tver-
 remmerne at lægge Haren
 paa, 471.
Kajakring; og: Træ til
 k. 340.
Kajakroer (en) 348. raff
 k. 355. er god el. slet k.
 344. 355. eenlig k. 150.
 har til sin k. 151.
Kajakstuel, 55. 210.
Kajakstommer langs oven
 for Riolen, 418.
Kalketovu, 202. 339.
Kald, 152.

Kalder: k. paa, 152. 441.
 501. lader k. 152. k. ud
 441. k. paa en Hund, 168.
 k. saa og saa, 457. k.
 en op, 60.

Kalde s, 458. k. uden for
442.

Kaldet; og: er k. 152.

Kalk, 158. 176. 187. 251.
 arbejder i el. slaer k.;
 og: den som arbejder i k.
 251.

Kalkbænk, 251.

Kalken, 158. 251.

Kalken (en) 251.

Kalkkølle; og: Kalkslæ-
ger, 251.

Kalkstov, 176.

Kalkun, 16. 85. 177.

Kalv, 314.

Kam, 232.

Kammer, 119.

Kammerad, 13. 100. har
 til k. 13. søger k. 14.

Kammeradskab (spiller
med) 96.

Kamstiel, 220.

Kamtand, 186.

Kan, 12. 13. 106. 373.

k. alle Ting, 13. k. ikke,
 10. 12. k. sin Lectie, 325.

k. komo

- R. Komme el. gjøre; og:
 R. ei dermed, 373. R. en
 Komme ud med, 112. R.
 vel være, 100. R. ei lade
 sig gjøre, 12. R. du nu
 see ham? 8.
- Rane, 173.
 Ranon, 65. 173.
 Ranskee, 170.
 Rant, 428. 506. noget til
 R. 428. fahrer langs ad
 el. følger R. 428. skarp
 R. paa noget; med el. uden
 R. 223. faaer R. el. sæt-
 ter R. paa; og: med man-
 ge el. store R. 223. den
 hvasse R. paa Hvalkarder,
 421. afskærer den hvasse
 R. 422.
- Rantet; og: bliver f. 223.
 Rantning, 221. 428. bred
 f. og: noget til f. 221.
 sætter f. paa, 211. 221.
- Rantret, 8. 49. 218. 390.
 f. ei let, 218. f. med sin
 Kajak, og rejser sig iglen,
 241. f. gjerne el. aldrig,
 346.
- Rantres, 390.
 Rantret, 218. forstaaer
 el. forstaaer ei at rejse sig
 med f. Kajak, 241.
- Rappe, 148. tager R. paa,
 149.
- Rapper af, 210. R. tvert
 over, 200.
- Rappe-Redskab, 219.
- Rappes, 201.
- Rappes med, 121. R. om
 at spise, 34.
- Rapmeser, 201.
 Raps (løber om) 23.
 Rar, 97. R—s Uabning,
 340.
 Rarrig; og: er f. 74. 362.
 504. bliver f. 74.
 Rarrighed, 74. 362.
 Rarflud, 27.
 Rarl: Nu du var mig den
 rette R. 538.
 Rarlsvaenen, 95. 504.
 Rasse, 98.
 Rastepil med Blære paa
 Siden, 21.
 Rastepil-Blære, 63.
 Raster, 262. f. efter, mod
 el. med, og: det man f.
 med 262. f. ud, 70. f. bort,
 464. — og faaer aldrig
 igjen, 465. f. fra sig 71.
 294. f. væk, 71. f. paa
 Land, 310. f. med eet op
 paa Landet, 200. f. bag
 sin Ryg, 508. f. med alt,
 hvad han faaer i Hæn-
 derne, 361. den som f.
 med alt ic. 409. f. noget
 omkring, 398. f. i Kæng-
 sel, 344. f. til Nodning
 24. f. med Slynge, 89.
 f. med Pils, 21. 71. f. med
 smaa Pile for Plaisir, 282.
 f. Lod, 116. f. hen i Vejre
 og Wind, 430. f. en noget
 i Næsen, 458. f. op, 256.
 f. sig 264. 318. vil f. sig,
 264. f. sig paa Ryggen,
 199. f. sig næsgrus, 393.
 Vinden f. ned igjennem

- er Biergdal el. ud af Fior-
 Jorden, 145.
 Rastes bort, 464.
 Rastet hen (er) 294.
 Rastetræe; og: noget til
 et R. 314.
 Rastvind, 16. 145.
 Rat, 198.
 Rat om Livet, 485.
 Ravay, 148.
 Raven mellem Tænderne,
 214.
 Raver, 214. 336.
 Ravet, 214.
 Rejten (bruger) 400.
 Rejthaandet; og: er R.
 400.
 Rerer sig ikke om, 55.
 Retser (en) 161.
 Rid, 405.
 Ried af (er) 44. 62. 79.
 342. 505.
 Riede (en) 160.
 Riedel, 90. 211. 231. 338.
 339. klirket R. 211. Kob-
 ber R. 211. hænger R.
 over Lampen, 231.
 Riedes ved, 44. 52.
 Riedsommeligt, 44. 75.
 Riedsommeligt, 75.
 Rjende (er): sætter R. ved,
 325. tager R. af, 324.
 Rjendelig, 107. 245. er
 R. 245. 265. er R. nok, 245.
 er R. tilføje, 302.
 Rjender, 107. 265. R. af
 Ravn, 60. R. ikke, 473. R.
 igjen, 107. R. ikke igjen,
 4. R. derpaa, 325. R. for
 Rind, 11. R. for god, 13.
- man kan R. det, 245. man
 skal ej let lære at R. ham,
 323. lærer at R. 324.
 Rjender (en) af got Arbej-
 de, 520.
 Rjendes ved, 107. vil ej
 R. ved en, 265.
 Rjendetegn, 325.
 Rjendt, 107.
 Rjerp; og: gaar ved R. 7.
 Rjering (gammel) 51.
 Rjeringeboller, 142.
 Rjerne, 405.
 Rjertel, 192.
 Rjiger: R. frem, 29. R. ind,
 ind, el. ned i Vandet, 144.
 R. omkring, 191. R. opad
 el. op efter noget, 242. R.
 efter, 525. R. langs ad en
 Væsse, 526. R. ind til no-
 gen; sjæler sig til at R.
 igjennem en Nabning og
 trækker strax Hovedet til-
 bage, 326.
 Rjert, 192. 526.
 Rilde og Rildevæld,
 387.
 Rildren: er, bliver el.
 faar til at blive R. 227.
 Rildrenem (er) 227.
 Rildrer og Rildres 227.
 Rile; og: sætter R. i noget,
 237.
 Riler, 237.
 Rind, 524. har store ud-
 staaende el. smaa flade R.
 524.
 Rindballen, 80. R. er
 falden, 81.
- Rind,

Rindbeen, 6.
 Rindhest (giver) 31.
 Rindtaand, 74.
 Rindle, 42.
 Rirke, 274. 328. er el. gaaer
 i R. 274.
 Rirkegaard, 106.
 Rirkegænger, 273.
 Rirsens: Skjorte, 133.
 Riste, 97. 98. R — Lig-
 ning, 98.
 Ristetelt, 98.
 Rives, 399.
 Rjæbe; og: soder R. sam-
 men, 6.
 Rjæbebenet (seder Skade
 paa) 6.
 Rjæft, 6. R. nok, men ikke
 videre, 327.
 Rjælen; og: er R. el. er
 teget R. 240. snakker R.
 180.
 Rjæser, 16.
 Rjær, 88. har R. 88. 129.
 finder det R. 235.
 Rjær (er) 483.
 Rjærduun, 520.
 Rjære! 70.
 Rjæreste, 13. 54. 259.
 319. 542. har til R. 54.
 259.
 Rjærlig, 54. beegner R.
 16.
 Rjærlighed, 54. beviser
 R. 102.
 Rjøb (giver got) 313.
 Rjøber, 362. kan R. 12.
 kan ikke R. 12. 401. R. af,
 for el. til en; og: vil R.

362. har R. 362. hvad vil
 han R. ? 450. — derfor?
 451.
 Rjøbmand, 312.
 Rjøbflaer. 312. R. med,
 313.
 Rjøbt, 362. 450. er R.
 362. 375. R. Træl, 126.
 Rjød, 287. 518. spiser R.
 287. tørret R.; og: spiser
 tørret R. 314. R. imellem
 Tænderne, 235. har R. paa
 sig el. ikke paa sig, og:
 begynder at faae R. paa
 sig, 518.
 Rjødelig: har R. Omgang
 med el. sammen, 319.
 Rjødgaffel, 305.
 Rjødriig (er) 518.
 Rjødsiden paa et Skind,
 246.
 Rjødsuppe, 478.
 Rjøgemeester, 298.
 Rjøkken og: Rjøkken
 lugt, 90.
 Rjølenti et Skib, 239.
 Rjøn, 367.
 Rjøn kjende, 540.
 Rjører, 191.
 Rlager, 171. R. sig, 269.
 Rlang, 454. giver R. fra
 sig, 453. har skien R. 454.
 Rlapmyds, 287. er paa
 R. sangst, 156. 247.
 Rlaprer med Tænderne, 6.
 Rlar, 181. er el. gjør R.;
 og: R. Dag, 181. R. Luft
 el. Veir, 26. er ej R. at
 see, 474.
 Ss 5 Rlar

- Klarer op, 26.
 Klarhed, 181.
 Klave; og: faaer K. om Halsen, 544.
 Klavrested, 240.
 Klavrer, 117. 233. 240.
 Klem (har), 364.
 Klemme: faaer i K. 185. kommer noget i K. 186.
 Klemmer, 189. 263. 308. 393. f. mod hinanden el. i Sønderne sammen, 185. f. sammen, 234. 505. f. sammen om, 185. 234. f. mellem Hænder el. Fingre for at faae Væden af, 429. f. paa med Betalingen, 306.
 Klemme Redskab, 393.
 Klevvertang, 186. tog i K. 507.
 Klipper, 356. f. paa et Dyr, 357.
 Kliner med sejt Spæk, 543.
 Klingende, 454.
 Klinger, 67. 453. f. i Dret, 67. 454. noget som kan f. 453.
 Klinket, 211.
 Klint og Klintboe, 72.
 Klippe: seil K. 117. nøgen K. 117. blind K. i Havet, 94.
 Klipper, 186. 257. f. Haaret, 220. 322.
 Klippet (er) 257. Haaret bliver f. 220.
 Klipfisk, 264. 402. tilbereder K. 264.
 Klister; og: Klisterer Sønnen paa en Baad, 263.
 Kloderund, 37.
 Kloe, 235.
 Klog, 423. 424. er f. 107. 424. bliver f. 424. er blev en f. 106. meget f. og: er særdeles f. 323. f. Waad, 35. 107. 424.
 Klogskab, 107. 424.
 Klokke, 453. K. slaar 454.
 Klokkelyd, 454.
 Klokkeslag (lyder efter) 454.
 Klov, 235.
 Klubalke, 23.
 Klud, 43. 186.
 Kluder (en) 381. det er ret en K. el. rev det fra sig som en K. 381. det kom jeg fra som en K. 382.
 Kluderagtig (bær sig ad) 384.
 Kludrer, 471.
 Klumpe. Suppe, 478.
 Klumpfodet (er) 498.
 Kluge Mennesker, 180.
 Klunker, 171. 191. 308. 351.
 Klyver, 117. 240.
 Klynested, 240.
 Kløbende; og: er f. 296. f. Spæk, 543.
 Kløber an, 58. f. fast el. derat: f. ved hinanden, og: f. det til noget, 296.
 Kløbesammen, 296.
 Kløbrig (er) 296. Klø

Klæde el. Klædebon, 42. blødt K. til Varme, 332.
 Klæder, el. Toj til K.; trækker K. paa el. af; sner K.; og: har smukke el. flette K. 42.
 Klæder sig el. en varmt 332.
 Klæder af (sig selv el. en anden) 253.
 Klædning, 42.
 Klædt vel el. ilde, 42.
 Kløe, 533. forvolder K. el. fører K med sig, 533.
 Kløer, 198. K. sig el. en anden, 232. det K. 533.
 Kløer (har store) 236.
 Kløft (smal og steil) 233.
 Kløver, 224. 233. 237.
 Kløver (en) 224.
 Kløves, 224. 233.
 Kløvet, 224.
 Knagen, 416. er K. og Bragen, 117.
 Knager, 416.
 Knald, 71. 99. 416. giver K. 99. 178. 322. 416.
 Knap (en) 58. 139. 485.
 Knap, 113. 299. 485. er K. 299. er for K. 485. Eiden er ham for K. 24. alt for K. taget, 239.
 Knappenaal, 236.
 Knapper af, 299.
 Knarken i Sneen, 195. 388.
 Knarker: det K. i Sneen, 195. 388. Sneen er nem til at K. 388.

Knarburn, 328.
 Knaster sauder mellem Tænderne, 157.
 Knast og Knastet, 19.
 Knastor, 8. 351. er K. 195.
 Knegt (du stemme el. lilled) 326.
 Knejsende og Knejsler, 47.
 Knibende, 271.
 Kniber, 393. K. hinanden; og: K. med Fingrene, 271.
 Kniber (en) og: Knibes, 271.
 Knibtang, 321. 393.
 Knippe (et) 79. 234. binder i Knipper, 79.
 Knipning, 234.
 Kniv, 406. 412. gjør K. 406. K. at skære Keme mer el. Fiskeben med, 211.
 Knivsmed, 406.
 Knokkel, 277. 416. K. paa Enden af Hofstæaalen, 134.
 Knolled Odde, 303.
 Knop, 175. begynder at faae Knopper, 175. K. paa Fugleneb, 213. K. paa Enden af Skoerem, 238.
 Knoppes, 175.
 Knort og Knortet, 19.
 Knortegaas, 297.
 Knortnebet, 213.
 Kunde, 19. 48. 187. 192. 213.

213. 277. 408. slaer R.
 paa Enden, 408.
 Rundret, 19. 250. er f.
 250.
 Rnuger sammen, 79.
 Rnurren, 328.
 Rnurrende, 516.
 Rnurrer, 180. 328. 516.
 f. mod en, 328.
 Rnurrer (en) 328.
 Rnuser, 56.
 Rnytter, 187. f. sammen,
 519. 520.
 Rnæe, 416. bjer f. 22.
 ligger paa f. 416. stoder
 en med R. 237. 416. R.
 i den Kajak; gjer R. til
 el. sætter R. i en Kajak,
 488.
 Rnæebuyer, 416.
 Rnæesald (vil gjerne have)
 249.
 Rnæesledet, 278.
 Rnæeskallen, 416.
 Rnækker i tu og Rnæk-
 ket, 157.
 Rnælende, 416.
 Rnæler, 22. 416. f. paa
 tel. for, 416.
 Rnøsl, 49.
 Robbe (en) 387.
 Robbeblære, 63.
 Robbeherre, 47.
 Robber, 169.
 Robberem, 26. mister sin
 R. 27.
 Robbergrønt, 248.
 Robberkiedel, 211 339.
 Robberød; og: er f.
 169.
- Robler sammen, 180.
 Roe, 528.
 Roeben el. Roefod,
 175. 419. 496.
 Rog (har faaet i) 160.
 Roget, 90. 100. 338. f.
 over Lampen, 231. f. for
 en el. lader en f. for sig,
 338. f. hos en, 339. f.
 første Lodder, 339. f. det
 bort, 409.
 Roges; og: det som f. 338.
 Rogested, 90.
 Rogning (laver til) 338.
 Rogt, 90. 338 339. er f.
 338. 339. bjer til det er
 f. 160. vil neppe blive f.
 338. er ei ret f. 339.
 Rok, 90. 339. er f. 338.
 Rokkstone og Rokke-
 mat, 90.
 Rold; Roldt, 193. 305.
 387. f. veirligt, 185. er
 f. 153. 185. 305. 387. er
 f. og sid, 133. er meget
 f. 305.
 Roldesygge, 170.
 Rom hid! el. f. hid engang!
 og: f. strax! 152.
 Rommen: er f. af, 285.
 361. er f. af Baaden,
 310. er f. fra ham, 241.
 — fra et andet Sted,
 383. er f. hjem, 488. er
 f. ned, 489. er f. ind i
 109. f. til Berden, 127.
 f. under Landet, 505. f.
 bag paa, 480. er aldrig
 f. der, 371.
- Rom

Kommer, 5. 369. F. en
 efter den anden, 216. vil
 snart komme, 105. F. hid,
 152. 248. lader F. hid, 152.
 F. til, 337. 488. den man
 F. hen til, 337. F. just til,
 278. F. nær til, 150. F.
 hid, 248. F. til Lands el.
 under Landet, 505. kom
 omsider hjem, 488. man
 skulde vel ikke komme? el.
 Jo, see om jeg ikke kom,
 379. F. imod, 337. F. frem,
 29. 41. 317. 361. 403.
 lader F. frem, 404. Co-
 len F. frem igjen, 392. F.
 tilsyne, 85. F. frem til,
 404. F. frem med, 34. 41.
 404. F. frem med sin Tale,
 529. F. imøde, 292. F.
 sammen, 180. — for at
 gjeslerere, 158. — for at
 holde sig lystige, 226. F.
 nær sammen, 44. F. for
 nær, 170. F. ingen for nær,
 381. F. for at blive med
 alle, 380. lader af at F.
 379. F. igjen, 216. 540.
 det F. igjen, 389. lader
 det F. igjen, 216. F. igjen
 med det samme, 541. —
 med det som allerede var
 glemt, 489. F. jevnlig el.
 stelden, 489. F. nu og da,
 el. undertiden, 488. F. for-
 sie gang paa et Sted, 371.
 F. derhen, man agter sig,
 44. F. saa langt, 203.
 kan ej F. saavit som en

andett, 512. F. ei F. med,
 307. F. næsten aldrig ud,
 og: F. altid med, 151. F.
 paa, 292. 300. 383. F.
 uventende paa, 292. F.
 stærk paa, 276. F. bag
 paa, 170. 480. F. over,
 95. F. usformodentlig over,
 170. 300. F. strax; F. tilig
 el. for tilig, 371. F. i rete
 te Tid el. tilpas, 278.
 F. ej paa rette Sted at
 finde noget, 354. F. derfor
 el. desaaarsag, 489. F. fort
 el. seent affted, 121. F. ej
 af Stedet el. ikke af Stæ-
 len, 534. 535. F. forsi,
 el. en forbi, 280. F. en
 tilforn, 121. F. usformærke
 forbi, 354. F. efter en,
 427. F. bag efter, 431.
 F. efter noget, 108. 245.
 300. F. med noget, 5. F.
 tomhændet, 289. F. fra
 med uforrettet Sag, el.
 F. tilfort, 12. F. vel der-
 fra, 297. kan ikke F. af-
 sted med, 318. F. ikke ud
 med, 321. lader F. for
 Dagen, 317. 403. F. til
 Verden, 127. F. ikke af
 sig selv, 378. F. ud af
 Drommen, 107. F. til sig
 selv, 108. 423. F. tilbage
 derefter, 540. F. over en
 Fjord, 95. F. oven over,
 230. F. paa Grund, 156. F. an
 paa noget med fahrt, 44.
 F. ham

f. ham for Øren, 160.
 f. gult fra, 345. 384. f.
 op af Jorden 284. f. op
 af Banded, 364. 387. f.
 op i Mængde, 384. f.
 oven i Banded, og: faaer
 at see f. op. 387. Si-
 den f. 292. f. i ens
 Sted, 215. 427. f. i Bei-
 en, 26. f. i ulave, 10.
 f. meget an derpaa, 377
 en Sag hvorpaa det me-
 get kommer an, 378. f.
 ej derpaa an, 293. lader
 det f. an paa ham, 484.
 den Syge f. sig, 288.
 vil at han skal f. sig 102.
 begynder at f. sig, 154.
 f. en noget ved, 449. f.
 ihu, 77. 388. f. i Lan-
 ke om, 389.
 Røne, 125. 232. 318. hen-
 te sig en R. 9. faaer sig
 en R.; mijer sin R.; faaer
 sig en anden R. efter den
 forstes Død, og: har igjen
 taget til R. 319. vil have
 sig nok en R. og: har flere
 R. 352. lille R. 322. 332.
 Rønebaad, 121. 526.
 bygger R. 526. R. med
 Kajak i Følge, 150.
 Rønebaadskind, 29. 91.
 410.
 Rønebaadstøtte, 277.
 Røneshyg, 490.
 Rønge; er R. og: Rønge-
 søn, 232.
 Røp (en) 82.

Røparr og Røparret
 142.
 Røppe, 42. 493.
 Rørsnee, og: sneer R.
 281.
 Rørs, 413. sat el. det som
 er paa f.; sætter, el. sid-
 der i R. 413.
 Rørstrod, 299.
 Rørt, 139. 270. 439. er
 f. 139. 270. 439. f.
 imellem, og: lader f. Tid
 imellem, 25. er for f. 125.
 270. gjør for f. 270. kom-
 mer for f. 125. Vejen bli-
 ver f.; gjør Veseu, Som-
 mer el. Vinter f. 188. i
 f. Tid, og: efter f. Tid,
 208. for f. Tid siden, 113.
 f. derefter, 483. er me-
 get f. 270. varer f. 439.
 f. Barighed, 439. f. Bur-
 er, 270. f. for Hovedet,
 47.
 Rørt (spiller) 116.
 Rørtaaudet (er) 147.
 Rørteligen, 439.
 Rørtene (er gjort) 234.
 Rørtallet, 341.
 Rørtbed, 439.
 Rørtnebbet; og: er f.
 432.
 Rørt næset; og er f. 432.
 Rørtskrævet, 3. 201.
 Rørt sundet; og: er f.
 432.
 Rørtspil, 116.
 Rørtvarig, 439.
 Røstbar, 17. 74.

- Koster meget, 17.
 Kraase, 16.
 Krabat (den) 326.
 Krabbe, 49. 397. 483.
 Krabbesax, 393.
 Kradsler (en) 108. 113.
 358.
 Kraft, 318. 478. som har
 f. 478. faaer el. Hienker
 f. 99: føler f. af, 365.
 finder ei mere f. 258. har
 mistet, mister, el. stiller
 ved sin K. 478.
 Kraftig, 365, 478. er f.
 364. 478. gjør f. 478. teer
 sig f. i, 452. spiser f. Mad,
 355.
 Kraftløs, 12. 288. er f.
 12. 153. 258. 318. bliver
 f. 258.
 Kraftløshed, 153.
 Krageselv, 185.
 Krambød, 312.
 Krampen trækker; og: dra-
 ges af K. 188.
 Krands; og: sætter K. paa
 Hovedet, 304.
 Kraner, 197. 241.
 Krapsøe, 176.
 Krat, 62. 338.
 Kratter, 198. f. med
 Neglen paa noget, saa det
 lyder efter, 236.
 Krattet Bunde, 198.
 Krave, 109.
 Kreds: en K. med smal
 Nabning, 158. gaar i K.
 418. sætter sig i f. for at
 spise, 158.
 Kredgrund; og: er f. 521

Kride, 6. 158. 251. rødt
 K. 6.

Krig (føre med hinanden)
 410.

Kriger, 19.

Kringle, 119.

Krog (Hage) 177. 307.
 trækkes K. 24. 31. K. bli-
 ver fast i Grunden, 289
 faaer K. fast, 290.

Krog (Biafel) 471. kryber
 i Krogen, 472.

Krogemiddel, 307.

Kroger, 177. f. til sig,
 307.

Krogrugget; og: er f.
 350.

Krones; og: sætter K. paa
 Hovedet, 304. K. af et
 Træ, 168.

Kroner, 304.

Krud, 68. 347. er el. bli-
 ver tilsvartet af K. og:
 kommer K. i Bøssen,
 347.

Krudhorn, 236.

Krudmaal, 347.

Krum, 311. er el. gjør f.
 311. bliver f. 10. faaer el.
 ligger f. 133.

Krumbugtet; og: er f.
 414.

Krumbøjler, 250. f. sig,
 133.

Krumbøjet, 350. er f.
 133. 350.

Krumme (en) 66. Krum-
 mer som falde af Bordet,
 176.

Krum

- Krummer, 311. 350. f.
 jevnlig, 351. f. sig, 311.
 f. sig bag over, 199. lader
 sig f. 350. f. Bugen ind,
 159.
 Krumme, 350.
 Krumhaget, 350.
 Krumkniv, 524.
 Krumpen, 79. 343 bliver
 f. 314. 343. 505. foraar-
 sager, at det bliver f. 343.
 er bleven f. 505 f. af
 Cygdom, 505.
 Krumvaget, 179.
 Krumskæ, 268. 305.
 Krumspring i Dands,
 495.
 Krybende; og: f. Dyr,
 348.
 Kryber, 348. f. paa, 348.
 f. efter, 348. 390. begyn-
 der at f. og: f. paa alle
 fire, 348. f. op, 156. f.
 ned, 59. f. efter Sølhun-
 de, 69. f. for, 237. f.
 i Skul, 135. f. altid, 258.
 f. under, 193. f. sammen,
 232. f. ind, 389. 407. f.
 ind i, 267. det f. i en,
 157.
 Krybeslytte, 69. 390.
 Krybling, 101.
 Kryds, 413.
 Krydset paa et Legeme,
 239.
 Kryllie; og: er paa K.
 Rangst, 469.
 Krymper, 79. f. ind, 79.
 343. f. sammen, 71. 79.
 314. f. sig for, 153. 232.
 er at f. sig for 153.
 Kryster; og Krystes
 Bandet af, 419.
 Kræfter; bruger sine K.
 24. af alle K. iiii. anven-
 der alle K. og: det tager
 paa K. 318. taber K. 258.
 318. skiller ved K. 258.
 har ei K. til; og: K. for-
 gaar ham, 258. har kun
 saa K. 414. har ingen
 K. 288. 345. 408. uden
 K. 288. samler K. 258.
 288. faar K. igien, 318.
 har el. med usædvanlige
 K. 409.
 Krækebær; og: plukker
 K. 348.
 Krækebærling og
 Kræfning, 348.
 Krænger, 9. 522.
 Kræsen; og: er f. 240. er
 ei f. 241.
 Kræsenhed, 241.
 Kræver Skyld, 18.
 Kudsk (er en god) 131.
 Kugle, 19. 108. støber K.
 20. lader med K. el. sky-
 der K. ud, 108.
 Kugleform, 20.
 Kuglerund, 37.
 Kul, 68.
 Kulde, 136. 185. 305. er
 stærk K. 136. fører K.
 med sig, 153. tager K.
 af, 137. 249. taaler ei el.
 taaler got K. 170.
 Kulde

- Kuldseiler; og: Kuld-
 seilet, 218.
 Kuldskjær, 153. er f.
 153. 170.
 Kuller (en Kist) 71. 264.
 Kulmund (en Kist) 25.
 Kummerfuld, 75.
 Kummerligt Liv (fo-
 rer), 355.
 Kun, 7. 220. f. saa, 112.
 457. f. maadelig, 13. f.
 for plaisir 14. gjer el. faaer
 f. 373.
 Rundskab, 107. ej af
 synderlig K.; som skaffer
 K.; og: faaer K. om,
 107. søger at faae K. hos
 ham derom, 435. kommer
 til K. ved, 325. 435.
 Rundskabsmiddel, 435.
 Kurre (kommer paa) 102.
 193.
 Kurer, el. sidder Kuren-
 de, 232.
 Kurv, 106. fletter K. 317.
 Kurvemager, 317.
 Kusken, 237.
 Kusker; f. for; og: den
 man f. for, 237.

- Kydsf; er f. og: Kydsf-
 hed, 355.
 Kyler; og: f. efter, 262.
 Kylling, 355. K. iet Eg,
 125.
 Kyllinghøne, 356.
 Kyndig; og: er f. om;
 434.
 Kys, 237.
 Kysmiddel, 322.
 Kysser, 81. 322. 509.
 Kysser; og: f. hinanden,
 237.
 Kyses, 509.
 Kysse; den som f. og;
 2de som f. 237.
 Kæmmer, 102. 232. f.
 sig, 232.
 Kæmpe (en) 288.
 Kæmpe med hinanden;
 349.
 Kølle (en) 62. 408.
 Køledrik, 305.
 Kølende, 305.
 Køler; f. af; og: f. sig,
 305.
 Køles (lader) 305.
 Kølig (er) 305.
 Kølighed, 305.

L

- Laad; og: Som ej endnu
 har tabt sit L. 199.
 Laaden Hønsesid (en
 Vært) 320.
 Laag; og: med el. uden
 L. 254.
 Laage, 254.
 Laar; 58.

- Laaner; og: L. ud, 58.
 L. Huns, 119.
 Laar, 521.
 Laarbeem, 22. 229.
 Laarbuxer, 270.
 Laas, 344. tager L. fra
 Bøssen, 277. L. for Mun-
 den;

- den; og: har el. sætter L.
for Munden, 132.
Laasebuxer, 270.
Laber, 28.
Lad; og: er l. 81. 486.
Lad: l. saa være! 14. 456.
528. l. see! 60. l. ham
have det! 87. l. gaae!
147. 456. 528. l. det blive
derved! 147. l. dig høre!
147. l. mig faae det! 152.
l. mig være med Fred!
269. l. ham saa gjøre!
456. l. være, 528.
Lade (en) 224.
Lader, 97. af underlige l.
104.
Lader (fylder) 114. 539.
l. for stærkt, 113.
Lader sees, 21. 370. l. gaae
i med, 14. l. gaae ned,
16. l. vide, 23. 160. 324.
329. l. være el. staae i
roe, 26. 73. l. fare, 131
288. l. en gjøre ved sig,
hvad han vil, 237. kan
du ikke lade mig være?
269. l. ham gaae, 288.
l. sig sige, 398. vil ei l.
sig sige, 330. 541. l. see,
312. l. en gjøre alle Ting,
378. l. blive som han el.
det var, 457. faaer l. bli-
ve, 512.
Lader af, 219.
Lader sit Vand: kan ikke
el. har ont ved at l. 273.
Lader som man ej seer,
135.
Lades, 539.
Ladestof, 108. 114.
Ladhed, 82.
Ladning, 113. 539. har
l. inde, 538. har sin l.
inde, 539.
Ladt, 113. er l. 113. 114.
538. er l. dermed, 538.
begynder at blive l. 539.
meget l. 113. 539. for
stærk l. 113.
Lag: har l.; lægger l. paa;
og: lægger sammen i flere
l. 225.
Lagt: l. inden i 117. l. i
Blod, 116. l. noget over,
522. er l. paa Land, 310.
er l. paa noget, 260.
Laf, 273.
Lalle (en) 475. sver Laller
sammen paa et Skind,
475.
Lallende og Laller,
238.
Lam, 406.
Lam (et) 405.
Lammer, 406.
Lamhed, 407.
Lampe, 59. 230.
Lampebril, 132.
Lampegruus, 419.
Lampemoos, 49. 248.
Lampvind, 468.
Lampeskifferum, 327.
Lampespæk, 97.
Lampested, 132.
Lampestoel; Træe til l.;
og: arbejder l. 294.
Lampevege, 131.

- Land, 319. har til sit L. og kommer til L. 319. søger at komme til L. og: faaer bragt til L. 320. sætter sig ned at boe paa et L.; faaer L. i sigte; fahrer over L. el. gaar paa L.; og: nyt L. 320. til L. 167. mod L. 167. 491. langt oppe i L. 491. bedre op i L.; gaar længere op i L.; længst oppe i L.; nærmest mod L. og: fahrer ind mod L. 167. kommer el. kommer under L.; lægger ind til L.; svømmer ind mod L. og: fører ind mod L. 505. lægger el. flyder ud fra L. 63. fast L. og: dybt inde i det faste L. 491.
- Lander, 44. 319.
- Landevej, 21.
- Landflygtig (er) 372.
- Landhals (smal) 143. gaar over en smal L. 143.
- Landhul, 168. 303. den som boer paa en L. 168.
- Landjorden (den som er paa) 320.
- Landkendt (er en) 477.
- Landmand, 284.
- Landpeltz, 86. har el. trækker L. paa; og: sner L. 86.
- Landsbue, 92.
- Landsiden (fahrer forbi paa) 168.
- Landflyggen i Vandet, 228.
- Landsmand; Landsmænd, 46. 76.
- Landvind, 320. 464. blæser L. 464.
- Landdyr, 320.
- Lang; og: er l. 139. 439. er saa l.; er meget l.; og: hvor l.? 439. l. Eid siden; 132. 143. tager l. Eid, 439. har l. udseende med ham, 159. holder for l. Vej dertil, 532.
- Langbenet, 310.
- Langer: l. just til, som det bør, 277. l. ikke, 125.
- Langfingeren, 197.
- Langhaaret, 257.
- Langlaaret, 256.
- Langmodig, 163. 306. er l. 163. 306. 309. — mod, 306.
- Langmodighed, 163. 309.
- Langnebbet, 420.
- Langrumpet, 342.
- Langs, 504. paa l.; sættes, er, staaer el. ligger paa l.; og: det som er paa l. 504. fahrer l. med, 21.
- Langsav, 398.
- Langskrævet, 201.
- Langsøm, 47. 203. er l. 203. 375. l. til sit Arbejde, 225.
- Langsomme (bliver) 203.
- Langsomhed, 47.
- Langsomt, 25. 203. gaar l. til, 24.
- Langstrøgs, 25.
- To 2   Langt;

- Langt; l. imellem, 25. l.
 borte; er el. som er l. borte;
 er meget l. borte;
 synes det er l. borte; saa
 l. borte; og: er saa l. borte,
 532. er kommen l. bort,
 27. fører l. bort, 55. der
 er l. til, 532. l. til **Søes**,
 114. rækker l. 139. er l.
 nedre, 60. l. fra, 54. l.
 fra **Havbrynen**, 233. er
 l. fra, 27. 55. staaer l.
 fra, 27. holder sig l. fra
 andre paa **Fangst**, 150.
 det være l. fra, 12.
Langtrynet, 420.
Langtræ i en **Kajak**, 44.
Langvarig, 73. 439.
Langvarighed, 439.
Langøret, 438.
Lanzette, 173.
Lap, 102. 186. 365.
Lapper, 102. 211. l. **Col-**
ler, 36.
Lappet (er) 102.
Larm, 160. 371.
Larmer, 160. 311. 371. l.
 og støjer i **Harme**, 410.
 l. af **Søebrud** mod **Driv-**
iisen, 463.
Larve, 235.
Last (Byrde) 20.
Last (Kjøl) 50.
Lastdrager, 20.
Lastelig, 50.
Lastet, 50. 156.
Lastet (en) 50.
Lastet og Lastværdig,
 50.
- Latter**, 92. kan ej holde
 sig for **L.** 439. oppækker **L.**
 dermed; **Middel** af oppæk-
 ke **L.** og: bryder ud i stærk
L. 495.
Latterlig, 445. er l.; gjør
 noget l.; og: det hvorved
 man gjør sig l. 495.
Latterlighed, 495.
Lattermild, 92.
Lav; og: er l. 273. 388.
 bliver l. 388. gjør l. 273.
 388. har l. **Hældinger** el.
Strandbredde; og: **Skyer**
 ne blive l. 267.
Lave: bringer i **L.** 10. 48.
 sættes i **L.** 48.
Laver til; og l. sig til,
 334.
Lavere: bliver l. 273. hæn-
 ger l. 23.
Lavette, 173.
Lavlændig; og: er l. 267.
Lax, 172.
Laxattv, 32. 492.
Laxegaard; og: bygger
L. 402.
Laxekurv, 234.
Lazareth, 154.
Lectie, 107. sætter ham **L.**
 for; og: har faaet ny **L.**
 for, 315. kan sin **L.** 325.
Led, 63. 193. 278.
Ledemod, 278. h. ont i
L. 63.
Leder; l. hen til; den, man
 l.; og: lader sig l. 483.
Leder (en) 483.
Leder efter, 192. 300. 517.
 bet

- Begynder at l. efter; l.
 længe nok derefter; og:
 den, som l. 517. l. op, 81.
 Ledes; og: den, som maas
 ledes, 483.
 Ledes efter, 517.
 Ledig, 14. 73. 112. 318. er
 l. 73. 112. 318. kan ej
 være l. 73.
 Leddilk, 98.
 Ledfager, 483.
 Ledfager (en); er l. og:
 har til l. 483.
 Ledfages af; ledfaget;
 og: ledt, 483.
 Lee, 146. 201.
 Leede: finder l. til; og:
 forårsager l. 44.
 Leer; l. højt; og: l. af,
 92. l. hjertelig, 55. l.
 hjertelig ad en, 495. l. i
 smu, 198.
 Leer (et) 186. 251. arbej-
 der i el. ælter l. 251.
 Leerfad og Leerkar,
 251.
 Leslen, 52.
 Lesler med, 39.
 Lesler (en) 52.
 Leslerske, 39. 52.
 Legeme; med l. og: som
 hører til Legemet, 491.
 Legemlig, 491.
 Legem (et) 193.
 Legende Fiskestimer, 349.
 Leger, 8. 16. 129. 198.
 296. 360. l. med, 360.
 har det at l. med, 362.
 l. pippe, 81. Fiske l. i
 Rognnydetiden, 349.
- Legetøj, 8. 129. 184. 362.
 Lehne, 70.
 Lehner sig, 69. l. sig paa;
 og: l. op mod, 70.
 Lehnestuel, 70.
 Leje (et) 119.
 Lejer, 58. l. en, 126. 411.
 Lejlighed, 21. ved l. 101.
 Lejrer sig; den som l. sig;
 og: Lejrplads, 466.
 Lem (et) 63. det mandlige
 el. grindelige l. 540.
 Lem (en) 254.
 Lemfældig og Lemfæl-
 dihed, 152.
 Lemvelig (behandler) 151.
 Lemper sig efter, 151.
 249.
 Lens (pomper) 114.
 Lenter, 268. l. med, 203.
 l. for at faae en med sig,
 285.
 Lentze, 38. 161. 173.
 Lentzebeen; gjør el. paa
 sætter l. 73.
 Lentzer, 38. 161. 529. de
 som l. 529.
 Lentzestil, 161.
 Lesvende og Lesper,
 113.
 Let, 330. er, bliver, el.
 gjør l. og: gjort l. 330. l.
 til Guds; og: er l. paa
 Benene, 330. 498. bliver
 l. til Beens, el. faaer l.
 Trin; og: triner l. 498.
 er l. at overtale, 120.
 Letter, 330. l. op, 167.
 Tt 3 188.

188. 222. l. sig, 167. for-
søger at l. 222.
- Lettes, 222. 330.
- Lettet, 222. 330. er l.
222.
- Letflydende, 389.
- Letfærdig; og: viser sig
l. 198. 355. er l. el. stiller
sig l. an, 355.
- Letfærdighed, 198. 355.
- Letfærdigt; og: er l. 355.
- Letnemmet; og: er l.
385.
- Letvindig, 198. 229. er
l. 229.
- Letvindighed; og: driver
l. 198.
- Letføvet (er) 431.
- Levealder, 542.
- Levebrød; og: har til l.
373.
- Leve maade, 104. 128.
slet l. 105. and l. 126.
har den l. 128. forandrer
sin l. 105.
- Levende, 34. 127. 524.
525. l. Tilstand, 127. bli-
ver el. er bleven l. 524. er
el. gjør l. 525.
- Levendegjører, 525.
- Lever, 127. 525. l. med,
125. l. desuagtet, 127.
l. af, 128. 373. har at
l. af, 373 l. vel, lykkelig,
el. fornøjet; l. skikkelig el.
ordentlig; l. ilde; stræber
at l. el. vil gjerne l.; l.
længe el. bliver ved at l.;
l. kort; og: l. saa, 128.
- l. sømmelig; og: l. i Frygt
og Fare, 105. l. Dagen
op el. ei Dagen op, 182.
l. frit, 198. l. op, 524.
- Lever (en); og: spiser el. er
meget for l. 493.
- Leveregler (har mange at
iagttage) 104.
- Leverer tilbage, 541.
- Lever, Hindens Flibe,
316.
- Levested, 128. lysteligt l.
525.
- Levetid, 247.
- Levner el. Levnes intet
til anden Dag, 182.
- Levnet; og: fører et slet
l. 128.
- Levnets, Middell, 127.
henter l. fra Proviant-
huus, 224.
- Levning, 31. 440. — fra
førige Dag, 182. æder l.
130. 182.
- Levnt, 440.
- Lid: slaaer l. til; og: noget
at slaae l. til; den el. det
man slaaer l. til, 484.
- Lidelse, 33.
- Liden, 113. 239. 259. me-
get l. 239 bitte l. 259. alt
for l. og: saa l. 260. er
l. 259. er før l. 239 er el.
gjør for l. 260. er alt for
l.; er saa l. og: hvor l.!
260. l. Stund, 122. 208.
om en liden Stund, 208.
483.
- Lidenhed, 259.

Lider, 33. 74. l. Pine, 33.
l. Møje; og: l. derover,
74. l. Rød, 12. 76. 183.
269. 503. 540. l. Bold,
345. l. ilde, 118. l. Sjens
vordighed, 128. l. Ont,
355. l. Mangel, 517. l.
vel hos en, 40.

Lider (fordrager) 16. 125.
225. 289. kan got l. 162.
228. kan ikke l. 342. kan
ingen l. 162. kan ej læn-
ger l. 226.

Lider paa, 484.

Liderlig; og: er l. 161.

Lidet; Lidt, 122. 239.
259. noget el. ganske l.
123. er l. 259. meget l.
og: er meget l. 239. hvor
l. 259. anseer for l. 259.
444. saa l. 260. er for
l. el. alt for l. 31. er l. i
den el. har l. i sig; og:
tager imod l. 113. l. der-
efter; om l. og: for l.
siden, 483. for ganske l.
siden, 482.

Lidttalende, 329.

Liflig; Lifligt; og: er
l. 316.

Lig: er l. 53. 291. er ble-
ven l. 293. ere lige, 53.
ere af l. Alder, 291.

Ligbør, 20.

Ligdunst, 392.

Lige (ievn el. ret): er l.
279. bliver l. 10. 272.
gjør l. og: gjort l. 279.
flyder l. 272. er l. med,

291. gjør l. med, 291.
293. det som er i l. Linie
med, 291. er bleven l.
med, 293. l. for, 291.
det som er l. ud for; og:
l. ud for hinanden, 291.
er l. ud for 291. 432. kom-
mer l. ud for, 432. kom-
mer til Stranden l. for
det Sted, man boer, 396.
har el. faaer l. ud for
sig, 432. l. for dine, Hans ic.
Dine; og: l. i Dinene
paa ham, 472. staaer l.
paa el. finner l. i Dinene,
432. l. der el. l. derfra,
482. har det l. forud, 496.

Lige (just): gaaer l. op, el.
staaer l. til, 277. naaer
l. til, 291. l. paa samme
Maade, 457.

Lige (eens): har sin L.;
uden L. og: er uden L. 291.
søger dets L. og: har sun-
den sin L. 293. faae el.
lader faae L. Deel, Skjæb-
ne ic. 467. agter L. 290.
kunne gjøre en Ting L. got,
291.

Ligeartede og Lige dan-
ne, 291.

Ligefrem: er l. 293. den
samt er l. 249. gaaer l.
272. bringer l. 279.

Ligegældig (er) 55. 293.
Ligelydende, 75.

Ligemand (er hans) 291.
Ligemeget; og: l. hvilken,
293. det er l. 451. 456.

It 4

528.

528. — med ham, el. den,
 293. agter l. 293.
 Lige mænd; og: ere L. 291.
 Ligesom, 441.
 Liggestore, 35. 291.
 Liggefugl og Liggehø-
 ne, 144.
 Liggende, 393.
 Liggendefæe, 17. 359.
 samler sig L. 359.
 Ligger, 118. 318. l. ned;
 og: l. ilde 118. l. begra-
 ven, 106. l. paa Siden,
 91. l. paa Siden i Ban-
 det, 290. Baad ic. l. paa
 den ene Side, 513. l. ved
 Siden af en el. ligge sam-
 men 499. l. hos, 239. l.
 vaagen l. med Klæderne
 paa, 290. l. paa Bugen,
 22. 393. el. næsgrus, 393.
 l. stille oven i Vandet, 388.
 l. paa Ryggen i Vandet
 319. l. og strækker sig af
 Hede, 410. l. for Døden,
 500. l. paa, 155. 295.
 353. l. paa Eg, 144. l.
 paa Lur el. Udfl. efter,
 163. l. og rider paa store
 Bølger, 172. l. paa Rej-
 sen, 65. 220. l. over for
 Vej el. Vind, 401. l.
 under, 59. l. under Brix-
 en, 155. l. under Vandet,
 17. l. for at tørres, 351.
 l. til Lyngsel, 353. Fahr-
 sojet l. fast paa Soen,
 513.
 Liggēs paa, 295.
 Liggested, 118. 144.
- Ligge, Eg, 144.
 Lighed (har) 53.
 Ligklæde, 332.
 Lignesse, 52. 53.
 Lignessevliß, 53.
 Ligner, 53. 243. l. ved;
 og: l. sammen, 53. l. ef-
 ter, 105. 261.
 Lignes ved, 53.
 Lignet efter, 105.
 Ligtorn; har L. og: Lige-
 tornet, 532.
 Lilm, 296.
 Liimlap, 246.
 Liine, 21. — at trække sig
 get paa, 316. — at binde
 fast med, 383. Som er
 sojet til L. 383. sidder paa
 L. 97.
 Lillefinger, 71.
 Lillehuus, 32.
 Limer; Limes og Li-
 met, 296.
 Lind, 152. 178. er l. 178.
 viser sig l. inod, el. be-
 aegner lindr, 151. l. Op-
 forsel, 152.
 Lindrende, 312.
 Lindrer i Kulden, 249.
 — i Smerten, 251. 312.
 Lineal, 279. 495.
 Linierer og Liniere
 Redskab, 495.
 Lise (finder) 312.
 List; og: kommer til med
 L. 370.
 Lister sig frem el. fra, 151.
 — til, 151. 380.
- Listig,

Liftig, 369. l. Udfærd, 370.

Liftighed, 369.

Liv; Livet, 127. 128. 525. uden L. 34. det er hans L. og: har at takke for sit L. 128. har L.; fremdrager sit L.; fortsætter L. saa ogsaa; faaer langt L.; kan ei komme, el. vil ei, af med L. og: Livets Fornødenhed, 128. i dette L. 247. gaaer med L. i Hænderne, 283. tager L. af sig selv, 356. mister L. og: tvivler om hans L. 380. har kun lidet L. el. er endnu lidt L. deri, 525.

Livagtig saaledes, 457. Livbaand, 197. 485. binder L. om, 197. L. paa en Barnepek, 159.

Live (troer ej til) 72. 500. Livegen; og: har til L. 126. Livelig, 525.

Livet, see: under Liv

Livsfare (er i) 84. 371.

Livsfrugt, 108.

Livsophold; og: det som horer til L. 128. søger L. 70.

Livstykke, 4. 491.

Lod, 116. 331. 377. kaster L. 116. L. til en grov Vægt, 222.

Lodde (en Gist) 37. 412. Forraad af L. 37. faaer el. fahrer efter L. 37. koger L.

37. 339. Fogte L. og: spiser L. 339.

Loddepose, 37. 408.

Lodde, Øse, 161.

Løe, 311.

Løft, 148. 209. paa L. 148.

Løgrer med Kumpen, 235. 529. den som L. 529.

Løkkemad, 279. kaster L. for Maager; sætter L. paa el. Fælden har L. 279.

Løkker: l. med sig, 126. l. til, 314. l. et Dyr til sig, 168. 323.

Lomme, 184.

Lommeur, 134.

Loom, og: L. striger, 175.

Loppe, 364.

Loppeurt, 234.

Lort, 31.

Løs; og: er l. 178. gjør l. 383.

Løser, 113. 114. 310. 539.

Løselse, 539.

Løb (Løb) 120. giver L. 119.

Løb (Pris) 300. 139. nyder L. 539.

Løber (priser) 300. 539.

Løber (forjætter) 529. l. noget, 530. 531. l. en noget, 297. 531. den som l. noget, 530. l. got, 105. l. det ikke før engang i sin Tid, 159.

Løbes (priser) 539.

Tt 5

Løbet

- Lovet (priset) 300. 539.
 l. være! 539.
 Lovet (forjættet) 530. den
 noget er l. 531.
 Lovkast, 226. 297. er l.
 226. 297. 445.
 Lovfasthed, 226.
 Lovgiver, 119.
 Lovsang, 539.
 Lovsanger, 147.
 Luart, 50.
 Ludende; og: Luder
 med Hovedet, 271.
 Lue: skaffer i L. og: staaer
 i lys L. 97.
 Luen i Haanden, 144.
 Luer, 97.
 Luffer med en Baad, 307.
 Luft; Luftten, 422. fri
 L.; i fri L.; nærmere el.
 allernærmest mod fri L.
 og: den store L. 422. træk-
 fer L. 258. tyf L. 312.
 lader en Blære faae L.
 el. den skilles ved sin L.
 293.
 Luster, 43. begynder at
 l. lidt, 196.
 Lusthimmelen, 422.
 Lustning (liden) 196.
 Lustreise (gjør) 105.
 Lustreret, 501. L—8
 Nabning, 500.
 Luftspring (gjør) 357.
 361.—over noget, 492.
 Luge (en) 254.
 Luat, 493. har el. er uden
 L.; det som har stærk L.;
 skaffer god L. og: har be-
- hagelig L. 493. det er be-
 hageligt at faae L. af,
 494. hvilken angenem L. !
 494. har el. faaer L. af,
 270. gaaer efter L. 279.
 stem L. 386. har stem L.
 ved sig, 386. 493. giver
 stem L. fra sig, 386. L.
 af Fiske, 323. L. af Ræ-
 ve, 445.
 Lugter, 270. l. til, 237.
 270. faaer at l. el. lader
 l. 270. l. efter, 279. det
 l. 49. l. vel, ilde, hæslig
 el. stærkt, 493. l. ange-
 nemt el. got, 494. hvad
 l. der efter, 451. l. fisset,
 323. l. af Ræve, 445. l.
 stemt af ens Mande el. fiset,
 386.
 Lugtes til (det som) 237.
 Lugtet; og: bliver l. 270.
 Lulle (et) 254. 262. har
 til L. 254.
 Luller, 254. l. til, 246.
 l. til for en, 254. l. i,
 254. l. el. har l. i Laas,
 344. l. op; l. op for; og:
 l. en op, 254. l. Dineue
 op; og: l. dem op paa en,
 518. l. med, 254. l. sig,
 246. begynder at l. sig,
 251. l. Mund, 73.
 Lulle i Laas, 344.
 Luft, 254. er el. er bleven
 l.; ej l.; ej bleven l. og:
 er ej l. 254.
 Lumpen Krabat, 326.

- L und (en Fugl) og: fanger
 L. 209.
 L une: er el. bliver sat i ont
 L. 476.
 L uner om Ørene, 202.
 336.
 L unge; og: spiser L. 385.
 L unken; og: er l. 299.
 L urende (kommer) 151.
 L urer sig paa, 151. du
 skal l. ham, 326
 L ureffjul, 476. gjør el.
 har det til L. 476.
 L urefflytte, 476.
 L urested (beqvemt) 163.
 L usefænger; L usekam;
 og: bliver Luset, 231.
 L uunt, 202. er l. 202.
 336.
 L uur (ligger paa) 163.
 476.
 L uus, 231. er fuld af L.;
 fanger el. søger efter L.
 231. faaer L.; kømmer
 L. af; og: æder L. 232.
 L uvsiden, 50. paa L. og:
 fahrer forbi paa L. 50.
 L yd, 160. 311. 416. giver
 L. efter, 371. giver L.
 langt borte, 160. giver
 L. fra sig, 174. 311. L.
 af Pilekast el. Skud, 71.
 huul L. 168. skaffer god
 L. 311.
 L yde (har) 245.
 L ydefuld; og: er l. 245.
 L ydelig; er l. 302. horer
 noget l. 303. l. talende,
 238.
 L yder, 120. 273. l. ikke,
 120. stræber at l. 274.
 L yder (det) 67. hvad l.
 det efter? 451. l. af Pile-
 kast el. Skud, 71. l. huult,
 168. — langt fra, 117.
 178. l. smukt, 311. 454.
 bringer til at l. smukt, 311.
 L yder efter; og: er L yd-
 hör, 438.
 L ydig, 120. 273. 330.
 er l. 273. 330. viser sig
 l. 120. 274.
 L ydighed, 274. 330.
 L ykke, 372. L. var det el.
 til al L. 34. medbringer L.
 el. hindrer i sin L. 372.
 søger L. 373. har nu faaet
 L. med sig, 245. han havde
 L. med sig, 302.
 L ykke paa noget, 336. med
 L. i Enden; og: gjør el.
 binder L. paa, 336.
 L ykkelig, 372. er, bliver
 el. gjør l. 372. priser l.
 372. 539. l. du el. han!
 372.
 L ykkeltigen, 372. faaer
 en l. hjem, 297.
 L ykkesmiddel, 372.
 L ykkespil; og: spiller L.
 116.
 L ykkested, 372.
 L yksalighed, 372.
 L ynen og L ynild, 124.
 L ys, 181. 295. er L. 181.
 har L.; tænder L.; bruger
 til L. og: søger efter med
 L. 295, staaer i ens L.;
 og:

- og: gaaer af L. 459.
 bringer et. bragt for L.
 37.
 Lyfende MiddeL, 295.
 Lyfers; og: l. en, 295. l.
 i Kulb og Kion, 216.
 Lyfestage, 295. Lyse-
 tande, 317.
 Lysegrønt; og: er L. 452.
 Lyshed, 181.
 Lyfkehaar; og: som har
 faaet L. 492.
 Lyfker, 232. 414.
 Lyfner, 124.
 Lyfning, 124. 181.
 Lyft, 98. 155. 374. 376.
 har L. 98. 187. 376. har
 L. til, 98. 155. 160. 225.
 374. opvækker L. et. er at
 faae L. til, 98; opvækker L.
 hos 98. 155. 374. ond L.
 98. 376. faaer L. til, 154.
 186. 374. 377. det som
 udajer ens L. og: op-
 vækkes derved til L. 155.
 flaffer L. 187. L. paakom-
 mer stærk, 194. hvilken
 L. 316. den som har L.
 til noget; det man har
 L. til; har L. til alt hvad
 han seer; og: den som
 har L. til alle Ting, 374.
 god L. og: faaer nu for
 Alvor L. 377.
 Lyfte (er i) 98.
 Lyftelig; og: er l. 98. 316.
 l. for Diet; er l. at see;
 og: flaffer andre noget l.
 at see, 473. l. at have
 med at bestille, 377.
 Lyfsten (det man vil have)
 377. L. kildrer mod Kion-
 net, 490.
 Lyfsten efter noget, 155.
 er l. 98. 225. meget l.
 og: er meget l. 374. gjør
 l. 155. 374. l. efter det
 andet Kion, 490.
 Lyfter (en) 72.
 Lyfter (som du) 140.
 Lyftes ved, 225.
 Lyftig, 355. er l. 187.
 466. gjør sig l. for at
 behage, 473.
 Lyfteig! 24. 87.
 Lyftighed, 355. er et. fah-
 rer til L. 440. lader al L.
 fahre 306.
 Lyfterer, 57. 58.
 Lyftsted, 316.
 Lyfvaagen (ligger) 80.
 Lyber, 101. 407. den som
 l.; l. stærk et. gjerne; l.
 om et. ham paa; l. for
 en; l. aldrig; og: bring-
 er til at l. 407.
 Læbe, 174.
 Læderflafke, 102. 179.
 385.
 Læderfpanb, 102. 179.
 Læe; og: kryber et. kommer
 i L. 336. lader krybe i L.
 hos sig, 503.
 Læesiden; og: fra L. 336.
 Læg (fyer paa et Klædebon).
 353.
 Læge (en), 154. 246.

Lægedom, 154.
 Lægefinger, 260.
 Lægefjød; (er el. har got)
 251.
 Lægemiddel, 154. 352.
 Lægende (er) 352.
 Lægeplaster, 251.
 Læger, 154. 246. 380.
 god el. vanskelig l. 251.
 Lægek, 380. Saaet vil
 ei l. 251.
 Læggekniv, 333.
 Læggen paa et Been, 272.
 Lægger: l. hen, 106. l.
 paa el. ubi, 97. l. inden i,
 117. l. det paa noget,
 260. l. Hovedet paa, 20.
 l. Haand paa, 346. l. ud
 for at tørres, 120. 351.
 l. op, 353. l. tilrette, 48.
 l. underst, 59. l. under no-
 get for at bærres, el. l.
 i Skjul, 336. l. over,
 254. l. paa Hjerter, 140.
 l. paa Land, 148. l. ind
 til Landet, 505. l. til ved
 Stranden med sin Baad,
 421. l. fra Landet, 63. l.
 efter sig, 189. l. Aaren
 ind, 191. l. sammen, 79.
 333. 354. l. Lag paa el.
 sammen i flere Lag, 225.
 l. sammen med Enderne
 forbi hinanden el. l. over
 hvert, 344. 408. den læ-
 sende l. sammen, 541. er
 til at l. sammen, 333. l.
 i Riedelen til Kog, 338.
 l. i Blod, 116. l. an;

og: l. an paa, 43. 335. l.
 sine Dinger bag over, 206.
 l. Hatten frem, 333. l.
 Lodder tæt paa hinanden
 i en Kreds at tørres, 408.
 l. til, 14. 30. 100. 101.
 216. 467. l. en Ordene
 i Munden, 330. l. for
 Dagen, 324. l. sig, 118.
 318. har l. sig; og: l. sig
 tilig, 118. l. sig i Her-
 berg i et andet Huus el.
 Selt, 498. l. sig bedre
 hen, 98. l. sig paa, 295.
 l. sig over for at holde det
 ned, 353. l. sig op mod
 noget, 505. l. sig paa Bue-
 gen, 393. Vejret l. sig,
 27. 154. Bølgerne l. sig,
 250. Baad el. Skæde l.
 sig paa den ene Side, 513.
 Lægt, 380. bier til det bli-
 ver l. 251.
 Lægte, 30. struktet l.
 223.
 Lækker, 86. er l. 240. er
 et l. 241. gjør sig l. for
 en, 235.
 Lænd, 197. har out i L.
 197. bær noget over L. 239.
 Lændebeen, 226.
 Længde, 439. 532. har L.
 439. af, el. har, forholdes
 mæssig L. 439. efter Læng-
 den; stiler efter L. og:
 kommer til at staae el. ligo
 ge efter L. 504.
 Længdestriber, 59.
 Længe, 24. 439. er, be-
 staaer

- staer, el. bliver l. 73.
 varer l. 24. 73. 439. hvor
 l. ? forholdsmaessig l. og:
 varer saa l. 439. er l. om,
 373. er ej k. om el. betæn-
 ker sig ej l. paa, 153. l.
 ejet, gjemt el. brugt,
 362. er nu l. siden; og:
 l. tilforn, 167. for ikke
 l. siden, 482. l. for 434.
 Længere: er l. borte, 533.
 lader gaae l. ned, 23.
 Længes (Dagen) 3.
 Længes efter, 75. 155.
 533. l. inderlig, 155. 194.
 209. værd at l. efter, 533.
 Længsel, 155. 194. 533. stii-
 ler l. til; og: trættes el.
 forgaaer af l. 194. Læng-
 selen driver, 209.
 Længselssuld, 155. er l.
 75. gjør l. 155.
 Længst borte, 139. 531.
 er l. borte 532. er el. boer
 l. oppe i Landet, 167. 168.
 Lænke, 42. 160.
 Lænkelnap, 160.
 Lænker, 42.
 Lærdom; Lære, 10. 107.
 Lærebog, 10.
 Lærred, 42.
 Læreklud, 453.
 Lærer, 106. l. til sig, 107.
 l. fra sig, 10. 107. lat kjen-
 de, 106. l. en anden, 107.
 l. sig til; og: lader sig l.
 453. bruger Flid at l. og:
 det man først har at l.
 107. kan ikke l. 385.
- Lærer (en) 10.
 Lærestykke, 10. 107. 453.
 Lærketræe, 368.
 Lærling, 10. 107.
 Læs, 539. har el. begynder
 at faae l.; har stort l.
 og: har det til l. 539.
 Læser; og: den som l. 61.
 l. uden ad, 27.
 Læsfer og Læsfer,
 539.
 Læsset (er) 538. — dermed,
 539.
 Læst, 138. 184. sætter paa
 l. 184.
 Løb (er i) 228.
 Løbebane, 23.
 Løber, 23. 227. 342. l.
 paa, 23. 282. 505. l. efter,
 og: l. om kavs, 23. l.
 efter en med noget, 244.
 l. en anden i Korvejen,
 434. l. en forbi, 280. l.
 fra en til anden, 45. l.
 hist og her, 183. l. stedsse
 frem og tilbage, 178. l.
 bag efter en Slæde, 277.
 l. af med, 64. l. hurtig, 121.
 l. i fuld Spring, 493. l.
 overende, 282. l. paa Jis,
 301. l. efter Sælhunde
 paa Jsen, 339. l. paa
 Skoster, 403. l. og staaer
 med Dorrene, 362. l. ef-
 ter Læver, 319. l. i Veis-
 ret, 121. 322. l. hastig
 i Veiret, 443. l. rundt,
 49. 183. l. an, 8. 173.
 l. paa med, 150. l. til
 Fjelds

Fiends af Fortrydelse,
 199. l. ud, 42. 227. det
 faaede l. op, 193. l. op
 i **Commen**, 211. l. igjen-
 nem; og: det som l. 228.
 l. vild, 464. — i noget,
 523. — i det meget, 521.
 er at l. vild i, 523. l. fejl,
 535. l. over; og: beavnder
 at l. over, 542. **Munden**
 l. paa en, 174. **Munden**,
 el. **Lønderne** l. i **Band**,
 166. 455. **Baaden** l. let
 oven paa **Bolgerne**, 174.
 l. sammen, 133. 212 l.
 en i **Tanke**, 389. l. ilde
 af; og: kunde snart lø-
 bet ilde af, 78.
Løfte, 530. igientager **L.**
 og: igientaget **L.** 531.
Løfter, 222. l. op, 19.
 149. 222. l. **Armen** i
Beiret, 426. prøver at
 l. og: det som hører **Kræf-**
ter til at l. 222.
Løftes; **Løftet**; og: er
 l. 222.
Løgn; og: siger **L.** 407.
Løgnagtig; er l. og:
Løgnagtighed, 407.
Løgnehals, 407.
Løgner; og: er en **L.** 101.
 407. holder for en **L.** 407.
Løjerlig; og: stiller sig
 l. an, 495.
Løn, 362. det man faaer
 el. skal have i **L.** 222.
Løngang, 176.
Løs: er el. gift, 363. gaaer,

brækkes el. **brækker** l.
 138. gjør l. 363. 383. kan
 snart gaae l. 358. slipper
 l. 42. 383. **slippes** el. **slup-**
pen l. 383. **slider** l. 248.
stoder l. 179. 248. det
 man **stoder** l. med 175.
 ligger l. 240. 408. l.
Snæe, 255. 405. har løse
Haar, 246. for det løse,
 III.
Løsagtig, 39. 52. 364.
lever l. 39. er l. 364. l.
Lernet, 39. bruger l. **Skif-**
t Mærke, 223.
Løselig; og: er l. 358.
Løser, 187. 383. l. op l.
 sine **Dele**, 122. l. sit **Haar**,
 187.
Løser af, 427. 428. l.
hinanden af, 307. 428.
 de som l. **hinanden af**,
 428.
Løses, 187. 383.
Løsner, 240. lader **Haar-**
rene l. 20.
Løsnes, 314. er **løsnat**,
 240.
Løst 42. 383. er **L.** 42.
 187.
Løst i sig (**Horn** el. **Been**),
 490.
Løstødt, 175.
Løsøre, 359
Løv, 268. 366. faaer el.
taber L. 366.
Løvetand, (en **Vært**) 54.
Løvfald, 366.

M.

- M**a a sagtaged, see ic. 377. m. have, gjore ic. 378.
- M**aade (Skif) 104. stem M. 104. god M. 105. paa den M. 456. paa den ne M. 112. begeaner paa den M. 456. lige paa samme M. 457. paa hvad M.? 170.
- M**aade (Maal) 282. 333. holder M. 442. uden M. og: kunde man dog bruge M. 442. til M. el. brug M.! 123.
- M**aadelig, 442. er kun m. 13.
- M**aadelighed, 442.
- M**aage, 269. fanger M. 137. 269. 383. 519.
- M**aagefanger (en) 269.
- M**aagekrug, 383. 519.
- M**aal, 75. 203. 282. 289. 325. 333. 538. har til sit M. 203. det foresatte M. 434. M. man søger at træffe, 262. 271. slaer M. ned, 271. skyder til Maals, 289. tager M. af, 261. 277.
- M**aaler, 325. 333. 538. m. deri el. derefter, 333. m. dermed; og: m. noget efter, 538.
- M**aaler (en) 333.
- M**aaltid (holde sammen) 158.
- M**aane, 41. 182. M. skinner; fuld M. el. ny M.; M. er i 1ste eller sidste Kvarteer, 41. er ny M. 538. er tiltagende M. el. M. vorer; og: er fuld M. 116.
- M**aaned, 182. næste M. 14.
- M**aanedlig Renselse (faaer) 497.
- M**aanskin (er klar) 182.
- M**aaskee, 100.
- M**ad, 287. 298. 395. (14) sætter M. frem, 63. laer M. 287. faaer M. 297. giver el. skaffer M. 298. M. man har i Munden, 466.
- M**adise, 234.
- M**ading, 70.
- M**adkurv, 462.
- M**adluat, 90.
- M**adpose, 462.
- M**age, 91. har til M.; har ingen M.; begge M. og: ere M. 91.
- M**ager, 407. 415. er m. 407. bliver m. 407. 414. 518. gjør m. 407. er bleven m. 415.
- M**agerhed, 407.
- M**agnet, 155.
- M**agt, 318. bruger M. 39. faaer M. over, 51. kan ei faae M. med, 51. 401. er vel ved M. 27. 518.
- M**aj

Mai blomst, 54.
Malle, 336. med **M.** og:
 gjør **M.** 336.
Mallemukke (en Fugl)
 158.
Maler, 5. 53. 56. 148.
 m. med rodt, 146.
Maler (en) 5.
Malerie, 53.
Malerpensel, 146.
Malet, 143.
Mallefaar og **M**al-
 ker, 117.
Malt, 116.
Maud, 413. 542. har til
M.; tilkommende **M.**;
 mister sin **M.**; og: gift
M. som holder Høre, 542.
M. og Kone, 28. 319.
 413. **M.** i sin Baad, 150.
 har sin **M.** til at stille sig,
 302. er **M**anden, 369.
 jeg er vel **M**anden? 379.
 vil have **M.** 360.
Mandbar, 492.
Mandig; og: viser sig m.
 39.
Manddraber, 126. 499.
Mandfolkebaad, 150.
 bygger **M.** 151.
Mandlerne i Halsen,
 192.
Mandlige Lem, 540.
Mandsperson, 38. 39.
Mandsyg, 490.
Maneer, 104. det er hans
M. og: har stem **M.** 104.
Mange, 30. 94. 174. m.
 samlede, 94. or m.; faaer

m.; overmaade m.; m.
 gange; og: gjør m. gange,
 174. er el. bruger for m.
 30. tager sig m. Ting for
 paa een gang, el. har man-
 ge Jern i Jlden, 66. m.
 Nar siden, 46. 143. m.
 Uger el. Dage siden, 132.
Mangehaande Tanker
 (har) 464.
Mangefantet, 223.
Mangel, 12. lider **M.** 77.
 517. bringer til at lide **M.**
 77. lider **M.** paa, 517.
Mangelspost, 12.
Mangfoldige, 30. 174.
 ere **M.** 30.
Mangfoldighed, 30.
Mangler, 12.
Mangler (ruller) og
Manglete træ, 250.
Manæt, 316.
Marren (rides af) 331.
Marflue, 218. 277. 537.
 er opædt af **M.** 218.
Mark og **M**arkboer
 boer, 280.
Markspindel, 310.
Markspurv, 280.
Markspyre (den langblå
 dede) 510.
Marsviin; og: fanger **M.**
 312.
Marb, 345. 444. 490.
 tager **M.** af Been, 345.
 444. er stilt ved el. ud-
 hules sin **M.** 345. spiser
M. 346. har ingen **M.**
 i Benene, 346. blot **M.**;
 U a er

- er uden M. og: har ej
 synderlig M. 490.
- Marvebeen og Mar-
 veskee, 346.
- Marvet (meget) 490.
- Mast, 116.
- Mast, 277. gjør M. og:
 rejser M. 277.
- Mat, 178. er m. 153. 318.
 bliver m. 318.
- Materie i Saar, 253.
 fuldt af M. og: samler
 M. 253. M. i Dinene,
 417. med M. og: hans
 Dine ere fulde af M. 418.
- Mathed, 153.
- Matrads, 155.
- Matrone (gammel) 309.
- Matros, 221.
- Mave, 16. 270. sætter M.
 ind; og: drager M. ind
 af Gult, 159. har ont i
 M. 270. 271. har en god
 M. og: skaffer got i M.
 270. faaer en stor M.
 270. faaer en tyk M. og:
 skaffer tyk M. 271.
- Mavedraaber, 270.
- Mavekallunn, 16. 89.
 177. spiser M. 177.
- Mave = Medicament,
 270.
- Mavepine (har) 271.
- Med; er m. 14. 100. gjør
 m. 101. giver m. 289.
 467. sender m. 289. gaaer,
 regner, tager, regnes, ta-
 ges ic. m. 467. m. hman-
 den; og: tage Deel. m.
- hinanden i. 467. fører m.
 sig, 101. 289. faaer m.
 sig, 102. 289. vil have m.
 sig. 102. har el. har intet
 m. sig; har m. sig til en;
 og: bringer m. sig, 289.
- Medarving; og: har til
 M. 217.
- Medbejler; og: er hans
 M. 121.
- Medbragt, 289.
- Medbør (har) 336.
- Meddeeler, 67. 101. 503.
 504.
- Meder, 335. 526. m. paa,
 335. 496. — med Haan-
 den, 334. den som m.
 og: det man m. paa,
 335.
- Medfølger, 101.
- Medført, 289.
- Medhold; og: finder M.
 hos, 22.
- Medhustrue, 66. 351.
 har el. vil have M.; er
 M. og: har til M. 352.
- Medicament; og: laver
 M. 154.
- Medlidende; og: er m.
 272.
- Medlidenhed, 272. vi-
 ser M.; viser ingen M.
 og: fortjener ej M. 272.
- Medmenniske, 125.
- Med mindre, 220.
- Medtager, 64. 101. 289.
 467.
- Medtaget, 289. 467.
 bliver m. 61.

Medbider (er) 107.
 Medvind, 490.
 Meel, 24. 153. 176.
 Meelbær, 211.
 Meelrakken, 157.
 Meelstov, 176.
 Meen (har ingen) 445.
 Meensjøre; og: er m. 255.
 Meent, 525.
 Meest, 380. 442. giver sig m. af med, 380.
 Meget, 23. gjør m. af, 35. gjør ej m. deraf, 380. tager imod el. rummer m. 113. for m. 442. er el. bliver for m. 30. 442. gjør for m. 442. — af, 30. 124. 153. 442. — ved en, 442. det som er for m. og: ej for m. 442. det er el. var m. 14. 16. 38. 45. 52.
 Megler imellem, 292.
 Megler (en) 292. 395.
 Mejer, 200. 201.
 Mejer (en) og Mejes, 201.
 Melancholisk (er) 111.
 Mellem, see Imellem: m. Venene; og: m. Djæne, 25.
 Mellemdeel, 25.
 Mellemgjerde, 476.
 Mellemhud (tynd rød, aagtig paa Hvalen) 242.
 Mellemkomst, 25.
 Mellemrum, 25. 143. fort el. langt M. 25. M. er brækket ud paa Harnbenet, 143.

Mellemskind, 176.
 Mellemspæk, 246.
 Mellemst; og er m. 25.
 Mellemtid (fort) 25.
 Mellemvæg, 476. gjør M. paa et Sted el. opretter Skind til M. 476.
 Melk; er el. har M.; tyk M.; spiser, drikker el. løber M. 117.
 Melketand, 432.
 Melodie; sat paa M.; samme M.; smuk el. stet M. 75.
 Men, 220.
 Mener, 140. 141. 369. 435. m. det han siger, 109. m. intet dermed, 14. m. ej ovrigtig, 369. m. noget om sig selv, 241. m. at han kommer, 375. m. at Sagen staaer paa gode Fodder, 480. jeg meende, 538.
 Menige Mand og Menighed, 101.
 Mening, 140. 303. siger sin M. 279. 280. 302. 303. faaer M. af, 435. det var Meningen, 258. det var og min M. 14.
 Menniske, 125. (469) velstakt el. smukt M.; slemt el. frygt M.; uselt, uafværdigt el. beklageligt M.; har ingen el. er øde for Mennisker; og: der er M.; 125. tilhørende, nyt, ibjelslagen, el. tiltaagen
 Uu 2) M.;

- M.; tilhører det M.;
 fiaber M. og: lokker
 M. med sig, 126. gam-
 melt M.; bliver et gam-
 melt M. og: er et M.
 127. et ont M. 125. 289.
 Menneskefiende; og:
 eren Menneskehader,
 289.
 Menneskefjærlig, 126.
 162.
 Menneskefjærlighed,
 126.
 Menneskelig, 423.
 Menneskeligning, 126.
 Mennesketraad indført
 paa et Gulv, 499.
 Menneskeven; og: er
 M. 289.
 Menneskeæder, 129.
 Mere, 24. 29. m. af det
 Glaas, 147. er ei m.
 deraf, 218. har ikke m.
 321. 449. hvem der dog
 havde m. 409. kan ej gjø-
 re el. rumme m. 425. m.
 end andet; er el. gjør
 noget m. end andet; og:
 gjør det m. end en anden,
 442.
 Messing, 169.
 Mester: er bleven M.
 af, 377.
 Metal, 169.
 Mide, 331. fuld af Mider,
 332.
 Middag (er) 197. er over
 M. 514.
 Midaldrende, 542.
- Midde (et) 21. 104. 378.. 878
 bruger som M. 378.
 Middelman, 24.
 Middelpunkt, 25.
 Middevej (vilde Golt ejb
 gaae) 442.
 Middevej, 206.
 Midler (Eiendom) 357.. 728
 Midler (en) 292.
 Midnat (er) 197.
 Midt: m. om Livet; m. m.
 over; og: m. paa, 197.. 728
 den som sidder m. i Baa-
 den, 197. er el. kommer
 m. ud fra, 437.
 Midte; Midten, 25.. 25
 197. over, ad, el. i M.;
 træffer M.; det som er
 paa M. af noget; og:
 lige M. 197.
 Midterst, 25. 491. er
 M. 25. er paa det m. m.
 197.
 Midtvej, 25. er omtrent
 m. 261.
 Mig, 513. Som m. og:
 egentlig m. 513. af. m.
 selv, 89. 513. ved el. hos
 m. selv, 89.
 Mild, 395. bliver m. 292.
 394. gjør m. 394. er m.
 og: bliver m. mod en,
 395. er bleven særdeles m.
 402. det hvorved man bli-
 ver m. 395. bliver mildt
 Beirligt, 249.
 Mildhed, 395.
 Mildner (det) 249.
 Milten, 255.

- Mindelse; og: faaer el. har M. i Samvittigheden, 389.
 Minder om, 77. M. sig ikke, 378.
 Mindes; det man m. om i Samvittigheden, 389.
 Mindre, 260. er el. bliver m. 260. gjør m. 234. 260. er gjort m. 234.
 Mindst; og: er m. 260.
 Mine; ved mine egne Kræfter og Formue, 513.
 Mine (gjør med Dine); 135.
 Minesprog (bruger) 135.
 Miolkkfisk, 39.
 Mirakel; og: gjør M. 540.
 Misbruger, 61. M. i sin Tale, 458.
 Misdæder, 375.
 Misfornøjet, 43.
 Misgjerning, II. 375.
 Mishaaab, 306.
 Mishaaabende; og: m. Udtryk, 306.
 Mishaaaber, 229. 297. 305. m. om, 229. m. desaaarsag, 230.
 Mishandler, 350. 375. m. uforfkyldt; 480.
 Mishandelt, 350. 375. m. uforfkyldt, og: bliver m. for det man ej veed af at sige, 480.
 Mishandling, 350. 375.
 Mis kjender, 4. 357.
 Mis kundelig og Mis skundhed, 272.
- Mismodig; og: bliver m. 15. 43.
 Mismodighed, 40.
 Misten, 465.
 Mister, 179. 464. m. med alle, 465. vil ej m. 74. det man ej vil m. 465.
 Mistes, 179. 464. m. med alle, 465.
 Mistet, 179. 464.
 Mistrøster, 28. m. sig, 229.
 Mistrøstighed, 229.
 Mistænker, 344. m. ders for, 345.
 Mistænkt; gjør sig m. 345. det man har ham m. for, 345. har hende m. for sin Mand, 308. har ham m. for sin Kone, 414.
 Misundelig; og: er m. 365. 429.
 Misundelse, 429.
 Misunder, 365. 429.
 Mod: faaer M. 401. sætter M. i, 424. 452. bliver ved et frit M. 424. har M. paa, 110. 124. 374. taber M. 15. 43. 124. 165.
 Mod (imod): har m. sig, 19. m. Binden, 50. sahrer m. Strømmen, 240.
 Modbydeligt; og: har Modbydelighed for, 118.
 Moden (er) 176.

- Moder, 32. 40. 51. 332. 384.
 Moderen i livet, 92.
 Moderløs, 40.
 Moders Gødsfende, barn, 7.
 Modfalden, 43. bliver m. 485.
 Modgang, 269. har M. 128.
 Modhage, 1.
 Modløs (er) 306.
 Modsiges, 50. m. hinanden, 275.
 Modstaaer, 19. 50. 52.
 Modstand (finder) 8. 282.
 Modstander, 19.
 Modstridig, 352. er m. 330. 352.
 Modstræber, 52.
 Modstrøm, 240.
 Modtvillig (er) 120.
 Modvendt: til m. Side; og: fahrer til m. Side, 413.
 Modvind; og: er el. har M. 50.
 Moersom, 328.
 Monstrum, 510.
 Moos, forskellige Slags findes anførte, 133. 236. 248. 258. 337. rykker M. 133. lægger M. Beege paa Lampen, 248.
 Moraðs; og: gaar i M. 255.
 Morbroder, 34.
 Morder, 129. 499. er en M. 129.
 Morbidiffindet (er) 500.
- Morfader, 57.
 Morgen: I M. 15. sætter op til M. 15. vil rejse i M. 16. om Morgen, 515.
 Morgenarbejde (gjør) 515.
 Morgendag, 16. 181. 18.
 Morgenrøde og Morgenstiernen, 181.
 Moraenstunden, 515. 21 i M. og: bruger M. 515. 21
 Morild, 124.
 Mormoder, 31.
 Mort, And, 340.
 Morter, 56.
 Moscovittisk Glas, 185.
 Mosetue, 368.
 Møster, 7.
 Muelig: er meget m. og: finder det m. 375.
 Muggen; og: er m. 332.
 Muggenhed, 331.
 Muld, 132. 405. er belaat med M. og: kommer M. paa, 405.
 Muldkræe (en Fisk) 67.
 Mule, 420.
 Mullen; og: er m. 332.
 Mullenhed, 331.
 Mumlere over en til Herer, 35.
 Mund, 165. 413. 420. M. indvendig over Tungen, 209. M. saavitt den er behaaret, 527. som har li den M.; og: M. som duer el. der er slem M. paa ham, 165.

165. har en slet M. el. Skjorbug i M.; har M. nok; og: har med M. at bestille, 166. tager i M. 166. 332. putter i M. 332. bærer i M. 214. sætter en noget i M. og: det som høves i M. 215. har noget inde i M. 332. sætter skov M. el. vran- ger M. 78. giver M. 329. giver skiden M. 19. 328. M. leber altid paa ham, 174. M. og ei Hjerter el. M. duer kun paa ham, 245. lukker M. 73. vil gjerne have Folk paa Munde; og: den man vil have paa M. 245. har ei læn- ger paa M. 115. M. lø- ber i Vand paa en, 455.
- Mundbid, 332.
 Mundhugges, 18.
 Munding, 21.
 Mundlaad, 19. 328. er m. 328.
 Mundlaas, 132.
 Mundpose, 132.
 Mundsmag; og: griber et Stykke til M. 209.
 Mundstærk; og: er m. 329.
 Mundvig, 78.
 Munter, 80. 288. 494. bliver m. 80. 186. er m. 181. 288. 494.
 Munterhed, 494. hvil- ken M.! 378.
 Murer, 175. 251.
 Murrer, 516.
- Muslinga, 69. 210. 517. samler M. 210. 517. spi- ser M. 518.
 Muslingartet Skjal, 116.
 Musling; Skjal, 210.
 Murr, 175. 532. gjør M. 175. sætter M. om; og: omringet med M. 532. opbygget M. 175.
 Murrmeister og Murrstee, 251.
 Murs, 480.
 Myg; Mygt, 198. 299. er m. 198. 226. 299. bli- ver el. gjør m. 199.
 Mygg (en) 72.
 Myggjør og Myggiort, 199.
 Myglarve, 78.
 Myndig (viser sig) 39.
 Myndighed (med) 446.
 Mynster, 105. 333. 538. har til M. 105. 538. gjør efter M. 105.
 Myrder, 128. 129. 499.
 Mægtig; og: er m. 381. alle Ting m. 51.
 Mægtighed, 381.
 Mæle, 75. er uden M. 175.
 Mængde, 30. 94. 224. gives M. af, 94. hvilken M.! 224.
 Mænger, 24.
 Mænget; og: er m. 25.
 Mærke (et) 325. er el. har til M.; gjør M.; lægger M. derved el. gjør sig et M.
- U 4

- M. 325. tager M. af el. lægger M. til 324. lægger ikke el. er ej lagt M. til, 55.
 Mærkelig (er el. bliver) 265.
 Mærker, 265. begynder at m. og: det man m. 265. m. en noget af, 244. m. til Forandring, 245. m. ei mere til, 33. 265.
 Mærkværdigt, 449.
 Mæt; og: er m. 177.
 Mættelse; Mæthed; Mættende; og: Mætter, 177.
 Møde (kommer i) 292.
 Møder, 292. det som skal m. 434.
 Mødes, 292.
 Mødig (bliver) 258.
 Møding; og: kaster til M. 24.
 Møe (gammel) 542.
 Møg, 31.
 Møje, 74. lider M. 74. 75. skaffer m. 75. 378. finder med M. 75. koster M. og: det som koster M. 378.
 Møjsommeligt, 269. 377. er m. 269.

M.

- Maae, 394. 395. skaffer M. el. M. er nu at vente, 394. bevise M.; den som bevise M.; saer M.;

- Møl, 331.
 Mølle, 56. 184.
 Mølleværn og Møllesteen, 56.
 Mørk, 139. bliver m. 459. m. Bratning; og: er m. B. 460. bliver m. Aften, 536.
 Mørke, 458. boer el. er i M.; og: det store M. 459. den som boer el. er i M. 458. gjør noget i M.; M—s Gjærning; gaaer el. fahrer i M.; og: M. overfalder en, 459. griber i M. 405.
 Mørkfarvet (er) 195.
 Mørkhed, 139.
 Mørkhudet, 148.
 Mørknes, 459.
 Mørkt, 459. meget m.; er m. el. er meget m.; hvor der er m.; og: gjør m. for en, 459. Vandet er m. af Landstyggen, 228. m. i Vejret, 139. er m. Sted i et Strift, 303.
 Mørne (lader) 260.
 Mørnet Kiød el. Gist af Heden, 260.

- Raademiddel, II. 394.
 395.
 Raadestued el. Raader
 stoel, 395.
 Raadig; og: er n. 395.
 bliver n. 394.
 Raader, 39. n. dertil, 203.
 291. n. til Bunds, 496.
 498. n. til Jorden el.
 Gulvet, 498. n. ikke, 125.
 n. sit Dufte med en, 297.
 Raadet, 40.
 Raal; og: gjør Raale,
 236.
 Raalehuus, 257.
 Raalemager, 236.
 Raalepude, 157.
 Raar? 159. 166. men el.
 ja n.? 159. 166. n. dog?
 n. skal det skee? og: jeg
 veed ikke n. det skal skee,
 159. n. var det el. var
 vel det? hvo veed n. det
 var? jeg veed ikke n.; og:
 Men n. dog? 166. n.
 hørde man sligt? 167. n.
 kom han her el. saae man
 ham sidst? 489.
 Raag: har fattet R. til en,
 527.
 Raagle; og: slaer R. ind,
 207.
 Raaglefast (er) 207.
 Raaglegab; Raagler;
 og: n. fast; Raagle;
 sted; Raaglet; og: er
 n. 207.
 Raalle, 62. 508.
 Raar, 266. gjør R. af, 266,
 267.
- Narren, 266.
 Narrer, 266. du n. mig
 den gang, men kom tiere,
 538.
 Narrerie, 266. 495.
 Narret, 267.
 Narhval, 187. 195.
 Narrisf (er) 266.
 Narv, 71.
 Rat, 536. i R. 536. 537.
 er R.; bruger Ratten;
 om R.; er ude el. rejser
 om R. og: R. kommer
 paa en, 536. er et Sted
 R. over, 537. bliver el.
 fahre hen at blive R.
 over, 431. der er ingen
 R. 514. 536. forgangen
 el. afvigte R. og: tilkom-
 mende R. 537. er længe
 oppe om R. 357.
 Ratte- Arbeide (gjør)
 536.
 Ratteravne; Ratte-
 sidde; og: holder Rats-
 tevagt, 357.
 Ratpotte, 228.
 Natur; og: har den R. 128.
 Rable, 160.
 Rablestreng, 260.
 Ravn, 60. 458. har til
 R. har fælles R.; rette
 el. første R.; giver R.
 og: kjender af R. 60. er
 indrer ens R. 457. med
 R. 458.
 Ravne og Ravnegave,
 60.
 Ravngivelse, 458.
 U 5   Ravn

- Naavgiven, 60. 458.
 Navre (et) 200.
 Neb, 420.
 Neb: Knude, 213.
 Ned: n. ad, 59. 164. 400.
 gaaer n. ad, 164. fahrer
 n. ad; gaaer n. til; og:
 bærer n. 59.
 Nedbaaren og Nedbæ-
 rer, 59.
 Nedbøjet; og: gaaer n.
 350. fdder el. staaer med
 n. Hoved, 420.
 Nede; Nedre, 399. der
 n. 165. 399. her n. 165.
 han, hun, den ic. her el.
 der n. og: er her n. 400.
 langt n. 60. er n. ved
 Stranden, 59. bliver n.
 i Døbet, 400.
 Neden: n. for; og: er n.
 for, 59. n. til, 399. her
 n. til, 165. der n. til,
 165. 400. n. til værende;
 og: er n. til, 400. n.
 om, 59. 400. gaaer n.
 under, 59. n. fra, 165.
 400.
 Nederdeel, 59.
 Nederst; og: er el. lag-
 ger n. 59. fahrer til n.
 Steder, 400.
 Nedsalden (Døren er)
 262.
 Nedsrossen i Sneen (er)
 388.
 Nedgleden; og: n. Sne,
 Jis el. Steen, 437.
 Nedhidsfet, 309.
 Nedlader, 16. 309.
- Nedlades og Nedladt,
 309.
 Nedlagt, 97.
 Nedlægaer, 106.
 Nedre, see: Nede.
 Nedreven; og: er n. 150.
 Nedrig; og: er n. i Man-
 den, 169.
 Nedrigere (bliver) 60.
 Nedriver, 150.
 Nedruller og Nedruk-
 ning, 49.
 Nedsegner, 355.
 Nedsender ved Liine;
 og: Nedsendt, 309.
 Nedslagen, 15. er n. 208.
 bliver n. 15. 165.
 Nedslagenhed (er til-
 bøjelig til) 15. 40.
 Nedstammer fra, 285.
 361.
 Nedsynker og Nedsyn-
 ket, 70.
 Nedsænker, 138.
 Nedtraadt, 499.
 Nedtrildet, 49.
 Nedtrykt, 273. holdes
 n. i Søve, 331.
 Nedtræder, 499.
 Regl, 235. har store N.
 236. en Regls Brede,
 235.
 Reglerødde (har) 86.
 Regtelse og Regten-
 de, 265.
 Regter; og: n. for, 265.
 n. en noget, 74.
 Rei, 269. n. ingensunde,
 og: siger n. 269.
- Nemo

- Nemme** (got el. tungt) 385.
Nemlig, 112. 258.
Nenner ej; **Nensom**; og: er n. 88.
Net op: rækker n. til, 277.
Ni, 45. 231. ere N. i Tallet, 231.
Nidding (en) 504.
Niende, 45. 231.
Nikker med **Hovedeti** **Govne**, 286.
Nipper; og: er n. 366.
Nitten, 45.
Nodelig (er) 320.
Nogen, 100. n. **Eid** siden, 132. om n. **Eid**, 46. 100. 132. paa n. **Eid**, 46.
Nogenledes, 123. er n. 13.
Noget, 100. 359. 447. n. **lidet**, 123. 448. er n. 449. kan blive n. **deraf**, 359. n. **stemt** el. n. man ej **kjender** og maa være **hange for**, 448. n. at lægge **Mærke** til, 449. n. fra 54. det var og n. 15.
Nogle, 46. 100. n. **gange**, 100. n. **Nar** siden; og: om n. **Nar**, 46. 434. er **steet** for n. **Nar** siden, 434. har været der n. **Vintre**, 46. 434.
Nol, 275. 482. er n. 274. er aldeles n.; agter det for n. el. synes nu, det er n.; er **bleven** n. og: har **faaet** n., 275. har

- n. 351. det er n. 482. **faaer** ikke n. 31. 445. den som aldrig kan **faae** n. 377. n. **engang**, 29. 147. det var n. **faa**, 14.
Nord, 2. n. **hen**, i, **fra**, om el. **paa**, 2.
Nordbøe, 2.
Norden, 2. 458. **blæser** N. 2. 3.
Nordenvind og **Nordfahrer**, 2.
Nordlig, 2. 3.
Nordlys; og: er N. 48.
Nordlænding, 2.
Nord, Nordost, 464.
Nordost; og: **blæser** N. 464. N. **fra**; og: **onger** i N. 167.
Nordostligere **Egn**, 167.
Nordostligst; og: **boer** N. 167.
Nordpolen, 2.
Nordvest nd; og: **fahrer** N. ud til **Gaes**, 221.
Nordvestfugl, 294.
Note, 280.
Nu, 247. n. **strax**; **just** el. **fornemmelig** n.; og: som n. 247. n. **da**, 470. n. **du**! 147. n. **nyligen**, 482. n. **først** el. **for** **alvør**, 15. n. **kome** det **herud**, 14. n. **kome** han **igjen**, 15. 57. n. **skal** man **høre**, 57. n. **skulde** du **just** **fige** **faa** el. han **giøre** **faa**, 220. n. og **da**, 100. 159.

- Ny, 322. er n. 322. 362.
 næsten n. og: splinter n.
 322. bliver n. 322. n.
 Ting, 362.
 Nyhaar; og: er N. 292.
 Nydelig; og: er n. 129.
 Nyder, 286. n. Deel i,
 101. noget at n. 492.
 hvad n. han? 451.
 Nyfødt, 41. n. Barn, 126.
 Nygift, 180. n. Mand,
 319. n. Kone, 542.
 Nyhernhut (et Sted)
 315.
 Nykkeliine, 173.
 Nykker: n. en Baad frem,
 173. n. sig frem, 174.
 n. for og bag nd med
 Kroppen, 520.
 Nylig: n. bekommet; og:
 er n. bekommet, 362. n.
 omtalt, 482. han gjorde,
 kom ic. for n. 482.
 Nymaane, 41. er n. 538.
 Nyner for et Barn, 242.
 Nyre; spiser N. og: er me-
 get for N. 469.
 Nyretælg, 469.
 Ny som noget; og: faaer
 el. giver N. om, 160.
 Ny udfløjen Fugleunge,
 493.
 Nyssen og Nyser, 466.
 Nysgierig (er) 26.
 Nytt, 80. 322. faaer noget
 n. 362. er n. at høre,
 80. frembringer n. 80.
 531. bliver et n. Menniske,
 127. er n. med ham,

245. er n. Arbejde ved,
378.

Nytte (til ingen) 112.

Nytter, 61. n. ret, 55.

Nytted, 61. n. ret. 55.

Nyttet, 61.

Nyttig, 61. 363. er n.
61.

Nyts (er) 363. tilforlade-
lig n.; holder for n. og: ej
n. 363. er intet n. 449.

Nær, 170. er n.; meget n.
og: er meget n. 170. n.
sammen, 25. n. ved at skee,
45. er, holder el. kommer
for n. 170. kommer ingen
for n. 381. tager sig n. 74.
75. — for en, 171. er n.
efter en, 283. er n. ved
at skulle fødes, 292. kom-
mer n. til, 150. 339. n.
havde jeg glemt det, 538.

Nærbeslægtet, 170. er
n. el. for n. 170.

Nær er sig af, 287. n. sig
ved, 373.

Nærhed; og: er i N. 76.

Nærmer sig, 150. 339.

Nærmest; og er n. 497.
n. mod Landet, 167. er
n. mod Landet, 168. den
el. det som skal være n.
ved andet, 497.

Næring og Nærings-
vei, 373.

Nærvarrelse, 76. i N.
76. 333. i hans, din,
min ic. N. 472. er i N.
76. holder sig i N. 244.

Nær

Nærværende; og: er n.
286. paa n. Tid, 247.
Næs (et) 315. N. at boje
omkring, 517. farligt N.
167.
Næsbeboer, 315.
Næse, 212. som har N.
213. kommer ham for N.
270. snyder N. 156.
Næseblod (har) 67.
Næsebor og Næsehul-
ler, 212.
Næseklud, 157.
Næsegrus; og: kaster sig
393.
Næst; Næste, 125. 497.
har til n. 129. 497. n.
gang, 217. er n. efter,
497. den som kommer n.
efter, 217. følger n. ef-
ter; og: de som følge n.
efter hinanden, 497. den
som gaaer n. foran, 433.
sidder el. ligger n. ved,
497.
Næstforgangne og
Næstforrige, 433.
Næstfølgende, 217.
Næstfødsledebarn,
49.
Næstnyngste, 528. er den
n. 529.
Næsvis, 26. 126. er n.
126.

Næsvisshed, 126.
Næver: veed ret at bruge
sine N. til Dassen, 255.
Nævner, 60. 457. n. og;
lader sig n.; slaaer ei
til at n.; n. ilde el. det
som ont er; og: n. fess,
458.
Nævnes, 457. 458.
Nævnt, 457.
Nød, 12. 76. 269. lider
N. 12. 15. 76. 183. 269.
503. 540. bringer i N.
77. paafører N. 269. er
i N. og: yttre sin N.
351. med N. og Neppe,
302.
Nøder, 75. 119. lader sig
n. 75.
Nødig (har) 12.
Nødlidende, 12. 15.
269. 351.
Nødlidenhed, 269.
Nødvendighed, 12. 377.
378.
Nøgel, 242. 254.
Nøgen, 254. er n. 253.
ganske el. splitter n. og:
er ganske n. 464.
Nøjes med lidet, 102.
Nøjsom; og: er n. 102.
Nøsefytte, 76. hvilken
N.! 147.
Nøler, 47. 268.

D.

D! 326. D! ja vist, 259.
D! Himmel, 425.

Dbde, 303. 315. er paa
en D. 315.

Dffen

Offer og Offersted, 508.

Ofte (gjør el. Steer) 25.

Og el. Ogsaa: det var og noget! 220. han skulde ogsaa med, 327.

Oh! i. 69. 327. skriger oh! 327.

Omarmer, 79.

Ombedes og Ombedet, 457.

Omhinder, 308.

Omh bringer; og: har Mod paa at o. nogen, 499. o. Mennesker, 129. lader o. 499. 501.

Ombunden; og: er o. 308.

Ombyttes lige for lige, 469.

Omdrejer, 193. 268. 397.

Omdrejes, 268.

Omdrejet, 268. er o. 193.

Omdreining, 193. 397.

Om end, 528.

Omendskjont, 258. 282.

Omfalden, 322. 325.

Omfang (af stor) 299.

Omfatter, 79. 487.

Omfattet, 487.

Omfabner, 79.

Omgaaes: o. vel, 16.

126. o. varlig, 26. o.

frø, 96. o. venlig, 102.

Omgang: har kjædelig D.

med, 319.

Omgjør, 48.

Omgreben, 487.

Omgriber, 79. 487.

Omgrytler sig, 197. 485.

Omgrytlet (er) 197.

Omgængelig, 102. 126. er o. 102.

Omgængelighed, 102. 126.

Omhæng, 396. 459. træfker D. for, 459.

Omlantret, 390. 391. er o. 390.

Omlømmen, 526.

Omlømmen paa Søen, 88. — i Baad, 526.

Omløbbaren, 34.

Omløbsat og Omløbsætter, 532.

Omliggende, 76.

Omqvæde, 87. 382. det var o. 258.

Omrænd (fordybet) 203.

Omsider, 196. o. kom han hjem, 488.

Omsig (er) 375. er brav o. og: er ei o. 73. er o.

for at samle Winterføde, 215.

Omskiærrelse og Omskiærer, 219.

Omslag, 28. faaer D. 28. 521. fordelende D. 387.

Omslagen Græs, 146.

Omsønst; og: gjør o. 14. giver en noget o. 360.

Omsorg (drager for) 348.

Omspender; og: bliver

Omspendt, 446.

Omspurgt, 44.

Dm

- Omstrammer; og: bli-
ver Omstrammet,
446.
- Omskyrter, 355.
- Omskyrtet, 332.
- Omskændighed: behø-
ves ingen O. med, 293.
- Omskøder, 282.
- Omsætter, 100.
- Omtale, 530. kommer i
O. 512. vnd O. 530.
- Omtalt, 329. 530. bliver
vel o. 512.
- Omtrent saa (kan væ-
re ic.) 261.
- Omtumler: kan hurtig
o. sig, 241.
- Omvanker, 34.
- Omvæi: maae søge O.
173.
- Omvælter, 48.
- Omvæltet, 218. o. Jord,
497.
- Omvendelse, 397. er
paa O — s Veir, 396.
- Omvender, 397. 522. o.
sig, 396.
- Omvender (en) 397.
- Omvendt, 268. 396.
397. er o. 268. 397. 522.
o. Tilstand, 397.
- Omvunden, 308.
- Ond, 10. 140. 192. er o.
10. 80. 192. o. Tale, 458.
o. Skif el. Gjetning, 11.
o. at komme til rette med,
126.
- Ondartet, 11.
- Onde (el) 10. er igaaet med
el. fremturer i det o. 11.
- Ondskab, 11. 140. 192.
- Ongesær saa (er) 261.
- Onsdag: er el. bliver O.;
om O.; paa O. el. til-
kommende O. og: i Ons-
dags, 367.
- Ont, 10. 33. 355. gjør O.
10. 11. 106. 375. det
gjør o. 33. 346. har o.
33. har o. i, 34. 98. gjør
en o. 34. saae el. har o.
af, 98. lider o. 269. 355.
det som gjør o. 346. til-
stodes o. 355. o. Menni-
ske, 125. o. Veir; og: er
o. Veir 355. o. Gemyt,
360.
- Op: o. ad, 33. 346. hist
o. ad el. op igiennem,
363. stiler el. styber lige o.
ad, 33. o. ad Bakke, 267.
bedre o. i Landet; og: gaaer
længer o. i Landet, 167.
- Opbaaren; og: er o.
240.
- Opblæser, 386. 453.
- Opblæst, 386. er el. er
bleven o. 386.
- Opbragt, 362. 468. er o.
80. 361.
- Opdaager, 37. 245. 300.
404. o. hos, 300.
- Opdaaget, 37.
- Opdrages, 128.
- Opdreden Kugl paa Land,
454.
- Opgeget en til Had, 527.
- Opfahren (er) 167.
- Opfahrer med, 167.

- Opsifter, 31.
 Opfostres, 128.
 Opfyldes; og: lader o.
 80. o ikke, 536.
 Opfyldt med (er) 108.
 Opsøder, 354.
 Opfødes, 128. 353.
 Opfødt (er der) 128.
 Opfører sig: o. barst
 imod, 16. o. saa, 128.
 o. ej saa, at man kan
 elske ham, 213. o. vel
 mod andre, 228.
 Opførsel, 128. slet D.
 118. god D. og: har god
 D. 126.
 Opført (er) 167.
 Op giver sine gode Tanker
 om, 306.
 Op halet, 31.
 Op harket, 335.
 Op havsmand; og: er
 D. 376.
 Op hjælper; Op hjæl-
 pes; og: Op hjælpen,
 188.
 Op hold, 128. uden D.
 84. 219. har D. deraf,
 128. 358. er til D. hos;
 en at have D. hos; og:
 har til D. 286.
 Op holdende sig, 534.
 Op holder sig, 76. 534.
 o. hos, 286. 535. o.
 der; og: o. paa den Tid,
 535. o. paa Vejen, 268.
 o. over, 69. 246. o. ud
 til Søes, medens andre
 ere i Fjordene, 340.
- Op holdssteb, 534. for-
 sie D. og bliver ej forle-
 gen for D. 372. D. til W.
 Søes, medens andre ere
 i Fjordene, 340.
 Op holdsvejr, 27. er el. is
 bliver D. 312.
 Op holdt derved (bliver) (er)
 354.
 Op huggen (Ford el. is
 Torv); og: Op hugge
 Redskab, 497.
 Op hanger, 230. o. for
 at tørres, 120.
 Op hængt: er o. 230. o.
 for at tørres, 120.
 Op hævet (er) 386. 493.
 Op hæjer sig selv, 274.
 Op høies, 539.
 Op hør (uden) 285.
 Op hører, 219. lader o.;
 o. med; og: o. ej, 219.
 o. at være, 5.
 Op irrer, 308.
 Op kalder, 60.
 Op kastet, 256. 257.
 Op klarende; Op kla-
 rer; Op klaret Be-
 greb; og: har o. Begreb,
 181.
 Op klaring, 181.
 Op kommen af Vandet,
 364. o. Søedyr i Fjælvog,
 454.
 Op kradsæt, 15.
 Op krøben; og: ligger o.
 156.
 Op plader, 242. 254. o.
 sine Dine el. en andens
 Dine,

- Dine, 518. o. ens Forstand,
 107.
 Dpladt, 242. er o. 242.
 254.
 Dplagt (er) 156.
 Dplever el. o. ej, Dagens
 Komme, 182.
 Dplet og: ej o. Dag,
 182.
 Dpsuffelse, 242.
 Dplukker, 37. 242. 254.
 Dplukt, 37. er o. 254.
 Dplysende Middel, 325.
 Dplyser, 107. 181. 325.
 444. 446. 469.
 Dplyses, 446. 469. o.
 af, 181. o. ved, 447.
 Dplysning, 181. 324.
 325. 447.
 Dplyst, 181. 446. 447.
 er o. 181. 446.
 Dplægger, 156. 230.
 Dpløfter, 19. 47. 149.
 167. 231. 426.
 Dpløftet, 363. er o. 149.
 167. 426.
 Dpløser, 187.
 Dpmuntret, 154. 187.
 376.
 Dpmuntres, 494.
 Dpmuntret, 376.
 Dpmuntring, 494
 Dpnaaer, 39.
 Dpnaaet, 40.
 Dpnævner, 60.
 Dpvasning (behøver me-
 gen) 378.
 Dppe, 346. der o. 346.
 363. hist el. did o. 363.

er o. 321. 363. er her
 o. 346. er hist o.; han,
 hun, den ic. o. el. der o.
 el. hist o. el. der o. som
 du veed nok selv; og: har
 du hist o. 363. o. til Lands;
 og: som boer o. i Landet,
 167. er o. af Tengen,
 241. 242. er heel o. paa
 noget, 491. er snart o.
 snart nede bag Bolgerne,
 460.

Dppebier, 285. 488. 540.
 den man o. 540.

Dppuster, 453.

Dprakt (gaaer el. gaaens
 de) 241.

Dprejser, 241. 242. 276.

Dprejst, 242. 276. 277.
 er o. el. er bleven o. og:
 har o. 276. staaer o. 288.

Dpretter; og: har o.
 276. o. Skind til Mel-
 lembæg, 476.

Dprettet; og: er o. 276.
 staaer o. 277. o. Mellem-
 vægskind, 476.

Dpreven, 15.

Dprigtig, 109. 370. er
 o. 109. handler o. og:
 mener det ej o. 369.

Dprigtigen, 109.

Dprigtighed, 109. 370.

Dprindelse, 284.

Dprinder derfra, 285.

Dpripper og Dpripp-
 pet, 489.

Dprøffer og Dprøf-
 fet, 321.

Xx

Op

- Dyrant (er) 494. hvor
 o. 378. bliver o. og: har
 o. Humeur, 187.
 Dyrer; og: gjør D. 364.
 Dyrer; en Dyrer;
 og: Dyrer, 364.
 Dyrat (er) 239. o. til i
 Morgen, 16. er ikke got o.
 470.
 Dyrer, 436.
 Dyrer og Dyrer,
 36.
 Dyrer; noget at o.
 og: Dyrer, 70.
 Dyrer, 446.
 Dyrer, 188. 441. bli-
 ver o. og staaer meget o.
 446.
 Dyrer: kan ej faae det
 o. 321.
 Dyrer, 241.
 Dyrer, 241.
 Dyrer, 241. er o.;
 tilig o.; er tilig o.; og: o.
 og udgaet, 241. er den
 opstandne, 242.
 Dyrer, 94. 276.
 277. holder sig fast i Glæ-
 dens D. 277.
 Dyrer (faar) 101.
 Dyrer, 386. er o.
 386. 493. er o. i Ansig-
 tet, 191. o. Jis, 389.
 455. er o. Jis, 389.
 Dyrer, 230.
 Dyrer et skudt Dyr,
 293.
 Dyrer, 101. 403.
 Dyrer, 101. o. Men-
 nister, 126. o. et Rum,
 203. o. end Blads, 215.
 o. et lille Land, 284.
 Dyrer; Dyrer,
 31. 188. er o. og: har
 den o. 426.
 Dyrer, 31.
 Dyrer Band paa Ji-
 sen, 68.
 Dyrer, 67.
 Dyrer, 68. bliver, er
 bleven, og: staaer o. 249.
 o. Hul paa Jien, 68.
 Dyrer; vil altid
 have D. af andre, 458.
 Dyrer, 31. 118.
 Dyrer, 118.
 Dyrer i Hast, 322.
 Dyrer, 118.
 Dyrer, 242. 525. o.
 Enst, 155.
 Dyrer (en) 525.
 Dyrer af Marsuer, 218.
 Dyrer (Gronlændernes)
 501. ind
 Dyrer, 329. bruger det
 D.; er et slet D. og:
 fuld af stemme D. 329.
 blot D. uden Mening,
 327. er uden D. 330. vil
 have det første D. 433.
 lægger en D. i Munden,
 330. 433.
 Dyrer; og: er kommen i
 D. 48. bringer i D. 110.
 saaledes som de følge i
 D. 497.
 Dyrer, 48. 88. er
 o. 48.
 Dyrer, 48.
 Dyrer

- Ordsvøer; og: har til O. 327.
 Ordner, 48. 419.
 Ordrig; og: er o. 328.
 Ordspørg, 104.
 Oret; og: er o. 332.
 Orgel, 175.
 Orkan (blæser) 489.
 Orm, 234. forskiællige slags o. findes anførte, 22. 119. 124. 224. 234. 237. 272. 322. 414. 468.
 Os, 513. o. tvende; og: Som o. 513. for o. selv, 89. af o. selv, 89. 513.
 Otte, 45.
 Ottende, 45.
 Oven; o. til, 147. 230. 346. er o. til, 230. 346. han, hun, ic. o. til, 347. her el. der o. til; og: er her o. til, 363. o. paa, 147. 230. ligger el. lægger o. paa; har noget o. paa sig; og: ligge o. paa hinanden, 148. o. om, 346. o. over; og: er o. over; og: har o. over sig, 230. her strax o. for; og: han her strax o. selv, 363. o. fra, 230. 346. hjil o. fra, 363.
 Oventørt (er) 312.
 Over, 230. heil o.; her op o.; holder sig el. kommer o. 230. gaaer, faar el. flyver o. 231. fører el. sætter o. 95. har o. sig, 254.
 Overantvorder, 9. 379.
 Overantvordet, 379.
 Overbeviser, 77. 80. 200.
 Overbevises, 77. 80.
 Overbeviisning, 265.
 Overbeviist, 77. er o. om; og: det man er o. om, 265.
 Overbleven, 428. — til Morgen, 16.
 Overblivsel, 31. 427.
 Overbragt, 95.
 Overbæren, 152.
 Overbærende og Overbærenhed, 163.
 Overbærer, 163. o. med, 151.
 Overbufer, 174.
 Overdeel, 230. O. i Bandet, 92. O. af Ryggen, 231.
 Overdreven lystig el. Lystighed, 355.
 Overdnyer, 193.
 Overeensstemmer, 53.
 Overfabrer, 94. v. med, 95.
 Overfabrested, 95.
 Overfiør, 434.
 Overfladen, 147.
 Overflød (har) 358. 359.
 Overflødighed, 360. har i O. 351.
 Overfuser, 368. 442. 512.
 Overfyger, 354.

- Overfører og Overfort, 95.
 Overgaaer, 12. 17. 20.
 Overgaaes, 131.
 Overgiemt, 46. 434.
 har det o. 434.
 Overgiben; er o. og: Overgiveness, 355.
 Overgiver, 12. 306. 379. o. til Døden. 499. o. ei, 306. o. sig 306. — til Døden, 499. har e. ham, 380. 500.
 Overgives, 499.
 Overgivet (er) 379.
 Overherre; og; er D. 274.
 Overhyller; Overhyllles; Overhyllets; og; er o. 353.
 Overhænaer, 194. o. en til Ufordragelighed, 269.
 Overkjortel, 148. tager D. paa, 149.
 Overkommer, 292. o. ikke, 318. kan ei o. det alt, 51.
 Overkroppen, 223.
 Overlader, 61. o. sig ganske i ens Billie, 371.
 Overlang, 203. gjør o. 203. 439.
 Overlast (taaler) 370.
 Overlegen (finder det sig) 51.
 Overlevende, 217.
 Overleverer, 379. 508.
 Overleverer (en) 379.
- Overleveret, 379. 508.
 Overlivet, 223.
 Overløbe (med tnf) 157.
 Overlægger, 254.
 Overlæsset, 51.
 Overmaade meget, 442.
 Overmand, 13. træffer sin D. 12.
 Overmorgen, 15.
 Overpelt, 148. 172. 231. sver D. 231.
 Overraaber, 512.
 Overrumpler, 480. o. en Sælhund, som mangler Udflugt, 253.
 Overrumpler (en) 480.
 Overrumplet og Overrumplet, 480.
 Oversat, 95.
 Over skjelder, 23. o. en uforstyldt, 480.
 Over skjender, 368.
 Over skjorte, 42.
 Over skygger, 459. 522.
 Over skygges, 459.
 Over slaer forud, 277.
 Over snavset, 132.
 Over spytter, 197.
 Over strider og Over strides, 307.
 Over stryger og Over strøgen, 148.
 Over stænker, 416.
 Over sætter af et andet Sprog, 315.
 Over talende; og; er o. 195.
 Over taler, 154. 190. 399. o. til at følge, 14- lader

Iader sig o. 54r. staar ei
 til at v. 366.
 Overtales (den som) 190.
 Overtrakt (er) 148.
 Overtroee; har O. ved;
 og: tør ei befatte sig med
 el. røre ved af O. 34r.
 Overtroiff, 104. 34r.
 er o. 34r.
 Overtrukken, 29.
 Overtryales, 35r.
 Overtrækker, 17. 20.
 Overtræk paa Bægge, see
 Betræk.
 Overtrækker, 29. 95.
 148.
 Overt Hyde (soger at) 279.
 280.

Overtænker, 14r.
 Overvejer, 77. 14r.
 425.
 Overvejning, 77.
 Overvinder, 12. 5r.
 Overvindes, 13.
 Overvintret; og: Sted
 at o. 33r.
 Overvunden, 5r.
 Overvælden med Forret-
 ninger, 52r.
 Overvældet med Forret-
 ninger, 318. 52r. er ret
 o. dermed, 52r.
 Oven, 202.
 Oxe, 528.
 Oxe: Keen, 343.

P.

Paa: er p. og: lægger p.
 97. p. det Sted, 333.
 Paaanket, 205.
 Paaferde (er tilig el. ved
 første Vink) 37r.
 Paafører, 9.
 Paaholden, 74. er, er
 ej, bliver, gjør p. og:
 er p. paa, 74.
 Paaholdenhed, 74.
 Paahäng (har) 35r.
 Paahör; og: imit, dit ic.
 P., 512.
 Paaalder, 457. p. ibrig,
 235.
 Paakommen, 383.
 Paaalidelig (er) 484.
 Paaalægger, 119.
 Paaaminder, 77. 329.

Paaaminder (en) og Paa-
 mindt, 77.
 Paa ny (begaaer) 216.
 Paa passer; en Paa-
 passer; og: Paa pas-
 set, 340.
 Paaarørende, 449.
 Paaaseet, 134.
 Paaaskionner, 235.
 Paaaskud, 345. har til sit
 P.; har noget til P. og;
 optænker noget til P. 345.
 Paaaskylldning, 330.
 Paaaskynder (en) 376.
 Paaastaende; og: er p.
 21r. 54r.
 Paaastaenhet, 54r.
 Paaastødt, 150.

- Paasyn; og: i hans, mit
 re. p. 472.
 Paddehat, 390.
 Pakker i, 205. p. ind,
 205. 384. p. en vel ind i
 Klæder, 507.
 Pakkes; og: Pakket,
 205.
 Pande, 90. 183. 192.
 binder noget om P. 183.
 Pandeblære paa Sklap-
 mydsen, 192.
 Pandepude; Pande-
 skind el. Pandesmæk;
 og: binder P. paa, 183.
 Paneler, 148.
 Pantfer, 396. tager P.
 paa el. sættet P. paa en,
 396.
 Pantserullen, 166.
 Pannus menstruanus, 291.
 Papiir, 6.
 Par (ere) 91.
 Paradepose, 130.
 Parres; 319. p. med, 318.
 Part, 123.
 Part hi (tager ens) 90. 417.
 Passer (det) 274. p. got
 el. vel 109. 275. 497.
 det p. ham, 302. det som
 p. en, 275. p. efter, 105.
 277. 302. p. til, 292.
 302. p. imod, 261. det
 som kan p. mod andet, 291.
 p. dermed el. deri; det
 som p. dermed; og; har
 det som p. deri, 302.
 bringer det til at p. 497.
 p. det efter noget andet,
 537. p. ikke, III.
- Passer (en) 37.
 Passer paa, 26. 340. 341.
 p. Liden, 292. p. Huus
 el. Telt, 340. p. det vel;
 og: p. sine Ting got, 361.
 p. sine Ting slet, 418. det
 man er sat til at p. 340.
 p. op for at stjele sig paa,
 163.
 Passere (kan) 13.
 Passerende; Passerer
 forbi; og: venter paa det,
 som skal p. forbi, 404.
 Patte, 29. 145. giver P.
 og: den som giver P.
 262.
 Pattedarn, 262.
 Patter, 29. 262.
 Patrontaske, 384.
 Peber, 178.
 Pebersvend, 318.
 Peen; og: er p. 366.
 Peentsnakkende, 180. 308.
 Pegefinger, 488. P. og
 Tommelfinger samlede, 393. 394.
 Peger paa, 334. 488. p.
 for en, 334.
 Peget paa, 488.
 Pelk; forskiellige slags
 findes anførte, 29. 61. 108.
 86. 92. III. 158. 172.
 231. 247. 287. 397. 492.
 sner P. 287.
 Pen; oa: Skærer P. 6.
 Pennefær, 444.
 Pennekniv, 6.
 Penge; og: P.—Forraad,
 41. 42.
 Pensel, 6. 543.

- Perdrikker (en Fugl) 22.
 Pergament, 529.
 Perle, 68. 386. 300.
 Perpendikel, 97.
 Perse; Persejern; og:
 Perser, 273.
 Person, 470. anseer P.
 293. anseer hans P. 470.
 anseer ikke P. 293.
 Peruque, 322.
 Pestagtig Dødsart, 409.
 Phantaserer og Phanta-
 sie, 86.
 Phlegmatisk; og; er p.
 364.
 Piasf, 263.
 Piasken (hvilkent!) 429.
 Piasker: p. i Vandet,
 264. p. under Fodderne,
 429.
 Pibe, 175.
 Pibekrave, 233.
 Pibende i sin Tale, 180.
 taler p. 179.
 Piber, 174. 175.
 Pibet; og; er p. 443.
 Pidsk; og; kan godt slaae
 med en P. 131.
 Pidsker og Pidsket, 131.
 Pige, 313. liden P. 318.
 gammel P. 542.
 Pige barn, 313. 540.
 spædt P. 313.
 Pighaa, 236.
 Pigsfiæl, 142. 468.
 Pii; forskjellige Slags sin-
 des anførte i. 21. 82. 316.
 kaster med P. 21. 82. 316.
 slaaer P. fast i, 21. 82.
 træffer m. P. 316.
 Piinlig, 33.
 Piint, 34.
 Piffen i et Lem, 486.
 Piffen, 96. 322. p. i et
 Lem, 486.
 Piffen (en) at fiske Fiske
 med, 157.
 Pile; og; noget til P. 396.
 (See ellers Pii)
 Pilebeen; træffer med P.
 og; har mistet sit P. 405.
 Pilejern, 405.
 Pilvedslaber, 70. 108.
 396. 496.
 Pille (en) 445.
 Piller: p. til sig, 385.
 p. Kjødet af Been, 223.
 p. sine Tænder, 235. 236.
 Pimpesteen, 34.
 Pine; og; lider P. 33. lider
 P. i, 34.
 Piner; og; lader sig p. 34.
 p. sig med, 75.
 Piner (en) 34.
 Pines, 34. 74.
 Pnesteed, 34.
 Pippe (leger) 81.
 Pipper op, 387.
 Pis, 227. gammelt P. 142.
 Pisseballie, 228. sidder
 over P. 271.
 Pisser; p. ofte; og; p. paa,
 227. maae tit p. 271.
 kan ikke el. vanskelig p.
 273.
 Pissetræng; og; er p.
 227.
 Plade; slaaer el. slaaet i
 P. 429.
 Xx 4   Plade

- Pladrer, 174.
 Pladrer (en) 175.
 Plads (hår) 119.
 Plage, 269. 355.
 Plagesøged, 269.
 Plager; og: en Pla-
 ger, 34. 269.
 Plagee, 269. 355.
 Plaget, 34.
 Plaisir (for) 14. 100.
 482. gjør for P. 14.
 Planerer; en Plane-
 rer; og: Planere-
 Redskab, 250.
 Planter, 99. 100. 284.
 Planteskole, 284.
 Plantet, 100.
 Plaster, 255.
 Plasterregn, 420.
 Plaster, 249. 251. 254.
 387 lægger P. paa, 249.
 251. 254. har faaet P.
 paa, 254.
 Plåt, 267.
 Platter ud, 429.
 Plattenkagerne (Maer)
 83.
 Plattenslager (en) 429.
 Plejefader, 38. 58.
 Plejemoder, 32. 51.
 Plejer at gjøre, see ac.
 377. p. saa at gjøre; og:
 gjør som han p. 104.
 Plet, 261. har mange el.
 store P. 261. P. paa Hu-
 den, 322.
 Plettet; er p. og: meget
 p. 261.
 Plirer, see: Plirer.
 Plov, 194.
- Pludselig, 482. faaer P.
 at see, 170. fahrer p.
 bort, 482. doer p. 209.
 Plukker, 76. p. Kierene af,
 257.
 Plukket, 76. er p. 76.
 257.
 Plumpende (roer) 461.
 Plumper i, 138. 255.
 p. i Vandet med Steen
 el. Aare; og: p. derfor,
 461.
 Pluskjaebet, 524.
 Plyndrer; en Plynd-
 rer; og: Plyndret,
 516.
 Plojer, 194.
 Pløining, 165.
 Podagra, 63.
 Poesie, 382.
 Poet (er el. agerer) 382.
 Polvgamus, 354.
 Pompe og Pomper,
 114.
 Portner, 254.
 Portrait, 52.
 Pose, 130. 384. liden P.;
 noget til en P.; noget i
 P.; folder, fyldes, el.
 fyldt i P.; og: er kom-
 met el. fyldt i P., 384.
 P. over Teltstængernes
 Ende, 391.
 Postkarl; og: er P. 348.
 Postyr (sætter sig i) 197.
 Potte; og: gjør P. 251.
 Pottemager, 251.
 Potteskaar, 56. 207.
 Pra:

- Præfer, 129. 540. p. der
 af, 540.
 Prælerie, 540.
 Præstet, 273.
 Priis, 300. 530. nyder P.
 539.
 Priis (holder i hof) 18.
 Priis (giver noget til) 516.
 den for hvis Skyld man
 giver noget til P. 516.
 Priis gods, 516.
 Priisværdig; er p. og:
 Priisværdighed,
 539.
 Primer, 41. 157. P. i
 Haandlebet, 229.
 Prints og Printsesse,
 232.
 Priselig; og: er p. 300. p.
 Gjerning; og: gjør p.
 Gjerninger, 540.
 Priser, 300. 530. p. en
 derfor el. derved; og:
 det man p. en for, 539.
 p. lykkelig, 539. p. sig selv,
 300. 540.
 Prises, 529.
 Priset, 300. 539. p. være!
 539.
 Privet og Privetflue,
 32.
 Proberer, 333. 537.
 Profession, 373.
 Prop, 386. 427. gjør
 Proppe el. gjør P. til;
 har mistet sin P. og: ta-
 ger P. af, 427.
 Propper, 427. p. sig med
 Raad, 298.

- Propper (en) og Prop-
 pes, 427.
 Prophet og Prophetie,
 80.
 Proptræller, 358.
 Proviant, 319.
 Provianterer, 340. p.
 dermed, 462.
 Provianthund, 224.
 siort P.; bgger P. og:
 gaer ind i P. 224.
 Proviantforvalter,
 224.
 Proviantskibene, 310.
 Proviantsted, 224.
 Provst, 351.
 Prunker, 53.
 Prædikant; og: har til
 P. 327.
 Prædiken, 328.
 Prædiker, 327.
 Prædikestuel, 328.
 Prægtig; er for p. 213.
 agler det for p. for sig,
 213. alt. for p. 214. ta-
 ler p. om en Ting, 539.
 Prægtighed, 214.
 Præservativ og Præ-
 serverer mod Syg-
 dom, 352.
 Præst; er P. og: hyper-
 ste P. 351.
 Prøvet engang! 57. 60.
 Prøve: har P. af, 266.
 sætter P. paa, 266. 537.
 anstiller P. 266. anstiller
 P. med, 333. sættes paa
 P. ved; og: det, hvorved
 en sætter os paa P. 537.

- det kommer an paa en P. 57. 528. stiller P. an, om en skal feve, 152. bringer med til en P. 209.
 Provemiddel, 266.
 Prøver, 266. 324. 333. 537. p. paa el. efter, 266.
 Prøves, 537.
 Prøvesteen, 266.
 Prøvet, 537. er p. 333.
 Prydelse, 53. 367.
 Pryder, 53. 367. p. sig, 53. p. sig med, 53. 54.
 Prydet, 367.
 Prygl (en) 32. 529.
 Prygler, 32. 52. den som p. 529.
 Prygler (en) 529.
 Prygles; Pryglested; Pryglet; og: er p. 529.
 Psalme, 147. 504. syn-ger P. 147.
 Psalmebog, 504.
 Pudser, 53. 361. p. sit Haar, 352. 354. p. Lampe-Ilden, 468.
 Pudses (Lampe, Ilden) 468.
 Pudset, 53.
 Puger sammen; og: en Puger, 102.
- Puffelrøgget, 179.
 Puffs; P. slaar; og: Puffs-
 slag, 486.
 Pund, 331.
 Pung, 384. P. ved Nøse-
 lemnet, 133.
 Purgeredrit, 492.
 Purgerende, 32.
 Purgerer, 32. 492.
 Purre (en) 173.
 Purrer, 172.
 Pustehul (Hvalens) 212.
 Pusten m. Munden, 444.
 Puster, 444. p. paa, 444.
 453. p. det bort, 444. p.
 paa Weien, 258.
 Puster (en) 453.
 Pusterør, 386.
 Pustested, 258.
 Putter ind, 249. p. i
 Munden, 332.
 Pygmær (en) 129.
 Pynt (en) 72. 315.
 Pynter, 53. 367. p. sig,
 53. p. sig for Mandfolk,
 360.
 Pyntet, 53.
 Pytsugl, 503.
 Pølse, 119.
 Pønser, 141. p. paa, 141.
 425.

Q.

- Qvalme, 72. 257. hvil-
 fen Q.! 257.
 Qvalmende (er) 257.
 Qvalmer, 257.
 Qvalster, 315. brækker
- Q. op; og: spytter Q.
 paa en, 315.
 Qvalt, 72. 510. bliver
 q. 72.
 Qvanne, 32. 235.

Qvid.

Qvidrende, 198.
 Qvidrer, 174. 198.
 Qvinde, 51. hæslig Q.
 52. ugift Q. 542. Q. som
 har med gift Mand at
 bestille, 542.
 Qvindehætte, 300.
 Qvindeskjær, 52.
 Qvindelige Lem, 540.
 Qvindepels, 29. III.
 Qvindfolk, 51.
 Qvid (man maatte ønske sig
 ham) 342.

Qvælefærdig, 510. er
 q. 72. 202.
 Qvælende, 72. ret q.
 511.
 Qvæler, 72. 190.
 Qvæles, 72. 190. er sær-
 dig at q. deri, 511.
 Qvælestrikke, 190.
 Qværn, 56.
 Qvæster, 143. 263. 525.
 q. sig, 263.
 Qvæstet; og: er q. 143.
 bliver q. 263.

R.

Raa (en) og: sætter R.
 til, 413.
 Raa; Raat; og: smager
 r. 14.
 Raaben, 62.
 Raaber, 62. 86. 87. 501.
 r. ud, 441. r. til el. paa:
 og: r. høit, 501. r. om
 Hjælp, 86.
 Raabt ud (bliver) 442.
 Raad, 104. holde R.
 204.
 Raaden, 68. r. Rød,
 Træe, Skind el. Fjeld,
 68. er r. 20. 68.
 Raadenhed, 68.
 Raader: r. fra, 399. beed
 ikke at r. sig 84. vil r. sig
 selv, 211.
 Raadhuus, 204.
 Raadner, 68.
 Raadslaer; og: Raad-
 slag, 204.

Raadvild (er, gjør el.
 bliver) 84.
 Raadvildhed, 84.
 Raad, 419. gaar i R. 418.
 ligge el. staae i R. og:
 sætter i R. 419. de som
 ere i R. 419. 497.
 Raadgaas, 297.
 Raagekniv)
 Raager sig selv el.) 528.
 en anden.)
 Raamine, 120. 142. sætter
 i R. 120.
 Raamer; og: r. dermed,
 295.
 Raad, 250. 428. noget
 til R. 428. syer R. 5.
 Raadsager, 265. 266.
 Raadsager (en) 266.
 Raanf, 241. 513. er r. 218.
 241. 513.
 Raapaa sine Hænder (er)
 415.

Rap

- Næp per: r. alting lasefig
 fra fig, 381. faaer r. til
 sig, 161.
 Nær, 74. 88.
 Nærhed, 88.
 Næsen de; og: er r. 350. stil-
 ler sig r. an, 410.
 Næser, 198. 350.
 Næsten, 416.
 Næster, 160. 254. 255.
 416. har, hvor det r.
 254.
 Næst, 496. N. at gjøre
 Furer med, 194.
 Næstper, 5. r. Fure i noget,
 194.
 Næv, 155.
 Nævgal (er) 392.
 Nævne, 195. 505.
 Nævninge, 505.
 Nævner (en) 364.
 Nævner, 303. 33. staar til
 at r. 200.
 Nævnes ved 32. 33.
 Nævnet, 32.
 Næver, 280. gjør r. 279.
 gjør N. og Klattighed f. r.
 325. kan ej hitte N. t,
 391.
 Nævebon (er) 373.
 Nævekam, 402.
 Nævning, 109. 370. er
 r. 359. er r. findet, 109.
 Nævelighed, 109. 370.
 Næver, 102.
 Næver for sig, 279.
 Næver Geng, 430.
 Nævning og Nævninge,
 Middell, 32. 33.
- Næstfab; og: bruger som
 N. 378.
 Næst, 309.
 Næst, 85. er r. 84. 88.
 131. holder sig r. og:
 hvor r. 88. er bleven r.
 130. gjør r. 130. 410.
 Næst (Næstbør) see
 Næst.
 Næstfærdig; og: er r.
 88. 544.
 Næstgjort; og: er r. 130.
 410. har r. 410.
 Næstgjores, 410.
 Næstholder, 53.
 Næstlig; er r. og: er r.
 med, 88. forer sig r. op,
 544.
 Næsthed, 88.
 Næstfelse, 130. 514.
 N — s Kar og N — s
 Tid, 514.
 Næstsende Middell, 131.
 411.
 Næstser, 130. 410. 415.
 514. r. en Flint, 347. r.
 Lampen, 252. r. sig, 514.
 Næstser (en) 130.
 Næstses, 410. 415.
 Næstbør, see Næst
 Næstset, 130. 175. 415.
 514.
 Næst: holder r. hos sig,
 544. taler r. 302. er gans-
 ke r. og tydelig, 303.
 spiser r. op, 182. 320.
 glar el. gjøres r. Bord,
 182. gjør r. Bord for en,
 321.

321. har gjort r. Bord,
 321.
 Rege, 351. r. — artet In-
 felt, 134.
 Regel, 10. 48.
 Regjerer og Regjeres
 af, 274.
 Reglingen paa et Fabr-
 toi, 231.
 Regn, 351. stærk R.; er
 stærk R.; bliver stærkere
 R. og: R. kommer paa
 en, 420.
 Regnbuen, 210. 297.
 Regnemester, 220. 221.
 Regner (han) 220. som
 forstaaer got at r. 221.
 r. det saa, 261. r. med,
 101. 467. r. en ei for
 noget, 177.
 Regner (det) 263. 419.
 r. temmelig; og: tager
 til med at r. 420. r. ret
 alvorlig, 312. r. paa,
 419.
 Regnes med, 101. 467.
 Regnjole, 183. 419.
 Regnorm, 390.
 Regnskierm, 319.
 Regnvejrr (er ude i) 419.
 Rejse see Reiset.
 Rejsebroder, 121.
 Rejsefærdig, 65.
 Rejsejortel, 148.
 Rejsten: ligger paa R.
 65. er paa R. 121. har
 R. i Hovedet, 167. no-
 get til R. s. har ei beredt
 sig paa R. og: forsyner

sig selv til R. 334. giver
 sig paa R. ind ad den
 Flod, 389.
 Rejsende, 121.
 Rejseprovtant, 462.
 noget til R.; har R. med
 sig; har det til R. og: for-
 syner med el. giver med
 som R. 462.
 Rejser, 121. r. igjennem,
 21. r. hen, bort, til, el.
 omkring; vil r. el. har i sin-
 de at r., 64. r. i eet forte,
 117. r. i Folge med, 121.
 r. sammen, 122. r. paa
 Besøg, 310. r. ingensteds,
 535.
 Rejser op, 276. r. sig
 op; og: har r. sig, 288.
 kan r. sig op med en. Bant-
 ret Rajal, 241.
 Rejsefællesskab, 121.
 Rejsefaste, 462.
 Rejsetoi, 334.
 Rejsning: har høj R.
 385. har liden R. 388.
 Rem, 21. R. til Sølsang-
 sten, 26. 27. R. til en
 Svøbe, 131. R. til at
 spænde. Trommeskindet
 med, 198. R. til at binde
 noget fast med, 273. Rem-
 mer til at binde Glødens
 Tvertræer fast med, 278.
 R. til Riedelen el. Stæ-
 deopständerne, 314. R.
 i Stoe; og: har ingen
 R. i sine Stoe, 429. R.
 hvori Hundene trække for
 en

- en Glæde, 221. snitter
 R. ud af et Glind el.
 Klærer det ud i R. 210.
 Kemmesuider; og; age-
 rer R. 211.
 Kemmesniderkniv, 211.
 365. 524.
 Kemmesælen, 461. 537.
 faaer en R. fanget, 537.
 Kemmesælunge, 481.
 Ken; Kendsdyr, 232.
 504. en Gold R. 314.
 gammel Han R. 343. en
 ung R. Piort, 318. en
 Hun R. 232. faaer el.
 Kyder et R. 504. faaer
 R. at see, 505.
 Kende, 108. gjør R. i,
 228. 437.
 Kenderfugle, 19. 108.
 Kender paa, 8. 119.
 Kenhiort, 318. 343.
 Kenjagt; og; er paa R.
 98. fahrer paa R. 64.
 486.
 Kenjæger, 486. er engod
 R. 64.
 Kenkalv; og; fanger R.
 314.
 Kendsbeen (et stykke) 346.
 Kendsdyr, see Ken.
 Kendsdyrgevæhr, 505.
 Kendsdyrpelts, 231.
 Nest, 31. 321. 341.
 Nester, 220.
 Net (rigtig) og; er r. 109.
 gjør det som r. er; agter
 el. kjender for r. 110. vil
 altid have r. 211. 281.
 deri har du r. 14. kom-
 mer i rette Tid, 278. du
 er den r. Karl, 326. r.
 tilgavns, 15. r. saa, 14.
 87. 259 r. brav! 456.
 Net (liac) og; er r. 279.
 Net (Mad:) Netterne man
 giver en, 298. forskæl-
 lige grønlandske R. findes
 anførte, 153. 246.
 Nettelig (keer el. gjør)
 372.
 Kettelse, 280.
 Netter, 48. 279. r. ud,
 31. 279. r. op; og; har
 r. op, 276. r. sig op, 197.
 r. sig efter 10. 243. 244.
 277.
 Kettesnor, 10.
 Kettet, 279. bliver r.
 279. 280.
 Netfærdig, 18. 110. er
 r. 109. handler r. og; er-
 klærer r. 110.
 Netfærdiggjort; Net-
 færdiggjørelse; og;
 Netfærdiggjører,
 110.
 Netfærdighed, 18. 110.
 Netsindig og Netsin-
 dihed, 140.
 Netskaffen, 109. 370.
 er r. 109. 369. gjør ikke
 r. 407.
 Netskaffenhed, 110.
 Neven: r. Wunde, 198.
 er r. i tu, 410.
 Nevne, 233.

- Nebner, 208. 233. 410. 436.
 Nebnet, 233. 234. er r.
 15. 410. 436.
 Nefselse, 379.
 Nefser, 33. 379
 Nefses, 379.
 Nibbeen; og: har brullen
 el. faaet Skade i R. 505.
 Nible, 131. 212. 395.
 faaer R. i Huden, 211.
 Nibler, 495. r. Huden,
 212. Redskab at r. med,
 495.
 Nider paa store Bolger og
 og ud, 172.
 Nidser i noget, 495.
 Nif (i) 94.
 Niffelbøse, 234.
 Nifle (gjør i noget) 234.
 Niflekniv, 194.
 Nifler, 194. r. et Dyr i
 Huden, 466.
 Nig, 359. 362. er r.; me-
 get r.; er meget r. og: en
 r. Mand, 362.
 Nigdom, 362.
 Nige (et) 274.
 Nigelig, 153.
 Rigtig: er ikke r. 118
 10, r. nuh, 470.
 Rigtighed (kommer i)
 110.
 Riis, 62. 338. giver el.
 faaer R. 338.
 Riim, indvendig i Huus,
 108. befrøsen med R. el.
 sætter R. indvendig, 109.
 Riimfrost; og: kommer R.
 paa Marken, 158.
 Rimeligst faaer el. gjør
 han det, 375.
 Rimer (det) 158.
 Rindende; r. Baf, 227.
 r. Blod, 387.
 Rinder, 86. 227. r. ud, 86.
 455. r. ned, 228. Dine-
 ne r. 116. Laarene r. 230.
 Ring, 109. 159. 174. 179.
 med R. om; og: gjør R.
 til et Skaf, 179. sætter
 R. paa, 179. 197. R.
 paa en Kajak, 340. sætter
 R. paa Kajalken, 341.
 Ringe, 259. 360. hvor r.!
 259. anseer r. og: er at
 agte r. 306. gjør sig r.
 260. 306. holder sig el.
 noget for r. 476. holder
 sin Gjerning for r. og:
 det man agter for r. 477.
 agter sig for r. 213. er i
 sine egne Dine for r. 214. r.
 Ring, 448. r. Verdie, 477.
 Ringeagter, 55. 477.
 293.
 Ringeagtet, 55.
 Ripper op igjen, 216. 489.
 Rist (en) 120.
 Rist eller Røe (har ingen)
 399.
 Riv: R. i Huden, 198. R.
 i en Skippe, 233.
 Rive (en) 79.
 Riven og Sliden i et Saar,
 178. har R. i Rivet, 271.
 Rivende, 178. r. Dyr, 29.
 Riber, 198. r. i tu el. i
 stykker, 27. 410. r. af
 Hær.

- Hænderne, 48. 401. r.
 Muld op, 48. r. udi,
 96. r. ned, 122. 150.
 r. af lave, 160. r. paa
 noget med Reglerne, saa
 det lyder efter, 236. r.
 af el. i med Tænderne,
 259. r. Haaret af, 322.
 lader sig snart r. i Styk-
 ker, 410. r. sig paa no-
 get, 211. det r. i Halsen,
 178.
- Ribe, 211. 249. har været
 oppe at r. 211. r. med, 95.
 349. r. og trækkes af Geil-
 hed, 349. den noget r.
 af Hænderne, 401.
- Ro (har ingensfæds) 45.
- Rod, 1. 441. R. af Væx-
 ter, 249. 498.
- Roe (en) 133.
- Roeline, 73.
- Røer, 38. 73. 150 r. stærkt
 446. r. efter noget; r.
 frem og tilbage; r. ofte
 for en anden; og: har
 en til at r. for sig, 348.
 er let el. tung at r.; og:
 sætter sig ned at r. 73.
 r. gesvindt efter et Dyr,
 380. r. i Kajak, 150. 348.
 — i det Fahrenand, 150.
 kan slet r. i Kajak, 346.
 r. til af alle Kræfter, 281.
 318.
- Røer (et), 21. slaar ved
 R. 21.
- Røeredsflab, 348.
- Røerem, 73.
- Røerklar, 38. 73.
- Røerfle, 73.
- Roes, 300. 530.
- Roesbørdig; og: err. 300.
- Røetol, 73.
- Rogn, 441. foger el. spi-
 ser R. og: Rist med R.
 441. gyder R. 183. ghydet
 R. 144.
- Rognnydested, 144.
- Rognkald, 296. faaer el.
 fanger R. 297. R. Han,
 39. R. Hun, 42. sære
 slags R. 30. 296. er paa
 R. Gangst, 297.
- Rok, 352.
- Rokke; Rokkefisk, 5.
 459.
- Rokkefor, 148.
- Rokker frem og tilbage,
 520. lader sig r. 408. la-
 der sig ej r. 65.
- Rølig, 103. 364. 479. er
 r. 81. 103. 364. 479.
 gjør r. 323.
- Røligen, 81. 364.
- Rølighed (er i) 394. den
 som sidder hjemme i R.
 394. har ej R. paa sig,
 105.
- Ros see Roes.
- Roser, 300. 530. r. ender-
 for; r. nogen for en;
 og: den man r. nogen for,
 530. r. sig. 300.
- Roset, 300.
- Rosmarin (vild) 150.
 329.
- Rosmul (en) 66.
- Rotte, 480.

- Rov, 358. er ude paa R.
 70.
 Rovfugl (stor) 492.
 Ruder, 90.
 Ruelse, 352.
 Ruger, 144.
 Rulle (en) 250. en heel R.
 Tobak, 509.
 Ruller, 250.
 Rum; og: er r. 61.
 Rum (er) 109. liden af R.
 113. 299. har for lidet
 R. 8. er ei R. dertil,
 485. R. under Brixen,
 155. R. imellem Svingrene,
 201.
 Rummelig, 109. 113.
 299. er r. 299. er r.
 imellem, 107. rummeli-
 gere i en af Enderne, 462.
 Rummelighed, 109.
 Nummer; r. meget, 109.
 113. r. saa lidt, 109.
 113. 299. kan ei r. 338.
 — mere, 425. r. sig, 208.
 Rump, 319. den blotte
 Deel, af R. over Bar-
 erne, 242. tørrer sin R.
 142. sætter R. i Vejret,
 133. sidder paa R. og
 gnider med sin R. el. stub-
 ber med den paa Jorden,
 341.
 Rumpel, 142.
 Rund, 37. 521. r. i Om-
 fang; og: er r. 521. lø-
 ber r. 49. 183.
 Rundfisk; og: tørrer R.
 30.
 Runbing (har en ordent-
 lig) 37.
 Ruse (en) 234.
 Rusende og Ruser, 425.
 Ruskevej; og: er R. 200.
 Rusler: r. i, 321. r. af,
 76. 321. r. af el. op med
 Enderne, 259.
 Rust; og: skraber R. af,
 248.
 Ruster; Rustet; og: er
 r. 248.
 Rustning, 409.
 Rustpletter (er fuld af)
 185.
 Ryg, 231. 508. det neder-
 ste af R. 239. R. mod
 Skuldrene, 179. R. imel-
 lens Skuldrene, 47. R.
 paa et Skind, 190. 231.
 langs ad R. 190. har ont
 i R. 179. 197. vender R.
 til, 26. 508. kaster sig paa
 R. 199.
 Rygaa, 223.
 Ryger, 137. 392. 493. r.
 ud af en Abning, 41.
 Ryget (er) 137.
 Rygsinne, 277.
 Rygsit, 508.
 Rygslos og Rygs-
 loshed, 11.
 Rygmarv, 197.
 Rygning, 223.
 Rygrad, 190 — af en
 Rygl, 171.
 Rygsmerter (har) 179.
 Rygstykke paa en Stool,
 70. — paa en Slæde, 277.
 Yy Ryg

- Rygte, 511. faaer R. om
 noget, 511. er, bringes,
 el. bringer i et got R. 512.
 søger at bringe en i et ont
 R. 245.
- Ryates, 512.
- Rykker: r. i, 318. r. af,
 76. r. lidet af sit Sted,
 98. r. af med Lænderne,
 259. 266. r. i tu, 208.
 r. Græs, 146. 248. r.
 Haarene af, 257. r. af
 Hænderne, 400. r. op med
 Lænderne, 259. r. til sig,
 321. r. op fra et Sted til
 andet, 315.
- Rykkeredskab, 321.
- Rykket: er r. 257. r. Græs,
 146.
- Rynke: slaaer R. 79. 175.
 sætter R. i Panden, 79.
 Rynkerne paa de groul.
 Stovle: Soller; og: gjør
 saadanne R. 487.
- Rynkebeen (at gjøre Sol-
 le: R. — med) 487.
- Rynket; og: bliver r. 79.
- Rype, 19. 183. R. skriger,
 307. gaar ud at snære
 R. 183.
- Rypejagt (er paa) og:
 Rypejæger, 19.
- Rypefugt; og: der høres
 R. 307.
- Rypefugter, 188. 305.
- Rypefugter (en) 305.
- Rypefugter, 337. 452.
- Rystelse, 334.
- Rystende, 334. 408.
- Ryster, 65. 91. 139. 334.
 408. r. med Hovedet, 103.
 r. noget, 139. 140. 176.
 r. sig, 140. r. Støvet af,
 176.
- Rystet, 65. 91.
- Ræben: der høres R. og:
 hvilken R. 307.
- Ræber, 307.
- Ræd, 81. 275.
- Ræddes, 81. 275. 285.
 r. for, 81.
- Rædsel, 81.
- Rædsom, 81. 275. er r.
 275.
- Rækker: r. bid, 203. r.
 høit op, 214. r. langt el.
 ej langt, 139. r. ikke til,
 31. 125. 445. r. net op
 til, 277. r. til og end
 mere, 427. r. frem, 312.
 det som r. frem af noget
 andet, 317. det som r.
 længst frem af Ansigtet,
 432. r. til Mæden, 334.
 r. Hals, 233. r. sig; r.
 sig efter; og: r. ud, 136.
- Ræv, 155. 157. 195. (383.)
 480. hvid R. 157. sort
 R. 195. R. skriger, 155.
 fanger R. 390. 480. lug-
 ter efter R. 445. faaer
 el. søger at faae R. 480.
- Rævesælde; og: bygger
 R. 389.
- Rævehule; og: en Brin-
 fuld af R. 436.
- Rævejagt (er paa) 480.
- Rævelugt, 445.
- Røber,

Røber, 205. 345. r. sig,
245. 345.

Røbes, 80.

Rød, 68. 146. er r. 68.

169. er, bliver el. gjør

r. i Ansigt el. paa Hæn-

der, 430. r. Farve, 146.

farver r. 146. 177. maler

med el. anstrøjer r. 146.

r. Tang; søger efter el.

spiser r. Tang, 68. r.

Perler, 68. r. Svæsse-

steen, 146. r. Dine, 89.

Rødbuget Bred, 146.

Røde i Saar; Saar med

R. og; samler R. 253.

Rødfarvet, 177.

Rødfisk; og; fanger R.

447.

Rødlydet; og; er r. 153.

Røg, 90. 137. 392. hæn-

ger el. hængt i R. 137.

fin R. 392. R. af en

Flint, 392. driver R.

ind, 137.

Røgelse; og; ryger med

R. 493.

Røgelselar, 493.

Røger, 137. 392. r. To-
bat, 392.

Røget, 137. 392. er r.

og; r. Smag, 137.

Røgluft, 137.

Rømmer bort, 199. —

derover, 200.

Rønnetræ, 277.

Rør, 443. R. ved Blæren

paa en Kastepil; sætter

R. paa den el. den bliver

forstnet med R. 452.

Rører: r. ved, 24. r. an,

346. r. en's Samvittig-

tighed, 200. r. sig i Wo-

ders Liv, 292. noget som

r. sig langt borte, 460

r. sig ikke, 535. r. hjan-

den noget paa, 449.

Rørerne ved Laarene, 192.

Rørlig (er) 64.

Rørt, 139. er r. Vand,

139. 149.

Røst; og; har god R. 311.

Røv, 319.

Røver, 358. r. fra en, 516.

Røver (en) 358. 516.

Røvet, 358.

S.

Saa! 457. 470. kun s.

112. 457. juk s.; s. alle-

nestes; og; s. for al Verden,

457. ja s! 456. er unge-

fær, regner det el. lader

blive s. 261. lad det være

el. gaae s. og; lad ham

gøre s. 456. har sig s.

og; behandler s. 112. s.

har det sig, 259. s. sagde

han, 258. hører sig s. ad,

457. ikke s? 100.

Saadan, 112. 456.

Saaer; Saaes; og;

Saaet, 419.

Saalangt (kommer) 293.

Yy 2 Saae

- Saaledes, 112. 456. er
 f.; gaaer f. til; og: gjør
 f. ved, 112. 456. skeer el.
 beegner f. 456. gjør f.
 livagtig f.; og: blot f.
 457.
- Saamange, 112.
- Saameget mere, 112.
- Saa ofte som, 321.
- Saar, 96. 150. vnt S.
 251. S. falder af; og:
 gnider S. af el. river det
 op, 150. fuld af S. 96.
 S. æder om sig, 251.
- Saarer; Saaret; og:
 er f. 96.
- Saasom, 258.
- Saavitt (kommer) 203.
- Sabbath, 394.
- Sadel, 146.
- Saff, 132. 507. udper-
 ser S. 132.
- Saffig; og: er f. 132.
- Sager, 357. søger S. 345.
 har Sager, 359. har skion-
 ne S. 357. det var Sa-
 gen, 14.
- Sager, 315.
- Sagn, 530.
- Sagt, 41. 530.
- Sagttalende, 329.
- Sagte: saa f. 123. kom-
 mer f. 151. gaaer f. 3.
 gaaer f. frem, 381. taler
 f. 329.
- Sattes, 203.
- Sagtmødig, 152. 170.
 381. er f. 151. 170. 381.
 f. Sindelag, 381.
- Sagtmødigbed, 152.
 381.
- Sagtmølet, 180. er f.
 179.
- Sagtner: f. med Blæsten,
 311. f. sig; og: kommer
 til at f. 203.
- Salig; er f. el. bliver
 derved f.; saligt; og: f.
 Hjem, 372.
- Saliggjør; Saliggjøre-
 rende; og: er f. 372.
- Saliggjører (en) 372.
- Salighed; og: S—s
 Middell, 372.
- Salt; er f.; skaffer el. skaf-
 fers Smag; og: smager
 f. 468. f. Vand, 114.
 468. f. Vands Fisk, 421.
- Salter; Saltet; Sal-
 tet; og: Saltsmagen-
 de, 468.
- Salve, 479.
- Salver, 27. 479. f. sig,
 479.
- Salves og Salvet,
 479.
- Samdrægtiae, 102.
- Samme: f. Slags, 291.
 f. Tid el. gang 247. kan gjø-
 re det f. 291. f. Dieblif el.
 i det f. 470. er ved det
 f. 456. det er det f. 528.
- Sammen: holder f. 101.
 gaaer ej ret f. 167. kom-
 mer f.; kobler f. og: san-
 ter f. 180. søger f. see
 under Søjer; søger f.
 519.

- Sammenbinder, 187.
 308.
 Sammenbindes, 308.
 Sammenbundne (ere)
 131. 308. tvende s. Ka-
 jakker; og: sætter over
 paa saadanne, 187.
 Sammenfoldet; og:
 Sammenfoldet, 225.
 sammenfoldte Hænder,
 344.
 Sammenfødes, 519.
 Sammenfødet; og:
 Sammenføddning,
 165.
 Sammenføjer, see un-
 der Føjer.
 Sammenføjes, 180.
 Sammenføjet, 180. er
 s. og: ere sammenføjede,
 131. 180.
 Sammenføjning, 519.
 S—s Sted, 180. 519.
 Sammenhøber, 79.
 180.
 Sammenhøbet, 79.
 Sammenholdende, 101.
 Sammenhængende,
 296.
 Sammenklæbes, 296.
 Sammenkrumpen, 71.
 Sammenkrøben (er)
 232.
 Sammenlagt, 79. 118.
 225. 354.
 Sammenligning (gjør)
 53.
 Sammenløben, 212.
 Sammenpuger (en)
 102.
- Sammenruller og
 Sammenrullet, 118.
 Sammenfanket, 181.
 Sammenfanger, 533.
 Sammenføber og
 Sammenføbt, 118.
 Sammentrukken (er)
 234.
 Sammentrykker og
 Sammentrykt, 79.
 Sammenvier; Sam-
 menvies; og: Sam-
 menviet, 180.
 Sammenvægede Stykker
 (bestaaer af flere) 519.
 Samfund, 102. som hø-
 rer til Samfundet; og:
 Samfunds-Middel, 102.
 Samlede, 180. skulle
 være s. til Betaling, 467.
 Samler, 102. s. flere
 Stykker under eet 180.
 — til et heelt, 519. Red-
 skab at s. sammen med,
 79.
 Samles, 180.
 Samlet (holder) 58. see
 og Samlede.
 Samles under eet, 180.
 Samlingsplads, 180.
 181.
 Samlingssted, 180.
 Samqvem med (i) 467.
 Samt, 467.
 Samtykke, 22.
 Samtykker, 21.
 Samvittighed, 389.
 gjør sig S. over, 141.
 S—s Mindelse; S. vaag-
 ner

- ner el. nager; har Win-
 delse i S.; og: S. giver
 got Vidnesbyrd el. Be-
 brejdelse, 389. urolig
 S. og: har Uroe i S.
 el. har noget paa sin S.;
 S. tier el. han har intet
 paa sin S.; Fred i S.
 og: faaer Fred i S. 461.
 skaffer Fred i S. 462.
 Sand, 109. 325.
 Sand, 435. sahrer efter
 S. og: stroer S. paa
 Gulvet, 435.
 Sandelig, 109.
 Sandgraver (en) 435.
 Sandhed, 335. 407. er
 S. 407. i S. 109.
 Sandrue; og: er s. 335.
 407.
 Sandruehed, 407.
 Sands, 422. ved sin S.;
 er ved S. og: uden S.
 422. faaer sin S. 424. er
 ei ved sin S. 392. har ej
 sine fulde S. 350.
 Sandsiaer (en) 35. —
 under sit Herrie, 502.
 Sandsigerie (foretter
 sit) 502.
 Sandskiel, 540.
 Sandsklydige (er den)
 369.
 Sandt (er) 335. det er s.
 538. det var s. 14. er det
 ikke s.? 100. det var et
 s. Ord, 442.
 Sang, 23. 75. 146. 190.
 smuk el. slet S. 75. be-
- begynnder Sangen, 23.
 har til sin S. 147. holder
 S. med en anden el. staaer
 ham bi i S. 122.
 Sanger (en) 147.
 Sanker sammen, 180. 08
 gaaer ud at s. Bær, 320. 00
 Sanketid og Sank-
 ning, 181.
 Sat: s. i Vandet, 430. er 73
 s. i Bejret, 230. s. sig,
 264. har s. sig, 122. 264. 40
 bliver mere s. 424. har 700
 s. af, 415.
 Sang, 355. 398.
 Sanger, 365. s. Brædder,
 398. — deraf, 397.
 Sanglad og Sang,
 mølle, 398.
 Sangsvaan, 365.
 Sangsted og Sang,
 værk, 398.
 Sangtand, 186.
 Savnelig (er) 517.
 Savner, 215. 241. 517. 711
 Sav; Saver, see Sang;
 Sauger
 Sax, 186.
 See! 47. 52. s. engang!
 1. s. den el. der! 9. Og
 s.! 449. s. engang til ham!
 56. 456. s. kun til, om
 det ikke gaaer saa, 57. 72
 60. s. til ham! 326. nei
 s. engang! s. her til den
 ne! og: s. hvor han staaer
 og maaber! 456. s. hvil-
 ken en! 470.
 See glas, 134.
- Seem;

Seen; og: er s. 203. s. i Vært, 203. s. til sin Gjerning, 201. 525.
 Seende (gjør, og: den som gjør) 518.
 Seene, 318. 544. Seener til Traad, 352. søger at faae S.; kjøber el. bekommer S. og: vil kjøbe S. af ham; 544.
 Seenetraad, 352. 544. Korraad af S. og; fletter S. 352.
 Seenfærdig, 203. 525. er s. 525.
 Seenfærdighed, 525.
 Seenhørende, 438.
 Seent, 203. vover s. 203. kommer s. affied, 73. 121. 203.
 Seer, 472. s. vel, 472. s. svagt el. ej vel, 475. s. jevnlig en Ting; s. med Fornøjelse; og: synes, at han s. det, 473. s. utydelig, 474. er got at s. og: kommer til at s. got, 475. har Lust at s.; kan ej faae s. nok; var værd at s.; har aldrig før s. og: gider ej s. ham, 474. lader s. 312. 403. lader sig s. 85. 245. 404 472. — for, 404. lader sig s. som man er, 522. lader en anden s. 472. faaer at s. den, som eftersætter sig, 473. s. en Ting i Vandet; det Højemesteren s. i Van-

det; og: s. den el. det i Vandet, 460. hvem s. man tiere end mig? 379. nu skal man s. 56. s. man vel, 100. 470. har man vel s.? 470. noget han har s. 450. s. en i Ansigtet, 191. s. en stivt i Djuene, 392. s. paa; og: s. stivt paa, 134. s. længe paa, 134. 474. s. paa, hvorledes det gaaer, 233. giver at s. paa, 163. kan ei taale at s. paa, 474. 484. an 284. s. efter, 26. 144. 191. 456. s. stivt efter noget, 134. s. til, 134. 191. 324. 456. s. ej mere til, 508. s. fra, 26. s. op, 47. 518. s. i Beiret, 47. 243. kan ej s. mod Solen, 121. s. til Jorden, 271. s. ned igjennem Ijen; s. jevnlig ned i Vandet; og: s. igjennem en Nabning, 144. s. hid og did el. s. sig omkring, 233. s. sig for, 259. 265. s. sig tilbage, 199. s. ud igjennem Vindvet, 135. s. ud efter, 144. s. uden fra ind, 144. s. vel ud, 27. s. elændig ud, 474. s. ilde ud, 367. s. suurt, 43. 191. s. bistert, 191. s. bister og fæl ud; s. ikke ud, som han plejer; og: man kan s. ham af, at han

- han er bred, 470. det f. galt ud, 78. f. igjennem Fingre med, 135. f. levnlig efter for ej at glemme, 325. f. Feil, 357. f. over Skuldrene, 177.
- Sees; og: kan f. 85. 472. det som f. 473. bliver usforvarende f. og: den man usforvarende bliver f. af, 473.
- Seet, 473.
- Segel, 146. 201. 219.
- Segl, 273. som har S. paa; og: trykker S. paa, 273.
- Sei (er) 252. 309.
- Sejer; Sejerherre; og: Sejer, Binding, 13.
- Seil, 493. har S. oppe, 490. sætter S. til, 490. 493. bidser S.; tager S. fra el. gier S. op, 493.
- Seiler, 490. f. got, 392. f. for fulde Seil; og: gjør at man kan f. got, 490. f. fort el. flet, 121. f. bidevind, 50. f. for Vinden, 336. f. for oven, 50.
- Seiler (en god) 392.
- Seilgarn, 21.
- Seilivet, 525. er f. 128. 525.
- Seit, 309.
- Selerne (trækker sig ud af) 253.
- Seletøj, 42. tager S. af den, 253.
- Selv (han, hun, de ic.) 276. sig S. 123. af sig S. 123. 140. for sig S.; er el. sætter for sig S. 123. hos, ved, til, el. i sig S. 123. gjør noget f. 276.
- Selvfraksteen, 68.
- Selvraadig, 211.
- Selvroes, 540.
- Selvtillid (stor;) og: har stor S. 485.
- Selvvillig, 356.
- Sendebud, 64.
- Sender, 64. 289. f. med ham, 289. f. en noget, 289. 340. den som f. en noget; og: f. en Mad, 340. f. for sig i sit Vren- de, 222. f. Bud til, 64.
- Sending, 289. 340. ta- ger S—s; Gods med sig, 289.
- Seene, see Seene.
- Senere (bliver) 203.
- Seng, 118. 430. reder S. 430.
- Sengebret; og: Sen- gebud, 89.
- Sengedyne; Sengen- kammer; og: Sen- geflæder, 430.
- Sengested, 89.
- Sengeteppe, 193. lader Lusene doe i S. 158.
- Sengetid, 118.
- Sengs

- Sengs** (gaaer el. er gaaet til) 118.
Separatist, 126.
Serviet, 27.
Ser, 45. er, faaer el. be-
 staaer af S.; og: skeer
 el. gjør S. gange, 45.
Sexten; og: er S. 45.
Sextende, 45.
Side, 412. 506. paa, fra,
 til hans el. dens el. den-
 ne el. hidvendte S. 507.
 det som er paa hans S.
 412. fravendte S. 26.
 531. hiin S. el. den S.
 som er lænast borte, 531.
 paa hvad S.? 452. den
 anden S. 17. paa den an-
 den S. 459. kommer til
 den anden S. 17. fahreer
 langs med den anden S.
 18. ligger paa Siden, 91.
 har Out i S. 412. ved,
 til, efter, langs ad, ganske
 efter, S.; ved S. af;
 og: er ved S. af nogen
 el. noget; vender sig til
 S. og: fahreer efter S.
 412. har paa sin S. og:
 det man har paa sin S.;
 ligger paa ens S.; til
 den modvendte S. og:
 fahreer til den modvendte
 S. 413. blæser paa S.
 og: fahreer forbi paa S.
 412. kun den ene S. 91.
 S. i et Telt; begge Telt-
 tets Sider; og: har sit
 Sted ved S. af Teltet,
 532.]
- Sidebetræk** i et Telt,
 532.
Sidemand; **Sidemænd**; og: ere S. 413.
Siden, 32. 61. 196. 217.
 483. S. efter, 217. haa-
 siger S. 483.
Siddende (er) 122.
Sidertil, 1. sætter S. i
 el. brækker den af, 1. træf-
 fer el. træffes med S. 2.
Sidder, 122. 146. bring-
 ger til at s. 122. kommer
 i Kaldet til at s. 146. s.
 paa; og: Sted at s. paa,
 146. s. paa Ilsen for at
 stille Sælhundene, 311.
 s. over Urinballien og pis-
 ser, 271. Fiske s. over
 sin Rogn, 144. sidder paa
 Hu, el. paa Bugen, 22.
 s. paa Bagen, 22. 146.
 s. bag i Baaden el. ved
 Roret, 21. s. fast, 58. s.
 i Tanker, 141. 479. s.
 og maaber, at hverken
 mæle el. tale, 476.
Sidesting; og: har S.
 173.
Sidestrimer paa Hans-
 lodden, 412.
Sideting, 413.
Sidvee (har) 412.
Sidvind (har) 412.
Sidst: kommer s. 215. gjør
 el. beegner s. 217. gjort
 el. beegnet s. 218.
Sidste (den) 217. det s.
 285. paa det s. 196. s.
 gang;

gang; og: er den f. gang,
217. gjør sidste gang, 78.
f. Smule, 321. beholder
f. Ord, 280. vil altid be-
holde f. Ord, 281.

Sielden; og: meget f.
159. kommer f. 380.

Sieldent, 80.

Sier: f. af, 212. f. ud;
og: det som f. ud, 455.
f. op; og: f. op deraf,
437.

Siet op (Vand) 437.

Siette, 45. lægger den
S. til; og: fanger den
S. an, 45.

Sigende, 329.

Siger, 328. 369. 529.
f. til en; og: f. en sine
Keil, 329. f. noget, 451.
f. en noget, 329. 451. f.
hvad man vil have, der
skal gøres, 457. f. ham
det, 324. f. en hvad han
skal tale el. svare, 330.
433. f. sin Mening, 279.
303. — reent ud. 302. f.
frem, 41. f. til, 23. 279.
324. f. ens Ord efter,
135. f. hvad der falder
ham ind, 293. f. noget
til en anden efter ordre,
330. f. en imod el. sig
hinanden imod, 399. f.
af; f. noget om en, som
han ei vil have sagt; og:
f. en, hvad der gaaer for
sig, 530. har en til at
f. sig, hvad han hører,

438. f. en Sandheden
paa en forsiilt Maade,
512. f. eengang saa og en
anden gang saa, 464. f.
eet og det samme paa ny,
541. f. Keil, 535. Sagde
han saa? 258. du sagde jo
el. havde sagt anderledes,
538. sig dog ja! 147.

Signal (giver fra sig) 86.

Signe kjælling og
Signen, 186.

Signer; og: f. en, 186.

Signer (en;) Signered,
skab; og: Signerie,
186.

Signet, 273.

Sig selv, see under Selv.

Sigtbar, 85.

Sigte; har i S. 473.
faaer i S. 80. kommer
af S. 27. gaaer el. ta-
ber af S. 68.

Sigte (en) 176. 271.

Sigter (meder) 271. 335.
526. f. efter; det man f.
efter; og: en som f. 335.

Sigter (sælder) 91. 176.

Sigtet, 176.

Sikker: er f. 78. 480. bli-
ver f. 79. glør f. 479.
er ikke f. 283. — derpaa,
228.

Sikker ned, 23.

Sikkerhed, 79. 480. skaf-
fer S. 79.

Sild, 172.

Silde, 536. kommer f.
hjem, 536. er for f. 24.
kom,

- Kommer for f. 215. — til, 125.
 Silke moods (grøn) 224.
 Sind, 140. har S. henvendt til, 141. 506. har ej S. til, 366. har mange S. 399. urolig S. og: er urolig i sit S. 461. gjør rolig i S. 462. det som er efter hans S. 275.
 Sinde (har i) 140. 141. 220. har ont i S. 141.
 Sindelag, 370.
 Sindsrøe (bringer til) 462.
 Sirup, 507.
 Sisseronnike, 32. 295. 338.
 Sit (holder for) 107.
 Siunken: f. i, 223. f. til Bunds, 222. er f. 223. har f. det, 92.
 Sjæl, 459. 468. begaver med S.; sætter Stykke til S. og: mister sin S. 468.
 Skaal, 184. 384.
 Skaaner, 53. 88.
 Skaar (et) 56. 201. 207. slaer S. i el. af, 207.
 Skaaeren, 201. f. Skade, 201. f. ud, 210. f. op langs Bugen, 410.
 Skaaeret Kar, 207.
 Skaaue, 296. S. paa Saar, 150.
 Skab, 210.
 Skab (et) 106.
 Skabelse, 361.

- Skaber; og: en Skaber, 361.
 Skabes, 360.
 Skabet; og: er f. 210.
 Skabning; og: første S. 361.
 Skabt, 361.
 Skade, 22. faaer S. 22. kommer til S. 22. 178. 263. lider S. 78. har S. af, 119. lader komme til S. 150. gjør f. 22. 55. 415. havde nær gjort S. 283. gjør S. paa, 150. Skade! 28. 77. det var ret f. 527.
 Skadelig; og: er f. 415. er f. Mad, 98.
 Skadelighed, 415.
 Skadeligt (holder) 401.
 Skader: f. noget; og: hvad f. ham? 451. f. sig selv, 356.
 Skaffer: f. bort, 363. f. istedden, 216. f. en noget at bestille for at adsprede hans Tanker, 522.
 Skast, 72. 189. gjør S. 189. — til, 72. sætter S. paa, 73. 189.
 Skagler, 221. 283. faaer nye S. 221.
 Skals, 379. f. komme, gjøre ic. og: mener at han f. komme ic. 379.
 Skaldet, 85. 257. er f. 84. er bleuen f. og: gjør f. 257. f. Hud paa en Hvalros, 183.

- Skoff (du store) 326.
 Skalkagtig (er) 369.
 Skam, 168. 169. 341. er
 S. at see ham, 474. hvil-
 ken S. 169. 474. har
 bidt Hovedet af S. 169.
 Skam dig! 26. 543.
 Skamme (gjør til) 320.
 Skammel, 71. 289. 416.
 498.
 Skammelig, 99. 169.
 ner s. og: s. Gjerning,
 1169. holder for s. 168.
 Skanimer sig, 99. 169.
 341. s. over; og: det man
 har at s. over, 341. s. for,
 99. 168. det man har at
 s. for, 169. s. ved, 168.
 at see ham, 474.
 Skammer ud, 169. 341.
 Skamfuld, 99. 169. 341.
 gjør s. 169. 341. er s.
 99. 169. bliver s. 341.
 Skamløs; og: er i. 169.
 Skamrød (staaer) 341.
 Skandse, 396. 476. med
 S. 396. gjør S. 476.
 Skarn, 31. 130. 255. 263.
 298. 415. 416. 418. 499.
 gaaer ud med S. 24.
 fuld af S. el. fri for S.
 130. tager S. af, 130.
 415. skovler S. bort, 255.
 stilles ved sit S. 415. kan
 ei lide S. og: agter som
 S. 544. S. i et Kør;
 og: tager S. ud af Kø-
 ret, 444. S. i Diet; og:
 staaer S. i Diet, 135.

Skarn (et); et stort S. og:
 er et S. 360.

Skarnflue, 32.

Skarnhob, 24.

Skarp, 178. 191. 267. er
 s. 131. 177. 267. sætter
 skarpt for, 406.

Skarphed, 132. 178.

Skarpseende; og: er el.
 gjør s. 474.

Skarv, 327.

Skarveunge, 201. 327.

Slat, 17. 41.

Slatteer højt, 539.

Skavank (har) 245. S.
 i Hovedet, 304.

Skavebæk; Skaver
 Skind; og: Skavered-
 skab, 171.

Slee, 28. 161. 305. 310.

Skeegræs el. Skeurt,
 138. 233.

Skeer, 73. 292. 369. s.
 som det bør, 372. s. ey-
 mere, 379. det som for-
 udfiges at skulle s. 80.

Skib, 526.

Skibbaad; liber Skibs
 brud; og: Skibbru-
 den, 526.

Skibs (fabrer til) 526.

Skibsblok, 290.

Skibsbrod, 145.

Skibsbuyer, 174.

Skibsråd, 413.

Skibstegn, 127.

Skiden, 130. 263. er s.
 130. 131. 203. s. Mund;
 og: giver s. Mund, 328.

Skis

- Skidenfærdig**, 88. er f. 88. 544.
Skidenhed, 130.
Skident, 263. er f. 255. 263. meget f. 263.
Skidenburren, 544.
Skider, 31. 38.
Skider (en) 31.
Skidetræng, 31. 38.
Skidlugt, 32.
Skidner; vil ei f. sine Hænder dermed, 544.
Skjebne, 434.
Skjelden, 329.
Skjelder, 329. f. paa, 328.
Skjelder (en) 329.
Skjelm (du store!) 326.
Skjeløber (en) 437.
Skjemter; og; en Skjemter, 369.
Skjenden, 329. hvilken S.! 328.
Skjender, 329. f. paa, 23. 328.
Skjendes (tvende som) 329.
Skjendig; og; er f. 169. f. Ord. 329. hvor f.! 169.
Skjændighed, 169.
Skjendsel (det er hans) 169.
Skjenker, 116. 227. f. i borte, 379.
Skjeppe, 325. 333. 538.
Skiei, 255. 437. gaaer paa S. 437.
Skjerm see **Skjærm**.
Skjertser, 369. f. med et Gruentimmer, 349.
Skjestana, 287.
Skjev see **Skæv**.
Skifte, 428.
Skifteklædning, 4.
Skifter; noget at f. med; og: har el. har ei at f. med, 4.
Skiftes ad, 30. f. med en at giøre; og: en at f. med, 428.
Skil, 104. er i S. og: bringer i S. 48. sætter S. paa, 10. 48. 102. vnd S. og; har god S. 105. fuld af Skikke; og: har for S. 104. efter gammel S. 56.
Skikkelig, 105. 109. 126. 381. 423. er f. 105 126. 162. 381. 422. bringer til at leve f. 424.
Skikkelighed, 110.
Skikkelse (har) 53.
Skikker; og: f. til en, 289. f. en noget til Foræring, 340.
Skikke sig blandt Folk (veed at) 126.
Skilderie; **Skildrer**; og: f. en af, 53.
Skiller: f. ad, 66. 112. f. sig fra sin Kone, 66. 418. f. sig af med, 106. f. en ved det han har, 321. 358.
Skillerum, 475. har S. imellem sig; og: gjør S. 476. S. i en Lampe, 327.
Skilo

- Skilles: s. ad el. fra, 66. s. ei fra, 27.
 Skilsmisse, 66.
 Skilt ved: Toj s. ved sin Ejer, 129. Lampen er s. ved sin skidne Tran, 252.
 Skimlet; og: er s. 332.
 Skin, 181. S. i Mørke el. i Soevand, 124.
 Skind, 29. 183. forskjællige Slags S. findes anforte, 76. 86. 91. 122. 147. 231. 248. 407. 529. 541. trækker S. over el. af, 29. S. hvis Haarrem afskalles el. løsnes; S. lægges hen el. lægger det hen til saaledes at mørne; og: S. som Haarene ere afrevne. 541. S. at lægge under Maden, 248. lægger S. under, 249. S. paa et Sæde; og: lægger S. paa Sædet, 249. S. i Gangen at afvise Vind med, 332. er bare S. og Been, 415. 518.
 Skindbelte, 485.
 Skindbøtte, 102.
 Skindramme, 142. 391.
 Skindsog (er) 308. 414. s. Qvinde, 308. s. Mand, 414.
 Skindsyge, 308.
 Skindværn for ved Briven, 396. Briven bliver forsynet med S. og: forsynet den dermed, 396.
- Spinnebeen, 165. 214. 226. Stød el. Saar paa S. og: støder sig paa S. 214.
 Skinnende, 181. er s. 181. 184.
 Skinner: s. paa, 20. 197. s. i Mørke, 124. s. for andre; lader s. og: faaer til at s. klart, 181.
 Skinner er til Glæde, 352. sætter S. under; og: noget til S. 352.
 Skinke, 521.
 Skjold, 80.
 Skjorte; og: sjer S. 42.
 Skit, 255.
 Skjul, 254. 336. 459. 460. noget til S. 459. fryber el. sætter i S. 135. staaer, gaar, lægger el. lagt i S. for Regn og Sne, 336. i S. for; og; trækker S. for, 459. komme i S. bag noget el. for en el. derfor; og: er snart i S., snart til syne, 460.
 Skjuler, 135. 254. s. for 81. 459. s. under Bolgerne, 172. s. sig, 135. — for, 460. — under, 336.
 Skjules af, 254. S. under Bolgerne, 172.
 Skjult, 135. er s. 135. 254. holder s. for en, 47.
 Skjæg, 527. stort S. og: har et langt S. 527. den der ej har S. paa Hagen; og: tager S. af, 528.

Skjæl:

- Skæft**; (et slags Hjerte-
 Skæl) 132.
Skjæl paa Fisk, 468. Fisk
 med vrendelige S.; er
 uden S.; har mistet sine
 S. og: skraber S. af,
 468. S. i Dret, 422.
Skjælfisk (en) 468.
Skjællax, 172.
Skjælven, 334.
Skjælvende, 334. 408.
Skjælver, 334. 408. f.
 over, 334. er færdig at
 f. 229.
Skjær; og: er f. 88.
Skjær (et) 94. 176. siøder
 an paa S. 94.
Skjærekniv, 201.
Skjæren med Lænderne,
 495.
Skjærer: f. got, 131.
 191. f. af, 66. 200. f.
 Haaret af, 220. f. for;
 f. til en anden; f. i Styk-
 ker; og: f. sig et Stykke,
 66. f. igjennem med Kasp,
 194. f. ud om Kanden,
 201. f. sig el. en anden, 201.
 f. ud til Bræder, 397. f.
 op paa Bugen, 410. f.
 en Peltz op og sver igjen
 sammen til Loddepose,
 408. f. ud i Kemmer el.
 Strimler, 210. f. til,
 105. 186. f. hort til unyt-
 te, 365. f. i Dinene, 121.
 f. med Lænderne, 234.
 495.
Skjæres: kan f. udi, 200.
 f. op paa Bugen, 410.
- Skjærm**, 522. tager no-
 get over sig til S. og:
 den som har S. over sig,
 522.
Skjærmbret, 459.
Skjærpe; og: har S. 191.
Skjærsliber, 267.
Skjært Træ, 236. er f.
 Træ, 130.
Skjæv see Skæv.
Skjød, 395. i hans S.
 395. har paa S.; Iden
 som har noget paa S.;
 og: det man har paa S.
 397. S. til et Seil, 255.
Skjøddebarn; og: Skjød-
 dehund, 397.
Skjøder: f. sammen, 99.
 100. 180. 353. 520. f.
 paa, 467. f. noget til For-
 længelse, 520.
Skjødsløs; og: er f.
 161. 418. behandler f.
 418. omgaaes f. med sine
 Ting, 361.
Skjødet sammen, 99. 100.
Skjødning, 165. 180.
 353. har S. 165. S. til
 Længden, 520. S. oven
 paa Kajakken, 539.
Skjølge, 39. 52.
Skjøn, 26. 367. er f. 367.
Skjønner; f. det hos en,
 324. f. got Arbejde, 520.
Skjønhed, 367. hvilken
 S.! 366.
Skjønns op mod (avancerer)
 50.
Skjøn som (viser sig) 388.
 Skjøn t

- Skjønt (herliat) 26.
 Skjout (om end) 528.
 Skjor; og: er s. 20 410.
 Skjorbug, 63.
 Skjorbug s. Græs el.
 Skjorbugurt, 138.
 233.
 Skjorner, 20.
 Skjotter: s. om, 225. s.
 iffe, 16. 293. s. ej om,
 44. — mere, 426.
 Skoe; og: sner S. 59. 138.
 388. sifker S. 36. løser
 S. 424.
 Skoeflik; og: en Skoe-
 flikker, 36.
 Skoeløst, 138.
 Skoemager, 138. 388.
 S. — Raal, 28.
 Skoerem, 429. S. er løs;
 binder S. og: taber sine
 S. 429.
 Skoesolle, 28.
 Skoespende, 238. 429.
 hans S. er løs, 429.
 Skoetvinde; og: løser
 hans S. 429.
 Skoggerlatter og
 Skoggerleer, 92.
 Skole, 10. 180.
 Skolemester, 10.
 Skoller (småa nogle paa
 Kjeldene) 201.
 Skonrogaen, 145.
 Skorpe (Sneen har saet)
 388.
 Skorsteen, 41. 90. fejer
 en S. 347.
 Skorsteensfejer og
 Skorsteenskrabe,
 347.
 Skotte-Mare, 38.
 Skotter, 38. s. tilbage,
 541.
 Skotter (en) 38.
 Skov, 338.
 Skovl; og: Skovler,
 213. s. Skarn bort, 254.
 Skraa; og: har S. i Mun-
 den, 466.
 Skraa ned ad (er) 237.
 Skraaler, 442.
 Skraatobal, 466.
 Skrabe, 210. 347. 443.
 Skraben (en Fugl) 158.
 Skraber: s. sammen, 79.
 Handske at s. sammen med,
 79. s. af, 171. 175. 210.
 358. s. Bar af; og: s.
 Kittet af Fugleskind, 210.
 s. Sod af, 347.
 Skraberedskab, 210.
 347.
 Skrald, 99. 311.
 Skralder, 99. 178. 416;
 Skramler, 160.
 Skranke, 203.
 Skranter, 98. 258.
 Skrantevorn, 352.
 Skreed (er paa;) og:
 Skreedsted, 144.
 Skreitorst, 402.
 Skreven el. skrevne Sa-
 get, 6.
 Skrift, 6.
 Skriftklog, 107.
 Skrig, 10

- Skrig, 311. giver S. fra sig, 192. 311. eri S. 311.
 Skrigende Hund, 243.
 Skriger, 174. 269. 311. 327. s. fælt, 311. kommer Born til at s. 193. halder op at s. 311. s. uden for, 441. — af fuld Hals, 442. s. til sine Hunde, 442. Hunden s. 243. Anden s. 239.
 Skrif, 3.
 Skrifloer; og: løber paa S. 403.
 Skriver, 5. 6. har til at s. for sig; og: s. til, om el. ofte, 6.
 Skriver (en) 5.
 Skriverpult; Skriverstue; og: Skriverstable, 6.
 Skrives, 5.
 Skrivested, 6.
 Skrubulten, 506. er s. 505.
 Skruer i Vejret, 149.
 Skrumpen og Skrumpe, 79.
 Skrumphudet, 149.
 Skrutrygget, 179.
 Skryden, 540.
 Skryder, 129.
 Skryder (en) 129. 540.
 Skræder, 259.
 Skræderflud, 186. 365.
 Skræl, 41. indtager S. 436. — ved sit Dødsfald, ic. 481. sætter S. i, 81. 524. bliver overvældet af S. 518. er sat i S. ved en, saa man mishaaber om en anden, 481.
 Skrællebillede, 81.
 Skrællelig, 259.
 Skrællemiddei, 81.
 Skrækker, 41. lader sig s. 283. 344. 401.
 Skrælles, 41.
 Skræmmen; Skræmmende; og: er s. 509.
 Skræmmer, 81. 322. 509. s. en i Sovne, 509.
 Skræmme, 509.
 Skræmsel, 81. 127. 322.
 Skrav, 3. 201. Skravet mellem Venner, 3.
 Skraver, 3. 61.
 Skrav (saaer el. sidder) 3.
 Skrøbelig; og: er s. 12. 118. 152. 288. bliver s. og: er bleven s. 152. holder for s. 151.
 Skrøbelighed, 12. 13. 118. 152. forsøger en andens S. 152.
 Skromt (paa) 110.
 Skromter, 369.
 Skubber: s. sig frem, 173. s. sig i sin Kajak, 97. s. sig bag ud, 508. s. fra sig, 398. s. alting fra sig el. paa en anden, 378. s. en Baad for sig, 173.
 Skubbes bort, 398.
 Skud, 71. kommer paa S. 21. 99.
 Skudde for noget, 262.
 Sz. Skud.

- Skuddet, 65.
 Skudt, 65. 382. s. med
 Piil, 21. bliver s. efter,
 99. faaer det s. 382. Skud-
 te i et Skud, 467.
 Skudt sig: har i. ned el.
 ind, 307.
 Skueplads, 473.
 Skuffe, 31. 313.
 Skuffler, 313. s. Skarnet
 af, 171.
 Skufarv, 173.
 Skulde; og: s. komme,
 see ic. 379.
 Skulder; og: S. brydes
 paa ham, 502. bærer paa
 S. 85. midt imellem
 Skuldrene, 47.
 Skulderblad, 223.
 Skulderdraagt, 85.
 Skulderstykke paaDvin-
 depelsk, 502.
 Skulende og Skuler,
 98.
 Skulper, 91. s. mod Fi-
 sen, 463.
 Skulpet, 91.
 Skum, 72. bliver til S.
 og: staaer i et S. 172.
 Skummen de; og: Skum-
 mer, 172.
 Skumringen (er i) 459.
 Skumskæe, 310.
 Skure (en) 194. 204. gjør
 S. i, 203.
 Skurer og Skuret,
 185.
 Skurv, 150. 210.
 Skurvehat, 390.
- Skurvet; og: er s. 210.
 Skutler, 65. 176.
 Skuur, 336. 460.
 Sky, 286. 322. er s. 285.
 322. er s. for, 207. gjør
 s. 322.
 Skydebane og Sky-
 degevæhr, 65.
 Skydemaal, 99.
 Skyden, 71.
 Skydeplads, 65.
 Skyder: s. med Bøsse, 69.
 71. s. med Kanon, 71.
 s. efter, 71. 99. 382.
 s. til Waals, 289. s. un-
 der Waalet, 195. s. over
 Waalet, 231. s. Fejl, 282.
 535. s. ei til Dode, 143.
 s. Haar el. Fier af et
 Creatur, 257. s. ubist, el.
 lige; og: bringer til at
 s. lige, 272. s. el. søger
 at s. et Dyr op paa ny,
 276. kan ej faae til at s.
 af, 357. s. paa hinanden,
 410. s. flere i et Skud,
 467. s. til alle Sider,
 464. s. med Piil, 21. 71.
 s. for Plaisir, 382. s. i
 en Søhund med Hare-
 punen og træffer, 282. s.
 op, 284. s. Snaren af sig,
 253. s. fra sig, 8. s. ud
 fra, 63. 208. s. Fahrt el.
 Væxt, 121. s. sig stærk i
 Væxt, 443. s. god Fahrt,
 392. s. en Baad fra sig;
 og: s. sig frem, 173. s.
 sig frem som en Piil, 206.
 s. sig

- f. sig hen paa el. med en
 Fabrt hen til, 380. f. til-
 bage, 508. f. Skuldrene
 op, 232. f. ind, 234. f.
 ind og ud, 317. f. Blade
 366. man kan f. en hvid
 Pind derefter, 457.
- Skydes: f. ind, 234. f.
 ned i Vandet, 430. f. til-
 bage, 508.
- Skydeskjul, 476.
- Skye (en) 316. trækker
 Skyer over Himmelen;
 og: er fuld af S. 317.
 mørk S. i Vesten, 22.
- Skyer, 103. 121. 285.
- Skyet (er) 317.
- Skygge, 459. er i S.;
 har S.; giver S. fra sig
 el. foraarfager S. 459.
- Skyggebillede, 459.
- Skygger for, 459.
- Skyggesiden, 26. 459.
- Skyld, 17. 19. 345. 354.
 kræver S. 18. giver en S.
 344. det man giver en S.
 for, 345. er S. i, 345.
 369. 452.
- Skylder, 17. f. til, 18.
 f. paa; og: noget at f.
 paa, 345.
- Skyldig, 369. er f. 17.
 er den f. 369. anseer for
 f. 344. Kiender f. og: er
 Klærer f. 369.
- Skyldigkjendt, 369.
- Skyldner, 18.
- Skyller, 85.
- Skynd dig! 24. 147. f. dig
 dog! 147. Skynder eder!
 24.
- Skynder: f. sig med, 24.
 66. 318. f. paa en, 24.
- Skynding: er stærk f. og:
 hvilken S.! 318.
- Skytterie (ligger paa)
 404.
- Skæfte: arbejder paa S.
 el. sætter nyt S. paa en
 Flint, 196.
- Skæfter en Flint, 196.
- Skæmmer ud, 169.
- Skærpemiddel og
 Skærper, 132.
- Skæv; Skævt: bliver f.;
 er f. i Kroppen; gjør sig
 f. til en af Siderne; og:
 slaaer, sætter el. lægger
 sig f. op til, 414. ligger
 f. 306. gaaer f. paa sit
 Fodtøj, 499. Pilen gaaer
 f. 229. 404. slaaer f. med
 Pilen, 404. den vil altid
 gaae f. for ham, 229.
 seer f. til el. seer f. med
 Hjæne, 98.
- Skæv mundet; og: er
 f. 78.
- Skævt see Skæv.
- Skætte; og: løber paa
 S. 403.
- Skovl; Skovler, see
 Skovl; Skovler.
- Slaaer, 32. 62. 81. 487.
 529. den som f. og: det
 man f. 529. f. sig, 22. 62.
 f. sig selv, 487. f. igjen.
 18.

18. f. i Hovedet, 62. 136.
 f. med Svøbe, 131. f.
 sin Egteskalle, 346. f.
 ihjel, 127. f. en noget
 af Hænderne, 341. 401.
 f. om sig i Brede, 410. f.
 hinanden med knyttede Hæ-
 ver for at prøve Styrke,
 487. f. efter, 234. f. i
 Stykker, 55. 416. f. et
 Stykke af noget, 207.
 f. paa noget for at faae
 Sneec. af, 490. f. med
 sine Vingler, 136. f. Vin-
 gerne sammen, 345. f. til-
 bage, 17. f. ud, 42. f.
 Jld, 97. 123. 124. f. un-
 der Vandet, 171. f. af,
 200. 345. f. Græs, 146.
 201. 257. f. til med Cøm,
 207. f. Vand paa, 227.
 f. af i et andet Kar, 227.
 315. f. bag op, 211. la-
 der sig f. 370. f. strax sin
 Piil i et Svødyr, for de
 andre komme paa Slud,
 477. f. flad, 429. f. no-
 get om, 398. f. ned efter
 en Fugl, 380. f. Ansig-
 tet ned, 271. f. af Hø-
 vedet, el. Studet, 141.
 305. 306. 430. 457. 508.
 Cøen f. over, 172. f. lige
 til, 277. f. sig igjennem,
 297. f. igjennem, 426.
 f. Keil, 356. er at f. Brag
 paa, 477.
- Slaaes, 529. f. af, 201.
 f. med, 349. de f. 349.
487. Mand og Kone f.
 346. f. flad, 428. f. af
 Hovedet 456. det som
 kan f. af Hovedet, 141.
- Slaaet, 487. 529. f. i
 Plade, 429. bliver f. i
 Hovedet, 62.
- Slabrer med Munden,
 286.
- Sladder, 530.
- Sladderagtig, 531. erf.
 205.
- Sladderhank, 175. 205.
 239.
- Sladrer, 530. vil gjerne
 f. 531. f. en noget i Dreene,
 205. f. om; og: f. for
 en, 530.
- Sladrer (en) 530.
- Slag, 22. 487. faaer C.
 og: den som har C. 350.
 kommer C. om, 282.
 285.
- Slagen see Slaaet.
- Slags: samme el. af et
 C.; ere af et C. og:
 er af det C. 291.
- Slagsbroder, 349.
- Slagtekniv, 9.
- Slampamper, 478.
- Slange, 225. 390.
- Slap; og: er f. 178. er
 ikke f. 224. 226. 251. 346.
- Slappes, 314.
- Slapgjort; Slap-
 gjør; og: Slapgjor-
 res, 178.
- Slaphed, 178.
- Slegfredbarn, 542.
- Slem,

- Slem**, 10. 125. 226. 289. 360. er f. mod Folk, 289. er f. at være hos; og: er hos f. Folk, 320. er allerede heel **S.** 226. er for f. 442. synes at han er for f. 156. den el. du stemme! 326. bruger f. Mund, 442. f. Snak, 458.
- Slem mere**; og: er f. 276.
- Slem mest** (er) 124.
- Slem t** (er) 226. 360.
- Slenger**: f. ben; f. hen til; og: er f. hen, 294. f. noget omkring af Jorrigbed, 398. f. fra sig, 70. 294. f. sig, 290 318. den som har f. sig, 290.
- Slet** (ilde) 10. beegner f. 16. sætter i f. Forsatning, 98. 269. en f. Betaler, 19. seer f. ud, 125. er i f. Stand, 162. har f. Kaar, 269. søger at bringe i f. Kaar, 372. f. tilføds, 310. f. Ting; f. Menniske; og: er et f. Menniske el. Boehave, 359. f. bestilt: f. Handling; og: gjør det, som f. er, 375.
- Slet** (ievn) og: er f. 250. det slette; og: den f. Jis, 250. er f. Mark, 280.
- Sletbagen** (en Hval) 45.
- Slette** (en) 280.
- Sletter**, 250. f. Haarene paa et Skind, 244.
- Slettere** (bliver) 11.
- Sletbøvl**; og: **Slets** hævler, 250.
- Slettankende**, 140.
- Slev** (en) 153.
- Sliber**; en **Sliber**; **Sliberedskab**; **Slibes**; **Slibestød**; **Slibesteen**; og: **Slibetrug**, 267.
- Slibrig**, 224. er f. 224. 392.
- Slibrigbed**, 392.
- Slid**; er ret et **S.** og: ducr ej til **S.** 344.
- Sliden** i et Saar, 178.
- Slider**: f. af, 171. 257. — med Tænderne, 223. 259. f. i med Tænderne, 259. f. løs med Tænderne, 248. f. Huden af, 298. 312. f. tavset, 312. f. Hul paa Sollen, 391. f. og stræker en, 139.
- Slides**: Haarene f. af, 186. 205. f. tvært fra hinanden, 208.
- Slideskind**; **Sæl**, 261. 287.
- Slim**, 313. er fuld af **S.** el. bliver besmurt med **S.** 313. grønt **S.** i Hjærene, 224.
- Slikker**, 28. f. Tallerker, 130. f. Soelstin, 398.
- Slimet**; og: er f. 313.
- Slindring** i Veiret (er) 249.

- Slingrer hid og did, 513.
 f. meget; det som f.; er
 nem el. stem til at f.;
 gjør at det f.; det som
 forvolder, at det f.; f.
 desaarfag; og: f. el, 513.
- Slipper, 131. f. ud, 41.
 107. 368. f. igjennem,
 42. f. lø8, 42. 383. f. af
 Nød, 32. lader f. af Sna-
 ren, 253. f. af Hænderne,
 131. 400. slap netop vel
 derfra, 302.
- Slipper i, 138. f. igjen-
 nem med Fodderne; og:
 man f. der jævnlig i, 255.
- Skippes lø8, 383.
- Slot, 92.
- Slubbet (du!) 326.
- Slud, 208. er S. 200.
 312.
- Sludervorren, 88. er
 f. 88. 361. 363.
- Slugen (er) 209. 298.
- Sluger Mæden i sig, 54.
- Slugvorrenhed, 209.
- Slukkemiddel, 164.
- Slukker, 184. f. ud; og:
 har slukt, 164. f. en
 Brand, 196.
- Slukkeredskab, 184.
- Slukkes, 164. 196.
- Slukt Brand, 196.
- Slumrer, 431.
- Sluppen, 131. f. lø8;
 og: er f. lø8, 383. f. af
 Haanden, 400.
- Slurv (en) 484.
- Slusf (en) 161. 417.
- Slusker noget fra sig,
 471.
- Slusket: er f.; er f. med;
 og: lader Klæderne hæn-
 ge f. om sig, 418 holder
 sig f. 544.
- Sluskevorn (er) 161.
- Sluttes (ender) 285.
- Sluttes (hæfter) 343.
- Sluttes for en Nabning:
 det som f. 262. f. ikke, 15.
- Sluttes (en) 344.
- Slutterie, el. Sluttes,
 sted; og: Sluttes,
 344.
- Sluttet (er) 285.
- Slutning, 285. 321. 440.
 har til S. 285.
- Slutnings- Marsag,
 190.
- Slynge; og: Kaster med
 S. 89.
- Slyngekast (slaaer med)
 89.
- Slynge og Slynge-
 steen, 89.
- Slæber: f. med sig, 160.
 f. efter sig; den som f.
 noget efter sig; og: f.
 en frem, 534. f. noget
 paa Siden af et Fåhrtsj,
 160. f. for Røve, 279.
- Slæberemmer, 336.
- Slæbes (det som) 534.
- Slæbet og (har paa) og:
 det man har paa S. 160.
- Slæbt, 534.
- Slæde, 173. (437) S.
 med Hunde for og Mand
 paa

- paa, 191. florer i S. og: trækker for S. 190.
 Slædehund; og: har til S. 190.
 Slædeskind, 122.
 Slægt: er i S. med; og: hvor nær i S. med? 449.
 Slægter ej paa, 536.
 Slægtning, 170. ægter sin S. el. begaaer Utugt med den, 293.
 Sløjfer; og: en Sløjfer, 267.
 Slør, 459.
 Sløv; og: er f. 132. 191. 297. bliver f. 36.
 Sløvgjør, 36.
 Sløvhed, 132.
 Smaasibret (er) 130.
 Smaafodet, 138.
 Smaakindet, 524.
 Smaaknurrer, 180.
 Smaamundet, 165.
 Smaamumlen og Smaamumler, ved Hererie, 415.
 Smaaregn, 263.
 Smaaregner, 263. 420.
 Smaasnakker, 328. f. for Børn, 16.
 Smaasnee og Smaasneer, 366.
 Smaasynger for Børn, 16.
 Smaatoppet, 187.
 Smaasjet; og: er f. 134.
 Smag: finder S. i, 225. 245. og det man finder S. i, 245. finder ej S. i, 246. salt S. 468.
 Smager: f. got, el. ilde; f. nu got, som ej for; og: faacr det, der f. ham, 245. f. bedærvet, 150. f. salt, 468. f. beest, el. bitert, 452. hvad f. det efter? 451. f. paa, 270. 333. f. til, 333. f. Maden, 38. 209.
 Smagestykke, 38.
 Smagløst (gjør) 149.
 Smakke, 526.
 Smal; og: er f. 30. bliver el. gjør f. 31. er for f. 31.
 Smallivet; og: er f. 60.
 Smasker med Munden, 264.
 Smed og Smede, 406.
 Smeder; f. deri; og: Smedet, 406.
 Smelder see Smælder.
 Smeltefærdig, 92.
 Smeltekedel, 454.
 Smelter, 67. 92. 338. bringer til at f. 67. f. for en, 339. lader f. for sig, 338.
 Smeltes, 67.
 Smelteske, 67. 338.
 Smeltet, 68. 92.
 Smerte, 33. 63. 98. lidder, tilføjer el. forarsager S. 33.
 Smertelig, 33.
 Smerteligt (hvør!) iix.
 Smertende og Smertes, 33.
 Smidig, 198. er f. 198. 226. gjør el. bliver f. 199.
 Smidiggjort, 199.
 Smi,

- Smiger (den som ej kan fordrage) 249.
- Smigrer (en) 250.
- Smigrer for, 249. er for at s. 250.
- Smigres (er for at) 249.
- Smil; Smilende; og: Smiler, 233.
- Smitte og Switten; de, 10. 263.
- Smitter, 9. 10.
- Smittes ei, 251.
- Smitsom, 10.
- Smuds, 30. 263.
- Smudfighed om Munden, 485.
- Smuhandler (en) 317.
- Smuk; og: er s. 367. bliver, gjør el. holder for s. 367. hvor s. 366. s. Menisje, 125.
- Smulbuget, 270.
- Smulfiæret, 257.
- Smulgjort, 367.
- Smulhaaret, 257.
- Smulhed, 366. 367.
- Smulhudet; og: er s. 148.
- Smulskafet, 72.
- Smulsojet; og: er s. 134.
- Smule, 66. 101. 235. s. bitte, 239. Smuler, som falde af Verdet, 176.
- Smært, 479.
- Smutter ind, 389.
- Smykke, 367.
- Smykke; og: s. ud, 367. s. ens Hoved, 304.
- Smykke, 367.
- Smægtelse; er Smægtende; og: Smægter af Hede, 153.
- Smækker; og: er s. 30. 60. er el. gjør for s. 31.
- Smæld: giver et S. efter et andet, 255. s. Hede, 202.
- Smælden (hvillen) 255. 416.
- Smælder, 254. 322. 416. s. paa, 69.
- Smøger Tobak, 392.
- Smør; og: smører S. paa, 385.
- Smørelse, 27. 479. bruger det til S. 479.
- Smører, 27. 337. 479. s. dermed, 479. s. sig til paa, 263.
- Smøres, 479.
- Snak: hvilken S.! 57. stem S. 458. det bliver kun ved S. 327.
- Snakker meget el. lystig el. ved sig selv, 328. s. hinanden i Munden, 433. s. over sig, 86. s. kjælent el. spædt, 180. s. endeel, men gjør saa lidet, 327. en ung s. alvorlig og forstandig, 542. s. for en for at adsprede hans Tanker, 522.
- Snaksom, 328.
- Snapper væk, 161.
- Snar (vær!) 24.
- Snare, 188. 304. 305. fanger med S. 188. 278. 305.

305. fanget i S.; og; sid-
 der fast i S. 278. sætter
 S. ud for en Kugl. el.
 hænger S. i Vægen for,
 305.
 Snaveliine, 190.
 Snart, 208. vil s. gjøre,
 24.
 Snavs, 130. 444. 448.
 er uden S. 131.
 Snavset 130. 448. er s.
 263.
 Suedig Anløb; Sne-
 dighed; og; bruger S.
 370.
 Sneer, 40. 44. 169. løs
 S. 255. 405. gaar i løs
 S. 255. dyb S.; er fal-
 den S. og; er falden S.
 paa, 44. og S. 44. 405.
 nedtrillet S. 49. tft S.
 soim Grad i Coen, 192.
 bedækker el. er bedækket
 med S. 405.
 Sneblind (bliver) 121.
 Snebræer, 44.
 Sneedriv, 44. er S. 354.
 Sneefog, 354. stærk S.;
 er S. og; er ude i S.
 354.
 Sneefugl, 29. 234.
 Sneehvid: er s. og; hvor
 s. 182.
 Sneehus, 93.
 Sneeforn (ruadt) 281.
 Sneer, 169. 281. s. lidt,
 169. s. alvorlig, 312.
 Snees (en) 534. er en S.;
 flere S. og; ere flere S.
 534.
- Sneeskorppe, 388.
 Sneeskred, 437.
 Snegl, 438.
 Sneglebuss, 268.
 Snekke, 438.
 Snekeligning, 438.
 Sneppe, 403. forskellige
 Slags findes anførte, 153.
 403. 420. 475. 495. stor
 el. dobbelt S. 403. 420.
 fanger S. 403.
 Sneppefanger (en) 403.
 SnepPERT, 460.
 Snerper til, 71. s. Man-
 den sammen, 73.
 SnerTEN paa en Snobe,
 416. 444. sætter S. paa,
 444.
 SnerTER, 212.
 SnerTEs, 211.
 Snever, 60. 113. 299.
 308. 485. er s. 60. 299.
 308. er for s. 299. 485.
 finder den for s. 485. gjør
 s. 234. 299.
 Snevrere (gjør) 321. bli-
 ver s. 299.
 Sniger sig paa, 380.
 Snild, 423. han el. den
 s. 326.
 Snildeligen (handler)
 423.
 Snit, 201. 203. gjør S.
 i. 203.
 Snitter: s. en Rem ud
 af et Skind, 210. s. lidt
 af; og; s. glat, 406.
 SnittepaaN, 411.
 Zz 5   Snede:

- S**ave: det som er **S.** paa, 193.
Saver, 193. **S.** sig; og: **S.** sig el. det tilbage, 193. **S.** sig omkring noget, 308.
Saves og **S**asæt, 193.
Snog, 390.
Snor, 21. **S.** med **S**na: re paa, 188. **S.** at trække noget paa, 316. **S.** her **S**no: rer paa noget, 5.
Snorke, 168.
Snot, 156. **S.** løber ham af **S**æsen, 157.
Snottet **S**æse (gaaer med) 157.
Snotstedet; og: med **S**ophøjet **S.** 157.
Snude, 420. **S**—**B**ind: **S**æl, 132.
Snue; og: har **S.** 315.
Snufer, 453. **S.** efter el. **S.** op i **S**æsen, 270.
Snuusdaase el. **S**nuus: horn, 453. (*)
Snuustobak; og: brin: ger **S.** 453.
Snyder **S**æsen, 156.
Snærere, 188. 278. 305. **S.** omkring noget, 285.
Snæres, 278. **S.** stærkt, 446. det som **S.** omkring, 285.
Snæret, 188. 278.
Snært; **S**nærter og **S**næver see **S**nært; **S**nerter og **S**never.
- S**nøfter af at have grædt, 250.
Snøre (en) 428. sætter **S.** ud; **S.** sættes ud; og: lader **S.** gaae til: bunds, 307. haler **S.** ind, 31.
Snørebaand el. **S**no: re. **S**em, 533. med **S.**; sætter **S.** i; forsynes med **S.** og: **S.** er løs, 533.
Snører 533. **S.** sammen; og: **S.** sig 533. **S.** omkring el. **S.** noget om det, 308.
Snøreren see **S**no: re: baand.
Snores; og: som er til at **S.** sammen, 533.
Snoxlende **S**renniske, 209.
Sod, 347. er **S.**; er el. bliver tilsværtet af **S.** og: skraber **S.** af noget, 347.
Sodet; meget **S.** og: er **S.** 347.
Soel; **S**olen, 398. **S**o: lens **S**avn, 7. 244. staaer lige i **S.** 218. **S.** gaaer ikke under; **S.** begyn: der at dale; og: **S.** er nær ved at gaae under, 514. vender mod, sidder til. ligger i **S.**; seer efter **S.**; og **S.** skinner, 398.
Soelbrændt; og: bliver **S.** 341.

Soel

(*) **S**in: 30. hvor, isteden for: **S**unórsvik, **S**nuustobak, **S**nuusdaase; **S**nuushorn.

Soelgran, 199.
 Soelhuur, 535.
 Soelsiden, 398. er S.
 el. boer paa S. 398.
 Soelstin, 398. er el. stik-
 ker S., 398.
 Soelstive, 325.
 Sold (et) 176. 271.
 Soldat, 441.
 Soledalingen (i) 514.
 Solen see Soel.
 Solle, 28. 61. 96. sætter
 S. i, 28. 61. 96. stikker
 S. og: har forslidte S.
 28.
 Solleleder; og: gjør
 S. 61. 62.
 Solleløs, 61.
 Solgt, 362. 508. er f.
 362.
 Som: den f. 326. f. du
 siger, 259. lader blive f.
 det, 261. er f. den var el.
 bliver f. det er; er el.
 gaaer f. han vilde; og:
 gaaer som det kan, 456.
 Somme Steder, 100.
 Sommer, 69. er el. bliver
 S.; S. fanger an; og:
 bliver S. over, 69.
 Sommerlig og Som-
 merplads, 69.
 Sorg, 28. har S. 171.
 306. foraarsager S. 28.
 Sorgeløs (er) 26. 215.
 Sorrgiven, 28. 171. er f.
 306.
 Sorrgivenhed, 28.
 Sorriguld (er) 171.
 479.

Sort, 195. er f. 195. 221.
 gjør f. 347. Soen er hist
 og her f. 196. f. af Alden,
 196. det f. paa Himlen
 over Vandet, 221. — paa
 et Fjeld, 460. er f. paa
 Havbrynen under Landet
 i stille Vejr, 228. er f. i
 de ellers hvide Fjelde;
 og: smaa sorte Pletter
 røre sig langt borte, 460.
 Sovelammer, 118.
 Sovelammerad; og:
 har til S. el. ere S., 430.
 Sovende, 430. har f.
 Haand el. Fod, 157.
 Sover, 66. 430. f. ind,
 431. f. ei, 80. f. sit fælde
 Maal, 430. f. nikkende,
 286. f. næsten el. f. ikke
 ret; kan ei f. hvor der
 larmes; kan ei f. for ham
 el. det; kan ei faae Roe
 at f.; lader ei faae Roe
 at f. og: kan ei mere kom-
 me til at f. 431. f. ude el.
 gaaer hen at lægge sig i
 et andet Huns at f.; og:
 lægger sig at f. der el. hos
 ham, 498. kan ikke f.
 515. er ei got at f. i Nær-
 værelsen derved, 509. Fo-
 den el. Haanden f., 157.
 Sovested, 430. 431. glæd
 S. tilrette, 430.
 Sovetid, 118.
 Spaadom, 80.
 Spaer, 35. 80. f. af en
 Spand Vand; Spanden
 man

- man s. af; og: s. det el.
 derom af Bandet, 460.
 s. sig det samme med en,
 som det er gaaet med en
 anden tilførn, 481.
 Spaamand, 35. 80.
 Spaan, 411.
 Spaaner en noget til, 232.
 Spade, 497.
 Spadserer, 382.
 Spag; og: er s. 322.
 Spagfærdig; og: er s. 170.
 Spattet (er) 15.
 Spauskgrønt, 248.
 Sparer, 53. 88. 262. s.
 for el. paa, 53. s. sig selv;
 og: s. ikke paa, 88. har
 af til man kom hjan, 262.
 Spæret, 262.
 Sparsom; og: er s. 54.
 88. er s. paa, 53.
 Speculerer, 141.
 Spedalsk; og: er s. 390.
 Spedalskhed, 390. er
 mplet af S.; renser fra
 S. va: renses el. fries
 fra S. 390.
 Spejlet (er) 102.
 Spælder; og: en Spej-
 der, 266.
 Speil, 460.
 Speiler sig; og: s. sig
 deri, 460.
 Spesk; Spende og
 Spender; see Spæk;
 Spænde og Spæn-
 der.
 Sperrer sin Mund op, 15.
 Spids, 33. 173. brab s.
 og er meget s. 122. 191.
 en s. Kniv, 173.
 Spids (en) 122. har S.
 og: sætter S. paa, 122.
 S. af noget, 139. 148.
 Spidsendet og Spid-
 sig, 33.
 Spidsglas, 462.
 Spidshaget, 456.
 Spie, 234.
 Spieslue, 314.
 Spjætter; og: s. efter,
 138. s. til med sin Hod, 498.
 Spjettes el. bliver s. 498.
 Spiger; og: slaaer S.
 ind, 207.
 Spigrer; og: s. fast til,
 207.
 Spigret; og: er s. 207.
 Spilning (slaaer i) 120.
 Spiir, 410.
 Spil, 8. 31. sætter el. sat
 paa S. og: vinder el.
 vunden S. 114. taber i
 S. 116.
 Spilder ei og Spil-
 des ei, 55.
 Spiltdt, 112. er el. lader
 blive s. 55.
 Spile (en) 8. 195. 349.
 Spiler ud, 120. 349.
 Spileramme, 120.
 Spilleflugt, 198.
 Spilleglut, 134. 220.
 Spillende (er) 187.
 Spiller: s. Lykkespil; og:
 s. om, 116. noget at s.
 om, 114. s. paa Glosse,
 174. s. paa Violin, 5.
 Spino

- Spindel (en) 307. 309. 310.
 Spindelbavn, 305.
 Spinder; Spinderof; og: Spinderske, 352.
 Spire (en) 284.
 Spirer; og: begynder at f. 284.
 Spiritus at smøre med, 479.
 Spise, 14. 298. megen S. 358.
 Spiseligt, 466.
 Spiser, 14. 264. 297. f. hastig; f. om kops; og: f. op for en, 54. f. god Mad; f. med Behag; f. til Røttelse; noget at f.; f. med Fred og Røe; og: f. tilig, 298. f. reent op, 182. gider ei f. det, 246. hvad f. han? 451. af, hvem der havde noget at f. 466.
 Spiseredskab; Spise- sted; og: Spisestue, 298.
 Spisevare, 359.
 Splidagtig; og: er el. gjør f. 50.
 Splint, 241. 446. gaaer Splinter af, 241. 253. mange el. store S. 241. faar S. i Haanden, 446.
 Splinte. Stif, 446.
 Splintrer el. Splint- res ud, 241.
 Splitter til Londebaand, 440.
 Splitter ud, 224. 241. 480.
 Splittergal (er) 392.
 Splittes ud, 208. 224. 241. f. reent ud, 416.
 Splittet adimangestøf- ker, 416.
 Spolorm, 237.
 Spor, 506. gaaer efter S. 499. 506. søger et Dyr efter det S. 499. det er hans S.; gaaer i en andens S. el. følger S.; faar at see, finder el. kommer paa S. 506.
 Sporfinne, 404.
 Spørlig (er) 506.
 Spørstøder (Kilken) 404.
 Spotter, 126. 156.
 Spotter (en) 156.
 Spottet, 127.
 Spraaes og: Spraa- et, 1498.
 Spradende, 364.
 Sprader allevegne om- kring, 364. Jlden f. 322.
 Spraglet; meent f. og: er f. 261. f. Sælhund; og: fanger en f. Sælhund, 177.
 Spræder ud for at tøres, 120.
 Sprædt allevegne (ligger) 418.
 Sprække; Sprenger og Sprætter, see Sprække; Spræn- ger og Sprætter.
 Spring, 2. FE
 Springe

- Springbilde, 364.
 Springen, 466.
 Springende Vand el.
 Blod, 490.
 Springer, 357. 361. 364.
 466. f. gesvindt op, 364.
 f. over, 3. 17. 357. 492.
 493. det man f. over 357.
 f. til alle Sider, 364. f.
 ned, 220. 368. f. ned paa,
 220. f. i Lobet, 493. f.
 tilbage, 17. 368. f. langs
 over Vandet, 83. f. oven i
 Vandet, 264. f. ham af
 Hænderne, 200. Vinden
 f. fra et Hjørne til et
 andet, 399. Vand el. Blod
 f. frem i en Bue, 489.
 f. i Lu, 208. f. af Hede,
 322.
 Springer (en) 220. 357.
 364. 466.
 Springpeltz; og: har
 S. paa, 61.
 Springtid (er) 402. er
 er ej mere S. 215.
 Sprog, 329. har til sit S.
 og: bruger et vist S. 329.
 ere eens S.; tale eet S.
 el. have eet S. sammen;
 og: ere el. have forskjel-
 lige S. 46.
 Sprukken, 233. 234. er
 f. 15.
 Sprække, 56. 233. fuld
 af S. 233.
 Sprækker, 224. 233. be-
 gynder at f. 224. kommer
 til at f. 322.
 Sprænger, 322.
 Sprænges, 176. f. af
 stærk Hede el. Kulde, 322.
 Sprængt, 322.
 Sprættten af Ilden, 322.
 Sprættende, 364.
 Sprætter: f. hist og her,
 364. f. oven i Vandet,
 264. f. sig ud af Hænder-
 ne; og: f. Vandet af,
 200.
 Sprætter op, 122. 211.
 Sprætte, 164. 184.
 Spund, 427. gjør S.;
 gjør S. til; og: S. er
 taget af, 427.
 Spunden, 352.
 Spunds see Spund.
 Spundfer; en Spund-
 ser; og: Spunds-
 ses,
 427.
 Spurb, 234.
 Spyd; stikker med S. og:
 Spydstik, 161.
 Spye, 256. 257.
 Spyer; og: kommer til
 at f. 256.
 Spyt, 196. (7.) thl S.
 315.
 Spyttebakke el. Spyt-
 tepotte, 197.
 Spytter, 197. f. paa, 197
 315. f. i, 197. f. ud, 335.
 f. Trau ud af tuggen Spæl,
 197. 336. f. Blod, 67.
 335.
 Spæd Barn, 274. snaffer
 f. 180.
 Spædlemmet, 30.
 Spæl,

- Spæk, 336. gammelt S. 263. sei klæbende S. 543. har med S. at bestille, 337. Spættet i Lampen, 332. Lampen bliver forsynet med S. 336. kommer S. i Lampen el. paa noget, 337. tygger S. og spytter Tranen ud, 336. tillæber S.; spytter S. i Vandet; og: S. til at spytte i Vandet, for at faae det stille, 337. er S. og: smører med S. 337. Skind er stibrig el. fuld af S. 392. S. som foldes paa Nose at løbe i Tran af sig selv, 478.
- Spækarbejde (er 1) 337.
- Spækbotte, 337.
- Spækgrav, 106.
- Spækgrever, 92. 478.
- Spækhugger (en Hval) 47. 312.
- Spækhuus, 337.
- Spækhytte, 106.
- Spækkar, 337.
- Spækker; og: er Spækfet, 337.
- Spækmaave, 16.
- Spækpose, 384. liden S. 385.
- Spænde. Læder og Spænde. Lædersted, 429.
- Spænder: s. for, 42. s. fra, 42. 383. s. Skoen; og: s. den op, 429. s. sine Kræfter stærkt an, 430. s. med Ringrene, 136. s. med Foden, 138. s. en Bue, 188. s. et Trommeskind, 198. s. Belte om, 197.
- Spænderen, 198.
- Spændes fra, 383.
- Spændeseene, 318.
- Spær; og: støder med S. 161.
- Spættet; og: er s. 261.
- Spøg, 198. for S. 14.
- Spøgelse, 27. 74. 120. seer S. 27.
- Spøger, 14. 198. 266. s. med, 96. 266. 360. s. med hinanden, 474.
- Spørger, 44. 87. s. en; s. om el. efter; og: s. ud, 44. det er ikke at s. om, 326. det var at s. om, 482. s. noje, 204.
- Spørgenem el. Spørgesyg, 44.
- Spørgsmaal, 44.
- Sqvalpen paa Isen (larmer af) 463.
- Staaende; og: er s. 206. paa s. Fod, 84.
- Staaer, 206. s. oprakt, 206. s. og seer til, 232. s. nu opreist, 288. s. paa noget, 498. 499. s. op paa for at naae, 71. s. ved Roret, 21. Sted at s. paa, 206. kan ei s. paa sine Been, 346. s. paa Hovedet, 237. s. paa Tæerne el. Bagbenene, 289. s. stille, 534. hans Kors
- stænd

- stand s. stille, 391 s. og
 hænger med Nemene, 112.
 s. op, 241. 242. 288.
 er i færd med at s. op;
 og: faaer til at s. op,
 242. s. af, 310. Vandet
 s. oven paa Isen, 159. s.
 imod, 19. 59. s. bl, 24.
 90. 96. — i Sangen, 122.
 s. sig, 297. Vogen s.
 paa, 488. maae faae til-
 bage, 512. s. ham ej læn-
 ger an, 226.
- Staal**, 436. er S.; og:
 er uden S. el. ej mere
 S. for, 437.
- Stabel**, 79.
- Stabler**, 79. s. Torv,
 133.
- Stablet**, 79. 181.
- Stad**, 92.
- Stadig (er)** 65. bliver s.
 derved, 65. gaaer s. paa
 sine Been, 346. bliver me-
 re s. 424.
- Stadighed (bringer til)**
 65.
- Stadser**, 53. s. med, 54.
- Stadskjole**, 53.
- Stager sig frem i en Baad**,
 496.
- Staf (en)** 79.
- Stakkel**, 360. stakkel's
 Menniske, 125. Stakkel!
 den, din, jeg ic. S. og;
 din lille S.! 425.
- Stammen paa et Træ**,
 284.
- Stammer**, 132. 542.
- Stammer (en)** 132.
- Stamfader**, 284.
- Stampe (saaer i)** 4. 203.
- Stamper med Foden**,
 497. 498.
- Stand (søger at holde)**
 423.
- Stander (en)** 206.
- Standhaftig; og: er s.**
 423. bliver s. 424.
- Standser; og: den som**
 s. 534. s. i Vært, 4. s.
 mod noget, 8. s. i sit
 Arbejde, 440. s. det,
 303.
- Stang; og: bringer S.**
 med sig, 343.
- Stanger**, 44. 299. s. sine
 Tænder, 236.
- Stanges**, 299.
- Stank; og: der er slem**
 S. 493.
- Stankelbeen**, 505.
- Stav; og: har S. med sig**,
 7.
- Stavelse**, 458.
- Sted**, 119. 372. bereder
 el. forskaffer S. og; har
 ingen S. at være, 119.
 har S. 119. 372. paa
 dette S. 247. paa det S.
 247. 326. fra dette el.
 det S. 248. S. man for-
 ste gang kommer, 371. S.
 man først kommer til; veed
 sig ingen S. og: har ingen
 bltoende S. 372. S. hvor
 noget naaer til el. ligger
 an paa; og: S. et Træ
 voxer,

- vorer, 498.
 Steddatter, 343.
 Stedfader, 38. 58. 88.
 Stedmoder, 51.
 Stedse (er); og: Sted:
 sevarende, 73.
 Stedson, 83. S. Kone,
 332.
 Steen, 516. forskellige
 slags S. findes anforte,
 37. 68. 516. glat S. ved
 Stranden, 502. særdeles
 stor S. 516. S., i Bær,
 405. er i Arbejde med S.
 og: brækker el. hugger S.
 516. S. man kaster med,
 262.
 Steenbider (en) 186.
 239.
 Steenbrækker (en) 517.
 Steendolp (en Fugl)
 238.
 Steendys (et) 516.
 Steenflotser, 502.
 Steengjerde, 175. 402.
 lægger S. 175.
 Steenhob, 205. 502.
 Steenhugger, (en) 517.
 Steenhør, 224.
 Steenkast, 262.
 Steenkul, 68.
 Steenmos, 224.
 Steensfred, 205. 437.
 Steensvette (en Fugl)
 238.
 Steenurer, 205.
 Steg, 454.
 Stegen op (er) 156.
 Stegepande, 454.
- Steger; Steges; og:
 det som s. 454.
 Stegespid, 184.
 Stegt, 454.
 Stejl (er) 117. 267. s.
 Klippe; der er s. og: klav-
 rer op ad s. Bjerg, 117.
 s. Fjeld ud til Havs, 492.
 Stemme; og: Stion el.
 maadelig S. 75. har sin
 S. 179. har grov S.
 180.
 Stemmer overens,
 53. 292.
 Stempel at slaae Hul med,
 391.
 Stener; s. med; og:
 Stenet, 262.
 Stevner lige paa, 496.
 Stjaalne (det) 486.
 Stibøile, 498.
 Stic, 21.
 Stieler, 36. 486. s. fra
 el. til en; og: s. grovt,
 486. s. Mennsker, 126.
 s. sig paa, 151. 462. den
 Jæger, som s. sig paa et
 Dyr; og: det Dyr man
 s. sig paa, 462.
 Stjerne, 515. forskellige
 slags S. findes anforte, 9.
 55. 188. 238. 244. 293.
 419. 469. 493. Hovedets
 S. 183.
 Stjernefisk, 299.
 Stjerneflud, 31.
 Stiert, 343. 404. har en
 slet S.; har ei alle Kiere
 i S.; har mistet sin S.
 Aaa og;

- og: breder **S.** ud, 343.
 viser **S.** op; slaar med
 sin **S.**; slænter af **S.**; og;
 faaer **S.** til sin Deel, 404.
Stifdatter; **Stiffa**;
 der se. se **Stedbatter**;
Stedfader x.
Stift (en) 207.
Stige (en) 240. 498.
Stiger, 167. 233. kommer
 til at f. 240. f. op, 156.
 240. f. i Højden, 240. f.
 ned, 16. stiger i Baad el.
 til bogns, 97. f. paa Land;
 f. af; og: f. af derpaa,
 310. Møden f. op i Hal-
 sen el. af Møven, 101.
 149. Vandet f. 149. 523.
 lader Vandet f. derover,
 524. Sted hvor maae
 stige, 240.
Stim, 31. forfølger en **S.**
Sælhunde; og: den **S.**
Sælhunde, som forfølges,
 243. **S. Kiste** el. **Sæle**, som
 sprette i Vandet, 264.
Stik (et) 172. 173. 446.
Stikkemiddel, 173.
Stikken: lades i **S.** 40.
 lader i **S.** 41.
Stikkende, 173.
Stikker, 70. 172. f. til,
 71. f. efter, 99. f. med en
Synaal ud og ind, 157.
 f. med et **Spyd**, 161. f.
 igjennem; 172. 173. f.
 skjens ind; og: f. paa,
 173. f. ind, 249. sidder
 at f. **Sælhunde**, 311. f.
- Fingeren** i Halsen til
Brækning, 405. hvad f.
 ham? 378. det f. ham,
 173. det f. i **God** el. **Haand**,
 157. — i **Dinene**, 121. f.
Haanden i **Kommen**, 184.
 f. en ud, 195. f. under,
 71. 195. f. en **Lønde** an,
 37. **Pilen** f. ei lige frem,
 229.
Stikker (en) 173.
Stikkes, 173. 410. f. ind
 267. bliver stukken efter,
 99.
Stikpiller (giver) 512.
Stillads for paa **Mand**.
solkebaad, 55.
Stille, 103. 312. 381.
 479. 494. er f. 103. 153.
 381. 494. 534. er ganske
 f. 43. 154. er bleven f.
 153. 154. f. **Veir**, 99.
 154. f. **Hav**, 154. gjør el.
 bliver f. 154. slaar f. 534.
 f. **Plet** i **Vandet**, 337.
 hvor f.! f. **Væsen**; er f.
 i sit **Væsen**; og: sidder
 f. af **Bedrøvelse**, 479.
 er f. paa et **Sted**; ligger
 ganske f.; faaer til at
 slaae f. og: den som er
 el. ligger f. 535. holder
 sig f. 73.
Stilleliine i en **Ræve**.
sælde; og: sætter den i,
 190.
Stiler til, 140. 496.
 f. **Tanken** til; og: lader
 f. til, 506. f. til en ved
 at

- at tale om andre, 512. f. mod Jorden, 59. f. lige paa, 80. f. efter, 335. f. forud, 431. det man f. til, 434.
- Stiller:** f. Blæsten, 153. f. Smerten, 251. f. den som larmer, 311. det f. af, 154. 312. f. op, 276. f. sin Kælde op, 190. f. tilfreds, 114. 509. 522. f. dermed, 510. f. for Dine, 489. f. sig god an, 13. f. sig slet an dertil, 384.
- Stilles,** 154. Blødet f. 186. Smerten f. 312.
- Stilhed,** 479. bragt i S. 535. bruger el. nyder i S. 381. sætter sig i S. 534. 535.
- Stilstaubstid,** 535.
- Stimmel** Soedyr, 31. 264.
- Stimer og Stime-** sted, 384.
- Stimle** sammen i Jib, vog (Dyr) 455.
- Sting** (har smaa og tette el. store) 211.
- Sting;** Stingsyge; og: har el. plages af S. 173.
- Stinkende,** 493. f. Urin, 142. har f. Nænde, 386.
- Stinker,** 386. 493. f. af Fisk, 313.
- Stirrer** paa, 134. f. længe paa, 331.
- Stiv,** 8. er f. 10. 195. 218. 248. gjør f. 195. 446. bliver f. af Kulde, 248.
- Stive** (en) 8. 277. 445. sætter S. under, 8. stiller S. paa Siden af en Baad, 277.
- Stivelse,** 8.
- Stiver,** 8. 446. f. et Huus, 446.
- Stiver** (en) 195.
- Stives** op, 446.
- Stivfrosent;** og: er f. 195.
- Stivhed,** 8. 248. 446.
- Stivseende,** 134.
- Stoel,** 122. 142. 146. maae ofte til Stoels, 32. gjør Stole, 146.
- Stof,** 7. 287. bruger S. 7.
- Stokkeprøgl** (give hiu- anden) 410.
- Stokfisk,** 264. 402. tilbereder S., 264.
- Stokhuus** og **Stok-** mester, 344.
- Stolemager,** 146.
- Stoler** paa, 33. 452. 506. er at f. paa; det man har at f. paa; og: f. ganske derpaa, 452. f. ikke paa sig selv, 476.
- Stolpe,** 445.
- Stolt;** er f. og: meget f. 241. er f. af, 242.
- Stolthed,** 242.
- Stopper,** 21. 95. 157. 317. f. ud, 205. f. til, 262. f. inden i andet,

205. *f.* Munden til paa en, 311. 330. det som *f.* Ræsen, 528.
- Stopper (en) 317.
- Stoppes ud, 205.
- Stoppet, 21. 317.
- Stopning, 21.
- Stor; og: er *f.* 34. 109. meget *f.*; saa *f.*; hvor *f.*? for *f.* og: agter *f.* 35. en af de Store, 274. taler *f.* Ord, 129. deri har du *f.* Ret, 442.
- Storagtig, 241.
- Storagtighed, 242.
- Storbuget; og: er *f.* 270.
- Storburet, 174.
- Storfibret (er) 130.
- Storflabet, 420. 528. er *f.* 528.
- Storfodet, 138.
- Storgabet, 340.
- Storhaget, 456.
- Storhalet, 341.
- Storhed, 34.
- Stor-Ijsen, 421.
- Storkindet, 524.
- Storkjæft (er en) 166.
- Storkligen, 23.
- Storm, 42. 43. bliver en rygende *S.* 43. *S.* tager mere til, 290. *S.* overfalder en, 43.
- Stormøvet, 270. er *f.* 271.
- Stormer, 43. *f.* op, 290.
- Stormundet, 165.
- Stormølet; og: er *f.* 180.
- Stornavlet, 160.
- Storplettet; og: er *f.* 261.
- Storpraler (in) 129. 540.
- Storskiægget, 76. 527. er *f.* 527.
- Storskrævet, 3.
- Storsøndet, 420.
- Storspraglet; og: er *f.* 261. *f.* Sæl, 177.
- Storskinget, 211.
- Stortalende; og: er *f.* 329.
- Stortoppet, 187.
- Storvinget, 136.
- Stor-Ver, 206.
- Storslet; og: er *f.* 134.
- Storøret, 438.
- Straa, 145. *S.* i Støbler el. Skoe; og: lægger *S.* i el. tager af Støblerne ic. 366.
- Straaakurv, 145. 146. sver *S.* 146.
- Straaaler (Sølen's) 218. 316. *S.* falder derpaa, 218.
- Straaaler (den) 316.
- Straaafyrske, 146.
- Straf; faaer *S.* og: har til *S.* 379.
- Straffer 379. *f.* usor- skyldt, 480. *f.* saa smaat; og: bruger det at *f.* med, 379.

- Straffes** el. bliver f. og: f. dermed, 379.
Strafværdig; og: er f. 379.
Stram, 446. er f. 10. bliver f. 314. gjør f. 195. slaer f. 446.
Strammer, 314. 446. f. mere, 446. f. et Trommeskind, 198.
Strammes, 314. 446. f. mere, 446.
Stramgør, 195.
Stramhed; og: **Stramt**, 446.
Strand, 59. 421. er S. med Steenfløtser, 502. er nede ved S. 59. 421. gaer til S.; og: lægger til ved S. el. kommer til S. hos en, 421. kommer til S. lige for det Sted man boer, 396. er el. S. nær, 491.
Strandbred; gaer el. er kommen til S. og: filer fra S. 428. søger S. 505.
Strandkant (fabrer forbi ens) 428.
Strandmaage, 269.
Strandsneppe, 403.
Stræ, 84. 154. 482. f. paa Stand, 84. f. derpaa, 470. 483. gjør f. 84. 153. kommer f. 371. f. paa hinanden, 25.
Streg, 495.
- Streng**: f. i sine Levegøler, og: er f. i at give Levegøler, 213. er ikke f. imod, 151. har el. har ikke Kræfter til f. Arbejde, 344.
Striber, 6. 59. udspet S. under Diet, 506.
Stribet, 59.
Strider imod, 19. f. om noget, at det ej er saa, 188.
Strides med, 24. f. med hinanden, 349. f. ved Sana, 145.
Stridsmand, 441.
Stridssang (synger) 145.
Stridssanger; og: er en S. 145.
Strikke (en) 42. 190.
Striksom; og: sver S. 21.
Strime, 131. 212. sver S. i Huden, 157. syede S. i Huden, 157. 456. faer S. i Huden, 211. Solens S. og: den slaer S. 316.
Strimmes, 96. 186. 190. besyer el. besyes med S. 190.
Strube, 501. det øverste af S. 500. S—s op, høiede Ende, 234.
Struntjager, 137. 256.
Stryggeren, 250.
Stryger, 16. f. paa, 5. f. an, 29. f. Klæder, 250. f. løseligen langs ad et

- Dyr med Pils el. Kugle, 466.
- Stræben, 375.
- Stræber, 375. s. efter, 450. s. med, 75.
- Stræbsom Mand (er) 163.
- Strækkeliine og Strækkenaal, 501.
- Strækker, 318 446. s. stærkere, 446 s. et Baadskind, 501. s. en Bueskræng, 188. s. sig, 136. 160. — af Hede, 410. s. sine Been ud, 437. s. sig efter, 161. s. ikke til, 31. 125.
- Strækkeredskab til Skind, 483.
- Strækkes, 446. 501.
- Strækkesenerne bag paa en grønlandsk Bue, 239.
- Stræng (en) 314.
- Stræng see Streng.
- Strøe til en Baad; og: lægger s. under Baaden, 497.
- Strøejord (fin) 405.
- Strøelse, 260.
- Strøer ud; og: den som s. ud, 419.
- Strøet allevegne omkring (ligger) 418.
- Strøm, 402. der gaaer S. el. bliver stærk S.; og: S. har ret faaet Magt, 402. er liden el. flap S.; begynder nu først at gaae S.; der gaaer ingen S. el. er uden S.; faarer med S.; god Leilighed at faare med S.; holder stærk S. ud el. er midt i en S. og: S. tager det bort, 403.
- Strømand, 502.
- Strømfjorden, 168.
- Strømsled, 402.
- Strømpe; og: syer S. 27.
- Strømpefolle; og: forslidte S. 96.
- Strøderer, 107.
- Strøds (i en) 482. gjor i en S. 209. skeer i en S. 482.
- Stue, 119.
- Stullen, 172. 173. s. Dunde, 172. bliver s. efter, 99.
- Stum: bliver s. 311. ganske s. til hvad man siger, 330.
- Stump, 33. 132. 219. 267. er s. 132.
- Stump (en) 208.
- Stumpes af (Enderne) 205.
- Stumprumpe, 341. 343. er s. 343.
- Stumpvinget; og: er 136.
- Stumpøret, 438.
- Stund: liden S. 208. det er en S. siden, 543.
- Stundesløshed, 521.
- Styg,

- Stng,** 226. 360. 367. er, bliver, gjør el. holder for s. 367. s. *Menneſke*, 125.
Styghed, 226. 367.
Styghudet, 148.
Stnat (er) 226. 360.
Stykke (et) 67. 102. 208. 219. 234. 278. kun et lidet *S.* temmelig stort *S.* 102. et *S.* Brænde, 234. et *S.* af Gryden at sluges i sig i *Hall*, 209. gaaer i *Stykker*, 55. 278. 416. gaaer let i *S.* 20. 56. gaaer *S.* af noget, 253. slaer i *S.* 55. 416. skæres i *S.* 66. kan en let gaae i *S.* 56.
Style ikke (Haarene) 244.
Stympret Stykke, 101.
Styre-Vare, 21. 38.
Styrer, 21.
Styrke, 226. 318. 381. 414. 478. har *S.* 288. 478. som har *S.* 478. tager af i *S.* 318. Manges paa *S.* 414. sanker *S.* derved, 365. prøver sin *S.*; og: prøver *S.* med el. ved, 381.
Styrkende Middel, 288.
Styrke-Prøve, 48. 381.
Styrker, 288. 364. 381. s. sig, 288.
Styrkes, 288. s. ved, 288. 365. det man s. ved, 365. bliver styrket, 381.
Styrmand, 21.
Styrter; og: den som s. 335. s. om, 332. s. om paa, 271. 332. s. ned; og: s. ned paa, 271. s. forud, 282. s. sig i *Ulykke*; og: den som s. sig i *Ulykke*, 356.
Styvfjær, 343.
Stænker (det) 416. 417. s. paa, 200. 416. 417. s. Vand paa; og: de s. Vand paa hinanden, 416. s. af, 200. Soen s. ind i et *Fabrtai*, 538.
Stærblind; og: er s. 475.
Stærk, 56. 240. 251. 288. 352. 381. 414. er s. 56. 240. 251. 288. 309. 352. 381. 414. meget s. 381. er meget s. 414. den er tilstrækkelig s. 224. begynder at blive temmelig s. 226. overmaade s.; og: er overmaade s. 409. gjør s. 288. 381. bliver 288. den stærke, 409. er ikke s. nok, 152. s. *Natur*, 352. 414. s. *Tilstand*, 381. s. *Grad*, 226. s. *Drif*, 519.
Stærkere, 24.
Stærkeste; og: er den s. 381.
Stærkt, 23. 24. 226. 309. 446. er s. at arbejde i, 309. griber sig s. an, 24.

379. roer el. trækker f.
446. beegner for f. 442.
- Støb** (et) 82. 282.
- Støber**, 20.
- Støbeskee**, 67. 338.
- Stød**, 22. 44. giver S.;
og: tager S. af mod Lan-
det, 496.
- Støder**, 44. 56. 150. 263.
398. f. 188, 175. 240.
f. af, 248. f. fra sig, 8.
138. f. paa, 32. 44. 150.
178. f. om, 282. f. i ukh-
ske Henfiater, 95. f. med,
178. f. an mod, 44.
f. mod noget uforbarende,
505. f. mod Landet, 44.
f. an med, 150. f. med
et Spær, 161. f. med
Knæerne, 237. f. med sine
Horn, 299. 503. f. til
noget, 398. f. bag over,
313. f. paa noget med et
Redskab; og: f. frosfen
Jord op, 496. f. sig, 8.
22. 44. 62. 188. 263. f.
sin Hod, 138. f. for Ho-
vedet, 188. 247. f. sig over
246.
- Støder** (en) 56. 178.
- Stødes**, 398.
- Stødt**, 398. bliver f. 199.
246. bliver snart f. 47.
- Støj**, 371.
- Støjer**, 371. f. i Harme,
410.
- Stønnen** og **Støn-**
ner, 308.
- Størkner**, 133.
- Størket Blod**, 67.
- Større**, 35. bliver f. 4.
- Størrelse**, 34. af S. 35.
- Størst**, 35.
- Støtte**, 277. 445. for-
synes med S. og: sætter
S. under, 446.
- Støtter** sig, 8. f. sig ved;
og: noget at f. sig ved,
287.
- Støttes** ved, 287.
- Støv**, 176. 392. ryster S.
af, 176.
- Støven**, 392.
- Støver**, 176. 392. f. en
til, 176.
- Støyle**, 163. med Støv-
ler; tager el. trækker S.
paa; trækker S. af; saer
nye S.; uden S.; har
ingen S. paa; gjør S.
til rette el. trækker dem
ud; tørrer S.; har med
S. at bestille; og: sver
S. 164.
- Støyle-Arbejde** (er i)
164.
- Støyleknegt** og
Støyleopvarter fke,
164.
- Støyleskift**, 163.
- Støyleskind**, 76.
- Støylestraa**, 366.
- Støylestrækker** (en)
164.
- Støvregn**; og: er S.
263.
- Succesfor**, 427.
- Suende**, 262.
- Suer**;

- Sner; og: s. i sig, 262. |
 har suet sig fast, 296.
 Sul og Sukker, 34.
 Sukker, 507.
 Sukkerød; og: spiser,
 søger el. fahrer efter Sul,
 Ferrødder, 441.
 Sukkertoppens Colo-
 nie, 280.
 Sult, 158. lider S. 540.
 Sulten; og: er s. 18.
 Sulter ihjel, 355. man
 maae s. ihjel, 506.
 Sultet ihjel, 355.
 Sumpig Land, 255.
 Sund; og: er s. 352. gjør
 s. 154. 352.
 Sund (et) og: har S. 95.
 Sundhed; bevarer S. og:
 er Sundt, 352.
 Suppe; og: spiser S.,
 153. S. med Klumper,
 Kiød el. Jevning i, 478.
 Suppestee, 153.
 Surre el. Surre's fast;
 og: Surre's redskab
 el. Surretoiv, 273.
 Susen og Susende,
 438.
 Suser i Lusten, 117. 438.
 s. ej mere saa stærkt, 311.
 Svar; og: gjør s. 417.
 Svarbenet, 310.
 Svarbrønds krukke,
 251.
 Svardej, 417.
 Svarfytte, 74. 362.
 Svarfittig og Svar-
 fittighed, 362.
- Suurhed, 417.
 Suurmuler og mren
 Suurmuler, 43.
 Suurt, 417. seer s. 43.
 191. gjør Livet s. 41. gjo-
 res Livet s. 40.
 Suurøjet; og: er s. 89.
 Svad sig; og: er s. 328.
 Svag; og: er s. 118. 152.
 288. 414. anseer at være
 s. 151. er for s. 344. s.
 Natur, 414.
 Svagelig(er) 13.
 Svaghed, 118. 152. har
 S — s Tegne, 308.
 Svagtroende, 335.
 Svater; s. sig; og: er
 Svalt, 305.
 Svamp, 262. 304. 390.
 Svanskruen paaen Flint,
 167.
 Svant; 22. 342.
 Svar, 16. 18. 330. bru-
 ger til S. 17. 18. søger
 at faae S. og: giver in-
 gen S. 330.
 Svar (Lung) 331. 397.
 er s. 331. er for svart, 51.
 Svarer, 18. 369. 396.
 s. igjen, 18. 19. s. ilde,
 18. er ej got at s. paa,
 170. s. intet, 311. veed
 intet at s. og: den der s.
 slet intet, 330. s. til; og:
 lader s. til, 292.
 Svart see Svar.
 Svartbagen (en Maage-
 art) 269.

- Svartsiden (en Sølare) | Svindler; og: gjør
 57.808 (1900) | svindlende, 62.
 Svød, 90. 202. S—s | Svinesælen, 420.
 Draaber; og: er fuld af | Svinger, 65. s. sig paa
 S. i Anstædet, 202. | Piine, 21.
 Svøbedrik, 202. | Svinget, 65.
 Svøder, 9. 202. | Svingler, 184.
 Svødig, 9. | Sving Søe, 149.
 Svømmer see Svøm- | Svinsk i sin Rdfærd;
 mer. | og: har det s. hos sig,
 Svødfisll, 488. | 544
 Svøe, 178 393. foraar, | Svite, 121.
 fager S. 346. | Svoger, 40. 309. har til
 Svøende, 178. 346. 393. | S. 309. Svogre; og:
 Svøer, 177. 346. 393. | ere S. 317.
 s. i Diet, 149. | Svogerskab: staaer i S.
 Svøagtighed, 369. | med, 315.
 Svøgerbrøder, 409. | Svølner see Spulner.
 Svøgerfader, 408. er | Svøve Istikke, 97.
 S. 409. | Svølner op, 271. 386.
 Svøgerforældre, 314. | 455.
 319. ere S. sammen, 319. | Svulst, 386.
 Svøgermoder; og: har | Svælker, 258.
 til S. 408. er S. 409. | Svælg, 91. en Pelsk af
 Svøgersøster, 409. | S. 92.
 Svøgersøn; og; har til | Svælger, 70.
 S. 309. | Svær paa en Hval; og:
 Svøgerske, 40. 317. ere | spiser S. 242.
 S. 317. | Sværd, 342. forsynet med
 Svøger, 356. kommer | S.; gjør S.; og: hug-
 det til at s. 357. | ger el. hugges med S.
 Svømmel see Svindel. | 342.
 Svøin, 385. | Sværdfæger, 342.
 Svøindel; og: er s. 519. | Sværmer, 268.
 bliver s. 62. 519. | Sværte, 6.
 Svøindelgjørende, 519. | Sværter, 347.
 Svøinder ind, 295. 414. | Svøver, 5. s. over, 69.
 s. hen, 518. | 230. 314. s. imellem Haab
 og Frygt, 84.

- Svøbe (en) 131. forstaaer sin S.; og: slaer med S. 131.
 Svøber sammen, 118. f. sit Haar om Ringene, for at sætte i Top, 354.
 Svøbeslag og Svøbeslagen, 131.
 Svøbestaft, 471.
 Svømmende, 294. er f.; og: forfølger el. fanger f. Dyr, 294.
 Svømmer, 294. kan got f. og: bringer til at f. 294. f. ind mod Vandet, 505. f. med Ryggen overligg i Vandet, 179.
 Svømmer (en:) og: en god S. 294.
 Svømmested, 294.
 Svømsnekke, 505.
 Syd, 182. der f. el. f. paa; er f. paa; og: det som er f. paa, 182. i f.; f. fra, hen, el. om, 182. 202. f. igjennem, 202. fahrer f. 182. 202. reiser f. hen, 182. Vinden kommer f. fra, 202. han, hun, den, det, de f. 182.
 Syder, 160. 454.
 Sydet, 454.
 Sydfahrer (en) 182.
 Sydkanten; og: fra S. 202.
 Sydlig, 182. den f. Egn, 202.
 Sydligst, 202. er f. 203.
 Sydlænding, 182.
- Sydvært, 182. 202.
 Syenaal, 257. 259. en stor krum Skomgaar S. 28. en triad el. seben S. 223. en S. med lidet rundt el. drillet Die paa, 331. tager sin S. for at søe; og: taber, mister el. har brukken sin S. 258.
 Syening paa Huden, 157.
 Syer, 157. 259. f. til en anden, 259. f. sammen, 499. f. god Som el. net 211. f. Handsker, 20. f. Striksom, 21. f. Wand, pek, 22. f. Strømper, 27. f. sorte Strimer i Huden, 156. har til at f. om sig, 259.
 Syeredskab, 259.
 Syering, 488.
 Syerske, 259. god el. net S.; slet S. og: er en slet S. 211.
 Syet, 239. got el. net f.; er got f.; slet f. og: er ilde f. 211.
 Syetsøj, 259.
 Syg, 276. er f. 278. 276. er bleven f. 276. ligger f. 277. seer f. ud, 308. bliver strax f. efter strængt Arbejde, 408. 414.
 Sygdom, 98. 276. forskjellige slags S. findes anførte, 66. 69. kan el. komme af med sin S. 72.
 Sygeleje, 298.
 Sygestue, 154.

- Syl (en) 391
 Sylt (grønlandsk) 260.
 bliver, er bleven el. gjor
 til S.; og: spiser S. 260.
 Syn (ti) 474. got S.;
 har got S.; og: skaffer
 got S. 474. mister sit gode
 S.; den som har mistet
 sit S.; svag paa S.; er
 svag paa S.; S. svæk-
 kes; taber sit S.; og:
 faaer igjen sit S. 475.
 skaffer en sit S. 519. S.
 lignende efter en, 459.
 hvor jammerligt et S!
 474.
 Synagog, 180.
 Synod, ii. gjor S. 10.
 reen for S.; og: forla-
 der S. ii.
 Syndelysten; Syn-
 der; og: en Synder,
 ii.
 Synderlig (er ei) 13.
 Syndfloden, 522.
 Syndig; og: Synde,
 forladelse, ii.
 Syne: kommer til s. 20.
 kommer af s. 68. gaacr
 af s. 172.
 Synes (lader til;) s. a' væ-
 re hvad det ei er, 363.
 det syntes mig, 538.
 Synes om: s. vel om,
 225. 238. 275. 367. s.
 vel om ens Arbeide, 520.
 er at synes vel om, 226.
 238. s. ilde om, 367.
 Synger, 146. 174. 268.
 s. om, 147. s. ofte, 145.
 s. got el. ilde, 75. s. med,
 122. s. Biser, 106. 123.
 — for sig selv, 123. s.
 over paa, 123. 147. s.
 ved Trommeslag, 88. s.
 paa en for at lasie ham,
 145. s. for et Barn, 242.
 det s. for Dreene, 67. 454.
 Synes (som kan) 75.
 Synker, 23. 60. 222. s.
 under for en, 222. s. dybt
 under Vandet, 171. vil
 s. og bringer til at s. 223.
 vil ei s. til Bunds, 167.
 s. i, 223.
 Synker ned (svælger) 70.
 Synlia, 85. 473. er s.
 85. 472. bliver s. 85.
 Syre, 233. 417. 510.
 Syrepose, 417.
 Sysselsat (er) 399. er
 meget s. med, 66. 399.
 521. er s. med mange Ting,
 521.
 Sysselsætter, 399. s.
 sig med noget for at kom-
 me ud af Grillerne, 522.
 Syster, 27. 40. 286. 317.
 Systre; ere S. og: er yng-
 re S. 317. S — s Mand,
 317.
 Systerbarn, 167. 315.
 518. har til S. 315. 518.
 Systerdatter og
 Systerson, 315.
 Sytten og Syttende,
 45.
 Syv; er s. og: Syvend-
 de, 45.

Sydstjernen, 188.
 Sæbe, 158.
 Sæd, 216. 284. 285. 419.
 er S. 217. S. paa Mar-
 fen, 284.
 Sæd; Sædvæske, 246.
 kaster S. fra sig, 246.
 Sæde, 122. 146. skaffer
 S., 122.
 Sædefora, 217. 284.
 419.
 Sædelig, 13. 105. 355.
 lever s. 13. 105.
 Sædelighed, 355.
 Sædemand, 419.
 Sædflod (har om Matten)
 246.
 Sædvane, 104. efter S.;
 det er hans S.; og fuld
 af Sædvane, 104. det
 gaar ham mod S. 245.
 Sædvanligt (er) 15.
 Sædvæske see Sæd.
 Sæk; noget til en S.;
 Sækker; Sækkes;
 og; Sækket, 384.
 Sælder, 91. 176. 271.
 Sældet, 91. 176.
 Sælger, 507. vil s. 74.
 Sælges, 507.
 Sælhund, 387. forffial-
 lige slags S. findes anfor-
 te, 5. 57. 82. 83. 177.
 179. 261. 287. 420. 461.
 481. 520. 537. 547. faar
 en S. at see i Vandet,
 387. S. som er krogen
 op paa Iken; og; løber
 efter en saadan S. 339.

faar en S. ved at for-
 følge en Stimm; en op-
 jaget S. som man forsko-
 ger; S. at komme paa
 jag efter; faar en S. ved
 jag; og; S. sanget ved
 jag, 243.
 Sælhundefangst (er
 paa) 144. 156. 163. 224.
 255. 311. faarer sittig
 paa S. 163.
 Sælhundejag (faarer ud
 paa) 243.
 Sælhundeløger; og;
 er en sittig S. 163.
 Sælhundekjød, 287.
 Sælhundemave fylt
 med Tran, 151.
 Sælhundeplass i Sø-
 en, 163.
 Sælskab, 100. 180. gjør
 S. 13. 101. 122. 170.
 ere i S. 101. holder S.
 med, 522.
 Sælstimer, 264.
 Sænk (sætter el. borer i)
 223.
 Sænker, 222. 224. faar
 det sænket, 222.
 Sænkesteen til et Snore,
 516. sætter S. paa Snø-
 ren el. den forsnæs med
 S.; og; har tilfat el.
 tabt sin S. 517.
 Særdeles, 123.
 Særskilt, 123. er s. 123.
 476.
 Særstilling, 123.

- Sætter:** s. fra sig, 106. s. til side, 97. s. i Vandet, 430. s. under Vandet, 16. s. frem 63, 298. 455. s. over Vandet, 95. 187. s. en ned, 122. s. for sig selv, 123. s. et Træe, 99. s. imellem, 195. s. Mave ind, 159. s. paa Kæst 184. s. ret op, 276. s. Garn ud, 313. s. fast, 344. s. af, 414. s. noget af til en, 359. s. til, 5. 519. s. det til Lands el. ind i Bugterne, 494. s. i Stand, 445. s. Stik paa, 102. s. til rette, 110. sæt det i Værk! 147. s. alt deri, 452. s. Tingene deri, 506. s. en Klokke i gang, 65.
- Sætter an paa med Dragt,** 441.
- Sætter efter en,** 192.
- Sætter op Tid efter anden,** 159. 203.
- Sætter sig,** 264. 295. 424. s. sig ned, 122. — for at pusle, 258. s. sig der, 264. er i færd med at s. sig, 264. byder at s. sig, 122. Kommer for Glæde at s. sig paa, 263. s. sig paa Glæde, 97. s. sig ned paa et Land, 320. er stedse nær ved at s. sig, 371. s. sig i den anden Side, at Baaden kan op høre at hælde, 513. s. sig i Postyr, 197.
- Sætter sig for,** 141.
- Sætter ud paa,** 50.
- Sættes:** Maden s. frem, 63. s. i Vandet, 430. s. ind under Vandet, 494.
- Søber,** 286.
- Sød; Sødt; og:** er, lugter el. smager s. 507.
- Sødskende,** 181. 317. har til S. 181. S. sammen; og: ere S. 181. 286.
- Sødskendebarn;** har til S.; og: Sødskendebørn sammen, 91.
- Sødt** see Sød.
- Søe (en)** 483.
- Søe; Søedynning,** 122. huul S. og: gaaer huul S. 122. stærk S. 176. hvid S. 182.
- Søe (Hav) see: Søen.**
- Søeaadsel; og:** finder S. 426.
- Søedriv,** 354. stærk S.; er S.; og: er ude i S. 354.
- Søedynning, see: Søe.**
- Søedyr,** 387 (263.) opjaget og forfulgt S. og: S. at komme paa jag efter, 243.
- Søegang,** 122. er S.; er ude i el. udholder slem S. 122.
- Søeharen (en Søelart)** 520.
- Søelat (en Fisk)** 195.
- Søelunge (en Fugl)** 22. 239.
- Søeluse (et Bloddyr)** 199.
- Søer

- Søemand**, 114. brav **S.**
 og: er god **S.** 114.
Søen, 114. **S.** — s Afgift,
 (263.) langt nde i **S.** 63.
S. gaær hvid, 176. 182.
S. bliver stærk oprørt;
 og: **S.** bryder el. slaer
 over, 176.
Søepapegøje (en Fugl)
 209.
Søes (til) 63. ud til **S.**;
 og: stiler, gaær el. fah-
 rer til **S.** 63. langt til **S.**
 114.
Søesnegl, 189.
Søespindel, 310.
Søevant; og: er **S.** 114.
Søger, 300. 375. 450.
 517. **S.** tilen, 340. **S.** efter,
 314. — med **Lys**, 295.
S. gjerne derhen, 337. gi-
 ver sig til at **S.** 517. **S.** at
 træffe **Stedet**, hvor et
 skudt Dyr er styrtet, 293.
Fisken **S.** til Krogen, 334.
S. ud, 191. **S.** Sag, 345.
Søger (en) 517.
Søges og **Søgt**, 517.
Søle; og: er skilt ved sin
S. 255.
Søler; og: **S.** deri, 266.
Sølet, 266. er **S.** 255.
Søm (en) 211. smuk **S.**;
 er smuk **S.**;
 og: gaær el. river op i
S. 211. dobbelt **S.** 21.
Søm (et) 207. slaer **S.**
 ind; og: er fastslaaet med
S. 207.

Sømmelig; og: lever **S.**
 105.

Sømmer fast el. fast til,
 207.

Sømmer sig ej, 118.

Sømmer fast, 207.

Sømful, 207.

Sømstrimmel; og: be-
 sner el. er besyet med **S.**
 96.

Søn, 82. 304. ung **S.**;
 ufødt **S.**; og: avler el.
 faær **S.** 82. tiltagen el.
 udkaaren **S.**;
 eenesie el. eenbaarne **S.**;
 og: udkaer-
 rer til **S.** 83.

Søndag, 394. er el. bli-
 ver **S.**; paa **S.** og: i
Søndags, 394.

Sønden: didhen i **S.** 202.
 blæser af **S.** 202. 305.
 428. har en **Streg** til **S.**
 og: mod **S.** 202.

Søndenvind, 202. 305.
 428. **S.** overfalder en,
 305.

Sønderbrudt og
Sønderbryder, 55.

Sønderlemmer, 122.

Sønderreven og
Sønderriver, 27.

Sønderstjærer, 365. **S.**
 i smaa **Stykker** til at lo-
 ges, 338.

Sønderstjæres, 365.
 — i smaa **Stykker** til at
 lofes, 338.

Sønneføne, 332.

Sønnesøn, 84.

Sorgelig: Sorgen; **Søvnagtig;** er s. og: 200
 og: **Sørgende,** 28. **Søvnagtighed,** 430. 05
Sorger, 28. 141. 171. **Søvne** (gaaet el. taler i) (1
 306. s. over, 28. 306. 86.
Sovn, 430. fri fra S. **Søvnia,** 515. er s. 366. dd
 80. døds i S.; forstyr- 515. bliver el. gjør s.; den md
 rer en i sin S. og: kan som bliver s.; hvor s. er 77
 ej faae S. i sine Dine, slet ikke s. og: noget af 30
 430. hvilken S. kommer blive s. efter, 515. er ej 19
 der over mig! 515. S. længer s. 80.
 i Diefrogene, 417. med **Søvnighed;** og: forer. 77
 S. i Diefrogene, 418. S. med sig, 515.

S.

Saa; **Sæerne,** 137. store
 S. 392. S. ligning, 138.
Saabe, 323.
Saage, 392. er tyf S.;
 og: S. falder el. samler
 sig over Havbrynen, 133.
 Vinden følger S. 393.
Saaget; og: er t. 392. bli-
 ver t. og: er t. i Vejret,
 393. gjør t. 392. 393.
Saakelig (er) 61. 126.
 162.
Saaler: t. Overlast, 370.
 t. al Paahæng, 342. kan
 ej t. ham, 527. kan ej t.
 ont el. ingen Ting t. 240.
 t. et meget, 152.
Saalig, 103. viser sig t.
 103. 370.
Saalighed, 103.
Saalmødig, 103. er t.
 103. 140.
Saalmødighed, 103.
 140.
Saarene rinde af Dine, 20
 230.
Saarn, 156.
Saber, 179. t. af Hæns
 derne, 400. t. i Spil, 11
 116. t. af Sigte, 68. 88
 465. t. Vejret, 72. t. 1
 Modet, 15. 43. 124. 165. 2d
 t. Maal og Mæle, 370. 05
Sabes, 179. t. af Hæns
 derne, 400. kan snart t. 1
 179. 179.
Sabt, 179. t. af Hænder
 ne, 400. t. af Syne, 465. 72
 giver sig t. 508. maae give 101
 sig t. 13. sig t. 13. dd
Sag; og: lægger S. 66. 2d
 231. har lagt S. paa sit 11
 Huus, 231. Huus, 231. 1
Sagen; **Saget,** 487. t. 1
 af, 101. af, 101. dd
Sager, 487. t. til sig, 86. 79
 101. 126. — det som er 101
 sat paa Spil, 487. t. no- 101
 get 100

get til sig, inden man gaaer,
 for ej at være fastende,
 492. t. Mad til sig, 295.
 t. sat paa, 337. 487. t. paa,
 24. 164. 333. t. tillige sat
 paa, 30. t. fangen, 487.
 t. bort, 363. 487. — en
 uafvidende, 36. t. bort
 med sig, 64. 480. Vinden
 t. det bort med sig, 492.
 tag bort, 9. t. med sig paa
 Soen, 63. t. af Weien,
 358. det har jeg vel taget
 el. hvem skulde taget den
 uden jeg? 379. t. noget
 med Maat fra en, 516. t.
 med Bold, 345. t. en paa
 en geboiben Gud, 350. t.
 fra, 48. 219. t. fra hver-
 andre, 122. tager hver
 for sig, 123. t. for sig i
 Genrum, 220. t. ned, 16.
 t. op med sig, 148. t. op
 af Baret, 148. t. sig en
 Kone, 321. t. den forskud-
 te Kone igjen, 541. t. med,
 467. t. hjem med sig, 262.
 t. i med, 30. 96. t. af, 101.
 113. 203. 299. 321. 363.
 — i Wiiden, 234. Kulden
 t. af, 137. t. frem, 403.
 t. imod, 310. t. imod en
 paa Weien, 344. t. imod
 meget el. lidet, 113. kan
 ej tage det ind, 338. t. slet
 imod Folk, 99. 126. t. i
 Dieneste, 126. t. i slang,
 293. t. ens Arbejde, 427.
 t. Mad af til en, 334.

t. sig Sid til, 337. t. Feil,
 236. 464. 535. staaer
 Fare at tage Feil deri el.
 man kan let t. Feil deraf,
 523. t. en feil Ting el.
 en andens istedden for sit;
 og: t. aldrig Feil, 465.
 t. sig af en, 213. t. sig nær,
 74. t. sig det nær for en,
 171. t. i Ugt; t. sig i
 Ugt; og: er at tage sig i
 Ugt for, 259. t. vare paa;
 og: det man skal t. vare
 paa, 340. t. sig vare, 208.
 259. t. sig vare for el. med;
 og: man maae t. sig vare
 derfor, 259. t. dig vare,
 der bliver intet af, 326.
 t. sig for, 136. t. sig no-
 get for, 451. — for at for-
 slaae Tankerne, 521. t. sig
 ingen Ting for, 73. t. til
 Takke med alt, 293. t. il-
 de op, 281.

Tage s med Bold, 345.

Taget, see: Tagen.

Tag lagt, 66. er t. 231.

Tag skind, 147.

Tak! megen el. høilig T.!
 siger T. og: hav T. for
 ham! 235.

Takke (en) 1.

Takkelig, 21.

Takker; t. for; og: t. paa
 ens Begre, 235.

Takkesang, 235.

Taknemmelig (viser sig)
 235.

Bbb

Taf

Taknemmelighed (anta-
ger med el. bevidner sin)
235.

Taksigelse; og: yder sin
E. 235.

Tal, 220.

Tale, 328. 329. ond E.
329. 458. slet el. forarge-
lig E.; fører en vis el. den
E.; og: er ond E. el.
fører forargelig E. 329.
E. i Sævne el. Vildelse,
86. bringer paa E. 77.
457. 529. kommer frem
med i sin E. 529. fort-
sætter sin E. 328. misbru-
ger i sin E. 329. 458.
faaer i E. 330.

Talen, 328.

Taler, 328. 329. t. got el.
smukt; t. med; t. længe;
og: t. for at fornøje el.
andre til Opmuntring,
328. t. kun lidt. 329. t.
som en, 135. t. sagte, 138.
180. 329. t. sagte til el.
om, 138. t. uforsaaelig,
198. 303. t. et fremmed
Sprog, 198. t. besvær-
ligt, 113. kan vanskelig ta-
le, 542. t. ilde el. forleert,
458. t. pibende, 179. t.
utydlig, 238. 303. 542.
t. højt, 180. t. reent og
forsaaelig, 238. 302.
328. t. om, 329. 457. 529.
t. blot om, 166. t. meget
om, 51. t. vel om, 512.
530. t. prægtig om en
Sag, 539. t. ilde om, 50.

156. 329. 530. den som t.
ilde om andre, 530. t. vel
til, 102. t. en til, 328.
457. t. en tilrette, 280. t.
haarde til, 23. 69. 441.
t. til Dreene paa, 441. t.
sammen om det mellem-
værende, 77. t. uden Hælf-
hed, 369. t. af Hjertet,
522. t. ej af Hjertet, 369.
t. med Gebærder, 530.
t. i Sævne, 86. t. for en
til Fornarsuk, 517.

Taler (en) 327.

Tallerken, 384. sliker
E. og: E — Stikkerie,
130.

Talestøvel, 328.

Talg, 508.

Talsmand, 90.

Talte (ere) 221.

Tam; og: er t. 322. kom-
mer som det var tamt;
og: gjør t. 323.

Tambak, 169.

Tamp, 529.

Tand; **Tænder**, 186. E.
paa Sav el. Kam, 186.
Som har Tænder; faaer
E.; fryser om E.; og:
det isaaer i E. 186. viser
E. 191. det man holder
mellem E.; faaer noget
imellem E.; og: det som
bliver siddende imellem E.
235. piller E. 235. 236.
har noget imellem E. 185.
E. løbe i Tand, 166. har
hule E. 444.

Tande

- Landfisk, 47. 186.
 Landpine el. Land-
 smerte (har) 186. 444.
 Landstikker, 236.
 Lang, 186. forskjellige Slags
 L. findes anførte, 68.
 115. 142. 186. 400. 444.
 er nde at samle L. og:
 spiser L. 444.
 Langsprel (en Fiff) 25.
 237. 471.
 Lank, 77. 140. har i L.
 435. — til det beste, 140.
 beholder i L. 140. det
 kommer mig i L. 538.
 har Lanker, 141. sidder i
 L. 141. 479. har sine L.
 samlede, 424. har mange
 haande L. 464. saager paa
 andre L. 398. forslaaer
 L. og: kan bringes paa
 andre L. 522. jeg var dog
 fuldt og vist i den L. og
 saa — 538.
 Lankesuld; og: er t. 140.
 479.
 Lankesuldhed, 479. sø-
 ger at adsprede hans L.
 522.
 Lankeløs; og: er t. 140.
 Lankeseddel, 389.
 Lapp, 238. 427. sætter L.
 i; L. er nde af; og: ta-
 ger L. nd, 427.
 Lappeserie, see: Be-
 træk.
 Larre, 186.
 Larretorsk, 402.
 Larm; og: spiser L. 119.
 de største L. i en Rype,
 337. de smaa Rype — L.
 452.
 Larmepelts; og: med
 L. 172.
 Larmeskarn, 416.
 Larmevindve; og: her
 L. 90.
 Lavsflidt (bliver) 312.
 Leglbrænder (en) 251.
 Leglsteen (brænder) 251.
 Legn, 325. opressi L. paa
 et Fjeld, 127. er el. har
 til L. og: rejser op til
 L. 325. gjør L. 325. 530.
 giver en Legn med Haan-
 den, 538.
 Legner, 5. 53. t. op, 5.
 325. t. ens Ravn, 53. la-
 der sig tegne, 6. t. sig
 got, 365.
 Legnet, 6.
 Legning, 53.
 Leist, 195. 415.
 Leistejagt (er paa) 415.
 Lelt, 119. 510. stor L.
 510. boer i L.; rejser el.
 sætter L. op; gjør L.
 og: boer i L. med, 510.
 kommer med L. og hele
 Boehave til et Sted,
 466. L. — Model, 510.
 Leltsamling, 510.
 Lelteskind, 147. 231.
 Leltested, 466.
 Leltetræ, 496.
 Leltgang, 340.
 Leltgrund; og: lægger
 L. 175.
 Leltkammerad, 510.
 Lbb 2   Lels

Eltplads, 510.
Eltvose, 130.
Eltstang; og: lægger
 Eelstanger ov, 165.
Eeppe, 193. har E. over
 sig; og: lægger E. paa,
 193.
Erpentinurt, 329.
Estikel, 133. 256.
Et, see: Eæt.
Ehøjedel, 339.
Ei; og: ere ti i Eallet, 231.
Eid, 372. 514. den E. vi
 nu leve, 247. indfalden
 E. 292. paa den E. 94.
 457. til den E. 94. i kort
 el. ganske kort E.; og:
 efter kort el. søje E. 208.
 til el. ved denne E.; paa
 nærværende E.; ligesom
 paa denne E.; og: ved
 den samme E. 247. tager
 lang el. liden E. 439. hvor
 lang er dog E. 441. E.
 bliver ham lang; og: den
 som er forlegen med E.
 445. den E. kommer, 292.
 er paa E. 105. 278. E.
 er forbi, 168. 191. det er
 over E. 191. E. gaaer
 snart; og: forforkter E.
 188. E. vil lære el. vise
 det, 324. driver E. bort
 til Ulykke, 445. giver sig
 god E. 47.
Eidende; og: faaer el.
 bringer E. 160.
Eidsel, 191.

Eidsfordriv, 445. til E.
 14. den som søger E.; bru-
 ger det til E.; den som er
 alt for meget for E.; og:
 han vilde gjerne have no-
 get til E. 445.
Ejener, 221. t. en; har
 til at t. sig; lader t.; og:
 det man t. for, 222.
Ejener el. Ejeninde,
 221. 399. er E. 221. er
 ikke E. 222. gjør til E.;
 gjør sig til E. og: gjør
 E—s Arbejde, 222. har
 som E. 399.
Ejeneste (tager i) 126.
Ejenlig; og: er t. 13.
 363. agter t.; og: er vist
 nok t. 363.
Ejenlighed, 13.
Ejenstaaetig (er) 222.
Ejent med (agter sig) 110.
Eier stille, 73. 114. 311.
 faaer til at tie, 114. 311.
 bringer til at t. 311. 330.
 maae t. 330. t. om el.
 med, 115.
Eigger, 192. t. om; 235.
Eigger (en) 192. 235.
Eigaret (er) 261.
Eirsdag; er E. el. bliver
 E.; paa E. og: i Eirsd-
 dags, 257.
Eilbage; og: ganske t. 215.
 fahrer el. flytter t. 215.
 flytter sig t. 215. 508.
 holder sig, flyder el. fly-
 des t. 508. fører, ført,
 driver, dreven, leverer el.
 leveret

- Iebert t. 541. naar man
 kommer t. 540. maae bli-
 ve t. 125.
 Tilbageholder, 335.
 Tilbageholdt, 533. bli-
 ver t. 370.
 Tilbagereise, 540.
 Tilbagevej (finder ingen)
 253.
 Tilbeder, 504.
 Tilbereder, 361. t. en
 Mark, 284.
 Tilberedt, 371. er got t.
 226.
 Tilbringer, 9.
 Tilbyder, 250.
 Tilbøjelig, 154.
 Tilbøjelighed, 194. op-
 vækker T. 155.
 Tilbørligen, 110. vpsæ-
 rer sig t. 109.
 Tilbeles, 101.
 Tildragende (er) 155.
 Tildrager sig, 369. det
 tilbrog sig, 101.
 Tilbækker, 254.
 Tilbæklet, 353. bliver t.
 254.
 Tilende (er) 285. 321.
 363. bliver t. 320.
 Tilendebragt (er) 285.
 Tilendebringer, 72.
 285. 363.
 Tilfalden, 377.
 Tilflugt; tager sin T. til
 189. er hans T. 337. sø-
 ger T. hos, 506.
 Tilflugtssted, 189.
 Tilforladelig, 230. er t.
 445.
 Tilforn, 433. gjort t. 166.
 Tilfreds; og: er t. 395.
 bliver t. 394. 509. vel t.
 og: giver sig t. 509. er
 t. dermed, 275.
 Tilfredsstillelse: teg-
 ner sig got med hans T.
 394.
 Tilfredsstillende, 394.
 er t. 522.
 Tilfredsstiller, 114.
 394. 509. 522. t. dermed,
 510. lader sig. t. 395. 522.
 Tilfredsstiller (en) 394.
 522.
 Tilfredsstilles, 509.
 522. t. dermed, 522. det
 hørved man t. 509.
 Tilfredsstillet, 522.
 Tilfulde, 442.
 Tilføger; Tilføges;
 og: er tilføget, 443.
 Tilfældigvis (sker)
 247.
 Tilføjer, 101. t. Ont,
 355.
 Tilgavns; gjør ikke t.
 407. det var og t. 442.
 der kom det ret t. 15.
 Tilgift; og: noget i T.
 466. er, giver, faar el.
 lader faae T. 467.
 Tilgivelig og Tilgi-
 velse, 141.
 Tilgiver, 141. t. ej, 140.
 Tilgiver (en) 141.
 Tilgode (gjør sig med en)
 474.
 Tilgrændsende, 76.
 Bbb 3 Til

Tilhold, 286.
Tilhører, 273, 337.
Tillig, 514. er t. el. meget t. og; t. paa færde, 515.
Til Dag t. 543. er t. paa færde med; og: gjør el. kommer t. 371. er kommen for t. op, 199. kommer el. gjør for t. 371.
Tilintet gjør, 361.
Tilkiendegiver, 23. 324.
Tilkjøbt; og: har faaet sig t. 362.
Tilkommende, 93. 217. 292. t. Skjæbne, 434.
Tilkroges og **Tilkroget**, 307.
Tilladelse, 22. 370.
Tillader, 21. 370. tillad! 70.
Tillader (en) 370.
Tilladt (et Gærtøj er) 539.
Tillaver, 361. 371.
Tillavet; og: er t. 371.
Tillid, 484. stærk T. 485.
Tillidsfuld, 484. er t. 485.
Tillokkende; og: er t. 155.
Tillokker, 154.
Tillukker, 254.
Tillæg (nyder) 467.
Tillægger, 467.
Til Maade, 123.
Tilmaaler, 333.
Tilmøde: bliver el. gjør vel t. 509. ildet. 43. 118. er ildet t. 118.

Tilnaglet; og: er t. 207.
Tilnavn, 60.
Tilovers (er) 428. faaer t.; bliver t. deraf; og: har det t. 427. det som er t. 428.
Tilpas, 275. er t. 274. lige t. og: finder det t. 275. det som er t. 301. er ret t. deri, 302. det var t. 123. er ei vel t. 98. kommer t. 278. gjør t. 292. gjør en t. 293.
Tilrette: gjør t. 10. 238. 445. lægger el. hjælper t. 48. bringer t. 102. 108. 238. sætter t. 110.
Tilrettebragt, 108.
Tilrettesat, 110.
Tilsagn, 530. 531.
Tilsagt: det tilsagte, 530. den noget er t. 531.
Tilseer, 44.
Tilseet (bliver) 340.
Til Side: sætter t. 97. 398. 453. gaaer t. og: faaer til at gaae t. 398.
Tilsidefat, 98.
Tilsidest, 196.
Tilstiger, 433. 529. 530. den som t. noget, 530. t. paa ny, 531.
Tilskaaeren, 105.
Tilskjærer, 105. 186. 365. t. efter, 105.
Tilskjærer (en) 105.
Tilskjærerbret, 186.
Tilskjærerkniv, 365.
Tilskjærerredskab, 186.
Til

Tilfljæres, 365.
 Tilskriver, 6.
 Tilskuer (en) 473.
 Tilskyndende, 155.
 Tilskynder, 154. 155.
 371. 379. lader sig t. der
 af, 155.
 Tilslimet (bliver) 313.
 Tilslutter, 254. 262.
 Tilsluttet, 254. er t. 254.
 262.
 Tilsmurt, 263. er t. 131.
 263. bliver t. 263. er el.
 bliver t. om Munden, 486.
 Tilsmører; t. sig; og:
 det hvormed man t. sig,
 263.
 Tilsnitter og Tilsnit-
 tet, 406.
 Tilspidset, 33.
 Tilspigret; og: er t.
 207.
 Tilspørger, 44.
 Tilstaaer ei, 265.
 Tilstand, 171.
 Tilstæde see: Tilstæde.
 Tilstopper; Tilstop-
 pet; og: er t. 262.
 Tilstrækkelig, 275. 445.
 holder t. 275.
 Tilstrækkelighed, 445.
 Tilstundende, 93. 292.
 Tilstunder med Ont, 78.
 Tilstæde; er t. hos, 286.
 er ei t. 55.
 Tilstæder, 370.
 Tilstædes Ont, 355.
 Tilstøvet; og: er t. 176.
 Tilsværtet; og: er el. bli-
 ver t. 347.

Tilsyne, 403. er t. 85.
 403. kommer t. og: er
 ei t. el. ej mere t. 85. er
 afseende t. og skult,
 460.
 Tilsynsmand, 340.
 Tilsætter, 5.
 Tilsætning (faaer el. har
 faaet) 519.
 Til Søes, see: Søes.
 Tilsolet (er) 448. bliver
 t. 255.
 Tiltagen, 101. 126.
 Tiltagende: jevnt t. 292.
 t. Waane, 116.
 Tiltager, 4.
 Tiltaler, 69. 329.
 Tiltalt (bliver) er bleven
 t. 375.
 Tiltrækkende, 155. 533.
 Tiltusker sig og Tiltus-
 sket, 469.
 Tiltænker, 232.
 Tiltænkt; og: er t. 359.
 Tilvært (bringer i) 101.
 Timeglas, 228.
 Timian (vild) 493.
 Tinding, 69. 299. 503.
 T. Hul, 502.
 Tindored (en Fiske) 157.
 Tinnen (et Fjeld) 214.
 Ting, 357. T. som før har
 været hans; smuk el. god
 T. og: er en smuk T. 357.
 den allerførste T. 358. T.
 om hinanden; en usel el.
 slet T.; og: er en slet T.
 359. liden el. ringe T.
 Bbb 4 360.

360. den **T.** som først er
 bleven til, 361.
Tinget paa (er) 375.
Tive, 45. **Gen** og **T.**; **To**
 og **T.**; **Tree** og **T.**; og:
T. gange, 534.
Tivende, 45. **Gen** og **t.**;
 er den **een** og **t.**; **to** og **t.**
 og: **tree** og **t.** 534.
Tjære; **Tjærekøst**;
Tjærer; og: **Tjæret**,
 543.
To, 252. bestaaer af **T.**; ere
T. i **Tallet**; og: **T.** **Klof-**
te, 252. **T.** og **Tive**; og
T. og **Tivende**, 534.
Tobak, 509. **Gaarraad** af
T.; er forshønet med **T.**
 og: en **Kulle T.** 509. **smo-**
ger T. 392.
Tobakspibe og **Tobak**,
smøger, 393.
Tobis (en **Fisk**) 391.
Toer, 82. 85. 514. **t.** sig,
 82. 514. **t.** sit **Haar**, 228.
Toes, 514.
Toet, 82. 208.
Toevissl, 228.
Toftn i en **Fisk**; og:
Toftnetrøld, 253.
Tol, 427.
Tolk, 324. 327. **har** til **T.**
 327. 433. **har T.** for sig,
 433.
Tolken (en **Fual**) 475.
Tolv og **Tolvte**, 47.
Tom; er **t.** og: næsten **t.**
 113. **kommer** derfra med
t. **Wade**, 492.

Tommelfinger, 235.
T. og **Vegefinger** samlede,
 393.
Tommeltaa, 397.
Tombændet, 450. **kom-**
mer t. 289. — **derfra**,
 450. — **tilbage**, 36. 319.
Tomt (en) 92.
Tone, 75. med **T.** og: eens
T. 75.
Tov, 148. 168. 177. 187.
faaer T. 168. **æder T.** af
Barter, 168. **sætter** sit
Haar i T. 354.
Tovand, 340.
Tovskarven, 492.
Tordens; **Tordens-**
skrald; **Tordenvejrs**;
 og: **Tordner**, 148.
Torn, 157. 191.
Tornefuld; og: er **t.**
 191.
Torsdag; **bliver T.**; paa
T.; næstkommande **T.**;
 om **Torsdagen**; og: i
Torsdaags, 436.
Torsl, 327. **fikker T.** 327.
 402. **faaer** **fisket T.** 402.
Imaa T. 327. **stor T.**
 402.
Torskefisker (en) 402.
Torskefiskerie (er paa)
 402.
Torskepander, 422.
Torskesnøre, 327.
Torb, 181. 312.
Tosse, 323. 350.
Tosset (er) 350. **bliver t.**
 391.

Tob, 21. 273. 309. 383.
 som har **T.** 383.
Tovværq, 21.
Traad (en) 352. 544. fly-
 der **T.** i Naale-Diet, 316.
Traad (et) 458.
Traader en **Synaal**, 316.
Traadt under **Rodder**, 499.
Tractement; **Tracte-**
rer; og: **t.** med, 298.
Tracteret og **Tracteur**,
 298.
Tragt, 228. 462.
Tragter efter, 375.
Tralaller, 258.
Tramper, 497.
Tran, 86. 92. **Spællet**
 gaar i **T.** og: beagnder
 at løbe i **T.** 92. asperset
T. 183. banker **T.** af
Spæl, 182. **T.** i **Cach-**
loitens **Hjerne**, 183. **stiden**
T. i **Lampen**, 251. affavet
 og ndfyttet **T.** og: laver
T. af **Spæl** imellem **Tæn-**
derne, 336.
Tranbøtte, 86.
Trang, 60. 299. 308. 485.
 er **t.** 60. 299. 308. **t.** i
Madningen, 340. er for
t. el. den er ham for **t.**
 485. gjør for **t.** 299.
Trang (**Manqel**) 12. søler
T. 76. giver sin **T.** tilkjer-
 de el. aabaer sin **T.** for
 en, 351.
Trangbrystig (er el. gjør)
 147.
Tranger e (bliver el. gjør)
 299.

Trangt (ligger) 308.
Transportbaad, 526.
Trappe, 240. 498.
Traurig (er) 111.
Tree, 367. **t.** **Floffe;** be-
 staaer af **t.** og: ere **t.** i
Tallet, 367. bliver **t.** i
Tallet, 368. **t.** og **Live** el.
t. og **tivende**, 534.
Tredie (den) 367. udgjar
den **t.**; bliver **den** **t.**; læg-
 ger **den** **t.** til; og: for **det**
t. 367. saer **den** **t.** til,
 368.
Trefod, 204.
Trende, 367. er, saer,
 bliver el. deler i **t.**; gjør **t.**
 deraf; og: **t.** gange, 367.
 skeer el. gjør **t.** gange,
 368.
Tretten og **Trettende,**
 47.
Tridse, 290.
Tridser, 184.
Trilber, 49. **t.** ned, 271.
Trildet ned, 49.
Trin; og: saer **let** **T.**
 498.
Trind; og: er **t.** 521.
Triner **let** el. tungt, 498.
Trives (**Kanejpraet** **Sted**)
 320.
Troe, 335. fæster **T.** til;
 bibringaer en **Troen**; har
 svag **T.**; **Troes** **Sandhed**
 el. **Artikel**; og: **T—s**
Middel, 335.
Troende, 335.
 Bbb 5 **Troer,**

- Drøgt**, 335. t. en, det
 man tj; t. paa; t. desaar;
 sag; og; bringer til at
 t., 335. t. det ej, 151. 283.
 t. en ikke, 283. er ej at t.
 286. 369. t. ikke at kun-
 ne gjøre el. skulle faae;
 og; t. sig ikke til at træf-
 fe, 229. t. lidet om sig
 selv, 477.
- Drøfast**; og; er t. 109.
Drøfasthed, 109.
Drøide, 78. 129 135.
Drøldmand, 106.
Drølig; og; er t. 335.
Drømme, 88. 210. slaer
 t. paa L. 88. L. rores; har
 t. i Haanden; og; gjør
 en L. 210.
Drømmer, 181.
Drømmeskind; og; gjør
 el. sætter L. paa, 138.
Drømmeslager(en) 210.
Drømmestok, 86. 181
Drømpet; og; blæser i L.
 175.
- Drøværdig**; og; er t.
 335.
Drøværdighed, 335.
Drødsel, 81. 436. 478.
Drøer, 69. 81. 436. 478.
 den som t. 478. t. dermed,
 436. t. med Armen, 426. t.
 med Regn el. Sne, 312.
Drøes, 478.
Drøet, 436. 478.
Drøffen, 80. 262. 278.
 382. finder sig t. 80.
Drøkken: er t. paa Land,
 156. bliver t. hid, 307.
- Drøgg**; og; er t. 78. 479.
 480. ligger t. i Bandet,
 480. bliver t. 79. søger
 at faae t. el. gjør t. 479.
Drøghed, 79. 479. 480.
Drøgler, 192. 351. t. af,
 351.
Drøgler (en) 192. 351.
Drøkker, 273. 308. 398.
 485. t. paa, 273. 295. t.
 Segl paa; og; t. Skrif-
 ter, 273. t. sammen mod
 hinanden, 503. t. efter op-
 ad, 19. t. op mod noget,
 505. t. Vinden af en Blæ-
 re, 293. t. ind, 249. t. sig
 ind i, 97. t. sig paa Natu-
 rens Begne; og; t. sig
 stærkt, 430.
Drøkkeredskab, 273.
Drøkses, 308. 398. t. paa,
 295. t. flad, 428.
Drøksel, 280.
Drøkning, 485.
Drøkt, 273. 398. t. Sager,
 273.
Drøne, 420.
Drøder, 310. 498. t.
 Skind reene, 311. t. paa,
 497. 499. den som el. det
 man t. paa, 498. t. skævt
 el. set paa sine Been, 499.
 t. sine Gloe el. Stovle
 skævt, 498. t. under Fod-
 der, 499. t. paa noget
 vakkende, og kommer i
 Fald, 466. t. frem; den
 som t. frem; og; t. frem
 for en anden el. i hans
 Sted,

Sted, 455. t. i end Sted, 427.
 Erædes og Eræbested, 311.
 Erædsf, 369.
 Eræe, 196. 338. lidet el. højt E. 338. funden E.; søger el. løber E.; sort el. brændt E. og: er smukt el. got E. 196.
 Eræballe; og: gjør E. 384.
 Eræekar, 277.
 Eræet el. det træde i en Vært; og: bliver t. i sig, 406.
 Eræværket i en Ting, 196. — i en Vaad, 405. — til Tag; og: henter E. 66.
 Eræffer, 8. 32. 80. 278. 292. stræber at t. 80. 262. kommer for skade at t. 295. t. gjerne el. sjelden, 496. er vanskelig at t. 536. t. ret got, 372. traf ret got, 34. du traf det, 456. t. med Buepiil, 382. t. paa, 300. t. an paa, 170. t. Liden, 292. t. ind, 80. t. ind for, 292. t. ikke, 354. 535. t. ikke tilgavns, 143. t. ikke meer, 215. t. ikke ind; og: det, som ikke t. ind, 536. t. ikke hverandre, 354.
 Eræffes, 80.
 Eræfning: ere i E. sammen, 410.

Eræf, 443. stærk E.; hvilken E! og: det forvolder E. 443.
 Erællebeest; og: har til E. 190.
 Eræller: t. frem 317. t. frem og tilbage, 95. t. til sig, 155. 262. 307. t. for en Skæde el. Boan; t. den; og: t. got el. slet, 191. t. stærk, 446. t. en efter sig, 534. t. hende efter Armene, 349. t. en el. hinanden ved Haaret, 322. t. op, 31. 118. 184. 199. 426. — om Lænderne, 240. t. paa Land, 31. 156. Skyerne el. Bogen t. op, 149. t. Hænen op paa en Flint, 426. t. paa, 60. 172. 318. t. paa en Traad el. Liine, 316. t. Stovler paa el. af, 164. t. oven paa, 172. t. over, 29. t. ud, 462. t. af, 29. 462. t. ham sine Klæder af, 253. t. Hul paa, 242. t. Luft, 34. 258. t. under Vandet, 79. 137. t. sit Blære ned af Skjalken, 421. t. i sig, 411. 426. t. Vand, 115. har trukken i sig, 192. t. let el. ikke let Væde til sig, 427. t. igjennem noget, 426. 427. det Vaade t. ind i noget, 389. t. sig, 10. t. sig ud af Selerne, 253. Sneglen t. sig tilbage i sit Hus, 268.
 Eræls

- Trækker (bet) 145. 443.
 521. t. stærkt; og: t. ind
 til en el. igjennem Klæ-
 derne, 443.
 Trækkes: t. ud og ind, 31.
 t. under Vandet, 79. t.
 ud i Vandet, 115. t. til;
 og: det man t. til, 155.
 t. Krog, 24. 31. t. om
 noget, 48. t. stærkt med en,
 345. t. af Gællbed; og:
 de som t. indbyrdes, 349.
 seer paa, at en t. med
 Døden, 380.
 Trækplaster, 242.
 Trækvind, 145. 443.
 521. er T. 145. der er T.
 443. T. — Sted, 443.
 Træk; og: er T. 221. en
 Kjøbt T. 126. gjør sig el.
 en til T. 222.
 Trækker, 48. 222. t. der-
 ved, derfor el. for en, 222.
 Trængen, 485.
 Trængende, 12.
 Trænger (Trykker) 308.
 t. igjennem, 7. t. ei igjen-
 nem, 143. t. sig igjennem,
 145. 195. t. lige ind til
 Klødet, 321. t. med Magt
 ind imellem, el. t. sig ind,
 195. t. ind paa, 485. t.
 sig stærkt for, 430.
 Trænger (Wangler) 12. t.
 vertil, 12.
 Trænger (en) 485.
 Trænges paa Naturens
 Vegne, 31. 38.
 Træt, 178. er t. 178. 318.
 bliver t. 318. kan ej blive
 t. 178. bliver frax t. 408.
 414.
 Trætte, 280.
 Trætter med, 280.
 Trættes, 280. 399. t. med
 el. om, 280. t. om Tiden,
 188.
 Trætter (er en) 188.
 Træblerne ved Biskema-
 ver, 48.
 Trøst, 452. 509. 522.
 Trøst T.; og: søger sin
 T. deri, 510. har til sin
 T. 510. 522. tager mod
 T. 522.
 Trøstelig (er) 522.
 Trøstemiddel, 509.
 Trøster, 452. 509. 522. t.
 sig selv got, 306. t. sig ved,
 33. 452. 510. t. sig allene
 derved; og: er at t. sig
 ved, 452. t. sig ikke til,
 283.
 Trøster (en) 522.
 Trøstes, 509. 522. t. der-
 ved, 510.
 Trøstet, 522.
 Trøstig, 509. er t. 452.
 484. 509.
 Tuden, 259. T. i Lufsten,
 438.
 Tude, 259.
 Tuder, 259. t. i Lufsten,
 438.
 Tue (en) 368.
 Tugt, 379.
 Tugter, 33. 379.
 Tugtes, 379.
 Tugtig, 355. er t. 355.
 Tug

- Euatighed, 355.
 Eumel, 371. gjør E.
 311.
 Eumlende: falder t. 49.
 bliver t. i Hovedet, 519.
 Eumleplads, 183.
 Eumler: t. om, 49. t. sig
 med, 95. t. sig omkring i
 sin Kajak, 241.
 Eung, 331. er, bliver el.
 gjør t. 331. t. til fods; og:
 er t. til fods, 330. er t.
 i Kroppen, 50. 153. 507.
 gjør t. i Kroppen, 507.
 ere el. gjør lige tunge, 331.
 Eunge; og: bare E. 327.
 har forloret sin E. el. har
 ingen E. at svare med,
 330.
 Eungemaal, 329. have
 E. sammen, 46.
 Eungør (er) 438.
 Eungnemmet; og: er t.
 385.
 Eungt (er) 223. — at ud-
 staae, 269.
 Eusfle, 469.
 Eusørke (er) 459.
 Euekæmpere, 349.
 Evende, 252. t. gange;
 bliver t.; kan blive t. der-
 af; deler i t. el. gjør t.
 deraf; deler el. bliver stilt
 i t. Hobe; gjøres til t.
 Samlinger; og: t. Rø-
 ke, 252. de ere i t. Rø-
 ke; ere til t. gange; gjør
 t. gange i Rod; og: faaer t.
 253. den som har t. Røer,
 252.

Ever, 120. 289. 330. 352.

er t. 120. 204. 330. 352.

380. viser sig t. 380.

Everbjelke, 347. lægges

E. i et Huns el. Huset

er belagt med E. 347.

Everhed, 120. 330.

Everlobende, 412. er

t. i Træet, 130.

Everrem paa en Kajak,

470. 485. bliver forjæn t.

med E. el. sætter E. i den,

470.

Evers; Evert, 236. er

t. 236. t. over; og: fly-

der t. over, 94. ligger t.

over, 94. 95. lægger t. over,

95. paa t.; og: er paa t.

412. staaer paa t. 413.

gaaer t. over, 209. løber

paa t. 95. 412. sætter t.

for, 95. sætter paa t. og:

sidder t. 412. 413. staaer

over t. og: afskaaret t.

over Haarene, 412. t. over

for, 17. 291.

Eversiddende, 413.

Eversait, 203.

Everstribet; og: er t. 412.

Everstykke, 95.

Evert, see: Evers.

Evertæe at lægge noget

paa 413. E. i Overdelen

af en Kajak, 7. E. foran

Kajakningen, 253. E. i en

Slæde, 95. 278. binder

Evertæerne fast til Sla-

den, 278. E. i en Kone-

baad,

- baad, 275. **T.** i et Huns,
 95. **T.** i en Telt, 496.
Tvervæg, 531.
Tvetulle, 39.
Tvillinger, 252.
Tvinder, 193. 352.
Tvinderstke, 352.
Tvindes, 193.
Tvinger, 75. 119. **t.** sig
 321.
Tvivl, 288. uden al **T.**, 230.
 tager hans Ord i **T.** 407.
 betages **T.** derved, 230.
Tvivlendes; og: ei **t.**
 288.
Tvivler, 288. **t.** derpaa,
 287. er ei at **t.** paa, 288.
t. om, 84. 229. 287. 306.
t. om ens Liv, 380. er
 at **t.** om, 229. 288. der
 om er ei at **t.** 14. **t.** ikke,
 229. 288. **t.** ikke desaar
 sag. 230.
Tvivles om (kan ei) 230.
Tvivlraadig; og; er **t.**
 275. 288.
Tvivlraadighed, 288.
Tvivlsomt; 230. 288. er
t. 229. 288.
Tvunden, 193. 352. er
t. 193.
Tvæt; **T**vættelads;
Tvætter; **T**vætter
 ske; og; **T**vættet, 85.
Tydelig; **T**ydelligen,
 303. er **t.** og; taler **t.** 302.
 er ganske **t.**; seer noget **t.**;
 og; taler ei **t.** 302. giver
 sig **t.** tilkjende, 392. gjør
t. 447. gjør **t.** for, 303.
 444. det hvorved en Sag
 gjøres **t.**, 447.
Tygger, 38. 465. **t.** paa,
 214. det man **t.** paa; har
 det at **t.** paa; og; gad
 have noget at **t.** paa, 466.
t. Spæl og spytter Tran-
 nen ud, 336. **t.** Drøv,
 465. 466.
Tyggessind, 466.
Tyl, 133. 139. 212. 251.
 271. er **t.** 133. 212. 251.
 252. 271. 303. er **t.** Laa-
 ge, 133. bliver **t.**; og; la-
 der blive ei. gjør **t.** 212.
 er **t.** i Eggen, 267. **t.** Lufte,
 312.
Tylke; og; efter eget **T.**
 140.
Tylke (det) see: **T**ylft.
Tylkegget, 267.
Tylkelse, 133.
Tylkhaaret, 257. 502.
 meget **t.** og; er **t.** 502.
Tylkivet, 61. 270. er **t.**
 61. 270. 271.
Tylkøbet; og; er **t.** 528.
Tylkøer, 212.
Tylkning, 139.
Tylft, 139. er **t.** i Veiret,
 139. 312. det tykke i Mad;
 det som er lavet **t.** og;
 kommer **t.** i det Tynde,
 478.
Tyllder med, 86. **t.** ud,
 227. **t.** igjennem, 228.
Tynd; og; er **t.** 396. bli-
 ver, gjør, skaver ei. ar-
 bejder

- lejder t. 397. t. Bog,
 396. t. Fuglehamis-Pels;
 og: Skind med t. Skabede
 Skæller, 397. t. Glam-
 pampor, 478.
 Lyndegget; og: er t.
 267.
 Lyndhaaret; og: er t.
 407.
 Lyndhed, 397.
 Lyndfleben, 267.
 Lyngde, 331.
 Lynger paa, 295.
 Lyngere (bliver el. gjør)
 331.
 Lyngsel, 331. 353. noget
 til L.; er til L. el. ligger
 til L. derpaa; har L. paa
 sig; lægger L. paa; er
 skilt ved sin L.; og: ta-
 ger L. af, 353.
 Lyr, 528.
 Lys! 87. 456.
 Lys, 486. en stor L. og:
 er en stor L. 487.
 Lyvagtig; og: er t. 486.
 Lyvagtighed, 486.
 Lyverie, 487.
 Lyvio (en Fugl) 256.
 Lærne, see: Læa.
 Lækkelig, 450.
 Lællelige (ere) 221.
 Læller; og: en Læller,
 220.
 Lælgæt Stt, 508.
 Læmmer, 453.
 Lænder, 97. 295.
 Lænderne, see: Lænd.
 Lændt (sees) 97.
 Lænke maade (gode el. ond)
 140.
 Lænken, 77.
 Lænker, 77. 140. 141.
 t. paa, 77. 140. 141.
 525. t. paa til det Gode,
 140. t. ei derpaa, 14. 47.
 t. ej mere paa, 141. 430.
 det var ikke at t. paa, 482.
 t. kun derpaa, 141. t. ide-
 lig derpaa for ei at glem-
 me, 424. t. vel, 140. t.
 ilde, 140. 141. t. ilde
 mod en, 141. tænkte i
 Hjertet, 525. jeg tænkte
 538. tænkte nok, 327.
 425. tænkte jeg det ikke
 nok? 14. 196. 425. 470.
 og jeg tænkte dog, 538.
 Længsel (en) 277.
 Lærer; og: det som t.
 455. t. hen, 518.
 Lærne, 116.
 Lærning, 116.
 Lærsker, 497. den som t.
 498.
 Læt, 420. 543. er t. 420.
 542. gjør t. 420. 543.
 kan holde t. 542. bliver t.
 og: som holder t. 543.
 er t. i sig, 262.
 Læt ved; og: er t. ved,
 170.
 Lættelam, 232.
 Lætter; og: noget at t.
 med, 543.
 Løe; Løvejr; og: bli-
 ver L. 136. seer ud til L.
 137.
 Løer

Tøer op, 67.
 Tøet (saacer det) 249.
 Tøevær, see: Tøe.
 Tøffels; og: sjer T. 59.
 138. 388.
 Tøis; og gjør T. 42. T. ef-
 ter en død, el. som er skilt
 ved sin Ejer, 129.
 Tøjr, 42. 383. staaer i el.
 løses af T. 383.
 Tøjrer; og: tøjret, 42.
 383. er t. 383.
 Tømmer, 114.
 Tømmeret i en Baad,
 405. har got el. slet T.
 406.
 Tømmermand og Tøm-
 rer, 411.
 Tømt (er) 114.
 Tønde; og: gjør T. 277.
 Tøndebaand; og: gjør
 T. 440.
 Tøndebund; og: gjør T.
 301.
 Tønder, 49.
 Tør, 8. 351. t. Kist, 264.
 312. 402. bliver t. 341.
 411. er t. 351. foraarja-
 ger at det bliver t. 343.
 Tør (drifter sig til) 401. t.
 vove, 124. 401. t. ikke,
 283. 341. 401. t. ej vove,
 124. 259. 401. t. ej betroe
 sig paa el. forlade sig paa,
 283. t. ej stole paa sig selv;
 t. ej lade skee el. besatte
 sig med el. have med at
 bestille, 401. t. ej komme
 frem med, 370. t. ej see

dertil, 484. t. ej kom-
 me for ens Dine, 103. t.
 ej komme en nær el. tale
 til ham, 476.
 Tørbed, 351.
 Tørker ind, 343.
 Tørklæde, 157.
 Tørner; og: t. imod, 496.
 t. paa, 282. 497.
 Tørnested, 497.
 Tørrebretter til Snuus-
 tobak, 204.
 Tørrer, 351. t. Fisk, 30.
 264. 312. t. sliot, 195. t.
 Kød, 314. t. Bander bort,
 341. 490. t. Bækken ud,
 341. t. Klæder el. Tøst-
 skind, 351.
 Tørrer af, 304. 358. 411.
 t. Graaden af Dincne,
 230. t. sin Kumppe, 142.
 Tørrer; og: noget som
 skal t. 351. t. bart, 341.
 Tørrer, 351. t. Kød,
 314. t. flakt Fisk, 264.
 312.
 Tørst, 115. forvolder T.;
 maae forgaae af T. og:
 har slækt sin T. 115. er
 færdig at doe af T. 209.
 Tørster, 115. t. ihjel,
 209.
 Tørstig, 115.
 Tørst, 132. 497. henter,
 graver, skærer, slæbter T.
 og: bærer T. i Huus, 133.
 Tørvehalle, 497.
 Tørveskærer (en) 133.
 Tøver, 268. 534.

U.

- U**afbrudt; Uafsladelig; og: Uafsladelighed, 219.
Uafvidende: gjør noget en u. 480.
Uagtet, 528.
Uagtsom, 273. 417. er u. med sit Eol, 418.
Ualmindelig, 88.
Uanstændig; og: er u. iii. bruger u. Ord, 458.
Ubarmhjertig; er u. og: Ubarmhjertighed, 272.
Ubeboet (er) 125.
Ubesølelig (er) 405.
Ubegrænselig; og: er u. 323.
Ubegrænselig, 324.
Ubehagelig, 226. er u. 226. 238. u. Forsætning, 119.
Ubehagelighed; og: er Ubehageligt, 226.
Ubekjendt Sted, 477.
Ubekjendte, 477.
Ubequem; er u.; og: Ubequemhed, 111.
Uberedt (kommer) 334.
Ubesindig, 425. er u. i sin Opførelse, 350.
Ubesindighed, 425.
Ubeskæren; og: er u. 111.
Ubeslægtet, 449.
Ubesmittet; og: er u. 88.
Ubetalelig (er) 302.
Ubetalt, 17.
Ubetydelig, 363. 450.
Ubevant: er et Sted el. en Ting u. 371. en Gjering man er u. og: det falder ham u. 477.
Ubevidst, 323.
Ubevægelig, 65. 364. u. at faae til noget, 366. er u. 65. 401. gjør u. 65.
Ublue; og: er u. 99. 169.
Ubrugelig; og: er u. 61.
Ubøielig; og: er u. 248.
Ud, 161. 422. vil ej ud med det man veed om en, 265. hen ud, 422. u. ad, 147. 161. u. fra 62. u. fra Landet; og: stiler, styder el. holder u. fra Landet, 163. u. til Søes, 63.
Udbaaren, 41.
Udbeder sig, 192.
Udbløder; en Udbløder; Udblødes; Ud-blødt; og: er u. 219.
Udbreder og Udbredt, 139.
Udbryder, 42.
Udbuglet i Widten (er) 206.
Udbytte (gjør) 316.
Udbærer, 41.
Uddeenelig, 184.
Uddeener; lader sig u.; Uddeenes; og: Uddeenet, 483.
Ud

Uddeler, 66. 508. u. til,
67.

Uddeling: gjør u. til ste-
re el. deraf, 508.

Uddriver, 41.

Ude, 161. 422. der el. hist
u. 161. er u. 41. 55. 161.
han, hun, den ic. u. 161.
holde sig u. fra Landet,
95. er ikke u. efter Gøden,
394. bliver som u. af sig
selv over noget, 484.

Udebleven; og: er u.
268.

Udelukt for sig selv (er)
476.

Uden el. Uden saa er,
220.

Uden (foruden:) u. Op-
hold, 84. u. af Eviol,
230. u. Rige, 291.

Uden: u. ad, 26. u. for,
62. 161. 423. 432. der u.
for, 161. 423. er u. for,
41. 63. 423. gaar el.
staar u. for; er u. for
med noget; staar u. for
og synar el. kalder paa
dem, som ere inde; er u.
for i den Henseende; og:
er u. foren, 423. den Egn
u. for ens Bolig, 432.
Kommer u. for det Sted,
man boer; og: er kommet u.
for med noget, 396. hans
Arbejde falder ikke u. Hu-
set, 394. u. fra, 161.
422. u. om, 62. faar
u. om, 63. har u. over sig;

bruger u. over andet; er
el. bruges u. over hinan-
den; og: det som er u.
paa, 148.

Udenlandsk, 149.

Udfahrer, 41. Uanden u.
468.

Udfahrt, 41.

Udfald: seer et got U. med
ham, 297. venter ei got
U. 401. vil faae slet U.
78.

Udfalden: u. Bander;
Bandet er u. og: er stærk
u. Bander, 491. u. Bierg-
stykke, 520.

Udfalder af raaden Fjeld,
520.

Udfejer Sneen af, 443.

Udfersker og Udfer-
sket, 115.

Udflugt; og: tager U.
370.

Udflyder, 227.

Udflytter og Udflyt-
tetid, 42.

Udfolder, 139.

Udfordrer (en) 529.

Udfordres, 377. 378.

Udfordret, 529.

Udforsker, 204. 435. u.
hos en desanaaende; og:
det man u. hos en, 435.

Udforsker (en) 204.

Udforskes og Udfor-
sket, 435.

Udfrier, 33. 42.

Udfrisler og Udfrisket,

- Udgaaer og Udgang, 41.
 Udgiven, 508.
 Udgiver, 508. u. sin Mand, 34. 468.
 Udgleden (er) 437.
 Udgraver; og: Medskab at u. med, 108.
 Udgraverer; en Udgraverer; Udgravering; og: Medskab til u. 193.
 Udayder, 227.
 Udaydet, 41.
 Udhaler (en) 281.
 Udhaansæs, 167.
 Udhaansær, 221.
 Udholder, 61. fan ei u. 104. 258. 344. det er ei at u. 62.
 Udhuler; og: Medskab at u. med, 108.
 Udhuling, 108. 193.
 Udhæng paa en Klippe, 481.
 Udhængende, 185. 481. er u. 481.
 Udhænger for at tørres, 120. 250. det u. 185.
 Udhængt for at tørres, 120.
 Udkaarer sig, 124. u. til Søn, 83.
 Udkant, 471. har U. i Midten, 206.
 Udkaster, 72.
 Udkastet, 41. 70.
 Udkjeler, 201.
 Udkjeldet; er u. og: for færdiger u. Stykke, 201.
- Udkjelling; og: gjør U. 201.
 Udkil; er paa U. 191. 301. gaaer der paa U. 301. ligger paa U. efter Dyr, 163.
 Udkiksfield, 301.
 Udklækkes; og: nylig Udflækket, 498.
 Udkomme; søger U. 373. har ei sit U. 128.
 Udkradser, 113.
 Udlaaner, 61.
 Udlagt, 120. 447. — for at tørres, 355. er u. for at tørres, 250 den noget er bleven u. for, 447. en Fugl faaer u. 498.
 Udleer og Udleer, 92.
 Udlevert Mand, 127.
 Udloster, 539.
 Udlostet (er) 114.
 Udlægger, 447. u. for en, 447. u. til at tørres, 250.
 Udlægger (en) 447.
 Udlægning, 447.
 Udlænding, 149.
 Udløber, 42.
 Udmarter, 153. 258.
 Udmattes, 258.
 Udmattet (er) 153. 178.
 Udmærker, 380.
 Udmærker, 437.
 Udperfer Gæst, 132.
 Udpiisset, 387. er gandske u. 318. 387.
 Udraaber, 62.
 Udrakt (er) 136.

- Udbretter: u. hastig sit
 Erinde, 330. u. intet
 hos ham, 401.
 Udruster sig, 409.
 Udrustet; og: er u., 409.
 stærk u. 410.
 Udrækker, 136.
 Udrøst, 478.
 Udsagt, 41.
 Udsat; og: er u. 313.
 Udsats for Biren, 132.
 Udseende, 470. faaer et
 andet U.; den hvis U. er
 bleven anderledes; og:
 hvilken Forandring i hans
 U.! 470. har lang U. 159.
 Udseer, 101. 191. u. sig,
 124.
 Udseet, 192.
 Udsender og Udsendt,
 64.
 Udsiger: u. galt; og:
 lader sig u. 458.
 Udskielder, 69.
 Udskikker, 64.
 Udskjærer, 193.
 Udskud, 70.
 Udslaaer og Udslag,
 42.
 Udslættelig (er) 358.
 Udslætter, 358. 363. er
 let at u. og: noget at u.
 med, 358.
 Udslættes (kan let) 358.
 Udslættet (er) 363.
 Udslukker; Udslukt;
 og: er u. 164.
 Udslæt, 210. 493. har u.
 210.
- Udsolgt (har) 321.
 Udsover, 430. har ej faaet
 u. 199.
 Udsvender og Udspen-
 des, 136. 446.
 Udsventde; og: er u. 136.
 staaer u. 314. 442. bli-
 ver stærkere u. 446.
 Udspiilt, 120. 136. 349.
 er u. 120.
 Udsviler, 120. 136.
 Udspiles, 136.
 Udspreder, 418.
 Udsprede, 120.
 Udspring, 284. har ber-
 af sit U. 285.
 Udsprett, 256.
 Udsprettet, 335.
 Udspræger, 204.
 Udstaaer, 61. kan ej u.
 156.
 Udstafferer; og: en
 Udstafferer, 5.
 Udstaffering, 6.
 Udstopper og Udstop-
 pet, 205.
 Udstrakt, 136. 188. 418.
 483. er u. 136. 139. staaer
 med u. Arme, 136. gaar
 u. i Rod; hænger u. op;
 og: en u. Fiskestøre, 418.
 Udstrækker, 136. 139.
 418. 483. u. sig, 139. u.
 imellem sig, 418.
 Udstrækkes, 136. 483.
 u. imellem tvende, 418.
 Udserøer: noget at u.
 419.

Udstrøes og Udstrøet, 419.
 Udstræber Befalinger, 119.
 Udsøger, 191. 192. u. sig en Plads, 119.
 Udsøgt, 192.
 Udtager, 123.
 Udtaler: lader sig ej u. 458.
 Udtækt, 31. 462
 Udtællende Blod, 387.
 Udtøjer; lader sig u.; og: det som lader sig u. 483.
 Udtøjereskab, 483.
 Udtøjes og Udtøjet, 483.
 Udsommer, 114.
 Udtørret, 304. 341. 411.
 Udtørres, 411.
 Udtørret, 341. u. Elv, 227. u. Vandsted, 490. bliver u. 304. er u. 490.
 Uduelig, 373. er bleven u. 118.
 Uduelighed, 11. 373.
 Udvalgt, 192.
 Udvæl (finder ingen) 253.
 Udvendig, 62. 147.
 Udvendte (den) 148.
 Udvider Jiben, 82.
 Udvortes, 147.
 Udvoren, 535.
 Udvoret (har) 534.
 Udvælgelse, 123.
 Udvælger, 123. 191. 192. har udvalgt, 192.
 Udyb; Udybt; og: er u. 94.

Udygtig: u. til strengt Arbejde, 408. anseer sig u. dertil, 476. er u. tilnoget; og: den som holder sig selv u., 477.
 Udygtighed, 477.
 Udødelig; og: er u. 500.
 Udøser, 161. 227.
 Udøst, 227. u. Vand, som en liden Strøm, 228.
 Uendelig, 204. 285. er u. 203. 285.
 Uendeligen, 285.
 Uforanderlig; og: er u. 65.
 Ufordragelig, 72. er u. 156. 162. 438.
 Ufordærlig; Ufor-gængelig el. Ufor-prænkelig, 56.
 Uformodentlig (kommer over) 170.
 Uformuende, 12. er u. 12. 50. finder sig u. 12.
 Uformuenhed, 12.
 Uformærkt forbisahret, 354.
 Uformuflig; og: er u. 422.
 Uforvæltig, 102.
 Uforrettet; kommer fra med u. Sag, 12.
 Uforrykket ved noget (er) 423.
 Uforsagt; og: er u. 401. 423. anbarer u. el. viser sig u. derved; og: gjør u. 424.
 Ufor

- Uforsigtig; og: er U. 161. 266.
 Uforsigtighed, 266.
 Uforskammenhed, 126. 350.
 Uforskammet, 126. er u. 126. 350. behandler en u.; opfører sig u.; og: u. Opførelse, 350.
 Uforskyltet; og: faaer el. giver u. 17.
 Uforstaaelig, 85. 198. 303. er u. 85. 303.
 Uforstandig, 422.
 Ufortjent, 17. er u. til, 378.
 Ufortrøden og Ufortrødenhed, 82.
 Ufrugtbar, 83. 85. er u. 84.
 Ufrugtsommelig; og: er u. 83.
 Ufødt Unge, 88.
 Ufølsom (er bleven) 265.
 Ugg (et Insect) 384.
 Uge (næste) 14.
 Ugjennemsigtig; og: er u. 139.
 Ugift, 14. 318. er u. 318. u. Kvinde, 542.
 Ugle, 335. 438.
 Ugudelig og Ugudelig-
 hed, 11.
 Uheld; Uheldig; og:
 Uheldighed, 373.
 Uhr; og: gjør U. el. gjør dem i Stand, 325.
 Uhrfeder, 10.
 Uhåndig, 384.
- Uhøflig og Uhøflighed,
 103.
 Uhørig (er) 511.
 Uhørt, 511.
 Uievn, 142. 250. er u. 250. er bleven u.; og: gjør u. 142.
 Ujevnhed, 142. 250. er U. paa et Sted, 250. gjør U. i, 142.
 Ugiennemtrængelig,
 200.
 Uindskrænket, 204. er u. 203.
 Ukjendelig (holder sig) 4-
 Uklar (er) 69.
 Ukøgt (er) 339.
 Ukjendst; er u.; Ukjendst; og: er u. 355.
 Ukjendelig og Ukjendelig-
 hed, 434.
 Ulastelig; og: er u. 50.
 Ulave; og: er i U. 118. kommer i U. 10. bringer, bragt el. er bragt, i U. 150.
 Uld, 199.
 Uleiliger, 378.
 Uleiligt (finder sig ved) 52.
 Uleilighed; og: kommer i U. 119. gjør en U. 378. forarsager U. 98.
 Ulig, 291. er u. 53.
 Ulige; gaar u. 272. lig-
 ger u. 306.
 Uligelig og Uligel-
 lighed, 291.

Ulf, 166. 221. 261. 270.
forskjellige Arter af U.
anføres, 25. 90. 165. 166.
517. fanger, fisker efter,
føger el. spiser U. og: en
fisket U., 166.

Ulfefangst (er ude paa)
166.

Ulfesnøre, 166.

Ulydelig; og: er u. 303.

Ulydig, 273.

Ulydighed, 274.

Ulykke, 77. 119. 355. 373.
er el. kommer i U. 355. bringer
i U. 355. 373. styrter
sig selv i U. 356. onsker
U. over, 373. er U. nær
el. U. havde nær ramt
ham, 283. er en stor U.
rejst; var U. nær; og:
nær kunde han kommet til
U.! 78.

Ulykkelig; og: er u. 373.
gjør u. 355. 377. det hvor
ved man bliver u. 355.

Ulyksalighed, 373.

Ulyst, 82. finder U. til,
366.

Ulysten, 366.

Ulægelig (er) 246.

Umaadelig og Umaade-
lighed, 442.

Umage, 75. 375. har U.
med, 75. gjør sig U. for
75. 111. noget at gjøre
sig U. for; og: det man
gjør sig U. for, 376. ud-
fordrer U. el. er U. ved,
378. det som koster U.
377.

Umage (uden Mage) og:
er U. 91.

Umager sig for, see: un-
der Umage.

Umildt Veirligt (er) 213.

Umistelig (er) 517.

Umuelig (er) 375.

Umuelighed (kender in-
gen) 13.

Umueligt (er) 12.

Umyndig, 356.

Under, 59. har u. sig. 155.

260. breder u. 261. u.
Bandet, 16. u. eet; sæl-
ges, gaar el. lader gaar
u. eet; Stykker som sæl-
ges el. gaar u. eet; og:
tagne u. eet, 467.

Under (et) og: gjør U.
540. det var ingen U. 425.
er ret et U. 510.

Under vel; og: u. ingen
vel, 289.

Underbuks, 518.

Underdanig (er) 237.

Underdanighed: den
samt fordrer ingen U.;
og: der fordrer stor U.

249.

Underdeel, 59. 301.

Underdyne; og: har til
U. 155.

Underføder, 109. 492.

Undergjører (en) 540.

Underholder, 354.

Underkøbmand, 312.

Underlag, 260.

Underlig; u. Gjerning;
og: gjør u. Gjerning el.

Ccc 4 u.

- u. Ting, 323. den som
 gjør u. Gjerninger, 540.
 Samling af u. Ting el.
 Begivenheder, 510.
 Underligt, 324. er u.
 323. det var u. 93. det er
 dog u. 167.
 Underliv, 22.
 Underpest, 492. tyfbaa-
 ret U. 247. med tyfbaa-
 ret U. og: syer en saa-
 dan U. 247.
 Underretter, 10. 531.
 Underrettet, 531. er u.
 om, 1266.
 Underretning; og: faer
 U. 325.
 Underse; og: er el. lag-
 og U. 19.
 Understaaer sig; og: u.
 alle, 124. 401.
 Understøttelse, 33. har
 til U. 33. 287. mangler U.
 40.
 Understøtter, 96. 286.
 341. 348.
 Understøttelse, af, 22.
 348.
 Understøttet (bliver)
 341.
 Understøttning, 22. 71.
 tager U. af, 287.
 Understøttning; og: er u.
 297.
 Understøtter, 204. 265.
 gaer hen af, 266.
 Understøtter, (en) 266.
 Understøttning, 46. 100.
 159.
- Undertraadt, 499.
 Undertrykker, 237.
 Undertvinger; lader sig
 u. og: Undertvingen,
 51.
 Undervejs; er u. 5. indta-
 ger u. 21.
 Underviser, 10. 531.
 Underviser (en) 10. 530.
 Undervisning, 10. 530.
 gaer til U. 107.
 Undervist, 531.
 Underfangs, 284.
 Underflye (kan ingensted)
 372.
 Undergaac (søger at) 121.
 Underkommen, 33.
 Underkommer, 33. 42.
 Underløben, 33.
 Underløber, 33. 42.
 Underseelig, 99. 370. bli-
 ver u. 370. el u. 99.
 Underseelse, 169.
 Underseer sig, 99. 169.—
 for, 124. er at u. for,
 99. u. ved, 99.—siv
 at tilkiendegive sin lyst til
 at giftes, 426.—at byde
 det frem, 476.
 Undskylder, 265. 369.
 Undskyldning; og: fin-
 der vel paa U. 345. bitter
 paa Undskyldninger, 345.
 370.
 Undskyldt (er) 345.
 Undviger, 285.
 Ung; er u.; u. Person; og:
 u. Alder, 127. nyafste
 Unge Føls, 180. u. Ren-
 hjort

Hjort, 318. u. Hund, 322
 Ungdommer, 127.
 Unge (en) 41. 322. 355. er
 en U. 356. har faaet U.
 83. med U. 88. som har
 Unger, 356.
 Ungkarl, 318. (313) gam-
 mel el. forfaren U.; og:
 er U. 318.
 Ungt, 322.
 Unytte (er bleven til) 55.
 Unyttig; og: er u. 61. lã-
 der blive u. 55. driber Ti-
 den u. bort, 55. 112. pla-
 ger sig med u. Tanker, 55.
 Unytz, 55. 363. 450.
 Unævelig, 458.
 Uomgængelig, 102. 126.
 er u. 99. 126.
 Uomgængelighed, 102.
 126.
 Uorden (bringer i) 150.
 Uordentlig; og: er u.
 88.
 Uophørlig, 219. 285.
 tager u. Hensyn til, 219.
 Uophørlighed, 219.
 Uovereensstemmende
 (er) 53.
 Uovervindelig (er) 401.
 Upaalidelig (er) 484.
 Upaatvileligt, 230.
 Upasselig, III. er u. 98.
 III.
 Upasselighed, III.
 Urede: er U. 102. kommer i
 U. 282.
 Ureen (gjør) 130.

Ureenlig; og: er u. 544.
 Ureenlighed, 130. 263.
 Uret: er el. gjør U. III.
 i u. Bending; og: gaaer
 u. Vej, 204.
 Uretfærdig; og: er u.
 III.
 Urigtig; Urigtighed;
 og: er i U. 118.
 Urimelig; og: er u. 268.
 Urin, 227. sinkende U.
 142.
 Urinblære, 271.
 Urinrøret, 121.
 Uroe: bringer i U. 338. U.
 i Sindet; og: har U. i
 Samvittigheden, 461.
 Urolig: er u. 337. er u.
 over, 338. viser sig u. 103.
 er u. i sit Sind el. i u.
 Tanker; u. Samvittig-
 hed; har u. Samvittig-
 hed derover; den som har
 u. Samvittighed; og: det
 man har n. Samvittighed
 over, 461. u. See, 65.
 Bandet bliver u. 149.
 Urolighed i Soen; og:
 Bandet er i U. 149.
 Urtegaardsmand, 284.
 Usaltig; er u. og: Usa-
 lighed, 373.
 Usandhed (fabrer med el.
 taler) 101. 407.
 Usek, 269. u. Wennisse,
 125. 360. u. Ting, 359.
 360. er en u. Ting, 359.
 er u. at see til, 474.
 Usikker (er) 105. 283.
 Ccc 5   Ustika

- Uffikkelig; og: er u. 104.
 lever u. 111.
 Uffikkelig^hed, 111.
 Uffikket til sit Arbejde,
 384. holder sig u. til at
 gjøre noget for en, 476.
 Uffjægg^et, 528.
 Uffkyldig, 11. 369. er, kien-
 der, holder^el^ek. erklærer u.
 369.
 Uffkyldighed, 11.
 Uffmidigt (er) 226.
 Uffporlig (er) 506.
 Uffund; er u.; og: Uffund-
 hed, 352.
 Uffvantlet, 219.
 Uffyndig; og: Uffyndig-
 hed, 11.
 Uffynlig; og: er u. 85.
 473.
 Uffædelig; og: er u. 104.
 Uffædvanligt, 80.
 Uffømmelig; og: er u.
 118. u. Ord; og: næv-
 ner det, som er u. 458.
 Uffømmelighed, 118.
 Uffaaletig, 527. er u. 156.
 162. 342. er u. ffident el.
 vandt, 320. hvor u. 87.
 Uffaaalmodig; og: er u.
 103. bliver u. 75.
 Uffaaalmodighed, 103.
 Uffaffige; og: ere u. 221.
 Uffalte (ere) 221.
 Uffidig; og: er u. 199. u.
 Fofter, 28.
 Uffidighed, 199.
 Uffienlig; og: er u. 363.
 Uffilladeligt (holder)
 401.
- Uffilbørlig, 111. 118. er
 el. agter u. 118.
 Uffilbørlighed, 111.
 118.
 Uffilffræffkelig, 31. 445.
 er u. 445.
 Uffilffræffkelighed, 445.
 Uffing, 448.
 Uffræfftelig; og: er u.
 178.
 Uffugtig el. Uffugtigt;
 ere u.; og: Uffugtig-
 hed, 355.
 Uffydelig, 303. er u. 302.
 u. talende, 238. er u. i
 fin Tale, 542. u. at see;
 og: er el. bliver u. for
 Diet, 474.
 Uffæmt^hund, 322.
 Uffæt (er) 86. der er u. 443.
 Uffuffigelig; og: er u.
 458.
 Uffuffluffkelig; og: er
 u. 165.
 Uffuffffaaelig (er) 124.
 Uffuffværlig, 28. er u.
 517.
 Uffuffant, 371. u. Gjerning;
 u. til en Gjerning; og:
 er u. dertil, 477.
 Uffuffen; og: har til U. 19.
 Uffuffenlig, 126.
 Uffuffentende (kommer paa)
 292.
 Uffuffidende, 323. 480. er u.
 323. er u. om alle Ting, 26.
 bliver u. om, 47. er u.
 om det en anden gjør,
 480.
- Uffvi

Uvidenhed, 323. affiel-
per U. 325.
Uvigtigt, 450.
Uvillig, 82. 120. 366. er
u. 366.
Uvillighed, 82. 120.
Uvis i sin Sag, 288. er
u. i sin Sag, 229. 288.
er u. derpaa, 229. er u.
om, 287. 325. er u. om
at træffe, 228. er u. i sit
Stud, 464. 496.

Uvished, 229. er i U.
om, 325.
Uvist, 230. 288. er U.
229. 288. skyder u. 272.
Uværdig, 214. er u. og:
man maae holde sig u.
dertil, 213. er u. til, 378.
holder sig u. 213. 214.
agter sig derfor u. og: hol-
der det u. 213.
Uværdighed, 213. 214.
Uægte Barn; og: er u.
542.

B.

Baaben; og: har B.
paa el. høs sig, 409. bru-
ger B. imod, 410.
Baabensted, 409.
Baad; Baadt, 85. 183.
240. er v. 37. 84. 183.
240. gjør v. 37. 183. gjort
v. 240. bliver v. 85. er
v. Veirligt, 312.
Baade, Fld, 123.
Baader, see: Bader.
Baag (et) 114. 138.
Baagekone, 357.
Baagen, 80. 357. er v.
80. ligger v. 80. 290. hol-
der sig v. 80. bliver v. 142.
Baager, 357. v. høs, 80.
v. over, 80. 357. den man
v. over, 357. v. til Dag
el. hele Ratten, 181.
Baager (en) 357.
Baagetid, 357.

Baagner, 142. v. i Skæf,
509. v. tilig, 142. v. ved
mindste Lyd, 431.
Baagner en op, 142.
Baagnet (er) 142.
Baande (er i) 128. 194.
Baar; om Baaren; og:
Baarplads, 537.
Bable i Huden, 368. faaer
Babler, 387. bider el. siks-
ker saa der bliver B. 368.
Bader, 131. 255. 294.
Badetøj, 255.
Badsæk, 462.
Baer (bliver) 108. 245. ble-
ven v. 245.
Bagt, 357. 428. holder
B. 340.
Bagtsted, 357.
Bahre (gode) 357.
Baisenbarn, 105.
Baller, 326.
Ballende, 464.

- Bakker, 240. 346. 464.
 v. ei mere, 346.
 Balgt, 192.
 Balhorn; og: blæser paa
 W. 175.
 Bammel; og: erv. 44.
 Band, 114. 115. (20.) salt
 W. 114. først el. sødt W.
 115. aabeit W. 114. W.
 paa Isen, 159. bart, tyndt,
 blot el. reent W. 115. skaf-
 fer W. el. graver efter W.
 116. trækker el. henter W.
 115. beander med W. 240.
 bliver stilt ved sit W. og:
 lader W. trække i noget
 andet, 304. holder W. 542.
 Vandet stiger, 523. W.
 vover over noget i Flod-
 tiden, 523. W. falder 491.
 — ved Afstensid, 215. W.
 er falden derfra; og: er
 ei W. nær, 491. sætter,
 sættes el. skydes ned i W.
 og: sat i W. 430. W.
 slaar ham i Binene, 115.
 sætter sig W. imellem Hud
 og Kjød, 387. W. —
 Overdeh 92.
 Bandbad, 514.
 Bandbte, 262.
 Bandblære, 76. sætter
 sig W. paa Huden, 176.
 387. faaer W. paa Huden,
 387.
 Bände, 115. udfalden W.
 491. højt W. 522.
 Bander og Vandet,
 240.

- Bandflod, 453. er W.
 463.
 Bandhul (gjør) 116.
 Bandkald, 263.
 Bandkande, 82.
 Bandkar; og: gjør W.
 179.
 Bandkjedel, 178. 211.
 Bandløb, 341.
 Bandpelt; 22. 183. 502.
 syer W. 502.
 Bandler; og: v. imellem
 el. derpaa, 399.
 Bandfyl; og: W. støder
 an paa, 453.
 Bandstamp, 115.
 Bandsluse, 453.
 Bandsvand, 115. 178.
 forarbejder W. 179.
 Båndspring, 490.
 Båndsted, 115. 483.
 Båndstavel, 255.
 Båndtæt (er) 427.
 Bane; kommer i W. med
 el. faaer W. til; begynder
 at faae W. til; har W. til;
 og: det man faaer W. til,
 515. bliver haas W. 427.
 stem W. og: har stem W.
 105. er stem W. 104. har
 skydig W. 11. det er gam-
 mel W. 14. 15. bliver ved
 gammel W. 104.
 Banfø; og: er bleven v.
 111.
 Banhellig; er v. og:
 Banhellighed, 111.
 Bankundig; er v. og:
 Bankundighed, 107.
 Bau

Banffabning, 101. 510.

Banfchaft (er) 510.

Banfkelig, 12. 51. er banffeligt, 12. er v. at naae, 125. er v. at være hos, 250. er v. at komme op over, 267. v. at vide, 323.

Banfkeligbed, 12. har fine Banffeligbeder, 324. gjør B. 12.

Banflægter, 536.

Banfsmægter; og: odfgynder at v. 209.

Banf (et) 240. 498.

Banf til en Gjerning; og: er v. dertil, 477.

Banf (en) 20.

Banftrøende, 335.

Banf (en) 127.

Banf er. tager Banf paa, 340.

Banf noget, 439. v. længe, 68. 73. 439. v. særdeles længe; v. faa længe fom; og: v. kort, 439. maatte det dog v. længe! 409. værede længe nok, inden han kom, 488. vil nok v. længe, inden han kommer, 489.

Banfghed; har B; af B. med; og: korte B. 439.

Banfgh: gaaer el. forer v. 151. omgaaes v. 26. 151. 259.

Banf (er el. bliver) 339.

Banf brændende v. og: gjør v. 202. har el. tager v.

klæder paa; og: forværer en med v. klæder, 332.

Banfme, 201. 202. forer B. med fig, 332. lægger B. i, 202. kommer til sin naturlige B. 249. kommer igjen til sin B. og: stærk B. 339. B. moder en, 202.

Banfmer, 202. 339. v. fig, 185. 202. noget at v. fig ved, 339.

Banfmet, 339.

Banfmet, 202. 332. er v. 201. 332. gjør n. 201. bliver v. 201. 339. er v. klæde; og: klædens fig el. en v. 332. v. Banf, 339.

Banfvel, 459.

Banfvel Gælfhund, 134.

Banfvel efter, 540.

Banf, 85.

Banfballie, 85.

Banfballie, 82. 514.

Banfballie, 82. 411.

Banfballie, 85.

Banfballie, 514.

Banfballie, 82. 85. 514.

Banfballie, 514.

Banfballie, 82. 85. 514.

Banfballie, 82.

Banfballie, 385. har B. 386.

Banfballie, 386. 387. bliver v. 387.

Banfballie, 333. er v. 340.

Banfballie, 219.

Banfballie

Beddeløber og Bedde-
løber, 23.

Bederlægger, 18.

Bederpart, 19.

Bederqvægelsemid-
del, 178.

Bedhængende, 58.

Bedvarende, 73.

Beeg, 33. 77.

Beed, 106. 107. 323. v.

vel, 265. det man v. 323.

det man v. vel, 265. v. me-

get el. alle Ting, 323. v.

alt, 47. veed alt. Rent, 26.

v. deraf at sige, 434. v.

ikke, 323. 325. v. ikke ens

Mening, el. Nede til el.

hvortledes har sig el. hvad

han vil sige dertil, 325.

v. ikke hvortledes vil løbe

af med en, 323. v. ikke,

naar, 159. v. ei deraf at

sige, 14. 47. v. aldeles ikke,

323. v. ikke hvilken han

skal vælge v. 290. 418. v.

nej, hvad han skal beslutte

sig til, 464. v. afhvortledes man

har laaet en Ting, el. hvort-

len er bleven af el. fahret

hen, 465. v. ei hvad der

gaaer af hant, 476. v.

ikke, hvilken det er, 523.

jeg v. ikke; og: jeg v. ikke

hvortfor, 14. vidste nok at

det vilde gaae saa, 196.

jeg v. ikke andet end det

var din Mening, 538. van-

skelig at v.; og: er van-

skelig el. ej let at v., 323.

bliver vanskeligt at v.; er

ej længer vanskeligt at v.

og: det vil blive godt at v.

324. faaer at v. 266. la-

der v. 23. 160. 324. la-

der ej v. 47. værd at v.

107.

Beeg; og: er v. 20. 198.

Beege, 131. sætter B. i

Lampen, 131. 248.

Beegjaar, 20.

Beegsteen, 521. B — s

Riedel, 231. fahrer efter

el. arbejder i B.; B — s

Arbejder; og: et Instru-

ment at arbejde i B. med,

521.

Begelindet; og: er v.

464.

Begret, 74.

Bej, 21. den el. denne B.

482. ad denne B. og: fah-

rer den B. her frem, 326.

hvad B. ? og: jeg veed

ikke hvad B. el. ja hvad

B. 447. hvad B. dog?

448. tager den B. 21. vi-

ser B. 530. forforter B.

og: B. bliver fort, 188.

er stem B. 255. gaaer en

anden B. 412. kommer i

Beien, 26. er i B. 52.

gaaer af B. 52. 363 bring-

er af B. 52. kan ej kom-

me nogen B. med, 156.

Bejdehaar, 527.

Beidetiten (en Fugl)

475.

Bejer,

Bejer, 325-331. 333-538.
 v. derpaa el. dermed, 333.
 538.
Bejermester, 333.
Bejet, 333.
Bejmåd; og: er forsynet
 med B. 462.
Beir, 423. klart B. og:
 bliver klart B. 26. got el.
 smukt B.; deilig B. og:
 er deilig B.; og: det
 ganske B. 422. er got B.
 312. 422. bliver got B.
 423. B. lægger sig el.
 bliver bedre, 27. ont B.
 og: er ont B. 355. stemt
 el. slet B. og: er slet
 B. 423. er meget slet
 B. 312. er nde i haardt
 B. 43. spaaer sig ont B.
 46. taber el. er særdig at
 tabe B. 72.
Bejrligt: gruer for B.
 og: tegner til ont B. 46.
 er vaadt B. 312. er for
 slet B. 401.
Beirmølle, 184.
Bejviser (en) 530. er hans
 B. 433.
Bejvisning, 530.
Bel, 275-372. er v. 78.
 275. v. ved Magt el. seer
 v. ud. 27. gjør v. og: li-
 der v. hos, 40. synes v.
 om, 110. taler v. til, 102.
 besnder sig v. ved, 110.
 holder for v. 238. kommer
 el. faaer en v. derfra, 297.
 kommer v. an; seer v.

og: bet som seer v. 372.
 er v. igjen, 153. det var
 v. 34. v. ham! 372. v.
 saa! 456. kan v. dermed,
 374. v. kommen ic. men
 — 373.
Belan! 57. 147. v. som
 du faer, 147.
Belbefahren, 114.
Belbehagelig, 110.
Belfaren (bliver) 79.
Belgjerning; og: bevi-
 ser B. 40.
Belgjort, 275. 372. er
 v. 275.
Belgjørende; og: en
Belgjører, 40.
Belhavende; og: er v.
 358.
Belkædt, 42.
Belling; og: koger el.
 spiser B. 441.
Belsignelse, 372. 478.
 er B. 1, 321. 478. som
 der er B. is lægger B.
 deri; B. er gaaet fra;
 og: tager B. derfra, 478.
Belsigner, 372. 478.
Belsigned, 372.
Belsigned værel og: bli-
 ver v. 372.
Belskab, 125.
Belsmagende, 245. er
 v. 245. 409. hvor v.!
 409.
Belstand, 358. har el.
 sætter i B. 358. kommer
 i B. 359. — derved, 358.
Beltalende, 328.

Bel

Beltenem (er) 218.
 Belter om, 48. 218. 332.
   v. ej let, 218.
 Beltænkende, 140.
 Beltruffen, 372.
 Bellugtende; og: er v.
   493.
 Belnder, 289.
 Belløstig (er) 128.
 Ben, 48. 54. 96. har til
   B. 48. 96. begegner som
   B. og: forbundne Ben-
   ner, 48. gjør sig Benner,
   54.
 Bender, 540. v. om el.
   tilbage; og: v. om efter,
   540. v. noget om el. v.
   op og ned paa, 268. v.
   tilbage til; saaer til at
   v. tilbage; og: den el. det
   man v. tilbage til, 541.
   v. mod, 413. v. Enden
   imod, 504. v. ud og ind
   paa, 522. v. forkeert, 407.
   v. Steg, 184. v. Diue mod;
   og: v. gierne Dinene til
   Siden, 98. v. Ryggen,
   26. 508. v. Dinene der
   fra af Frygt for at bli-
   ve forskrækket, 484. kan
   ej v. hjem igien, 391. v.
   sig, 49. 396. v. sig fra,
   26. v. sig af Frygt for det
   truende; og: kommer en
   til at v. sig, ved at true
   ham, 524. v. sig om og
   feer til en, 199. v. sig hid
   el. imod, 396. 413. den
   el. det man v. sig til, 396.

har ligesom vendt det in-
 derste ud paa sig, 522.

Vendes om el. op og ned
 paa, 268.

Vendt; og: v. ud og ind
 paa, 523. er v. el. v. ud
 og ind paa, 522.

Venløst (er) 285.

Venlig; og: er v. 102.
 126. omgaaes v. 102. en
 Hund tager v. imod sin
 Herre, 499.

Venlighed, 102. 126.

Venskab: har sluttet V.
 med, 48. lever i V. med, 96.

Venstre Haand el. Side;
 er den v. og: er paa v.
 Side, 400.

Vente (er i) 297.

Ventelig, 297. feer el.
 kommer v. 375. falder
 ham ind som venteligt,
 297.

Venten, 297.

Ventende, 105. 278.
 297.

Venter, 105. 297. v. sig,
 105. v. efter; den som v. og:
 det man v. efter, 540. v. ef-
 ter med længsel, 75. v. stærk
 paa, 297. det kunde man
 vel ventet, 15. v. at det
 dog engang skal skee; og:
 v. Tid efter anden paa ens
 Forandring, 306. v. paa
 ens Død el. at Manden
 skal fahre af ham, 380.
 500. v. ej got Udfald,
 401. v. sig ny Sorg, 481.
   v.

- v. ej længer, 297. v. ej mere paa, 306.
- Vente s** (kan ej) 229.
- Verden**; denne **V.** og: den store vide **V.** 422. den anden **V.** 14. 422. denne **V.** — s Deel; og: en anden **V.** — s Deel, 422.
- Vest**: her el. der **V.**; og: her **V.** henne, 165. **V.** hen; og: der **V.** henne, 165. 400. **fahrer V.** hen, 165. langt **V.** ud, 221. **fahrer V.** ud, 400.
- Vesten**: **V.** fra, 165. 400. **V.** om, 400. mod **V.** 413.
- Vesten vind**; og: blæser **V.** 165.
- Vester**: i **V.** 221. 399. er i **V.** 400. langt i **V.** 221. **V.** i; og: **fahrer V.** ud, 221. **stiler V.** i, 413. **V.** ude; og: der **V.** ude, 399. han, hun, ic. **V.** el. der **V.** 400.
- Vesterkant**; og: den som opholder sig ved **Vester-**kanten, 221.
- Vestlig**, 400.
- Bevlingerne i et Bant**, 240. 498.
- Vext**, see: **Vært.**
- Vi**; og: vi tvende; vi smaa el. uværdige, 513.
- Vide** (lader el. faaer at) see under: **Veed.**
- Vidende**, 434.
- Videre**, 29.
- Vidiekrat**, 62. 339.
- Vidne**, 279. 324. 531.
- Vidner det**, 531. v. om en, 324. 531. v. paa en, 279. 280. v. ont om, 530. v. for en, 279. 531.
- Vidnesbyrd**, 324. 531. fører **V.** 324. fører det **V.** og: den man aflægger **V.** for, 531. **V.** i **Sam-**vittigheden; og: **Samvit-**tigheden giver got **V.** 389.
- Vielsested**; **Vielse tid**;
- Vier**; **Vies**; og: **Bl-**et, 180.
- Vifte og Vifter**, 46.
- Viger**, 237. 285. v. ikke, 286.
- Vigtig**; og: er v. 13. v. **Eng**, 378.
- Vigtighed**, 13. er af **V.** 377.
- Viid**, 61. 109. 113. er v. 61. 109. 113. 299. meget v. og er meget v. 299. v. oven eller neden; og: er el. bliver v. oven eller neden, 462. for v. 299. er bleven el. har gjort for v. 299.
- Viide**, 109. tager af **Vi-**den; og: tager formeget af **V.** 299.
- Viidere** (er bleven el. gjør) 299.
- Viidhed**, 109.
- Viig**, 168.
- Viiis**; og: er v. 107. 424.
- Viiisdom**, 107.
- Viiiste** (det) 530.
- Viid** Viiit

- Viit** imellem, 25. er kom-
men el. har bragt det v.
226. er v. fra Bredden
el. Udkanten, 491.
- Vil;** og: den som v. 376.
v. komme, gjøre, faae,
skee el. begiere, 376. v. ha-
ve, 76. 110. 376. v. ende-
lig have, 194. 345. v. en-
delig have sin Lyst styret
derpaa, 345. v. endelig
have til, 120. v. have
sin Villie, 211. det man
v. have, 376. 377. v.
at maae el. skulle skee,
370. v. gjerne at skulle
skee, 207. v. i Færd
med, 192. v. nu, 154.
v. og ikke v., 275. v.
noget; og: v. en noget,
451. v. baade det ene
og det andet, 464. v. af-
hænde, 74. v. endelig i
Hænder, 380. v. mere og
mere deraf, 515. vilde saa
endelig have det, 382. v.
du? 70. 147. v. nok saa
være, 170. v. ei mere have,
154. 425. v. ei mere gjøre,
154.
- Wild;** og: er el. gjør v.
322. vilde Hav, 114. v.
Klød; og: har v. Klød,
208.
- Wildand,** 233. 239. faaer
B. 239.
- Wildandejagt** (er paa)
239.
- Wildelse,** 86.
- Wilberede,** 523.
- Wildfarelse og Wildfa-
rende,** 465.
- Wildgaas,** 297.
- Villie,** 140. 155. 370.
376. opvækker B. til, 154.
faaer sin B. med, 398.
lader en faae sin B. 292.
vil have sin B. 211.
- Villig,** 82. 120. 330. er
v. 120. 330.
- Villighed,** 82. 120. 330.
- Vimpel;** og: sætter B. til,
86.
- Vind,** 42. 444. gjør B.
for at kjølne, 46. mod B.
50. 336. fahrer mod B.
50. med el. for B.; B.
bag paa; og: seiler for
B. 336. lader ligge for
B. og Vobe, 361. 418.
B. af en gammel opblæst
Blære, 386. en sagte B.
196. B. blæser op el. bli-
ver stærkere, 290. Skind
i Teltgangen at vise B.
af med, 332.
- Vinder,** 13. 114. søger
at v. ved god Tiltale, 249.
v. Spillet, 114. 487. har
vunden, 114.
- Vinder omkring,** 308. v.
op, 31. 118.
- Vinder sine Teltskind,** 351.
- Vindigt** (er) 196.
- Vindskjæv,** 414. er v.
193. 414.
- Vindve;** og: sætter B.
ind el. gjør B. 90. lig-
ger

- ligger under **W.** 17. **W**—**s**
Glas, **Karm**, el. **Styf-**
fer, 90. **W**—**s** **Kedsta-**
ber, 90. 94. 142. **W**—**s**
Gardin, 396. **W**—**s**
Swamp, 304.
Winge, 136. 444. breder
W. ud; slaer el. flager
 med sine **W.**; og: har
 smaa **W.** 136. faaer **W.**
 443.
Wingefjer, 444.
Winkel, 471.
Winker ad, 135.
Winter; er el. bliver **W.**;
 og: **W.** kommer paa el.
 oversalder en, 331.
Winterforraad el. **Win-**
terføde, 189. Sted til
W. og: lægger hen til **W.**
 189. er om sig at samle
W. el. er sorgeløs for
W. 215.
Winterplads, 331.
Winter, **Soelhverv**
 (høitideligholder) 398.
Violin; og: spiller paa
W. 5.
Violinbue, 5.
Wirer med **Hovedet**; og:
 v. til en, 103.
Virkelig, 363.
Virker, 364. 452. v. paa,
 200. 360.
Virking, 365. 470. gjør
 sin **W.** 200. mærker **W.**
 el. mærkes god **W.** deraf,
 365. den **W.** gjøres paa,
 452.
Virksom, 365. er v. 364.
Vis i sin **Sag**; og: er v.
 i sin **Sag**, 288. bliver v.
 i **Skudet**, 272. v. paa
Haanden til at skyde, 496.
 gjør visse **Trin**, 346. det
 visse **Haab**, 229.
Wise (en) 382. gjør **W.**;
 gjør **W.** om; og: den man
 gjør **W.** om, 382.
Wiser, 324. 530. v. frem,
 312. v. til; og: v. en
 noget, 334. 472. v. for
 sig med **Haanden** til en,
 334. 538. v. **Wei**, 530.
 v. i onde **Trinder**, 458.
 v. **Tænder**, 191. v. sig, 403.
Wished, 229. med **W.** 230.
Wisk, 27.
Wiskeklæde, 411.
Wisker, 27. v. af, 411.
 v. sig el. en anden om
Munden; og: v. **Fittet**
 af **Munden**, 486.
Wisker, 149. 499. begynder
 at v. 499.
Wisseligen, 109. v. han,
 100.
Wissen, 518. gjør **Wissen**,
 149.
Wist, 109. 230. 288. gaa
 se v. 14. v. **nos**, 14. 100.
 er v. **nos**, 230.
Wittighed, 424.
Wogn, 173. **fahrer** til **vogns**,
 191.
Wognhest, 190.
Wogter; og: det man har
 at v. 340.
Wog

- Bogter** (en) 340. 375.
Bogter sig, 259. 265. v.
 for, 121. 259.
Bogtet; og: bliver v. af,
 340.
Bold (en) omringet med
 B. og: kaster B. op om-
 kring, 532.
Bold (bruger) 39. 345.
 tager med B.; liden B.
 el. tages med B.; og:
 den som bruger B. 345.
Boldsmænd, 345.
Boldsom (teer sig) 39.
Boldtagen og **Boldta-**
ger, 345.
Bomfylding; og: spis-
 ser B. 298.
Bore egne Kræfter og For-
 mue (ved) 513.
Borte, 268. 532. har faaet
 B. 532.
Bortet, 538.
Bover, 401. v. sig med
 en, 529. v. sig, ham, el.
 det ikke; er ej at v. sig
 med el. ud i; v. sig ej til;
 og: den el. det man ej
 v. 401. v. ikke sig selv,
 323. v. sig ikke derpaa el.
 dermed, 151.
Boren: er ham v. 55. er
 sit Arbejde v. 374. er li-
 gesom alting v. 401. er
 ham ej v. 51. 401. er el.
 agter sig det ikke v. 401.
Borer, 4. 284. 361. v.
 got, 284. v. stærkt, 322.
 v. seent el. langsomt, 4.

121. v. til, 94. v. en an-
 den over, 168. v. ikke mere,
 534. Naanen v. 116.

Braa, 471.

Braaler, 311.

Brag (kaster paa) 135. er
 at slaae B. paa, 477.

Brager, 135. 281.

Braget, 281.

Brang; og: er v. 268.

Brangelig: forstaaer v.
 535. begaer v. 204.

Brangløben; og: er v.
 236.

Brangstruben (faaer i)
 298.

Branten, 387. er B.
 337. 387. er v. over; det
 man er v. over; og; gjør
 v. 338.

Bred, 162. er v. 80 162.
 308. er v. paa el. er ham
 v. og: gjør v. 308. kan
 let blive v. 163. bliver
 v. og: den som bliver v. 199.
 bliver v. paa; og: kan ej blive
 v. 309. bliver i en hast v.
 47. 163. 188. bliver ej
 længer v. 292. lader som
 man er v. 259.

Brede, 162. 308. tilbøje-
 lig til B. 163. opdræfter
 el. paadrager sig ens B.
 309. hastig B. 47.

Bredladen; og: er v.
 163.

Bredladenhed, 162.

Brid i Livet (har) 270.

Bri

- Briert omkring el. op,
 193. v. Klæder, 411. v.
 Vandet af, 419. v. Hal-
 sen hist og her, 233. v.
 sig ind og ud, 414.
 Bries, 193.
 Brimmel; Brimlende
 og Brimler, 79.
 Bristen; og: har ont el.
 faaet Skade over B. 429.
 Brister Munden op paa,
 15.
 Britbor og Britter,
 200.
 Brænger Mund, 78. v.
 efter, 135.
 Bugge, 513.
 Bugger, 65. 513.
 Bugget, 65.
 Bunde, 96. 172. 173.
 fuld af B. 96.
 Bunden Spil; og: det
 vundne, 114.
 Bundlæge, 246.
 Bæde (det som ej taaler)
 85. 163.
 Bæder, 37. 183. 240.
 Bæder (en) 38.
 Bæg, 175.
 Bægelsindet (er) 399.
 Bægt, 325. 331. 333.
 538.
 Bægter, 357.
 Bægtflaal, 333.
 Bæk; og: er v. 241.
 Bækker, 142. v. en op ved
 Hulder, 509.
 Bækker (en) 142.
 Bækker Isen, 116.

Bækkes op af Sovne ved
 noget Hulder, 509.

Bælder op el. ned, 387.

Bælger, 191.

Bæmmelig; og: er v.
 241.

Bæmmelse, 241.

Bæmmes ved, 240. 544.
 v. over, 240. v. ikke ved
 noget, 241.

Bænner sig el. en til; og:
 v. sig til paa, 453.

Bønnes til; det man v.
 til, el. til paa, 453.

Bærd (er) 377. er det v.
 378. v. at have; og: er
 v. at have el. have med
 at bestille, 377. v. at holde
 paa, 74. v. at holde af,
 88. er noget v. 363. er ei
 meget v. 13. er ikke v. at
 nævne el. agte for noget,
 477.

Bærd; Bærdie (dets)
 302. af uligæ B. 291. er
 efter dets B. og: er bes-
 talt efter sin B. 302. af
 ingen B. 363. agter det
 af ingen B. 476. det som
 er af liben B. 448. giver
 ham B. for det man faaer,
 470.

Bærdig, 214. er v. 214.
 378. anseer for v. 88. 214.
 kjender for v. 214. ag-
 ter ej v. til, 89.

Bærdiger, 214.

Bærdighed, 214. finder
 sig under v. dertil, 213.

- Bærelse; søger B. og: faaer nyt B. 119.
 Bærg, 21.
 Bærg, 52. 409.
 Bærgeløss Tilstand (sæt-
 ter i) 359.
 Bærk (et) 411.
 Bærk (Brud:) B. i Hove-
 det, 304. har B. i Wa-
 ven, 406.
 Bærkbruden, 505. er
 v. 406. 505. bliver v.
 505.
 Bærker, 41. v. et mere
 saa stærkt, 251.
 Bærn for ved sig, 395. B.
 for ved sin Bror; og hæn-
 ger B. for ved den, 396.
 Bærre; og: er v. 276.
 er bleven v. i sin Sygdom,
 35. bliver v. mod en,
 442.
 Bærst (er) 13. 124. 442.
 er et den værste, 442.
 Bæsen: gjør meget B. af,
 51.
 Bæv, 42.
 Bæver, 42. 95.
 Bæver (en) 42.
 Bæveredskab og Bæ-
 verfle, 42.
 Bævert Barn, 220.
 Bævet, 95.
 Bært; og: skyder B. 121.
 faaer i B. 125. giver god
 el. maadelig B. og: ven-
 ter paa B. 284. smaa
 Bærter, 257. forskellige
 slags B. anføres, 366.
 521. 528. (see og: Bloms-
 ter)

N.

- Nderbeklædning, 148.
 Nderkant, 221.
 Nderkind paa Huus el.
 Telt, 148. 231. lægger
 el. har lagt N. paa sin Telt;
 og: Teltet har faaet N.
 231.
 Nderst, 138. 139. 147.
 285. 422. 532. er en v.
 148. 532. v. Omrand, el.
 v. smale Kantning, 221.
 den som sidder el. ligger
 v. og: er den yderste, 532.
 faaer forbi paa den v.
 Side, 63. v. Dag, 285.
 Ndmng; og: betæer sig v.
 169. er v. 170. v. Tante,
 maade el. Forhold, 169.
 Ndmngelse, 169.
 Ndmnger, 169. 237. v.
 sig, 169. v. sig for, 169.
 237. 249. den som v. sig,
 249.
 Ndmnghed, 169. 237.
 fordrer N. og: der udfor-
 dres stor N. 249.
 Nnder, 129. 162. 289.
 Nndig, 129. 450. er v.
 129. 338.
 Nyng

Yngre: har en y. end sig,
529. y. Sødfkende; hans
y. Broder el. hendes y.
Syster; og: har til el.
er y. Broder el. Syster,
317. hendes y. Broder,
16. har en y. til øgte end
sig selv; og: y. Systers
Mand el. y. Broders Hu-
strue, 317.

Yngst; og: er y. 317.

Ynk: det er Y. at see ham;
og: hvilken Y. at see!
474.

Ynke (er ej værd at) 272.
Ynkelig: er i y. Forsæt-
ning, 84. giver sig y. 269.
Ynkes over, 272. — at see
ham, 474.

Ynkværdig; og: er y.
272. y. Menneske, 125.

Ynkværdighed, 272.

Ypperlig; er y. og: Yp-
perlighed, 13.

Yttre Side, 531.

Ytterer sin Nød, 351.

Yver; og: har out i Yver-
ret, 145.

3.

Zeyter, 410.

Zittren; Zittrende og

Zitrer, 334.

Zitrink, 236.

Ze.

Ze, 298.

Zedende Fugl, 385.

Zeder, 70. 247. 385. æ.

det, en anden tilhører, 36.

æ. Levninger, 130. æ. sig

ret møt, 298. æ. reent

op, 320. æ. fra en, 321.

æ. Zeg, 256. æ. Luus,

385. Saar æ. om sig,

251.

Zeder (en) 298.

Zedes, 385.

Zedike, 417.

Zedt, 70.

Zeg, 256. er nde at samle

Ze; træffer el. finder Ze;

og: æder Ze. 256. glør

el. lægger Ze. 83. med

Ze. 108. er med Ze. 108.

198. Ze. som en Fugl ru-

ger over, 144.

Zeggeblomme, 493.

Zeggehinden, 148.

Zeggehvide, 147.

Zeggehøne (god) 83.

Zeggeligning, 256.

Zeggesamling el. Zega-

getøgt (er paa) 256.

Zeggesyg, 83.

Zegformigt, 256.

Zegrund, 37.

Zegtefælde; og: har til

Ze. 13.

Zegtefolk; og: ere Ze.

319. 413.

Zegtes

Egtemage, 13. har **E**.

14.

Egtemand, 542. **E** — 8

Hore, 319. 542.

Egtefæb, 319.**Egtevier**; **Egtevies**;og: **Egteviet**, 180.**Ekel**, 240. er **æ**. 240.544. er **ei** **æ**. 241.**Ekelhed**, 241.**Ekses ved**, 240. 544.man maae **æ**. derved, 241.**Elde**, 362. 542.**Eldgammel**, 542. i **æ**.

Dage, 143.

Eldre (er) 317. 542. **æ**.

Svogerel. Svigerfæ, 40.

Eldst, 40. 143. er den **æ**.40. en **æ**. 542. **æ**. Syster,27. 40. **æ**. Broder, 40.**æ**. Mand i Huset; og:er el. har til, **æ**. Mand,143. **æ**. Kvinde i Huset;og: har til **æ**. Kvinde,

309.

Endret, 280.**Endser**, 108.**Eng**, 109. 299. 485. er**æ**. 109. 299. bliver el.gjør **æ**. 234. er for **æ**. 485.**Engbrystig**, 72. er **æ**.

147.

Enggabet, 340.**Engstelig** (er) 229. er**æ**. Tid, 229. er i **æ**. Be-

vægelse, 518.

Engsteligt, 104. er **æ**.

224. 229.

Engstelse, 104. 229.**Engster** sig, 273. **æ**. sig

over; og: er nem til at

æ. sig, 229.**Engstes**, 81. 229. **æ**. over,103. 171. 229. er at **æ**.

over, 104.

Engstet, 104.**Erbar**; er **æ**. og: **Er-**

barhed, 355. 494.

Erbødigg; og: er **æ**. 57.**Erbødighed**, 57. viser**E**. for; og: fordrer stor**E**. 58.**Ere**: holder i **E**. 58. holdesi **E**. 540. søger **E**. el. ta-ger gjerne **E**. af andre, 274.**Erer**, 273.**Eresng**, 274.**Ergernis**, 163.**Ergierigg**, 274.**Ergrelse**, 162.**Ergrer**, 163. **æ**. sig, 246.**æ**. sig let, 163. **æ**. sig over,162. 163. 199. er at **æ**.

sig over, 163.

Erligg og **Erlighed**,

370.

Erme, 4.**Ermeaabning**, 340.**Ermeknapp**, 160.**Ert**, 348. 382. **Ertbælg**med **E**. i, 382.**Erværdigg**; og: er **æ**.

539.

Eske, 254. 384. firkantet**E**. 98.**Estker Betaling**, 18.**Estimerer** ei, 55.

D.

Dde, 85. er ø. 84. 125.
ø. Sted, 125.

Ddeland, 54. 263.

Ddelæggelse, 321.

Dder, 54.

Ddsel, 54. 263. er ø. 263.

Ddselhed, 54. 263.

De, 206. stor, middelmaa-
dig el. liden De; og: er
paa en De, 206. De med
Åbning, 391. smale Der,
396.

De bog, 206.

Desamling, 316. 342.

Dgenavn; og: giver D.
60.

Dger sammen, 519. 520.

Dgning, 519.

Dje, 133. (474.) har el.
skaffer gode Dine; har
flette, smaa el. store D.
og: har ont i D. 134.
faaer ont i D. 121. har
røde D. 89. 225. har stem-
me Dine, 225. har om-
me D. 89. 134. har fly-
dende D. el. hans D. ere
fulde af Materie, 418. op-
lader D.; oplader D. paa
en; gjør Dine el. sætter
store D. op; faaer el.
skaffer D. at see med; har
opladte D. el. holder D. aab-
ne, 518. gjør store D. og:
holder D. lænæ paa, 134.
sætter D. derover; aab-
ner ens D. og; lukker D.

op og i, 519. lukker hans
el. sine D. og: den som
lukker D. 421. i hans D.
og: ligesfor dine, mine
ic. D. 472. lukker D. op,
421. har for D. 325. lader
D. løbe omkring paa, 419.
faaer i D. 472. falder i
Dinene el. kommer ham
for D.; den man kommer
for D.; og: det staaer
ham for D. 475. falder
vel el. ofte i D. 473. har
D. paa, 124. kan ei faae
D. fra, og: taler kun med
D. 135. kan ei faae D.
paa, 344. har D. med,
26. 456. lader af D. 508.
forlyster D. 473. har kun
eet D. 134. D. rinde el.
blive fulde af Vand, 116.
blinker med D. 421. mel-
lem Dine, 25. D. paa
Harpunremmen, 134. gjør
D. paa noget, 336. —
paa en Synaal, 331.

Djeblif (et) 123. 208. 421.
i et D. 519. just i dette
D. el. i samme D. og: det
er kun saa D. siden, 482.
vil bie nogle D.; der
forløber nogle D. og: ef-
ter saa D. 483.

Djeligning, 134.

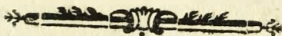
Djemed, 433. 434. er
D. og; har til D. 434.

Eee

Dien,

- Dienbryne; og: som har
 store, smukke el. smaa,
 D. 149.
 Dienhaar, 150.
 Dientsalve, 134. 474.
 Dienstkalk, III.
 Dienstlyst; og: søger D.
 473.
 Dientaarer, 230.
 Dientænderne, 505.
 Dienvand, 134. 474.
 Dieffierm; og: den som
 har D. paa, 481.
 Diestriber (udspede) og:
 med udspede D. 506.
 Diesyn, 472.
 Di; og; brygger D. 116.
 Dm: s. Dine, 89. s. Hoved,
 304. er s. over, 53. 84.
 Dmmen, 308.
 Dmmer sig, 33. 269. 308.
 s. sig ved, 34. 524. er
 at s. sig ved. 524.
 Dmmer (en Fugl) 502.
 Dmhed, 524.
 Dmskindet; og: er s.
 240. 524.
 Dnske, 76. 207.
 Dnskelig; og: er s. 155.
 er i s. Stand, 237.
 Dnskeligt; er s. at kunne
 skee; og: hvor s.! 377.
 Dnsker, 207. s. got over,
 372. s. sig, 76. 207. s.
 aldrig Ende paa det gode,
 409.
 Dr i Hovedet, 519. bliver
 s. af Bulder; og: man
 kan blive s. deraf, 229.
- Dre, 438. (444.) lægger
 til D. el. hænger i D.;
 lægger D. til alt hvad
 han taler; og: har ont
 i D. 438. kommer ham
 for D. 160.
 Drebenet, 438.
 Dred (en) 67. 70. 146.
 185. 397. fanger D. 70.
 71. 228. fisker efter D. 70.
 fanget D. 228.
 Drefigen (giver) 81.
 Drefit, 263.
 Dreehæng, 438. 503.
 Drebinden, 90.
 Dreverler, 503.
 Drepine (har) 438.
 Drering, 336. 438. 503.
 en med D. og: gjør D.
 336. sætter D. paa, 336.
 503.
 Dreffarn, 263.
 Dnsker, 108.
 Dretuder og Dretude-
 rie, 530.
 Drhed; og: forarsager
 D. 519.
 Drken, 125.
 Drkesløb, 112.
 Drn, 136. 290. 492.
 Dse (en) 82. 161. 310. faaer
 noget i Dsen, 161.
 Dsekar, 114.
 Dsende Vand (er et)
 420.
 Dser, 161. s. op, 161. 310.
 s. eu Baad; og: s. Gist
 op, 161. s. i, 184. s. ud;
 s. Vand paa; og: s. af
 et

- et Kar i et andet, 227.
 s. Band ud, 114. 161.
 Dsefsee, 310.
 Dst, 161.
 Dsten: s. fra, 346. mod
 s. og: den Side som ven-
 der mod s. 508. s. om,
 346. fabrer s. om, 508.
 Dstenvind; og: blæser s.
 49.
 Dster; og: der s. 346.
 s. i, 346. 508. er s. i;
 s. hen; og: der s. henne,
 346. han, hun, den ic. s.
 el. der s. 347. s. Side af
 Himmelen, 508.
 Dstelig, 346. den, de, ic.
 østlige, 347.
- Dstlænding, 347.
 Dstværts, 491. 508.
 Dverlig i Vandet (holder
 sig) 92.
 Dverst, 147. 148. ligger el.
 lægger s. 148. er den s.;
 det s.; og: s. Træværk
 paa en Ronebaad, 230.
 s. Jord ic. paa et grøn-
 landsk Huns, 231. s. Steb
 i Huset; vil gjerne boe s.
 el. have det s. Cæde,
 532.
 Dvet, 374. er s. ten Ting,
 374. 375.
 Dyrighed, 274.
 Dre; og: noget til en D.
 523.

1. ...
 2. ...
 3. ...
 4. ...
 5. ...
 6. ...
 7. ...
 8. ...
 9. ...
 10. ...
 11. ...
 12. ...
 13. ...
 14. ...
 15. ...
 16. ...
 17. ...
 18. ...
 19. ...
 20. ...
 21. ...
 22. ...
 23. ...
 24. ...
 25. ...
 26. ...
 27. ...
 28. ...
 29. ...
 30. ...
 31. ...
 32. ...
 33. ...
 34. ...
 35. ...
 36. ...
 37. ...
 38. ...
 39. ...
 40. ...
 41. ...
 42. ...
 43. ...
 44. ...
 45. ...
 46. ...
 47. ...
 48. ...
 49. ...
 50. ...
 51. ...
 52. ...
 53. ...
 54. ...
 55. ...
 56. ...
 57. ...
 58. ...
 59. ...
 60. ...
 61. ...
 62. ...
 63. ...
 64. ...
 65. ...
 66. ...
 67. ...
 68. ...
 69. ...
 70. ...
 71. ...
 72. ...
 73. ...
 74. ...
 75. ...
 76. ...
 77. ...
 78. ...
 79. ...
 80. ...
 81. ...
 82. ...
 83. ...
 84. ...
 85. ...
 86. ...
 87. ...
 88. ...
 89. ...
 90. ...
 91. ...
 92. ...
 93. ...
 94. ...
 95. ...
 96. ...
 97. ...
 98. ...
 99. ...
 100. ...

